

IJA # 725

ספר זבחי צדק ח"ב

Sefer Zivḥe Tsedeḳ Ḥeleḳ Bet

Somekh, Abdallah ben Abraham

Baghdad, 5664 (1903 or 1904)

ספר

זבחי צדק ח"ב

על ש"ע יחיד וק"י פז עד קס"י קכ"ג גם על הלכות רבית והקפ"ח
 עבודת וק"י ונפוחים אשר יגע והקף וק"י רב פעלים
 וקבל"ל הרב הגדול נע"ח ומגדול ר"ע ור"ע דעו"צ **בגדאד**
 ע"ח בק"ש כוה"ק ע"ח **עבראלרה**
אברהם יוסף סומך זל"קל עם תמו' היציגה שלו
 ע"י ספרים ונתי ספרים ועד לפני בני
 ישראל ש"ע ולא דען להסתגב זו ה"ל לא חסר דבר קטן או
 גדול אשר לא העלה על לוח וצ"ל וצ"ע מהלכס בזוקקין דנורא
 הנה שכנו אחר ופעולתו לפניו ז"ה
ואפרי"ן כוה"ק לאחד המיוחד זרע המיוון נטע כענן הי"ו (לא
 בלה להזכיר שמו) אחד וצ"י פונטוס סוקן הסקיד
 כוה"ק **יחזקאל יאישוע אברהם נבאי** תכל"צ
 ונחשב ע"י ע"ח אשר סז"ל זהב וזכ"ס והביאו על וזכ"ס
 הדפוס למונת המו נר אצ"ו ז"ה (כי הוא וקרוצי הרב הנחבר
 ז"ל) זכה וזכה את הרצום זכות הרצום תלוי זו זכות הרב הנחבר
 יעמוד לו ולזרעו ויצוד נשי עליון והפז סו צידו יללח ויזכה לראוה
 צביאח הבואל צ"ח

חלק שני

סגס אז תחפה זבחי צדק עולה וכליל לפ"ג

סג **בגדאד** ע"ח

מיד הר"על יהושוע ח"ר שלמה בכור הוצי"ן ס"ט
 צדוק סמו ח"ר יש"מה בכור הוצי"ן תכל"צ
 צוהלת אל הוראח נו קבעין

ספר זבחי צדק ח"ב

על יורה דעה

סימוני פז

א סעי' א כתוב צדקה וכו' ואו לאיקור הנאה וכו' . ולריך קצורה ואינו יכול לשפרו . הכוננים פניו ונהניא פניו ק"ו לד סק"י ער"ה

א וחס סרפו צדיענד ונעטג אפר אקור ליהנות ווארו אפר נעסו דדיו צקורה אפרו אקור . פריש סק"י פרישו צפתי להי צדקה אוח ג סויב סק"י פריש סס . וה"ה אס כוואק ונעטג פריש אקור ליהנות ונונו צדקה אופן סיה"ס . פריש סס . וא"כ לפשו אס ללס צ"לס צאפר חס או ללס צפר או צצל בגחלים פלו אקוריס הצילה והצטר :

ב הוואכל סנאקר נוכס צצ"ח אקור צהנאה ולא מצעיה דאקור ליתן לפסחהו או לכלצו סכרי נהנה ונונו אלא אפי' ליתנו לגוי דעלמא פלא ראס ארוהו ציעיו או לכלצ דעלמא שאין לו הנאה ונונו כלל אקור . תו"ח כלל פס דין ג כנ"הג סג"הס אוח י עסס ארו"ס וק"ד פריש ס"י לד סק"י ער"ה אוח ז סכ"א כלל נג . אוח צ סק"ל ס"י ס"י מו . גס אין לוגקן לכחוב או לשוק אפי' אין סס כלצ . כנ"הג סס פריש סס סכ"א סס . ולכן נוסגיס לספוק סהצטיל צצית סכ"א וס"א קבורהו או יסליכו לכהר . כנ"הג סס סכ"א סס . וצעיערו נוסגיס לקוננו :

ג סחית צטר סקבלה עעס וואלצ ונאקרה ונפלה לסצטיל אחר של יקית וכדועס וק"קוה ונאצדה או סנשפך ון סהצטיל אחר סקלקוס ואינו ידוע אס סיס קו נגד כל סחתיכס ספיקא דאורייתא להוורא וואקור סהצטיל ואפי' ס"ס קו נגד סולצ מוכס דסנ"כ צצ"ח אקורא ודאורייתא . פרישו צפתי להי צצ"ח צדקה ולפשו סחיתס וכו' ציי"ט :

ד צצ"ח סנאקר צהנאה ואח"ך גהערצ ונונו צהצטיל יקוה או ארוהו וכדועס ואין צהצטיל קו לצטל סצ"ח מותר לווכור סהצטיל לככרי חון ודעיו אקור סצו לכל אקורי הנאה אפי' יס צהס צצ"ח מותר לווכור לככרי חון ודעיו אקור סצו . פרישו צפתי וסכ"כ סארו"ס כלל כא דין ז :

ה וכן כוית סלצ סנפל על סחיתס ס"ס צה כ"ט זיתי צטר ואין צה קו ונאקרה ואח"ך נפלה סחתיכס סכו לסאר צטר דון סדין דסנ"כ וצעיען קו כנגד כל סחתיכס וצהצטיל סכו לא סיס קו נגד כל סחתיכס אצל סיס קו כנגד כוית סלצ סכו אצ"ג דסחתיכס סכו אקורס צהנאה ונונו סהצטיל מותר צהנאה דהא לית ציה עעס סלצ אלא דקיבל עעס וסחתיכס אקור סכו דכ"כ סכ"ל סכ"ל קבלו עעס וסאר אקורין דמותר צהנאה ומותר לווכור לככרי כנ"הג צקווק דאקורי הנאה סכתו עעס צוואכל מותר לווכור דאין סגוי נותן יותר צצטיל סבלוב אצל אס סחלצ עדין נותן עעס צצ"ח אוקרת עד אלף פעעיס צהנאה ואלף סכצנר נאצר סחלצ פעס דאסונה :

ו סס וס"ל אכילה צלסקן צטול לומר סאינו אקור ו"הס אלא דרך צטול וכו' . אצל לא ע"י וליחס וכציעס סאינו דרך צטול סכו ספסק ורן ז"ל לקונן סק"י לא קע"י ס ע"י . ס"ך סק"י פריש סק"י צצ"ח כרתי סק"י סק"י סל"ט אוח א סכ"א סס אוח א ועי"ל אוח . י . סיעיר סצטול סוח לא צעיען סיהצטיל כוואכל צן דרוסאי אלא כל סנפל סחיתס צטר צכ"י דאשן ואפי' סקיעס מיד אכורס צכ"לס וסנאה אלף דליכא סלי"ט צטול . פרישו צפתי להי צצ"ח אוח ג כרתי סק"י דלא כפריש סק"י :

ז סלי סיעור צצ"ח אקור צכ"לס דזס ידוע דה"ס אקור ו"הס . ויס לסספסק אס גס צצטול וסנאה אקור ח"ס ו"הס ולי"ט . פרישו צפתי סס ועל כן ספיקא דאורייתא להוורא וואקור צצטול וסנאה . ויס"א דה"ס אקור ון סחורס צצטול וסנאה וליכא ספיקא . ער"ה

אנטיבע במולב רכצתנאמא נר צרבע מאייה ותמאנייה ותמאנין מן נצארת א מעארף א גלירא

אודה את ה' אשר סייעני לעשוק גם בחלק שני מספר זבחי צדק וזכות המחבר יגן עלינו אבי"ר המדפיס אלישע יצחק אלישע שוהמ ס"ט

זעה ויולאים עמי קופות אים שאין זהם ועם ולא ריה חלצ כלל ים להחיר לשחיתו חק
הקעורה שאוכל זה צטר ואם ירלה להחזיר להדיח פיו צמים קודם השתיה הע"ב וקום
החק ון הכיעור ואלא הי"ד ח"ב עו צ"ב אוח כס ועס עיקרי הד"ע סי' י אוח ד
שהצ"א ועס הכו וכהם לדוד ק"ו עו :

נו סעי' ט חלב הנמלא בקיבה וכו' ומוחר לצבל צו צטר אפיו צלול טבה ויס ווי
שאוקר . הגה וכן נוהגים . מ"ש ויס מי שאוקר היינו דוקא צלול כפי
ד"ח ז"ל וע"ז כתב רמ"א בהג"ה וכן נוהגים דהיינו כמ"ח דצלול אקור וצקרוש ויחר . ט"ז
ק"ו ש"ך קק"כ פרי"ח סוף קק"כב צ"ל קק"ט כתי קק"ח קק"ח קק"ח ובענין הלכה
כבר כתבו כוה פעמים דענה וורן היכא דקוחס כדעת הנוחרים ואח"ך כותב ויס אוקרים
או ויס ווי שאוקר דענה לחוש לדעת האוקרים ואין להחיר אלא דוקא בהש"נו או טבת הדחק .
עיי"ל סי' פ"א אוח לצ . וא"כ הפ"א לדעת וכן ז"ל דאם צבל צלול צענת הדחק ויחר .
מיפוי ים להחזיר כפי רמ"א ז"ל ואם צבל צלול אפיו צדיעבד אקור כמ"ש הש"ך לדעת רמ"א ז"ל :

נז סעי' י חלב הנמלא בקיבה הגם לכתחיל אין להחירו וקיבה עד שיצטק וכו' אצל
צדיעבד אין לחוש וכו' . וכן נוהגים צוודינתו פה בגדלח יע"א דכשחוטטים
העגלים הקטנים והגדיים הקטנים וול"אין תכף סחלב ון הקיבה קודם שיצטק וצדיעבד אין
לחוש וכ"כ הש"ך קק"לג טכן ונהגם :

נח טם שחמלח בקיבה וכו' . ולר"ך טיהיה נוולח כ"כ שאינו כאכל וממנה וולחו כדלקמן
סי' לא קע"ו פ ועוד לר"ך טיהיה צמליחתו כדי טיהנו על האור ויהחיל להרתח
כדלעיל ק"ו טם קע"ו י"ט ט"ז קק"ח ש"ך קק"כז כמ"הג הג"צ"י אוח לד פרי"ח קק"כד צ"ל
קק"כ"א הל"ח אוח ט טפ"ד קק"כז חכ"א טם אוח י :

נז טם או טעווד צו יוס או פ"י ווע"לע דהיינו כ"ד טעות דהוי ככזוס . ש"ך קק"כח
כמ"הג הג"הט אוח כ"ד וועס אוחה טער צ דין ד פרי"ח קק"כ"ה הל"ח

ס טם אקור להעניוד צו הגם ואם העניוד צו אס הוא ללול אוקר כל הגזיות וכו' .
דעה וכן ז"ל דלכתחיל אקור להעניוד צו צין צלול צין בקרוש אצל צדיעבד ויחר
ואפ"י צלול ולקו טהגה ז"ל אוקר צלול אפיו צדיעבד . ש"ך קק"כט כמ"הג הג"צ"י אוח לד
פרי"ח קק"כו צ"ל קק"כג טפ"ד קק"כט חכ"א כלל נג אוח לד :

סא טם צהגה ואם טיה הקיבה ללול ונקרש ים לו דין צלול ויס וקילין צוה וצנאקוס
הפקד ים להקל וכו' . כן עיקר ביון דבלא"ה הכנה פוסקים ויחזיקן אפיו צלול
וא"כ כדאי הם כל הנך הפוסקים דנושים ללול ונקרש לקרוש ויחמילו לכמוך עליהם כמ"הג .
ש"ך קק"לצ . וכן אס טיה ספק ללול או קרוש אזליק לקולא . כתי קק"כצ :

סב ולענין אי טקיבה גזיות ח"הכל יחבאר לקמן סי' ק"א צעז"ו :

סג טם צהגה עור הקיבה לפעמים וולחים אוחו וויצטים אוחו ונעשה כען וכו' ויחר
וכו' הוי כען דעלמח וכו' . וה"ה שאר צני ועיס כעניצטים אוחם עד טנעסם כען
ומ"ע אין לעשות כן לכתחיל . ש"ך קק"לג צ"ל קק"לח חכ"א טם אוח ע .

סד י"א דהא דטריקן כעניצט היינו דוקא הקיבה אצל צטר יצט כען אוקר . טפ"ד
קק"לג . וי"א דגם צטר יצט ונעשה כען דינו כעור ואינו אוקר . פרי"ח קק"כ טעס
תפארת לצי הי"ד סי' עג וכן כחאש ודצרי הש"ך לקמן סי' קיד קק"כ"א . גס י"א דאם צבל
עור הקיבה וצני ועיס ים לאקור דוותרכך ונותן ועס וה"ה ע"י טרייה ווע"לע ים להחזיר
צעור הקיבה . טפ"ד קק"לג צ"ל ק"ך קק"כח ע"ש וכן כחאש ודצרי הבכ"הג הג"צ"י אוח
ונג וי"א דגם צצטול וטרייה ווע"לע אין לאקור . פרי"ח טם וועס תפ"ל חכ"א וכן כחאש
ודצרי הש"ך חכ"ז וכן סי' הכו לח"הפ הצי"א הצ"ל טם והכו סי"ב קק"א טענעס זס החיר
הלח"הם קק"כו ווי טהכניס ראש אלצעו צעין צהננה לרפואה וכתייצט ואלא שאין יכול להוליא
אלצעו ון עין חכ"ז על כן טלח אלצעו צכלי רוחה ולא טיה טעים טעוחר סחלב ועס דעור
העין טיה יצט ע"אור כען ע"ש ווענע דק"ל דאפ"י אס תהרכך אח"ך צצטול או צצרים וכן
אפ"י

אפ"ו צטר יצט כווי ויחר דהא עור העין הוא צטר וועס . וכן סי' הגלון טצו"י ח"ב הי"ד
ק"ו ע דאפ"י צטר יצט ויחר טהכסיר דס טיש הנקרט וכתייצט נוהגים לאוכלו אפ"ו חולה
טאצ"ס דכיון דכתייצט ואלד עד טנעסם כען ואין צו לחלוות ח"ן צו אוקר כלל כדינו טל
הכו טצ"ל הלקט חכ"ז ע"ש והצי"א סי"ב טס :

סה חוואה או גזייה צווצי"אין צנודות ללד הצטר ויחר העולם טלח לאוכלס אצל טח
טעניחם צנודות ללד הטיער נוהגים לאוכלס . דצ"ר וועס ח"א הי"ד ק"ו י"א צ"ד
הי"ד ק"ו ויה ויחר אוח לח פרה וועס אהכ"ן ח"ב סי' לג . אונס אס אינע ליטראל טחנן
צדיעבד חוואה צלד הצטר ואיכא הפ"ו טעפסיד טהות כעניוכו לגוי ויחר לאוכלו או למוכרו
ליטראל וה"ה ופ"א הועס אס כצ"ר קנה ון הגוי צחטצו דטרי וטוב נודע לו לאקור דאס
ועפסיד טהות דטרי . ז"ל אוח ג ערך כוד ועס טו"ב ז"ל . ותינו"א גדולה על ויחר עירכו
פה בגדלח יע"א טעני"אין הגויס חוואה צנודות ללד הצטר וקיין וועס לכתחיל ואין פולה פה
וועלפ"ך . ואפטר דכיון דהיודות וועודים אינס נקראים אוכל כו"ש צגוי חולין ד"ך קכצ
ט"ח עי"דן או טילך צהס כדי עבודה טהורים וכן פסק הרמב"ם ז"ל צ"ל צ"ל ויה אצות
העוואה הלכה ט ע"ש וכמ"ש ויחר"א אסכדרי ז"ל צטו"ח צ"ד טל טלו"ס ק"ו י"ד ע"ש
ועוד אפטר דכהגו כפי הנוחזין טכתצנו צמוך דכיון דכתייצט כען אף אס אח"ך חזו
ויתרככו אין אוקרים . ווי"ו זה הטעם לא נחאש כ"כ דווי יאונר טכתייצט הנוד עד טנעסם
כען אצל טעס ראשון ויחר ויחר אס תאוור טאינס עבודים עור ים טעס אחר כו"ש טטו"ב
ז"ל ע"ש צק"לד טהאר"ך הרבה והצי"א דצריו הכו דצ"ר וועס טם ח"ל וועס גס טתחלה
וולחין אוחו ואח"ך וועקנין אוחו צקובין טלח יקריח ואח"ך וועניין צתוכה וועסו דלז ודאי
ליכא ציה כותן טעס ואס כי יתן טעס טגוס הוא עכ"ל ואפטר דע"ז טעו"ו צעירכו יע"א
דזה הוי כווי העיבוד טכתצנו צעעס ראשון ווע"ו הנוחזיר טע"ב טוב :

סו דצט וטמן טעני"אין הגויס צנודות אפ"ו ללד הצטר ויחר ליקח וועכו דלח דווי לחוואה
דטהוואה כ"ע לטצה ווע"ל"כ הכי כע"לפ צצטר . צ"ד טס צ"לוי קק"כח טפ"ד סוף
קק"כצ ווע"ב אוח טל וקיים וכן הוא ויחר קדוס צציר קדוס ירוש"תו לנהוג טיחר צטמן
הצ"א צנודות עור וולד הצטר ואין פולה פה וועלפ"ך . וכן היין טצ"א צנוד ללד הצטר ויחר
ד"ין צצטר פוגס . וועס טהוגים קלח חנטיס כענקדק להס איזה ללוות טל זכוכית טעופין
אוחה צציה טסתן טל צהננה פדי לנולחות צה יין לא אריך לנעבד הכי וועסם כצוס דהגס
דצטר צ"ין לכ"ע כע"לפ הוא ווע"ו לכתחיל אוקר אס לא טיהיו כזכרין טלח לשחות היין רק
עס צטר וגס טיהיה טבוסט טל צהננה טחועס וכטרה ולא כצילס וטרסה . ז"ל טס .

סז סעי' י"א אס העניוד גזייה צעור קיבה כטרה ים צו טעס צטר אקורס . האידנא
לא טעניקן אטעיוות גוי אלא השיקר דלעולם וועטריקן צצטים . ש"ך
קק"לד פרי"ח קק"כט כתי קק"כג טפ"ד קק"לד וקיים דאפ"י צאיקור דרצנן לא
טעניקן עכטיו אקפילא :

סח טם צהגה אצל אס טיה טס ג"כ וועניוד טיחר הוי זח"ג ויחר אי איכא סי' וכו' .
ודוקא שאין האיקור לצדו יכול כהעניוד אצל אס האיקור לצדו יכול להעניוד לא הוי
זח"ג ואקור . ע"ז קק"ג ש"ך קק"לו פרי"ח קק"לח כתי קק"כ טפ"ד קק"לו טל"ח אוח
י טו"ב אוח ה ער"ה אוח כה חכ"א כלל נג אוח לו :

סח ואפ"י אס חיוולת כצ"ר צהיחר וטפל איקור לחוכה ויס צו כדי לחונן אקור . פרי"ח טס
טו"ב אוח ו חכ"א טס :

ע לחס לצ"ן טרעכס טל נכרים צקלח ערי אטכנו להחזין הלחס צווי חלב הנקו וולק"וין
וטאר טערים ויחר לאוכלס הלכה לנעשה ויחר טענוים . צ"לוי קק"לא צקופו טו"ב אוח ז :

סימן פח

א סעי' א אפי' צטר ח"וע וכו' אקור וכו' וה"ה איפכא חלב וגבינס אקור להעלות על שלחן שאוכלים עליו צטר בהנס חיה ועוף . ס"ך קק"א זב"לי קק"א כ"הג הב"צי אות א ספ"ד קק"א סיו"ב אות א :

ב יט לזכר שלח להדליק בהנחה כי לפעמים נועף הנחה לנאכל צטר והוי צ"ב . צ"הט קק"א ונסס א"ו ספ"ד סוף קק"א דלא כזב"לי סיו"ב אות ב . וכן צנוקס סנדליקין צבר חלב רבים וירחי הו א"ן וזי"א"ס על השלחן ולא צבית התצטיל כר חלב דכונה תקלות יולא"ס והע"ס שהוא פתילה זנכין דנע"ף וכיולא וכן ראוי לעשות . סיו"ב סס :

ג סס אקור להעלותו על השלחן וכו' . ודוקא צטר אקור לאכול על שלחן שאוכל עליו חלב או איפכא ונקס דלא צד"לי איכסי וני"ס ופני סכל או היהר צפני עלנו חלב ונחר להעלות צטר כזילה או שאר איקדין על השלחן . ס"ך קק"ב ונסס הר"ן פרי"ח קק"א פרי"ח קק"א כרתי קק"ב זב"לי קק"ג ספ"ד קק"ב סיו"ב אות ג ער"ה אות א :

ד וכן אקור להעלות על השלחן שאוכל עליו חלב ונחר"ך שו"א יאכלנו צמצרו שהוא שו"ן . פרי"ח סוף קק"א :

ה י"א דלחס של איקור אקור להעלותו על השלחן כדרך שאקור צצ"ב . ס"ך סס פרי"ח סס זב"לי סס ספ"ד סס : ו"א דא"ן ספר"ס צ"ן לחס לדבר איקור אחר דגס צלחס לא גזרו ולא דוני לצ"ב . סיו"ב סס ער"ה סס . ו"ס להחזיר כסו קנ"א דה"א לחס כו"ו לא צד"לי וניה כו"ס ספ"ד סס :

ו סעי' ב הא דאקור וכו' דוקא צצו צני אדם הנזכרין ו"אז וכו' . ואפי' א"ן לחס לחו"ס ונעות דנוקפידין זע"ו אפי"ה מייטיקן . ספ"ד קק"ג :

ז וא"ס יוסצ"ס רחוק"ס זה וזה צכדי שאינו יכול לפסוע ידו וליעול ונאכל חזירו סרי לדי"ה צל"א היכר . צ"ח אות ב ונסס רס"ל כ"הג הב"הט אות כג ספ"ד סס פת"ח קק"ג :

ח וא"ס כדור הנחה זה וזה נותרים לאכול צטר וגבינס על שלחן או שנוא"ס זה את זה . ס"ך קק"ב ונסס הר"א"ס עיי"ס ונס"ו סוף קק"ב ונכ"י כלל עו קק"ב פת"ח סס :

ט והנודר הנחה ודבר או אוקר אכילה עליו אקור להעלות על השלחן . כן ונס"ע ונס"ך קק"ב פת"ח קק"ב :

י ג"ס אדם יחידי אקור להעלות צטר עס גבינס על השלחן . צה"י קק"א פרי"ח צק"א סיו"ב אות ה וקיים ופסועו הוא :

יא ודוקא צצו צני אדם ספי ע"י היכר ונס"ס דאיכא חרתי סנוי ודעות אכל צא"ס או אקור להעלות צטר עס גבינס צשלחן או ולא סרי צהיכר כיון דליכא דעות . קהל יאודה צזה סקיו . וי"הו אפי"ו צא"ס או א"ס עסה היכר והניח אדם או עליו שו"ר להזכירו שלא ינעס ונחר דהוי סנוי ודיעות . כן סכיו"ו סכיו"ו סיס"ב סיו"ו ופסועו הוא :

יב סס אפי"ו סס ונקפיד"ס זע"ו וכו' . ואפי"ו א"ס איכס א"ס א"ס דלא ככס"ל דנחיר צנוקפידין . עיי"ו קק"ב ס"ך קק"ד פרי"ח קק"ג פרי"ח קק"ב זב"לי קק"ה ספ"ד קק"ד ונכ"י סס קק"ב :

יג וא"ס ונקפיד על חזירו שא"ן וני"ס אותו לנע"ס ולפניו ונחר להעלות וא"ן לר"ך היכר . פרי"ח סס :

יד סס ואפי"ו וניכרי"ס א"ס עסו ש"ס היכר וכו' . ואפי"ו י"ס לחס הול"ה או ונכ"י היכר . עיי"ו קק"ג ס"ך קק"ה כ"הג הב"הט אות כב פרי"ח קק"ד זב"לי קק"ו הל"פ אות צ ספ"ד קק"ה :

טו סס כגון סכל או אוכל על ונפה שלו וכו' . וא"ן אוכל"ס על ונפה או אפי"ו ס"א חדס . כ"הג הב"הט אות י"ח ונסס א"ו"ה כלל וו אות יד ונסס להו"רי"ס :

יו ואפי"ו א"ס ונחלה ס"ו הלוק"ס צנופות ונחר"ך הביאו גבינס וצטר קגי צהכי ונ"ל להיכר אחר . כ"הג סס אות כ סיו"ב אות ו :

יז סס אפי"ו אוכל"ס על ונפה או ונחתי"ס צניח"ס פח להיכר ונחר . לחס שלס צעיקן ולא פרוקס

פרוקס . לצוט צ"ה"ה ס"ו קעב כ"הג סס אות כ"א וקיים ונ"ס סניח"ס עתס ליתן פרוקס של פח להיכר נעות הוא צידס . זב"לי קק"ו סיו"ב אות ז :

יח ו"י סאכל צטר סל"ך להחות סס נעות ונחר ליכב חל"ל ו"י סאכל גבינס ולא מייטיקן שו"א יוטיע לו . ונס"ו צקופו ודלא כה"ו צית יעקב סימן יב סיו"ב אות ח חש"מ צזה סקיו"ן :

יט סס צפג"ס אכל א"ס נח"ו צניח"ס כלי סשותין ונ"ו וכו' הוי היכר אע"פ סשותין ו"ן סכלי וכו' . כן עיקר דאפי"ו סשותין ו"ן סקק"ן הוי היכר"ל דלא כצ"ח . ס"ך קק"ו פרי"ח קק"ה ספ"ד קק"ו . ונ"ל סרק או סותס ונ"ו דכבר סקס ונ"ס לק"ן דא"ן לסתות מיוס או או כגון סנוקס ונחלה ס"ו וקתס :

כ אכל אותס כלי זכוכית או של כסף שווער"ן ו"ן סקק"ן לחו"ו ספי"ח דלא הוי ספסקס א"ס סותין ונ"ס דה"א דר"ך להניח"ס על השלחן . כ"הג הב"הט אות עו :

כא הא דנח"י ספסקס צלחס סיי"ו דוקא כשא"ן לאו ונ"ס רשות לאכול ונ"ו אכל א"ס י"ס לאו ונ"ס רשות לאכול ו"ן הלחס לפי סהלחס שלו אע"פ שא"ן לכני רשות צו אפי"ה לא הוי ספסק . כ"הג סס אות יו זב"לי קק"ו ונסס דנ"ס"א :

כב סס וכ"ס א"ס נח"ו סס ונורה וכו' . סיי"ו שא"ן דרכס להיות סס כגון ציוס או צלילס חל"א שא"ן דרכס לעמוד צנוק"ס זה . עיי"ו קק"ד ס"ך קק"ו פרי"ח קק"ו זב"לי קק"ט כ"הג סס אות יג הל"פ אות ב כרתי קק"ד ספ"ד קק"ו ונכ"י סס אות כג סכ"א כלל וו אות י"א :

כג וא"ס דר"ך הנורה להניח"ס צקל"ס השלחן ולא צאו"לע השלחן ועכס"ו הכיחס צאו"לע השלחן לחות ולהיכר ונ"ו היכר . כרתי סס ונס"ו קק"ד ספ"ד סס :

כד סס צהגס ויהיו זחיר"ס סל"א לסתות ונכ"י או ונס"ס הנאכל כדצק צכלי וכו' . ואפי"ו ססס צו אכסנא"ס ו"ו סלחנות אקור . ס"ך קק"ה כ"הג סס אות ז פרי"ח קק"ו זב"לי קק"י ונכ"י סס קק"פ סכ"א סס אות י"א :

כה סס צהגס וכן נוחג"ס ליחד כלי של ונלה כלל או צפ"ע וכו' . ככ"ן לכל צע"הב סיה"ס לו צו כל"ס של ונלה או לצטר ונ"ו לגבינס ונכ"י דא"ן לנלות צטר צנול"ס סנשח"ס"ו צו לגבינס או אפכ"א . כ"הג סס אות ח סיו"ב אות ט :

כו עוצ סנוצ"י"ן דבר של גבינס צשלחן לסלק כלי של ונלה ו"ן השלחן עד שיאכלו הגבינס . כ"הג סס סיו"ב אות י :

כז כסדול"ס לנצל איזס דבר צנול"ס לא יעצלו"ו צהוך כלי הו"ל"ס א"ס הוא דבר של צצב או גבינס חל"א יקח ונלה ו"ן הכלי צידו ויה"ן על הדבר . כ"הג סס סיו"ב אות י"א :

כח א"ן לנצל הכף צהוך כלי הו"ל"ס ונחר"ך להחוצ הכף צנאכל . כ"הג סס סיו"ב אות יב :

כט י"ס צי"כר כסח"ך צשלחן איזס דבר ונצטר או גבינס סלא יהיו כילול"ס כיתו"ן ונ"ו לח"ך כלי הו"ל"ס . כ"הג סס אות ט סיו"ב אות י :

סימן פח

א סעי' א אכל צטר וכו' לא יאכל גבינס אחריו עד שיפסח סס נעות וכו' . כן עיקר סלחנ"ו צני סקפרדי"ס כהג"ו צע"ס נעות וא"ן לפרו"ן גר"ל נ"ס צטר צהו"ה או ח"ס ועוף . כ"הג הב"הט סוף אות יג וכל סלחנ"ו"ס וכן ונחגיבו פה צגדל"ד יע"א :

ב סס נעות סלו איכס זנכיות חל"א נעות סנחגות כל סעס חלק ונכ"ד נעות ונסס נעות סס רביע י"ס ולי"ס צ"ן צק"ן צ"ן צחור"ך . כ"הג סס אות ו זב"לי קק"ד כרתי קק"ו ונס"ו קק"א סיו"ב סיו"ב אות ד וקיים וכן סנחג"ס פסוע ער"ה אות צ סכ"א כלל וו אות צ :

ג צד"י הו"ס עוצד"ל סלח"ר סלח"תי צטר ועצרו כו"ו ד"ו נעות סכח"י ונח"י לח"ך פי מע"ו גבינס קס"ה ונ"ו נוכתי וס"ה ז"ס צינו"ס סחור"ך נר"ה דו"ח"ר לצלו"ע נע"ע כדי סלא י"ס צכ"ס לצקל"ס ונע"ס דהג"ס דו"ך סקס דנעיקן סס נעות צ"ו י"ס חולק"ס וס"ל דצקיל"ך וצ"ך

וביך קני גם ידוע קו הפריש ז"ל דבימות החוקף קני צדו פעות ועס שהאחרונים ז"ל הלכו עליו וימי צדק כ"ע ידוע כי סיכי דלא תהווי צרכו לצטלה . ז"ל ח"ד עו צ"ח :

ד עס והלועס לחיוב לריך להנחין . ואס לועס לחיוב הצטיל פיע צו שוונן הגס דנראה דצין לפריש צין לפי סרובים פרי דאינו מוסך כיון דלא אכל וצין פנייס ליכא מ"מ יס להחזיר להנחין עס פעות דלא פלוג . ופ"מ עס פ"מ צ"ח א"ח יב :

ה ודוקא לועס אכל נעס בצטונו ופלע וי"ד א"ל להנחין לכ"ע גס אס לקח החיבת צטר לתוך פיו ותקף החזירו פלס א"ל להנחין וכ"ע אס נעס שוונן ופלע דא"ל להנחין הגאון והכס"ק הגהות על פ"מ סדר"מ צקוף אשלי רב"צ :

ו עס צהגה ואס ואלא א"ח צטר צצין חסינים ונסיכו וכו' . ומ"מ א"ל לקחות עס פעות וואותו זמן שנסקרו אלא נעטת אכילה . וכן צצ"י א"ח ק"ו קעג ע"ס הר"ן הו"ה כלל ע"ה דין א ע"ס הר"ן ס"ך סק"ג כ"כ"ה הג"ה א"ח ס פ"ח סק"ג צל"י סק"ג כ"ח ע"ס :

ז עס צהגה לריך פידית פיו קודם שיאכל הגזינה וכו' . וה"ה פלריך קנות הפה נתיי וכן צצ"י א"ח עס הו"ה עס ס"ך סק"ד כ"כ"ה עס פ"ח עס צל"י סק"ד הל"פ א"ח א כ"ח סק"ד ספ"ד סק"ד חכ"א עס :

ח ודוקא אס ואלא צטר צין חסינים לריך להקירו אכל וסכתו א"ל לצדוק . כ"כ"ה עס א"ח י נעס ד"מ פ"ח ק"ו י"ו צל"י סק"ו :

ט עס צהג"ס וי"א דא"ל וכו' רק וי"ד אס קילק וביך צהו"מ וכו' . גס לדין אפ"י ע"ה וי פעות אסור לאכול אחריו גזינה עד שיסחלק וביך צהו"מ . ס"ך סק"ה ע"ס ד"מ צ"ל כ"כ"ה עס א"ח ג וק"י ע"ס ד"מ א"ל דקילק ולא ציך או ציך ולא קילק לא ונתיי ד"מ צ"ח צעין קילק וביך ע"ס פעות . ק"מ ע"ס חכ"ל פ"ח קוף א"ח ו הל"פ עס צל"י סק"ד ספ"ד סק"ה וק"י אפ"י הנחין כל היום כולו אס לא ציך אסור . פ"מ א"ח ע ע"ה א"ח א חכ"א עס :

י גס אס אכל צטר צלל סעודה לריך לצרך צרכה אחרונה וקודם . ס"ך סק"ו כ"כ"ה עס א"ח ו פ"ח סק"ה צל"י סק"ה כ"ח סק"ה ספ"ד סק"ו חכ"א עס א"ח יב :

יא הגס דאכחו קצלו הורח וכן ז"ל ולריך עס פעות צין צטר לגזינה וי"מ ללורך חולי קלח נראה פ"מ לאכול ואלא חכ"ל אפ"י אכל צחלה צטר צהנה אחר סינחין ע"ה א"ו ב"מ ר"מ ז"ל וי"מ ע"ה חכ"א עס קוף א"ח יב :

יב סעי' ב אכל גזינה נותר לאכול אחריו צטר וי"ד וכו' . הגס דמן סדין הגנוח נותר לאכול צטר אחר גזינה וי"ד וי"מ דביס נהגו להחזיר יס וי ע"ה ח"ן ע"ה וגס סי"ה צעודה אחרת והר"ע גדולי ישראל נהגו להחזיר עס פעות גס יס נוהגים שנוחתיין ג"ו פעות ואל"ה אובלים צטר . פ"מ א"ח יב :

יג גס וי ע"ה ע"ה אכל לאכול צטר אחר גזינה אס לא צקלוק וצהו"מ אס אכל גזינה צלל סעודה לריך לצרך צרכה אחרונה וקודם דל"מ לא הו"י ז"ס צקלוק . כ"כ"ה ג"ה ע"ה א"ח ו ספ"ד סק"ו :

יד אף נותר לאכול הצטיל של צטר אחר גזינה צעודה א"ו . ה"ו א"ח א"ח ק"ו קע"ג סק"ה פ"מ א"ח ו :

טו עס ובלצד סיניין ידיו שלא יהיה שום דבר ונהגזינה נדצק צהס וכו' . וע"ה לנקר הלפ"מס והסינים שלא יהיו צהס גזינה ואלא צטר . כ"כ"ה עס א"ח כ"ג :

יז עס ואס היה צלילה וכו' לריך לנח"ס וכו' . וי"מ יש להחזיר ולרמ"ן אף ציוס כ"כ"ה ע"ה רבינו הטור ע"ס הר"ף . לצ"ס ס"ך סק"ע וק"י וכן נוהגים פ"ח סק"ע צל"י סק"ע ספ"ד סק"ע ע"ה א"ח ו . וכן ונהגינו פ"ה צדל"ד י"מ לנח"ן הידים אפ"י ציוס . וי"מ צעטת הדחק א"ח לו וי"ס צקלוק א"ל לנח"ס ציוס גס צלילה וי"ס לו נ"י י"ה כעין אבוקה וא"ן לו וי"ס ונח"ס יכול לקלוק על האחרונים ז"ל ולא לנח"ס . ספ"ד עס :

יז יש ונקל"ן ואו"מ"ס דסאובל צוגרפה א"ל נעילה . ונהי"ק"ע צ"מ ע"ך לחס פ"ח עס צל"י

צל"י עס פ"מ סק"ה . ומ"מ נכון להחזיר צד"ר א"ח לו נוח . ספ"ד סק"כ פ"מ א"ח מ"ו וק"י והע"ה פ"מ דאף אס אכל צוגרפה נע"ל"ס יד"ס :

יח לריך לנח"ס ציוס דוקא ולא צטאר ונסיק"ס . ס"ך סק"י ע"ס הר"ב צל"י סק"י ונ"מ כלל ע"ו סק"י כ"ח סק"י פ"מ א"ח י"ח צקופו חכ"א עס א"ח י"ו . וי"א דיכול לנח"ן צטאר ונסיק"ס . ר"מ פ"ח ק"ו י כ"כ"ה הג"ה א"ח כ"ו ע"ס ד"מ פ"ח סק"י ע"ס הר"ב א"ח וכן דעת וכן צל"י ע"מ . וי"ס לקלוק עליהם צעטת הדחק כגון ע"ה צד"ר וע"ה א"ח לו וי"ס לפי ע"ה כדאי עס הר"ב א"ח ור"מ לקלוק עליהם צעטת הדחק ונק"ה לו ינק"ה כל ע"ה סיובל וכן השנוכח והנח"ל ויה גס דמ"ן ח"י ק"ל . פ"מ ע"ס :

יט א"ח לנח"ן ציוס דות"ס דא"ל להעביר הו"ה צ"מ . פ"ח סק"י ספ"ד סק"י :

ך וי"ס אובלים א"ח נע"ל"ן ע"ג קרקע אלא ע"ג כלי כ"י כ"י אחרונים והגס ד"מ צ"ח כל הנהגים ונע"ה דוקא צה"מ"ס ה"ו דקפדין ע"ג כלי ולא צ"מ ע"ס ודעת ר"מ ופ"ח וי"מ ואל"ה סה"מ"ד והר"ב א"ח כ"ח דגס צ"מ ע"ס י"ס ליעול ע"ג כלי וכן נו"ה וד"ר וכן ז"ל צ"מ א"ח ק"ו ק"ג כ"י נקטיין . פ"מ א"ח י"ו צקופו :

כא עס והקנות ה"ו פילעוק פ"ה ויקנה צו פ"ו י"ס וכו' . וי"א דלריך פילעוק וי"לע וא"ס לעס צפ"ו ופלע לא וק"י קנות . פ"ח סק"ו . וי"א דא"ס לעס ופלע ונתיי דוק"י קנות . ספ"ד סק"י וכן נראה ונכ"ה הג"ה א"ח כ"ה ע"ס הר"ב א"ח וי"מ ע"ו . וי"ה לנח"ן צל"י לריך לצלוע דאסור לפלו"י ע"ס ספ"ד אובלים כ"כ"ה צל"י ק"ו ק"ב . פ"ח סק"ה :

כב עס וכן צכל ד"ר פיר"ס ח"ן וקנח"ה וכו' . וכל וי"ן קנח"ה לא ה"ו קנות ולא כ"י ט"מ דוקא של ע"מ"ס . ס"ך סק"י כ"כ"ה הג"ה א"ח כ"ו פ"ח סק"י ספ"ד סק"י ונ"מ עס סק"ו :

כג עס ח"ן ונח"י ויק"ה וכו' . אכל צטאר פירות ה"ו קנות . כ"כ"ה עס א"ח כ"ה ונכ"ה הר"ב ז"ל פ"מ ונח"י חל"ה כ"ו ספ"ד סק"י א"ח א"ח ע"ו :

כד ע"ה ואל"ה יד"ס פ"ו ציוס וכו' . לאו דוקא אלא ה"ס א"ס וק"ד"ס סה"מ דל"ה ע"ס פיר"ס יק"ד"ס . ס"ך סק"י וי"ג פ"ח סק"י וי"ג צל"י סק"י ונ"מ עס סק"י חכ"א עס א"ח י"ו . וי"ה א"מ"ג דלע"ן דיכ"ה א"ח ח"ס א"ח . ונ"ס יק"ד"ס וי"מ נכון הד"ר להקדים הקנות להדמה ע"פ"י סה"מ"ס ה"ו צד"ר ק"ס כ"ו פ"ה וכו"ל ואפ"ר פ"ח א"ח פתי"ס צ"ס ול"ה צ"ה סה"מ"ס לצקוף ע"ס צל"י י"ס א"ח פתי"ס סה"מ"ס ע"ה חכ"ל . כ"כ"ה עס א"ח כ"ו פ"מ א"ח כ"ו :

כה עס ציוס א"ו צ"ן וכו' . אפ"ר ד"ס לט"ר עסקין . כ"כ"ה עס ונ"ס ד"מ א"ח פ"מ א"ח כ"ה :

כו עס אכל צטר עוף אחר גזינה א"ל לא קנות וכו' . וי"ה נכון להחזיר דגס צטר עוף אחר גזינה צ"י נעילה וקנות . וכן צצ"י א"ח ס"ן קעג ואחרונים . וכן ונהגינו פ"ה צדל"ד י"מ :

כז עס צהגה וכן נוהגים עכל ס"גזינה ק"ס א"ן אובלים אחריו אפ"י צטר עוף וכו' . הי"ג ע"ה עליה ע"ה ח"ס"ס . הו"ה כלל ע"ו ד"ן צ ע"ס א"ח ס"ך סק"י פ"ח סק"י צל"י סק"י חכ"א סק"י :

כח וי פ"ס לו נקצ"ס צ"יניו י"ס לי"סר מ"ד לחצ"י י"ס צקצ"ס כ"כ"ה לאכול צטר סה"מ"ס נדצק"ה צ"ס . פ"מ סוף א"ח כ"ג ע"ס ס"ר וי"מ וי"ס ח"ס :

כט סעי' ג אכל הצטיל של צטר נותר לאכול אחריו הצטיל של גזינה וכו' . א"ח הנהג"ה כ"ן וע"ן ו"ה סכ"ה צ"ק לנח"ן א"ח לא :

ל עס הג"ה ושו"ן של צטר דינו כצטר על"ו וכו' . וא"י צ"ו"ן של עוף י"ס להחזיר צו דינו כצטר ע"ס . הו"ה כלל ע"ו א"ח ד"ו ס"ך סק"י פ"ח סק"י צל"י סק"י כ"ח סק"י ספ"ד סק"י וי"ס חכ"א כלל ע"ו א"ח י"ו :

לא עס צהגה ונהגו עכ"ו להחזיר שלא לאכול גזינה אחר הצטיל של צטר כ"ו אחר צטר

נתיב טו אות כו ק"ך קק"ג כח"ס הג"ה אה ז נשס חכ"ל פרו"ח קק"ג נשס הרש"ה
צלי קק"ג קפ"ד קק"ג :

ה הא דאוריין דאקור לכת"י לסניח צטר לונן בקערה של איקור לונן דילנא חכ"ל צלא
הדמה וכו' היינו דוקא צבלי ונתכות שלא הודח ונתחלה חבל אם הודח כלי של איקור
צתחלה וותר לכת"י לתת עם צטר לונן וא"ל הדמה לצטר . ק"ך קק"ג פרו"ח קק"ג פרו"ח
קק"ג קו"ח צתי כהונה ח"ל צצית ועד ק"י ים ונדף ל ואילך עיי"ש קק"ג קה"י סי' קע"ו
צו נש"י קק"ג בקופו :

ו ואם נתקנה הכלי ונתכות ולא הודח י"ל שהקנוח ונתיב דודאי אם קנה הכלי צענין
שלין צו סנוכית כלל אין קברא להלכ"ו הדמה . ק"ך קס נשס הר"ה ז"ל . וי"ל
דקנוח לא נתיב דאף אם נתקנה יפה והניח צו צטר ג"כ לריך להדיח הצטר ולכת"י אקור
להניח צבלי הכו שנתקנה צלא הדמה ודוקא אם הודח הכלי וותר להניח צו צטר . צ"כ קס
דף ל"ג ע"ג נשס הרש"ה פרו"ח קס דהכ"ל ויירי בקערה של איקור שנתקנה חל"ל שלא
הודחה וכיון דצעי הדמה אם נשתנוש צה צלא הדמה יד"ח וזה נשתנוש צה עכ"ל עיי"ש
נש"י קס בקופו . וכן עיקר דקנוח לא נתיב :

ז והיינו דוקא צבלי ונתכות ונתיב הדמה חבל צבלי חרס לא נתיב הדמה ואם נשתנוש צו
חונין אקור לפשתנוש צו אפי' צלונן גזירה שו"א ישתנוש צו צתונין ואפי' אם הדיחו
אקור דלא נתיב הדמה לכ"ח . פרו"ח קס פרו"ח קס צ"כ קס דף לג ע"ד קה"י קס קפ"ד
קק"ג ערו"ח אות צי סכ"א כלל נו אות צ . ואם נשתנוש צו צדיעצד בהיתר לונן אע"פ שהודח
הכלי חרס לריך להדיח אותו היתר לונן . פרו"ח קס פרו"ח קס צ"כ קס קה"י קס וי"ל כ"ח
שתנושו צלונן וותר להשתנוש צו צלונן אחר הדמה הכלי כמו צבלי ונתכות חבל צתונין אקור .
פרו"ח קס פרו"ח קס צ"כ קס קה"י קס ערו"ח קס :

ח וה"ה כלי עלם שנתנוש צו איקור חונין אקור להשתנוש צו היתר לונן אפי' אם נתיב
הכלי ודינו ככ"ח ונתיב שליך לו תקנה בהגעלה דחייק עליהו שו"א פקעי . קפ"ד קס .
וכן כלי עץ צבלע ע"י אש שנסל חלב חס ונחודך עכ"ל שקורין קרו"י"ז דהוי תשנישו על ידי
האור ובגון שלא נפקק הקלות וה"ה נר העשוי כעין פתילה כמו שלנו שקורין צערי"י שו"א
אם נפל הכר הכו על כלי עץ צבלע ע"י האור ולא קמי בהגעלה והוי ככ"ח ואקור להשתנוש
צו לונן אפי' אחר הדמה . קפ"ד קס :

ט לא אקרו כ"ח האקור שלא להשתנוש צו צלונן היינו דוקא צבלעו חבל צכ"ח של גוי
להשתנוש צו לונן לפי שעת וותר . ערו"ח אות ד נשס הרש"ה ח"ל פרו"ח קס צתירולו
על דצרי האו"ח צתי סי' עיי"ש :

י קס ודוקא וצטל דלאו אורחיה צהדמה חבל עדי דאורחיה צהדמה בגון צטר חי וכיולא שרי
לכת"י . והיינו סיכא דצעי ליה לצטולי חבל לצלי לקו וכן ז"ל ספק צקי עו דלא צעי
הדמה כלל לאו אורחי צהדמה ונקרי ואקור . ולפי דברי וור"ס בהגה קס דאף לללי צעי הדמה
שרי צכל גוואל . קה"י קס . ולפי"ל לפי ונתיב שכתצרו לעיל קיען עו אות ה דוונתיבו
דגס לללי ונתיב אות חתלה כסו רמ"ל ז"ל וותר צכל גוואל :

יא קס אקור לכת"י להסיח צטר לונן וכו' . וצדיעצד וותר וא"כ אם נתחבטן צצית גוי
והציאו לו היתר לונן צבלים שלהם וותר דהוי דיעצד . חו"ה כלל יז אות ד ע"ז קק"ג
נשס חכ"ל צלי קק"ג קו"ח ח"ה ח"ה קק"ג ונה שהק"י הנש"י קס וז"ל ולא צציותי
דנתיב דיעצד שייך כיון שאפשר צתקון שירחץ הכלי יפה ואלו ודאי קרי ליתן דרך עראי וכו'
עכ"ל אותרו חכ"י הישיבה הי"ו דגס אכתנו לא הצננו חנייהו דלק"ו כלל דהתו"ח ויירי
בגון דנתחבטן צצית גוי וצציאו לו הגוי שהוא צע"ה צטר היתר צבלי שלו וא"כ היך שייך
שיחץ הכלי כיון דצציאו והניח לפניו וצתו הגוואל ויירי וור"ס ז"ל ופשוט . חו"ה קק"ג :

יב קס הגה ודוקא דצר שיש צו לחלומית קלת וכו' אם לא צבלע הכלי רק צלונן וותר
להניח צו דצר יצט צלא הדמה וכו' . דצרי הגה זו תנוה"ס הכנה דכל הכאשקוים
שתירו אפי' אם נשתנוש צו איקור צתונין וותר לחכ"ל צו אחר"ך צלונן וכל האחרונים ז"ל שאגו
עליו

עליו כפירוס חני"ו והש"ך והפר"ח והצ"ח עיי"ש צדצריהם צאורך . צאופן שליך לקווד על
הכו ז"ל צה חל"ל השיקר הוא דכלי ונתכות אפי' אם נשתנושו צו איקור צתונין וותר להשתנוש
צו היתר לונן וכו"ש לעיל :

יג סעי' ג לריך לזוהר שלא יגע צטר צלחם וכו' שאם יגע וכו' אקור לאוכלו עם גצניה
וכן יזוהר שלא יגע צו גצניה וכו' שאם יגע צו אקור לאוכלו עם צטר . היינו

בגון צטר לח . אחרונים . י"ל דהא דאקרינן הלחם לאוכלו עם גצניה או הלחם שנגע צו
גצניה דאקור לאוכלו עם צטר היינו דוקא צלא הדמה דחיישינן דילנא נשתלי ואכיל צלא
הדמה חבל אם הדיח הלחם וותר לאוכלו עם גצניה או איכ"ל . ק"ך קק"ד פרו"ח קק"ד
כרתי קק"ג חו"ה קק"ה חכ"ל כלל וצ אות ה . וי"ל דהדמה לא נתיב צלחם ונשס שנדצק
ציתר ודאי שידוח יפה . כח"ה הג"ה אה צ פרו"ח קק"ג קפ"ד קק"ד הניח צל"ע . ואם
נגע הצטר צלחם צעי קליפה אם רולס לאוכלו גצניה או איכ"ל אם נגע גצניה לתה צלחם
לריך לקולפו ולאוכלו עם צטר . פרו"ח קס . או לפחות יכרו וקומו . ז"ל קס . ווי"ו נראה
דיך חלוק דאם נגע צלחם קלם או צפרוקה וולד חוץ צוקוס הקשה קמי צהדמה חבל אם
נגע וולד פניו צוקוס הך צעי גרייה . פת"ח קק"ד וכן עיקר . ואותרו חכ"י הישיבה הי"ו
דאם הניח צטר ללי על הלחם אפי' קליפה או גרייה לא נתיב דהוואל של הללי צבלע צלחם
ואקור לאוכלו עם גצניה :

יד וכן אם נגע צטר חי צלחם לריך קליפה נשס חרס שנדצק צו ואקור לאכול הלחם ח"ה
נשס דאכיל איקור דאורייתא ועל כן לריך לקולפו ולפחות לגרו וקוס ונגע . פרו"ח קס :

טו סעי' ד צטר וחלב רותחים שנתערבו יחד ואפי' צטר לונן לתוך חלב רותח או וכו' הכל
אקור וכו' . ודוקא נשס דיך כאלו חלב שו"א דצר ללול ולח חבל אם שניהם
יבשים בגון שפול איקור על הללי שאלל האש או נפל להצטיל צקדירה שליך צה דועב איו
אוקר חל"ל כדי נעילת נקוס אם הוא כחוש ואם הוא שו"א אוקר חבל והיינו לונן ז"ל ולפי
וור"ס ז"ל אפי' שניהם כחושים אקור כחש"ל ק"י קה קע"ו ג"ד וצתגה קס . וצתגה קס יתצאר :

טז ואם וונתיב זה חל"ל זה יתצאר לקוון קיען קה צתגה קע"ו ג .
יז הא דאוריין דאם העליון לונן ותחתון חס דתתאם גצר ואוקר . היינו חוס דכ"ח
שהי"א אפי' אם אינו עומד עתה על האש כיון שי"א אוקר כדושתנוש לקוון קיען
קה . נש"י קק"ה :

יח חבל אם התחתון הוא חוס דכ"ח אף אם הי"א אינו אוקר חל"ל דוקא כד"ק וצקרי
תתאם גצר ואינו אוקר כדושתנוש צתגה לקוון ק"י לצ קע"ו ו . נש"י קס :

יט וי"ו אם הקדירה התחתונה היא קרה ועומדת על האש ונפל לתוכה חס ונכ"ר אף
שהעליון חס והתחתון לונן אפי' אקור כיון דעומד על האש כה האש שולט צה ואינו
נתיב להתקרי . וכן צצ"י נשס חר"ך חו"ה כלל כג אות ד חו"ה צתי קק"ג נש"י קס .
והגס דהנש"י קס הניח הדצר צל"ע הרואה יראה דלא יש ספק כיון דצציאו וכן צצ"י ודאי
דהכי ק"ל ואין ראייה כלל ונתיב דצציאו הנש"י ונתיב דפי' וכן ז"ל לת"ה דהי תת"ה ז"ל
ויירי בגוואל דהר"ן דהכירה היתה חל"ל האש ח"כ לא היה לו לת"ה לקתוס חל"ל היה לו
לפרט ולהציאו דצרי הר"ן חל"ל ונשנוע דהצטר היה לונן ואינו עומד חל"ל האש וכו' שהצין
וכן ז"ל וכ"כ ונתיב קה"י הציאו חו"ה וכו' :

כ אם העליון הוא לונן והתחתון חס ונתיב היתר ונפל איקור על העליון לא אוריין
שהעליון שהוא עתה חולעי נחש צרות כיון שהתחתון רותח וגובר עליו נחש רותח
ונאקר ון האיקור העליון כדיון תתאם גצר דו"ל דהא אפי' וונתה על האש וונתה חכה נאקרת
והאיקור הכושל עליה עד שיאם הי"א וזה פשוט דאין התחתון גובר חל"ל להפליע צו ולהפליע
וונתו חבל לא להיות נקרא רותח . וכן אם התחתון קר והאחלעי רותח ונפל עליו איקור
זהו ודאי דאקור האחלעי וכה האיקור נשס דהוא תתאם וגובר על העליון ונאקר ונתיב והר"ה
דהא כ"כ אף דהוקר ון האש והעוידו צוקוס קר לעולם דין כ"כ יש עליו כל זמן שהי"א .
חו"ה צצ"י קק"ה . וכן אם התחתון איקור חס והאחלעי הוא היתר לונן ונאקר ונתיב התחתון
תתאם

דהתלוי גבר ונפל על האולעי עוד היקר אחר ג"כ אינו אומר אותו ובכ"ל :
כא שם אצל חלב רוחה כנפל על צמר לונן או צמר רוחה וכו' קולף הצמר וכו' ואפי'
 נפל הח"ר על צמר לונן ע"י עירוי שלא נפקק הקליפה וכן אפי'
 נפקק הקלות צעי קליפה . ש"ך סק"ז ככ"הג הגה"ט אות כ הכ"א שם אות ז .
כב שם ושאר הצמר מותר וכו' ואם הוא חלל האם לא אונקין תחלה גבר ונאסר הכל
 כוונתו א"ת יר' הו"ד צחי סק"ט :

כג שם וחלב מותר כולו הגם ובמקום שהצמר לריך קליפה אם לא קלפוהו וכו' וזה
 ק"י וכן ונור"ס ז"ל דק"ל כר"ת דהקליפה לא צעי ק"י ואם צלוחו צדיעצד או צוקוס
 דלא ש"ך קליפה כוונתו בחלב מותר אצל ריב"א ס"ל דכל קליפה צעי ק"י ואם נחצטל בלא קליפה
 או כגון חלב דלא ש"ך ציה קליפה אי ליבא ק"י אסור . והט"ז סק"ז והט"ך קק"ח הקצו וכוונת
 וקיונות מותרין ונור"ס ז"ל דנראה דק"ל כריב"א וכן הק"י על ונור"ס ז"ל צחי"ח וידידה אדרידה
 ע"ש צדבריהם צאורך וכן פרי"ח ונור"י ז"ל ושאר החכמים כולם תימהו ע"ז ועשו כוונת חלוקים
 צזה יעו"ש צדברי החכמים ז"ל . וזה שעלה צדעתו צזה לפקוק לענין ועשה ד"ש הפרש
 צין צ"ח לשאר איקורים צצצ"ח הוא כדברי וכן ונור"ס ז"ל דצוקוס דלא ש"ך קליפה כגון
 חלב וכן אם צדיעצד או נחצטל הצמר ולא קלפוהו מותר וכוונת ון החכמים ז"ל עשו חלוק
 זה והם הגאון פלתי סק"צ ובכרתי סק"ז והקמ"י סע"ו ד ג"כ עשה חלוק זה בתחלת דבריו
 חלא שח"ך כחצ שלא חלא חילוק זה צאחכונים ע"ש ואפשר דאלו היה ר"א ש"ש ון החכמים
 שהסכימו לזה ודאי הרצ ג"כ היה עסקים כן והע"ה אות ה הסכים לזה וכחצ שכן דעת
 הר"ן ז"ל ובסוף כחצ ה"ל ונ"י נראה עיקר דצ"ח דאין הקליפה ודאורייתא החלב מותר
 וכן אם צלוח הצמר צל"ק מותר ההצטיל וכו' עכ"ל ע"ש . ובשאר איקורים כגון צמר צבילה
 וטריפה או איקור אחר צוקוס דצעי קליפה וצלוהו צל"ק ראו להחזיר ובעינין ק"י נגד הקליפה
 כפי ריב"א כיון שרוב החכמים פסקו כריב"א ויהו צבעת הדחק או בהפ"ו אפי' בשאר
 איקורים מותר צדיעצד דכדאי הם וכן ונור"ס ז"ל לקט"ו עליהם צבעת הדחק וכ"כ ונור"ס
 ז"ל צחי"ח כלל כג סוף דין ה ע"ש והביאו הש"ך צקוף סק"ח ע"ש . אחר שכתבו זה
 דאינו להגאון פת"ח סק"ח שהביא ונ"ס ש"ות השוליות מן שכתב ה"ל ובפרט צצ"ח דכל
 היבא דליבא צטול הוא ונדבצן יש להקל ובשאר איקורים אין להקל רק בהפ"ו עכ"ל
 והוא כדבריו שלי"ח :

כד שם ואם נפלו זה לחוך זה לוננים וידיה וכו' ואין הפרש צין צצ"ח לשאר איקורים
 חלא אפי' בשאר איקורים אם נפל היקר יבט לונן בתוך איקור לה לונן כפי צהדחה
 ולא צעי קליפה . ש"ך סק"י ודלא כאו"ה ככ"הג הגה"ט אות ז פרי"ח סק"ז צל"י סק"ט שפ"ד
 סק"י ונ"י כלל כב סק"א חכ"א שם אות א :

כה ואם היתר הוא לח וכפל צו איקור יבט אפי' דהיתר נגע צאיקור ונ"י הואיל וא"א
 להדיח היתר מותר בלא הדחה . תו"ח כלל כב סוף דין א שפ"ד שם . וכן ונ"י
 דצעי הדחה ועבר וצטלו בלא הדחה מותר צדיעצד ופסו"ט . ודלא כהקמ"י ע"ש צע"י ד צקופו :
כו בכל מקום שאונקין כדי קליפה לריך שח"א גסה קלת כדי שחובל לחטול כולו כא' .
 וכן צצ"י סק"י לו נ"ס הר"ן ש"ך ס"י לו סק"א פרי"ח ס"י לו סק"ט צל"י ס"י לו
 סק"ח חכ"א כלל וצ אות י"א . וכ"כ הרשב"א ז"ל צה"א צית ד שער א צקופו :

כז סע"י ה ונ"י שאינו יכול לאכול וכו' ושהה כדי ונליחה לקדירה וכו' ונ"י ששם דאם
 לא ששה כדי ונליחה לקדירה מותר וא"ל קליפה ככחוס וצקון א"ל ק"י דלא
 נאסר : זהו דעת וכן ז"ל אונ"ס הגאון ש"ך סק"א והפרי"ח סק"ט דהו זאת הסב"א וק"ל
 דגם אם לא ששה כשיעור ונליחה ג"כ הו רוחה ואסר ודעת הר"ן שפסק וכן כוונתו הוא
 יחיד צדבר וברצו ון החכמים ז"ל נוסבו אחריהם ופסקו כוונתם דנליח הרי הוא כרוח
 אף אם לא ששה ש"י . צ"ח הפרי"ח ז"ל הל"ן צעד וכן והביא כוונת פוסקים ון החכמים
 דק"ל כהר"ן ז"ל צה"ג והרשב"א והרצ אל צללוני ור"ת לדעת הר"ן כולו ס"ל הכי דכל
 ששה לא הו רוחה ע"ש צ"ג וגם וכן ז"ל הביא צצ"י דר"צ"ן ג"כ ס"ל הכי ולענין דינא אלו
 אין

אין לנו חלא דצרי וכן ז"ל דאם לא ששה שיעור ונליחה לא הו רוחה :
כח שם ושהה כדי ונליחה לקדירה כל זמן שלא קדירו ונקרי אינו נאכל ונאסר ונלחו הגם
 וי"א דלאסר ששה וכו' לא נקרי ח"ך רוחה וללודך גדול וכו' יש לקט"ו חנקילין
 וכו' . החכמים ז"ל דהו דצרי ונור"ס ז"ל צזה ועשו חילוק צין אם נלח אותו בתחלת ונליחתו
 צצצ"ל הדם ושהה ש"י והפליט דם מן הצמר צזה אונקין דאסר ש"י לא הו כרוח : דפסק
 כה הולח כיון שששה פעולתו והפליט דם מן הצמר אצל וכן אי"י כגון צמר שנוולח ופלע כל
 דמו והודח ונלחוהו פעם שנית כדי להיות קיים צזה אונקין ונליח הרי הוא כרוח כיון דלוחו
 נולח לא עשה פעולה כדי שחומר עליו דפסק כמו ע"ן צצ"ך סק"א שח"ך וצ"י ט"ז לעיל
 ק"י סע"י סק"ט ויש צזה אריכות דברים כמו שיעיין בכל החכמים ז"ל זה אומר צכה זה
 אומר צכה . ולענין דינא כן הוא העיקר דאם הצמר הזה הוא נוולח ונקודם ועשה ונלחוהו
 פעם צו כדי להחיים זהו ודאי העיקר כפי וכן ז"ל דאפי' אחר ש"י ונליח כרוח אפי'
 צהפ"ו ול"ג שכן הסכימו כל החכמים ז"ל . אצל אם הצמר הזה הוא תחלת ונליחתו צזה
 ג"כ יש להחזיר ואפי' אחר ששה ש"י והוליא דם ג"כ וליח הרי הוא כרוח . צ"ח צהפ"ו
 ולודך גדול יש לקט"ו חנקילין ולא הו כרוח כמ"ש ונור"ס ז"ל וכן הסכימו כל החכמים
 כונ"ס ק"י ע אות כג ע"ש וא"ל לכפול הדברים ואפשר דוונן ג"כ ס"ל הכי והכ"א דהציא
 הו דה"ד ז"ל צצ"י ס"י ע ולא הביא הולק עליה חלא ודאי כדאמ"ן :

כט שם צהגה אפי' לא נוולח הצמר ונ"י דלדין רק נולד או וכו' . נחצ"צ כרוח . וכן
 עיקר שכן הביא וכן ז"ל צצ"י :

ל שם צהגה אצל כל שלא נוולח כ"כ נחצ"צ לוק וי"א דאין צק"י וכו' וט"ז
 להחזיר צוקוס ש"י הפ"ו . וא"ו אין לנו חלא דצרי וכן ז"ל צצ"י לא העתיק חלא
 דצרי הרשב"א ודעויה דנליח כעין ל"י לא הו רוחה וכן בתחלת זה הסע"י צראש דצרי כתב
 כעין וליח שנוולח לקדירה ונ"ס דנליחת ל"י לא הו רוחה וא"כ וליח דל"י אף צהפ"ד
 מועט לא הו כרוח :

לא שם ואין חילוק צין ונליח עליון וכו' הילכך צמר וגבינה שנוולחם סנגעו וכו' . פ"י
 ופניהם לחים . ט"ז סק"ט צל"י סק"י וכן הוא צטור :

לב שם לריך לקוף שניסם וכו' . ולא ש"ך כאן לנ"י אידי דעריד לנ"י פלע לא צלע ח"כ
 ככ"ס דדוקא גבי דם אונקין הכי ולא בשאר איקורים . ט"ז סק"י ס"ך סק"י פרי"ח

סק"י כתי סק"י צ"ח סק"י הו"ד ס"י סק"י צ :

לג שם צאיקור דבצן בשאר איקורים לא ש"ך ככ"ס ולא אידי דעריד לנ"י פלע לא צלע .
 ונ"י סק"י וספ"ד סק"י דלא כאו"ה כלל יג דין י :

לד שם צהגה ודא דטהור ונליח ונ"י חבל וכו' כשנוול יבט אצל אם הוא דבר ללול וכו'
 וחלב רק שאינו ונחודך לא נקרי דבר ללול . ש"ך סק"י וס"ן פסק ונור"ס ז"ל ככ"הג
 סג"י אות יז ונ"ס חכ"ל פרי"ח סק"י ספ"ד סק"י ונ"י כלל כב סק"ח חכ"א כלל ונג אות
 חו הו"ד ס"י סק"י . והגם דהחלב לח קלת כל שהוא גוש ס"י . ספ"ד שם :

לה שם צהגה נאסר הטהור ונאסר וכו' היינו לק"י ההגה ז"ל דק"ל דצו"ליחה צעי ק"י אפי'
 צכחוס דהכ"א וי"י צכחוס אצל לק"י וכן ז"ל הגם דני"ח דמורה להא דאיקור ללול
 ונ"י אינו נאסר חלא כד"ק . פרי"ח שם פרי"ח סק"י : [וזה שלי"ן על הפרי"ח והפרי"ח צ"ח
 ונ"ס דשניסם ונ"י זה היינו אם הטו"ח הללול לנ"י אצל אם הטהור הו"לח לנ"י
 צזה פל"י הפרי"ח והפרי"ח כוונתם צדבריהם ע"ש] :

לו גם לק"י וכן ז"ל אם הוא איקור טו"ן אינו אוקר חלא כד"ק כיון דתח"א גבר והו
 כחלב רוחה כנפל על צמר לונן דתח"א גבר ואינו אוקר חלא כד"ק . כ"י ונ"י
 סק"ט פרי"ח סק"י . [אין לודך צזה דהדיא פסק כן וכן ז"ל לק"י צ"י קה סע"י יא
 יב"ש] אצל לק"י ההגה ז"ל אוקר דצו"ליחה לא ש"ך תח"א גבר וכבר כתבנו לעיל ק"י ע
 אות כד דצעל נ"ס יחזיר לצללו ויאוקר הכל צאיקור טו"ן אפי' אם הכשרה תפילה לנ"י
 כפי ונור"ס ז"ל ה"ס דצ"י הו"צ"ר ע"ש :

לז עס זעהט וטקיהס אקוריס וכו'. כלומר צצטר וכלצ אע"פ שהצטר לצדו וולוח טקיהס אקוריס. ט"ך קק"י ככ"הג הגז"י אות יח פ"ח קק"י:

לח ואס החלצ לצדו וולוח י"ח דהחלצ ווחר. ט"ך קק"י ועס הג"מ פ"ח עס י"ח דגס החלצ אקור. ט"ך עס ככ"הג עס זל"י קק"י טפ"ד קק"י חו"ד קק"י. י"ח נפקוחא לכו וזון כגון שהצטר שזון:

לט עס זעהט ודוקא שהטוחר לח קלת אס הוא יצט לגמרי וכו'. ואפ"י וולוח הכל ווחר. ט"ך קק"י ככ"הג עס זל"י קק"י חכ"ה עס אות ח:

מ עס ואס עס יצטס אפ"י עס וולוחיס או לחיס וכו'. ע"י זעהט. ה"הג לעיל כחצ דאס הוא יצט לגמרי אינו זולע וודצר לח שללאו. פ"י דהגס ויירי זענין או וזון ז"ל ויירי זענין אחר דהגס ויירי זדצר לח וללול ואחא לאשזענין דאף דאזריקן דאס האיקור ללול אוקר את התיחר היינו דוקא אס התיחר הוא דצר גוש ולא אזל אס הוא יצט לגמרי אינו נאקר והללול דכיון דתייצט זולוחו הו"ל כאלו לא זולוח וזון ז"ל ויירי זענין אחר כגון טקיהס דצר גוש כגון צטר וגזינה ונתייצטו לגמרי ונוליסתן ע"י זעהט ופשוט וכ"כ חכ"ה עס:

מא עס או לחיס ולא ווחות וליחה וכו'. פ"י כגון שאחר טתייצט הטלח עליהס נפלו עליו ויס ווחר וכלהלח צעוד הטלח עליהס לא הוי ווחות וליחה ולא הוי אוחו ליחוח רוחח וחס"צ כחפל טכיון טתייצט אחר רתיחהו טס כוחו. פ"ח קק"י טפ"ד קק"י:

מב עס הגס כל ל"י וצטר טכעלח וכו' רק לל"י טקוצ כרוחח ולכן אס נפל ל"י על גזינה וכו' אוקר וכו'. כל זס לכו' ה"הג טהיא ע"י האשכזזיס אזל לדין דק"י"ל כזון ז"ל דכל וליחה לל"י אפ"י ל"י טנועף וזוני לא חסיב רוחח ואס כנף על הגזינה או על הכלי ווחר כז"ל ע"י קע"י וז"ל אוח קלד ואוח רל וקע"י ע קע"י ז אות יח ע"י"ט. ודוקא וליח לקדירה הוי רוחח:

מג עס זעהט ל"י על צטר שאוקר טנפל על הכלי לריך הגעלה וכו'. ט"ך זס דהין גס לכו' וזון ז"ל ולדין וזון ל"י על וליח לקדירה ופשוט. והגס דזון ז"ל לעיל זכ"י ע קע"י יח פסק דצטר זחוך ל"י זע"י טיעור כזינה דהיינו כדי טיהן על האור ויכתיח והכא גזי כ"י ל"כ טיעור כזינה כצר כחצנו לעיל ע"י קע"י טע דצדרינו אות קלת דהיינו דוקא כדי לאקור כולו זע"י ט"י"כ אזל כד"ק אף אס לא טהה כלל זע"י קליפה וה"כ גזי כ"י:

מד עס לריך הגעלה וכו'. כ"י טכאקר ע"י וליחה לריך הגעלה זכ"י ראשון ולא ע"י זע"י וטקס דע"י טפס אס כדון ככ"ד וליח טנועף לחוך הכלי עדין הוא זרתיחתו וזע"י כ"י. וזון ז"ל זע"י לעיל ע"י קע"י טע וטקס אג"טד חו"ח כלל יג דין א זל"י קק"י ודלל כז"י ישראל טפ"ד קוף קק"י חו"ד קק"י:

מה עס זעהט ואס הוא כ"ה לריך טזינה ואס לא נפל רק על וקוס או זכ"י ען וכו'. אזל אס נפל על כל הכלי לא ט"ך קליפה דיפסיד הכלי ח"כ טורה גדול הוא לקליף כל הכלי ולפ"י אס הוא זענין טאין פסידא וגס רולח לערוח ע"י זקליפה והגס טכחצ זכ"י ט"י טנא ולקזון טיון קכא קע"י ז דכל וקוס טלריך הגעלה לא ווחי קליפה חסס ויירי זדצר טכזלעו זו ע"י חזין אזל ל"י וולוח אינו זכזלע אלל כד"ק. ט"ך קק"י פ"ח קק"י זל"י קק"י חכ"ה כלל זכ אות יח חו"ד חידוקיס קק"י:

מו עס וכיולא זו קולף וקוועו וד"י. והגס דזע"י ודצ"י וזון ז"ל זכ"י א"ן קליפה אלל דוקא זכ"י ען ו"י וודכחצ וכיולא זו וכו' וזע"י דאס יבול לקלוף את כ"י חקס די זקליפה דזכ"י קליפה לכ"י וכן זע"י טה"כ זעהט כלל יג אות א וז"י עס קק"י חכ"ה עס פ"ח לעיל ע"י קע"י טע קק"י וז"ל וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

מז וזע"י טכנף לור וליחה על הקקן טל פ"ח וז"י אלל א"ן הכלי דז"ל אפ"י קליפה כיון טנפל זע"י גז"י דכל זון טגייעו טחזין כגד וקוס טעיפה י"ח ע"י כגד טעיפה כזו טפסק וזון ז"ל לקזון ע"י ל"י קע"י ז ואפ"י א"ח"ל דקקן זס לא הוי זדצר טדרכו להטחזעט לעולס זע"י יח להתיח וזע"י אחר דלעולס לא יבול ל"י כתינה טעס וזע"י דא"ן דרך להטחזעט

להטחזעט זקקן זס אלל האט רק ע"י ערוי טענין לתוכה קאזוי רוחח זכזיעט איקור הוא חון לכלי וכה טערוי אינו פועל להפליע דרך דופן הכלי וזע"י טע"י דו"י"ל לקדירה גדולה. פ"ח עס וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

מח אס נפל ל"י או הלצ ווחוך חס זכ"י ואינו יודע זכ"י וקוס והוא וזע"י טע"י הכלי זע"י זרוב ואס הוא כ"י ווחכות טאפטר זעהטלח לריך הגעלה ואס הוא כ"י חקס זע"י זרוב. פ"ח קק"י וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

מט ואס זכזלע דצר שזון ע"י וליחה זכ"י אינו אוקר יוחר וז"י דלל עדיף ווחס ללזון דאינו אוקר אלל כד"ק וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נ דכחצנו לעיל אות לו ד"כ טע"י יחזיר לעלזנו זכ"י וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נא דזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נב ה"כ דאזריקן וז"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נז חכ"ה עס וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נד עס ואס י"ח ז"י זע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נה עס וזע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נו עס או טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נז וכל דצריס טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נח עס זעהט וז"י אפ"י חס לונכיס דינא ח"י וכו'. ולענין דינא ח"י לכו' אלל דצ"י וזון ז"ל ודוקא ל"י רוחח אס י"ח זע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

נט א"ן זע"י טה"כ פ"י זעהט ע"י זע"י:

בנון לעולם לגוי הצטר בחלצ או לכבוש צטר בחלצ עוחר . פרי"ח סק"ז :

סימן צב

א סעי' א כוזה צטר שפול לחוך יורה של חלצ וכו' עוועס הגוי וכו' . לאו דוקא כוזה חלצ ה"ה פחות עובית או כל שהוא . גי"ז סוף סק"א כח"ס הג"ה

אוח א פרי"ח סק"א :

ב עס גדו"ח צטרקס והוליא וכו' אע"פ שטעמו גוי וכו' אקור א"כ יס צו קו הגס ועי"ל ק"ו לא דאין אלו נוסגים לקווד אטעויות גוי ובעינין קו צכל עינין . גס אכחו צוודיחכו אין קוועכין אטעויות קפילא ולא טעענו עינינו עקורו כן חלצ דוקא בעינין קו ועו"ה לא הארככו בעינין קדס וקפילא :

ג סעי' ב נפל חלצ לחוך קט"ו עוועמין החתיכה וכו' ואם יס בחתיכה עוועמיות החלצ נאקרה אותה חתיכה וכו' . והא דצט"ו קה סעי' ד פסק וכן דאיו אוקר חלצ כדי נעילה והכא למה נאקרה כל החתיכה שאני החס דנייבי צאיסור גוס ואינו ללול דולאי אינו ונחפטי צכל החתיכה חלצ ע"י רועצ חלצ הכא נייבי צחלצ דהוא ללול ונחפטי צכל החתיכה ואוקרה . צאר הגולה ועס קט"ל גי"ז סק"ג ועס הכו ס"ך סק"ג ועס הכו ועיין עוד צאחרונים :

ד סגס ולדידן דאין קוועכין אגוי בעינין קו בחתיכה וכו' . כצר כחצנו לעיל אוח צ דגס חן צדידן לא קוועכין אטעויות גוי ובעינין קו :

ה עס החתיכה אקורה ונאחר עוחר וכו' . הגס צכאן יס פלוגתא דקט"י ור"י ז"ל דלר"י דוקא צכל החתיכה חוץ לרועצ בגון שהחתיכה שחתימה קלחה חוץ לרועצ וזו עונחת עליה חלצ אם ונקלת החתיכה צרועצ הרתימה ענרצת העעס צכל הקדירה והכל ונלטרק לצטל החלצ . ולר"י ז"ל אפיו ונקלת החתיכה צרועצ ונקלתה חוץ לרועצ אין הכל ונלטרק לצטל החלצ חלצ אם אין עסיס בחתיכה נגד החלצ החתיכה אקורה כוונ סהציה כל זס רציו הטור ז"ל וזרן ז"ל צצ"י עי"ש . והנה ורן צצ"ע לא זכר וזה הפלותה של ר"י ז"ל ור"י כלל חלצ כהצ קתנא ולא ידענו דעתו דעת עליון כוונן ק"ל אי כר"י או כר"י והגס סהט"ו צסוף סק"צ כהצ וודברי ה"ה אלו עס דצרי הרננצ"ס כ"ל דק"ל כר"י וכו' עשנע דורן דעתו כר"י ז"ל כצר כל האחרונים דחו דצרי הט"ו ס"ך צכק"ה ונ"ס סק"צ ושאר אחרונים צאין גלוי וודברי ורן כלל עיסיס קוצר כר"י דהא דקאונר החתיכה אקורה ועשערין צכל הקדירה לצטל החתיכה היינו כוונ"ש אה"ך צצציל צניער לצסוף עי"ש . צאופן דלל ידעיין קו ורן ז"ל צזס ונהא היא קצרתו ונדלקטן ק"י קה סעי' ד כהצ ורן וז"ל וכן אם נפל איסור וכו' חלצ אם היא צרועצ לר"י כולה ולר"י אפיו ונקלתה וכו' עכ"ל ועשנע וזה דורן חושט לצו הקצרות וכן קו וור"ס ז"ל צהגה לא נודע כונאן ק"ל ונקסקא ליה אי כר"י אי כר"י כוונ"ש סק"ו עי"ש . וכיון עכן לענין הלכה הגס דרוב האחרונים פסקו כר"י כוונ"ש סק"ך סוף סק"ד עי"ש וכ"כ הפר"ח סוף סק"ד עי"ש ונ"ו כיון קרצותנו הגדולים עכל צית ישראל נשען עליהם ורן וור"ס ז"ל נקהפקו צצצר נוי יוכל להקל כנגדס וכ"ש חן יחני דיתנוי וא"כ לענין דיכא לריך להחנייר כחונרת ענייה חונרת ר"י וחונרת ר"י והוא דלס החתיכה כולה חוץ לרועצ וכגון שהחתיכה שחתימה ונקלתה חוץ לרועצ ונפל עליה עיפת חלצ זהו אם יס צאוחה חתיכה קו לצטל החלצ הכל עוחר החתיכה וסקדירה . ואם אין קו צאוחה חתיכה לצטל החלצ אותה החתיכה דוקא אקורה לצדס וכל ע"ש צקדירה שאר החתיכות והרועצ והנורק הכל עוחר זהו אליצא דכ"ע צין לר"י צין לר"י ז"ל . ואם החתיכה ונקלתה חוץ לרועצ ונקלתה חוץ לרועצ כהא פסקינן לחונרת כר"י ז"ל ואם אין קו צאוחה חתיכה לצטל החלצ אותה חתיכה אקורה ואין שאר וס צקדירה ונלטרק עונה לצטל החלצ . ואם אין קו צכל הקדירה לצטל החלצ אקורה כל הקדירה כחונרת ר"י ז"ל ולא אונריין דוקא אוחה חתיכה אקורה לצדס ושאר הקדירה עוחר כ"י ר"י ז"ל לדעת ס"ך ודעוניה חלצ כל הקדירה

הקדירה אקורה ולקו הלצוס והט"ו ז"ל ודעוניהו גס לקו ר"י כל הקדירה אקורה . ואם אין קו צאוחה חתיכה שנקלתה חוץ לרועצ לצטל החלצ ויס קו צכל הקדירה לצטל החלצ צזס אונריין דאוחה חתיכה אקורה כלאונריין לעיל כר"י ז"ל חלצ שאר הקדירה עוחר וחו אפיו לדעת ר"י ז"ל דגס לדעתו אותה חתיכה אינה חונרת ואוקלת אח כל הקדירה . והגס דהט"ו סק"צ ק"ל דגס צזס ר"י ז"ל עשנייר ואוקר אח כל הקדירה ונ"ו רוב האחרונים לא ק"ל הכי ואנו פסקנו צזס כדעת הגאון ונר"י צפליתי סק"ו וצכתי סק"ו וכן לדעת הפר"ח סוף סק"ד קרוב לידעיה זו וכן קו וור"ס ז"ל צהגה עכו וז"ל וכן אם לא יערר כלל וכו' ולא כיסה כלל אם יס קו צקדירה נגד עיפת חלצ שפול אינו אקור רק החתיכה לצד ושאר הקדירה עוחר עכ"ל לניקתתנו עהיא ג"י רוב האחרונים ופ"י סק"ך סק"ו דצרי דרננ"א אייבי בחתיכה שנקלתה חוץ לרועצ עי"ש . ואם כל החתיכה חוץ לרועצ ורק פניה ונגולים ונפל עליה עיפת חלצ צזס נקעיין דונלטרק כל הקדירה לצטל החלצ ואם יס עסיס צקדירה הכל עוחר אפיו לר"י ואפשר דגס הט"ו יורה צזס דאין לחונרת כ"כ ודלל כ"י סהנ"ג סהציה ורן צצ"י ז"ל כ"כ הט"ו סק"צ . זהו ספקס הנחזור צכל השיטות וסו יראכו ונחורתו נפלחות כיר"א . [והנה יס עוד נפקותא אחרת צין ר"י ז"ל וכו' צונק"ו סק"צ והיא שאר החתיכה חתימה קלתה חוץ לרועצ והעיפה נפלה חוץ לרועצ ואין צוונ סצחוך הרועצ קו לר"י אין אותו הנקלת חוץ לרועצ ולטרק לקו ולר"י ונלטרק ולפי פסק ונ"ו ז"ל דלעיל דאזלינן לחונרת הכא כוונ פסקינן לחונרת כר"י ז"ל ואין אותו נקלת ונלטרק לשסיס] :

ו עס דצ"א חלצ יערר וכו' חלצ אם יערר ונחללה ועד סוף וכו' ועשעת נפילה ועד סוף הכל ונלטרק לצטל עעס החלצ וכו' . הנה ענשטות דצרי ורן ז"ל ועשנע דעתו כוונ עפ"י צצ"י דעת הרננצ"ס ז"ל דהדצריס כפשען דבעינין סינער ונחללה ועד סוף צלי פסקס והגס פרו"א צהגס כהצ וכן אם יערר צחללה או כיסה ניד סגי ולא בעינין ונחללה וע"ס ועשנע דעת רננ"א דגס ורן הכי ק"ל ונדלל כהצ ור"י היינו ועוס דאפשר לפרש גס דצרי ורן הכי עשו"ה לא כהצ ור"י חלצ ונ"ו האונת הוא דדעת ורן צעי סינער ונחללה וע"ס כפשטיות דצרי כוונ"ש סק"ך סק"ה ולא סגי צניער או כיסה צחללה לחוד . ואנן צני ספרד קצבלנו עלינו הוראת ורן וכ"ש כשהוא ונחנייר וא"כ הכא לענין דינא לריך סינער ונחללה וע"ס חלצ אם לא יערר ונחללה וע"ס אין ונלטרק הכל לצטל החלצ . ונ"ו ודאי דלס יערר ונחללה וע"ס כ"כ הרצס עד סינער צדעתו ונודע לו צודאי שנתערצ החלצ עירוב יפס יפה צכל הקדירה כולה זהו ודאי גס לקו ורן סגי צהכי דלא יתכן לומר דלריך לנער כל היום כולו עד סינער צחללה צחללה דזהו ספך הסצרה חלצ כיון סינער או כיסה וזון הרצס עד סנודע לו צודאי שנתערצ עירוב יפס ולא נשאר עושות של חלצ כלל חלצ חלצ נתערצ יפס חלצ עוד לנער ולכפות וקרוצ לזה כהצו הט"ו סק"ו והפר"ח סק"ו עי"ש :

ז עס וכן אם נפל לחוך הנורק או לחתיכות ולא נודע לאיזה חתיכה נוער וכו' הגס ויס מולקיס וק"ל דאיו עועיל וס שנוער הקדירה וכו' . לשון זה ענקט ורן ז"ל זהו ל"י הרננצ"ס ז"ל ופירשו צו הפוסקים כוונ פירושים וצכלל הפירושים הוא פ"י הרצ סוגיד ז"ל שהצין דצרי הרננצ"ס דנייבי שהחתיכות חוץ לרועצ ונפלה העיפה ולא נודע לאיזה חתיכה נפלה וכיון דלל ידעיין לאיזה חתיכה נפלה לא אונריין חנ"כ דלל אונריין הכי חלצ דוקא אם החתיכה ידענה חלצ צאינס ידענה לא אונריין וכן הצין רציו הטור ז"ל קו הרננצ"ס כ"י סהנ"ג עי"ש ונ"ו חקו עליו דהטור ק"ל דגס אי לא ידעיין איזה חתיכה היא שפלה עליה העיפה ג"כ אונריין חנ"כ חף אם הדצר צספק וכן הצין הגאון וור"ס ז"ל דצרי הרננצ"ס ז"ל כפ"י סהנ"ג ונ"ו חולקין וק"ל דאיו עועיל וס שנוער הקדירה וכו' והיס חולקין סהציה וור"ס הוא רציו הטור סהקו על הרננצ"ס וק"ל דגס אם הדצר ספק אונריין חנ"כ עיין כל זה צצ"ך סק"ח . חלצ ורן ז"ל צצ"י פ"י דצרי הרננצ"ס צאופן אחר והוא דהרננצ"ס נייבי כגון שהחתימה כולן צחוך הרועצ ולפי דין לא נאקרו דכיון עסס צחוך הרועצ כולם ונלטרפין לצטל החלצ אם יס קו והא דבעינין סינער את הקדירה אפיו עסס צחוך הרועצ היינו כדי שיתערצ יפס יפס ועיין צצ"ך עס . ועוד יס פ"י אחרים פ"י הכו ונר"י ז"ל

לג ווייזו אס היקס הקדרה צהחלה וליאס רועז ונלעווקס עייל רחיות וחסך כפל עיפה לא שייך גדסה וזכוס דהקדרה צלעס קודס נפילת הטיפה והגס דאפטר דאין העורה לריך ליבאל על זה ווייזו אס אירע כך הדין דין חנה : **לד** וכל זה ווייזו בקדרה ונגולה אזל אס צעה נפילת הטיפה היכה ונכוכה לא סגא לן צין נפלה נגד הצביל לכפלה צווקוס ריקן דצכל גוכא צקי נגד הטיפה קגי ווייזו צהכל עולה ונהטוליס לפיה והוי כפלה כנגד הרועז : **לה** פרייה קק"כ פרייה קק"ד קה"י קע"ו ה קול"ו כלל נה דין צ כתי קק"כד חכ"א עס אוח ו : ואפ"ו אס היחס ונגולה אס כיסה ה"ווי דיקס דנפלה נגד הרועז שהרתיחה עולה : **לו** פרייה עס : **לז** כל ווייזו צענין עי"ח שנפלה אס כנגד הרועז או חוץ לרועז כל זה הוא דוקא אס היד קולדת צווקוס הנפילה אזל אס אין היי"ס צווקוס נפילת הטיפה הכל עותר : חו"ד ח"י קק"ז ופשוט הוא :

לז ווייזו ו נהגו העולם לאסור כשנפלה על הדופן שלא כנגד הרועז וכו' : פ"ו שאס נפלה שלא כנגד הרועז אסורה ואפ"ו אס י"ש צהצביל קו נגד הטיפה ולא וסני פייכהכה עד שחלטין : ע"ז קק"ד וכו' וכל האחרונים : ולענין דיכא העיקר הוא כונו שכהגו העולם דלא וסני לנין ואסור הצביל ספן פסק וכן ווייזו ז"ל והגס שהש"ך קק"כד ופרייה קק"כצ התיורו אלו אין לנו אלא דברי וכן ז"ל וכן הסכים הפרייה קק"י ע"ש : ווייזו צענין או צהפ"ו או צבציל אורחים י"ש להחיר כדלקטן קע"ו וכו' וסגא ליקון :

לז ודוקא בקדרה יסנה הוא דנוהגים לאסור כשנפלה שלא כנגד הרועז אזל בקדרה חדשה ודאי אס י"ש צהצביל קו נגד הטיפה לא נהגו אסור וכן אפ"ו בקדרה יסנה צ"י וי"ש צהצביל קפ"ח פחות וועט נגד הטיפה בכל זה לא נהגו אסור ונותר לכ"ע : ווייזו ייחשו עד שילטין שאין ונ"ח לכחתי : ש"ך קק"כס פרייה קק"כד כתי קק"כד ע"ד קק"כס חכ"א כלל וס אוח ו חו"ד ח"י קק"ז :

לה וכן אס נפל צדופן הקדרה וצפנים לנעלה ון הרועז דינו כאלו נפלה ונצחץ שלא כנגד הרועז והקדרה אסורה ואס כיער וכיסה וי"ד וי"ש קו כנגד הטיפה עותר : הרד"ז ק"ו רכג ד' וזכ"ל י"ח ע"ה אוח י"צ :

מ עס ודוקא כשנפלה צחותו לד שאינו כנגד האש אזל אס נפל כנגד האש עותר שהאש שורפו וניצטו וכו' : ולפ"ו עותר אפ"ו א"י ליכא קו נגד הטיפה שהאש שורף : צ"ח אוח י"א חכ"א עס אוח ה ז"ל לא צזה הסע"ו : וכן הוא צה"ו כלל נו דין ג ע"ש :

מ וסייגו דוקא בעוד הקדרה עוונדת אלל האש אזל אס לאחר שקילק הקדרה ון האש נפלה הטיפה אסור דאע"פ שהוא כותה עדין ע"ו אינו שורף וייבש וכו' פשוט : ע"ז קק"כא כו"הג הב"טו אוח כד צ"לי קק"כס וק"ז קק"כא :

מא עס הגס ואז הקדרה נוי כרי וכו' : היינו צדיעבד אזל לכחתי י"ש להחשיר ולאסור הקדרה : תו"ח עס דין ג ש"ך קק"כ"ו כו"הג הב"צ אוח קא צעס הכ"ל צ"לי קק"כט ע"ד קק"כו חו"ד ח"י קק"י :

מב עס אין להחיר א"כ נגד הרועז וע"י קו הגס ואז הקדרה אי אסורה אפ"ו י"ש קו צהצביל וכו' ויערה וי"ד הצביל ונונו צלד פאחר ואס צצל בקדרה הצביל אחר וכו' : כל זה כתבנו לעיל אוח כד וכה ע"ש וכן עיקר :

מג הא דאמרינן דצעינן לשעורי קו כנגד הטיפה היינו כנגד כל הטיפה צשעת נפילה וקוס דלא יעינן כוזה נחנעטה ע"י האש : פרייה קק"כס :

מד סע"ז י"ש וי שנתיר צשעת הדחק כגון צע"ש וכו' וכן עיקר : וה"ה לכל לורך גדול כגון ללורך אורחים או הפ"ו או לעני כפי ראות עיני האורה : תו"ח עס דין צ ע"ז קק"כצ ש"ך קק"כט כו"הג הב"טו אוח כו וקס וזה"ר וינן דעני כל יעות הסנה ועסיר צערב צעה שוין עס צ"לי קק"ל פרייה קק"כז קה"י קע"ף ז ע"ד קק"כט חכ"א עס אוח ז :

מה ווייזו הונחה לוור להס הנעס ופני וס הוא וייקל לו לעני ופני עניו ולזה אפ"ו

כבוד השצת כדי שלא יחווהו סלפענוים אוקר ולפענוים מחיר : ע"ז עס וקס וסר"י וינן כו"הג עס צ"לי עס קה"י עס וק"ז אוח כצ :

מו י"ש להסתפק להכא : צרינן דללורך אורחים או ע"ש או הפ"ו ועני כפי עניו שוין אי צכל וקוס סלשטן שוין או אין לנידין ונונו לכל הנוקמות וסיכא דאחמר איתמר : ע"ד קק"כט וק"י ס"ב צ"ח זה צכללי הנהות א"ו"ה ואחשו לא זכינו לאורה :

מז עס אפ"ו שלא כנגד הרועז אפ"ו שלא כנגד האש ע"י קו : ווייזו הקדרה אסורה ויכ"ח עד שילטין ואס א"ח לו להנחין עד שילטין כגון דלריך וי"ד ללורך אורחים או לכבוד צעה א"ל להנחין עד שילטין אלא יערה צלד האחר : ע"ז קק"כג וקס רש"ל ק"ך קק"ל ככה"ג עס פרייה קק"כס צ"לי קק"לצ קה"י עס כתי קק"כס ע"ד קק"ל חכ"א עס אוח ז חו"ד ח"י קק"כא :

מח ע"ס הגס והכי נהוג וכו' : ע"ז ע"ז קק"כד וס שהצ"ח וקס א"ו"ה כלל לא דין ג ע"ש ודברי הא"ו"ה הללו עס וקוסים נולד עלווס ואינס יכולים להולנס וכצד הגאון וק"ז בקק"כד הניח דצריו צל"ע וכן הגאון חכ"א כלל וס אוח ד ע"ש ואחשו לא ככתוב רק וס שטולה מדצריהס לענין דיכא : אס קדרה של צצר צת יונא סצטלו צה וי"ס ואח"ך נפל על דופן הקדרה ונצחון צווקוס הריקן טיפת חלב ואח"ך חזרו וצטלו צה צצר פעס אחרת חוך ונע"לע לכפלה הטיפה הצביל הצו אסור ואפ"ו אס י"ש קו צהצביל הצו כנגד הטיפה ודינה כונו אס נפלה הטיפה כשהיה הצביל של צצר צתוכס והכל דינה כו"ש לעיל דלכבוד צעה או אורחים או הפ"ו עותר אס י"ש קו כנגד הטיפה : גס אס צהצביל הצו י"ש קפ"ח פחות וועט כנגד הטיפה עותר אפ"ו לכחתי כו"ש לעיל : ואס נפל טיפת חלב בקדרה זו כנגד הנו"ס וי"ש צווי"ס קו כנגד הטיפה ואח"ך ציטל צה הצביל של צצר צתוך ונע"לע וי"ש צהצביל הצו קו כנגד הטיפה הצביל עותר והכל דינו כו"ש לעיל גצ"י נפלה טי"ח על קדרה ע"ש :

מט ואס צצל וי"ס בקדרה חדשה או אינה צ"י ונפל עליה טי"ח ונצחון כנגד הנו"ס ולא היה קו צווי"ס כנגד הטיפה ואח"ך צטלו צה צצר צתוך ונע"לע לכפלה הטיפה ולא היה צהצביל הצו קו כנגד הטיפה אפ"ו הצביל הצו עותר ווייזו דאס לא עברה הטיפה כלל לחוך הקדרה גס צפעס הצו לא העבור ואס עברה צפנים תחלה וי"ו אין בקדרה וסחלב אלא לפי טיעור סחלב שנהערב צווי"ס דלא נשאר צדופן כל הטיפה אלא נחלק גס לפנים וסס שחזור ונצלע לחוך הדופן לא כצלע ון הטיפה אלא לפי חצרון דכיון דהוא היסר לא שצצין כל החתיכה כצליעה עלווס ואין צדופן אלא וועט ון הטיפה וכנגד אוחו וועט ודאי י"ש צצטר קו נגדו : חו"ד קק"כצ וכו"ו וק"ז עס חכ"א עס אוח ד :

נ וכן אס נפלה תחלה כנגד הריקן שלא כנגד הנו"ס בקדרה חדשה ואין צווי"ס קו כנגד הטיפה וצטלו צה צצר אח"ך ואין צהצביל הצו קו כנגד הטיפה עותר הצביל ווייזו דאס לא ירדה הטיפה לנעט עד כנגד הצביל א"כ וקודס ג"כ ירדה צתוך הנו"ס ונחלקה צווי"ס ולא נשאר צה רק דבר וועט וקסח"ו י"ש קו צצטר כנגד דבר וועט שהוא דכיון דצטלו צה וי"ס לא נעסית נפילה צהיחר : וק"ז עס :

נא אזל אס נפלה ונחלה צווקוס הריקן שלא כנגד הנו"ס ואח"ך צצטול הצצר הניח הצביל הרצה עד שנעטה הרועז כנגד נפילת הטיפה אזי צעינן קו צהצביל הצצר כנגד הטיפה וא"י ליכא קו כנגד הטיפה הצביל אסור דאמרינן דווקודס לא עברה צפנים וקוס שהיחס שלא כנגד הנו"ס אזל עכסיו קנעסית כנגד הרועז צדאי העבור ולהכי צעינן קו כנגד הטיפה : חו"ד עס :

נב וכן אס צטלו וי"ס בקדרה חדשה וי"ש צה כזית חלב או חו"ה ואח"ך צצל צה צצר צתוך ונע"לע א"ל קו כנגד כל כזית סחלב אלא דוקא לפי חצרון המדומע וקוס דווקודס היה היחר : וק"ז עס חו"ד עס :

נג אזל אס צצל וי"ס בקדרה יסנה צת יונא ונפל צה כזית חלב ואין צווי"ס קו כנגד סחלב כל הקדרה כ"כ וקוס דהוי צ"צס ואס צצל צה אח"ך צין צצר צין סחלב הצביל אסור

אסור כוונת וזו לקמן ק"י לא קע"י ה ע"ש . ואפי' אם אח"ך צטל צם קעניות ג"כ
הצטטיל אסור דהקדמה כ"כ דלא ידעיתן כוונת צלע ואין לך שנתצטל צתוך הקדמה ק"י כנגד
הקדמה כוונת שפוטו ע"ס :

נד ע"ס צהגה ואם נשפך חלב וכו' רותח ע"ג קרקע והעמידו עליו קדמה חוזה וכו' דוקא
קדמה חוזה אבל אם הקדמה לונכה אפי' הקדמה נותרת . ע"ך קק"ל חכ"א כוונת הג"צ
אות ע"ס צ"לי קק"ל ע"פ קק"ל חו"ד ח"י קק"כ חכ"א כלל וזה א"ת י"ו :

נה ע"ס צהגה אם וזה שנספך אינו חלל האש לא הוי רק כלי כלי וכו' . אבל אם החלב
הנספך הוא חלל האש והוא חס שהיק"צ הוי החלב ככ"ר ואפי' העמידו עליו קדמה

לונכה הכל אסור אפי' הצטטיל וז"ש דתתאם בצר אם אין ק"י נגד וזה שחתיו . ע"ז קק"כ
ע"ך קק"ל כוונת ע"ס פרי"ח קק"כט צ"לי קק"ל כתי קק"כ וז"ש קק"כ סק"ל
ע"כ"י כלל נ"ו קק"ך חכ"א ע"ס א"ת י"ד . והגם שהגוף חו"ד צ"י קק"כ פקפק ע"ז

וכתב שלדצ"י קק"ך ק"י קכ"א קק"י שכתב ע"ס דאם כלי נכנס ונקלחו צרוצב לא אצריקן
עמוליק הצליעה צכולו וח"כ לפ"ז הכ"א דאין החלב ונכנס כל עוצי השולים הצטטיל ונותר

כ"ך דאפי' אהו ונקלח על עוצי השולים שלונעלה וזו החלב אינו נאסר ה"ך יתפשט הצליעה
לצטטיל צתוך הקדמה ע"ש וזה שהאריך ונשואה צחי סק"כד עשה כוונת חילוקים ע"ש וכן

הגוף אצרי צריך הצל"ו צקוף אשלי צצ"י ג"כ תונה ע"ז וז"ש קק"ך לקמן ק"י קכ"א חכ"ז ע"ש .
ו"ז כ"כ הגוף צ"י צצ"י א"ת ק"י וצ"א א"ת נ"ו דה"ז דצ"י וכתב דהעיקר כדעת חו"א

ז"ל ק"י תנ"א קק"כד דמוליק הצליעה צכולו ודעת רוב הפוסקים כוונת וז"ש שהש"ך גופיה
א"ך שכתב צ"י קכ"א דאינו מוליק הצליעה צכולו אפי"ה כתב כ"ן דהכל אסור דתתאם בצר
וכ"כ פשטת הוראה זו על הס"ך שלא שונענו ונעולם ו"י שחולק על זה עכ"ל הגוף צ"י ע"ש

וזה שהאריך . וכן הערה צ"י ל"ד א"ת א" כתב דהעיקר כדעת חו"א ז"ל ע"ש .
נו וז"ש אם יש ספק אם יש ק"י צקדמה נגד החלב שחתת הקדמה נותר וכתב ס"ס ספק
שנ"א ה"ה ע"ס וז"ל דלא ה"ה ק"י שנ"א אינו ונפעע לפניה . חכ"א ע"ס :

נז ע"ס צהגה ולכן הקדמה אסורה דצ"ע והצטטיל נותר . ואם הקדמה ה"ו שהחלב נשפך
תחתיה עוונת על האש אפי' הצטטיל אסור אם אין ק"י נגד וזה שחתיו ואפי' אם

הנספך הוא לונק אסור כ"ן שהקדמה רותחת ונחנת חוס האש שאללה לא ע"ך ד"ן תתאם
בצר כי חוס העליון צצקדמה ורת"ח תחתיו ואינו וניחמו להקדמה ואוקר הצטטיל ולא אצריקן

תתאם בצר אלא כשהעליון אינו עוונד חלל האש אבל אם עוונד חלל האש לא ע"ך עלאה
ותתאם אלא כהם לתוך חס . ע"ז ע"ס וז"ש רש"ל ע"ך קק"ל כוונת ע"ס וז"ש חכ"ל צ"י
ע"ס וז"ש ע"ס פרי"ח קק"ל וז"ש ע"ס וז"ש חכ"ל ח"י קוף קק"כ חכ"א ע"ס א"ת ע"ו .
וע"ן לע"ל ק"י לא א"ת י"ו :

נח ואפי' אם הקדמה היא חוס דכ"ר והחלב הנשפך הוא כלי כלי ואפי' היק"צ אפי"ה
הצטטיל נותר כוונת שפסק רנ"א ודלא כו"י שאסר דכ"ן דהוא חוס דכלי כלי אצריקן
תתאם בצר . ע"ז ע"ס וז"ל כוונת ע"ס ע"ה ע"ס א"ת י"ג ודלא כוונת ע"ס :

נט וכל זה הוא כשהוקדש ע"ז החלב או האסור ה"ה נקי צלא אפר אבל אם ה"ה ז"ז על
האפר הוונת ע"ס א"כ נעשה הדבר הזה לפגם ואינו אוקר . וז"ש ע"ס קק"ך חכ"א

ע"ס א"ת י"ו . וז"ש אין להחיר אלא דוקא ללורך גדול גם אם ז"ז הרבה וה"ה ע"ס ונע"ו אפר
אין להקל . חכ"א ע"ס וז"ש דאפשר דגם וז"ל יאסור צזה דלא ה"ה אלא דוקא כשהצטטיל

האפר ע"ס הו"ה וז"ש כ"ן דוקא שז"ז תחת האפר . גם הו"ה ע"ס צכ"ל נ"ו קק"כ ח"ז
ונקטת צזה ע"ס דצטטיל קלה כ"ו אינו נעשה לפגם ע"ש על כ"ן אין להחיר אלא ללורך גדול :

ס ואם לא ראה צצעה ע"ז החלב אלא שחלל קרקע הכירה הוא לא צ"ן הקדמות אבל
אינו יודע אם נגע צקדמה אחרת או לא וגם אינו יודע כ"ו ז"ז כ"ל שאפי"ה שניהם עוונדים
חלל האש נותר דה"ו ק"ס ק"י שנ"א לא הביע עד הקדמה השנית ואח"ל נגע שנ"א ה"ה ק"י
ופשע"א דלא ונחוקין אסור אם לא ראה כלל ע"ז . חכ"א ע"ס א"ת י"ו :

סא ע"ס צהגה וקלות וזו הקדמה רותחת וכו' ואם לא נפק ח"י כע"ו וכו' . ואפי' שחולל
תתאם

תתאם על הכירה וזו הכירה על הקדמה וז"ו כ"ן שלא נפק הקלות ה"ו כע"ו ואוקר
כד"ך . ע"ך קק"ל פרי"ח קק"ל ע"פ קק"ל חו"ד ח"י קק"כ חכ"א ע"ס א"ת י"א :

סב ע"ס צהגה והקדמה הלונכה נאסרה וכו' והצטטיל שצחוכה שרי וכו' . וא"ל לקלוק
הצטטיל צתוך הקדמה דהקדמה צווקוס קליפה היא . ע"ך קק"ל חכ"א ע"ס א"ת י"א קוף קק"ל
ע"פ קק"ל חו"ד ח"י קק"כ חכ"א ע"ס :

סג ע"ס צהגה אבל אם הקדמה היא חוזה וכו' אפי' הקלות הוא לונק הכל אסור דתתאם
בצר וה"ו כ"ן לתוך חס וכו' . דכ"ן שהקדמה עוונת צווקוס דגם שנקלח על דופן

הקדמה חצי"א תתאם והקלות עילאה כוונת ק"י לא קע"י ז א"ת כ"ד ג"ז ל"י רותח דכל ע"ס
צווקוס חצי"א תתאם ע"ש . ע"ך קק"ל חכ"א ע"ס א"ת י"א קק"ל חכ"א ע"ס א"ת י"ב :

סד ה"ל דאצריקן דונסוס דהקדמה צווקוס ה"ו תתאם הי"ו דוקא שפ"ל על דופן הקדמה
דחצי"א לקלות עלאה והקדמה תתאם אבל אם ז"ז תחת הקדמה עונש לא אצריקן

כ"ן שהקדמה עוונת צווקוס יש לה ד"ן תתאם אלא שז"ז תחת הקדמה הוא תחתיו ואם
הוא לונק ד"ו כחם לתוך לונק והקדמה אסורה והצטטיל נותר . פרי"ח ע"ס צ"לי ע"ס חכ"א

ע"ס א"ת י"ג וק"י דלא דו"י לה"א דק"ו לא קע"י ז דל"י רותח שפ"ל לתוך חלב דע"ס ג"ס וזו
החלב יש תחת הל"י אבל הכ"א החלב כ"ו תחת הקדמה :

סה וז"ו אם הקדמה עוונת על האש חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א
כ"ן דהקדמה עוונת על האש כ"ה האש חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א
י"ו ע"ס וז"ן צצ"י שחצי"א ע"ס חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א

עוונדים חלל האש וז"ז וז"ז תחת הצ"ו ל"ך ק"י . חכ"א ע"ס א"ת י"ו :
סו ע"ס צהגה ע"פ הנופלת ע"ג כק"ו דינה כנפלה ע"ג קדמה נגד הרותח וכו' . ואם
יש ק"י צצטטיל נגד העיפה הצטטיל נותר וכן עיקר דלא צע"ן ק"י כנגד כל הכק"ו .

פרי"ח קק"ל ודלא כרש"ל וז"ש קק"כ שחוקרים וז"ש ע"ס קק"כ חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א
חכ"א ע"ס א"ת י"ו פת"ח קק"ג וז"ש צ"ת יעקב קק"ו כ"ו :

סז אבל הכק"ו לעולם אסור כוונת צנפלה ע"ג קדמה נגד הרותח שהקדמה אסורה . ת"ח
כלל כ"ו ד"ן ד א"ת כלל לא . וז"ש יש הפרש צכק"ו וזו הקדמה שפ"ל עליה כנגד

הרותח דהגם דהקדמה אסורה וז"ו אם צטל צה פעם אחרת אם יש ק"י צצטטיל הצ"ו נגד
העיפה הצטטיל נותר כוונת ל"ע"ל צהגה קוף קע"י ו א"ל צכק"ו חיי"ק"ן שנ"א לא עלתה הרתיחם
כלל ונעשה צצילה ואם צטל צו פעם אחרת ל"ך ק"י כנגד כל הכק"ו . ע"ז ע"ס :

סח ע"ס צהגה והוא שהתחיל הקדמה להרתח וכו' . אבל לא התחיל להרתח לא נאסר
וזה צצקדמה כלל ואפי' אם אין צו ק"י דע"ן ה"ו כ"ן ואינו ונפעע למה צצקדמה .
חו"ה ע"ס ע"ז קק"כ ע"ך קק"ל חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א

סט וז"ש הכק"ו אסור אפי' לא התחיל להרתח . א"ת כלל לא ד"ן י"א ע"ז ע"ס פרי"ח
ע"ס צ"לי ע"ס פרי"ח קק"ל חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א חכ"א חכ"א ע"ס א"ת י"א
י"ד קולדת צו וז"ש אסור . פרי"ח ע"ס וז"ש ע"ס חכ"א ע"ס :

ע סע"י ח ונחת על חלב שכתבו וכו' תחת קש"צ הזיעה עולה וצ"ע צקדמה ואוקרתה .
י"א דגם הוונת אסורה שהזיעה נאסרה ואוקרתה . פרי"ח קק"ו וז"ש

קק"כ דגול ורצ"ה ז"ה הקע"י . וז"ש ח"ה הוונת קטנה צ"ת צ"אפ"ן שולח האש צכל
ע"ל הקדמה וקורפת כל הזיעה העולה ונחצת הוונת דה"ו כ"ן ע"פ שפ"ל כנגד

האש שאפי"ה הקדמה נותרת . פרי"ח ע"ס . וז"ש דהוונת נותרת . ה"ו פרי הארץ ח"צ ק"י
י"ד ע"ה א"ת י"ד . ונפעטיות דצ"י הר"ש כ"ו אחרונה דכתב ע"ס צכ"ל כ"ו ד"ן כ"ו

ו"ל כ"ל שאסור ואפי' צדיעבד ואם נעשה הייתי אוקר הקדמה וכו' עכ"ל וז"ל אומר הייתי
אוקר הקדמה ונשוע דהוונת נותר דל"כ ח"לל הייתי אוקר הקדמה והוונת וכן נשוע
ונפעטיות דצ"י וז"ל וז"ש צה"ח כלל כ"ו ד"ן ח דכה"ו הזיעה עולה וצ"ע צקדמה
ואוקרתה עכ"ל ונשוע דל"כ נאסרת אלא הקדמה אלא הוונת נותרת . והוונת חע"צ :

עא ויהיו אם חלו צטר לועלה וקט"ח וסי"ג צצטר וכה הזיעה של הקדרה של חלב
וולד צנאסר הצטר אפי"ה גם הקט"ח נאסרת לכ"ע דצטלוא לעיל כיון דשולי הקדרה
העליונה ופקיק צין הצטר וצין הזיעה וזון הצטר אינו יולא סוס זיעה לזחצח שלועטה כיון
שהקדרה ופקיקה וקט"ח וזתירין צומצח אצל הכא שאין דבר ופקיק צין הצטר לצין החלב
צצומצח והס זה כנגד זה והזיעה וזחצחם צין וולועלה לזיעה צין וולועטה לזיעה וקט"ח
הכל אסור . פרי"הא סס ער"ה סס :

עב סס הגה אם היה חלב צומצח וכו' . אצל אם לא היה חלב צומצח כלל אין ריח
הכלי של חלב אוקר הגם שהוא צן יונו והקדרה וזחצח . תו"ח סס צ"ח אות יא
כ"הסג הג"צ"י אות קט וקט"ז סס :

עג ולא הצחצח התחזקה החולצת היא צ"י ויש צה ויש אפי"ה הקדרה העליונה וזחצח
ואינה נאסרת וכה הזיעה דהיו כ"ע צר כ"ע דהיתרא . ויהיו אם הוצחצח התחזקה
היא של אסור הוי כעצ"מ דאיסורא ואוקר הקדרה שלועלה היונה . וקט"ז סס :

עד סס צהגה צעיקן קו צהצטיל צצקדרה נגד החלב צצומצח וכו' . אצל אם יש קו
צעליונה נגד החלב צצחצחונה הצצטיל וזחצח אצל הקדרה אסורה כדן נפלה כנגד
הרועצ . וקט"ז סס . ואם יש קו נגד החלב צצומצח אצל אין קו כנגד כל הצלוע צצומצח
אפי"ה שרי הצלוע הוי כ"ע צכ"ע דהיתרא אצל צכלי אסור לריך לשער כנגד כל הכלי
התחזון . וקט"ז סס ודלא כחז"ל צ"י קק"כו :

עה סס צהגה וגם ויירי שהוא צקרוצ כ"כ סה"י"ק צזיעה צוקוס צמוגע צקדרה אצל
אם אין הי"ק"צ הכל שרי וכו' . כ"ז הוא צקדרה לוונת צעיקן י"ק צזיעה אצל צקדרה
העליונה רזחצח הגם שאין הי"ק צזיעה אסורה הקדרה . פקיקס וכתצ"ס ק"ו קג לצוג צזס
הקטיף וכו"י כלל נו קק"כו וקט"ז סס :

עו ואם הקדרה העליונה היא לוונת והקדרה התחזקה היא ספק אם הי"ק אם לאו וזחצח וזן
הקפק ואין לאסור העליונה אלא"כ י"ק צתחזקה צודאי . קו"ח צ"ח החדשות ק"ו כד ער"ה סס :

עז סס צהגה וכן אם הוצחצח וזכוסה הכל שרי . היינו דוקא אם הכסוי הוא כעדה הקדרה
או עורף עליה וזעט צאופן שאין הזיעה עולה וזן הקדרה אצל יש לפעמים שהכסוי קלר
מעט וזן הקדרה והגם שהקדרה וזכוסה יעלה הצל או זיעה וזן הקדרה וזוא"י צזיני זסו
ודאי שאסורה הקדרה העליונה דהתחזקה נחצח כנגולה ופזעו הוא . ח"ו נק"ס הלוי (ז"ל) :
[ואינו פזיעו לנו דכיון שהיא וזכוסה אף אם יעלה הצל הוא אינו וזן החלב ושרי
ועיקן כפ"א סס ופזעו] :

עח סס צהגה ודי דהוה אשתי קדרות נוגעות זו צזו דאין אוקרים זא"ז צנגיעה
וכו' . ואפי"ו אם אלו הקדרות הנוגעות הם וזגול"ס אין ופעפע וזו לו . וס"ה קדרה
של גוי ושל ישראל כוגעין זצ"ז רזחצחין אכל האש וזחצח הכל צזיעצד הוואכל והקדרה דאין נעס
ומפעפע וזדופן לדופן . אפי"ה כלל לא דין נו ככ"הג הג"צ"י אות עא . וגם לא הי"ק"ינן סזוא כיחזו
כילול"ה וזו לזו דלא וזחצחין אוקורא . אפי"ה סס . ואפי"ו אם הזיעה שריס וזחצח . וקט"ז סס :

עט וזעטס זס נראה להחיר אם אפו צחצחור פלאדיין של חלב ואח"ך צזוחו וק"ס צעודנו
רזחצח הוסיצו סס קדירה וצחוכה צטר דכל שאין החלב צעין צוקוס ההוא צחצחור הוי
כצו קדירות של צטר ושל חלב דלא אסרי אהדדי וזחצח . ע"ז סק"כ"ב ולקזון ק"ו לז קק"ג
ככ"הג סס אות עג פרי"ה סק"לו צ"לי סק"ז וכו"י סס סק"כ"ב וקט"ז סס וק"ס ודוקא שהקרקע
וקוסה יפה וקוס וזקצ פלאדיין . ער"ה אות עו וזס סאלת יעצן סימן קג וק"ס וכן
דעת כל האחרונים :

פ סס צהגה וזיהו לכחיל"ס יש ליזכר צכל זס . וזס צמוהגין סחולין ליצן צטר לזועלה
ולזעט וצצטלין דחיר חלב הווא"ל והזיעה אין הי"ק לזועלה וזחצח ועכ"פ יש ליזכר סזיחלו
הצטר היעצ יפה יפה כי עכ"פ יש זיעה וזחצח אלא כיון שאין הי"ק"צ אין ככלע ודבר דלאו
אזומ"ה לזוכיליה צלא דחצח שרי וכ"כ צטר יצט ואם נחצטל כך צלא דחצח ותזיד היה עולה
הזיעה וזחצח אפי"ה חוכך לאסור כי א"א לשער צצטיס . פרי"ה א"ס צזוח"ה צו אות לו :

פא סעי' ט נו ק"ח עשוי ככר של פטמה שנתק וזונו וכו' א"ל כי אם גרירה אצל
חלב וזחצח סס שפסל וזנונו טיפה על כלי לריך הגעלה . פ"ו כגון סחלב

והזחצח כחון צכר וכו' פחילה והיא דולקת וזנונו ונפל ופי סזר צוקוס שהפחילה דולקת אוחו
לד חסוב ע"י האור אצל אם נתק וולד אחר וזן הכלי שהפחילה צחוכו לא וזקרי רזחצח לאסור וזס
צמוטף עליו . ע"ז קק"ל ככ"הג סס אות לז וקט"ז סק"ל חז"ל ח"ו קק"ל חכ"א כלל וזס אות כ :

פב אצל חלב וזחצח רזחצח סכנה צקדרה אצל האש די צגרינה דלא חסיצ ערוי כיון
דנפקק הקלות . חז"ח כלל נו אות ו ע"ז סס ס"ך סק"ל ככ"הג סס קו"ל"ו כלל
נו דין ו כרתי סק"ל"ב וקט"ז סס ער"ה סק"ז"ו ודלא כפרי"ה סק"ל"ו חז"ל סס חכ"א סס :

פג וכן כר ש"ח העשוי ככר פטמה אפי"ו כשפלה הטיפה ופי סזר צטעה סצלהצח סזר לזועט
וכגון שהפך את סזר והכ"ח הסלהצח לזועט אפי"ה די צגרינה . ככ"הג סס :

פד ואם נפל כר חלב העשוי ככר פטמה על הכלי וזחצח סס קלת הכלי אסור . פרי"ה
סק"לו כרתי סס צ"לי סק"ז"ג ספ"ד סק"ל"ח צקופו חכ"א סס . וכן אם הסיר ראש
הפחילה הדולקת וזרק על הכלי אסור ועדיין יש צה לחלוחית ואוקרת . חכ"א סס . והגם
דכזא ז"ל כחצ אם הסיר הפחם פזעו דכך כוזחזו דפחם אין צו וזעט :

פה אנונין צמווך דצכפל כר חלב על הכלי אוקר הכלי וזחצח סס הוא כלי וזחצח לא
קגי צהגעלה אלא צעי ליצין דהוי חשונישו ע"י האור . ספ"ד סס חכ"א סס . ואם
הוא של עץ אין לו חקנה דהגעלה לא קגי והלצון סוקף אוחו . ספ"ד סס :

פו ואם קנה קדרה חדשה של חרס וזן הגוי וזאלא צדופנה וצחזון חלב וזחצח הקדרה
אסורה דזס הוי וזסוס סכפל עליה כר של חלב קרוש וזחצכב סס עד שהזחצח זס
החלב וזחצכה הקדרה וכן אפי"ו אם אחר סגירי החלב וזחצח ציטל צה צצטיל החצטיל
אסור דלא ס"יד להחיר וזעטס כלי גוי"ס אינ"ס צ"י דללקזון ק"ו קכ"ב קע"ו ו דהא דזחצחין
הסס היינו וזסוס ק"ס כדאי צצור וצ"י אצל הכא ליכא אלא ספק אזי דזחצח נפל עליה
החלב הוך וזע"לע ואסור החצטיל . פרי"ה סס . וזיהו היינו דוקא היכא דזחצחא וזילחא
סכפל עליה סזר צודאי וזחצח אסור אצל וזן הקחס החצטיל וזחצח חד"ל דהוי ק"ס ספק
אם זס החלב הוא סכפל עליה טיפין צהפסק וקגי צגרינה וזחצח סכפל עליה צאופן האוקר
סזחצח עבר וזע"לע וזפגס וזחצח החצטיל וזחצח . פרי"ה סק"ז"ו . ועוד יש צעס אחר דזון
הסחס לא וזחצחין ריעותח דחולין צדצר הולוי לעפעף עליו וזכר של חלב ולא וזחצחין
איסורא וקגי צגרינה . קו"ל"ו סס ער"ה סס :

פז וזיהו כרות העשוי"ס וזחצח פזעווד יזיס רצ"ס וזוקרס לצאוד ערס פזעטת כרות הוי
ככ"הג וזחצח . כרתי סק"ל"ב חכ"א סס :

פח יש ליזכר שלא ליתן כר של חלב לספחה ככרית כי אינה נזכרת וזחצח חטיף על
הכלי . צ"לי סק"ז"ג וזסס סק"ז"ג צקוני סלו :

פט אם נפלה טיפת חלב רזחצח על הסכין לריך גרינה וזסוס דנפקק הקלות כדאזירין
לעיל ודוקא סכפל על הקחא של סכין אצל נפל על הצדול לריך כעילה עשרה
פעמים צקרקע וד"ו . תו"ח סס דין ו וזסס וזכ"הס ע"ז סק"ל ככ"הג הג"צ"י אות פז צ"לי
סק"ז"ג וקט"ז סק"ל :

צ והיכא שהסכין לריך נעילה צקרקע ועבר או סכח וזחצח צה וזחצח אוחו וזחצח לריך
קליפה צוקוס סחצח וזיהו אם הוא צר קליפה ואם אינו צר קליפה וזחצח לגזרי .
ככ"הג סס אות פח וזסס אפי"ה צ"לי סס :

צא להדליק הפיפא של הטאצוקו וזכר חלב יש צזס וזחצח גדולה יש אוקרים ויש וזחצח
כז"הג רצ"ו חיד"א צזחצח"צר א"ח ק"ו כי אות ס וצ"ז"ז"ז יז"ד אות ט ע"ס"צ והרצ"ס
הזחצח"ס סס סזוב וז"הג צעל נפס יחוס לעלזו וז"הג צזס וצ"ז"ז"ז יז"ד וזעט רוב סחצח
כז"הג צזס . ס"ז"ג סס ועיקן צז"ל"ח צזס סק"ו . [ועיקן להרו יד דוד סכ"ז צז"הג"צ"י אות זך
שהאריך ג"כ צזס וצוקף דצריז כחצ וז"ל על כן וי ס"ס לו לצ לסצין אל יזחצח ציד העזסו
פזען סדין אחר"י רצ"ס להטות כחצ עכ"ל] :

צב אם אחד מהר וולחלדיק הפיפוא ונכר ש"ח חסור לומר לוי שנוכח היתר להדליק לו הפיפוא ונכר ש"ח דכונאן דמדליק איהו גופיה דמי . ונשאלת ונשק ח"ד סיון 7 ש"ח סוף דחיי ח"ד סיון 8 :

צג יש אומרים דהיינו דוקא לומר לו שדליק לו ונקטתהו חסור אבל אם זה הנוכח היתר ואליו ונעלוו הדליק לו ונקטתהו של הנוכח איקור וותר לשהות גם שנעון הנוכח היתר וותר ליהן לראובן הנוכח איקור ונקטתהו שהדליק ונכר של חלב . הכי ונשאלת ונשק שם שנעונו ונדבריו שם כוונת הפיפוא הוא דוקא צענת ההדלקה ואף שנעונו ונשק שם לאותה טעם הוא כוונת מן החלב אבל לאחר שהדליק הפיפוא לא נאסרה וותר לשתותה אחר שדלקה דאין חסור כלל בזה ויעו"ש דבריו דלא חסר חלב דוקא צענת ההדלקה . וי"א דגם שנעון הוותר לאחר שהדליק הפיפוא ונכר ש"ח חסור ליהן אותה לראובן הנוכח איקור . כונא דחיי שם וכ"ו ונדבריו רבינו חיד"א ז"ל צוהצ"ח שם וסיו"ב שם ואפשר שנעונו שכיין שדלקה הפיפוא ונכר ש"ח חסור אחרו הטו"טין שצפ"פוא דנעשה צו טעם חלב . ולי"ע על רבינו חיד"א שהשוה לחרו ונש"ו ולחרו ק"ד והס רחוקים ז"ונו ולא שוו דעשה . ונ"ו כיון דרבינו חיד"א ונעונו ונדבריו דגם אחר שדלקה חסור לשהותה יש להחמייר :

צד ונ"ו חסור חסור הסיבה שלכל הדעות וותר ליקח קיסא או ולחלדיקו ונכר ש"ח וולחלדיק צו הפיפוא כיון דהוי כה שני ליה לן זה כן הסכימו חכמי ה"י ולדעתיה הוא פשוט :

צה אם נפל טיפת איקור על הרחה וכונן שנפל ופי סכר דאמרינן לעיל דבעי הגעלה הרחה חסור ואקור להוליך לחם צאותה רחה ואם שכח או עבר והוליך לחם צאותה רחה דינו כגדי כחוש שללאו בחלבו דלא צעי חלב קליפה וה"כ קולף הלחם ודיו ואם נהערב אותו לחם צרוז הכל וותר הגם שלא יקלף . כש"ל פג"ה ס"ו טל ונשק ליקועי הרב יוסף ז"ל כנ"ה הג"צ אות פט ונשק דוק"א ודלא כרש"ל שאסר דלא דמי לאש"ה צרוז האור וגוף האיפור דהכא אינו חלב צלוע של רחה הנכנסת לחם :

סימן צג

א סעי' א קדרה שצטל זה צטר לא יצטל זה חלב ואם צטל זה צתוך ונע"לע חסור כנ"ט וכו' . היינו צטעונו קפילא וכנר כחצנו ריש ס"ו לצ אות צ דהאי"דלא לא נהגינן צטעונו קפילא חלב צעי טעים עי"ש :

ב שם הגה ולריך לשער נגד כל הקדרה . ואע"ג דק"ו"ל דאין ויה שצתוך הכלי ששים כנגד הכלי ה"כ קאוור דלריך לשער נגד כל הקדרה וכיון דלא אפשר שהיא ס' נגד כל הקדרה ונש"ה התצטיל חסור . ש"ך סק"א צ"לי סק"א . א"כ ונשכחה לפענוים שיהא רוח הקדרה גדול כ"כ שיחזיק ויש שהיא ס' נגדו וכגון שחושבתה דק ורחה גדול . וכן צ"י ז"ל ש"ך שם פרי"ח סק"א צ"לי שם חכ"א כלל נו אות א חו"ד ח"י סק"א :

ג כחצנו צטונו ששכחה לה ויה שצתוך הכלי ס' כנגד כל הכלי בקדרה רחה ואופן הוודיה של כלי הכו כן היא יצאו כלי גדול ונלא ויש ונציחין הקדרה האסורה ונולחין אותה ויש ונאופן ויש שצכלי גדול הכו ואח"ך יניחו אותה כשהיא וליאה צכלי גדול הכו והמים היו"לחים וכלי גדול הכו הוא שיעור דופני הקדרה האסורה וימדדו התצטיל שנתצטיל צתוכה אם יש צו ס' כנגד אותן המים היו"לחים התצטיל וותר . ד"ו אות ג ונשק הוודי עי"ש . או יעשו צאופן זה יצאו כלי גדול וינלאו אותו ויש ואח"ך יחזרו ויערו המים וותר אותו כלי גדול ויליחו אותו צתוקם אחר ואח"ך יצאו הקדרה האסורה כשהיא ריקניה ויניחו אותה צתוך אותו כלי גדול כשהוא ריקן ואח"ך יצאו אותן המים עלום שהיו צתחלה צתוך אותו כלי גדול ויחזרו וינלאו הכלי גדול הכו כשהקדרה האסורה צתוכו ונאופן המים ויה ששאל ונאופן המים עלום אחר שנתנלא הכלי גדול הכו הוא שיעור דופני הקדרה האסורה :

ד ונ"ו הא דלריך לשער נגד כל הקדרה היינו בקדרה ישנה ונשק דלא ידעינן כוונת צלוע חלב בקדרה חדשה דידעינן כוונת צלוע חלב לשער חלב כנגד הצלוע זה . ש"ך שם פרי"ח

פרי"ח שם צ"לי שם הל"ש אות א כרתי סק"ב חכ"א שם אות צ חו"ד ח"י שם : ה וכן אפי" בקדרה ישנה וידעינן כוונת צטלו זה חו"ך ונע"לע ונצטול חלב זה ח"ל ס' חלב כנגד ויה שצטלו זה צטר חו"ך ונע"לע דויה שצטלו זה קודם ונע"לע נע"לע הוא ואפי" צטלו זה צטר חו"ך ונע"לע ונצטול צטר הראשון דרך ושל כגון שצטלו צטר בקדרה ח' וחרוך ונע"לע של צטר הכו חזרו וצטלו צטר אחר ואח"ך חו"ך ונע"לע של צטר הסני צטלו זה חלב לא צעינן ס' חלב דוקא כנגד צטר ח' ולא צעינן כנגד צטר הראשון נמי ונשק דצטר הראשון לגבי החלב הוי קודם ונע"לע ונע"לע הוא ואין כח צצלע הראשון לחסור החלב והגם דצטר ח' הוא חו"ך ונע"לע לצטר ונ"ו הוי כ"ט צמ"ט דהחירא . ש"ך שם פרי"ח שם צ"לי שם הל"ש שם פרי"ח סק"א חכ"א שם שש"א אות א . וכל זה הוא דוקא צהי"ח חלב צאי"קור של צ"צח כגון שצטל בקדרה צטר בחלב ואח"ך חו"ך ונע"לע של הצטיל הראשון חזר וצטל צו צ"צח סני"ח חו"ך ונע"לע של הצטיל ח' צטל צו הצטיל של היתר צעינן הצטיל שהי"ח ס' כנגד הצטיל ח' והצו דלצ"ג דהצטיל ח' הוא קודם ונע"לע של הצטיל שהי"ח כיון דהצטיל ח' הוא חו"ך ונע"לע להצטיל הראשון צעינן כנגד סני"ח ונשק דנעשה צצ"ל . שש"ד שם . והגם דהשפ"ד נקט הצטיל איקור ח' לסי וכן קיינו"ן דלית ליה דוקא צצ"צח חו"רין לא צטר ח' איקור כוונ"ש סיון קב סע"י ז וס"י קב סע"י ד עי"ש :

ך ואין חילוק צין קדרה של ונחכת וען לשל חרס חלב דגם בקדרה של ונחכת וען לריך לשער כנגד כל הקדרה דלא כהרצ"ח ז"ל כוונ"ש וכן ז"ל לקו"ן ס"ו לח סע"י ד . ש"ך סק"ב כנ"ה הג"כ אות א ונשק ח"ה פרי"ח סק"ב צ"לי סק"א שפ"ד סק"ב חו"ד ח"י סק"א חכ"א שם אות א :

ז שם חלב אם שהה ונע"לע וכו' הו"ל נע"ל וותר התצטיל וכו' . אם הרחיה חלב צצקר בקדרה של חרס והוותר ונקלת החלב בקדרה כדי לחבול צלהריס קר ונפי השרצ ואח"ך צטלו זה צטר ציוס ח' קודם הלהריס הקדרה חסורה והצטר וותר ונשק דהקדרה ח' צה יונא ונשק"ש חס והגם שהיא חכתי צה יונא ונשק"ש ונשק"ש חלב ונ"ו כצ"ר הו"ש ונקויי ח' לונ' . צ"לי סק"ב ונשק חו"ת יא"ר סיון קא צ"הט לנ"הר"י עקט"ן סק"ב ונשק ח"ל לח"ה סק"ב :

ח שם חלב הקדרה חסור לצטל זה לא צטר ולא חלב . ואקור לצטל זה צטר לכתחילה חפ"ו אחר ונע"לע ונצטול זה ואם עבר וצטל זה צטר חו"ך ונע"לע לצטול זה חלב התצטיל חסור חלב חס חזר וצטל זה חלב חפ"ו חו"ך ונע"לע לחלב הראשון התצטיל וותר דיעבד . ש"ך סק"ב פרי"ח סק"ב צ"לי סק"ב הל"ש שם חכ"א שם אות י :

ט שם חלב הקדרה חסור לצטל וכו' . ואפי" חס הקדרה היא של חרס דאין לה תקנה צהנעלה לא אמרינן דותר לצטל זה לכתח"ו ונשק דהוי"א דיעבד ונשק דאין לה תקנה חפ"ה חסור לצטל זה לכתח"ו . שו"ת הרד"מ פי"ד ח"ב סיון ח"ו :

י י"א דכלי חרס דיש צו הפסד גדול וותר לצטל צו לכתח"ו דהוי דיעבד ונשק דהוי הפ"ו וותר . דבר שנואל ס"ו ק"א ונ"י כלל פה סק"ב והצ"א ג"כ ונשק ח"ו נחלת יעקב ס"ו וצ ער"ה סוף אות ע ושכ"כ ונ"הר"ח ס"ו קב"א . וי"א דגם צהפ"ו חסור וא"כ אף כלי פרלמניס ובערצ"י קורין אותה פרפוני חסור הגם דיש צהס הפ"ו . שפ"ד סק"ב חכ"א כלל נה אות ז . ונ"הו צאי"קור דצב"ן יש להחיר צהפ"ו . שפ"ד שם . גס צנוק"ס פ"ט עוד לד"ס להקל אפשר שיש לקטו"ך עי"ז . חכ"א שם :

יא שם הגה חלב שאר דברים וותר . פ"ו כגון ירקות ודגים וותר לצטל זה חפ"ו לכתח"ו . ש"ך שם ועי"ל ס"ו לד דבריו אות לו אם וותר לנו חכ"ו צני הספרדים לצטל צכל"י שחינו צן יונא שאר דברים עי"ש :

יב הא דאמרינן דותר לצטל זה שאר דברים היינו דוקא בקדרה זו שצטל זה חלב אחר ונע"לע לצטול הצטר חלב קדרה של צטר שצטלו זה חלב חו"ך ונע"לע לצטול הצטר כיון שנאסרה הקדרה ונשק צטול צצ"ח ח' חפ"ו אחר ונע"לע חסור לצטל זה ירקות ונשק דגורין שצטל זה ירקות חו"ך ונע"לע ונשק דהיא נעשית כקדרה של איקור דנאסרה ונצ"ע צטר

צטר וחלצ וקניהם פועום לקצת דהם חוק ועיילע . פריה קקיד טפיד טס וכמו עדצר
והריקיש זיל צערך להם עייש קהיי זום סקעי :

יג אם צטלו צטר צקדנה חולבת שאיפה צה יונא ובעוד הצצטיל על האש כוכר שהקדנה
חולבת לריך לקלק חכף הקדנה ועל האש ולא יניחנה אפי להטעין צקדנה של הלצ
נשום דהוי לכחחיי . הכו קול אליהו קיי יוד ערה אוח ז וככייכ אויה כלל לה דין ג .
והצצטיל בונור צטולו צקדנה של צטר ולא נאסרת קדנה זו סקניית קויה טס ערה טס אויה טס :

יד טס צהגה ודין כקוי קדנה כדין קדנה עלויה וכו' ויש וצחצחין צכקוי וכו' והיא חונגה
צלל עעס ונניו צנוקוס וכו' כגון שהוא ללוך צצת וכו' יש להחיר וכו' . כל זם הוא
למחג האשכנזים אצל אהנו בני הספרדים לא יש לנו זם המנהג כלל ודין כקוי כדין הקדנה
ואם אינו ציי מותר ולא שנועכו ועולם ויי שנוחיר צכקוי וכייכ פריה קקיה וכן ונהגיניו
פס צגלחד יע"א . ומיהו אם הכקוי שהוא קלר למעלה ויש צו חלל שא"א לקנהו יפס יש
להחיר צו אם לא צהפיע או ללוך צצת או טעת הדחק . גס סגי צקוי גג צקוס
הקלר צצכקוי כנניו טע"ז קק"צ . ערה קק"ח :

טו אם עקו כקוי וצלק לכקות הקדנה ט"צ ואח"ך שמושו על קדנה חולבת אפילו אינו
ציי הצצטיל אסור דלא חונרין כנניו אלא דוקא צכלי אצל צאובל אפי אינו ציי כייכ
לצצם וחצוב כאלו ציי . צ"ח אוח ג טפיד קק"ד וקיים חס חונת וליצ :

טז טס צהגה ואם לקסו כקוי רוחה וקק"צ וכו' אם שניהם חוניס שניהם אקורים אם יש
נחכל צקדנה וכו' . וגם הנחכל אסור אם אין קו גג הכקוי . פריה קק"י :

יז טס צהגה ואם הכקוי לונן והקדנה חונס חוני שניהם אקורים וכו' . וגם צזה הנחכל
אסור . פריה טס :

יח טס צהגה אם התחיל להזיע תחת הכקוי דתחאה גצר וכו' . ולריך שתהיה היי"ק צזיעה .
ט"ך קק"ס פריה קק"ח צלי קק"ו טפ"ד קק"ס חכ"א כלל וו קק"ד חו"ד חיי קק"ס .
[היינו אם הכקוי לונן אצל אם הכקוי רוחה אפי אין היי"ק צזיעה אסור . טפ"ד טס] :
יט כקוי של חלצ שמושו על הקדנה צצטלו צה צטר והיא וקולקת מן האש ועדין היא
רוחחה שהיי"ק מן הזיעה טלה יש לאסור הכקוי אפי לדין אצל אם אין היי"ק מן
הזיעה טלה אע"פ שהיי"ק מן הצצטיל אינו כלום . כנה"ג הגציי קיי לצ אוח פג וטס מ"צ
קיי יע צליי קק"ח וטס חכ"ל טפ"ד קק"ד . [וכ"ז הוא צכקוי לונן אצל צכקוי חס ועעלנו
אף שאין היי"ק צזיעה הכקוי אסור . כנה"ג וצליי טס וטס חכ"ל] :

ך טס צהגה ואם הכקוי חס והקדנה לוננת הכל טרי וכו' . זהו לקו מוריס ז"ל אצל
העיקר הוא טיש להחיר אם הכקוי יש צו להלוחית ולאסור הקדנה והכקוי והנחכל
לריך קליפה ואם אין צו להלוחית הכל טרי וזון הקחם יש צו להלוחית . ט"ך קק"ו פריה
קק"ט פריה קק"ג צליי קק"ח טי"ח אוח צ חכ"א טס אוח ה חו"ד חיי קק"ו :

כא טס צהגה ואם לא היה נחכל צקדנה הכל טרי וכו' זהו קאי חלעיל צצניהם חונין
דאקורים כטיס ונחכל אצל כשאין נחכל שניהם ונחירי . חו"ד חיי קק"ו :

כב אם צטל ירקוח או וייס צקש"צ אפי"ה אסור לצטל צה חלצ דלא הוי הגעלה ואם
הקדנה עדין היא ציי מן הצצר אף צצטל צה ירקוח ואח"ך צטל צה חלצ הצצטיל
אסור . כן ונשנע ונורן צציי ז"ל דלא כהרשב"א ז"ל פריה סוף קק"ד וקיים טרוב הסוקקים
חלוקים על הרשב"א ז"ל קה"י צום סקעי וכהצ דחין לעשות הפך הסכונת וזון עיי"ש פריה
סוף קק"צ . ונניו היכא שהצלו פגום כגון קדנה של ונחכת צלועה צצטר ואינה ציי
צצליעה הצצר פגום הוא וצטל צה אח"ך ירקוח או וייס יכול לצטל צה חלצ צלי טוס
סיקון להיותו פגום . פריה טס . ואכן יד עיני וניחאי הוראה חן וכיון טלא ראינו לאו מן
האחרונים שהסכים לזה יש להחיר ונניו צצעת הדחק כגון שהצעה דחוקה וצעי"ש ואין לו
קדנה אחרת לצטל צה יש לקמוך צזה על הפריה ולהחיר לכחחיי :

כג כלי חרס הדס שהינה צה חלצ צלונן אפי עד גי פענייס ואח"ך צטל צה צטר
הצצטיל מותר דחין וצליע ונפליע צלונן . ט"ך צכק"הך דלא כדעשנע ועי"ש ערה
אוח

אוח ד וסכן קוי הרב חו"י קיי קס ואורה וניסור עיי"ש . אצל אם טהה צו החלצ ונע"לע
הוי כצוט ואם אח"ך צטל צו צטר הצצטיל אסור . טי"ז סוף קק"צ טפ"ד סוף קק"צ ערה
טס . [עיי"ל קיי פז אוח י ולקנון קיי קס אוח צ דפסק כנניו חין צביטה לכלים וסיקל
צהפ"ו וא"כ הי"כ יש להקל צהפ"ו] :

סימן צד

א סעי' א החומצ כף חולבת וכו' ונשערין ככל וזם שנתחצ ונניו צקדנה וכו' . דע
דהיינו דוקא צכלי שהוא קסה חין ונשערין אלא דוקא כנגד וזם שנתחצ
אצל צאובל שהוא כך ונשערין כנגד כולו וכגון שנתחצ חתיכה צטר לוננת צחוק קס"ח ולא
ככקס כולם צחוק הרוטב אלא וקלחם חוך הרוטב ונקלחם חוך לרוטב ונשערין כנגד
כולם . אויה כלל כח צקוף דין ג ונשי" קק"א חו"ד לקנון קיי קס ציי קק"ט וכייכ לקנון
קיי קס אוח כע :

ב טס ונשערין צכל וזם שנתחצ וכו' . יש ונפסקין ואווריס דוהיכן אהנו יודעים טעד
כאן נתחצ הכף דהא קי"ל כל ויילתח דלאו רניא עליה דאינט עביד ולאו אדעתיה כנו
טפסק וזון ז"ל קיי א קעי ג וקיי יח קעי ד והט"ז קיי ו קק"ג וט"ך קיי יח קק"טו והכא
ח"ך נאנוין לזה שאוור טעד כאן נתחצ ונניו צקדנה והלא הוא עדין לא היה יודע שזה
הכף הוא אסור להחצו ולא יתן דעתו צטוב דעביד ולאו אדעתיה ועל כן ק"ל דנשוי"ה לריך
לשער ככל הכף והא דאורנין הכא דנשערין צויה שנתחצ מן הכף כגון טיש היכר צכף
טעד כאן נתחצ וכגון טעולוכך צצצטיל והציאו לפנינו ונחכ הלכלוך נתצטר לנו גצול וקוס
החציצה שהקוס שחינו ונלוכך ודאי לא נתחצ . פריה צליי צפתיחה צצטר אויה קדר צי
אוח יג פתיחת קק"א . ויי"א דהכא אם אוור צרי לי טע"כ נתחצ מן הכף שנועין ליה ולא
אורנין לאו אדעתיה ונשערין כפי דצריו שאוור עד כאן נתחצ . ק"ל ז"ל פני"ה קיי וצ
ובח"ש קיי קס ציי טס זם וטס ק"ל חנו וכן נראה עדין קק"א שהציא וטס
ק"ל חנו דאם אינו צרור לו עד כונה חצ ונשערין צויה שדך לחצוב וכו' עיי"ש ונשנע
דאם צרור לו סוכינן עפ"י דצורו וכן ראי"ה ונשפ"ח קק"א טכו כנו לטין ט"ך וכן ראי"ה
והגאון צליי קק"א כנניו וכן ויכח ונהגאון חכ"א כלל וו אוח ו וכייכ הגאון כנניו ח"ד
הכיי"א קק"י טז וקיים דצצטר שהאדס עלונו עושה לא אורנין ויילתח דלא רניא וכו' עיי"ש
וכן ויכח ונשנעויות דצרי ערן ז"ל דאי ק"ל למנן דהכא כגון טיש היכר צכף אצל מן הקחם
חין להחצו לא ח"ל לונקתם קחוניי אלא ח"ל לפרט זם אלא מוכרה נדקתם דצרי ונשנע
דק"ל כרש"ל דיש להחצו . ועל כן כיון דצציס כינסו דק"ל הכי קצרה אחרונה עיקר . גס
ונשעים צכל יוס טצדור זם ודויות טלפנינו כציור לפניהם דין אויה כזם נאורנייס לדצרי
השואל עד היכן היה ולא יש ויי טפסק צצצר :

ג ואם אינו צרור לו עד כונה חצ ונשערין צכחם וזם שדך לחצוב דהיינו ראש הכף .
ק"ל טס ט"ך טס פריה טס צליי טס כנה"ג הנציי אוח ד חכ"א טס . פיי ראש
הכף הוא טעגול טלו ולא חצית יד טל כף . ונניו כלל פה קק"א טפ"ד קק"א וקיים וטוס
דשכיח הוא שיחצב טעגול טלו . וייהו טע"ג ונח"א ח כתב ח"ל דחוק ונחצית יד טלו
דקאור אינו ר"ל צית יד וזם שהופס צידו טזה ודאי חין ספק טלא חצב חוך הקדנה כיון
שהוא חופס צידו ונניו חון ונחצית יד טלו דקאור ונלח טלו מדויקת היא וקאי על החופס
הכף צידו עכ"ל . והאונת אוח דלפענויס כשהיה הקדנה ולי"ה מוכרה שנתחצ כונה מן חצית
יד גייכ והכל לפי ראות עיני המורה :

ד כשנשערין את הכף לריך לשער באונד יפה עיי" וודידה דהיינו טיוולא כלי וייס ואח"ך
יחצוב הכף לחצוב צכחח ונניו היולאים חס טיעור הכף . אויה כלל לו דין ג טפ"ד
טס ועיי"ל דצצרינו סינון לג אוח ג :

ה וכן אף אם אשה או אונרה טע"כ נתחצ או עד כאן היה הצצטיל צקדנה כדי לשער
טעים או אם אונרה שהקדנה לא הייתה יק"צ צכל זם אהנו נאורנייס נכטיס . טפ"ד
[ו]

שאינם שואלים כלל ע"ש וכו' דבעלי סי' אחרונה רבים כינסו י' לכהוג כמותם ונחשו הוונתו תע"ב :

יח אם לקח עם הכף וזן התבטיל לחוף וזר ונתנו לתבטיל לריך קו נגד התבטיל ונגד הכף ונשם להתבטיל נעשה כצילה תוך הכף כ"הג הג"ה אוח ז נשם תנוים דעים ק"ו ק"ו נשם הראש"ד ונ"י שם קה"י זזה הסע"י בל"י קק"ח חכ"ח שם אוח ח :

יט סעי' ג אם יש קו לצטל הכף וכו' אצל הכף אקור וכו' ולא אוריקן דעם שנתחב כזר הוי כהגעלה וכן צ"י נשם הקמ"ק ע"ז קק"ג וכו"כ כל האחרונים ועיין לעיל ק"ו לג אוח כא :

כ אם תחב קף של צטר זן יונו לקדירה חלב שנועלה רתיחה ואחר שהוליא ונשם תחבו לקדירה אחרת של חלב ואח"ך נשפך קלת זון החלב זון הקדירה השנית ואין לחתו יודעים אם היה קו בקדירה השנית כנגד הכף והתבטיל וזר או לא היה קו והתבטיל אקור אין להקל ולונור כיון דזון החורה הוי הגעלה והכף נעשה של חלב וזרזבן הוא דאקור דזרזו דלא להוי הגעלה וא"כ הוי ספק דרזבן ולקולא דז"י לה סע"י ז דאם נתערב זין צו"יכו דזון החורה צטל צרוב ונשפך צענין שאין לחתו יכולים לשערו אם יש קו כיון שנשפך כיון דזון החורה צטל צרוב וזרזבן סה דהלריכו קו והכא יש ספק התבטיל וזרזו וא"כ ס"כ התבטיל וזרזו לא היא דלא אוריקן הכי זכאן והתבטיל הצו אקור דלא ונקלין ונש"ז קק"ג :

כא גם אם הכף של צטר חזו שתחבו בתחלה לקדירה של חלב אם חזר ותחבו אח"ך בקדירה של צטר ונשפך ולא ידעין אם יש קו כנגד הכף לא אוריקן כיון שהכף הוא של צטר והצטר שבתוכו כ"כ וכיון שתחבו לקדירה צטר א"כ הוי וז"ב ונ"ה צטל צרוב וזרזבן הוא דאקור וכיון שנשפך ולא ידעין א"כ הוי ספיקא דרזבן ולקולא ז"י דלא אוריקן הכי ד"ל להכף צלע חלב ונעשה כצילה וא"כ הוי אינו וינוי ואקור אפ"י זון החורה ונשם דהוי זין צטל צ"י ונשם כעיקר דאורייתא ונש"ה התבטיל אקור ונש"ז שם :

כב אם צין עם צטר זין עם חלב וכו' וכן אפ"י עם שאר דברים כגון ירקות או אורי פרי"ח אקור וצ"י קו כנגדו ונשם הכף כ"כ ש"ך קק"ט כ"הג הג"ה אוח ו אוח פרי"ח קק"ח שפ"ד קק"ט וק"י דנ"ש זון צין עם צטר זין עם חלב לאו דוקא ע"ש צל"י קק"ז חו"ד ח"י קק"ח חכ"ח שם :

כג ונחשו אם תחבו הכף צטל דברים הגם שהואכל אקור ונ"י וזרזו זיהה אוח דאין ונחשו זון הטעם הצלוע או וצטר וחלב שפ"ד שם וזרזו לזכור התבטיל לככ"י חזן ודנ"י אקור צ"ו ועיין לעיל ק"ו פז אוח ט :

כד אם ואפ"י צדיעצד אוקרת וכו' כל זון שהיא צ"י וכו' וכגון שהכף של חלב ותחבה צקש"צ ולא ונע"ה אוח חזרו ותחבה צקש"ח צחוך ונע"לע של התחבה ראשונה דהו פשיעא דאקור זון החורה כיון דנעשה כצילה צלע"ה זון הצטר צעשה שתחבה ועדין הוא לצ"ח ללא אפ"י אם חזרו ותחבה צקש"צ פעם שנית אפ"י אקור ולא אוריקן דהשתחא פליעת החלב היא פגומה כיון שיש יזרזו ונע"לע ונש"י"ש החלב צכף לתחבה זו ונ"י כיון שהצטר הנצלע צחלב של הכף הוא ונש"ח לפי שהיה צחוך ונע"לע להשני"ש החלב וא"כ אף שנקחע זון הכף נעם החלב לפי שהוא פגום ונ"י הרי הצטר הוי צטר דכצילה ואוקר התבטיל ש"ך קק"י דלא כצ"ח אוח ג כ"הג הג"ה אוח ז פרי"ח קק"ט קה"י זזה הסע"י כרתי קק"י שפ"ד קק"י ונ"י כלל פה קק"יד חכ"ח שם :

כה ונ"י ראו שתדע שיש חילוק זין אם תחבו לזין תחבה ראשונה או לזין זיה שהיה צכף בתחלה דהיינו דאם חזר ותחבו לחלב זהו אקור ונ"ה ואקור זיהה אצל אם חזר ותחבו לצטר כיון שהוא לאחר ונע"לע להשני"ש החלב אין צו כח ליהן נעם לצטר בתחבה שניה כיון דנע"לע הוא וא"כ וזרזו התבטיל זיהה אוח ונ"י חזן ודנ"י אקור צ"ב כנ"ש צקש"ד שם :

כו אצל אם אינו צ"י צעשה התחבה השנייה וכגון שיש יזרזו ונע"לע ונש"ה ראשונה הכל

הכל וזרזו דנ"י ונ"י השתחא נע"לע הוא וזרזו אצל לכתחיו אקור לתחבו אפ"י צטל דברים אפ"י אינו צ"י ש"ך שם פרי"ח שם צל"י קק"ח שפ"ד שם חכ"ח שם :

כז שם ואם אין קו הכל אקור זיהה וכו' והואכל הכל אקור זיהה לא ונע"ה דאקור ליתן לשפחה או לכלבו שהרי נהנה ונ"י אפ"י ליתנו לגוי צעלמא שלא ראה אוחו ונ"י או לכלב דעלמא שאין לו הנאה ונ"י כלל אקור ונ"י כלל פה דין ג ע"ז סוף קק"ד כ"הג הג"ה אוח כג פרי"ח קק"י גס אין לזרקו לרזוב או לשוק אפ"י אין שם כלב פרי"ח שם ולכן נוהגים לשפוך התבטיל צצית הכסא והיא קצורתו ע"ז שם או ישליכו לכהר ועי"ל ק"ו פז אוח ז שכתבנו שצעירנו נוהגים לקצרו וכו"כ פרי"ח שם :

כח שם אפ"י הקדרה וכו' ואם צטל זה צדיעצד אח"ך כשאינה צ"י הואכל וזרזו וא"ל להשליך דנ"י הנאה אוחה קדירה לכהר ונ"י שם פרי"ח קק"י פליתי קק"ז ונש"ז קק"ד ער"ה אוח ו חו"ד ח"י קק"י וי"א דלריך להשליך דנ"י הנאה אוחה קדירה לכהר רש"ל פכ"ה ק"ו וזו וכן פסק ונ"ה צעירים ונ"י כלל פה קק"י ועע"ה נע"י הו"כ"י דזה נהנה וז"י האקור ונ"ה צלוע בחוכו דכלי שצטלו צו תחלה נח יזרזו לצטל צו עוד שלא יצלע צו יזרזו ע"ש ולפ"ז קדירה צציל זה כונה פעמים ויש ירקות ואח"ך צטר ואח"ך חלב אין הו"י והירקות הצלועים בקדירה אח"ך אקורים זיהה וא"ל להשליך דנ"י אוחה קדרה לכהר גס לק"ו ז שפ"ד קק"י"א ונ"י הו"י קל לא הפסיד דהעיקר כק"ו ראשונה שפ"ד שם :

כט שסוף ונ"ה לתת לתוכה פירות וכו' גם וזרזו להחם זה חזין להוף הראש וכן צ"י נשם ש"ד תו"ח שם ע"ז קק"ד ונש"ז שם ער"ה סוף אוח ז חכ"ח כלל זו אוח ח : שם פירות או לזון וכו' אפ"י דבר לה כל שהוא לזון וזרזו וכן ז"ל צ"י ש"ך קק"י פרי"ח קק"י"א וי"א דכל דבר לה שהוא הואכל אקור דהיינו שז"ל לשפוח עווד שם יוס שלם והוי כצ"ס ער"ה שם והוונתו תע"ב :

לא סעי' ד אם אין הכף צ"י וכו' והכף אקור לכתחיו זין עם צטר זין עם חלב וכו' אצל שאר דברים וזרזו ש"ך קק"י פרי"ח קק"י קה"י זזה הסע"י שפ"ד קק"ז חו"ד ח"י קק"י"ג ונ"י ונ"י זון הדין אצל לפי ונ"ה האשכנזים אקור ועיין לקון ע"י ה צדצ"י אוח לו כילד ונ"ה גינו אוחו צ"י הספרדים :

לב שם והכף אקור לכתחיו זין עם צטר זין עם חלב וצדיעצד אינה אוקרת כיון שלא היתה צ"י היינו דוקא שחזר ותחבה צוין שתחבה צפעם הכלשון כגון שהכף של חלב ותחבה צפעם או צקש"צ והכף צצ"י אם חזר ותחבה פעם אחרת צקש"צ פשיעא שאוקרה ונשם דע"ה הצטר שזה הוא ונש"ח וכן צ"י נשם קק"ה ש"ך קק"י כ"הג הג"ה אוח כו פרי"ח קק"י"ג שפ"ד קק"י חו"ד ח"י חכ"ח שם אוח יוד :

לג הגם שאונתו אם תחבה לחלב אקור ונ"י אם ידוע כונה צטר היה א"ל לשער אלא כנגד הצטר דוקא ולא כנגד כל הכף ונש"ז סוף קק"ה :

לד וכ"ש אם חזר ותחבה לשאר דברים כגון ויש או ירקות דזרזו צדיעצד אפ"י חזן ונע"לע ונש"ה ראשונה ש"ך שם כ"הג הג"ה אוח כו שפ"ד שם :

לה סעי' ה אם צטלו ויש בקדירה חדשה וכו' אקור להשתנוש בקדירה לא צטר ולא חלב וכו' אצל שאר דברים וזרזו וכו' הגם וי"ה אם עזר וצטל זה או צטר או חלב וזרזו דין זה הוא תנוה נא"ד דלזון אקור לצטל זה או צטר או חלב דהא הוי כ"י צכ"י להתיירא והכא לא די לנו שיש זה כ"י צכ"י אלא נוקף ע"ז שיש זה ג"י דהחלב כ"י צכ"י והכף כ"י צ"י והו"י בקדירה והוי ג"י כ"י וא"כ אוח"י אקור דזה הוי היפך ויש שפסק לקון צ"י לה סע"י ג קערות של צטר שהודחו ציורה חולבת וכו' אפ"י שניהם צ"י וזרזו ונש"ח דה"ל כ"י צכ"י דהתיירא וכו' ע"ש וזכר כל האחרונים שאגו ככפירים על דין זה הש"ך קק"ט והפרי"ח קק"י והכ"הג הג"ה אוח כו והפרי"ח קק"י וכן כל אחרוני אחרונים שצ"ו אחריהם תוכו על דין זה ועיין שפ"ד קק"ט והק"י צ"ה הסע"י והחכ"ח ועל כן אין להאריך ולענין דינא יש להחיר לדעת זון ז"ל צפשיעות להשתנוש בקדירה זו לכתחיו צטר או חלב ולא ונע"ה בקדירה חדשה ותחבה כמות

כפות זו אחיו צוים אחרים דפשיעא דמותר אלא באפיו שהיתה הקדשה של צפר בת יומא
 וביטלו ויס או ירקות ותחזו זה כף חולבת צמי הכל נותר והקדשה לא נאקרה פרה
 שם פרה שם קה"י שם חכ"א כלל נח דין ג לדעת וכן ז"ל וי"א דיבטל בקדשה זו
 לכתח"י צוין ההיצת כף האחרון ש"ך שם וי"א לכתח"י אין לבטל זה לא צפר ולא
 הלז וצדיעבד נותר ויור"ס צהבה וצהו"ת כלל נח דין ה ונ"י שם סק"כ ט"ז צד
 האחרון וכן טעם נשום שהיה קדשה חדשה ולא נודע דאיהו ויין ישושו ומחזירין לכתח"י
 בלא לבטל לא צפר ולא הלז עיי"ש וכ"כ כתי סק"ד כטעם הנ"ל עיי"ש והעיקר כדעה
 האשונה והנחמיר תבא עליו זכרה :

לו שם צהבה קדשה שצטלו זה ירקות או ויס ותחזו זה כף צמי וכו' ונהגים להחמיר לאכול
 המאכל צוין הכלי שהוא צן יומי כ"ל צוין צמי"ת ולא צבי"ף ש"ך סק"ה ושאר אחרונים :

לז שם צהבה ולחפור הכלי שאצ"י וכו' אפיו לבטל צו שאר דברים ש"ך סק"ך
 ואע"ג דלעיל ק"י לג סע"י א גצי קט"ז שאצ"י וביטל זה הלז שהמאכל נותר והקדשה
 אקור לבטל זה לא צפר ולא הלז כ"כ וכן שם נשום דדוקא צפר או הלז אקור אצל שאר
 דברים ונותר לבטל לכתח"י וכ"כ ההגה שם אצל שאר דברים ונותר עיי"ש ולא"כ קשה לדעת
 הכא כהז דדוקא צוין הכלי שהוא צמי ונ"ה הכא דלא יש צו אלא טעם הכף שהוא צן יומי
 ולא צפר צוין אקר ויור"ס ז"ל וכ"ש שם דכתבטל צו צפר ונשום דולאי אקור לבטל צו שאר
 דברים כצד הקשה הש"ך ז"ל שם סק"ג ות"י דשם קתם הדברים לענין הדין שהוא נותר
 לכתחילה לבטל צו שאר דברים אצל כאן דאקר הוא נשום ונהג שנהגו צו האשכנזים עיי"ש
 וכן הירלו כל האחרונים ז"ל ו"א"כ נחזי אכן היאך נהגים צוודינתנו פה בגדלד יעו"א די"ל
 דנשתנוא אכן צפר וכן גרין וצולאי נותר לבטל צו שאר דברים אפיו לכתח"י וכי תינא והלא
 פה עירכו לא וצטלים בכלי שאלקר שאינו צמי אפיו שאר דברים ולא ראינו וינינו שצד אדם
 ושאל ע"י אס נותר לבטל צו שאר דברים זה אינו דאין לא ראינו ראינו ונשתנוא אכן צפר
 וכן גרין ו"א"כ קט"ז שאצ"י שצטל זה הלז או איפכא שאלקר יכול לבטל צה שאר דברים לדין :
לח שם צהבה ואינו אלא חוננא צעלנא כי ודינא הכל שרי וכן קצרת וכן ז"ל
 דהכל שרי כחו שפקק לקוין ק"י לה סע"י ג עיי"ש וא"כ לדין הכל שרי ויכול
 לאכול המאכל צין עם צפר צין עם הלז גם יכול לאכול בכל ויין כלי שהיה ואפ"י
 שיהיה צמי יוון כוונת"ל אות לה :

טו סע"ו כללים או ירקות שצלוים וצפר וכו' הא דקאמר שצלוים וצפר לא
 צא לאפוקי הצלוים מאיכור דלכו וכן ז"ל דאית ליה דצפאר איכורים
 חזן וצמי"ת לא אמרינן חכ"א א"כ גם צפאר איכורים הדין כן דלא צעין ק"י נגד כל הצלל
 אלא דוקא נגד איכור הצלוה אלא צא לאפוקי דוקא הצלוים וצפר וחלז יחד לריך ק"י
 נגד כל הצלל דאזיל לטינתו שפקק צמי ק"י ק"י ק"י וצצפר וחלז אף אחר שאקור והחמיר
 זה ויס או כצבע צירקות ג"כ אמרינן חכ"א והטעם כיון דנצמי"ת צא דיינין ליה צצמי"ת
 דנעיקרא ודלא כש"ך סק"כ דדחה דברי וכן ז"ל עיי"ש ספ"ד סק"כ"ג ועיי"ל ק"י
 לצ אות י' :

מ שם א"ל אלא כנגד הצפר י"א דאם יש ק"י כנגד הצפר דוקא הצצטיל נותר אצל הצלל
 אקור ונקום דהגם דהצלל נפלט ונשום טעם הצפר בקדשה וי"א אינו נפלט כולו אלא
 כשאר ונשום ונעט טעם צפר צצלל וכשכנס טעם הצלל ונשתרצ צטעם הצפר ונעשה
 כצילה ונשום הצלל אקור ודלא כשום ונהג"ס ונלוצלין ק"י כח שהתיר הצלל פלית סק"ה
 כתי סק"ז ספ"ד שם וי"א דגם הצללים נותרים כוונת"ל ק"י לו אות נ"ו באורך עיי"ש :

מא וכן ז"ל צמי כהז דטענא דלא צעין ק"י רק כנגד הצפר נשום דהוי כ"ט צמי
 דהתירא וכ"כ הרב צאר הגולה ז"ל והק"י הפרישה ז"ל דצלוים וצפר נשום דצלוים
 ונגוף הצפר ולא נשענו ולא הוי כ"ט צמי עיי"ש ואין לומר דנותר ק"ל דצלוים וצפר היינו
 דהתם צצין של צפר ונקום א"כ הוי כ"ט צמי דהתירא הצפר צצין והצצין צצלל
 ועדין כולו היתר לא יתכן לומר כן דא"כ אס הוא כ"ט צמי דהתירא א"כ לנ"ה לריך ק"י
 כנגד

כנגד הצפר אפ"י צלל ק"י נותר ספ"ד סק"כ"ד גם אין לומר כוונ שתי ספ"ד שם נשום
 הצלל חריף לא אמרינן ציה כ"ט צמי דהורפיה נשוי ליה כטעם או ז"א דהא וכן כתב
 וצללים או ירקות והירקות אינם חריפים ונלע"ד לפי חומר הכוסא דהא דנקט וכן ז"ל
 צמי דהוי כ"ט צמי דהתירא הוא לשון ונשאל ופירושו הוא דהיינו נשום דהוא היתר ולא
 איכור דנותר קאי לכו צמי"ת ז"ל דצמי"ת ס"ל דצפאר איכורים אמרינן חכ"א וכוונ שהצ"א
 א"כ הטעם נשם הסק"ז עיי"ש והו דקאמר דהוי כ"ט צמי דהתירא כלומר נשום דצנע
 היתר לא אמרינן צצלל חכ"א אצל אס צלע איכור צעין כנגד הצלל דנעשה כצילה זהו
 כונת וכן או ט"ס יס צלסון וכן ז"ל :

מב סע"ז צפר רותה שחתכו צצין חולבת וכו' ואפ"י הים הסבין לנעם והצפר
 לנעלה דתתאס הוא לוכן דלגז דומקא דסבינא צלע ע"י ש"ך סק"כ"ה

כ"כ"ה הג"ה אות יד פרה סק"כ"ב צל"י סק"כ"ד הו"ד ח"י סק"כ"ב חכ"א כלל וזו דין א' :
מג ה"ה איפכא סבין של צפר שחתכו צו גציה רותה כ"כ"ה ס"ס אות ע"ו נשם
 ונהר"ל ק"י קעב :

מד שם אס אין זה ק"י כנגד ונקום הסבין וכו' דלא פה"ו פרץ דצפר דכלי ונחכות
 חס ונקלתו כולו לא אמרינן הכי אלא דוקא כנגד ונקום הסבין וכצד כחצו
 לעיל אות יג דגם לכו וכן ז"ל היינו דוקא צהפ"ו אצל צהפקד ונעט לריך לחוט לכו
 הר"פ ולשער כנגד כל הסבין עיי"ש :

מה כן עיקר דלא נשערינן אלא כנגד ונקום הסבין דלא כרש"ל שהחמיר וי"א היינו
 דוקא כשידוע לו צצור עד כונה חתך אצל ון הקתם ודאי דרך לחתוך צכל הסבין
 ולריך ק"י כנגד כל הסבין חזן ון הקתא ש"ך סק"כ"ה פרי"ח סוף סק"כ"ב לדעת וכן
 ז"ל הו"ד ח"י סק"כ"ג חכ"א שם :

מו שם אצל אס אינו צמי וכו' אינו אוקר אלא כד"ק והטעם נשום שנונית שעל
 הסבין שקהם סבין יש עליו שנונית ונעטם זה אפ"י צרישא דיש ק"י כנגד ונקום
 הסבין וי"א צמי קליפה צווקום נטילה האיכור ונעטם ששם האיכור עכ"פ יותר דצוק ונכרך
 ונשאר ונקויות ע"י סק"י"ג כ"כ"ה הג"ה סוף הס"ו ש"ך צמ"ה הו"ד שם והגם
 דכתי וחו"ד צעו כדי נטילה ולכן לא ס"ל הכי וי"א קליפה וי"א צמי חכ"א שם :

מז ואם כצצטל צלל קליפה נותר דעיתת הסבין דצד ונעט הוא ונשתנוא יס צצצטיל
 ק"י כגדו ע"ה א"ת י"ב נשם הרי ציה דוד ז"ל :

מח דג שפחת צצין של כרי צן יומי יטווף עליו ויס ויעציר עליו צכח חודו של
 סבין וגריה נשם וצפר הדג לא צמי צל"י סק"כ"ד נשם הרי חוות יא"ר ק"י קעב :

מט שם צהבה וכו' צצפר רותה דכ"ר וכו' ואף הסבין לריך הגעלה וכו' וה"ה
 צצין שאצ"י לריך הגעלה להשתנוש צו צפר או חלז אלא דנקט סבין צמי נשום
 דצבין צמי נאקר לגורי וכ"כ ואקור להשתנוש צו אפ"י שאר דברים כגון דגים או ירקות
 ונשאר צמי שנוהר להשתנוש צו שאר דברים וכלעיל ק"י לג אות י' ש"ך סק"כ"ה פרי"ח
 סק"כ"ז צל"י סק"כ"ה חו"ד ח"י סק"כ"ד :

נ שם צהבה אצל אס הוא כ"ש הצפר לריך קליפה וכו' רוב האחרונים נחלקו על
 דין זה וק"ל דלא שייך כ"ש אלא צמיס ונעט וכל דצד הצלל שנוהרצ ניד ונחלקר צוהרה
 אצל חתיכת צפר דג וכל דצד שהוא גוש כל זמן שהי"ס עוונד צחעיוותו ונפליע
 ונצליע שפיר וכ"ש דיש הכא דומקא דסבינא ויק"צ ועל כן צדין זה אין לסמוך על
 ויור"ס ז"ל אלא אפ"י אס עירה הצפר לב"ש ועדיין יק"צ הצפר נאקר וסבין לריך
 הגעלה רש"ל פג"ה ק"י וד גי"ז סק"ד ש"ך סק"ל פרי"ח סק"כ"ז צל"י סק"כ"ז חכ"א
 כלל נ"ו אות ג וכלל ק"י אות י"ב חו"ד סק"כ"ו וכן דעת וי"א צמי חו"ד סק"כ"ז דצד ע"ב
 דינו ככ"ר וכן הסבין הרי תורת האשם הציאו הקול"ו סוף כלל כ"ג ע"ה אות יד :

נא ונעטם זה נראה דצצטיל של חורו ודוקן קתם דצד גוש ועצ אס נחערו וכ"כ לחוך
 כ"ש כ"ט סק"כ"ג חס ככ"ר ונפקא וי"א לענין צצ"ה שאם הכף צמי וצפר והאורו
 צל"ו

צלו ונחלז או איפכא נאסר המאכל ונשם צ"ח וגם נאסר הכף ולוסי' אח"ך הקדמה אחרת
אם תחזו להובו רש"ל עם ש"ך עם צ"לי עם קו"ליו עם ער"ה עם וי"א עם חכ"א עם
חוי"ד עם [הנה וי"ש והאורו צלו ונחלז זה איכא פלוגתא דרבותא דהנש"ו קק"י כהז
דוקא שיש בו חלז ונשם והא דנקט רש"ל צלו עבירה לישן הוא וכן הכי צ"ח וי"א חכ"א
להקשות על רש"ל ונש"ו דוקא צלז ונשם יש לאסור לא צלזו וכו' על"ל ק"ל דצלו
נשי' אוקר וכ"כ חוי"ד צ"ו קק"טו גם ויה ש"יין על חכ"א הו"ה יראה בחכ"א כלל ק אות
יצ פסק כהנ"ל דצ"ח וי"א דוקא דכ"כ"א יש להחיר וצ"ח ק"ו וזו כתב דגם וכן ז"ל
ק"ל כהנ"ל דלא מחלק צ"ן גוש ללול עי"ש גם הפלתי צ"י קה קק"ו דהא ראיות על רש"ל
עי"ש וח"כ אם הוא דבר צלו וי"א הפ"ו יש להקל ולהחיר :

נב ויהו אם עירו הצטר עם רועז תוך כ"ש אז ונתקרה הצטר ע"י הרועז שנקררו וקוצ
הצטר וכל לדדיו קו"ליו עם ונשם הורה האשם ער"ה עם :

נג עם צהרה והקפין לריך נעילה וכו' ולא תהך צו דבר קשה כגון גזירה קשה וכה"ג
אע"פ שהוא לוכן לריך נעילה ש"ך קק"לא צ"לי קק"כט כתי קק"כג ויש צו ע"ש
ער"ה אות עו דלא כהפ"ה [אבל אם תהך צו צטר לוכן ק"י צהרה ער"ה עם] :

נד סעי' ה אם נפל לתור פנדלוש גזירה וכו' פ"ו קערה ששוקן זה ונחלז על
צטר הנקי פנדלוש נפול על הקערה הכזו גזירה והקערה היא חו"ה אבל
לא היה פנדלוש עם וח"ך נחזו עם פנדלוש קערה הכזו וקאור שאין צלו קערה
נכנסת בפנדלוש יותר ונד"ק צ"ח הגולה אות יצ ע"י קק"טו ח"כ יש לפרש שהפנדלוש
של צטר היה בתור חו"ה ונפל עליו גזירה וקאור דק"י לפאנדלוש קליפה ש"ך קק"לב
פרי"ה קק"כט וצו הפירושים אונת והדין כן צ"ל קק"ל הביא צו הפירושים ונש"ו קק"טו
ג"כ הביא צו הפירושים והגם דיש ון האחרונים ונחזירין לדעת ונ"ה עי"ן ונש"ו עם
צקופו הביא צ"ח ונש"ו קק"י כהז קלדעת ונ"ה אוקר הכל אנו אין אלא דברי
וען ז"ל וק"י בקליפה :

נה ולדעת הפ"ו הסני של הש"ך שהגזירה נענה צפאנדלוש הגזירה צ"י נעילה וקוס
ש"ך עם כה"ה הג"זי אות ונ"ה פרי"ה קק"כט צ"לי עם :

נו עם וכן גזירה חו"ה בקערה צטר צ"י וכו' ואף ששניהם חו"ה הקערה אקורה והגזירה
אינה נאסרת אלא כד"ק ואם יש בגזירה רועז קלה לריך נעילה וקוס ש"ך קק"לג
פרי"ה קק"ל צ"לי קק"לא שפ"ד קק"לג :

נז סעי' ט צטלו דצט צוהצת של צטר צ"י והריקוהו עם וכו' ונותר ואפ"י הקערה
וותרת ש"ך קק"ל צ"לי קק"לג לדעת וכן חוי"ד קק"כט חכ"א כלל ונ"ה אות יד :

נח עם ונותר ונשם דהוי כ"ט צ"ח וי"א חכ"א ח"כ יש שנוכחית צע"ן צוהצת שצטלו
הצטר ג"כ ונותר ונשם הו"כדי צטר צ"ח פוגם והוי נע"ל ונותר וכן פסק וכן
ז"ל לקו"ן ק"י ק"י ד ע"י קק"י כה"ה הג"זי אות ונ"ה ונע"ן הלכה וכו' פרי"ה
קק"לג קה"י צוה הצע"י כתי קק"כו :

סימן צה

א סעי' א דגים שנתצטלו או כללו צק"צ וכו' והעיקר כפי וען ז"ל דאפ"י צללו
ונותר לאוכלם צכות והגם דיש ונחזירין אנו אין לנו אלא דברי וען
ז"ל שצטלו הו"הו"ו :

ב ודוקא אם כבר נתצטלו צדיעבד ונותר לאוכלם צכות לקחתי אבל אסור לצטלם צק"צ
לקחתי ע"י לאוכלם צכות ש"ך קק"ג לדעת וכן ז"ל פרי"ה קק"א צ"לי קק"א לדעת
וען כתי קק"א קה"י צוה הצע"י צ"ד חוי"ד ק"ו וצ הגם לדעתו להחיר וי"ה אח"ך גנגם
צדבר ולא החיר אלא דוקא צ"ח ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
קוף אות כ וכן נראה דעת הו"ה קק"י וצק"ד וצק"ד קק"ג דלא נסתפק אלא להחיר לקחתי

כדי לערוקן צכלי של צטר ונש"ו דכ"י לאנש"ן צכות אסור לקחתי אפ"י לדעת וען דבר ונש"ו
חוי"ד ק"ו ע ער"ה אות ה והגם דונן צצ"ה דהא דברי כ"י וכתב דנותר לצטלם לקחתי
כדי לאוכלם צכות וי"ה הכי צכ"ן צק"ע כתב שנתצטלו ונש"ו דוקא צדיעבד ואם איכא דא"ו
ק"ל דאפ"י לקחתי חו"ל לצ"ח וזה ידוע דהק"ע חיצו וען אחר צ"ה כו"ש הרב יד
וולאכי ז"ל צכללי הש"ע אות עו ונש"ו הכ"ה ונש"ו הכי ג"ור עי"ש וכן הקכ"ס רצ"ו חיד"א
צטס הגדולים ח"א וח"כ ל"ל דהז"ר צו צק"ע וק"ל להחזיר [ונסתברא דאף לקחתי ונותר
לצטלם צק"צ על דעת ליתנס צכלי של חלז פרי"ה קק"ו וכן ונש"ו ונש"ו] :

ג וח"כ לפ"ו אסור להנשם וי"ה לקחתי צכלי צטר שח"א צ"י כדי ללוש צחס פת ונפני
שכ"ז פעו"ס אוכלים פת עם הגזירה צ"ד עם דבר ונש"ו עם ש"יג ונח"ו ח :

ד אבל אם הכלי אינו צ"י דהוי נע"ל ונש"ו דהוי חכ"י דהוי חכ"י לנש"ו ונותר לקחתי
להנשם וי"ה כדי לחפות הפת צ"ד עם והגם דהז"ר דצ"ו עם פקפק גם ע"י והחזיר
זסו חו"ה יתירה ואין לחוש לה והעיקר כדברי הצ"ד דנותר לקחתי צכלי שאינו צ"י והחזיר
גם צוה קדוש יאמר לו :

ה ואם עבר וצטל או ללה לקחתי על דעת לאוכלם צכות אפ"י ונותר לאוכלם צכות
ולא קנסינן ליה אף אם עבר צו"ד פרי"ה עם ודלא כה"ו ונחת כהן ח"א פ"צ קה"י עם
כתי עם והגם דהג"ה ונש"ו עם פקפק ע"י לרצ"ס שוועים ועוד דאין פקפ וי"א וי"ד ודאי :

ו עם צק"צ רחולה יפה שאין קוס שווען דצוק זה וכו' וקחם כלי רחולה יפה עד
שידע צצ"ר שאינה רחולה יפה דקחם כלים ונודחים הם ש"ך קק"א כה"ה הג"זי אות כג
פרי"ה קק"צ צ"לי קק"א כתי קק"צ קה"י עם שפ"ד קק"א ונש"ו כלל נח קק"י חוי"ד ח"י קק"א :

ז עם ונותר לאוכלם צכות וכו' י"א דאם נרגש טעם צטר צדיגים אסור לאוכלם צכות
ווי"ו ח"ל לטעום קודם רש"ל פכ"ה ק"י ק"ל וי"א דגם אם נרגש טעם צטר צדיגים
ויתר לאוכלם צכות פרי"ה קק"ג ויתכן דכן דעת הער"ה אות ג והחזיר תע"ב ח"ך
דאי"ה ש"כ"ב צה"א הג"ה צ"ח אפרים חוי"ד ק"ו לו דף לצ ע"א צ"ה ונחזיר שכתב ח"ל
ועל כרחך לומר דצ"ח צ"ח נקלט טעם ואע"פ שנו"ה צ"ח אוחו קי"ה צעלנא הוא ולא
חיישינן ליה עי"ן עם :

ח עם ונש"ו דהוי כ"ט צ"ח וי"א חכ"א וכו' ודוקא טעם ראשון צכלי וטעם צו צאובל
הוי כ"ט צ"ח דהוקלט טעמו וקרי אבל אם היה טעם או צאובל לא ונשי דצ"ח ונשי
אפ"י אף טעמים שצ"ס כוונתם וכגון שא"פ עוגה או א"ל פשטי"דא של חלז העוגה הכזו
אסור לאוכלה עם הצטר ולא חזירין דהוי כ"ט צ"ח דהחלז כ"ט צעיקה של פשטי"דא ונש"ו
לעוגה דנש"ו דהוי כ"ט ונחלז לאוכל חש"ב הכל טעם או ש"ע דורא ק"ו כה"ה הג"זי
אות כו ונש"ו קק"א קה"י ח"ל ודלא כה"ו פני אריה ק"ו ונח ונשי הביאו הפת"ח קק"א
דק"ל דגם ונחלז לאוכל חזירין כ"ט צ"ח עי"ש ונשי דצ"ו הג"ה חיד"א צ"ח ונשי ו
עי"ש חוי"ד ח"י קק"צ וצ"י קק"א :

ט גם יראה צ"ח דדוקא טעם ראשון צכלי וטעם צו צאובל אבל איפכא אם היה טעם
או צאובל וען האוכל כ"ט צ"ח ונש"ו לצטר או חלז אסור דכל צאובל הוי כוונתם והכלי
הוי טעם או ואסור לצטל צו צטר ונש"ו עם :

י י"א דלא הוי כ"ט צ"ח צענת צטול כגון אם נפל טיפת חלז על הקדיחה שנוצטלין צח
ירקות או אורז כנגד הרועז ונחז"ן אסור לצטל הירקות עם הצטר אפ"י צכלי אחר אם
אין ק"י צירקות כנגד החלז נפול על דופן הקדחה ונחז"ן אסור אם לא יש ק"ו
כנגד החלז ולא חזירין דהוי כ"ט צ"ח ונש"ו עם נפול על הקדחה ונחז"ן ונבלע בקדחה וסוי
טעם או וען הקדחה לירקות והוי טעם צו דכיון נפול צענת הצטול וצטול ונש"ו צכל
הכלי והצלו ונש"ו עם הצטול חזירין ליה כאלו נפל לחוך הצטול והוי טעם או חוי"ד
צ"י עם חוי"ד עם וי"א דגם צכ"ן זה נפול עי"ה של חלז על דופן הקדחה ונחז"ן ג"כ
חזירין צוה כ"ט צ"ח דגם צענת צבול חזירין כ"ט צ"ח ונותר לצטל הירקות הכזו עם
הצטר פרי"ה קק"א ונש"ו ש"ה צ"ח חוי"ד ק"ו לו צאובל החזירין עי"ש ח"ך צ"ח
לידנו [?]

זה החידוש ג"כ ללא צעיקן אלא כנגד הקליפה אלא וטעם דכנגד כל הסכין ונוס' ויש להחזיר .
יד קס לטעם נגד כל הסכין וכו' . ולא קמי צפו כנגד הנטייה וקום דאינו יודע כוונת
 היות לו ליעול או כוון שהוקוס של הסכין הוא פחות וכדי נטייה . ש"ך קק"ו פרי"ח
 בק"ח וכו' קק"ד כתי' קק"ו חו"ד קס חכ"א קס :
יז ואם יש קו אף וקוס הנטייה ונהליון עלונו ויותר כיון דלא נבלע זליון רק היתר ולא
 איסור . וכו' קק"ו ער"ה אוח' ה' . וכן זללים שנחתכו בסכין של צמר וצקלום צחלב
 זלי נטייה וקוס אס יש קו צחצביל גם הצללים ונחתכו וא"ל לזרקס וקוס צבלעו היתר
 קודם הציקול אצל זללים שחכסו בסכין של איסור הגם דיש קו צחצביל לריך להסיר הצללים
 ואסור לאוכלם וקוס דאפשר לקוטעו אסור גם לדעת וכן ז"ל כוונתו ק"ו קו קע"ו א' דהחתיכה
 עלונה אסורה לפי שהאיסור טבה אינו נפלט וקוס עיי"ש . ש"ח ונהר"ו ונלובלין ק"ו כח ט"ז
 קק"ה ש"ך ק"ו לך קק"כ פרי"ח ק"ו לך קק"כא כוונתו הג"הט אוב צ ז"ד חו"ד דף טז
 ע"ד עיי"ש ז"לי קק"ה חו"ד ח"ו קק"ה וכ"כ אר"ה כלל כו דין ז והגהות קק"ה ק"ו ר"ג
 וכ"כ ח"ו ו"ח צ"ח ק"ו חו"ו קק"ה ונהן קס טעם דאף אה"ל דנשאר צו טעם צמר כל
 שהוא לא חייסין עיי"ש . וי"ח דגם הליון והצללים שבלעו צמר ונחנס צחלב אסורים הגם
 דיש קו ולריך לזרקס . פלתי ק"ו לך קק"ח עיי"ש . ויש להקל כפי ראשונה דרבים נינהו .
 ועיין לעיל ק"ו לך אוח' ו' . ועי' חו"ד ז"ו קק"א דדחה דברי הפלתי עיי"ש :
יח ויהו אס' התך ליון או זללים בסכין של גויס וצקלו דיעצד קו כנגד וקוס הנטייה ון
 הליון אע"ג דאונרין לעיל דגם אס' יש קו כנגד הצללים דהצביל וותר ו"ח הצללים
 אסורים וקוס דאפשר לקוטעו אסור ו"ח אינו אסור אלא דוקא וקוס הנטייה ולריך הנטייה
 דאפשר לקוטעו אסור אצל השאר וותר . וכו' קק"ח :
יט קס וה"ה אס' חכסו בסכין של כתיב' פ"ו ונעתיקן צפו נגד ו"ח שנגעו בסכין דוקא דיוון
 לשיעתיא אזיל דק"ל דלא אונרין חכ"א אלא צב"ח דוקא ולא צשאר איסורים ע"ז קק"ו :
יך קס הגם ואס' חתכן דק דק לריך לטעם קו נגד כל הליון וכו' . פ"ו דק"א גם להתך
 ליון בסכין ש"צ דכיון דחתכן דק דק לא ידעינן עד היכן נגע על כן לריך קו כנגד
 כל הליון והיינו דוקא שהליון קטן ון הסכין או שאין הסכין לפנינו שנוכל לטעם צו אצל אס'
 הסכין קטן ון הליון והוא לפנינו א"ל קו אלא כנגד הסכין דוקא ואפ"ו בסכין של איסור ג"כ
 דינא חכי לדידן דליה לן חכ"א כשאר איסורין . ז"ח אוח' צ ש"ך קק"ט פרי"ח קק"ה כוונתו
 הג"ז אוח' לך ז"לי קק"ה שפ"ד קק"ט כתי' קק"ו וק"ו חכ"א כלל וט' אוח' ג :
יג ואס' ה"ה הסכין חדשה שחתך צה כות' צמר א"ל קו אלא דוקא נגד הכות' . ז"ח קס :
כ אס' חתכן דק דק יש צבלל קו כנגד כל הסכין הגם דאס' צבלל דיעצד וותר ו"ח
 לכתח"ו אסור לצבלל וקוס דאין וצבילין איסור לכתח"ו וקוס דהאיסור אינו אלא כדי
 נטייה ובכדי נטייה אין קו כנגד הסכין ואס' וצבלל כדי להפסדו צבלל הצללים הו' אין
 ונצ"ח לכתח"ו ויהו אס' צבדי נטייה לצד יש קו כנגד הסכין וותר לצבלל . וק"ו קק"ו :
כא קס צהגה וי"ח קאס חתך ליון וכו' כולו אסור וכו' וכן כוונתו אצל דיעצד וכו' .
 כצ"ר כחצנו לעיל אוח' ד דהעיקר כדברי ון ז"ל לנו זני הספרדים ואפ"ו לכתח"ל
 קמי צבילת וקוס :
כב קס צהגה וכו' אס' חתך הליון עלונו אצל אס' חתך היקף שעל הליון אין להחזיר
 וכו' . וקוס שאינו חריף ויהו כד"ק ויהו צעי ואפ"ו צרוח קס של חטין וכה"י .
 אר"ה כלל לח דין י ד"ח אוח' ג הו"ח כלל קא דין ו ש"ך קק"א כוונתו הג"ז אוח' כו פרי"ח
 קק"ט ז"לי קק"א כתי' קק"ו שפ"ד קק"א הלי"פ אוח' ה חו"ד ח"ו קק"ו חכ"א קס אוח'
 ה' וכן זכרותיהם של טוויין וצללים לא חריפי אלא פורתא ולא צלעי אלא כד"ק . אר"ה קס
 ד"ח קס חו"ח קס ש"ך קס כוונתו קס פרי"ח קס ז"לי קס כתי' קס חו"ד קס חכ"א קס
 ז"ד חו"ד קס דף יז ע"ג :
כג קס צהגה ואס' יש ספק אס' נחתך בסכין של איסור אזלין לקולא ולכן קונים הליונות
 ק"ש צהס חתוכים וכו' כי חלין שנעשה צוורא וחלינא וכו' . והגם שידוע שהסכין
 ה"ס

ה"ה צ"י אלא שנקופק אס' חתך צו הליון אס' לאו אפ"ה הליון וותר ודלא כש"ך קק"ב
 שאסר וכן הפרי"ח קק"י ודעתי' אלא העיקר כפי רעיו"ל ז"ל . כוונתו הג"ז אוח' כו ז"לי
 קק"ב כתי' קק"ה וקוס שנואל צחי' דיכ"ס לרי"ד פה"ח קק"א וקוס חולדות ילחק ק"ו יז :
כד קס צהגה ולכן קונים הליונות ק"ש צהס חתוכים ללך זכרותיהם וכו' . וכל החתוכים
 טהם חתוכים ללך זכרותיהם עד חלי הליון חלין צוורא וחלינא אצל לנעלה וקוס לא
 חלין ואסור . חו"ח קס ד"ח קס ש"ך קק"ד פרי"ח קק"א וק"ש קס ז"לי קק"ב חל"ס
 קס שפ"ד קק"ד חו"ד קק"א :
כה חס' צליון לנעלה ונחלי אין לחלות צוורא אצל הקרין שכולו טוויין צקקע אף לנעלה
 ונחלי חלין . שפ"ד קס :
כו סעי' ב אס' חתך צו טוויין וצללים וכו' . נראה חכי זללים כשהם קטנים אינם
 חריפין כ"כ ואס' חתכן בסכין שאינו צ"י יש להקל צווקוס הפקד . פה"ח
 קק"ב וקס כתי' ונהר"ו דבי"ח . והיינו אפ"ו לקי הי"ח שכתב וכן לעיל דצ"ר חריף וק"ו
 ל"ח צ"י כאלו צ"י . והיינו זללים שעדיין לא נגמר צקולם אצל יש וין זללים טהם קטנים
 צצרייהן חלו הם חריפים אחר נגמר צקולם :
כז קס ופירות חמוצים וכו' . היינו הפוחים חמוצים דכ"כ וכן ז"ל צ"י וקס ח"ח ח"ל
 כתב צ"ח דפירות חמוצים כגון הפוחים הו' דצ"ר חריף כמו טוויין וצללים עכ"ל וא"כ
 הפ"ח לקי ון ז"ל הם חריפים כצללים ודלא כאר"ה והגם דהט"ו קק"ט פסק דצוקוס הפקד
 יש לקטוף ע"ז והסכינו עמו כוונתו חרוצים אלו אין לנו אלא דברי ון ז"ל שהסוה אוח'ס
 לשוויים וצללים ואס' כן גם צווקוס הפקד צעו נטייה וקוס וכ"כ וכו' קק"ו לרעה
 ון צ"שע ומורי"ס עיי"ש :
כח יש להסתפק אס' הצוקר הו' דצ"ר חריף . ז"ד חו"ד ק"ו לח דף יז ע"ג וכן נראה
 ונעתי' אוח' טו שהוא ג"כ וקחפק דצ"ר עיי"ש :
כט קס ודגים ונלוחים דינס קוס לחתך צה ליון וכו' . היינו דוקא כשהם ונלוחים
 ציוהר דאז אגב חורפים דולח דוחקא דקכינא צלעי טפי אצל ונח וועט לא חסי
 חריף . ש"ך קק"ו פרי"ח קק"ב ז"לי קק"ט וכו' קס קק"ב :
ל קס שכתבנו צקווק דצווליהט ונעעט לא וקרי חריף היינו דלא צעי נטייה וקוס אצל
 ו"ח צעי להו גריה ולא ונהי להו הדחה . אר"ה כלל לח פרי"ח קס ז"לי קס :
לא הא דאונרין דדגים ונלוחים הו' חריף היינו דוקא שחמתין אוח'ו לאחר ונליח אצל
 דגים ונלוחים שצביאין הגוים לשוק והם פוחים אין לריכ"ס קליפה צוקוס חתך כלל דצעידנא
 דהחתיכה עדין לא נוולחו ולא היו חריפים . אר"ה קס דין יג חו"ח קס דין ט כוונתו הג"ז
 אוח' כג ז"ד קס ער"ה אוח' י' . ויהו אס' חכסו בסכין של גויס קודם שנוולחו קמי להו
 צהדחם . חו"ח קס . והיינו שפסוק גדול . ער"ה קס :
לב ונראה אס' דגים עלו צקערה ש"צ דהו' כ"ט צ"ח וותר א"ח"ך לצבלל אפ"ו דצ"ר
 חריף דלא אונרין חורפיה ונחלי"א אלא צטעס טפי ולא צטעס ג' . פלתי קק"ד .
 והגם שכתבנו לעיל צ"ח א' לליון שחתכו בסכין ש"צ הגם שהוא וקוחה והו' כ"ט צ"ח
 ג"כ חורפיה וק"ו לצב"ח היינו וקוס שהליון צלע טעם ראשון . גם כחצנו צ"ח אפ"ו
 צאלף טעמים לא ונהי היינו וקוס דכיון דצלע חריף טעם ראשון טוב אפ"ו אס' הניחו צ"ח
 טעמים לא ונהי אצל הכא דצלע טעם ג' החורפה לא ונחלי"א ליה ופסוק :
לג קס הגם ונ"ח וותר לאכול וקחח וכו' כגון ונגביל וכילא וכו' דיש להם כלים
 מיוחדים לכך וכו' . ואפ"ו ונגביל הם יצייס אס' ידוע שנחתכו בסכין ש"ג אסור דצ"ר
 חריף אפ"ו ציצט אסור דצולע אגב דוחקא . חו"ח קס דין ז וכו' קק"ה ודלא כדעסוע
 ודצ"ר הש"ך קק"ו שפ"ד קק"ו ופ"ו דברי הש"ך דגם הוא ק"ל חכי דיצט אסור חל"פ צ"י
 קק"א ער"ה אוח' יא ושכן קו חרי' א"ר צ"י הנא קק"לג חו"ד ח"ו קק"א חכ"א קס אוח' י' :
לד ודע הא דאונרין צבלל הס"י סכין ש"צ היינו בסכין שחתך צה צמר רוחח כגון צערי
 חורפא שקוללין צמר רוחח צכ"כ ון ז"ל צ"י שחרו"ב"ס כחצ סכין שחתך צה
 צמר

צטר ללי וחזר וחתך צם לטון וכיולא וכו' וכתב עליו וכן צצ"י וז"ל וי"ש שחתך צה צטר
ללי לאו דוקא ללי דה"ה לנצטל והוא כותח והא ללא קצו צטר קתם לאשמועינן דצחתך צטר
כותח הוא לאשמועינן הכי אצל צצטר לטון אין השוואן [קצטר על פניו כ"כ שיאקור לחתוך צו
לטון ע"כ ויזכה וזה דאפי' אין סקבין מקונח קרי] וכו"כ הצ"ד ח"ד ק"ו לח דף ע"ז ע"א
וכן הציא חסונה שליוה הצ"ד ק"ו על עה"ו מהרש"ג ז"ל דאם נשתעם צצטר לטון
אינו צולע סקבין כלל ועיקר ע"כ ואל"כ צצטר לטון שאלין ומשתעשם בהם אלא צטר לטון
אפי' אם חתך צהם לטון וכיולא וחתך לאוכלם צחלצ ופצטו :

רה סעי' ג חצלין שנידוכו וכו' וה"ה מלח שנידוך וכל שאר דברים המריפים . ס"ך
קק"ח פ"ח קק"טו צל"י קק"י ספ"ד קק"ח :

לו קס צמדוכה קל צטר צ"י וכו' הגם וי"א אפי' אצ"י וכו' ולענין הלכה צבר כחצנו
לעיל אות ה דצתפקד וועט ואינו קעט דהק חושטין לקי זו ואפי' אינו צ"י אקור ע"כ :

לז מדוכה קלן שאין כותשין צטר אלא צלונן אפי' צ"י מותרת אם היא מקונחת דצלונן
לא צלצ אפי' ע"י דוקא . צ"ד ק"ו ע"ד ע"ה קק"ד . וי"הו אכן צדין

מחרין צזה ונלח קנכתם צמדוכות קלנו אין כותשים אותו צהצטיל קל חלצ והוא מקום זמירות .
[ועיין צצ"ד קס קסיים אך לריך לידע קלפעמ"ס כותשים צהם צטר עס וועט חצלין ואע"פ
שהרש"ג ז"ל כתב דצמעט חצלין אין כ"כ חריפות להחזיר לצצח פלטת הוכתש אפטר
דלהצליע ולהפליע וי"הו אפי' ע"כ וסקבים עמו הער"ה צלות יד ע"כ . ואל"כ לפ"ו לאוחס
הנוהגים צעירנו לתת וועט ונלח צצטעם קצבין הצטר אם דכו ונלח צמדוכה זו והיא צ"י אקור
ליהנו צהצטיל קל חלצ ואם נתנו לתצטיל קל חלצ דציעצד אינו נאטר הצצטיל כיון דיש קו
נגד הולח ואע"פ דנלח לטעמא עביד ולא צטיל היינו דוקא צנלח שאקור ונחנה עלונו כגון
קל ע"ז וקל עיר סנדחת אצל ונלח זה קצו צו עעס צטר צטיל צקי כו"כ ק"ו י"א . וי"הו מדצרי קק"ך
קק"ס וכל האחרונים ז"ל וכן פסק מ"ה ז"ל צהצטותיו כ"י ק"ו י"א . וי"הו מדצרי קק"ך
צקי זה קק"טו ונשעט דוועט ונלח וועט לא חציב חריף אפי' להצליע ולהפליע וכ"כ החכ"א
צצית אדם קטר א"ה ק"ו וזה ע"כ צהדיא ויש להתיצב צדצ"ר] :

לה סעי' ד וי' ליינוניש שמוציאים הגוים וכו' ומהרים הגם מפני שמוציאין הרבה ציהד
וכו' . הגם שהפ"ח קק"ח והפ"ח קק"י החמירו ואקרו צזה וי"הו אלו

אין לנו אלא דצרי וכן ונור"ס ז"ל שהחירו ועל הקושיא קס"ה ומהך לטון דק דק עיין לצצרי
האחרונים ז"ל שהחירו כוונת ת"י ע"ז ועל כן וי' הליונוניש ונור"ס . וזהו נחמדק לנו מקרוב
שמוציאין וערי ארופא חתיכות וי' ליינוניש יצ"ים וכל העולם קונים ונלח ודאי שאין לערער
עליהם כיון שעושים כקו וכן ונור"ס ז"ל והנה אחרונים ק"ל הכי . גס הצל"י קק"כא כתב
דכל האחרונים מקילים צזה והעולם כותשים היתר ע"כ גס הח"ד ח"י קק"ד כתב וכן הנהגה .
גס כותשים צעירנו וי"הו עולם ומשנים קדמוניות שקונים הגרענים היצנים של כמותים
החמולים וכותשים אותם צהצטיל כדי לחמולו וכן ונעשים בכל יום ואין פולה פה ומלפ"ק וצלו
משנה קורין לאלו הגרענים קל כמותים פ"ד צועטרות פ"א ונשנה ו הפ"ד והלמוקין וכו'
ופי' הרע"צ רבלין היו לפ"ד כמותים וליצטן ואוחס הגרענים יצ"ים קורין פ"ד עכ"ל . וזהו ודאי
שאין צאלו הגרענים חקש כלל דיתכן דגם להחמירין ואוקרים הני ליינוניש הכא כמותים
נודים שאינה חריפים כונו הליונוניש ועוד איכא טעמא אחריתא בהגרענים הכו' שהחמיר
כשנפ"ד אותם אינו חותך צצטר אלא דוקא קליפת הריוון והסקבין אינו כוגע אלא דוקא
צקליפת הריוון ואינה כוגעת צגרענים קלפנים ואחר שהחתך קליפת הריוון וציא עץ ומקיש
על כמותו וע"כ הפ"דו הגרענים ואינם כוגעים צצטר כלל וא"כ צודאי דגרענים הכו' ונור"ס
לכ"ע ולאו דוקא הגרענים היצנים ונור"ס אלא גס הגרענים הלחים ג"כ ונור"ס ונעעשים
הכו"ל והוא דיש ונכה צעירנו בכל ימות הקיץ דכל החמולים הגוים וציאין רמזים חמולים
ומפ"דן אותם ונור"ס הגרענים לצ"ד צנושקל והם לחים וכל העולם קונים ונלח ואין פולה
קס [וכן כותשים צעירנו לאכול השומים שמוציאים וערי פ"ק והם חמולים לחתיכות וצודאי
קק"טו על וכן ונור"ס ז"ל שהחירו ונעשים שמוציאים ונור"ס הרבה ציתד] :

טל סעי' ה חתך קישואין צצטר וחתך לאוכלן צחלצ וכו' . וה"ה אצטרימים .
וכן צ"י ונשס הרמז"ס לכות ונ"י קס קק"ל וכן הוא צהר"ף ומדכי
והגהות ק"ד ע"כ צ"ד ח"ד דף י"ח ע"כ חכ"א כלל ונ"ה אות ט' . וכן כל דצ"ר ק"ס צו ליחות .
מכונת אדם קס :

מ קס צגריה לבד שיגרו וקום החתך וכו' . והגריה פחות ומקליפה שהקליפה לריך
שהיה גסה קלח כדי שיהיה להטעל כולו כא"ו ונש"ך צגריה . וכן ז"ל צצ"י ונשס
הר"ן ט"ז קק"ד ע"ך קק"כא פ"ח קק"טו צל"י קק"ח ח"ד קק"י . [והיינו דוקא שחתך
צקתם סבין שאינו מקונח אצל אם היה הסבין מקונח לא צעי גריה אלא די צהדמה דהא
נעמא דצעינן צקישות גריה ולא קגי צהדמה איכא חרי טעמא חד כהצו הר"ן והרש"ג דוועט
שהוא לא דצק צו השמוניות שעל הסבין ולא מהכי ציה הדמה ועעס הצו כהצו הא"ה
והמדכי ונשס שהוא חריף קלח כווצולר צפוקים יעו"ש והנה לטעם הרש"ג והר"ן שהוא
העיקר שלא הציא וכן ז"ל צצ"י אלא טעם זה פשוט הוא שאם הסבין מקונח א"ל גריה וגם
לטעם הוודכי והא"ה דהוי חריף ונעט ודאי דלא מהכי החריפות מעט אלא לצלוע השמוניות
שנולא צעין אצל לא להפליע וא"כ אם חתך צדיעצד צצטר וקונח וחתך לאוכלו צחלצ
לכ"ע . צ"ד ח"ד דף י"ח וכו"כ ח"י יד יאודה הנד"ע צפ"י הארוך אות ד' וצ"ד וצ"ד אות לה ע"כ] :

מא ואם חתך פת צצטר קל איקור ג"כ לריך גריה שיגרו לצי פסקי ולא מהכי הדמה .
הו"ה קס דין י"א ונשס כל צו והרש"ג ונ"י קס קק"טו דלא כפ"ה צ"ד קס ונש"ך קק"ד :

מב קס ואם חתך צו לפת אפי' גריה א"ל וכו' . וה"ה כל וי"ה לפחות צין שקורין רוביץ
או וועריין . צל"י קק"כו ספ"ד קק"כ חכ"א קס . ובעירנו י"ס צו וי"ה לפחות הא"ו

קורין אהו צערצ"י שלגים והט"ן הצו שווד"ר וקניסם וצטלין כח הטעם :

מג קס ולא עוד אלא אפי' לטון שחתך אחר הלפת קרי וכו' . ואם חתך צם לפת
צדיעצד קרי לכתח"ל לחתוך צו לטון . ס"ך קק"כ וכו"כ קס"ל כ"ה ס"ה סוף אות ו

מד פ"ח קק"ך צל"י קק"כו ונ"י קס קק"ל ספ"ד קק"כ צ"ד קס ער"ה אות י"ז ח"ד ח"י קק"י .
אצל אקור לחתוך לכתח"ל לפת כדי לחתוך צו לחתוך לטון . ס"ך קס כ"ה ס"ה קס פ"ח

קס צל"י קס ספ"ד קס צ"ד קס ח"ד קס :

מה והיינו דוקא סבין קל צטר אצל סבין קל איקור לא מהכי אם חתך לפת ואח"ך לטון .
הו"ה קס סוף דין י' ונשס א"ה צל"י קק"כו צ"ד קס ע"כ ספ"ד קק"כ חכ"א
קס . והיינו דוקא אם לא כהערב עדין הך הנהלל הוא דיש להחמיר צצטר קל איקור
אצל אם צדיעצד כהערב הך שנהלל יש להחיר . קס"ל פ"ה ונחה יהודה קס קק"ל
ספ"ד קס חכ"א קס :

מו אם חתך שהולע עם הפרי וחתך ע"י קליפה ונעט ואף צלנן שהוא חריף אינו אוקר
י"הו ונ"ה קס . הו"ה כלל לא סוף אות ג ט"ז קק"י פ"ח סוף קק"ך ונ"י קס קק"כו
וקיים דהגם דחופה ונ"י לקצח היינו צכלי שאינו צ"י שהיה ונחלחו לצצח אצל דצ"ר
הפגום ונעיקרו אפי' חופה לא ונחלי"א ליה . ונ"י קק"י . גס הסבין שחתך צה התולע
אין צה חשט איקור וא"ל נעילה צקרקע אלא וקנהו טעב ודיו . הו"ה קס פ"ח קס
חכ"א כלל לא אות כו' :

סימן צו

א סעי' א אין לטין עיקה צחלצ וכו' . וה"ה דאקור ללות צשוון אהו וכיולא אף
דהוי ודצצ"ן וי"הו לא הוי גזרה לגזירה דקרוצ לטענות שעל הלחם יח"ז

האדם ודכו לאכול עם צטר וחלצ . ספ"ד קק"א וכן ונשעט ונ"י קק"א :

ב קס ואם ל"ס כל הפת אקור אפי' לאוכלו לצ"ד וכו' ואם היה דצ"ר ונעט כדי אכילה
צצ"א וכו' . לאו דוקא כדי אכילה צצ"א אלא כדי אכילה ליום או הוי דצ"ר ונעט דכל

שאוכל צו ציום ולא יאטר לנחמרו לא ישכח . הו"ה כלל ק' דין צ' ספ"ד קס ח"ד ח"י קק"ב

ויסו אם רגילות הוא לעשות צו מדוכות ויזהרות על צער צפני עלמה וטל חלב צפ"ע וזו הנדוכה יחד לצער ויחד נדוכה אחרת לחלב או יש לו נדוכה לחלב ויותר ולא חיישין ודי דהוה כוון כלי צער וכלי חלב דעשקים בכל יום ליחדם פרי"ח פס ופ"ז פס וקיים דיתכן דגם סג"ז נודת צוה :

כא פס בהגה ואין לאפות קום פח עם פלאדיין או פשטיידל וכו' . הפלאודין הוא פל גבינה והפשטיידל הוא פל צער :

כב פס בהגה דחיישין שמה יוזב וון הסיוון על הפח ואם זכ דינו כאלו כילוג עוון וכו' . והגם דלכחיו אין לשום פח עם פלאודין או עם פשטיידל אפ"י אם התנוך רחב ואינו נקופע וי"ו אם אפה דדיעצד והתנוך אינו נקופע וגם לא ראינו שזכ הפח ויותר נקום ק"ס . פ"ך קק"ב פרי"ח קק"ג בל"י קק"ד וכו' . כלל לו קק"כט פ"ד קק"צ חו"ד ח"י קק"ו חכ"א פס אות א :

כג ואם ראינו שזכ הסיוון חוץ וון הפשטיידל ונבלע בתוכו חלב לא ראינו שזכ תחת הפח אפ"י הפח אקור אפ"י לצדו . ט"ז קק"ב פ"ך פס פרי"ח פס וכ"כ ככ"הג הג"הטו ק"י קט קוף אות ו בל"י פס וכו' פס קק"ל חו"ד ח"י קק"ז . וי"א דהפח ויותר נקום דהוי כ"ט צכ"ט דהיתרא . פליתי קק"ב פרי"ח ב"י"א ח"י ק"י לו פ"ד קק"ב לדעת וון ז"ל ע"י"ש חכ"א פס והגם דלא התיך אלא בהפ"ט היינו נקום חומרא חלב נקופע דעתו דיותר וון הדין והעיקר כפי אחרונה :

כד אם בתנוך פלאודין פל חלב ואח"ך בלוהו ונקום שיעורו רותח הוסיפו פס קדרה פ"ב כל שאין החלב צעין צוקוס ההוא בתוכו הוי כשתי קדרות פ"ב וק"א דלא אקרי אהדי ויותר . דין זה כתבנו לעיל ק"י לב אות עט ע"י"ש לונה שלייכנו פס ט"ז קק"ג חכ"א כלל כ אות צ ופ"ז קק"ג וקיים הגם דהק"ך בנה"כ הכיח דין זה בל"י נקום דהכא האיקור ונחתן על התנוך ולא דוני לצו קדרות . ז"א דה"כ לא הוי צעין נקום דנפקיק העיקה פל הפשטיידל ע"י"ש הל"י"פ אות א :

כה פס בהגה ואפ"י צומצת נוהגים להחזיר לכתח"י וכו' . היינו נקום דחיישין שזכ אלאוני הנחצת צעין לחתן . ופ"ז פס :

כו סעי' ג פת שאפ"ו עם הל"י וכו' דבר צדוק הוא דלא שייך ריחא חלב דוקא בתנוך חלב כללו זה חלב זה צלל חנוך ליכא נקום ריחא שהריח נחפור והולך . קה"י צוה הקב"י :

כז פס אקור לאוכלן בחלב וכו' . הטעם כיון דוולי לאוכלל חלב חסיב כלכתח"י . פ"ך קק"ד קה"י פס :

כח דין ריחא וילתא יתבאר לקון ק"י קט וכן דין התנוך סנחזיק י"ב עשוריים ע"י"ש :

סימן צח

א סעי' א איקור שנחערב בהיתר וכו' כגון חלב שנחערב בצער וכו' . היינו חלב בל"י דהיינו תרצא תרצא בצער הוי ויין צפ"א . וי"ז קק"א פ"ך קק"א :

ב פרי"ח קק"א בל"י קק"א כתי קק"א פ"ד קק"א קה"י קה"י א חו"ד ח"י קק"א :

ג פס יעונוו ככ"י וכו' . לא נאריך על טעיות ככ"י שאכן צוה הדין ק"ל כוונתם ז"ל שאין סווכין על טעיות ככ"י כלל ועיין לקון :

ד פס נשערינן צק"י וכו' . ואפ"י אם יש ק"י ועדין טעם האיקור נכנס אקור דלפעמים יהיה האיקור נקופע ביותר . וכן ז"ל צכ"י פרי"ח פ"ד קק"ד :

ה פס נשערינן צק"י וכו' . השיעור לצטל צק"י הוא צאווד ונודיה ולא צושקל . צ"ד ח"י"ד ק"י ונג נקום כוונת גאוניס ע"י"ש פת"ח קק"ב . והיינו דוקא באיקור קל לריך לצער צוודיה חלב באיקור כצד לריך לצער צושקל . צ"ד פס . ואם האיקור והיתר קיים צושקל דחייב ויין אי שאין אי כצד צעצעו יותר נחצירו וגם אין ניפוח או חלב יותר נחצירו פשיטא דנוכל

דניכל לצער צפניהם או צוודיה או צושקל חלב אם יש בחלק אי חלב יותר נחצרו דלא אם יסער צוודיה לריך לנעך החלב או אונרין דהשוקל יותר נשוצה ונחצרו דשנא לא ינעך החלב יפה וצ"ו ויניס ח"א לצער צושקל חלב צאווד ונודיה ואם יש חלב לריך לנעך החלב . פת"ח פס וקום חכ"י ק"י לג . ואנחנו נחצינו כפי"ח דבר איקור לפנינו ולריך לצער כגון צער שפ"ל להוך חלב או איפכא או כצד שפ"ל לחצטיל דרכנו לשקול האיקור לצדו וגם היתר לצדו כדי שצדע אם יש ק"י הגם דלא סוכינן אונסקל חלב אונדיה וי"ו וון אונסקל כדע אם יש ק"י צאווד דהיינו פ"אם ראינו צצושקל יש יותר נששים הרבה או כדע סודאי צצוודיה יש ק"י עד כדי שילא הספק ונלצנו . ועיין לקון ק"י לו אות יא :

ה פס הגה ואין נוהגים עכשיו לסמוך אככ"י ונשערינן הכל צק"י . כן נוכחצו ג"כ שאין סווכין על הגוי ולא טוענו וינינו שהציאו גוי לעווס חלב נשערינן הכל צק"י והגם דק"י וכן ז"ל דאם יש גוי לעוועו לא סוכינן על פשים חלב לריך טעיות גוי אכחו צוה הגם שהיא להקל כהגו כוונתם ז"ל דנשערינן צק"י בין להקל בין להחזיר וכ"כ הגאון פ"ד קוף קק"ד :

ו פס בהגה ואין נוהגים וכו' לקווד אטעיות גוי וכו' . נשנע דוקא אגוי הוא דלא סוכינן נקום דגוי הוא חלב אטעיות ישראל סוכינן . פ"ך קק"ה פרי"ח קק"ה פ"ד קק"ה עכ"ה אות ה :

ז הא דאונרין צקווד דסוכינן אטעיות ישראל היינו צעין שא"ו דהיתרא כגון חנומה שפ"ל לחולין דטעים לה כהן והגם שאין חנומה נוהג צו"הו וי"ו כ"ט לאונר קום צער ויין באיני טועם ונפל לחצטיל שאקור לו צכ"ט דסוכינן אטעיות ישראל . פ"ך פס . ועוד כ"ט לעושה עיקה נחטיס ואורו דאם יש צה טעם דגן יולא צה י"ח צפ"ה . עכ"ה פס . חלב דבר הנאקר צכ"ט כגון חלב שפ"ל לצער או דם או שאר איקור אקור לישראל לעוועו לכתח"י נקום דהוי דבר איקור חלב דדיעצד כגון חלב ידע שהיה צו איקור ואכל אותו ונשאר וון הנוכל עדין ואח"ך אונר חלב הרגיש צו טעם חלב או דם או שאר איקור סוכינן אטעיות פל ישראל ואף שלא היתה כוונתו להרגיש רק אכל ואונר חלב הרגיש צוואכל זה שום איקור יש לסמוך עליו להתיך השאר או שאכלו כילו ולהתיך הכלים . ככ"הג הג"ב"י אות צ ושכ"כ דנשנע"א עכ"ה קוף אות ה דלא כהצ"ה"י קק"א דאקר . והגם דלעיל צק"י לו אות ה גבי לון שחכ"ו צכ"י פל צער לא התרנו טעיות ישראל חלב דוקא דדיעצד וכגון שטענו ישראל חלב חלב צו טעם צער ואח"ך צצלו דדיעצד דוקא וותר חלב אם טעם הישראל הלטון חלב חלב צו טעם אקור לכתח"י לצצלו עם חלב וא"כ חייב שרינן חכ"א דאם טעם הישראל דדיעצד הפצטיל דוותר לאכול השאר והא הוי לכתח"י . ז"א דשא"י חתם דאית ליה תקנתא לל"ין אם לא אכלו או צצלו עם חלב יש לו תקנה לאוכלו לצדו או עם צער נשנע"א חקרי לכתח"י חלב חכ"א דאית ליה תקנתא הוי דיעצד וסוכינן אטעיות ישראל ופשוט :

ח למי דעת וון ז"ל דקווד אטעיות גוי צעלמא ולא צעינן קפילא היינו דוקא צעינן טעם הנכנס לרוב צכ"י אדם לפ"ז סיכא דטעוועוהו הלחא או ד' גצרי ורובא וניייהו לא טענוו עענא דאיסורא וחד וניייהו טעים דלא חיישין ליה דאין זה טעם הנכנס לרוב צכ"י אדם . קה"י פס . והגם דלדין לא כ"ט ודי דאכן לא סוכינן אגוי כלל וי"ו כ"ט דאם טעוועוהו ישראל דדיעצד הלחא או ד' דסוכינן ארובא :

ט סעי' ב אם נחערב וצ"ו ונשפך וכו' אם נודע שהיה רובו היתר וכו' הגם ולעין וצ"ו אזלינן צהר שמה וכו' חלב לא אזלינן צהר טענא וכו' . הנה ונאי דכחצ רח"א ז"ל דנצ"ו אזלינן צהר טענא ולא צהר טענא רוב האחרונים וכונעו כלש דמו דצרי רח"א אלו נהלכה וק"ל דהעיקר הוא דאזלינן צהר טענא ולא צהר שמה בין להקל בין להחמיר דאם טענא שום הגם דצ"י טענא הם נוקרו ויין צווינו דהכל חלוי צטעם ואם נשפך זהים צו רוב היתר וותר ואם אין הטעם שיה הגם דאם פס אי כיון דחלוקים צטענא הוי ויין צפ"א וואקור . פ"ך קק"ו והציא כוונת גדולים קק"ל חכ"י ע"י"ש ככ"הג הג"ב"י אות קא וקיים צקוף סכן דעת וון ז"ל פרי"ח פ"ד קק"ה פרי"ח קק"ה וכו' כלל פה קק"ו ונחת כסן צק"י הסענובות ח"ב פרק צ דף פה ע"ד קה"י קה"י צ כתי קק"ז פ"ד קק"ו עכ"ה אות

אות ו הכ"א כלל לא אות כס :
 ו ויהו כל איסורין שאינם בטלים צקי ושיעורם לזעלה וקו כגון עזל ותרוומה ועלה ויין
 נסך וכיולא ככל אלו וכיולא זהם אזלין בחר שחא ולא בחר בעווא . ש"ך עס ככ"הג עס
 פרו"ח עס פרו"ח עס וכו"ו עס וכו"ו עס כרתי עס עפ"ד עס עכ"ה עס הכ"ה עס :
יא ועתה נכחוב חיזהו נקרא ויניו וחיזהו שא"ו . ככד ובשר צו ויניס צין ככד
 דכחמה ובשר דכחמה צין ככד דעוף ובשר דעוף . ככ"הג הג"צי אות וטע ש"ך צקי
 הארוך צזה הק"י צל"י קק"ד פרו"ח צפתיו ח"ג פרק 7 עש"א אות ג . וסיינו צאיסורים
 עשיעורם לזעלה וקו דאזלין בחר עווא גס צאיסורים צעטלים צקי דאזלין בחר עעווא חפ"ה
 סו ויין צשא"ו וסינו וסיס ספק . פרו"ח עס :

יב וי"ש צכנוך דככד ובשר צו ויניס היינו כגון ככד עריפה או וצחמה עוואה סללא וילא
 עוואו לזיו חפ"ה הק"י אינו ויניו אכל ככד סלא ללא זהו פשיעא דצו ויניס הס צין
 ככד עריפה צין ככד ככרה כיון דאיסורו עווס דס ופשיעא דס ובשר צו ויניס הס . ש"ך
 עס צארוך עש"א עס :

יג צשר עוף ובשר צחמה צו ויניס הס לאיסורים דאזלין בחר עווא ולאיסורין דאזלין בחר
 עעווא ג"כ ונקרו צו ויניס ון הספק . פרו"ח עס ובשפ"ד קק"א . ולפ"ו ח"ה ככד סל
 צחמה וככד סל עוף צו ויניס לאיסורין דאזלין בחר עעווא ודלא ככ"ה עס דכח צעין או
 הס . ויחכו דכ"ה קאי לאיסורין דאזלין בחר עווא :

יד צשר עור ואלו עזו גו ויניס הס וכן צשר עופות עס אלו צו ויניס הס וכן צשר
 דגים עס אלו ועס העופות צו ויניס הס צין אס הס סליויס או חתוכים הכל סו צו
 ויניס צין לענין עעווא צין לענין עווא ואסורים ון הספק . פרו"ח ובשפ"ד עס חכ"א עס :

טו וכן ויני דגים ועופות שחוקין צענון צו ויניס הס לענין עווא . ככ"הג עס אות כה .
 ולענין עעווא אסורים ון הספק . שפ"ד עס :

טז צשר חזיר ובשר פרה צו ויניס הס צאין עעווס עוה . שפ"ד עס וסס רא"בן .
 וכן לענין עווא חפ"ו החתוכות לענין עווא אסורים ון הספק כו"ו ע"ש לעיל :

יז צשר כצילה ובשר עהוטה השוים צענוס עין או הס צין סליויס צין חתוכים . ש"ך צקי
 הארוך עס פרו"ח עס :

יח צו עופיה עסס ויין או אף ע"ש להס צו עויות וצ"ו ונקרי . פרו"ח עס :
יט חורא חדתא ועיכצי צו ויניס הס . צ"י וסס האגור ככ"הג עס אות כה וסס הגש"ד
 ואו"ה כלל כה אות יו . וסיינו לענין עווא אכל לענין עעווא חד עעווא סו גו"ו ע"ו

דף קו ע"ש . אכל חורא עחיקא ועכצי דצרי הכל צו ויניס הס צין צעווא צין צעעווא . גו"ו עס :
כ יין יסן עס יין חוסק סלא עבר עליו וו יוס צו ויניס הס . או"ה עס ש"ך צארוך עס
 ככ"הג עס פרו"ח עס . ול"ע אס לענין עעווא ג"כ צו ויניס :

כא חיונן ויין צו ויניס הס . או"ה עס ככ"הג עס וסכ"כ חוים דעיס ס"י קו"ו ש"ך עס :
כב שאור של חטים ועיקה של חטים . י"א עסס צו ויניס . צ"י צסס האגור או"ה עס
 חו"ד עס עכ"ה אות ו . ו"א דשאור של חטים ועיקה של חטים סו ויין או אכל
 שאור של חטים ועיקה של עעורים סו צו ויניס . רש"ל צפג"ה ס"י לצ וכ"כ דעש"א חציאו
 הככ"הג עס אות גו ש"ך צארוך עס פרו"ח עס צל"י עס עש"א אות ו :

כג צילה עוף עווא עס צילה עוף עהור הגס שחכצו הפוסקים ז"ל דחצ"ו סו לא כ"ו
 ודי לדין דפקקו לעיל ס"י פו אות עו דצ"הזו הצ"לים ונקרו דבר צענונין וחפ"ו צאלף לא
 צעילי ע"ש וא"כ אפ"ו סו וצ"ו לא צעילי ואסיר הכל :

כד ויהו אס נסחצרו הצ"לים ונחערכו והיס צהם צילה עוף עווא פשיעא דלענין עעווא סו
 ויין צשא"ו כו"ו סו צאר יעקב צקי זה דף כה ע"ג וכ"כ הערה אות ו דצ"לים
 עוואות ועסויות אין טעוס עוה וסו ויין צשא"ו ע"ש . וכן צילה ע"ש צה אפרוח או ע"ש צה
 עיפת דס עס צ"לים אחריס סו ויין צשא"ו עווס דעס אפרוח לחור ועס צילה לחור . ע"ו
 ס"י קו קק"ד ש"ך ס"י קו קק"א פרו"ח צוה סק"י עס . ויהו צילה ע"ש צה עיפת דס ודאורייתא
 צרובא

צרובא צעיל עהרי אין כה צעיפת דס ליחן עעס צחערוצת וסו וצ"ו אכל צילה ע"ש צה אפרוח
 לא ק"י צרובא דהא יחצא עעווא צצ"לים חוותרים ובעי קו וסו ויין צשא"ו . פרו"ח עס :

כה חלב ובשר צו ויניס צין חלב (צל"י) דסיינו חרבא כחצנו צאות א דסו צו ויניס
 וכ"ש חלב (צקו"ן) ובשר דסו צו ויניס וזה פשוט ועיין לכ"הג הג"צי אות סו :

כו עוון וחלב (צל"י) ויין או סו . פרו"ח עס עש"ד קק"א . גס חלב (צל"י) וסוון
 האלים וצ"ו סו וכן חלב הכליות וסל דקיס וצ"ו סו צין לענין עווא צין לענין
 עעווא . פרו"ח עס :

כז עוון ובשר כחש ויין צשא"ו סו עש"ד עס . ובשר עוון עס חלב (צל"י) יס לסתפק
 אס סו ויני . שפ"ד עס :

כח צשר כחש עס צשר עוון וצ"ו סו ודוקא צחפ"ו . שפ"ד עס :

כט צשר עוון או עוון עס חוואה ויין צשא"ו סו . שפ"ד עס וסייס ופשיעא דאין עעווס עוה :

ל עס אכל אס נחערכ צשא"ו ונספק וכו' אפ"ו נודע עסיה רוצו סיחר אסור . סיינו דוקא
 צאיסור דאורייתא אכל אס סו איסור דרצנן כגון צשר עוף צחלב וכיולא צו צשר
 איסורין דרצנן אס נספק ונסתפק צו אס סו ווחר . ש"ך קק"ו פרו"ח קק"ו וסכ"כ
 רכז חוונת עוואל ס"י כה פרו"ח קק"ו וקק"ו וכו"ו כלל פה קק"ו כתי קק"ו שפ"ד קק"ו
 ומ"ו קוף קק"ה חו"ד ס"י קק"ו חכ"א כלל לא אות יד . ויהו צצשר עוף דוקא לא סחיר אלא צחפ"ו :

לא וכן אס נסתפק אס סו רוצ ון סחיר נגד האיסור צאיסור דרצנן כיון עעכ"פ
 ונספק דיתכן ד"ס צו קו ווחר . וכו"ו עס קוף קק"ו חכ"א עס :

לב אכל אס נפל דס צקדרה צענין עסיה רוצ ון סחיר ונספק אסור . עכ"ה אות ע .
 אף לחו"ד דס עצטלו דרצנן ע"ש :

לג אפ"ו ספק איסור דאורייתא נחערכ ונספק ונודע עסיה רוצו סיחר אסור כיון עסו ראשון
 דאורייתא לא ונקרי ק"ס . עכ"ה אות ח עשס רכז צית יעקב . ועיין לקוון ס"י ק"י :

לד כחצנו לעיל אס נחערכ איסור דרצנן אף צא"ו ונספק ולא ידעינן ע"ש צו קו ווחר
 יח"ה דאף ע"ש גוי קפילא לזעונו א"ל לצרכ להטעיונו צקפילא . וסס דכל סיכא דאיכא
 לצרוי צקל וצברין ואפ"ו צספק דרצנן וצ"ו כיון צאין אנו כוהגיס כלל לקעוך אגוי סו
 כלל אפסר לצרוי . וס"ו קוף קק"ג :

לה עס וחס נחערכ צוינו וסא"ו ונספק וכו' ונודע עסיה רוצו סיחר וווינו רואין אס
 שא"ו כאלו אינו וסשאר ויני רכס עליו ונצטלו . סכה צד"ן זה יס ון האחרונים

עחלקו ע"ו סכצרה ואסרו רש"ל פכ"ה ס"י וו וסש"ך קק"ה וספריס ופר"ח קק"ה ע"ש .
 ולענין דינא אנו אין לנו אלא דצרי ונן ז"ל סקבלנו חולאותיו וכן פסק ג"כ וור"ס ז"ל ודלא
 סגיס עליו כלום ועוד דצספרו חו"ה כלל פה ד"ן יג כן פסק צהדיא ע"ש וכן ססכיס סצ"ה

אות ג וס"ו קק"ה פרו"ח קק"ה וכו"ו כלל פה קק"ה כתי קק"י עכ"ה אות י חו"ד ס"י
 קק"ה וסכן ססכיס וסכ"ה צקי ען ח"יס צלסון סכו"ס דף ח ע"ג וא"כ כיון דסכצ"ה
 וסעור ונן וור"ס וכל האחרונים ססכצנו כן סכיוו וכ"ש דסס סרציס פשיעא דסכי נקעינן :

לו ודע דכל זה ויירי צחערוצת לה צלה או סקלקוהו לאיסור קודם צנספק או סנספק אחר
 סלעטן הל"ה כל שאין עכסיו סו נוחן עעס עתה ואפ"ו צוינו אסור ודרצנן כנצוואר
 ס"י קו וקו ופשוט סו . וס"ו קק"ה חו"ד עס :

לז אסיר סנחצבל עס סיחר אפ"ו וסכ"ו וכו' ורקו לר"ך סו כנגד כל האיסור .
 ואפ"ו איסור דרצנן כו"ו צענין סקודס זה . ש"ך קק"י פרו"ח קק"י צל"י

קק"א חל"פ אות ד שפ"ד קק"י חכ"א עס אות ז :

לח עס לפיכך סנצבל צקדרת איסור וכו' לר"ך סו כנגד כל הקדירה וכו' . פ"ו וא"כ
 אסור סנצביל צקדירה דאין וס סנחוק סכלי סו נגד סכלי . ש"ך קק"א פרו"ח

קק"א צל"י קק"י וכו"ו עס קק"ה . א"כ וסכחת לה ד"ס סו נגד סכלי כגון סנחוסהו ד"ן
 וסכס גדול . ש"ך ס"י לג קק"א פרו"ח עס צל"י עס שפ"ד קק"א וכ"כ לעיל ס"י לג אות צ :
לט וכילד עשערין סו כנגד כל סכלי האסור ונולאין כלי גדול וכל ויס ווככיסין סקדירה
 סאסורה . [ט]

האקורה הוך אוחו כלי גדול והמים היולאים הם שיעור דופני הקדירה וישער צהיחר כגד אוחס המים . וכן צבוי וחסס הנורדכי פגיה ככהג הג"צו אוח כ וכיכ לעיל קיו לג אוח ג ועוד כחצנו אופן אחר עיי"ש :

מ אפי' חס הקדירה היא על ספק איסור אפי' לריך לשער בכל הקדירה ולא ונשעריק צוואי דפסיק ויכיה . ונש"ז צקיו לד קק"ח ודלא ככ"הג הג"הט אוח כד וחסס הרד"צו ער"ה אוח יא וכיכ הרו כסא אליהו קיו לד אוח א וכיכ וכן צבוי א"ה קיו המ"ז גבי שוון וסוהך וחסס הג"מ"י עיי"ש וכיכ לעיל קיו לד אוח ע . ואס הוא קו איסור דרצקן הער"ה סס צקוף דבריו הקיל צקו איסור דרצקן בכלי שחחר להכשרו כגון כלי וסחכת וכילול דלא ונשעריק אלא צוואי דפסיק ויכיה עיי"ש ולמעשה ל"ע וכן כר"ה וסחחיות דברי הגאון ונש"ז לעיל וון העעס שפזיא וסווע אפי' צקו איסור דרצקן יס להחניר . [הגסה הרואס יר"ה צערי"ה סס דבדלוי איסור דרצקן ויירי ולא צקפק איסור . ועוד דצקו איסור דרצקן וואי איסור"ה איכ"ה הל"ה קי"ל ככל דוכת"ה דקו דרצקן לקול"ה ווא"כ ס"י דקפיק"ה הוא אס נפל או כחצטל צקדר"ה זו סוס איסור דרצקן או לא תלין להקל כו"ש וכן ז"ל לקוון קיו קי"ה יע"ש ודפי' לכתחי' ווחר לצטל צקדר"ה זו . ואשער לוור דו"מ"ר ז"ל איירי צהיכ"ה דלחחוק איסור"ה וכגון דידעיין צודחי' שכתצטל צקדר"ה זו איסור"ה דרצקן אלא כצטטלו צה אח"ך היחר לא נודע אס היס צתיך ונע"לע דל"ה סוי"ה צ"י או לאחר ונע"לע דפ"ה"ג לא אורנין קד"ל ואסור כו"ש ס"ך צק"י קי צדיני ק"ס אוח כ עיי"ש אך עיין לו"מ"ר ז"ל סס צק"י קי אוח קכד סכו דסי"ו דוק"ה צהפסק וועט אכל צהפ"ט"ו אף דלחחוק איסור"ה תלין לקול"ה עיי"ש . וא"כ ל"ל דהכ"ה ויירי צהפסק וועט וק"ל] :

מא הנס שהקדירה אין צה תצטיל אלא עד חלי"ה אפי' לריך לשער כנגד כל הקדירה ולא כנגד וס סהיס תצטיל וסוס דזיע"ה תצטיל עולס צבול"ה קדירה ונשעריקן צבול"ה . וק"ה צזס הסע"י וחסס וסח"י איסק"היס ז"ל :

מב סס סג"ה וצלצד צצולעו ע"י רתיחת האס וכ"ה אכל ע"י רתיחת וליח"ה וכ"ה רק כד"ק וכ"ה . וס"ה אס כ"הסר הכלי ע"י ערוי א"ל לשער רק כד"ק . הו"ה כלל פ"ה דין א ס"ך קק"י"ג פרי"ה סק"י"ג צל"י סק"י"ג כ"הסג הג"הט אוח כו הל"ט סוף אוח ס כתי' סק"י"ב :

מג אכל אס כ"הסר הכלי ע"י כ"הס"ה לריך לשער כנגד כולו דכ"זס ה"ו כו"צט"ל . תו"ח סס ס"ך סס כ"הסג סס פרי"ה סס צל"י סס הל"ט סס כתי' סס חכ"ה כלל כו אוח יא :

מד ואס כ"הס צח"י הכלי א"ל קו כנגד כל הכלי כו"ו צהצטיל אלא דוק"ה כנגד וקוס סככצס צהוכו וסגס דל"ן כפקות"ה צזס לנו"י דק"ל דל"ן לך כלי סיהיס צהוכו קו כנגדו וס"ה אס ככצס צווקלתו אין צו קו כנגד ווקלתו ונ"ו יס כפקות"ה אס ז"ה הכלי כ"הסר ע"י כ"הס"ה סככצס צווקלתו וסכניסו לכלי אחר א"ל קו אלא דוק"ה כנגד וקוס סככצס צו . חכ"ה סס . ועוד נ"ו כגון צהסל"ה ככצס איסור צווקלתו ואח"ך צטל צבול"ה הצטיל סל היחר ויס קו כנגד אוחו ווקלת ווחר :

מה גס צכלי זכוכית כ"הסר ע"י כ"הס"ה . ונ"י סס סק"י"ב וסגס דהו"מ"י סניח דין ז"ה צל"ע ונ"ו צז"הו כל הזכוכית ונ"ו"ף ו"ן צו ספק . [הגסה כ"ז כל ונ"ש רצינו צב"אן ועין כ"זס כו"צט"ל היינו דוק"ה לקו סאווריס דגס צכליס אורנין כ"זס כו"צט"ל אכל לקו סאווריס דל"ן כ"הס"ה לכליס כ"ז ווחר ונ"ו"ס ז"ל לקוון צק"י ק"ה אוח א ספק כן דלא אריקין כ"זס כו"צט"ל צכלי רק צהפסק וועט כחצ ס"ס להחניר כו"מ"ד יס כ"הס"ה לכליס עיי"ש וע"כ ל"ל דהכ"ה איירי צהפסק וועט אכל צהפ"ט"ו ווחר דוק"ה] :

מו ואס וול"ה צכלי ונ"ו"ק"ה וסכניסו לכלי הוך תצטיל אס הוא סל ש"ר כליס ווחר דל"ו צולע וד"ל לשער נגדו כלל אכל אס הוא כלי ונ"ו"ק"ה סל חרס צולע ולריך לשער כנגד כולו ואס לא יס קו כנגד כולו אסור תצטיל . ד"ע אוח ס צקופו הו"ה סס וכן סעלינו לעיל קיו סט אוח קן :

מז סס צהג"ה אינו נצלע צכלי רק כד"ק וכ"ה . כחצ ס"ך סק"י"ד דוק"ה צכלי אכל צדבר וואכל ק"ל דכ"הסר כולו כדלעיל קיו לא סע"י ס עיי"ש . וסי"ו לדידו רצני סכככזיס דל"ו"י ככו' ונ"ו"ס ז"ל צהג"ה וסכ"ה לעיל קיו לא סע"י ס דצכל' וליח"ה ונשעריקן צק"י וכן ספק לקוון ק"י

ק"ה ק"ה סע"י ט אכל לדין אכחו הקפד"יס דק"ל כוון ז"ל וס"ל דל"ן אסור אלא כד"ק א"כ אפי' צדבר וואכל אינו כ"הסר אלא כד"ק וסי"ו דוק"ה צכח"ס אכל אס הוא שוון סכל אסור כו"ו ספק וון ז"ל לעיל קיו לא סע"י ו עיי"ש וס"ו"ג . [ועיי"ל סיוון ק"ה אוח סו סכחצ דצהפסק וועט יס להחניר ככו' ונ"ו"ס ז"ל עיי"ש :

מח ה"ה דל"ו"רין דע"י וליח"ה אינו נצלע צכלי רק כד"ק היינו אף צדבר שוון אינו נצלע צכלי רק כד"ק . ספ"ד סק"י"ד וסגס דסרצ ז"ל סניס דסרצ צל"ע מ"ו"ו כיון סוסחחיות דצרי וון וסווע הכי כו"ש ספ"ד א"ן להחניר :

מט סס צהג"ה ווא"ל לשער רק כד"ק . וסווע דלריך קו נגד הקליפ"ה ואס לא יס קו נגד הקליפ"ה אסור וקו וס"ה לעיל צק"י לא סע"י ד כחצ דצווקוס סהצטר לריך קליפ"ה ולא קלפ"הו וצטלו כך דו"מ"ר ווא"כ סג"ה ז"ל סוחר על"ו וכן סק"ו סל"הס אחר"יס ז"ל עיי"ש צק"י לא צ"ו"ז סק"י"ז וס"ך סק"י"ח וכ"ז כחצנו צז"ה סס צק"י לא וסעלינו סס לפסק סלכ"ה ד"ס ספר"ס צ"ן צ"ו"ח לש"ר איסורין דצ"ו"ח כל ודי דלריך קליפ"ה ולא סייך ציה קליפ"ה או ודי דסי"ך ציה קליפ"ה כגון צטר סנוול"ה עס סג"ה"ה וצטלו"ה צדיעצד ולא קלפ"הו ווחר אכל צש"ר איסוריס צווקוס דצ"ו קליפ"ה וצטלו"ה צל"ק לריך קו כנגד הקליפ"ה ואס לא יס קו כנגד הקליפ"ה יס להחניר וואסור עיי"ש צדצרינו אוח כ"ה יליח"ה צטעו"ה . [וסי"ו דוק"ה צהפסק וועט אכל צהפ"ט"ו גס צש"ר איסוריס ווחר צדיעצד כו"ש סס עיי"ש] :

נ סס ויס ו"י סווחח"י צכף סל וסחכת וכ"ו וס"ס דחס ווקלתו חס כולו כ"ז כחצנו לע"ל צק"י לד אוח י"ג דצהפסק וועט נקטיין כוח"ה ס"ו וצעיין קו כנגד כולו אכל צהפ"ט"ו או סע"ה דח"ק א"ל לשער אלא דוק"ה כנגד ו"ה סכחצ ונ"ו"ו עיי"ש צ :

נא סס סג"ה וכל איסור צו"צטלין צק"ו וכ"ו ולכן אס נפל סלצ להוך תצטיל וכתצטל סע"ו צק"ו לריך ליהן סס ויס לו"ניס וכ"ו . וסי"ו דוק"ה צדל"כ"ה קו אכל אי ליכ"ה כ"ו לא וסכ"י כתיבת ויס לו"ניס . ע"י סק"י"ז ודל"ה כ"ו"ח אוח ע ס"ך סק"י"ז כ"הסג סג"הט אוח י"ו פרי"ה סק"י"טו פרי"ה סק"י"ח צל"י סק"י"ד ק"ה"י צז"ה סק"י"ז ספ"ד סק"י"ז סו"ד ס"י סק"י"ב חכ"ה סס אוח צ הל"ט אוח ד :

נב ואס וואכל וסחלקל ע"י הניס יס להחיר צלי ויס . כתי' אוח י"ג . וסג"ה ספ"ד דח"ה ר"י"הו ועל כן יס להחיר צהפ"ט"ו . חכ"ה סס . ונ"ו"ו ה"ה דהחירו צלי ויס וס"ס דווחקל"ל היינו דוק"ה צדבר גוס אכל אס הוא וורק ס"ס צו רוטצ י"ה עד ס"ל"ו"ן דל"ן וואכל וסחלקל עיי"ז סיוכל לחור וליח"ה א"ח"ך . חכ"ה סס :

נג שוון סל איסור סכפל ע"ג י"ן יקפ"ה אוחו וסי"ן ווחר לפי סכן דרך השוון ללוף ע"ג סי"ן ולי"ו ככלל ונ"ו"ערצ עו"ו אכל אס נפל ע"ג ל"ר יקפ"ה אוחו ויעול קליפ"ה וועל סל"ר . פרי"ה סס וס"ס סרו"צ"ס סוף ה"ו סרו"צ"ה צל"י סס . ול"ל סלא סהס שיעור כ"ה"ה דסי"ו כ"י ס"חכ"ו על האור וירתיח אכל אס סהס שיעור ז"ה אסור כיון דל"ר הוא חר"ף כו"ש וון לקוון קיו ק"ה סע"י צ :

נד וסי"ו דוק"ה אס הוא לו"ן צלו"ן ולא סהס ונע"לע אכל אס ה"ו רוח"ן לא גרע וואכל ונ"ו"ו צי"ן ולריך קו וכן אס ככצס צהוכו ונע"לע ג"כ לריך קו . ונש"ז סק"י"ז :

נה וס"ה אס נפל איסור יצ"ס לחוך רוטצ וכדו"ס לריך להסירו ע"י וסכנת א"ח"פ ס"י"ו קו ולי"ו וסכ"ו ואס אינו יכול לצררו ווחר . הו"ח סס דין י"ו וס"ס אוח"ה כ"הסג סג"הט אוח כ צל"י סס חכ"ה סס אוח ג . [כ"ז . דצרי רצינו צפסק ז"ה סווח"יס סכותר דצרי ספקק לקוון צק"י ק"ה אוח ד ללא כהר"מ"ה סס צהג"ה אלא אף צש"ר איסוריס אס אינו יכול לסכ"ו אסור עיי"ש . גס ו"ה סל"י"ן על חכ"ה סרו"צ"ה יכ"ה סכ"ה"ה סס דלוק"ה אס אינו יכול לסכ"ו עיי"ש ול"ע] :

נו סס צהג"ה איסור סכחצטל וכ"ו אכל אס נפל לקדר"ה או צ"ו"ס א"ל רק קו ס"ו"ה כנגדו וכ"ו . היינו לקו ר"ו"ה ז"ל דפסק לעיל קיו לד סע"י צ דל"ס סחצ סכ"ף צ"ו"ס א"ל רק ס"ו"ה קו אכל לדין דקבלנו עלינו קו וון ז"ל וס"ל לעיל סס דל"ס סחצ סכ"ף צקד"י"ה צ"ה"ה ולא נודע צכתיס דלריך צ"ו"ס קו כ"ו"ס סכ"ה צאיסור על"ו"ו דלריך צ"ו"ס קו . [כ"ז רצ"ו"ו ק"ה

עג סעי' ט וכן ז"ל בבבלי א"ח ק"י ע"ה ונשם שה"ל ונ"ח ע"ה סק"ל ספ"ד צ"ה סק"י קק"כח :
 קדמה ע"ש זה נ"ע זיתים היתר ונפלו זה צו זיתים או של דם וה"ל של
 חלב וכו' וה"ה א"ס כו"ח צ"ל צלוע ונדס וכו"ח צ"ל צלוע ונחלב א"ל
 ק"י רק כנגד כו"ח או דא"ן הנאסר חומר והאוסר והצ"ח להחתיכה הצלוע ונחלב ככולו חלב
 והחתיכה הצלוע ונדס ככולו דם ונצטל"ן זה את זה שלא גרע הטעם של היתר ע"ש צחתיכה
 צ"ל ונאלו היה כל הטעם טעם של חלב זה פשוט . הו"ד צ"י קק"ח פת"ח קק"ט ונשם הכו' :
עד ע"ה הגה וכו' צ"ו זיתים או של גבינה וה"ל של צ"ל דכל או ונצטל חבירו . וכגון
 דנפלו לירקות דוהכי כל או לשיעור ק"י . נ"י קק"טו צ"י קק"כח ונש"ו קק"טו :
עה צ"ו זיתים של גבינה ושל צ"ל שפלו לירקות לחורין צ"מ"ך שו"ע צ"ל ז"ל א"ף שו"ע
 הא"ו והול"ו וה"ו נש"ר כולו צחוכו וא"ן ק"י נגדו וותר דגם דהשתא י"ב ע"ה
 ונ"י ע"ה דהתי"ח ק"א י"ב ונ"י החצ"ל א"ל צ"ש צ"ו זיתים של דם וחלב שהם של
 איקור והכ"ר או ונש"ו והול"ו וה"ו נחע"ב צחצ"ל וא"ו י"כר וא"ו יכול להול"ו א"ע"ס
 שחצ"ל שניהם ונ"י השת"א ונ"י ק"ה"י ע"ה דאיקור ואוקר הכל . פ"ח קק"ל ונש"ו
 קק"טו ונש"ו קק"ל :

עו א"ס נפל איקור להיתר ונצ"ל ע"ו ו"ש ע"ש וה"ח"ך נש"ך ונ"ו הנש"ר וותר ד"ס צ"ל
 וא"ו"ן כ"ו שש"ך ו"ן היתר כ"ך נש"ך ו"ן האי"קור כ"ו דנצ"ל ע"ו ונ"י . ונש"ו ע"ס :
עז וכן א"ס היה איקור גוש ונפל לחצ"ל ו"ש ק"י נגדו . והכ"ר לאיקור וא"ח"ך נש"ך ו"ן
 ו"ן החצ"ל וותר . א"ל א"ס לא הכ"ר לאיקור גוש ונש"ך ו"ן החצ"ל א"קור ונש"ו
 דותר האי"קור טעם עכ"ס ונח"ס וא"ן כ"ן ש"ס כ"ו נש"ך ונש"ו הכ"ר א"קור וכל זה
 פ"ט . ונש"ו ע"ס :

עח ה"ל דשרין צ"ו זיתים של גבינה ושל צ"ל שפלו לירקות וכ"י צ"ח ק"י הי"ו דוקא
 כגון שלא נאסרו קודם שפלו א"ל א"ס נאסרו הגבינה וצ"ל קודם נפילתם וכגון
 שנתנו טעם ונ"י ונאסרו ונפלו לירקות צ"י ע"ס כנגד שניהם ול"ך ק"ך זיתים לצט"ל
 לחט"ס שניהם גוף או כ"ו שו"ע רפ"ן למלקות . ונש"ו ע"ס ונש"ו ונ"י . ולפ"ו כ"ש כו"ח
 לצ"ל נש"ר וכו"ח נצ"ל ונש"ו או כ"ש א"ף א"ס נא"ר שא"ן טע"ס ק"ו ונ"י ח"ד אי"קור ה"ו
 ול"ך ק"ך זיתים היתר לצט"ל . ונש"ו ע"ס :

עט וה"ל נפל כו"ח גבינה לנ"י ירקות והכ"ר הגבינה ונש"ו וא"ח"ך נפל זה כו"ח צ"ל
 א"קור ונש"ו דותרת קצ"ל הירקות טעם גבינה ועכ"ס קצ"ל טעם צ"ל ונש"ו א"ס
 צ"ח או נפל לא היה נכ"ש הטעם כל"ל ונש"ו צ"ה א"ח"ך וק"ל הר"ש קודם שפלו הצ"ו
 א"קור . ונש"ו ע"ס :

פ ה"ל דלורין דם וחלב ונצטל"ן ז"ל הי"ו דוקא צ"ס או שא"ר אי"קורין א"ל א"ס כו"ח
 כ"ד קודם ל"יהו וכו"ח חלב שפלו לקדמה ע"ש זה נ"ע זיתים החצ"ל א"קור דה"ל
 דשרין צ"ו אי"קוריים הי"ו ונש"ו דכל או טע"ס ה"ל ע"ו ונש"ו חלקים ע"ס האי"קור
 הצ"ו ונש"ו א"ל כ"ד דפולטת וא"נה צולעת נש"ר טעם אי"קור הצ"ו ח"ך נ"י חלקים וא"ו
 ונצטל וא"קור . ונש"ו לע"ל ק"י ס"ו קק"כח פת"ח קק"י ונש"ו הכו"ו ונש"ו ק"י ה"ח"ה . וי"ו
 צ"כ"ד של ד"ג י"ס להקת"פ א"י ס"י"ך צ"ה אי"די דע"ר"ד לנ"פלט דם לא צ"ל ע"ס דכו"ח דם
 או דילנ"א דוקא כ"כ"ד של צ"ה"ה וכו"ח . ונש"ו ע"ס :

סימן צט

א סעי' א חתיכה נצ"ל ע"ש זה צ"ל ועלמות וכו' עלמות האי"קור ונש"ו ע"ס היתר
 לנ"ל האי"קור וכו' הג"ה ו"ש ונש"ו ע"ס ש"ל לל"ך עלמות האי"קור וכו' .
 ולע"ן הלכה א"ו א"ן ל"ו א"ל דברי ונ"ל ונ"ל ונ"ל דעת ונ"ל ש"ל עלמות האי"קור ונש"ו ע"ס
 ע"ס היתר לנ"ל האי"קור :

ב עלמות הרכות של האי"קור ונש"ו ע"ס ה"ח"ך ונ"ל צ"ה"ה ה"ח"ך ונ"ל צ"כ"ד
 צ"ס

צ"ח ק"ף א"ו א" ס"ך קק"ח פ"ח סק"ח צ"י קק"ח ונ"י כ"ל פ"ה קק"ן כ"ח קק"ה
 ע"ה א"ו א" הו"ד ח"י קק"ח . ע"ה צ"ה"ו י"ס להק"ל א"ס ה"ו צ"ה"ו א"ל א"ס ה"ו ונ"י
 הו"ק"ל א"ף צ"ה"פ"ד ק"ל א"ן גוע"ן צ"ו . ע"ה"ד קק"ח :

ג א"ס נאל"א ע"ל חל"ו צ"ה"ך הצ"ל של חלב ו"ש ספ"ק ש"ח ה"ה צ"ו ונ"ו ונחע"ב צ"ח"ל
 כחצ"ו לע"ל צ"י פ"ז ע"ש אוקר"ס ו"ש ונח"ר"ס ע"ש ועוד כחצ"ו ע"ס ונש"ו הג"ה"ן י"ד
 אפר"ס ז"ל ד"ס ה"ו ונ"ח"ן עלמות ש"ג"ל"ת ש"ה"ה צ"ו ונ"ו וד"כ"ו לל"ח ע"י הצ"ל י"ס
 להח"ו"ר א"ל א"ס א"ו ונ"ח"ן עלמות ה"ד"ע"ים א"ן להח"ו"ק א"קור ול"ו"ר ש"ה"ה צ"ו ונ"ו כ"ל
 ונ"ח"ר ע"י"ש וכו"כ ע"ה"ד צ"כ"ן קק"ח דהכל לפ"י ר"ח"ה ע"י ה"ו"ר"ה ד"ס ה"ו ע"ל י"ב
 ו"ש"ן וד"י א"ן ח"ש"ש"ן א"ל ע"ל וצחוכו ה"ה ונ"ו וא"ח"ך ונ"ל צ"חצ"ל ונ"ל נודע א"ס נפל
 ה"ו"ה ל"ר"ך זה ש"ח טפ"י לא"קור"ה וע"ל כ"ן י"ס להח"ו"ר צ"כ"ן זה :

ד וה"ל הע"ל סה"ס ונ"ל ל"ד ו"ש צ"ו ונ"ו הג"ס ש"ל נח"ר ע"ה"ו"ה כ"י א"ס ק"ל ל"ך לנ"ר
 כנגד כל ה"ו"ה כ"ו צ"ל חתיכה ונש"ו ד"ל ידע"ן כ"ו"ה טע"ס נפ"ק ונ"י"ה . ע"ה"ד
 ע"ס . וה"ל ה"ו"ה כל ה"ו"ה ל"ך לנ"ר כנגד כל החל"ל ויכו"ל"ס לנ"ר כנגד כל החל"ל ונ"ל
 דו"י ל"ב ד"ח"ה לנ"ר נגד חל"ו ונש"ו"כ כ"ן . ע"ה"ד ע"ס :

ה א"ס חתיכה אי"קור שפלה לקדמה ונ"ל ה"ה צ"קד"ה ק"י לנ"ל חתיכה האי"קור ונש"ו
 ח"ה"ה קד"ה וא"ח"ך נפלו עלמות צ"ח"ה קד"ה צ"כ"ג א"ו העלמות שפלו א"ח"ך א"ן
 ונש"ו ע"ן לנ"ל האי"קור ונש"ו ד"ל"ו העלמות כ"ו"ן שפלו א"ח"ך צ"ל"ו אי"קור שהקד"ה נאס"ה
 וא"ן ונש"ו ע"ן א"י ע"י"ש ונ"ל ע"ה"ד ע"ו דה"ל כ"ח הג"ה"ן ונש"ו צ"כ"ן דה"ל
 דעלמות האי"קור ונש"ו ע"ן להח"ר ונ"י עלמות היתר י"ס צ"ו ונש"ו טע"ס ה"ו דוד"י
 העלמות א"ן צ"ס ל"ח"ו"ת א"ל דטע"ס האי"קור ונש"ו ל"ל צ"ה"ה ונש"ו חלקים
 הצולעים ח"ה"ו וכו"ן דה"ו ונש"ו ל"ל נש"ר צ"ו כ"ח לחז"ר ולפ"ע ולל"ח לנ"ק"ס א"ר ונ"י
 לעול"ס וכו"ן הפ"ח"ה קק"ח ע"י"ש ונש"ו העלמות ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 א"ר דוד"י י"ס ונ"ל צעלמות א"ל א"ן טע"ס צ"ו"ה"ל ה"ו וה"ו כ"ו"י דצ"י ונ"ל צעל"ח
 ונ"ו"ו ה"ו"ה ה"ו ונש"ו טע"ס האי"קור ונש"ו א"ו"כ כחצ"ו טע"ס זה הפ"ח"ה ע"ס והכ"ר
 א"ו"ה א"י ע"י"ש צ"כ"ן צ"ח"ך . וה"כ לפ"י טע"ס הר"ש"ן וד"י א"ס ל"ח"ר שח"ה"ה קד"ה נפלו
 העלמות א"ן ונש"ו ע"ן דה"ל העלמות א"ן צ"ה"ה לח"ו"ת לפ"ע כ"ד לה"ק"ף על האי"קור ולנ"ל
 ונש"ו א"ס נפלו צ"ח"ד ע"ס האי"קור ונש"ו חלקים ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 י"ל"ח לעול"ס ונש"ו ע"ן ונש"ו העלמות א"ל א"ס נפלו העלמות א"ר שח"ה"ה קד"ה ל"ו ונ"י
 וד"י דה"ל כשצולעים העלמות צולעים טע"ס אי"קור והיתר צ"ח"ד והקד"ה נש"ו צ"ח"ה א"ל
 לפ"י טע"ס צ"ו דעלמות י"ס צ"ה"ן ונ"ל לפ"י א"ס נפלו העלמות א"ח"ך ונש"ו ע"ן ד"י"ל
 ה"ו"ה צ"ה"ס ונש"ו ע"ן על היתר ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 א"ח"ו יודע ע"ד ונ"י א"ס הע"ק"ר כע"ס ר"ש"ן ע"ן צעלמות לח"ו"ת או כע"ס הצ"ו ע"ס צ"ה"ס
 לח"ו"ת . וה"כ פ"ו"ר ה"ו דו"ן צ"ח"ו"ו דה"ו ספ"ק"ה דל"ו"י"ח וד"י ד"ס נפלו העלמות
 א"ח"ך א"פ"ה הקד"ה א"קור"ה דע"ה טע"ס ר"ש"ן ה"ו א"ו"ת ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 א"ס ה"ו ונש"ו דו"ן ח"ו"ר צ"ל צ"ו"ו וה"ו ספ"ק"ה דר"כ"ן דע"ה טע"ס צ"ו ה"ו ח"ו"ת ונש"ו
 כ"ו"ן ש"ח דר"כ"ן א"ל"י"ן לקול"א ונ"ל ע"ס נפלו העלמות א"ח"ך ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 וכו"ת ד"ס ה"ו ספ"ק חק"ו"ן ידע"ס ד"ל"ן א"ו יודע"ס א"ס י"ס ונ"ל צעלמות או ל"ל ונ"ל ה"ו
 ספ"ק ז"ל דכ"ר כ"ח טע"ס לע"ל ק"י ל"ח קק"ו ד"ל ונ"ק"י חק"ו"ן ידע"ס א"ל דוקא א"ס א"ו
 א"ו צ"ק א"ל ח"ר"ס צ"ק"י זה ה"ו חק"י א"ל א"ס ה"ה חק"ו"ן ל"ל ד"ו"ר ונ"ל להחצ"ר
 ל"ל ד"ס זה ל"ל ונ"ק"י חק"י ונ"ל ר"ס ונש"ו ח"ו"ת הכ"י ק"ל כ"ו"ש חק"ל ה"ו"ד ק"י צ
 ונ"י א"ל להחצ"ר ל"ס א"ס א"ס י"ס לח"ו"ת צעלמות או ל"כ"ל ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן ונש"ו ע"ן
 ונ"י ח"ה"ה ל"ל צ"ח"ה ל"ן ונ"ל דע"ה דש"ך זה י"ל להחצ"ר ונ"ל ח"ו"ת צ"ו"ל ד"כ"ל"ס
 ל"ר"ר א"י ח"כ"ה לח"ו"ת צעלמות או ל"ל ונ"י ל"ל ע"ק"י ספ"ק וכו"ן דהק"י ז"ל א"ר צ"ה
 א"ף צ"ו"צ"ו על כ"ן י"ס להח"ו"ר :

ו ולע"ן א"ס י"ס צ"קד"ה חתיכה חק"י"ס או קל"פ"י צ"ל"ס וא"ו"ת א"ס ונש"ו ע"ס היתר
 לנ"ל

לצטל האיקור כונו העלמות יהבאר לקמן אות יח ע"ש :
 ז אבר מן החי שנפל ליהר עלמות קצו ולטרפין ליהר אע"ג דאזויה ולטרק עלם לכזית
 חדוש הוא ואין לך בו אלא חדושו דדוקא צעיניה ולא פליעתו פתחת קק"ח ועס חיצת
 גוואל פרשת וירא :

ח לענין גליחה אי וולטרפין עלמות האיקור עיין בזה שאלה :
ט סעי' ב ד"ה טעלמות האיקור וולטרפין וכו' אבל אם כתצטלה תחלה ואח"כ נפלה
 לקדחת היתר עלמות קצו ולטרפין עם האיקור וכו' : י"ח דאם צטר של
 איקור נולח עם היתר והוא שוין דצעי קי לצטלו לכ"ע אף לכו וכן ז"ל כיון דהאיקור
 אפפע אינו ופפע אלל בצטר הרך ולא צעלמות וא"כ אינס וולטרפין העלמות לא של
 היתר וכ"ש של איקור : שויה וזה"ל ה"ל ח"י ק"י כו צ"ד ח"י"ד ק"י יע דנולח אין
 לו כח להצליע עלם קשה ע"ש וי"ח דגם צוליהם הנולח וצליע צעלם כונו בצטר . ער"ה
 לעיל ק"י ע אות ג וכן ושווע שכן ק"ל לונן ז"ל צצ"י לעיל קק"י ע דהנודכי ז"ל כח
 דקולית ש"ס בו ויה חקור לעלות עם צטר וכחז עליו וכן צצ"י עס דלטעויה אזיל דאין
 וולחין וועיים עם צטר דאין ווחזיקים דס צצ"ו וה"כ ויה טצקולית צין צו דס וכו' ע"ש
 ושמע דאם וולח קולית עם הצטר הנולח וצליע צווח והגם טהעלם ופסיק טהעויה צהוך
 העלם אפ"ה הנולח וצליע צעלם ונכנס לעוה . וא"כ כיון טהעולה נבלע צעלם העלמות
 וולטרפין לצטל האיקור צין עלמות היתר צין של איקור . וכ"כ הגאון צ"ח צק"ח גאוני
 צהראי ק"י יח טעלמות האיקור וולטרפין ליהר ולצטל האיקור גצי גליחה ע"ש וכ"ו וזה"ל
 יג"ה"ט אות ו כונו טכחצו דצרו לקמן וכ"ו וצ"ל קק"ג קה"י ע"י צ . אבל אם נולחה
 תחית האיקור לצדה תחלה ואח"כ נולחה עם היתר עלמות האיקור וולטרפין עם האיקור
 ולא עם היתר כונו צצ"ו דכיון טנולחה תחלה לצדה צלעה מן האיקור . כנ"ה טס צל"י
 טס קה"י ע"ש . והעיקר כקו אחרונה דהס הרצים ועוד כיון דונן ק"ל הכי אכן צתריה גריין :
י סעי' ג צטאר איקורים חון וצ"ח תחית וכו' וולטרפת לצטל האיקור וכו' . פ"ו תחית
 הצלוצה ואיקור טנפלה ליהר ואין צהיתר קו לצטל האיקור אלל צלירוף
 החתיכה ולרפין גס החתיכה לצטלה . ויהו החתיכה עלמה חקורה לפי טהאיקור קצו אינו
 נפלט ונחה לגווי כו"ש וכן ז"ל לקמן ר"ש ק"י ק"י . ט"ך קק"ד פרי"ח קק"ה וטאר אחרונים .
 ואם ידעין כוה צלעה איקור וטעריין צטאר החתיכה חון מן האיקור הצלוצה צה לצטל
 האיקור ואי לא ידעין כוה צלעה וטעריין כנגד כולה וא"ל אלל ח"ט והיא מוס דגופס
 היתר . פרי"ח קק"ג ופקוט :

יא סעי' ד וטעריין צרוטצ וצקיפה וכו' . אופן השיעור טנשער צקו היינו צכוות דהיינו
 צאווד ווידה ולא צונסקל . פרי"ח קק"ו פרי"ח קק"ד וטכ"כ הרצ
 ל"ח צל"י קוף קה"י קוף קע"י ד וני כלל פה קק"ג טו"צ אות צ ועס כוה אחרונים
 חכ"ח כלל כצ אות ג וקיים והוקיל ע"י וטקל וואכיל עריפות וכ"כ לעיל ק"י לח אות ד ועס
 הכי צ"ד ח"י"ד ק"י ווג . ויהו כחצו לעיל ועס הכי צ"ד דאם האיקור כבד לריך לטער
 צונסקל לחוורא ע"ש . ואם האיקור וההיתר סס טוים צונסקל דהיינו ונמין אי כגון טהאיקור
 צטר צלל עלמות וההיתר ג"כ צטר צלל עלמות יוחר עוצ הוא לטער ע"י ווטקל טאו ילא
 השיעור וכוון ציוחר . פרי"ח טס וכן כחצו לעיל טס ועס הרצ הצ"י ק"י לג טו"ח עה"ג
 קיוון ל וט"י צק"ח טצקוף הספר . ועיין לעיל טס ו"ש לענין ונחגיבו :
יב טס וטעריים היתר והאיקור כונו טצא לפנינו וכו' וה"ו צוין צט"ו אבל אם הוא
 ונצ"ו וטעריין גס צוה טצלעה הקדרה וכו' . כל האחרונים ז"ל דהו זאה סקי וט"ל
 דגם צונצ"ו לא וטעריין צצלוה אלל דוקא ויה ש"ס צעין צקדרה דלל כוונן ז"ל כי אין
 לעווד על שורס דהצר וכוה פעוים יצוא קקול וזה אלל לעולם וטעריין כונו טצא לפנינו .
 פרישה לצוש קט"ל פג"ה ק"י לד ע"י קק"ד ט"ך קק"ו פרי"ח קק"ו פרי"ח קק"ד צד"ה וטאר
 לצרר וכו' ע"ש צל"י קק"ו כרתי קק"ו וכו"י טס קק"ה הל"פ אות ג קה"י קע"י ד וט"י
 קק"ד חו"ד קק"ו חכ"ח טס . וכ"ש אכן יתמי דיתמי דאין אהנו יודע עד ויה שיעור טצלעה
 קדרה

קדירה ודאי הוא שאין לנו לירק הצלוע אף צונצ"ו והגם דה"ך וטש"ד ורז"ה וטאר
 האחרונים התינו צשעה הדחק וגם הפרי"ח טס התינו צחא אנהו רוא"ס לפי דעהנו ט"ס צלוע
 עשרה זיתים נובל לטער צדו וחושה זיתים ע"ש היינו דוקא חינה דחיינו טובא ויודעים לטער
 אלל אכן חלוץ הדעת ודאי דאין לנו לטער הצלוע אפ"ו צשעה הדחק ואפ"ו ונצ"ו וויינינו
 לא שווענו צערינו זאה טעלה על דעת ווירא אי טישער הצלוע ועל כן אין לוח וטפק זס :
יג וענה נכהצ פרטי דיניס הוטעעפים וזה . איקור טנפל להוך היתר ולא נודע לנו
 שיעורו צשעה טנפל או טודע שיעורו אלל טלא נודע אם היה צהיתר קו כדי לצטלו
 ו"ו כיון ט"ס קי צהיתר כנגד האיקור צשעה טצא לפנינו ויחר דלל ווחזיקין איקורא אף
 צוין צט"ו כגון צטר והגים דאונריין וטצ"ו צתחילת נפילהו ג"כ היה היתר ורובה דלל
 כהפרי"ח לעיל ק"י ל קק"ו . פרי"ח לעיל ק"י ל קק"ח וזה ק"י קק"ד קה"י טס וט"י קק"ד .
 ויהו אם היה האיקור דצר טהוא ניהך צכקל כגון חלב (צלירי) או טוון כצילה טהדצר יודע
 כי לא חספיק הקדירה לצלוע קלת וונו עד טילא וונו להוך ההצטיל עשרה חלקים כשיעור
 טצלעה קדירה צוה אונריין כל טלא ידענו שיעור האיקור צשעה נפילה חקור הגם ט"ס צוה
 טלפנינו קי צהיתר הנול"י . ואם חתך וויד לנפילהו טעלוהו צוה יס להקל ולוור דזה הוא
 אטר נפל ואם יס קי כנגדו צהיתר ויחר אלל היכא דטהה החלצ צקדירה חקור צכל גוואל .
 פרי"ח קוף קק"ד :

יד ואם צשעה טנפל האיקור היה צהיתר קו כדי לצטלו ועכ"ו טצא לפנינו אין האיקור
 צעין כגון טורקו או טניהך להוך ההצטיל וליכא לתיקם עלה דנולחא ונעוידין דהצר
 על חוקו ואונריין וטתווא כי היכי דהנעט וון היתר כך נהנעט וון האיקור לפי טצבון
 ויחר . פרי"ח לעיל ק"י ל טס וט"ו טס . [כ"ז . לא היה לריך לכהצ זס כיון טפק לעיל
 צאות הקודם טע"פ טלא נודע צשעה נפילה טהיה קו ויחר דלל כהפרי"ח כ"ז הא טודע
 טהיה קו צשעה טנפל . ואפטר טכוונתו לוור טצוה גס הפרי"ח וודה וליכא וואן דפליג דו"ק] :
טו ואם צשעה נפילת האיקור לא היה צהיתר קו כדי לצטלו הגם טלעווק האיקור ציוחר
 ו"ש עכ"ו קי צהיתר כדי לצטלו הא פשיטא דחקור הכל דטקוט הוא טנוחה וצבלע
 צהיתר ואקור . פרי"ח טס פרי"ח ק"י ל טס וט"ו טס :

טז וכן כה"ה קי צהיתר צשעה נפילת האיקור ואח"כ נלעווק וון היתר הרצו יוחר וק"י
 לפדך ויה טלעווק מן האיקור או טלא נלעווק האיקור צאופן טאין צהיתר עכ"ו
 צשעה טצא לפנינו קי כגד האיקור אזליין צחר טשהח ואקור . פרי"ח טס וט"ו טס וכ"ש לפי
 ויה טהעלינו לעיל אות יצ דאין לא צק"י לטער צצלוה אף צונצ"ו וטעה הדחק ג"כ חקור :
יז ואי ליכא טשהח קי לא ונצ"ו טנאקר כל ויה טנהוך הקדירה אלל גס הקדירה עלמה
 נאקרת אפ"ו טהיא צלוצה וון היתר לערך קי יוחר וון האיקור ו"ו הכי צלעה וון
 ההצטיל אחר טנאקר ונאקרת . פרי"ח טס :

יח אם יס צקדרה חתיכה חרסית או קליפי צי"ס וגו"ס לכאורה היה נראה טולטרפין
 עם היתר לצטל האיקור טכן דעת וונן ז"ל טכחצ דגם ויה טצלוה צהוך הקדרה
 וולטרק וה"כ החתיכות חרסית והקליפים צלעו וון היתר והגם דונן לעיל צקע"י ח כחצ טאין
 גוף הקדרה וולטרק לא עם היתר ולא עם האיקור וויכחה לפי דצרו היינו על חרס ט:
 הקדרה כו"ש ה"ו קק"ב והוט"ו קק"ב וא"כ חרס אינו וולטרק היינו דוקא צגוף הקדרה
 נוכח דהרועצ אינו אף על הקדרה אלל דוקא ונצפנים אלל ונחון הקדרה ונגילה אלל חלו
 חרסית והקליפות סס צהוך הרועצ והרועצ אף עליהם זכו ודאי טולטרפין עם היתר כו"ש
 הפרי"ח קק"א והוט"ו קק"א ולא יס חרס צנייהם לצין העלמות וא"כ אף לדין דלל
 וטעריין צצלוה ו"ו חתיכות חרסית והקליפות וולטרפין כיון טהס צהוך הקדרה כונו העלמות
 זס היה נראה לכאורה . אלל לפ"ו טע"ש לעיל אות ה דהא דולטרפין העלמות יס צו טעוים
 וא"כ דוקא לפי טע"ש ראשון וטס דטע"ש האיקור וטפטר צקי חלקים ואינו יולא וטס לעולם
 וא"כ לפ"ו חרסית ג"כ וולטרפין כיון דנצלע צהס טע"ש האיקור ואינו יולא וטס וכ"ש
 ג"כ הוט"ו טס צקק"א דלפי טע"ש ראשון אם יס צקדרה צהוך הרועצ חרסי אדמה וולטרפין
 ליהר

כונתו דר"ח ור"ע פליגי עליה וק"ל דגם צדקה אין וצטלן והלכה כעומת . וק"ל קוף
 סק"ח קה"י לקונן קיוון ק"ל קע"ף ו ע"ש :
טל הא דאין וצ"ח לכה"י היינו איכור חבל היהר צהיהר כגון חלב ציין ווהר לעצו
 ולאוכלו עם צטר ולא היו וצטל איכור . כנ"הג עם אוח יד נשט ווהריו"ט ח"ד ק"י
 ים . ויהו כהצנו לעיל ק"י לו אוח ה ד"ס אוקרים דק"ל דכ"ן דרך ה"ן לשתוחו עם
 צטר אף דכשהא היהר הוא כיון דקופו לשתוחו עם צטר הו"ל וצ"ח . ויש ווהרים לערצ
 לכה"י וק"ס דאין כוונתו צע"רוב זה כדי לשתוחו עם צטר חלל לשתוחו לצדו ע"ש צדצרינו :
מ עם צהנה דוקא שנתערב יצ"צ או אפי"ו לח צלה למ"ד וכו' . כ"ז לא כ"ח וודי לדין
 דק"ל כוונן ז"ל דלא אורנין צטאר איקורים חכ"ח חלל דוקא צצ"צ וצ"ח וצ"ח כהצנו
 לעיל אוח כ"ז צצ"צ אפי"ו אס כהערצ צצ"ג אקור חל"כ ריב"ה עליו ק"י כג"ד
 כל שהיהר שפעשה צצ"לה ע"ש . ג"ס זה יודע דאפי"ו צטאר איקורין חתיכה שצלעה איקור
 וכיהוקף עליהם היתר אה"ך אפי"ה החתיכה אקורה כמ"ש ור"ן לקנן ריש ק"י ק"י ע"ש . [ובצ"ח
 לח צלח נעשה צצ"לה ו"ן התורה וא"י איכא ספק אס ניתוקף ק"י נגד הכל ק"י דלוקיי"ת לחוונת .
 ט"ך קק"י דפ"ד קק"י] :

מא עם צהנה וי"א דאפי"ו צנוקס דלא אורנין חכ"ח וכו' חלל אס כתיבף קודם שגודע
 התערובת וכו' ולפ"ו היה לריך הסכס וכו' לחקור אס כהוקף היתהר לאחר שגודע
 וכו' ולא כהגו כן . וכבר הגאון ט"ך קק"טו ופר"ח סק"טו ושאר אחרונים ז"ל ווהו לה
 אמוחא לבי זו וק"ס שאין חילוק צין נודע ללא נודע וויינינו לא שנוענו לקום וורה ששאל
 ע"ז חלל צבל בוכא אורנין צצ"צ חכ"ח אפי"ו אס לא נודע וצטאר איקורין ווהרינן אף אס
 נודע ואה"ך ניתוקף עליו היתר ווהר ולא נשגחנין צז"ח סק"י . ג"ס אס הצי"ו לפני הוורה
 צטר שפ"ל לחצ"ו או איכא ווהר ד"ס ק"י כג"ד הצ"כ ח"ל לשאלו דכונן וקודם לא היה ק"י
 ונעשה צצ"לה דלחזוקי איקור"ל לא ווחקי"ן . חלל ווהרי"ן וקשה"ל כמ"ש האחרונים ז"ל :

מב סעי' ו איקור של דצריהם אין ווערצין אוחו צידים וכו' חלל אס נפל וכו' וורה
 עליו וווצטלו . דעת ור"ן ז"ל דאיכור דרצנן אס נפל וועלנו וורה עליו
 וווצטלו היינו כל מיני איקור של דצריהם צין אוחס ש"ס להס עיקר ו"ן התורה וצ"ן אוחס
 שאין להס עיקר ו"ן התורה . פרי"ח סק"י צל"י סק"י פרי"ח סק"י א וי"א וי"א הצל"י צסס ט"ך
 ע"ס ול"ל פרי"ח וק"י סק"י צהפ"ו וטע"ה דחוק חלל צל"י אקור להרצות עליו כיון שפעשה
 עליו וווצטלו היינו דוקא צהפ"ו וטע"ה דחוק חלל צל"י אקור להרצות עליו כיון שפעשה
 צצ"לה כו"ו שפסק וו"ח ז"ל לעיל ק"י לצ אוח יד . וצ"פ"ו נוי"ה הא דוותר דוקא כגון לח
 צלח חלל החתיכות אקורות וק"ס דק"ל אפטר לקוטנו אקור כו"ש ור"ן ז"ל לקנן ריש ק"י
 ק"י אונס הער"ה עם צחות א כה"ז דצאיכור דרצנן סוכי"ן אונ"ד אפטר לקוטנו ווותר יע"ש .
 וכ"כ הרי ישיעות יעקב ז"ל צק"י ק"י אוח א וכן נראה וודצרי קה"י ק"י ק"ל קע"י צ וודצרי
 ה"ז צ"ר וייס חייס ח"י"ד ק"י צ ע"ש וכ"כ החכ"ח כלל ווד קוף אוח ה צסס הכ"ז ע"ש
 פרי"ח ק"י ק"י אוח א ושאלנו ג"כ לח"י נקיס הלוי הי"ו (ז"ל) ואור סכ"ן נוהגים להורות .
 והנה וי"ש ה"ו צו"ח עם דאס נפל חלב צקדרה של עופות ולא היה צהס ק"י ונאקרו דיכול
 להרצות עליהם ולצטלו חלל פלריך לחתך הטופות כדי שלא יהיה חה"ל ע"ש . לא ידענו
 למה לריך לחתך הטופות כיון שורה עליו וווצטלו ח"כ האיכור חלל ליה והו"ל היתר"ל וא"כ
 ח"כ"ג דהוא ר"ל ו"ס צכך נאטר דהיהר"ל ה"ו והג"ס שכתב ור"ן ז"ל צק"י ק"ל דצ"צ ה"ו
 איקור ווחונת עלמו יע"ש ואפי"ו צטר עוף צחלב הדין כן כו"ש"ל אוח י ע"ש שא"י חס
 סהאיכור ש"ו עדין לא כחצטל וו"ח"ה אס כהערצ אה"ך יצ"צ אפי"ו צאלף לא צטיל כיון שהוא
 ר"ל וחס"י איקור ווחונת עלמו חלל חלל צחלב ש"ו כ"כ כחצטל צק"י צלח והעוף עלמו ווותר
 לאוכלו למה לי לחתכו ולכן הא ודאי דלא לריך לחתך הטופות וה"ו צ"ר וי"ח אחר העתילה
 לא דק צ"ה . טו"ר להק"י צק"י ק"י ק"י צ שכתב כדצרינו דאס כחצטל עעס חלל שצחתיכת
 העוף צק"י החתיכה עלונה חוונה להיר"ל ואפי"ו אס ה"א ר"ל ווותרת ע"ש . ג"ס וי"ש עם
 דצ"צ"ק"י דרצנן . אס הוא צ"ר חס"י עוטר לחתכו ולצטלו ולי"ן על הפרי"ח לא ולי"ו צפרי"ח
 סדי"כ

סדי"כ ו"ח כלום] :
כג עם חלל אס נפל וועלנו ואין צהיהר כדי לצטלו וורה עליו וכו' . היינו דוקא אס
 נפל וועלנו חלל אס הפילו צצ"ג לפחות וק"י הג"ס דאס הפילו צצ"ג לטעור ק"י
 ווותר חכ"ל דהפילו צצ"ג לפחות וק"י אקור להוקיף עליו עד כדי ק"י ולצטלו דהרי קו"י לא צצ"דין .
 ס"ה"ג צע"ו פ"ו הכו"ב לח הפועל כמ"ה"ג הג"ה"ה אוח כה וכ"כ ה"ו ח"ר צ"ח"ה ק"י הרו"ז קק"ז ע"ש :
כד הא דאנרי"ן צקו"ך ונשס ששה"ג שאס הפילו צצ"ג לפחות וק"י דאקור להוקיף
 ולצטלו היינו דוקא דאס הפילו צצ"ג וכוונתו כדי לצטל האיכור ווי"ו צ"ג הוא
 דחוב"צ שוותר לצטל האיכור וו"ח"ה אקור להוקיף עליו ולצטלו ונשס דנוקידס היה כוונתו
 לצטלו חלל אס הפילו צצ"ג צידים ואין כוונתו לצטלו וכגון ש"ס לפנינו קדרה ונל"ס חלב
 (צפתוח) ושכח והגיס צה כף צן יומו של צטר עוף שהוא ח"ק"י דרצנן ואין ק"י צחלב נגד
 הכף שהחלב אקור אפי"ה ווותר להוקיף עליו עוד חלב או וייס כדי שיהיה ק"י כג"ד הכף ווותר
 לעכות כן כדי להרצות עליו ולצטלו ונשס דצטעה שהגיס הכף צקדרה לא היה כוונתו לצטל
 האיכור חלל היה כוונתו להגיס הקדרה כדי לתקן החצטל והנא"ה שלא היה יודע וועיקר"ל שהכף של
 צטר עוף וא"כ זה ה"ו חל"ו נפל וועלנו ווותר להרצות עליו . כן אור"ח נקיס הלוי וכן דעת"י נ"ח :
כה עם אס נפל וועלנו ואין צהיהר כדי לצטלו וורה עליו וווצטלו וכו' . אפי"ו אס נפל
 האיכור להיהר ש"ה צצ"ה דהיינו שנתערבה לכוונתה או אפי"ו אס כהערצה לפחות ווונה
 יכול להרצות עליו ולצטלו . כן ונש"ע וודצרי ה"ר"ן פ"ו חלו עוברין צסס הרו"ז"ן וודצרי ה"רצ"ח
 ז"ל צחצובה ק"י שלו הצי"ה הפרי"ח ריש קק"י ע"ש :

כו עם צהנה וי"א דאין לצטל איקור דרצנן וכו' וכן נוהגים וכו' . היינו לפי וננה האשכנזים
 דכה"ג כו"ח ז"ל חלל לדין אין לנו חלל דצרי ור"ן ז"ל וווצ"ח דרצנן צין ש"ס לו עיקר וכ"ש
 אס אין לו עיקר ו"ן התורה וצטל"ן אוחו לכה"י אס נפל לפחות וק"י כו"ש לעיל וא"ן לשכות :
כז עם צהנה איכור שחצטל וכו' וכיהוקף צו אה"ך ו"ן האיכור הדאש"ן חוזר ויעורר ונאק"ר
 וכו' . היינו דוקא צו"ן איכור ח"י חלל צצ"ו ויי"י איקורין שחלוקים צטעו"ס כל ח"י וצטל
 עעס חצ"ו כו"ש ור"ן לעיל ק"י לח קע"י ט . טו"ו סק"י"ג ט"ך סק"כ ושאר אחרונים :

כח עם צהנה ל"ש וצ"ו ל"ש ו"ן צש"ח"ו ל"ש יצ"ס ל"ש לח ל"ש נודע צחתיס או לא
 נודע וכו' . כן עיקר כו"ו שפסק וויר"ס ז"ל ושכן פסק ור"ן צצ"י ז"ל ודלא כפרי"ח
 סק"כ"ח שפעשה חילוקים צ"ה וכ"כ דחה דצרי הפרי"ח ז"ל סק"י"צ וג"ס הקה"י דחה דצרי הפרי"ח .
 ג"ס דלא כה"ך קק"כ"ח שפעשה חילוק צדין יצ"צ והסרי צהפ"ו דכ"כ דחו דצרי האחרונים ז"ל :

כט עם צהנה כו"ח חלב שפ"ל לנ"ס ונחצטל וכו' נפל ו"ן הו"ס לק"ש"צ ווותר וכו' . ולאו
 דוקא נפל חלל אפי"ו לכה"י ווותר ליה"ן הו"ס לקדירה של צטר ונש"ס דכ"כ כחצטל .
 חו"ח כלל פ"ה דין י"א ט"ך סק"כ"ב פרי"ח סק"כ"ב צל"י סק"כ"ב ספ"ד סק"כ"ב הו"ד ח"י קק"י"ז :
נ סעי' ז אס כצ"ע איקור וועט וכו' אס דרכו של אוחו כלי להשהו"ש צו צשפע היהר
 ווותר להשהו"ש צו לכה"י וכו' . וכן פסק ור"ן לקנן ק"י קב"ב סע"י ה וכן
 ק"י וויר"ס ז"ל ש"ל חג"ה עליו כלום ונש"ע דה"י ק"ל וכן פסק וויר"ס ז"ל צח"ח"ה עם דין
 יצ"ו והאחרונים ז"ל הס"ג ע"ז הדין ופסקו לחוונת"ל הט"ו סק"טו וס"ך לקנן ק"י קב"ב
 וכל רצני האשכנזים וא"ו אין לנו חלל דצרי ור"ן וויר"ס ז"ל וכן פסק הפרי"ח לקנן ס"ו"ן
 קב"ב קק"ג וכן ונש"ע וודצרי הער"ה לקנן ק"י קב"ב אוח י והכ"י נקטי"ן :

נא עם איקור וועט צח"ך כלי צטר וכו' . ק"ה ווא"י כלי צטר דקט"ל חלל אפי"ו הוא כלי
 חלב וכצ"ע צו איקור וועט ג"ס כן דינ"ל ח"י חלל הוא ט"ס ולריך לגרוס כלי צטר
 צכף . טו"ג סק"כ"ד :

סימן ק

א סעי' א צריה וכו' אפי"ו צאלף לא צטיל וכו' . כל דצ"ר חס"י שאינו צטל כגון צריה
 וס"ה"ל ודצ"ר שצטנין וכיו"ל איקורו וודצנן חלל ו"ן החו"ס צטיל"ן כשאר
 איקורין

חתיכות וביניהם חתיכות קטנות והחלל ולא ידעין אם האיקור הוא החלל או האיקור
בחתיכות קטנות זהו שאמרנו דפק נותר וכו' וכו' עס קק"י ע' וי"א דלא היא אלא חפ"י אם
ראה את החתיכה האקורה בשעה שפלה וכחפק בה אם היא ר"ל או לאו אש"ה נותר ולא
נקרי קו חנוה דכל דלגזי אותה הדנים לא היו בעיניהם הדבר ר"ל לא גזרין הגם שאפשר
דלגזי אחריני צוקים אחר הו"א ר"ל נשם דהחלל אין דנים זה אלא כפי העצ ובפי העוקם
צאופן הגם שיצוא או ויאמר שהיא החלל אם אכסי העוקים יתפקו הו"ל דבר שהוא בפק לכל
ולא היו חקרון ידעיה פרי"ת קק"ד ע"ש קק"ב וכן עיקר דכן וכו' וקתנייה דברי השיקקים ז"ל:
ח אם עשו גביות וכו' בהמות חתיכות גדולות וחתיכות קטנות ונעלאת או ויהי עריפה
כולם נותרים ד"ל לחתיכות קטנות הם מן העריפה ואינה ר"ל ופק ר"ל לקולא
אלא אם כולם ר"ל אף שכתעברו צעודן בהוקה כשרות וכו' כתבנו עתה לנפרע ש"ו עתה
עריפה ור"ל ולא בטלה פ"ד קק"ב נשם חו"ה כלל נש דין ז'
ט ויהי חתיכה חו"ה אפ"י היא גדולה לא נקרי ר"ל פ"ד עס:

י סעי' ב אין לה דין החלל אלא איקורה ונחנת עלוה וכו' וכו' ואפ"י צ"ח
מדרכנן כגון בשר עוף בחלב או בשר בהמה כגון בחלב או בשר בהמה בחלב
שחוטת עתה נדרבנן אפ"ה איקורו ונחנת עלוה ונקרי ואינו בטל אם הוא החלל צ"ח ק"י
פז אות א כ"הג הג"צ אות ה נש"ו קק"ג ודלא כהפרי"ת קק"ג:
יא ויהי צחרי דרבנן כגון בשר עוף בחלב שחוטת דהוי תרי דרבנן כ"ל דבטל לכ"ע ואין
בו דין החלל פ"ד קק"ג ב"ק אות ז':

יב גביות הגוים שכתעברו או ויהי בגביות כשרה ויהי החלל ונקרי איקורא ונחנת עלוה
ואינה בטלה חו"ה כלל נה דין ה ש"ך כ"הג ק"י זה כ"הג הג"ה אות יד פרי"ת
קק"ד פרי"ת קק"ג בל"י קק"ד כתי קק"ה ויהי אם העמיד גביות בחלב שחלבו גוי ואין
ישאל נחנתו וחלבו שלא ללוקח גביות שהגביות אקורה כו"ש וכו"ה לקמן ק"י קטו ק"ף קע"י
א אם כתעברו ונגביות זו החלל בגביות כשרה בטילה דלא ונקרי איקורו ונחנת עלוה נש"ו ק"ף קק"ד:
יג עס אלל אם נאקרה ונחנת שקיבלה ע"פ ויאקור וכו' אין לה דין החלל ואפ"י צ"ח
האיקור וכה צ"ח בטילה ע"ד נש"ל צ"ח ושא"ר דברים ע"ו בקדמה אין על השאר דין
החלל וה"ה עיפת חלב על החתיכה ואח"ך נפלה החתיכה ה"ו לקדמה צ"ח אין על השאר
דין החלל כיון שכנגד העיפה יש ק"י הו הוא שא"ר צ"ח הנאקרה ונחנת החתיכה כשאר איקורים
ופשוט פ"ד קק"ד:

יד עס בהמה כל חתיכה שלא נאקרה רק כד"ך בטילה וכו' פ"י כגון צ"ח דהו
איקורו ונחנת עלוה ואם הקליפה לדמה היא חסונה ור"ל לא בטלה פ"ד קק"ו פרי"ת
קק"ז בל"י קק"ה חו"ד ח"י קק"ה חכ"א עס אות ז':

טו סעי' ג הרנגולת בגולה שכתעברו באחרות בטילה וכו' ואע"פ שלאחר שכתעברו
הסיקור הנולה וכו' כיון דבתחלת התערובת נחטל אינו חור וניעור
ש"ך קק"ה נשם קו"ך פרי"ת קק"ה בל"י קק"ה כתי קק"ה חו"ד ח"י קק"ה
חכ"א עס אות ח ש"וה דרכי טעם קיו"ן ז':

טז תרנגולת בגולה שכתעברו ולא ידענו בתערובת ואחר שהסיקור הנולה נודע התערובת
זהו ונקרי ר"ל ולא בטלה נשם דלא ידענו זה עד אחר שהסיקור הנולה ואינה בטילה
פרי"ת קק"ה שפ"ד קק"ה ערי"ת קק"ז חכ"א עס וכו"ה אות כ':

יז עס וכן לא חשיבא ר"ל אלא היא ונבטלת וכו' נש"ו דק"ל לזמן ז"ל לחתיכה חיה
לא ונקרי ר"ל ובטילה וק"י דהו הפך ונהו שפק הוא ז"ל לקמן ב"ק ק"י קע"י ה ו"י
שלקה צ"ח ונקולין וכו' אלל ליקח ונכאן ואל"ך אקור ואפ"י חתיכה שאינה ר"ל וכו' ויעור
צ"ח ר"ל לשאינה ר"ל וכו' עכ"ל וק"י דננקולין היא חתיכה חיה והלא פסק כאן לחתיכה חיה
אין זה החלל ועל כן לענין הלכה רוב הפוסקים ק"ל לחתיכה חיה כו' ר"ל ואינה בטילה
ונחת כה"ן דף לו כ"הג הג"צ אות י ושכן דעת נש"ו ק"י לו פרי"ת קק"ה חו"ד ח"י קק"ה ערי"ת
אות ז ע"ש שהביא נשם רוב הפוסקים דק"ל הכי קה"י צ"ח הסעיף:

יח ויהי אם אחר שכתעברו החתיכה חיה ונפל חתיכה או מן התערובת לחתיכות אחרות
הכי היא בטילה נשם ק"ך ואע"פ דהק"ך אינו הכל בגופו אלא או בגופו וא"ו בתערובת
ולר"י לא הוי ק"ך הכל לכ"ע נותר כ"הג עס נשם ו"י עס בל"י קק"ט:
יט עס וכן כצ"ע שלם וכו' אפ"י הופשט עורו פ"ך קק"ט כ"הג הג"צ אות יו פרי"ת
קק"ה בל"י קק"ה שפ"ד קק"ה חו"ד ח"י קק"ה חכ"א עס אות ט':
כ עס וכן כצ"ע שלם או חתיכה גדולה יותר ודל"י וכו' ואע"פ דמתוך הח"ך לחתיכות
הר"ל לא נאקרו כ"ו בטולה ויהי אם לא נודע צ"ח אחר שכתעברו חתיכות הר"ל לא
בטלי ערי"ת אות ח נשם הרד"ב ק"י ק"ו וכן כתבנו לעיל אות יו':

כא עס ויש חולקין בכל זה כ"ח כתבנו כו"ה פעמים דכשקחת וכן להחיד ואח"ך כתב
ויש חולקין דעתו נחתי וכן פסק בבא"ן בצ"ח להקל ויהי שכתעברו ונשם חושש לדברי
האוקרים והכי נקטינן וכו' ונחנת לנכריים צ"ח וכן זה אלא הפך נש"ו:
כב עס הגם וכן כו"ה ונ"ל ת"ת צ"ח שחוקרת ונשם גדול וכו' נש"ו דאם
הסיקור כ"ח הנולות ועדין לא ניעלו נשם הנשם אין זה חסוד ונחוקר נש"ו ולא
בטיל פ"ד קק"ו כ"הג הג"צ אות יז פרי"ת קק"ב בל"י קק"י נש"ו קק"ו [כ"ג ז' וכו'
לפי ר"ה ז"ל דק"ל לחתיכה גדולה אינה בטילה דאינה נחוקרת נש"ו גדול אלל לפי קח"ס
וכן ז"ל לחתיכה גדולה בטילה דלא ונקרי החלל נשם דנחוקרת חתוך ח"ה בבא"ן כ"ו כיון
שעדין לא ניעלו ה"ו חשיב ונחוקר נש"ו ובטילה וכו"ה פרי"ת אות טו ע"ש וא"כ לא
ה"ו לנח"ה להביא זה ודרכא ח"ה לפסקו בק"ך דבטילה ודוק]:

כג הנה צ"עין החלל כיון דהשנייעו הרוב"ה ז"ל דהכל תלוי לפי העוקם והזמן קולר זה תלוי
בלואר הנזרה לדעת אם הדין זה שצ"ח לפניו הוי החלל צוקומו באותו זמן ולר"ך
נחוקר צ"ח דיש נקיונות שדבר או ר"ל לזה ולא לזה ולאפוקי נפשיה ונפלוגתא יראה אי רגילין
לחת חתיכה זו לפני אורחים יקרים ונכבדים לנחיליהו הוי החלל ואי לא לא ח"ה עס
דין ד ש"ך קק"ב ו"ג כ"הג הג"צ אות לו פרי"ת קק"טו בל"י קק"ב חו"ד ח"י קק"ג נש"ו
קק"ד ש"ו"ב אות ד חכ"א עס אות יג ועיין נש"ו עס קק"ה ופ"ד קק"ט שעשו חילוקים
ואנו אין לנו אלא הדברים כפשוטן:

כד נוכח נודבני וכן וכו"ה ז"ל נדכתבו תרנגולת בגולה נש"ו דוקא בגולה אלל אם
הוקרה הנולה ונחנת אפ"י היא שלימה ונקרי ר"ל וכן נדנקט וכן כצ"ע שלם נש"ו
דאזו שלם או תרנגולת שלימה ונקרי ר"ל וכו"ה הרד"ב ז"ל והכי נקטינן כ"הג הג"צ
אות ז' וכן צוודיתנו בגדלד יע"א נש"ו עס בכל יום שנותנים לפני אורחים נכבדים תרנגולת
שלימה וכן כו"ה פעמים נותנים לפני חתיכה חיה תרנגולת וא"כ פשוט הוא דתרנגולת שלימה וכן
ח"י תרנגולת ונקרי ראויה להסתבד:

כה עס בהמה וכן ראש של עופות אינו חסוד ובטל צוודיתנו אין רגילות לכבד לאורחים
בראש של בהמה שלם ואפ"י של עגל גם בלשון אין דרך להסתבד והכל לפי הזמן והעוקם:
כו סעי' ד שונן הבנתא אינו ר"ל הגם אלל עור שונן אוו ונקרי ר"ל וכו' צוודיתנו
העור שונן של אוו אינו ר"ל ואם חותכים אותו לחתיכות קטנות
ונעבגים אותו ג"כ אינו ר"ל דהא אין נכבדים בחתיכה או נעוגנת אלל בחתיכות הרבה
וא"כ כל חתיכה וחתיכה עלוה אינה ר"ל פ"ך בנ"ך פרי"ת קק"ז בל"י קק"טו כתי
קק"ה נש"ו קק"י חו"ד ח"י קק"ב חכ"א עס אות יא:

כז קורקבן וכן שא"ר בני נש"ו אינה ר"ל והכל לפי העוקם והזמן ג"ס
צוודיתנו אין נכבדין בקרקבן ולא בכבד:
כח כרכשתא אינו ר"ל חו"ה כלל נה אות כ" כ"הג הג"צ אות לא בל"י קק"טו:
כט ואם נעולאין הכרכשתא באורו או קו"ה יראה כל זמן שהיא ריקנית בטלה כיון דאין
אוכלים אותה אלל ע"י נלוי דו"ה שעתיד לתקנו ע"י תיקון אחר אינו ר"ל פ"ד
קק"ב ג"ס אפ"י אחר שנתולאת ג"כ בטילה דו"ה הכרכשתא שהיא עריפה אינה ר"ל אלל
הנולוי נש"ו ק"י ק"י ק"י חכ"א רש"ל פ"ה ק"י כ בקופו ע"י ק"י ק"י חכ"א חכ"א
עס [יא]

עס אהו י וכן כתבנו לקמן סי' קי אהו י :
ל אחוים שלא נוקר לא הו' מהל דזש נחשז ועסקר ועסקר חמי' דר"ל לפני נכרים לא
עקרי מהל אל"כ ראוי לכל אדם . נו"צ חיי"ד ח"א סי' עז . והגם דהרצ עשה סניפים
אחרים וחי' הא כבר פסקנו לעיל אהו ה דונה עראוי להחכבד לפני אהרז גוי לא עקרי
ר"ל . חכ"א עס אהו ה :

לא סעי' ו הא דברים ומהל לא צטלי דוקא צעודן עלימים אצל אס נחטכו או נחטקו
וכו צטלי וכו' . הא דצטל אס נחטק היינו שלא נקאר עס דבר חט"ב
אצל אס נקאר עס מהל אפי' דצטלי ונעס צריה וחי' עדין חט"ב ואינו צטל ונעס מהל .
אחי' תוח' כלל ו' דין ה ע"ך סק"עו פרי' סק"עו צלוי סק"עו חו"ד ח"י סק"יד :

לב מהל ונה סדך להספד ונכח ע"י צטל לא צטליה . וכן צ"י נעס ונכח"י תוח'
עס צדין צריה נכח"ב הג"צ אהו וו צלוי סק"עו חכ"א כלל כג אהו יד וכ"כ לעיל
סי' ק אהו יב צ"י צריה ע"ש :

לג מהל נקטרחה לגמרי ואינה ראוי' למאכל אדם צטליה ואס נקטרחה קלת ג"כ לא הו'
מהל וצטליה אצל צריה נקטרחה קלת ל"ע לדינא . עפ"ד סק"עו :

לד עס והוא נחטקו שלא צונתקין וכו' אקור לנחטק אס הוא סלו וכן לני נחטק
צטצלו . ועי"ל סי' לו ע"י ה צדין אין ונ"א לכתחי וכל דינים נחטבנו עס ה"ה צכ"ן :

לה הגם ואין חילוק צין נחטבנו צוינס או שלא צוינס . וכן עיקר וכן דעת וכן ז"ל :
לו סעי' ז אס נחטכה חתיכה או וכו' אהו סנחטכה לצד ונחטכה ונ"י וכו' . ואס
היא נחטכה צקדירה דהו' לה בלא צעידן סי' צהיתר נגד האיסקור ואס אין
עסיס אקורה ואס הוא יצט ציצט כיון נחטבנה חד צחתי ונחטכה צנחטכה . ע"ז סק"עו נעס
אחי' כלל כה דין יד ונ"י סק"עו חו"ד ח"י סק"עו :

לז עס ואפי' נחטכו רובס אין תולין לונר וכו' . ואס נכארו סניס דוקא ונחטכה או נעס
סניסה אקורים דאין כאן רוב . פרי' סק"עו ונ"י סק"עו צקופו . וה"ה אס סניס
נחטבנו צנרצעה והלכו סניס ונעס ונעס ארצעה ונחטך או ונעס או סניס ג"כ אקורים . ונ"י עס :

לא סעי' ח"ט קורקצן סנואל נק"ב וכו' ראש כצט סנואל עריפה וכו' . כחז סח"ה
כלל כצ עתה שאין אנהו צקיאין כל כך אין לנו להסיר צכח"ג אס
לא סניסה הפדס גדול ויכר . אחי' עס נ"י סק"עו חו"ד סק"עו וכן ה"ו פרי' גוגס צוח
סהיתר וכ"ש צז"ה שאין אנהו צקיאין כלל ואין אנהו יודע עד ונה על כן אין לסנוך על
זה אלא צהפסד גדול וירא הו' נרציס ורואה הפדס גדול ויכר :

לב תרנגולת סנואל צה נעס תחוצס צקקצן ונחטך סהיא אקורה ונחטבנה צתכנגולות
אחרות הרצס ולא הו' נכירין אהס וצדקו אה תרנגולות ונלאו צאחה ונעס רוסס
סחור עעקה הנחט צהלל תרנגולת ונאר העופות לא הו' צהס רוסס כלל יס לסנוך על זה
ולסחיר עאר תרנגולות . הרדצ"ז דו ליוורכו סי' קנ"ב ככ"ה הג"צ אהו כצ צלוי סק"כד
נע"ז סק"עו ויס לסנוך ע"י אפי' צז"ה שאין אנהו צקיאין סזהו סי' ונצסק ויס לסנוך
עליו ולהסיר . צלוי עס ונ"י עס . ועי"ל סי' ונ' אהו כג :

כ ונ"י סנ"ב והע"ז על עיין סנואל ויס צראש כצט אהו וכו' . כתבנו ונעסנו לעיל
סי' לא אהו יז ע"ש :

סימן קב

א סעי' א כל דבר ע"ס לו נחטין כגון צילה סנולדה צי"ט וכו' אינה צטליה אפי'
צאלף וכו' ואפי' ספק אס נולדה צי"ט ונחטבנה צאחרות אקורות . דעת
ונן ז"ל דאפי' סי' דרצבן ונחטב דהו' ס"ס אפי' הו' דסי"לנו ולא צטלי . ע"ז סק"עו פרי'
קק"ב צלוי סק"ב חכ"א כלל כג אהו יע . וכן עיקר דאנהו קבלנו סוראח וכן ז"ל וכ"כ
הנ"א סי' הק"ב סק"ב דיע להסנויר ע"ש :

ב עס ונחטבנה צאחרות אקורות וכו' . ואס אהו תחטבנה נחטבז אח"ך נחטבנה סניס
דסי' גו ספיקות נכח"ב ונעסנו צסי' קי סע"ז ה צק"ד :

ג עס ואס נחטבנה צטלוי צטליה צסי' וכו' . הכא אזלין צחר סנוא ולא צחר טענא דאס
הוא סוס צטנא אפי' דלא סוס צטנא חו"ל ונ"צו ולא צטלי ואס אינו סוס צטנא
אפי' דסוס צטנא חו"ל שלא צונו וצטל . רס"ל צח"ש ריש סי' פד ונכח"ה סי' פח ע"ך
סק"ב ככ"ה סג"ה אהו כ כרי' סק"ב צלוי סק"ב כרתי סק"ד עפ"ד סק"ב חו"ד ח"י
סק"ב חכ"א כלל כג אהו צ :

ד עס הגם ויכר אס ליצנו צה מאכל וכו' אינה צטליה . הנה צענין סזוחא לצדס אס
נילחא ה"א או לאו ונילחא צמדי דנאפל יס צזה ונחלוקת גדולה צין רצני סחטרוניס
ז"ל עיין פרי' סק"ה ופרי' סק"ג ונ"י כלל עד סק"ה וצפליתי סק"ג והגאון פרי' צחלק
נע"ז סי' ק סק"א לא יכול להכניע ונכ"פ דצטלוי כיון דאפי' נעסו אוקר צו יס להסנויר
ולונר סזוחא לצדס ונילחא ה"א ואינה צטליה ואפי' צלוי דליצנו צו מאכל ונ"י כיון דרבי
סוא צזה ליתן צחוד תצטיל הו' כונו וכונו לענעיה ואינו צטל כו"ש הגאון פליתי עס סוף סק"ב :
ה ואס עמו סחלות צה צי"ט ח"ל רץ כדי נטילה סהוא כעו"ב אלצע ואו סחלה נכסארת
אחר סנטילה נוחר לאכול צי"ט ח"ל עסיס והסוחר ונה סחטך כדי נטילה יאכל לעסר .
צח"י סק"א לח"ה סק"ג :

ו סעי' ב יס וי סאוור שלא אנוו דסי"לנו וכו' . הגם דונן ז"ל כתב זה הדין צע"ס
יחיד ונ"י הדין דין אנה וכן עיקר . אחרונים :

ז עס לפיכך צילה סל סי עריפה נחטבנה צאחרות אינו צדין דסי"לנו וכו' . צילה סל
סי עריפה או ודאי עריפה סנולדה צי"ט וקרי דסי"לנו ואס נחטבנה צציליס אחרים לא
צטלי דאפי' דלאחר י"ט ג"כ אקור ונכח טרפות ונ"י ונ"י צה אקור נולד אס נכארת
לנחר וכל וחי דאפטר לונעצד צהיתר עצדין הגם דלא יחא נוחר לגמרי . פרי' סק"ב נעס
ס"ות ל"ץ סי' סט ונ"י כלל עד סק"ב עפ"ד סק"ז :

ח סעי' ג כלי סנאקס צצליעה איסקור וכו' צטל צרוצ וכו' לפי סלריך להוליא עליו סולאות . ויס
להסחות סכליס עד שלא יהיו צ"י דאז ערי מה"ה ואפי' צכל או צפני עלנוו אקור להסחונס צהס עד
אחר ונע"לע דכיון דיע לו היתר ונ"ה צלל סוס סולאה אקור להסחונס צהס אלא יניסה עד אחר
ונע"לע ויסחונס צהס . ע"ך סק"א פרי' סוף סק"ה כרתי סק"א ח"י סק"ב אהו כג :

ט וכיון ספסקנו צסנוך סלריך להסחות סכליס אחר ונע"לע דהו' איסקור דרצבן ח"כ אפי'
אס נחטבז כלי צטר צרוצ כליס סל חלצ או איפכא הגם דיע ונחטבין ואוונריס דלא
צטלי נעס דהו' ויין צטלוי ונ"י כיון דאיסקור אחר ונע"לע מדרצבן אפי' צכח"ג צטל . חכ"א עס :
י ונ"י גס צוין ונינו וצאיסקור דרצבן אס אפטר להגעיל צלא ספקד כי אס צדצר ונעס
ונ נעועט יס להסנויר ואין להסחונס צהס עד סיעסה הגעלה . פרי' סוף סק"ד :

יא סעי' ד יס וי סאוור דלא סי"ך דסי"לנו היכא סהואכל ונחלקל . ואף אס אינו
נעסנה כנו עכסיו אפי' אינו צטל כיון שאינו נחלקל . כרתי סק"ב ועוד
יס להסנויר יחר דגס צנחלקל קלת ג"כ הו' דסי"לנו ואינו צטל . קח"י סע"ז ד :

יב ואס האיסקור נחטק וליך להוליא סולאות לחנוו אפי' יס להסנויר ואינו צטל
דצהפקד ונעס כזה לא וקרי ספקד כנע"ל אהו י . פרי' סק"ה :

יג עס הגם הא דסי"לנו אינו צטל וכו' אצל עענוו צטל וכו' . י"א דאס יס ונעס
האיסקור צעין אף דנינוו ואינו כיכר כגון לה צלל אפי' אינו צטל אצל אס אין עס ונעס
האיסקור כגון סנפל עס סחיתכ איסקור חקרו נעס ונכאר פליעתו זה הו' עענוו וצטל . ע"ז
סק"י ונ"י כלל עד סק"ה כרתי סק"ג חו"ד ח"י סק"ה חכ"א עס אהו כא . וי"א דאפי'
אין עס אלא עעס סאיסקור לצד כגון סהוליאו סלס ונכאר פליעתו אפי' לא צטלי ודלא כעור"ס
ז"ל . צ"ה אהו ג ע"ך סק"עו פרי' סק"ב ונ"י ס"ב ח"ג דף לט ע"ב ערי' אהו יא .
ויס להסנויר כדעה סניה דאפי' נענוו לצד לא צטלי . וניסו צנוקס ע"ס לוכך גדול יס
להקל כדעה ראשונה . חכ"א עס :

ראשונה שכהן צפתה ואפי' בהפ"ו אקור שכן הדין כשקורא וכן לחזור וק' והחזיר
וצ"ל אלה צפס י' ותידין דעהו לפסק לגמרי כפי ראשונה כוונתו סי' לא אלה נה וכו'
רצונו הוזהר סי' ט אלה צ ע"ש וכן וכן לקמן סי' קכב ע"ש ג לא הביא אלה דוקא סי'
ראשונה וכן הסכימו כל האחרונים :

כו עס הגה ואם י' ק' נגד ויה סדוק עליו לכ"ע כרי וכו' . וכן עיקר דלא כרש"ל ז"ל
פ"כה סי' קד שכהן דאם י' צבלי ונוקות צעין אף ויה סבלוע צו לא כפגם אלה לא
צעין ק' אלה דוקא כנגד הדבוק צעין . ס"ך קק"ו פרי"ח קק"ו פרי"ח קק"ו פרי"ח קק"ו
כתי קק"ו חכ"א עס :

כז וכתתה של גוים טכחשו צה חטים שהתחילו אותם על האט ציורה שצטלו צה צפר
והיורה היא צ"י וותר לכתוש צה חטים לכתחי' לזמן אין ופליע ונבליע ע"י ד"כה .
ע"ה אלה י' :

כח סעי' ו י' ש' וי' שאומר שאם שמו פלפלין צקדירה של איקור וכו' . לא טינה צעלונא
קאמר צלונן שהלונן אינו ופליע ואינו ונבליע אלה ע"י ציטול קאמר . ס"ך
קק"ו פרי"ח קק"ו חו"ד ח"י קק"ע :

כט עס דחורפיה וקוי ליה לצפה . ולענין הלכה כפר כחצנו לעיל צק"ו לו אלה ה ואלה
לו דקי וכן ז"ל דדוקא צהפקד וועע ואינו טעה דהמק חושט לק' זו אכל צהש"ו
או טעה דהמק הכל וותר ע"ש :

ל הא דאורינן חורפיה וקוי ליה לצפה דוקא רוצו דבר חקי' צעין כוונ' וז"ל צהגה
לעיל סי' לא ע"י צ וק"ו קכב ע"י ג ע"ש . ועכ"פ צעין חלק גדול וון הצבלים
סי'יה ננגט הרצה צקדק' . ע"ו קק"ו פרי"ח עס צל"י קק"בא וכו"י כלל פה קק"סח חו"ד
עס חכ"א כלל נה אלה צ :

לא סעי' ז קדרה שהיא צלועה וצפר וחלצ וכו' וקודם טעבר לילה או הוחזו צה ויס
חטיבה צ"י עד שטשה ונעלע וכו' . זו היא ק' וכן ז"ל וכן סי' וז"ל וכן סי' וז"ל וכן סי'
ז"ל אכל האחרונים דחו דצריהם וק"ל דאין חטים נצילה ונונין ונע"לע ונחציל הרשון
ולא ונחזים חטים כוונ' סק"ך קק"ו ושאר האחרונים . וכבר כחצנו לעיל צק"ו צ' אלה י' צ'
דלענין הלכה לדין דקבלנו הוראה וכן ז"ל וכו"ש דהוא לחזור ודאי דקצטין כוונתה ובעין
ונע"לע ונחזים חטים . וניהו כיון שהאחרונים דחו דצרי' י' לקמוץ עליהם צהש"ו או
לכבוד טבת ע"ש :

לב עס הגה אכל אס עברה לילה וותר וכו' . והיינו דוקא אס עבר לילה או ואח"ך
חיונו חטים או ונין ונע"לע ונחציל הרשון אכל אס חיונו חטים קודם הלילה
ונסתה לילה ואל"ך צטלו צה היתר צעין ונע"לע ונחזים חטים וקודם דלא י' הפסק
לילה צין חציל הרשון לחזום חטים דלא כהרו צד"ו וצח"ח כלל עה דין זו ע"ש . וכן
ע"ש וז"ל צהגה וכן אס עברה לילה צין צטול צפר לחלצ ע"ש דאח"ך הוחזו חטים
נייד דיכא הכי עכ"ל . גם צזה לא נקטין כוונתה אלה אפי' אי איכא לילה צין ציטול
צפר לצטול חלצ ואח"ך הוחזו צה חטים ונין ונע"לע ונחזים חטים לדעה וכן ז"ל .
ס"ך קק"ו פרי"ח קק"ו חו"ד ח"י קק"ע חכ"א עס אלה ג :

לג עס צהגה אכל אס עברה לילה וותר . דוקא לילה לפי שהלילה גורם להפיג הטעם .
ס"ך קק"ו פרי"ח עס צל"י קק"בא ע"ש חו"ד ח"י קק"ע . והיינו ונחילתה
עד עמוד השחר . ע"פ עס חכ"א עס :

לד כלי שצטלו צו חלצ חיום ועבר עליו לילה ולותר צטלו צו צפר ואינו יודע אס כפר
עבר עליו ונע"לע או טווא הוא עדין חוך כ"ד טעות י' להחיר צהש"ו וטעם ק"ס
טווא כפר עבר ונע"לע ואל"ך דלא עבר עדין טווא הו כדעת הפוסקים צלינה פוגם .
חכ"א עס אלה ה :

לה אס צטלו צפר צקדירה ועבר עליו לילה או וצח"ך ונע"לע צטלו חלצ והיה ונחצק אס
זה הוא הקדרה שצטלו צה צפר חנוול או לאו י' להחיר וכה ק"ס פסק אס הו
כוונ' :

כוונ' לילה פוגם או לאו ואל"ך דאינו פוגם טווא לא זו היא הקדרה שצטלו צה צפר
אלא היא אחרת . וכו"י כלל נה קק"ו וטעם זכרון וטעם וסיים חוונ' עס דדוקא צהש"ו י' להחיר .
וכ"י עס חכ"א עס . וקי' והא הוי ק' בגופו ק' צהערכות ואפקר דוטוס דהוא שפ"ו החירו .
לו הא דאורינן שאם צח"ך ונע"לע שצטלו צה צצ"ח חוחו צה חטים דחצטין ונע"לע
ונחזים חטים ואפי' אס חוחו צה ואלה פעמים ויס צח"ך ונע"לע של חוחו הקודם
ולא י' לילה ציניהם אלה כל חוחו וחוחו צח"ך ונע"לע של חצירו צלל לילה ואפי'
עד חלק ימים חטיב כל פעם צה יווא עד שטשה פעם או ונע"לע צלי טוס חטוי' . טערי
דוקא סי' פה דין ו חו"ה כלל לג דין ו כו"הג הג"צ' קוף אלה כו' . והגם דהאח"ה כהצ
שצטלו צה איקור היינו לדידהו אכל לדין דוקא צטלו צצ"ח :

סימן קד

א סעי' א עכברא דצברא כ"ע לצפה הוא וכו' . הגם דהאחרונים ז"ל דחו לצברי וכן
ז"ל וק"ל דלא י' הפרט צין עכברא דצברא לדומתא כוונ' סק"ך קק"א .
ויו"ו אלו אין לנו אלה דברי וכן ז"ל דעכברא דצברא אפי' צפאר ונשקין ג"כ ונצציה כוונ' ע"ש
הוכי' כלל נה אלה כה דעת וכן דצברא אפי' צין וטון ונצציה ע"ש וכו"כ הפר"ח קק"א
ועל כן י' להחזיר עכברא דצברא ולאקור אף צפאר ונשקין . פרי"ח קק"א ע"ש קק"א
קח"י צזה הקע"ו והגם דהפר"ח כהצ ליטעוניה קפילא כפר כחצנו לעיל צק"ו לא אלה ה
דאין צדין ק"ל כוונ' ז"ל ולא קנכין צטוס דצר אקפילא ע"ש וא"כ הכא צעין טע"ס
וכן כהצ ע"ש ע"ש :

ב עס ולא נחטייר ונחנו טוס ונוקות וותר ע"י טיהיה ק' צהיתר וכו' . ואם הוא וואוק
עליו אפי' טאינו וואוק לחחרים אקור לו אפי' צשטים או ואלה וטוס צל חקל' . חו"ה
כלל לצ דין כו' ס"ך קק"ו כו"הג הג"צ' קוף אלה כה פרי"ח קק"ו וכו"י כלל כצ קק"ב
ה"פ ע"י א צל"י קק"ג חו"ד ח"י קק"ע חכ"א כלל נה אלה י' :

ג עס ואם נחחך וכו' צעין טאינו יכול לקטנו כגון שנתערב שפר או החוץ צוואכל עב
וכו' . לאו דוקא שפר או חוץ אלה ח"ה כו"י טאר ונשקין דלגצי חטיבות אין חילוק צין
חוץ וטאר ונשקין וטוס דחיהא לאיקורא צעיניה . קח"י עס ודלא כשה"ג הביאו הכ"הג
הצ"י אלה ז' . [וכ"כ התו"ח כלל כצ קוף דין י' צהדיא ע"ש . וקי' דלעיל צק"ו ק' אלה ה
כהצ דצונו"ל אפי' גוף האיקור צעין אלה טאינו וזכירו וותר והכא העכבר צפאר ונשקין נט"ל
הוא כדלקמן צקע"ו צ' וא"כ חו"ה איקור וי' ליצ' דלעיל ח"י ט"ס צהיתר ג"כ חטיבות דהו"ל
י"צ' ובעיל צרוג ונשח"כ הכא דהסיחר הוא רוצ' עצה והאיקור נחחך לחטיבות דקות דלא
צטיל אפי' צאלף כוונ' הפר"ח קק"ג ע"ש וכל"ל להפר"ח גופיה דהא אינו פסקא להא
לעיל קק"ו יע"ש . ח"כ כוונ' חו"הג כהן קק"א לדעה ח"ו"ו דהכא ויירי טניכר האיקור
צוואח"ה עין אלה טאינו יכול לצברו ונחזים דקות ע"ש] :

ד עס הגה ודוקא צפרץ י' לחוש אס נשאר עס טלא יכול להוליאו אכל צפאר איקוריה
אין לחוש . זהו ק' וז"ל דק"ל דכיון דפרץ טיעורו צבעדטה חייטין טווא נשאר
כבעדטה ואינו וזכירו אכל טאר איקוריה דטיעורם צבזית אין לחוש אכל אין ק' וכן ז"ל כן
דכת צצ"י ח"ל ודייק רצונו לכתוב לגמרי לוור דצעין טכיוונה וכו' טאלו כחטייר טוס ונושרת
ונונו אפי' הים כעדטה חיי' עליו וכו' ואפי' פחות ונכעדטה כו"י איקורא וניהא איכא דח"י
טיעור אקור ון חחורה וכו' עכ"ל וטווע דק"ל דאפי' אי חייטין דנשאר פחות ונכעדטה ג"כ
אקור וטוס דח"ש אקור ונ"הת ולפ"ז אף צפאר איקורין דיכא הכי דחייטין טווא יטאר פחות
ונכטיעור ואל"ך לקטנו ויפגע צגופו של איקור כוונ' סק"ך צק"ג לדעה הצ"י ע"ש וא"כ
לענין הלכה קי"ל כדברי וכן ז"ל דאין הפרט צין טרץ לשאר איקורין אלה דגם צפאר איקורין
אס נחחכו לחטיבות דקות ואל"ך לקטנו הכל אקור וכן הסכימו הרבה ון האחרונים ז"ל . ט"ו
קק"א וכו"ך צקי הבערכה ח"צ פ"ג דף פו פרי"ח קק"ג פרי"ח קק"ב וכו"י כלל פה
קק"ז

קק"ח קס"י טס :
ה סעי' ב אם נפל לין ומנן או לשאר וטקין פוגם בזדלי וכו' הגם יש ומחירין
 בשומן וכו' ולענין הלכה אנו בני הספרדים אין לנו אלא דברי ורן ז"ל
 דגם בשאר וטקין ואפ"י שומן פוגם בזדלי ויותר פ"ח קק"ח . וא"כ כל מה שהלריך
 וזכ"ח בהגם צעק זה לא כפקא ויכס וידי לדין :
ו אם בהגם ובנקים שהשומן האוס לאכול חסור להלכין וכו' . ואפ"י אם צטל צקו כיון
 דנאוס חסור פ"ח קק"ט וט"ז קק"ד ע"ה אות ו' . ואם נאוס לדידיה אף שאין נאוס
 לאחרים חסור להלכין . וט"ז סס וטס הרי א"כ צ"ח קק"ח וקיים הט"ז ונכון הוא ואם
 אינו נאוס לו אף שנאוס לאחרים ויותר להלכין . הגאון אליה רבה ח"ה ס"י קנד קק"ח
 כ"הטג סג"י צקיף אות כה וקיף סק"י וט"ז סס ע"ה אות ז :
ז אם להלכין ג"כ צ"ח טס הקריבהו לא לפתחך וכו' . וה"ה לכל כר ונלוח כגון כר של
 טבס ושל חוכס . וט"ז ע"ה אות ו' . וה"ה כר של יא"ל . וט"ז סס . וה"ה כר של
 ח"ה דהיינו ללמוד צחס . כ"הטג סס ע"ה סס חכ"א כלל כה אות יא :
ח סעי' ג דברים הנאוסים וכו' כנולים וצובים ויתוסים וכו' אפ"י כהערכו צחצחיל ונמחה
 גופן לתוכו אם היתר רבה עליו ויותרים . וט"ז דק"ל דדברים הנאוסים
 כנולים וצובים וכו' אם נמחה גופן צטלי צרוב וכ"כ פליטתן וכן פסק צק"י קז ע"י ז וכן
 פסק וז"ה סס וכתב דאע"ג דיש ומחירין דברי המקילין עיקר ואין לטנות ע"כ ולענין הלכה
 אנו אין לנו אלא דברי ורן ז"ל ומור"ם ז"ל וכן פסק הט"ז קק"ט פ"ח קק"י . ומיהו כיון
 דיש הרבה מן הראשונים והאחרונים דאוקרים הנמחיר צזה יותר טוב ונכון ומה גם שרצונו
 הכ"הטג צבע"ח ס"י קלז כתב דאין לקנון להסודו ולהקל לכתחילה כדעת הרשב"א דדברים
 הנאוסים ח"ה ס"י גם נולדו להגאון חק"ל ח"ה ס"י עו שחשש גם כן לסי האוקרים על
 כן סוחר צזה טע"ב :
ט י"ח דהא דאורינן דדברים הנאוסים טעוים צטל היינו דוקא כצובים ונולים וכיולא
 אבל תולעים הגדלים צפירות שאין נאוסים לאכול עם הפרי וכ"כ נצח וכן תולעים
 הגדלים צצטר וגבינה ודגים צעי ס"י . פרישה פ"ח קק"ג צ"ד ח"ה ס"י כה כ"הטג הנ"צ
 סוף אות ד וצחט"ו סס ס"י קלז . וי"ח דגם התולעים הגדלים צפירות הם נאוסים ונפשו של
 אדם קלה צחס ובטילים וח"ה ס"י . כ"כ הרשב"א צוטערת הצ"ח סוף דף ק"י דאפ"י הגדל
 צפרי נאוס ע"ה אות ח וטס כוה ראשונים פ"ח סס לדעת הרשב"א ע"כ חק"ל ח"ה ס"י
 עו דף קט ע"ד :
י הגם ויהו צחלא וסכר"א יש לחוש כונו צעכ"ר . וכ"כ ורן ז"ל צצ"י והעולם אינ"ס כזהרים
 צזה ואיני יודע על מה סוכו על כן צעל נפס יזר צכ"ר וחונן דלפעמים סוהין וט"ז
 ואין ס"י וט"ז קק"ו . גם אכן צדידן לריך להזכיר צני ציתו על זה :
יא אם נפל עכ"ר ח"י לשכ"ר או לחונן דק"ל דעכ"ר צכ"ר או צחונן אינו פוגם ועוד
 צחוכו וט"ז ע"ה והוא עודנו ח"י וכן אם נפל ע"ר דבר עומא לתוך היתר לונן וספה סס
 כ"ד טעות והוא עודנו ח"י אפ"י אינו חסור והטכ"ר או הסונן או דבר אחר ויותר דהא
 דאורינן כזוס כמזסל היינו דוקא אם סכ"ר או הדבר עומא ונ"א אכל אם הוא ח"י אין כה
 צכ"הטג להפליג צד"ר ט"ס צו רוח חיים ויותר . חק"ל ח"ה ס"י פ :

סימן קה

א סעי' א איסור טגשרה וכו' וט"ז ע"ה צלונן וקרי כזוס והרי הוא כמזסל וכו' . הכה
 לענין הכלי ח"י אורינן כזוס כמזסל גם צכלי והיינו אם טרו דבר איסור
 צכלי טיעור כצ"ה דהיינו וט"ז ע"ה א"כ נאכ"ר הכלי וצעי הגעלה צזה יש ונחלוקת גדולה ד"ה
 דאורינן כזוס כמזסל אף צכלי והוא האו"ה כלל ל דין ט ע"ה קק"א ס"ד קק"ב פ"ח ורצ"ס
 עומס . וי"ח דלא אורינן כ"כנו צכלים אלא דוקא צמאכל שהוא כ"כ הכלי שח"ה קסה לא
 צלע

צלע ולא פליג אלא דוקא כד"כ כו"כ ורן לקוון ס"י קלה טע"י יג ח"ה אפ"י אם ונכניסו
 לקיס אינו צולע יותר ונכד"כ וכו' ע"כ קה"י צזה סק"י וכן ס"י רוב הראשונים וכבר הלריך
 צזה וחס"ק כל הסצרות הגאון חק"ל ח"ה ס"י עו ע"כ וא"ל לכפול הדברים . ולענין
 הלכה אכן אהכ"א דר"ש גלוח"א סומכין הוא ערן ז"ל ואין כצ"ה לכלים וכ"כ דכן ס"י רוב
 הפוסקים כו"כ חק"ל סס וא"כ כלי טנאכ"ר ע"י כצ"ה וצ"ל צו חס"ך דבר היתר ויותר
 ההצט"ל . ויהו היינו דוקא צהפ"ח אכל צהפסק וועטו יש לחוש לסי האו"ה ודעויה וגם
 רצ"ס יש כצ"הם דאורינן יש כצ"ה לכלים והצט"ל חסור . ועיין לעיל ס"י פז אות י' :
ב כלי זה טנאכ"ר ע"י כצ"ה [לאו דוקא טנאכ"ר ע"י כצ"ה אלא אף ע"י צטול כו"י ד"ה
 הכ"י] אם חזר וכצ"ס לתוכו דבר היתר וט"ז ע"ה צזה ג"כ יש ונחלוקת גדולה לסי האו"ה
 יש כצ"ה לכלים דהאו"ה סס והפ"ח סס ודעויהו ס"ל דהנאכל נאכ"ר כיון שצכ"ס צכלי
 איסור אכל הט"ז קק"א והט"ך סק"ב וכ"הטג הג"ה אות ו' ורוב האחרונים ז"ל ס"ל דאין
 הנאכל נאכ"ר נכוס דהכלי אינו פולע אלא לאחר וט"ז ע"ה ח"כ הו"ל כ"הטג ויותר . ולענין
 הלכה העיקר כדברי הט"ז והט"ך ודעויהו ואפ"י צהפסק וועטו ויותר הנאכל שצכ"ס צזה
 הכלי וט"ז דאעיקר דד"ה אכן ק"ל כוון ז"ל ודעויהו דאין כצ"ה לכלים ויותר צלא זה
 והגם דנל"ה לחוש לסי האו"ה דיש כצ"ה לכלים ולהחמיר צהפסק וועטו וי"ח הכ"א דרצ"ס
 סס דק"ל דהוי כ"הטג ח"כ פקוט הוא דוותר גם צהפסק וועטו וכ"כ חק"ל סס . ועוד
 הצ"ח ספ"ס אחרים להחיר ע"כ :

ג לסי האו"ה דא"כ לכלים ולא צלעי אלא כד"כ אין להקשות א"כ הי"ך וותר להשתמש
 צכלי זה לכתח"י והא אורי"א לכתח"י ועכ"פ הא איכ"א איסור וט"ז ע"ה סל כד"כ זה אין ק"י
 כלל דורן ז"ל לטעוים חז"ל דפסק צק"י לט ע"י ז וצק"י קכ"ב טע"י ה כהרצ"ח ז"ל ח"ה
 איסור וועטו טכ"ל צכלי שדרכו שלא להשתמש צו צהיתר וועטו וכו' ח"ה וותר להשתמש צו
 לכתח"י אט"פ טהוא צ"י לפי ט"ה לזוא לדי לדי כ"כ וכו' וא"כ הכ"א דאין צולע אלא כד"כ
 וותר לצטל צו לכתח"י דתס הצט"ל יש צו ס"י כנגד כד"כ וא"ה לזוא לדי כ"כ וט"ז

ד גם לנ"ד יש כצ"ה לכלים ונאכ"ר הכלי ואם הוא כלי ונחכות יש להכשירו ע"י הגעלה
 וי"ח אם הוא כלי חס"ק ח"ה טצ"ה דהגם דכלי חס"ק אינו יולא וידי דופיו לעולם טיינו
 דוקא היכ"א דצלע ע"י חונן אכל אם צלע ע"י כצ"ה דהוא צלונן ונח"י ליה ערוי צמים
 ג"פ וט"ז ע"ה או ונ"ז ג"פ וד"ו . הגאון חק"ל סס ס"י עח ע"כ צ"ב . וכ"כ הע"ה לקוון
 ס"י קלה אות י' דכ"כ צט"ר איסורים טצלעו ע"י לונן ונח"י להו נולוי וערוי דלא כט"ך ס"י
 קלה סק"ג דק"ל דלא ונח"י ליה נולוי וערוי אלא דוקא צכלי היין ולא צט"ר איסורין דאין
 ק"ל כס"י ורן ז"ל דגם צט"ר איסורין ונח"י לכ"ה טצלע על ידי לונן סכ"ר דנולוי וערוי ע"כ צ
 טצ"ח רוב הפוסקים דק"ל ח"י :

ה סס וט"ז ע"ה צלונן וקרי כזוס והרי הוא כמזסל וכו' . ואם הכצ"ה היתר צכ"ר
 כגון דכ"ס איסור צהיתר דרך וט"ז י"ב טעות וקילק את האיסור והניחו צחון צכלי
 אחר כונו ג"י או ד"ו טעות ואח"ך חזר וכצ"ס את האיסור והחזירו לתוך כלי הראשון עם היתר
 י"ב טעות אחרים צלונן דצ"ה הכצ"ה של כ"ד טעות נעשה הפסק צנתים ח"י טקוב כזוס
 כ"הטג או לא צזה יש ונחלוקת גדולה צין האחרונים ז"ל וכבר לעיל ס"י קט טע"י עו צלות קע"ב
 הצ"ח זה הדין והעליו סס לענין הלכה דהעיקר כדברי חונ"רין דסס הרצ"ס וכזוס צכ"ר
 לא הוי כזוס ויותר צדיע"ב ואף ח"י ט"ל להחמיר וי"ח וד"ה צהפ"ח וותר ע"כ צד"ר :
ו לא טייך כצ"ה אלא דבר גוס צד"ר לח וללול אכל אם טניהם גוסיס הגם דסס לח"ס
 קל"ח לא טייך גביהו כצ"ה אפ"י אם יעוודו יו"ס רצ"ס כן . ואפ"י שומן ואיסור מוכח
 צחוכו כל טהוא קסה לא הוי כזוס רק אם הוא כך כו"כ וז"ה צהגם לעיל ס"י קד וצ"כ
 טאיסור חונ"ה צחוכו מהנעט ונוקוס לנקוס ואז וקרי כזוס ועל כן איסור והיתר שצכ"ס
 צו"ס קרוסיס לא וקרי כזוס וט"ז ע"ה דהקרה קסה ואין ונח"ע . ונ"כ צ"ח טצ"ח סק"ב חס"ר
 ס"י יד וט"ז קק"א צחצ"ח חק"ה ח"י ע"כ ונ"כ כהצ"ח וצק"א טצ"ח וט"ז חס"ר ח"י
 ח"ה

אליה זוטא להחנניר אלף דהעיקר דים להקל . וכיכ חויד חיי סקאל חכאל כלל כח אוח א :
 הצטיל שכל לחוכו החיכה כצילה והיה הצטיל קו כנגד הצילה והדין הוא שזוקק את
 החיכה הצילה לחון והצטיל וותר והוא לא הוליא את הצילה לחן ושפך ון הצטיל
 לחון עד שלא כשאר קו כנגד החיכה ושארם החיכה הצילה צחוק הצטיל והוא הצטיל
 של ורק שהוא לח וכצטפה הצילה צחוקו ונעילע הצטיל חקור דים כצום אחר צטול . ערה
 אות צ ודלל כשיח פרי לדיק קיו יע דללה לוור דלחך אחר צטול . ועייל קיו קו אות י :
 ק עס הגה וכיוו דלחנין כצו חפיו ויה שחון וכו ויש וקילין צנה שחון וכו . העיקר
 הוא כקו יש וקילין דלפיו צליר פסק וכן זיל לעיל קיו קט קעיו יח דוותר ויה
 שחון לליר וכיש הכא צכצטה דוועילע עיווש חפיו חס היתר שון גיח וותר ויה שחון
 לכצטה . ש"ך קקאל כחיהג הבוהט אות ד פרוח קקצ צלוי קקצ פרוח קקצ וכו כלל
 כצ קקצו קהיי צנה הסעיו שפ"ד קקאל חויד חיי קק"ד חכאל עס :

ו ודוקא צליקור כחוש אלל חס הליקור שון חקור חף ויה שחון לכצטה . ש"ך עס פרוח
 עס קהיי עס חכאל עס . והגס דהכחיהג עס וצלוי עס כחצו ועס הש"ך דגס צליקור
 שון וותר ויה שחון לליר צכצטה צווחכ"ת אין דעת הש"ך כן כמו שיראה הרואה וכבר
 השפ"ד עס היר צנה על הצצנים הכו גס דלא כונויי עס שדה דצרי הש"ך ופסק דגס
 צליקור שון וותר . וויהו צהפ"ו יש להקל צכצטה ונעילע ולהתיר ויה שחון לכצטה גס
 צליקור שון . שפ"ד עס :

י אוחו וקלת שכצט צחוק החלב (צפהח) חקור חפיו חס יש קו צכל החיכה הצטר נגד
 החלב שכצטה עס חקור דוקלת החיכה הצטר שחיץ לחלב חיה וולטרפת לחיכה של
 הצטר שיה חוק החלב חכיש שכל החיכה אי דצדכר לון אין ונחפטר הצליעה ויה שנועלה
 ונחלב אין כצום וכן צהפך חס שרה חקור צחוק היהר לח ונעילע חס יש קו צהיתר נגד
 החקור צצחוק הצצטה וותר חלל סיהיה קו נגד כל החקור אלל דוקא כנגד אוחו וקלת
 לצ צצחוק הצצטה חויה כלל ל דין ד כחיהג הבוהט אות ה שפ"ד עס וצווח"ו קקצ קהיי
 עס צלוי עס . ופקקו לעיל כיש וקילין דלח חחכה כצטה וקלתה צחוק הליר ויה
 שחון לליר וותר :

יא והיינו דוקא צכצום לחנין הכי ועוס שהוא לון אלל צווצטל חס היה חחכה אי
 של היתר וקלתה חוק הרוטב ווקלתה חון לרוטב והרוטב של חקור כחקה כל החחכה
 וכן חס הרוטב הוא של היתר והחחכה היא של חקור צעיין קו כנגד כל החחכה חף כנגד
 אוחו וקלת שהוא חון לרוטב דע"י רוטב רוח וצליע ונפליע צכולה . חויה כלל כח קוף
 דין ג וע"י לעיל קיו לך קקווא חויד צנה הסיו ציי קקיו . [חא הרוטב הוא של חקור
 ואין צווקלת החחכה צצחוק הרוטב קו כנגד כל הרוטב אין אוחה וקלת שחון לרוטב וולטרף
 לצטל וכקו רש"י דחייסין לחוונות שניהם כווש וויה זיל לעיל קיו לצ אות ה עיש"צ] :
 יב עס צהגה פסק כצום חקור וולצד צווצח דלזלין לקולא וכו . פיו חלח דואיס שכצט
 רק שיש פסק שווא לח ככצט יוס שלס ולענין הלכה העיקר כדצרי רנווא זיל ודלא
 כהניו קקיו שחתי . ש"ך צנה"ך כחיהג הבוהט אות ג פרוח קקיו פרוח קקיו צלוי
 קקיו וע"י קקיו ערה אות ד חויד חיי קקוה :

יג ואם יש לחלות דהוי חוק ונעילע כגון שידענו שאי וצני הצית הניה חלב צכלי אי
 וליהיה קון דכטייליה ווללחו חלב צכלי צטר יש לחלות שאוחו חלב הוא שהניה אוחו
 חס ואם הוא חוק ונעילע שרי ולא כאוור דילוח חלב אחר הוא שצטרה וקודם לכן והויל
 ונעילע אלל לחנין וקתווא זהו שהניה אוחו חס וותר . פרוח עס :

יד עס צהגה וולצד צצוה וכו . היינו דוקא צטר וצובל כצ או שרולה לחכול צאוולל
 אלל חס רולה לצטלו חחך חקור דקפק שרייתו הוי ספיקא דלוחייתא חקור . צית
 וואר זיל צריס קיו :

טו חפיו חס עלטלו הכלי ונוקיס לעקוס ג"כ לחנין פסק כצום חקור דלא כהרי חויד
 קק"ה וע"י עס אלל חס הוריקו אוחו וכלי דלשון לכלי שני וסכ"ר היה צדוק שלא היה

צו חקור וקודם צנה לחנין כאן כוולל וכלן היה צכ"ש ולא עווד ונעילע וותר . וע"י עס :
 סז עס חס הוא כצום צחוק ליר או צחוק שוון חס שעה כדי שיתכנו על האור וירתיח
 וכו . צכאלן צעיין כצום צחיוון וכן זיל קותר עלויו דצק"י קד גצי עכצרה צחיוון כחצ
 דצעיין ונעילע והכא כחצ דצחיוון כדי שיתכנו על האור וירתיח וכבר כל האחרונים זיל
 נחצטו צנה . ולענין הלכה אלו אין לנו אלל דצרי וכן זיל כפצטן שקצלו הורחוחו ולעיל
 גצי עכצר-שהוא פסק וכן דצעיין ונעילע וכן עיקר והכא גצי פאר דצריס לכצום צחוק
 שוון כיון ששה צכדי שחון על האור וירתיח חקור . צלוי קק"ד פליתי קק"ה ערה אות ה .
 וויהו היינו דוקא צחיוון חוק אלל צחיוון שאינו חוק יש להתיר . שפ"ד קקצ חויד חיי קק"ו
 חכ"א כלל נח אות ג . וכ"ל דצדכר ואלל גס צחיוון שאינו חוק אין להתיר אלל דוקא צהפ"ו כיון
 דהכא חקור לגוורי דצרי ואלל חף צלינו חוק וצודלי דים לחוס לדצרו ואין להתיר אלל דוקא צהפ"ו :
 יז וויהו צפסק כצום צחיוון ודלי לחנין וצפסק כצום וותר כיון דצודלי כצום צחיוון
 רוב האחרונים הגלון ש"ך ופר"ח ודעווייהו ותידין והגס דלחן פסקו כקו האוקריס וויה
 צפסק כצום ודלי דלחן להחניר :

יח לא וקרי כצום אלל צוים או רוטב לח כוים אלל כרישה קבאה צנוד עור וולד הצטר
 לא וקרי כצום . שו"ב אות ד ועס ופר"ח אצרה סכדרי זיל :

יט ע"י ב חוס של כ"ר שהי"צ אצטל וכו . ואם אין הי"צ חפיו צכ"ר אין להחניר
 וחפיו עוודו על חאס אינו חקור כלל . ש"ך קק"ה וכיוו ונערה אות ח .
 וויוו דחה ויהא צעי ופשוטו . [כ"ב חכיש שהש"ך עס החניר לחקור כד"ק חף וולו וכן
 זיל שבו חוס של כ"ר שהי"צ וכו ונשווע דלח אין הי"צ אינו חקור וחפיו עווד אלל חאס
 כווי וכ"ב וכן צצוי קיו לה ע"י צקו ככפי יונה שפסק כן להקל ע"י ועיין להרי
 צ"ד חויד קיו יב] :

כ טיעור יד קילדת כחצ וכן צצוי שהוא כ"ו שכניקו של חינוק כוית והוא וויוו קצת
 דף ו ע"ב . והעולם כוהגים כ"ו שא"ל להחזיק צו היד ונחית חחוס וקרי י"צ . ואין
 דצד כן דים הפרט צלחנים דים כויה ווחוס וועט ויש שאין כויה כ"א כחוס גדול ועל כן
 חלו בגווי צכניקו של חינוק ולחן האידעל לא צקלין צשיעור שכניקו של חינוק כויה ולכן
 עכוש צודי דלוחייתא דלוי להחניר צכ"ר עד ט"ל חספק וולצו שאין צו חוס של כניקו
 של חינוק וחפיו צדצקן לריך חקירה על זה . הגלון צכ"ר שור על חילין דף קג ע"ב
 פתיות קקיו ועס חכ"ל :

כא לענין עכו וכו"ר אינו חקור אלל דוקא כדיוק . וכן זיל צטווע לעיל קיו סח קע"י
 . ש"ך קקוה . [וונצטל כווי כדיוק וויוו לשנת וצווח . ש"ך עס] . וחפיו צערו
 שנפסק הקלות ג"כ צעי קליפה . ש"ך עס . [אלל שאינו ונפליע ונצליע צפעס אי . ש"ך עס
 חכ"א כלל נח אות צ] . ודוקא צודי דוואכל אלל לא צכלי . ערה אות ז ועס הרי צאר
 יעקב וכוכ הונויי כלל נח קק"ו . [ופשוטו דגריה ויהא צעי כווש וכן צק"ו לצ קע"י
 ע וש"ך ופשוט עס קק"לח] . ולענין כלי חרס הונויי עס כחצ דכ"ח חצי כוואכל ע"י
 וערה עס כחצ צקוף דצרו והוכיה ונח"ויה דכ"ו חכ"י ונחכות . ולענין ועשה לריך להתיב
 דצד . [גס עיין לחכ"א עס דוועט וודצרו דגס צנפסק הקלות חקור צכלי ע"י ועיין להרי
 יד יאודה הנויי על הו צצווח צק"ו לא צאוור אות יב וצקלר אות יד וצק"ו לצ צאוור אות
 נו וצקלר אות עס שבו שדעת וכן זיל גס צערו שנפסק הקלות חקור צכלי ע"י ועיין קו
 צעי חיי קיו קע וח"כ צכלי חרס יש לחקור גס צנפסק הקלות :

כב חס עיה הצטיל של חקור וכו"ר לכלי כטר חס דרכו של אוחו כלי החחון להשחוש
 צו צטופע חויד וותר לצטל צו דווחווא חכ"א קו נגד הקליפה אלל חס לפעוים
 ונחחוש צו צדכר וועט חקור וועס גזירה כדלעיל קיו לע . הרי ככא אליהו צק"ו סח
 אות צ הצי"ו שו"ב עס אות ג וערה ח"ת ה וקיים זשיינו דוקא צשאר כלים אלל קצרה
 שרחה וליכה גצוה ונחחוא ליכא קו כווש הש"ך קיו קט קק"ה עכ"ל ועי"ל אות ג .

כג כלי שהכניקו לכ"ר צעטה שונתיח ושצ וונו חוין חפיו חס שעה קלת אוחו כלי
 צחוק

צדקה הכ"ר עד שהתחייב עולה הודך הכלי הזה אעפ"כ הוא ספק אם יש לו דין כ"ר ד"ל שאינו נקרא כ"ר אלא כשעומד על האור צלי הפסק אבל זה י"ל הכף שהולאחורו יש לו דין כ"ש ולאחורא ק"ל כ"ש דדינו כ"ר (ואפי' לא שהה הודך כ"ר) אבל לקולא דהיינו להגעיל צדקה הענין לא הוא כ"ר (ואפי' שהה הודך הכ"ר) . חכ"א כלל נט' אור ג' והוא מאח"ה כלל כו דין צ' וכן העלה הט"ו בסק"י לב' קק"ל והס"ך עם צנקה"ה ובק"י קז סק"י פרי"ה קיוון קז סק"י ער"ה כ"י קח אור ז' ובק"י קז אור ג' ונ"י כלל נט' אור כ"א . דוקא שהולאחור הכלי וכ"ר עם הצביל אבל אם תחבו לכ"ר והולאחו ריקן יש לו דין כ"ש לגו"י . חכ"א עם . (ועיי"ל אור לא) . ולענין ערוי וון הכף אם תשוב כווערה וכ"ר עלונו או לאו הנה הער"ה ז"ל צק"י קח אור ז' כי ה"ל כלי ששואב צו וכ"ר ווערה ונוטו לענין איסור דינו כ"ר אבל לענין הגעלה דינו כ"ש עכ"ל אבל צק"י קז אור ג' כי ה"ל וא"כ נראה דה"ל ערוי וון הכף דינו כווערה וכ"ר אבל הא"ה כלל לו דין ג' כהז' ה"ל אם עירבו ע"י קף אע"ג דהכף נאסר הקערה וותרת וכו' דאין כאן ערוי וכ"ר ע"כ ווערה קלת דחזר צו מו"ט ונחילה ושאלנו ג"כ את ח"ר נקיס הלוי (ז"ל) ואמר שכן נראה פה צדקה לדונו כ"ש לענין זה . וע"ע להרו יד יאודה הכד"ו ו"ש צדקה צק"י לב' צדקה אור ט' דף ע"א ע"ש :

כד עם אכל חום של כ"ש אינו נצטל וכו' וראוי לחוש לזוהר לכתח"ל אבל צדיעבד וותר צל"ק וכו' . הרבה מרצני האחרונים שפסקו על דין זה דכלי שני וזה אומר צכה וזה צכה . ולענין הלכה אור אין לנו אלא דברי ונ"ל שקצבלו הוראותיו ולכתח"ל יש לחוש ולזוהר אבל צדיעבד וותר צל"ק . וי"טו היינו דוקא בהפ"ו אבל בהפסק וועט ראוי לחוש לדברי האחרונים ז"ל דהי"כ דה"ק ונפחות להלכ"ו קליפה והנחמ"ה בהפסק וועט לאסרו ח"כ :

כה סעי' ג נפל איסור חס וכו' . כל הסעי' הזה כתב אותו ונ"ל לעיל ק"י לא סעי' ד' . ועיי"ל בצדקנו ונאות עו והלאה ו"ש ע"ו וז"ל לכפול הדברים :

כו עם סגה וכ"ו לא ויירי אלא צדקה כ"ר וכו' אבל אם כ"ר מונח כ"ש ואח"ך מניח הותרת לללו או עליו וכו' . דוקא אם כ"ר מונח כ"ש אבל הניח דבר אסור חס דכ"ר צקערה של הותרת הקערה לריך קליפה וכן אם הניח דבר הותר חס צקערה של איסור הותרת לריך קליפה דהוי כמו ערוי . ס"ך סק"י פרי"ה סק"י :

כז עם צהבה ואם הניחם ז"ל חס שניהם חנוין נחום כ"ר וכו' . זהו ק"י רמ"א ז"ל אבל רמ"ל ז"ל ק"ל דצדק גוס כגון חתיכה צדק או דג או אור או דוחן דוענין חס וון הקדרה חס הי"כ דינו לעולם ככלי ח' ופסקנו לעיל ק"י לב' אור כ' ונ"ל דצדקו דהעיקר כרמ"ל ז"ל דכן ק"י רוב האחרונים ז"ל וכל דבר גוס כל זמן שהי"כ עומד צמניו ונפליט ונצליע אפי' כ"ש ע"ש . וי"טו היינו דוקא הצביל של אור שהוא י"כ (סקורין בערצ"י פלאו"ו) אבל הצביל של אור שהוא ללול ו"ש צו רועז (סקורין בערצ"י סורב"ו) אינו נצליע ונפליט אלא דוקא כ"ר אבל כ"ש דינו כדבר לם שאינו נפליט ונצליע . ס"ך קוף סק"י :

כח עם צהבה ואם הא' לזון הותר לריך קליפה צנוקס שנגע וכו' . ואפי' חס האיסור לזון קני צקליפה ואפי' צנוקס שאין הפ"ו ללא כרמ"ל וט"ו סק"י . ס"ך סק"י ואחרונים :
כט וצדק וצדיקה שנגעו זה ללל זה וחו' ונ"ט לזון שניהם לריכ"ה קליפה . ס"ך עם פרי"ה סק"י :
ל עם צהבה איסור שהניחו צבלי הותר או להפך אונרין ציה ג"כ דין תחלה גבר וכו' . וכן עיקר דגם צבלי אונרין דין תחלה ודל"ל כרמ"ל פכ"ה סק"י ס' ופג"ה סק"י ונ"ט שהחמיר אלא העיקר כדברי וו"רס ז"ל . ס"ך סק"י כה"ג הגה"ט אור יג פרי"ה סק"י צל"י סק"י ונ"י כלל כג' סק"י כרתי סק"י הגם שהחמיר צב"ה אכן לא ק"ל חבי ספ"ד קוף סק"י חו"ד הי' סק"י וצ"י סק"י חכ"א כלל נט' אור ח' :

לא ואם הכלי קר ונפל על חתיכה דוחמת ש"ש צה רועז קלת חס החתיכה של איסור אינה אסרת כל הכלי אלא דוקא צנוקס שנגע וכן חס הכלי של איסור וחתיכה של הותר ולא נגע הכלי צכל החתיכה לא צעינן ק"י כנגד כל הכלי אלא דוקא צנוקס שנגע צבלי דלא אונרין תחלה גבר לאסור כל הכלי או לאסור כל החתיכה אלא דוקא צנוקס שנגע . ונ"ט צק"י לב' סק"י צ"ה טעולה ו"ט וכו' צק"י וכן חס חתיכה ליכא רועז והיא דוחמת והונח

והונח הכלי עליה א"ל כד"ק אלא דוקא צנוקס שנגע צין צבלי צין צחתיכה . חו"ד צ"י סק"י :
לב ואם הכלי רותח שהי"כ ונחמה שהחמיר צה חנוין והורק ונוטו החנוין ונשאר הכלי ריקן וי"כ צ"י י"א דדינו כ"ש ואינו נצליע ונפליט ואם הוסס צו חתיכה לונכת אינו אסר כלום . כן ווערה ונחמ"ל ק"י קפג דכ"ר שהורק ונוטו החנוין דינו כ"ש . ע"ו לעיל סק"י לב' חו"ד צ"י עם . וי"א דכ"ר אף שהורק ונוטו החנוין ג"כ דינו כ"ש . הגאון פרי"ה צק"י לב' צנוט"ו צנוקס הס"י וצטפ"ד ק"י לב' סק"י שכן דעת ונ"ל ונדלר"ך צ"פ ק"י צכה"ה חק' צ"פ מוכרח לומר דק"ל דגם אם הורק ונוטו החנוין דינו כ"ש ע"ש [ועיי' להרו יד יאודה צק"י לב' סוף סק"י ג"כ דמה לדברי הט"ו] . ולענין הלכה ודאי דיש להחמיר וגם אחר שהורק חסוד כ"ר כיון דמנן ק"ל חבי ונ"ט ג"כ דרצ"ה חס הולר"כיס שני פעמים ששים :
לג ואם הכלי הוא חס ונחמה האור צלא רועז וכגון שקלו צו איסור צלא רועז והונח על חתיכה לונכת או שהניח כלי ונצ"ן רותח על חתיכה איסור לונכת צזה לא אונרין דין תחלה גבר דגם שכתלצן צאור אינו ונתקרה ונתחלה הלזון ויכול אפי' לצבל תחלה לזון ואסר הכל והחוס יעיד על זה . חו"ד עם :

לד ועיי"ל סק"י ז' עוד כתבנו כו"ה חילוקי דינים על הכלי ע"ש :
לה עם צהבה אסור לערות מכלי ש"ש צו שוון כשר לנר דולק וכו' וצדיעבד אין לחוש וכו' . ואם עירה שוון איסור חס לחוד שוון הותר קר אסור אפי' צדיעבד ולא ש"ך להחיר ונ"ט דתחלה גבר ונ"טו ש"י הערוי ניחך ונ"טו שוון הותר ונצבל הכל ונאסר . ד"ו סוף אור ח' ע"ו סק"י כ"ה"ג הג"ה סוף אור טו פרי"ה סק"י צל"י סק"י ונ"טו סק"י :
לו אם כפו כלי על נר דולק והזיע לועלה והי"כ צבלי לועלה כאסר הכלי . ונ"טו עם . ולוודנו וזה שצעינו צטעה שטו"ס כוח"ל ונצ"ה"ס חלב (צל"י) של עזים ונחמ"ה אותו צבלי של חרס ונדל"קין צו פחילה וכו"פין עליו כלי והלכ"ה עולה ונדבק שהורית של העשן צבלי עד שנקעה כמו אצק והאצק חמו' לוקחים אותו ללודך הכוח"ל ודאי דכלי העליון נאסר ולא נכשר בהגעלה אלא צעי ליצון . כן אונרו חכו"י הי"כ"ה הי"ו :

לז פיעור כד"ק היינו שתהא גסה קלת כדי שתוכל להנטל כולו כלי . הרש"א ז"ל צתה"א צ"ח ד' עבר א' צק"י ונ"ל צ"י לו נ"טו הר"ן ס"ך ק"י לו סק"י כ"א פרי"ה ק"י לו סק"י צל"י ק"י לו סק"י חכ"א כלל נט' אור י"א וכ"כ לעיל ק"י לב' אור כו' :
לה סעי' ד צד"ה כשנפל לחוד הצביל וכו' שפ"ל על הל"י שאלל הא"ש אינו אסר אלא כדי נעילה וכו' . ואינו לא צק"י צין כחוס לשון ואפי' צכחוס צעי ק"י וכל ו"ש ונ"ל צ"ה סק"י לא פסקין כוותיה דאכן אזלינן לחונרא כ"י מו"רס צהבה ז"ל כו"ש לקון אור ונ"ט ע"ש . וי"טו צשווננו של גיד ליכא ונ"ט דפליג וקני צנטיילת ונ"טו :
מ צד"ה שאין הל"י אסר אלא כדי נעילה וכו' גדי שמן שללאו צחלצו וכו' אסור לאכול אפי' נראש אונרו וכו' . ואפי' הראש לועלה ולד החלב והכליות לונטה ג"כ אסור דחלצ' ונפעפע כלפי וועלה . ונ"ל צ"י ונ"טו פרי"ה סק"י צל"י סק"י :

מ עם וכל דבר ש"ש לו פעפוע וכו' אע"פ ש"ס צחתיכה ק"י לצבל האיסור לריך נט"ו . ואם שכת וצטלו צלי נט"ו וותר וז"ל ק"י נגד הנעילה . ונ"טו סק"י חו"ד ח"י סק"י ו"ט עם ט"ס . וגם אם הוא איסור כחוס דצ"ה וון הדין צעי נעילה וצטלו צלי נעילה אפי"ה וותר ולא צעינן ק"י נגד הנעילה לנו צני הספרדים דלית לן איסור דצוק דחמ"ו לא חילק צין שמן לכחוס אלא לדידהו ק"י האשכנזים דאית להו איסור דצוק :

מא עם ש"ש לו פעפוע שפ"ל לנוקס ידוע ונחתיכה וכו' . אבל חס אינו ידוע היכן נפל לא ונחמ"ל להלר"ך נט"ו לכל החתיכה ונ"טו ספק ונ"טו שצבר נחצלה צ"ו אבל צאיסור כחוס שאינו ונפעפע ואינו נחצבל צ"ו שאסר כדי נעילה חס לא נודע ונוקס נגיעת האיסור או לריך ליטול כדי נעילה וכל החתיכה ונ"טו . ונ"טו סוף ס"ך דף פ"ו ע"א פרי"ה סק"י ונ"טו עם . לכאורה נראה שזה הפך ונ"טו לעיל ק"י ק"י אור קלת גבי צצ"ה שנוולח צבלי שח"ו כל ונ"טו שבתוך הל"י אסור ונ"טו שמון לל"י וותר ואם אין ידוע צח"ה לב' ה"ה מוכח כל החתיכה אסורה וכתבנו לעיל דהיינו דוקא כש"ס ספק שג"ה רוב החתיכה הותר

צחוק הליך אצל אס צרור לנו דלא היה רוצה מותר דויעוט בעל צרוב והוא נהיה פליתי
 ז"ל עיי"ש . וזה קוטר מ"ש צבאן דאס לא נודע ונקום נגיעת האיקור לריך ליעול וכל
 החתיכה והואלי לא אורנין דתיבעל צרוב דנקטתו אחר הלדדן שלא נגעו הס רוצה ון הוקוס
 שנגע . ול"ל דהכא ויירי כגון ק"ש ספק שנגע האיקור בכל הלדדן ולא יע רוב כי היכי
 דלא תפלוג אהתם ונוכרת לידחק בן וקוס דזס הפי דהחתיכה צטילא צרובא יע ראיס ונושכת
 מי פ"ז דכלאיס הנועציר עלין נקוב צכרס אס הוקיף צנאלהיס אקור ואורנו צחולין הוקיף אין
 לא הוקיף לא ופיר"ש דאס לא הוקיף ונאלתס מותר וקוס דויעוט בעל צרוב עיי"ש ונשוגע
 דאפי' צחתיכה או הויעוט האיקור בעל צרוב . ועיין צנו"ב ונ"ח ח"ד סי' כ"ד ונ"ס
 צקופו וכיין דזאת הסי ונוכרת מוכרת לתרן אהכא כו"ש הגס שהוא דוחק :

מב גס אס יע ספק אי נגעס זאת החתיכה צחלצ או לאו ויס קי צחתיכה כנגד החלצ מותר
 אף צח"נו דחלצ צצטר אינו ויכו אפי"ס ח"ל כעילה . ועיי"ש ע"ש :

מג עס הגס וי"א דאין לנו צקיאיס איזס וקרי כחוס או טון ויס לאקור צכל ענין עד
 דאיכא קי וכו' לריך כו"ש . גס אכן לא צקיאין צין כחוס לשון דהאי"דנא אהקור דרי
 דאין אהנו יודע עד ויה ועל בן יע לכהוג דגס צכחוס צעין קי ונע"נו וכ"כ הפרי"ת סק"י
 דהאי"דנא אכן לא צקיאין . ווייתו הפרי"ת ז"ל לא אקר אלא צחלצ או צשונון אצל כגון צטר
 כחוס לא אקרין בן וקוס ודצריי ז"ל ואכן צדידן ויראי הוראה אכן ואף צצטר לא צקיאין
 צין כחוס לשון ואקרין אפי' צצטר . וייתו היכא דאיכא הפ"י או ע"ש וצצטר צדוחק יע לקטוען
 על הפרי"ת ז"ל ולהתיר צצטר כחוס ובגון סרואס לפי דאות עיי"ש הוגרס שהצטר כחוס סרבת
 ואין צו ספק ככל יע להתיר צנע"נו :

מד סעי' ז הא דחתיכה איקור אוקרת וכו' כשאיקורה ונחנת עלוהס כגון כצילה וצצ"ח
 וכו' העיקר הוא לדעת ונרן ז"ל דצצ"ח וקרי איקורה ונחנת עלמו וחסוב
 איקורו ונגפו וחתיכה זו סנאלקרה ונקודס ונחנת ציטול עיי"ש חלצ נאלקרה לגמרי והיא איקורה
 ונחנת עלוהס ואס נגעס חס צחס אפי' צלא רועב אוקרת . ע"ך סק"י ודלא כהט"ז סק"י
 פרי"ת סק"י אע"פ אהת כ ונ"ש קק"י ספ"ד סק"י . ווייתו אינו אוקר אלא כדי כעילה .
 ע"ך עס . וסיינו דוקא אס היחה חתיכה הצטר סנאלקרה ונחלצ כחוסה וגס החתיכה שנגעס
 צה היא כחוסה דהגס דאוורנין דאין אנו צקיאין צין כחוס לשון ונחנתין גס צכחוס היינו אס
 אקורה ונחנת עלוהס לגמרי אצל צצצ"ח הגס דחצבינן לה כאיקורה ונחנת עלוהס וייתו נאלקרת
 ונחנת צלוע וכיין שאיקורה ונחנת צלוע לא ונחנתין צה כולי האי אצל אס היו שתיסן שונות
 או אפי' אס או ויהס שונייה ואפי' חתיכה סהטר דחזיל היתר ונפסס לאיקור אוקרת סברתס
 שנגעס צה לגמרי וצעי שסיס . ספ"ד סק"י וספ"ד לעיל סי' לב סק"י עיי"ש :

מה עס אצל אס אין צה איקור אלא ויה סצבלע ונוקוס אחר אינה אוקרת אהנת סנגעק
 צה וכו' . פי' אינה אוקרת ככל ואפי' קליפה לא צעי . עיי"ש סק"י וסכ"כ רש"ל
 פנ"ה סי' ויה כו"ש הג"ה אהת לה ועיי"ש סק"י חו"ד סי' סק"כא . ונשוגע דקליפה לא
 צעי אצל הדחה צעי ואפטר לחווראל צעלנוס וקוס דצלוע אין יולא צלא רועב אפי' ונש"ש ע"ש ;

מו עס אפי' אס כללו יחד וכו' . דס סצבלע צחתיכה אחר סנוולתס והודתס כדניה וצבלע
 צה דס אה"ך הוי איקור צלוע ונוקוס אחר דהדס הוי כחוס ואינו ונפעפע ואינה
 אוקרת חתיכה סנוגעט צה עיי' לליה וסיינו דוקא דס סצבלע ונוקוס אחר אצל חתיכה סי'ס
 צה דס של עלוהס כגון צטר שלא נוולת עדין ויס צה דס של עלוהס אוקרת עיי' לליה חתיכה
 סנוגעט צה . ע"ך סק"י פרי"ת סק"י ונ"ש סק"י כו"ש הג"ה אהת ווי חו"ד צו סק"י :

מז אפי' אס החתיכה סצבלע צה האיקור היא שונייה וסונון סצה ונפעפע אפי"ס אינה
 אוקרת חתיכה סנוגעט צה לפי שאין סונון סצה וולך עונו האיקור אלא לנוקוס
 שהאיקור עלמו יכול לילך עס צנוצבו . עור ע"ך סק"י צלוי סק"י פרי"ת סק"י וספ"ד סק"י :

מח עס ד"א כסצלעס איקור שאינו ונפעפע אצל צלעה ון הדצריס הונפעפעיס וכו'
 אוקרת חצרתס וכו' . ואוקרת כולה עד קי נגד האיקור הצלוע . ע"ך סק"ך ונ"ש
 או"ה ככל כע דין ד פרי"ת סק"י צלוי סק"י :

מט עס או צחתיכה חוה ועליונה לונכת וכו' . ואס החתיכה לונכת והעליונה חוה
 צעי קליפה כדניה . פרי"ת סק"י פרי"ת סק"י חכ"א כלל ס אהת . וי"א דצח"ש
 צחתיכה לונכת ועליונה חוה לא צעי קליפה . ספ"ד סק"כא חו"ד סי' סק"כג ד"ס לקטוען
 אה"ך סק"כא דלא צעי קליפה :

נ עס הגס וכל זה צצו חתיכות אצל כלי סצבלע איקור אוקר אה היתר וכו' . הנעס צזה
 דדוקא ונאל כ"ס לו ויה לפלוט ונגופו או הצליעה אינה הולכת צלא רועב אצל כלי
 שאין צו פליעה ונגופו או יולא ספיר ויה סצבלע ודוקא כלי סצבלע איקור אוקר אה הונאלכ
 אצל אין הונאלכ אוקר אה סכלי ובגון חתיכה צטר סנאלקרה ונחנת צלוע של איקור כחוס
 ונפל צכלי של היתר אינו אוקר אפי' צצניהס חוין דדוקא סכלי פולע צלא רועב אצל הונאלכ
 אינו פולע צלא רועב . עיי"ש סק"י פרי"ת סק"י צלוי סק"י ספ"ד סק"י הל"ש סעיף ד
 חכ"א כלל כו אהת ו . והגס דהחוו"ד היתר אפי' אס הונאלכ צלוע ואיקור טון אין הונאלכ
 אוקר אה סכלי כו"ש צציאוריס סק"י ויין ראייתו מוכרתס ואין להקל כדצריי :

נא חצטיל אורו ודגיס וכיולא צחס סצבלע צחס צטר או חלצ אינו חסוב צלוע ואס תחב
 צחס קף של צטר או של חלצ צן יונו נאלקרו שניהס . רש"ל פנ"ה סי' ויה ע"ך
 סק"י כו"ש הג"ה אהת כו פרי"ת עס צלוי סק"י ספ"ד סק"י הל"ש עס חכ"א עס :

נב עס צהגס אצל כלי סצבלע איקור אוקר אה היתר . ודוקא סכלי אוקר אה הונאלכ
 אצל אין כלי אוקר כלי צלי רועב ונגיעתס ואפי' סניהס חוין כו"ש סק"י לב סעי'
 ס צהגס . ע"ך עס כו"ש הג"ה אהת כו פרי"ת עס צלוי עס הל"ש עס ספ"ד סק"י כו"ש
 חו"ד סי' סק"י חכ"א עס אהת . ווייתו לכחתיי אין לעשות כן ליגע צו קדרות חנוות .
 ויור"ס ז"ל צהגס עס לעיל סי' לב כו"ש עס צלוי עס ספ"ד עס . ויראה דאין כלי אוקר
 כלי אפי' אס צלוע טון . ספ"ד עס :

נג עס אוקר אה היתר שנוגע צו אפי' צאיקור שאינו טון וכו' . ופטר דאינו אוקר דק
 כד"ק . ד"ו אהת כ ע"ך סק"י כו"ש עס אהת כ פרי"ת סק"י צלוי סק"י כו"ש ספ"ד
 סק"י חו"ד סי' סק"י חכ"א עס אהת ז :

נד ואפי' אס צלע סכלי איקור טון אינו אוקר אה הונאלכ אלא כד"ק . פרי"ת עס וי"א
 קי תחא סק"י כו"ש חו"ד סי' ל חו"ד עס חכ"א עס . סכ"א אהת ז :

נה להפליט וכלי אל אוכל יע חילוק דאס הוא יצט לגמרי אוקר כד"ק ואס יע צאוכל
 דעיצות קלס אוקר כדי כעילה וכלי אוכל . ספ"ד עס :

נו סעי' ח כוליא סללאס צחלצס אינו אוקר כד"ק וכו' . פי' וצעי קליפה ון הכוליא .
 ווייתו העיקר הוא דצעינן כדי כעילה כו"ש ונרן לקטוען עיי' ע דלקטוען
 צעינן כדי כעילה . פרי"ת סק"י וספ"ד לעיל סי' לב סק"י עיי"ש :

נז עס צהגס ויס איקריס וכו' . ואנו אין לנו אלא דצרי ונרן ז"ל ווייתו צעינן כדי כעילה כו"ש :

נח עס צהגס ואס נחצטל כך הכוליא כ"כ ולריך קי כנגד כולה וכו' . זהו לקי האשכנזיס
 דאית להו איקור דבוק אצל סספרדיס דס"ל כוונן ז"ל דליח לן איקור דבוק אס נחצטלה
 הכוליא עס הקרוס ח"ל קי אלא כנגד הקרוס ואס נחצטלה הכוליא עס החלצ צעינן קי כנגד
 החלצ והקרוס . כו"ש הג"ה אהת לו דג"ה והוי יודע וכו' עיי"ש :

נט סעי' ט וליה שאינו כאל ונחנת עלמו דינו כרותס . והוא כעין וליה סוולתיס
 לקדרס כו"ש ונרן לעיל קי לא קעי' ה וגס צעינן סיטתס צכדי סיינו
 לקדרס כו"ש ונרן עס אצל אס לא קסה כדי וליהס לקדרס אינו נאלקר ואפי' קליפה לא צעי
 צכחוס וצשונון לא צעי קי והגס דהס"ך עס והפרי"ת עס ועוד אחרוניס דחו דצרי ונרן ז"ל וס"ל
 דויליח כרותס הגס דלא קסה סיינו ואוקר כצו כחצנו לעיל צק"י לא עס אהת כו דפעיקר
 כדצרי ונרן ז"ל ואס לא קסה סיינו לא הוי רותס עיי"ש :

ס עס ונפליט לאיקור כד"ק ואס הוא טון סגיד וקנוקלת סצו והקרוותס יע להחניר
 ולהלכיס כו"ש וכו' . הנה דצרי ונרן צזה סתראי כיכה על דצרי סצק"י סד וקי' ע
 וכצו סאריכו צזה כל סאחרוניס ז"ל ונכללס רציו סכ"ה הג"ה אהת ונ"ס פרי"ת סק"י לב
 [יג]

והמכונה גם והפריש גם והמני כלל לח סק"ט כחצו שיש ט"ס בדברי נרן וכל"ל ונפליט
 לאסור כד"ק אם הוא שוון דגיד וכו' ונלח אם לרין לחקר ונעשה הוא"ו וא"כ השוון דגיד הוא
 מדכבן קגי בקליפה ונ"ש אח"ך והקרונות הוא דבר צפ"ע דצביל דהקרונות אית זהו ספק
 איסור דאורייתא החנוני צפ"ס והלרין כדי נעילה . צדס הגלון נ"ו ונ"ך ונ"ך ח"ב פרק
 ו הביאו הגירסא כונו שהיא דהיינו ואם הוא שוון דגיד וכו' ונלח ואם היא צו"ו . גם
 יש קתידס אחרת דצב"י נרן לפי זאת הגירסא דהכא צעי צשוון הגיד כד"כ ולקון צשוון
 כתב ואם הוא חלצ אונס לרין קי וכו' ואם הצער שנוולח עונו הוא שוון אפי' צשוון הגיד
 וכו' לרין קי לצטלו וליטול ונוקוס סגנע כדי נט"ו ולפחות קליפה וכו' ונדכחז ולפחות
 קליפה ונשנע דעכ"ס קגי בקליפה וא"ל נעילה וקי והרי לעיל כתב דוקא נעילה אפי' צשוון
 הגיד ועל כן לענין הלכה העיקר הוא דצב"י נרן ז"ל כו"ש סו"כ ע"ש ועוד הוסיף השפ"ד
 ז"ל וביאר דצב"י דהיינו דצער כחוס צין דאורייתא צין דצב"י קגי בקליפה לדעת נרן הגם
 דאכן כחנני צוה וכנו שכתבו לקון צס"ד . וצשוון הגיד וקוקות צבו החנוני צה וצעי
 כד"כ ונשוס שהוא שוון והגם דהוא דצב"י החנוני צה וכן החנוני בקרונות דשוניס קלת
 אונס אם הסתיר שוון אפי' אם האיסור כחוס דאזיל הסיתר ונפטס ליה לאיסור והוי כאיסור
 שוון דצעי קי ונעילה ודיכא אצל צשוון הגיד דהוא מדכבן אפי' דהיתר ונפטס ליה קגי
 צקי וקליפה ונ"ש נרן וליטול ונוקוס סגנע כדי נעילה קאי אצער איסור שהוא דאורייתא
 והסיתר ונפטס ליה צעי נעילה ונ"ש ולפחות קליפה קאי אשוון דגיד דכיון דהוא דצב"י
 והיתר ונפטס ליה קגי בקליפה והגם דנרן החנוני צרישא צשוון הגיד אם הצער כחוס וצעי
 נעילה הכא צהיתר ונפטס דצעי קי כלה נרן ז"ל להקל כיון דאיכא דק"ל דלא צעי אלא
 דוקא קי ולא צעינן כלל אפי' קליפה ונ"ש לא החנוני נרן צו וכתב ולפחות קליפה . שפ"ד
 סק"כו . ואכן צדידן לענין דינא ודאי דיש לנו להחנני כדצב"י נרן וכפ"י סו"כ והשפ"ד
 דצשוון דגיד והצער כחוס צעי נעילה וצהיתר שוון ואזיל ונפטס ליה לשוון דגיד צעי קי וקליפה .
סא אפי' אם הסיתר שוון הוא תפל והאיסור ונלח כחוס אם האיסור הוולוח הוא לוועט
 והסיתר התפל לוועלה תחלה גבר ואוקר להיתר וצעי קי ונעילה כו"ש נרן ז"ל לקון
 קע"י יא ודצ"י סק"כ אינס ונצניס וכצ"ר הסג"ו על"ג הצ"לי סק"ו והשפ"ד סק"כה
 ע"ש . [ועיין להרי על"ל שדה דצ"י הספ"ד והסכים עם הס"ך ועי"ע להרי דגול ונצנה
 לעיל צקי ע שפ"י דצ"י נרן ז"ל כהרי על"ל ע"ש] :

סב קס וכו' לענין חתיכה עלוה וכו' . ולענין שאר חתיכות שנוולחו יחד אם אין בכל או
 נהס צפ"ע קי לצטל החלצ אסורות ואין ונלטרפין ציחד לצטל החלצ דאין חלצ
 אפעפ"י ונחתיכה לחתיכה צלל רועצ וכו' . הנה צוה גי שטות שיעט ונר"ס ושיעט רצונו
 כתחלל ושיעט הרצב"א ז"ל והכל הביא אותם נרן צצ"י ז"ל ונכל סצרה וסצרה כונסך קולא
 ושוונא וכנו שהלרין צוה הפר"ח ז"ל בצק"ל וביאר כל הלוקך ויה ש"ס צין כל סצרה וסצרה
 ע"ש ונרן ז"ל ספק כוונת"ס צין לקולא צין לחונרא . ולענין הלכה אנו אין לנו אלא דצ"י
 נרן ז"ל צין לקולא צין לחונרא דאם אין צחתיכות שנוולחו עוה קי בכל או ולי כדי לצטל
 החלצ כל החתיכות אסורות ואין ונלטרפין ציחד לצטל החלצ דאין חלצ ונפעפ"י ונחתיכה
 לחתיכה זהו לחונרא . וכן לקולא דאינס אסורה אלא דוקא אותם חתיכה שהחלצ דצוק צה
 או אותם חתיכה שנגעה צחלצ עלמו אצל כל החתיכות שנגעו צחתיכה שהחלצ דצוק צה אצל
 לא נגעו צחלצ כולן ונחרות דאין חלצ ונפעפ"י ונחתיכה לחתיכה ואפילו צחתיכה שנוונת .
 ואע"ג דנרן ז"ל לעיל קע"י ז גבי ללי כתב דאם צלעה איסור שוון אוקרת חצרתה צנגיעתה
 דחלצ ונפעפ"י ונחתיכה לחתיכה היינו דוקא גבי ללי ספק ככצ"א אצל הכא גבי וליחה ספק
 כוונת"ס ז"ל דאין ונפעפ"י ונחתיכה לחתיכה אפי' באיסור שוון נכאה להקל גבי וליחה ונשוס
 דאפי' באיסור שוון צעין איכא דק"ל דא"ל אלא קליפה כו"ש רנ"א ז"ל ונש"ס נרן ז"ל
 הגם דבאיסור צעין כתב אפי' גבי וליחה צעי קי ונ"ו גבי איסור צלוע ראה להקל ופסק
 כוונת"ס ז"ל דאין ונחפצ"י ונחתיכה לחתיכה צלל רועצ וכן עיקר . ונ"ך ע"ש צקוף פ"ז
 צ"ד ס"ד קיוון וו ענ"ה אות כה חכ"א כלל נג אות יצ וכן תירץ הפר"ח ע"ש לצ"י
 נרן

נרן ז"ל כרתי סק"כ :
סג קס ואם אין ידוע אם נגע צכולן כולן אסורות וכו' . גם צוה ק"ל כוונן ז"ל דהיא
 לחונרא דאם נוולחו החתיכות עם זה החתיכה שיש צה חלצ או אם נוולחו עם חתיכה
 כזילה שהיא שנייה ויש ספק צכל חתיכה וחתיכה שווא נגעו צחלצ או צחתיכה הנצילה אפי' ג
 דלא ידעינן צצ"יור שנגעו אלא ספק כולן אסורות והגם דלשאר סצרות יש הסיתר לשאר
 החתיכות אנו אין לנו אלא דצ"י נרן ז"ל וכ"ש שהוא לחונרא :

סד ונעשה שהיה צוון רצונו הכנ"ה ז"ל צחתיכה צער שנוולח צחלצה עם א"צ חרנגולת
 ולא היה צכל או נהס קי כנגד החלצ ואקר אותם הכנ"ה ז"ל ונפעפ"י שכתבנו לעיל דכל
 החרנגולת וחרנגולת יש לספק שווא נגעו צחלצ ואסורות וכתב זה הנועשה צכנ"ה ג"צ אום
 כצ וצצ"ח ס"ד קי קו הלרין הרצב צוה ואע"ג דוון הסצרה א"ל לנ"צ חרנגוליס שיגעו
 כולן צחלצ צשעת וליחה כיון שהם הרצב והוי כודאי שלא נגעו כולן אלא ונקלת ונן והרוב
 לא נגעו ולכ"ע חד צהרי צטיל וא"כ לרין שיהיו ונחרות ונ"ו הכנ"ה דחה זאת הסצרה
 ונשוס דלרך הוא אללס כשוולחיס הרצב ציחד ונחפכין חתיכה על חתיכה ואפי' יהיו חתיכות
 הרצב ובודאי שאם לא יתפכו חתיכה על חתיכה לא יהיו נוגעות ונ"ו כיון שדרך להפכס
 ציחד אין הרצבי גורם שלא יגעו ז"צו דכיון דנחפכין אותם אפי' יהיו אלף ואדכצ"א הרצבי
 גורם שיגעו ז"צו דלרין להפך חתי' על חתיכה כדי שיכנס שוולח היעצ צין חתי' לחתי' ונטי
 דידהו זיהי טפי צוולחיס ונולחין הצער וכל הלדדין ונחפכין אותם כדי לנולחיס וגם העיפות
 ונולחין אותם ונצ"ח ונחון כדי שיכנס שוולח יפה וכל הלדדין ונחפכין ונש"ס כולן אסורות
 זהו חוקך דצ"י הכנ"ה ז"ל . וה"ר ונח"ר אהרן לפפ"א ז"ל שהיה צוון הכנ"ה פליג על
 הכנ"ה והחיר כל החרנגוליס כונו סוכר דצ"י ע"ש צצ"ח דף פו ע"ב דק"ל דאין הנוכח
 להפך כל החתיכות זע"א אלא ונולחין כל חתיכה וחתי' לצדה דהיינו שוולחין חתיכה או וכל
 הלדדין ונצ"ח ונחין ונחין אותם צכלי ונח"ב דאין הנוכח הזה של הכנ"ה שווע ציניו דצחתיכה ונולחין
 צו"הד צכל החתיכות כולן וכתב דאין הנוכח הזה של הכנ"ה שווע ציניו דצחתיכה ונולחין
 כל החתיכות ונלד או ונח"ך חוזרים ונחפכין אותם חתיכה על חתיכה אלא הנוכח שוולחין
 החתיכה צשלינות ונח"ך ונולחין האחרת וכיון שנוולחו את החתיכה צע"ב טוב אין ונחפכין
 אותם וא"כ לפי ונכ"ה זה חתיכה שיש צה חלצ א"ל שנגעו אלא או צחחה או צשתיס ועל
 הרוב צשלס וא"ל לספק שנגעו צכולן ונש"ס כל החרנגולות ונחרות שרובן הוי כודאי שלא
 נגעו ואותן שיש לספק צהן שנגעו צטלי צרובא . והאחרונים ז"ל שצאו אחר הכנ"ה פליגי
 על הכנ"ה והחירו צנדון זה וכהוראת הר"א לפפ"א ז"ל דכן ונליו לה"ר אהל יוסף ז"ל צח"ד
 קי כח על ונעשה שלו שהיו כ"ד עיפות שנוולחו יחד ונח"ך כנולא צאו ונח"ה סעלס הקולית
 סצור והחירס הרי אהל יוסף ז"ל צשופי ונעשס אחר דגם לנכ"ה סוונחפכין אותם
 וחייסין שנגעו כולס באיסור ונ"ע איכא ענווא רצה להחיר ונשוס דאע"ג שנגעו צשעת וליחה
 ונ"ו אין כאקרין דהא נרן ז"ל ק"ל דצעינן שישחא שיעור וליחה לקדמה כונס"ל קי לא טע"י
 ה ואם לא שהה כדי שיינו אינס פולטיס ליר כלל ואפי' קליפה לא צעו וא"כ כיון דצשעת
 וליחה אינס כאקרין אם נגעו ז"צו טוב אינס כאקרין כלל דאחר שוולחן והניחן צכלי טוב
 א"ל ליגע עד ג' או ד' עיפות ונשוס שהם ונחיס ואינס ונחפכין אותם עוד וא"כ צשעת
 שיהיו אסורים צנגיעתן דהיינו אחר שיינו לא נגעו באיסור אלא ג' או ד' והרוב לא נגעו
 וא"כ הכל ונחיריס אפי' אותם הנוגעיס דצטלי צרובא ע"ש . והגם דהרי ז"ל הסיר ונכ"ה ק"ס
 אכן צדידן לא יש לנו ספק דצבר פסקו לעיל כפי נרן ז"ל צאות נט ולעיל קי לא אורו נו
 דצעינן שישחא שיינו ע"ש . גם הרי ונח"ח"א צכ"ר דוד ז"ל צקי אהל יוסף קי כט צקופו
 הסיר לאותו דרון של הרי אה"י ז"ל וליקף צו הטעמיס סזככנו ציחד הטעס הא"י הוא ונשוס
 שנגעו באיסור קודם ששהו שיינו דלס"ו נרן ז"ל אינס כאקרין ועוד טעס צו הוא קי ונח"ח"א
 לפפ"א ז"ל דאכן לא ונחפכין החתיכות צשעת וליחה ובודאי הוא שלא נגעו באיסור אלא
 הנויעו והרוב לא נגעו וחד צהרי צטיל והגם דהרי ז"ל ליקף עוד טעס אחר ונשוס דהוי ספק
 טרפה זהו על כל היותר טוב אצל ודאי צצ"י הטעמיס האלו תקגי לן להחיר צשופי . גם הרי

כני דוד ז"ל החיר צפוי וזכה צו הטעמים אלו צדק נה ע"ה ובסוף דבריו בעמוד ד' כתב על דברי הכנ"הג דזמנינו לא ראינו מי שנהפך החתיכות צענה ונליחה ועוד כו' וז"ל וא"כ לפי יהיה כדברי הנורכי שנהפכין צענה ונליחה ונה צדק צענה והיפוך לא יט שיעור כלל דהכף עומדים החתיכות כל אי צוקונו דצענה ונליחה אינו ילא שום דבר לכשיחשב כוחות עד שיפסק ונעט וכו' וא"כ אפי' אם היה כדברי קו הנורכי לא נאמר צענה ונליחה ונשום היפוך וכ"ש שאין אנהו נוהגים כן וא"כ ונעט זה אין השט כלל עכ"ל ע"ש הרי שהחיר הרב צפוי וזכה צו טעמים אלו גס הרי צית דוד הי"ד ק"י ז' החיר צדקו שלו שוולחו טע החיר צדק יחד וקודם טעמה צו נליחה צפועור סיחור ויט על האש וכו' נודע טעמי החיכות היו טרפה והקירוס ע"ד והטליכוס והחיר הנשארות אפי' שכולן היו טעניות וזכה ק"ס והא' ויהט ונשום שלא טעה ק"י ע"ש גס הרי דבר נשה ז"ל הי"ג הי"ד ק"י ז' החיר צדקו שלו צועטת כזה ודעה לדברי הכנ"הג וזכה צו טעמים אלו ע"ש גס הרי זכ"ה הי"ד ק"י ז' צדק טו ע"ה החיר צדקו שלו ונעט הראשון וכח וז"ל הכא צד"ה כראה ודאי דהקוב ידוע דלא נגע צכולן וגס לא צרוצן צענה ונליחה טכן הדך טעניותן האווחות צענה ונליחה צקורה א' ע"ה חזרתה וכו' עכ"ל ע"ש ג' והגס דהצי"א עוד קפיים אחרים הוא ליותר יפוי כח וכן החיר הגאון ט"ו"ב וטס ונהר"ר קליוואן ו' אוחא ז"ל וזכה טעם הראשון ע"ש א' אות ח' עלה צדיקו וכל זה שלענין הלכה אין אנו חוששין לדברי הכנ"הג והכל וותרים לכל טעם וטעם לצדו יספיק להחיר חדא דאין ונכהגינו להפך החתיכות צענה ונליחה ועוד דאין ק"ל כוונן ז"ל דצעינן ט"ו"ב ונלפ"ו ונה טהצי"א עוד ונעטה רבינו הכנ"הג ז"ל צהגצ"י אות קג צעוף טקטצרה עלט הקולית ונלחו אותו עם וי חכגולות ואקר הרב ע"ש גס ק"י יט להחיר כלל החרגולות צפוי וכהנור :

סה טס ואס יודע קלא נגע אלף צחי ואין ידוע איזה היא כולן וותרות וכו' וכל החתיכות וצטלין לחתיכה טנגעה צאיכור צין אותה קלא יט צהס קי כנגד האיכור וצין אותה טיט צהס קי כנגד האיכור וצטלין לחתיכות האחרות טקטק נגע צהס האיכור והגס טהס ידועות וזכרות טהס קל היחר ונשום טיט צהס קי אפי' וצטלין לאותה חתיכות טאינס ידועות ודלא כהפרי"ח טק"ו"ו ק"ה"י צוה טקעי' וטכן ונשנע ונאווה כלל כט דין 7 ועיין צקוונך : **סו** אס הט רק צו חתיכות צין צללי צין צו נליחה ונפל חתיכה חלצ על אי ונחט ואינו ידוע איזו היא וצ"ו ונחט יט קי נגד האיכור אנו חולין להקל ונאונר דהחלצ נפל לאותה חתיכה טיט צה קי ונחחיס וותרות א"ו"ה כלל כט דין 7 כנ"הג טהט"ט אות וד :

סז טס דחד צחרי צטי"ל וכו' והי"ו דוקא כטיט צכל הגי לצטל החלצ גופיה דאי לאו הכי אינו צטל צרוצ דחייטינן טנא יצטלס ויהן טעס ט"ך טק"ל א פרי"ח טק"ט א צל"י טק"ל צ טפ"ד טק"ל א חכ"ה כלל ונג אות יד :

סה טס דחד צחרי צטי"ל ונע"ב דהכא אפטר לצרוכי ע"י טיעעונו קפילח כל חתיכה ונחתי טיט צה איכור יאכור אותה והי"ל כאיכור טיכר שאין לו ציעול וזו אינו דלח"ן דצטל הוא ואס ינגיט האיכור אה"ך לא יאכל והציעול טועל טקטאי לטעום ודלא כפרי"ח טק"ו"ו טפ"ד טק"ל צקופו :

סט טס הגט וי"ה וכו' ולפי שאין אן צקיאין צין צטר טנון לכחוט נוהגים לטער צכל ונליחה צקי וכו' גס אן לא צקאינן צין כחוט לטנון דהאיכור אהקיר דרי ועל כן יט לנהג צכל ונליחה צקי אפי' כחוט כוונ"ש לעיל אות ונג גצי ללי ונ"ו צענה דהק א' אפי' או ע"ש וא"ה להכין יט לקוונך על דברי ונן ולהחיר צצטר כחוט וכנון טרוחה לפי דלוח עיני טעורה טהצטר כחוט הרצה ואין צו טקט כלל יט להחיר ע"י קליפה כקי ונן ז"ל וכן טקכיס ער"ה ז"ל אות כו' וכל ונקוס טנולא דצדרינו לעיל דנליחה אינה אוקרת אלף כד"ך כקי ונן ז"ל הי"ו צכה"ג צענה דהק או הפ"ו :

ע והגס טחצנו צקוונך טיט לחוט לקי טהגס ז"ל ולאיכור כל ונליחה צקי הי"ו דוקא לחיורא אלף ונ"ש עוד ונ"הס ז"ל דכל החתיכות ונלטרפות נגד החתיכה טהחלצ דצוק צה ואס יט קי צכל החתיכות נגד אותה חתיכה טכל טרי וזט ודאי לנו צני טקפרדיס טכהגנו כוונן

ז"ל אכור לנו לעשות כן אלף הכל כקי ונן ז"ל וכוונ"ש לעיל דאין החתיכות ונלטרפות לצטל האיכור וכל חתי טנגעה צאיכור נאקרת וכ"ש אותה חתיכה טהאיכור דצוק צה ואס יט קי צכל חתיכה נגד האיכור אותה חתיכה וותרת וצעינן קליפה צוקוס טנגעה :

עא טס צהגה ואס אינו יודע איזו נגע טכל טרי וכו' ונ"י"י דידוע שלא נגע צרוצן ט"ך טק"ל א וכל זה הוא לקי ונ"הס ז"ל דכן נהגו האטכנזיס אלף לנו טקפרדיס דקי"ל כוונן ז"ל אין הדין כן אלף כל חתיכה טנגעה צאיכור אקורה ואין ונלטרפות שאר החתיכות לצטל ויהו אס אינו יודע איזה נגע טכל טרי דצטל צרוצ כוונ"ש ונן לעיל ונהג כאן ונשנע :

עב טס צהגה לכ"ע ונליחה אינה אוקרת רק כד"ך וכו' ויהו צאיכור טשי"ך צו טעניות אע"פ טהוא רק דרצנן כונו טנון הגיד וקוקקות יט להחזיר כפי טנהג וצעי קי לצטלו צוקוס שאין הפקד קלה אלף צאיכור טהוא כחוט נגנרי וטוה איכור דרצנן אין להחזיר וקני צקליפה ט"ך טק"ל א פרי"ח טק"ו"ו צל"י טק"ל א חו"ד ח"י טק"ל א חכ"ה טס אות נו' :

עג טעי' י דל"ה בטהאיכור והחיר טניחט ונלוחין וכו' אלף אס הטיחר ונלוח וטאיכור טפל אלף אלף חדמה ונח טהחיר טנולח לטעס טרי ולא אונרין חחאט

נגר כוונ"ש ונן לעיל ק"י ע טעי' ג פרי"ח טק"י ע :

עד טס צהגה ויט אוקרין אס כונעין ז"צו וכו' היעקר הוא כקי ונן ז"ל דאין לחוט וקני חדמה והגס טנונן ז"ל לעיל ק"י ע טעי' ג הצי"א זחא טקי צטס יט וי טאוקר אן לא חייטינן לה כוונ"ש טס דצדרינו אות כצ ע"ש :

עה טעי' יא זח טאונרו צאיכור ונליח וכו' טחט הוא טנון וכו' טהג ויט חולקין ואונריס דצו נליחה אין חילוק אס הוא לטעלה או לטעס וכו' ולענין הלכה כצ כחצנו לעיל ק"י ע אות כד וק"י לא אות לו דצטל כפס יחזיר לעלנו ויאכור טכל צאיכור טנון ואפי' אס הכפרה חפילה לטעס כקי ונ"הס ז"ל ע"ש :

עו ואס הוא כפק טרפה טנולח עם היחר טפל והחיר לטעס וטאיכור לטעלה יט לקוונך על קי ונן ז"ל ולהחיר ונ"ה"י אס הוא צטל כפס א"ל להחזיר כן לנדנו ונחכ"ה כלל ונג אות ז ע"ש :

עז טעי' יב גצינות טנעטו דפוקי טגויס אע"פ טנולחו צחוכס וותרים וכו' ואפי' אס הט צני ונון חו"ה כלל פ"ה דין ט כנ"הג טגצ"י אות עו וכתב טכ"ט צצ"י ט"ך לעיל ק"י טט טק"ט א ונ"ה"י כלל יו טק"ב :

עח טס הגט ונ"ה אס כוולח היחר צטאר כלי איכור וכו' ואפי' צאיכור דלוחייתח טכצלע צכלי טק"ל א פכ"ה ק"י עג ע"ו טק"כ א צל"י טק"ו"ו טק"ב ט"ו"ב אוח י חו"ד ח"י טק"ל א :

עט טס צהגה ודוקא דדיעצד אלף לכתחי אכור וכן דעה ונן ז"ל דוקא דדיעצד מדנקט לי דיעצד כנ"הג טס :

פ טעי' יג וולח או חצלין טהס צקערה טל צטר וותר ליתכס צחלצ וכו' זח טקעי' כחצ אוחו ונן ז"ל לעיל ק"י אס טעי' ז וע"ש דצדרינו ונ"ש עליו צלוח ונח ונעט ונן ונ"ה"ל לכפול דצדריס :

פא טס הגט ונ"ה אס היו צכלי אכור וכו' רק טהכלי הוא נקי וכו' ונן טקחס אונרין טהיה נקי ט"ך טק"ו"ו פרי"ח טק"ו"ו צל"י טק"ו"ו חו"ד ח"י אות ונ"ה"כ לעיל ק"י אס אות ו :

פב וולח טנולח צה חתיכות גצינה יביטה יט ונקוס לאוקרה ככלקח ונן טככיס אלף כשכלקח ויטראל וידוע טאוחט גצינה כטרה יט פכיס לטחיר כנ"הג טגצ"י קיף אות עט ויט צו טי"ס צל"י טק"ו"ו :

פג טעי' יד וולח חצלוט ונ"ה"י אס יט קי כנגד טנולח וותר דלא קני צקי נגד דס חצלוט צו דלא ידעינן כחט דנא צלע ט"ך טק"ו"ו :

סימן קו

א סעי' א חתיכה שצלעה איקור ואין צו קי לצטלו שנפלה לקדרה וכו' אינה אוקרת
אלא לפי חשבון איקור שבה וכו' ששים כנגד איקור הצלוע זה ויותר וכו' .
ולאו דוקא שיש בה קי נגד איקור הצלוע אלא אפי' יש בה קי כנגד כל החתיכה אין החתיכה
הזוהר לקדושה ואפי' לדין דק"ל לאין חתיכה כ"כ בשאר איקורין אפי' יש קי נגד כל
החתיכה אינה הזוהר להתיכא ואקורה . כ"כ הג"ה א"ת 3 :

ב עס אלזל החתיכה עלושה אקורה וכו' . כן עיקר כוונת רמ"א ז"ל ולא כוונת ור"ן ז"ל
צק"ו לצ קע"ו ז דהעיקר הוא וזה שפסק בכלן כוונת ק"ו לצ א"ת יג :

ג עס אלזל החתיכה עלושה אקורה . ואם נפל לקדרה אחרת ג"כ אוקרת כדי איקור שבה
קה"י צוה הקע"ו ע"י"ה א"ת א ונשם כוונה ראשונים ודלא כהפ"ח סוף קק"א :

ד וה"ה חתיכה שצליעה כד"ק או כוונתו ונפלה לקדרה שצריך קי נגד הקליפה שחלקה
ואם יש קי ויותר וי"ו לריך ליעול ונענה כד"ק או כוונתו לפי שאין איקור נפלט ונענה
לגנאי . פ"ח קק"א :

ה קדרה שפלה בה חתיכה הצלועה ואיקור ולא היה בה קי כנגד האיקור ונאקרה ואח"ך
חזר ונפל בה עוד היתר ונקדרה אחרת ונעשה בין הכל קי ההצטיל וותר [פ"ו הרוטב
אלזל לא החתיכה] אלזל הקדרה ראשונה נשארה באיקורה דכיון שנאקרה פעם אח' שוב אינה
ניתרת עד שיגיעיליה ואם חזרו וצטלו בה דבר היתר התצטיל אקור . כ"כ הג"ה א"ת ד
ונשם הרמ"ה צצד"ה ע"י"ה א"ת ג ודלא כדוושעני ודצ"ר הכ"ה :

ו סעי' ב חתיכה שיש בה חלב שנחצלה צקדרה שיש בה קי לצטל החלב וכו' שלא
יקר שים דבר ונקדרה צעור חתיכה האיקור בתוכה . ונראה שיהיה שלא
יוליא שום דבר ואפי' אם יש צקדרה יותר וק"ו הרבה וגם אם יוליא ונענה יבאר קי אפי'ם
יזהר שלא יוליא לכתח"ל שום דבר דחיישינן שגא' ונשתלי ויוליא הרבה צענין שלא יבאר קי
ולאו אדעתיה . פ"ח קק"ב :

ז ודוקא באיקור גוש כגון חתיכה אלזל איקור לא שנפל לקי וותר להסיך אח"ך וון הקדרה
דצ"ר נחצטל . ונש"ו סוף קק"א :

ח עס וגם לא יוליאה החלה שחלב שבה יאקור אותה וכו' . אלזל אם היא חתיכה
דאיקורא או חתיכה הצלועה ואיקור דהשאר באיקורא לריך להוליאה החלה דאם יוהין עד
שהלטין יפליט יותר איקור צקדרה . כן ונשעני ודצ"ר רצ"ו הכ"ה הג"ה א"ת ו קה"י צוה הקע"ו :

ט עס יתיכה עד שהלטין הקדרה וכו' . וראוי להוהין עד שהלטין לגנאי דחיישינן לקי
האוונרים דחוס כל דהו אף שאין היק"ב וי"ו אוקר כד"ק על כן יוהין עד שהלטין
לגנאי ואחר שהלטין והוליא האיקור לחון יכול לחזור ולהנשם ההצטיל ואין צדך כלום . פ"ח קק"ו :

י וה"ה צצ"ב דהיינו אם נחצטל איקור צקדרה והיה קי ואח"ך נלטין ההצטיל ואחר שהלטין
הוליאו ונעני וון היתר צענין שלא נשאר קי כנגד האיקור וכצ"ב צקדרה ונע"לע ההצטיל
אקור דיש כבוש אחר צטול ודלא כו"י שס"ל דאין כבוש אחר צטול . פ"ח קק"ב ונשם
הפ"ח לצ"י ח"ה ק"ו כד . ועי"ל ק"ו קה א"ת ז :

יא קדרה חדשה שצלעה כזית חלב או דם או שאר איקור וצטל בה היהר ויש קי נגד
הזית דהצטיל שרי אקור ליקח וון הקדרה שום דבר שלא תתועע וק"ו ותאקור הקדרה
להצטיל ותקחה שתיחנה עד שהלטין ופשוט . שפ"ד סוף קק"ו :

יב כד של עוף שצטלוהו עם התרנגולת עם ונעני ויש ולא היה קי נגדו ושוב הוקיפו
עליו ויש או ד"ה עד שנעשה קי וותר הכל ואפי' התרנגולת ואע"ג דוון פסק כאן
דחתיכה עלושה אקורה ודלא כוונת צק"ו לצ וי"ו יש להסיר ונשום דאין כאן דק איקורא
דצ"ב ונשום דם הכצד עם התרנגולת הוי וי"ו צטל וון התורה וכונת הג"ה יו"ד כלל
או דם הנפלט ונתרנגולת נעם צטר התרנגולת יש לו וה"ה דם הנפלט וון הכצד נעם
כצד יש לו וכצד עם צטר וי"ו הוא וא"כ הו"ל איקורא דצ"ב וכצד כצ"ו לעיל ק"ו לט
א"ת

א"ת וצ צהגהה דבאיקור דצ"בן אונרין אפשר לקוחטו וותר ע"ש . ואע"ג דהש"ך ופ"ח
צק"ו קה ק"ל דחתיכה שלא נולחה עם חתיכה שנולחה הוי אין צטל"ו וי"ו יש כאן ק"ס
דשנא הלכה כהג"ה דם האיברים עם האיברים הוי וין צטל"ו ושנא הציקר כפסק ור"ן ז"ל
צק"ו לצ דחתיכה עלושה וותרת והו"ל ק"ס ועוד איכא שפי"קא דשנא הלכה כוונת דם שנולחו
או שצטלו הוי דצ"בן ועוד יש קי רציעי דשנא ו"ו כוונת דם הנפלט וון הכצד אינו אלא
וודצ"בן הרי יש כאן דו קפיקות ונשום וותר . אלזל הקדרה נשארה באיקורה הנשאון
כוונת א"ת ה' :

סימן קו

א סעי' א שונשל צילים הרבה בקליפתם לא יוליאם וכו' עד שילטנו וכו' . ונראה
דאם נתן עושה אשר צקדרה וותר לכ"ע כוונת ור"ן ז"ל לעיל ק"ו
לה קע"ו ד . ש"י"ב א"ת א ונשם הגם כ"י ע"י"ה א"ת א קה"י קע"ו א . ועיין בצצ"ר"ו עס
א"ת לו שכן נהגים צענינו :

ב עס צהגה ואם לא עשה כן אלא עירה אותן לקדרה ונולא או ונשן נרפה יש אוקרין
הכל וכו' וכן צדגים קטנים שנולא דג שונא צקערה וכו' ויש וותרין צכל ענין דלא
ונחזיקין איקורא וכו' וכן עיקר . הנה צכ"חן יש ונחלוקה גדולה בין הפוסקים ז"ל דריצ"א אוקר
הכל בין צדגים בין צצ"לים ורצ"ו צרוך ז"ל וותר צדגים ואוקר צצ"לים ונשום דאין דרך
לצטל ונשם הרבה ציחד וחיישינן שגא' נשאר צילה אקורה צקוף ותאקור צילים הנשארים
צטולי הונחצת וכשחזר ונערה אותן לקערה אין צצ"לין צרוצ היתר דאין רגילות לצטל הרבה
צילים כ"כ ציחד שיהא עשירים או שלושים צילים שנאקרו צצ"לים צרוצ תערוצה של היתר
אלזל צדגים וותר ונשום דדרך לצטל הרבה דגים קטנים ואותם הנאקרים צטולי הונחצת חוזרים
וצצ"לים צרוצ היתר כשנערה אותן לקערה . ורי שונשון ז"ל וותר הכל בין צדגים בין צצ"לים
ונשום דלא ונחזיקין איקורא . ונור"ם ז"ל צהגה היתר הכל דציעצד בין צדגים בין צצ"לים
דפסק כ"כ ז"ל והאריך צוה צתו"ח ק"ו כל דין א ע"ש וכתיב התו"ח עס דכן ק"ו ור"ן ז"ל
להסיר כ"כ ז"ל ודלא כתיב הש"ע אם לא עשה כן אקור ונשעני דאפי' צצ"לים לכתח"ל קמוזהר
אלזל דציעצד וותר וכ"כ ה"ה קק"א לדעת ור"ן וכ"כ הכ"ה הג"ה א"ת יז וכ"כ ש"י"ב
א"ת א דוון ז"ל ק"ל דציעצד וותר ע"ש ונשם הגם כ"י וכן העתיק בל"י קק"א לדעת
ור"ן וכן נראה ונ"ל הונש"ו קק"א דפירש דנא"י דנקט ור"ן ז"ל צילים לוונר דאפי'ה דציעצד
שרי ע"ש . ורצ"ו האחרונים ז"ל ה"ה וס"ך ודעמייהו שאגו ככפירים על ונור"ם ז"ל ודחו
כל רחיותיו ע"ש צצ"ר צדגים והג"ה ונ"ל ז"ל צכלל לא והו"ד צ"ו קק"א יצ"ו דצ"ר ונור"ם
ז"ל ונשעניו וכו"ן שונרן ז"ל ק"ל הכי העיקר הוא כצ"ר ונור"ם ז"ל דצ"ו צדגים בין צצ"לים אם
עירה הרוטב עם הדגים או הצילים ונעני ונעני וון הונחצת לקדרה וותר הכל כ"כ ר"ש ז"ל .
גם לפי ההצ"ה שהצ"ו הש"ך ז"ל קק"א שפ"ו דצ"ר ריצ"א ור"ב צבווכא אחריתו דהיינו קה"גים
לא עירה ונשם כלום אלא עירה הרוטב ונחלה לצדו לכלי ולא הדגים וחישינן שגא' נשאר
הדג שונא ללד ונעה צקוף כשנחשעני הרוטב ע"י ערוי וכשאר"ו כו' או לו דגים עם ונעני רוטב
וכאקרים ונחשעני הרוטב ואוהן דגים שנשארו לנעלה וון הרוטב אינם וולטרפין לצטל שסם חין
לרוטב ואח"ך חוזרים אותם דגים הנאקרים ואוקרים צנגיעהן לכל הדגים שצונחצת ע"ש צק"ך
צאוכך ונ"כ צוה האופן לקי ריצ"א אקור הכל ולק"ו ר"ב אקורים הצילים דוקא ולק"ו ר"ש
וותר הכל . וא"כ צוה האופן ג"כ לדין שפסקנו כ"כ ז"ל ג"כ הכל וותר . וחי"ה א"ן
ויי"א הוראה א"ן והגם דפסקנו הלכה כוונת ז"ל דאף צצ"לים וותר וי"ו כיון דרוב האחרונים
ז"ל סתרו דצ"ר ראו לחוס לדצ"רים ז"ל והיכא דליכא הפ"ה אלא הפסק ונעני אקרינן צצ"לים
כדעת רצ"ו האחרונים ז"ל אלזל היכא דליכא הפ"ה וותר הכל אפי' צצ"לים וכן פסק הג"ה
ונ"י עס קק"א דהיכא דליכא הפ"ה יש לחוס לדצ"ר האחרים ז"ל :

ג ודע דהא דחששנו לעיל ואקרנו צדילים בהפקד וועט היינו וטוס דאין דרך לבטל צדילים
הרבה אבל אם יודע צדור הוא שצדיל צדילים הרבה כמו הדגים וכשיענה אותם לקערה
יהיו רוב צדילים כשרים בקערה והוועיטו יהיו צונחת אז יהיו דין הצדילים כדן הדגים לכשחזר
ווערה הוועיטו לקערה הגם אי חייטין דכאקרים ווינו חורים ובעילים צדור הכשרים ואפי'
לקי רבינו ברוך ז"ל וותרים הצדילים וא"כ גם בהפקד וועט וותרים הצדילים ופשוט :

ד וכ"ז דוקא אם עירה וועט וועט וון הוצעת לקערה אבל אם עירה הכל בפעם אז
וותר בכל ענין לכ"ע וליכא למיחש לנודי תו"ח עס סוף דין א כ"הג הג"צ סוף אות ד :

ה ואם לקח הצדילים וון הקדמה בכף אחת דעת הט"ז קק"ה לאקור וטוס דחייטין טווא
הוליא הצדילה האקורה בכף ונאקר הכף וזרז וזקר אח כולם והוט"ז עס והכ"פ אות
א וחכ"א כלל קא אות ה תעטו עליו דלדרכא אורנין כל דפריש ונרובא פריש ופקס הכ"פ
דאי ליכא קכ"א צדילים (וועט"ש קיי"ט צדילים או דגים לאו דוקא דצדילים צעין ק"א כו"ט ק"י
ט) אקור הכל אף לדעת הר"ש ז"ל ואי ליכא קכ"א וותר הכל עיי"ש :

ו עס צהגה ואפי' לדעת האוקרים אין לאקור הכלים סתצטלו צהס וכו' הא דותרים
הכלים היינו דוקא אחר ווע"לע וטוס דהוי סקיקא דרצנן ט"ך קק"ב וטוס ווערי"ל
כ"הג הג"צ אות י' פרי"ח קק"ב צל"י קק"ו קה"י צהס הסע"י כתי קק"ב חו"ד ח"י קק"ג
זכ"א כלל קא אות ג' ופשוט הוא דצדעצד אס ציטל אפי' צבני יוון וותר כרו"א ז"ל :

ז וועיטו צספק טרפה שצדיל צכלי אין להחיר אחר ווע"לע וטעם ס' דרצנן לקולא דטאני
הכא דיש כוונא לדדים להחיר טפ"ד קק"ב :

ח סע"י ב זבוב וכיו"ל צו זורקן והצצטל וותר וכו' וכן פסק לעיל ק"י קד סע"י ג
עיי"ש ועיי"ל דצדרינו עס אות ח דלענין הלכה העיקר כדברי וון ווערי"ל ז"ל
ועיטו כיון דיש הרבה אוקרים הוועיטו צהס תע"ב עיי"ש וכ"כ הטפ"ד סוף קק"ו וסוף קק"י :

ט עס צהגה ואם לקח עס הכף דג טווא וון הקדמה וכו' אקור להחיר הכף לקדמה וכו' .
והגם ט"ש צכף ק' נגד הא"קור אקור להחיר הכף לקדמה ט"ך קק"ד פרי"ח קק"ד
צל"י קק"ט כתי קק"ג טפ"ד קק"ד חו"ד ח"י קק"ה :

סימן קח

א סע"י א אין לילין צטר כשרה עס צטר נצילה וכו' צתור אזי וכו' והיינו כשאז
וועס טוון אפי' הכשרה דלזיל היתר וועטס לאיקור צריחה והדר אזיל
האיקור ואוקר להיתר אבל צענייהם כחוטין וותר לכ"ע ואפי' לכתחי' וון צצ"י ק"י לא וטוס
הטפ"ד ט"ז קק"א ט"ך קק"א כ"הג הג"ט אות ג פרי"ח קק"א צל"י קק"א חו"ד ח"י
קק"א חכ"א כלל קא אות א' וגם האידנא צענין ריחא אזי צקיאין צכחוט וטוס דאין איקורו
אלא לכתחי' ואם צדור לו טענייהם כחוטין לגונרי וותר וכ"כ הק"ה לעיל ק"י לו סע"י ג
עיי"ש והטפ"ד קק"טו אות א כהצ שאין אזי צקיאין ו"ס להקל כהק"ה ז"ל :

ב הוועגים שלא לאכול פת של גויס וותר לכתחי' לאפותם צתור אזי פת של ישראל ופת
של גויס ואין לחוש כ"הג הג"ט אות כ :

ג החלה שלנו שתיא רק ונדרצנן וותר לכתחי' לאפותה עס הפת כ"הג עס אות כ"ה צל"י
קק"א והאידנא אין אנהנו נוסגין לאפות הלה ווע"ו נפקא ווע"ה דיכול לטרוף החלה
אפי' לכתחי' צתור שאופין פת אע"ג דיש צה ריחא כשתחמיל ליטקף הוי טענייהם כחוטין ווותר :

ד אפי' אם הפת צלול צטוון ג"כ ווקרי דצר כחוט וכו"י כלל לה קק"יא דוקא השוון
ווקרי כחוט ולא וועטס אבל השוון וועטס ווע"ו קק"א :

ה עס ואם התור גדול טווחיק י"ב עטרוניס וכו' היינו סקרקעית התור יהיה ווחיק
לאפות צו י"ב עטרוניס של וולה טהוא עובי טפה פחות ווע"ו פרי"ח צק"א ק"י לו
קו"לנו כלל לה וועס תורה אשס וכתב הרי ווחוקק יאודה על הו פסק ק"י טווא קק"ד צחוקת
עולם טכן עיקר וזה צפוריני שאופין צו צקרקעית התור אבל צתור קלנו שאופין צו צגובה
וועדציקין

וועדציקין צדפנותיו לריך שיהיה ווחיק צדפנותיו י"ב עטרוניס כתי קק"ד וכתב החכ"א
צצ"א טער ח"ה אות קצ דהתור שאופין צו צגובה ואופין צדפנותיו לריך שיהיה צכל לו
וועדיו י"ב טפחים וחלי דהיינו צו אמות וחלי טפה וצבה לריך שיהיה אונה זהו סכתצ עליו
הגאון כתי ז"ל ופוריני סכתצ הפרי"ח שאופין צקרקעיתו לריך שיהיה שמונה אמות ורביע
צקירוב על חו אמות ורביע צקירוב עיי"ש צצ"א וכו"כ לפ"ז לא ינאלו אללנו לא תנור ולא
פוריני כ"כ גדולים טיחיקו י"ב עטרוניס :

ז עס טווחיק י"ב עטרוניס ופיו פחות וותר ללכותן צו וכו' . רמ"א כהצ לועט ווועגים
לכתחי' לכתחי' אפי' צתור גדול וצדעצד להקל אפי' צתור קטן וכו' עכ"ל ולכאורה
נראה דרמ"א פליג על ערן ז"ל דערן הכיר לכתחי' צתור טווחיק י"ב עטרוניס ופיו פחות
ווערי"ס אוקר לכתחי' . אבל אין הדבר כן טוון ווערי"ס לא פליגי דהא דאקר ווערי"ס לכתחי'
צתור גדול היינו כגון שפיו פחות וועט לועלה כדי טילא העטן זהו שאוקר ווערי"ס לכתחי'
וכן כתי ווע"ל אוקר צזה וועה שחתי' וון לכתחי' צתור גדול היינו שפיו פחות וועט לועלה
דחוי כעין כירה וצזה גם ווערי"ס ז"ל וותר כוונא טוועט ונדרציו צח"ח כלל לה דין א עיי"ש
צ"ז קק"ב כן פיו דצרי הט"ז ווע"ו קק"ב צ"ך קק"ג וכו"י עס קק"ז טפ"ד קק"ב חו"ד ח"י
ח"י קק"ג ועיי"ן צכ"הג הג"ט אות טו וי"א דדעת וון ז"ל להחיר לכתחי' צתור גדול אפי'
פחות קלח לועלה צווקס טהעטן יולא פרי"ח קק"ד כתי קק"ה עכ"ה אות ג חכ"א עס אות א :
ז עס ואם אי וועס וועכ"ה צקערה או צצלק וכו' . היינו אפי' אם צטר הטרפה ונגולה
וצטר התייר וועכ"ה צצלק ג"כ וותר לכתחי' קה"י צהס הסע"י לדעת וון עיי"ש והגם
טהק"ה ז"ל הקו על זה הוואה יראה ט"ש ליטצ צנקל :

ח עס וצצד שלא יגעו ז"צו וכו' . ואם נגעו ז"צו י"א דאקור לגונרי טוואצ הרי"ח ונאקר
כתי קק"ו עכ"ה אות ד . וי"א דאם נגעו ז"צו אינו אוקר אלל כדי נעילה טפ"ד
קק"ב . ו"ס להקל כפי אחרונה :

ט עס הגם וה"ה לצטר עס חלב כתי דינא הכי וכו' . פ"ו דהיינו טללה צטר עס צצ"ה
צתור אזי ג"כ וותר צדעצד אז צתור גדול ופיו פחות וותר לכתחי' לאפוקי וועעוסיס
סכתצ הרי"ן ז"ל טהצ"א וון צצ"י כיון שריח הצטר נרגס צחלב אקור ועוד טעם אחר טווע"ל
הוא טהחוניו צצ"ח יוחר ווע"ל וי"א אלו הטעוסיס אס ללה צטר וצצ"ה צתור אז
אף צדעצד אקור להכי כהצ ווערי"ס ז"ל דלא הווא אלל גם צצ"ה ג"כ דינא הכי דצדעצד
אפי' צתור קטן וותר וצ"ה וותר אפי' לכתחי' קה"י צהס הסע"י :

י עס צהגה ווועגים להחניר לכתחי' אפי' צה"ג וצדעצד להקל אפי' צה"ק וכו' . עיי'
ווע"ש ע"ז לעיל אות ו עיי"ש :

יא עס צהגה ואם אפה פת עס צטר אקור לאוכלו עס חלב וכו' וכן אס גוי אפה פת
עס איקור אקור לקנות אותו פת אס י"ס לו פת אחר וכו' אבל אס אין לו פת אחר
צריח וותר צענייהם וכו' . הנה ווערי"ס ז"ל פליג צתחי' עס וון ז"ל חדא צהא דאם אפה
הישראל פת עס צטר כתב ווערי"ס אס י"ס לו פת אחר וועטע דאם אין לו פת אחר וותר
לאוכלו עס חלב וכן כהצ אה"ך אבל אס אין לו פת אחר צריח וותר צענייהם וכו' ופ"ו
צענייהם היינו צין צאפה ישראל פת עס צטר ואין לו פת אחר ו"ס לו וואכל חלב וא"א לי
לאוכלו צלא פת זהו ווקרי דעצד וותר כוונא שפ"ו דצריח הכתי קק"ז והטפ"ד קק"ב וכו'
דלא כווןן ז"ל דווןן ז"ל ווע"ו וק"ל כהרי"ף והרנוצ"ס ז"ל דאם אפה פת הישראל עס צטר
אקור לאוכלו עס חלב ווע"ס דיכול לאוכלו לצדו ווקרי לכתחי' וכן פסק וון ז"ל לעיל ק"י לו
סע"י ג עיי"ש וכ"כ הט"ך קק"ב לדעת וון ז"ל עיי"ש וכ"כ לעיל צק"י לו דצדרינו אות כה
עיי"ש . וכן אס אפה הגוי פת עס איקור ק"ל לוערי"ס דאם אין לו פת אחר וותר לקנות
אזוהו פת וון הגוי אבל אס י"ס לו פת אחר אקור לקנותו וון הגוי כיון דיש לגוי פת אחר
יקנה ווע"ו וזהו ג"כ דלא כווןן ז"ל דווןן ז"ל ווקיל צזה וק"ל דגם אס י"ס לגוי פת אחר
וותר לקנות וזהו דהקנייה הוי כדעצד דכן דהה דצרי האגור צצ"י לעיל צק"י לו ופשוט הוא דכן
כוונת וון ז"ל צצ"י ודלא כפרי"ח קק"ז טפ"ו דצרי צענין אחר וכן ווערי"ס ז"ל צהגה לקון
ק"י

אהר הקליפה לעולם דינה ככלי דהוי תשמישו על ידי האור
 זלמי קק"כ כתי קק"ז חו"ד קק"ו :
טל גם אם יחממו צחור שההא יק"ז לא ונהי ולא אמרינן כזולעו כך פולעו . שפ"ד קק"כ :
מ סעי' ד פה חמה שמונה ע"ג חצית פתוח של יין נסך אקורה וכו' . וספ"ח קק"ח
 ונחמי שם קק"לה כהצו דזה הפך הרי"ף והרמב"ם והרש"א ע"ש"ז .
 ולענין הלכה אנו אין לנו אלא דברי מרן ז"ל וכן פסק שפ"ד קק"כא :
מא שם ואם היה פת שעורים אקור אם הפה חמה אפי' חצית ונזופה . וה"ה חצית שחומה
 ופת לונתה אקור . ש"ך קק"כג כמ"הג הב"ב"י אות ג . פ"ח קק"ג זלמי קק"כב
 חו"ד סי' קק"ח חכ"א שם אות ט וכן נראה דעת הער"ה אות יז :
מב שם צהנה ודוקא אם נויכחה נגד המנזפה . פ"ו ולא צלדו . כמ"הג הגה"מ אות כו ושם חו"ה :
מג סעי' ה וותר לשאוף צפ"ו ר"ח י"א וכו' . גם וותר לשמים צמועמו . פ"ח קק"כא
 כתי קק"ך שפ"ד קק"כ"ד חכ"א שם אות י :
מד שם הגם אצל אקור לטועמו אע"פ שאינו זולעו . וכל איקורי אכילה אפי' שאין
 אקורים צהנהא אקור לטועמו . ט"ו קק"ט ש"ך קק"כ"ד פ"ח קק"כב זלמי קק"כ"ד
 שפ"ד קק"כ"ד חו"ד סי' קק"י חכ"א שם :
מה וותר לשאוף אצק הטובאיקו הניקה וון הגוים ואין לחוש בלפעמים וזלפי' עלין קתם
 י"נס . שער הונ"ך פ"ח דנו"ח ונח"מ א"ה בק"ח ק"ו ר"י אות ז פה"ת קק"ג :
מו אומן ישראל המנזבל צורית שנקו צערי"ו לציון והיא נעשית ונחל"ב ואפר וסיד א"ה
 שאקור לטועמו לראות אם נגמר צבולם . פ"ח קק"כב זלמי ק"ו לה קק"ח חכ"א
 שם . ו"ט חו"ה"ם דותר לטעום הצורית . ש"ה ל"ל ק"מון וזו פ"ח קק"ה וט"ז קק"ט
 וק"ים והוחמ"ר טע"ז :
מז סעי' ו שק של פלפלין וכו' וותר להריח צהם אצל צמוים של הצדלה אקור . אם
 יכול להניח צהצדלה פלפלין ולצרך עליהם דבר זה מחלוקת גדולה צ"ן
 הפוקקים דהנ"ו קק"י ותי"ר והש"ך צמ"הך אוקר ועי"ן ונ"ש רצ"ו חיד"א צמח"מ א"ה ק"מון
 ר"ו אות ה ע"ש ואנחנו לא נאריך דזה הדין צ"יך לא"ה :
מח סעי' ז צמוים של ע"ז וכו' אקור להריח צהם . לאו דוקא צמוים שיעקרו להריח
 אלא הוא הדין דבר שיעקרו לאכילה ו"ט צו ר"ח וקרי צמוים ואקור .
 ש"ך קק"כ"ו פ"ח קק"ו :
מט וכל ודי דאקור צאכילה וותר צהנהא אפי' שמועד להריח וותר צו ולכן וותר
 להריח צמוים שקובין מוקיק אע"ג דאקור צאכילה . חכ"א שם אות י :

סימן קט

א סעי' א חתיכה שאר"ל וכו' . אצל ר"ל צ"ן צמיכה צ"ן שלא צמיכה לא בטלה אפי'
 צאלף כדלעיל ק"מון ק"א . אחרונים :
ב שם וצ"מ וכו' . אצל שלא צמיכו לרי"ך ק"ו כנ"ש חו"ה"ם צהנה לקו"ן . ש"ך קק"ב פ"ח
 קק"ב זלמי קק"ב :
ג שם הגה דהיינו שאין צלל והאיקור עווד צעלמו וכו' . קנח צקנח ה"ו לח צלח ואינו
 צרובא . צ"ח אות א ש"ך קק"ג ונח"מ ק"ו התערובת ח"צ פ"ח דף ע"א כמ"הג
 הג"ה"ט אות ו פ"ח קק"ג זלמי ק"ו קק"ג שפ"ד קק"ג ונח"מ כלל ט"ל קק"ג חו"ד קק"ו :
ד אפר צאפר וקרי לח צלח . ונ"ח צל"ח ק"מון חלח קק"כה שפ"ד שם :
ה חלמונים של צ"לים אם הם שליונים דכל חד וחד לחודיה קאי וקרו יצ"ב ואם הם
 נרופים יחד וקרו לח צלח אצל החלצונים כיון שהם דקים ומתערבים יחד י"פה וקרו
 לח צלח . פ"ח קק"ג זלמי קק"ג שפ"ד שם חכ"א כלל לא אות כז
ו שאר דברים שהם דקים ונאד כגון חטים ושעורים ואורז ודומיו וכו' צהם וקרו יצ"ב צ"ן לקולא
 צ"ן

צ"ן לחומרא . ונח"ך זלמי ונח"מ חכ"א שם אות כ"א וכן חרדל וקומח"ן וקרו יצ"ב . שפ"ד חכ"א שם :
ז צם חד צהרי צטיל וכו' . חד צהרי לאו דוקא דלא צעינן כפל צהיחר על האיקור אלא
 כיון דאיכא רוב היתר ונעט יותר ונח"מ"ר צטיל . ש"ך קק"ו פ"ח קק"ד פ"ח קק"ב
 ונח"ך שם כתי קק"ד פליתי קק"ב חו"ד ח"י קק"ג חכ"א שם אות ד וט ע"ש . וי"א דחד צהרי
 דוקא דהיינו שההיחב הוא כפלים וון האיקור אצל אם שהיחר הוא רבם על האיקור ואינו
 כפלים אינו צטיל . ונח"מ כלל על קק"א וכלל לא קק"ו חק"ל חו"ד קק"ו קצ דף קנ"ו ע"א .
 וי"א דהוקיל צמועהו יותר אף צאי"קור הורה אין לגעור צו . הגאון פ"ח קק"ו הגם דהס"פ ק"ו
 זה קק"ו הניח הדבר צל"מ ונ"מ צפתיחה להלו תערובת צה"א פ"ח צקופו כהצו כן
 דהוקיל אין לגעור צו ע"ש :
ח הא דיצ"ב חד צהרי צטיל לא צעינן קמוכין ומוקפין אלא כל ש"ס ג' חתיכות ואי ונהם
 איקור אולינן צחר רובא וצטילי ואפי' אי צצית וצו צעליה . כן נראה ונח"מ כלל על קק"ח
 וט"ז קק"ח . וי"א דאינס ונלטרפין . צ"ח שער הקצו"ע ק"ו ד ע"ש . והעיקר כפי ראשונה
 דראיות הצ"ח אינן נכריעות :
ט אם יש צו חתיכות או גדולה ואי קטנה שניסם אקורים דשנא החתיכה הגדולה היא
 על האיקור . ונח"ך שם דף פג . וכן אם יש ג' חתיכות והא' גדולה כשני החתיכות
 הא' אקור ולא צטיל דשנא הגדולה היא האקורה וליכא רובא ואין וותר אלא דוקא ש"הים
 צשני החתיכות הקטנות שניסם יחד יותר ונח"מ"ר דהשתא אף אם כאו"ר דהגדולה היא האקורה
 הרי איכא צשנים הקטנות רובא וצטילה . כמ"הג הג"ה"ט אות ה דכן כוונת הש"ך זלמי קק"ד
 ונח"מ שם קק"א שפ"ד קק"ו ער"ה אות ד חכ"א שם אות ד פה"ת קק"א ונ"ש חצ"י ק"ו פ :
י אם נחערצה חתיכה קטנה של איקור עם חתיכה גדולה של היתר ואח"ך נחתיכה הגדולה
 של היתר ונעשית שנים ולא ידעינן איזוהי של איקור אמרינן דחד צהרי צטיל וותר .
 כמ"הג הב"ב"י אות ה ונ"ש ש"ה"ט הרש"ב"א ק"ו ער"ב . אצל אם נחערצו שנים חתיכות אחת
 גדולה ואי קטנה ולא ידעינן אזוהי האקורה ואח"ך נחתיכה הגדולה לשנים אפי' אקורים דצכ"ל
 לא אמרינן חד צהרי צטיל דשנא הגדולה היא האקורה והאיקור רובא ופשוט הוא :
יא לא אמרינן חד צהרי צטיל אלא דוקא שנתערב איקור עם ודאי היתר אצל איקור
 שנתערב עם קפק היתר אקור . כמ"הג הב"ב"י אות ג זלמי קק"ד שפ"ד קק"ו וכתב
 שמו"ר פשיטתו ו"ל לכהצו :
יב אם נחערב חתיכה של איקור צהך שנים של היתר ולא נודע שנתערב ואח"ך צא
 גוי או ישראל או הוא ואכל אי ונ"ש ואח"ך נודע שנתערב צכ"ל חתיכה של איקור
 לא אמרינן חד צהרי צטיל ואלו השנים הם אקורים ונ"ש דצעה הידיעה אין כאן רוב ואין
 כאן אחרי רצ"ם להטות . הגאון חק"ל חו"ד ק"ו ל"ב דף קל"ז ע"ד והגם דהניח הדבר צקפק
 ונ"מ שפי"ק דאורייתא לחומרא . קה"י צום הק"מון ואקר צהדי"א ע"ש . ועי"סו צאי"קור דרצ"ן
 אפ"ר להקל צכה"ג . קה"י שם :
יג אם נחערב חתיכה של איקור של ראובן צצו חתיכות של היתר של שמו"ר ג"כ אמרינן
 חד צהרי צטיל אפי' צשני צני אדם . ונ"ש קק"א וכן ונ"ש צחק"ל חו"ד ק"מון לא
 דף קל"ז ע"ד ע"ש :
יד ולרי"ך שמו"ר שנתערב אלו חתיכה איקור של ראובן אם היא ואיקורי אכילה לרי"ך ליתן
 לראובן דווי חתיכה ונעלי"א ולא דווי חתיכה אקורה . ונ"ש שם ודלא כחק"ל חו"ד ח"ב
 צהשמו"ר ק"ו צ טהצ"א ונ"ש ונח"מ"ר דוד ונח"מ"ר ז"ל שניהן לו דווי צבילה וקלקים סג"ח
 חק"ל להרי הכו' דהכואה יראה ד"ס לדחות ראיתו דהוא הצי"א ונח"מ"ר הרי חס"ד ק"ו כד
 טהצ"א ונ"ש האור זרוע וז"ל צבילה שנתערבה וצטלה צרוב אם היא של ישראל אחר לרי"ך
 לתח לו דווי עכ"ל הרי נדקאמר דווי ונ"ש דנותן לו דווי טרפה ואין כאן ראיה כלל
 דאנחנו ראינו צקו חס"ד"ר וכתוב לרי"ך לתח לו דווי ואין כתוב דווי כמו טהצ"א הג"י הוא
 וכן פתחנו צהג"א קוף ע"ז טהצ"א זה ונ"ש ח"י וכתוב לרי"ך ליתן לו דווי וא"כ לפי גירסתנו
 דכתוב דווי או דווי היינו שנותן לו דווי כשרה דכתב קת"ס דווי והג"י טהצ"א לא ראינו
 צשם

צדק ספר ואין כאן ראיה והעיקר כהגאון שפ"ד שניתן לו דוני כשרה וכן כראה והערה א"ת ז :
טו גם אם נתעברה חתיכה איקור של אדם או עם צו חתיכות היתר של צו צני אדם
הגם דאי אזלין בתר הצעלים ליכא רוב דכל אי יש לו חתיכה או וי"ו חן אזלין
בתר התערבות ואיכא רובא : חק"ל ח"ד עם ס"י לה דהעלה בן חסדא ולדידי ויעקרא אין
כאן ספק ופשוט : אח"ך ראיתי בכמה"ג הג"צ א"ת יד שהביא ונשם שה"ג דאם התערבות
הוא ונתרבה צני אדם הכל מותר וכו' כי יש לתלות שכל אי לקח היתר וכן כתב הכ"ה
אח"ך ע"ש ומה שז"ל :
טז עם ונתר לאוכל אדם או כל אשה צפ"ע אבל לא יאכל שלכתם יחד וכו' : וה"ה
דמותר לאכול או ושנים או שנים וא"ל לאפיקי שלשתן יחד דלא : ש"ך קק"ז פרי"ח
קק"ה צ"ל קק"ה ער"ה א"ת ו כ"ו ח"ד ונה"ת ק"י וזו חכ"א כלל נא א"ת י"ו : וי"א
דאקור לאוכלן שנים אלא דוקא או אי : ונ"ך עם דף פ"ב ע"ג פנים נאירות ח"א ק"י קס
פרי"ח קק"ג : ויש להקל והמחמיר הע"ז :

יז ואם נתערב צו חתיכות צ"ו מותר לאכול ג' ולא ארבעה נשום דודאי איכא חד דאיקורא :
שפ"ד קק"ז :

יח עם ויש וי שאוקר לאוכל אדם או אפי' זה אה"ו וכו' : כבר כתבנו כוונה פעמים לעיל
דכשכותב וכן ק"י ראשונה צכתם להתיר ואח"ך כותב ויש וי שאוקר דפקקין צ"ה דצטת
דחק או הפ"ו דוקא מותר אבל בהפקד וועט חיישין לקי האוקר : ע"ל ק"י ל"ד א"ת י"ו
וא"כ ה"כ חיישין לקי יש וי שאוקר ודוקא צטת דחק יכול לאוכל אדם או כיון שאין לו
ונה לאכול אלא דוקא זה הדבר שנתערב אבל שלא צטת דחק אין לאוכל אדם או אפי' זה אה"ו :
יט עם זהגה וכן יש לכתוב לכתמי ויש מהחמירין להשליך או וליתן לגוי ואינו אלא חוורא
צעלוא וכו' : הנה לענין הדין הגמור ק"י ונ"ן ונ"רס ור"ב הפוסקים ז"ל שא"ל להשליך
או והאומרים של"ך להשליך הוא נשום חוורא צעלוא אבל מה נעשה שרבינו הכנה"ג הגה"ע
א"ת יד כתב דלענין הלכה הדרך הצדקה הוא להשליך או ולאכול השאר דלאוכל צ"ו צני אדם
ונו"כ אדם או נאלה אוכל איקור וכן לאוכל שנים שנים אוכל איקור אבל אם השליך או
לחץ אפשר דחתיכה האיקור השליך ולא נאכל האיקור עכ"ל וצ"ה כד כתב ה"ל ווי ונכריטו
לאכול איקור ודאי ולא להשליך או : וה"ה דהשתא לא הוי ודאי איקור דשנא א"תו שהשליך
הוא איקור וכבר כתבתי לעיל צ"ס רש"ל דהרולה להחזיק עליו לה"ח ויר"ש צ"ה אין כאן
יוהרא ולכן הסבין כונו שהסכמותי לועלה דהסבין להשליך או ונ"ה לאיבוד או ליתנו לגוי דאפשר
סיקייטו וכן השנים להשליך האיקור והצ"ה ליעהר וסיקייטו א"תו וכו' עכ"ל הרי רואה א"ת
צעי"ך שרבינו הכנה"ג החמיר צ"ה הרבה ואנחנו ונחגיגו פה בגדלד יע"א וימות הרשעים
ז"ל כשיערב יצ"ב חד צתרי ונשליכים או כהוראת הכנה"ג וא"כ לדין לרי"ך להורות לשואל
סיקייטו או כיון שכן נהגו :

כ אדם האיקור חתיכות רבות כגון צו חתיכות של איקור שנתערבו בארבעה חתיכות של
היתר הצ"ה ללא"ת י"ח האומרים של"ך להשליך או * וכן לדין שנתערבו כ"ך * ככאן ישליך
צו ויאלל דו דאם לא השליך אלא או נאי אה"ו נעשיו כיון דעדין יש ודאי איקור צהוך
החתיכות : ככ"ה עם א"ת כד :

כא עוד כתב רבינו הכנה"ג ז"ל עם ה"ל ואני לעלוי א"ס יצוא לידי יצ"ב שנתערב לאחרים
הייתי אומר ונה"רס היה נשליך או וא"ס היה עוצדא צדידי לא הייתי אוכל ק"ס או
והחתיכות ונ"ו לא הייתי ונפרס הדבר עכ"ל רבינו הכנה"ג ז"ל : והמחמיר צ"ה לעלמו
כרבינו הכנה"ג קדוש יאמר לו :

כב עם הגם וכל זה שנתערב צווינו אבל שלא צווינו ואין מחירו וכו' : ובגון שכתב לחתיכות
דקית שאין כיכר צין ז"ל או נשכחת לה כני ש"ס כאן הרבה ויכיס של צע"ה ונתכבל
או נטרף או ונ"ה ואינו יודע איזה הוא ועוד יש ג"כ נפקותא אחריתי כיו"ל צ"ה ואין להאריך :
רבינו הטור ז"ל נשם צה"ת ז"ל ש"ך קק"ח ונ"ך עם פ"ב דף פ"ב ע"ג פרי"ח קק"ו צ"ל
קק"ו ושאר אחרונים

כג עם זהגה אפי' יצ"ב לרי"ך ק"י וכו' : הנה אם נתערבו צו חתיכות איקור והיתר ונשם
צקדרה וצין הכל הצטטיל והרובץ וחתיכה היתר יש ק"י כנגד חתיכה האיקור הרובץ
והצטטיל מותר אבל החתיכות אקורות ונשם דאיכא חדל דאיקורא וגם דאיכא ק"י צרו"ב לרי"ך
לזרוק שניהם ובעינן שיהיו שני חתיכות היתר כדי שיצטטלו חתיכה האיקור וכל זה דוקא צוין
צווינו אבל ויין צשא"ו א"ס יש ד"ו ארבעים או חמשים חתיכות של היתר וא"ל של איקור
וצין הכל עם הרובץ והחתיכות יש ק"י אפי"ה כל החתיכות אקורים עד שיהיו ק"י חתיכות
של היתר כנגד האיקור והרובץ אינו נולטרף לצטל החתיכה של איקור : ונ"ך עם פ"ג דף
פ"ו ע"ב וכן נראה ונלשון הפרי"ח קק"ב וכן נשנע ונלשון הפרי"ח קק"א וכו"ו ונצ"ל קק"ב
שפ"ד קק"ד ער"ה א"ת י"א : וי"א דאם יש ק"י עם הרובץ כנגד חתיכה האיקור ויש רוב
בחתיכות היתר כנגד האיקור כל החתיכות מותרות דעננא הוא דוין צשא"ו אינו צטל צרובא
ונשום דחיישין שיבא לצטלו ויהן נעם אבל הכא דיש רובץ ויש ק"י כנגדו מותר : ונ"כ עם
קק"ד וכו"ו ונלשון הרי צ"ה א"ת ג ח"ד צ"ו קק"ב חכ"א עם א"ת ע' : ויש להחמיר כ"ו ראשונה :

כד א"ס נתערב ויין צשא"ו באיקורים הפוגמים את הצטטיל ונתערבו צה"ת יצ"ב צטילים
צרו"ב דעננא דוין צשא"ו אינם צטילים צרו"ב דחיישין דילמא יצטל להו ונותנים נעם
ובעו ק"י אבל דצריס הפוגמים אפי' א"ס יצטל להו אין אוקרים הצטטיל דענ"ל וצטילים צרו"ב :
פרי"ח קק"ז דלא כה"ו ונ"ך עם פ"ב דף פ"ה ע"א דצעי ק"י ע"ש ועי"ל צדצרינו ק"י קג
א"ת ח דפקק"ו דצטילים ונשם כוונה פוסקים :

כה חתיכה הצלועה וחלב ונתערבה באחרות אפי"ה צטילה צרו"ב דהגם דאפשר להכיר
ע"י קפילא ארנאה לנענניה חן לא סומכין אקפילא האידנא צין לקולא צין לשומרא :

כז עם קק"ט ודלא כפרי"ח קק"ז :
כח כתבנו לעיל צקו"ך דחתיכה הצלועה וחלב צטילה צרו"ב והגם דצטילה צרו"ב וי"ו
א"ס נבלע כזית חלב (צ"ל י"ו) או כזית חלב או הדם וזו נחצטלת א"תה החתיכה צע"י חתיכות
היתר אבל אי ליכא ק"י צין הכל נגד החלב או הדם אינה צטילה ואקור לנ"כל כל החתיכות
דגזרינן שנא יצטלס ויהן נעם כונו דגזרינן צוין צשא"ו : ונ"ז ק"י קק"ב : וא"ס החתיכה
הזאת היא צלועה וחלב (צפת"ח) לרי"ך ק"י כנגד כל החתיכה הצלועה וחלב ונשום דק"ל
צצ"ב חע"כ וא"ס יצטלס לרי"ך ק"י כנגד כולה : כן הורו חכמי ה"ס ופשוט : [כ"ב
היינו א"ס נתערבה צשא"ו אז הדין כן דבעינן ק"י כנגד כולה כו"ש הפרי"ח צפת"ו צפ"ב
צצ"אור הערבות לה צ"ה צשא"ו צד"ה הגדל יש וכו' אבל נתערבה צויה"ה לא צע"י ק"י אלא
כנגד החלב הצלוע זה וכו"כ הנש"ז עם וכו"כ לעיל ק"י ל"ב ק"י א"ת כ ע"ש] :

כז א"ס נתערב ויין צשא"ו איקור צרו"ב היתר ובגון שיש הרבה ויכיס צע"ה ונתכבל או
נ"ה ונתערב ואינו יודע איזה הוא ונפל או ונ"ה לים או נאכל צסוגג לא חמירין כו"ש
נ"ן ז"ל לקו"ן ק"י ק"י ק"י ז"ל גבי דבר שאינו צטל נחמית חשיבותו שהותרו הנשארין ונותר לאוכל
שנים שנים דדוקא התם חמירין הכי ובגון דנתערבו יתיר ונ"ו אלא א"ס נתערבו צ"ו
מותר הכל וא"ס נתערבו פחות ונ"ו ונפל או ונ"ה אקורים ולא צטילים דחיישין שנא ימזר
ויצטלס ואפי"ו צשא"ו אקורים : שפ"ד ק"י קק"ח ער"ה א"ת ע' :

כח עם זהגה ואין חילוק בכל זה צין האיקור ונדרצן צין ונדאורייתא וכו' : פ"ו דוין
צשא"ו אפי"ו צאי"קור דרצן ג"כ יצ"ב צעי ק"י ודלא כהש"ך קק"ט : ככ"ה הג"ה
ק"י א"ת כ"ו וק"י ק"י ונ"ך עם פ"ב דף פ"ה ע"ג עם קק"י שפ"ד קק"ט וכן
פסק צפת"ו ע"ש :

כט ויין צשא"ו דצעי ק"י איקורו אינו אלא ונדרצן אבל ון התורה צטל צרו"ב : ה"ה כלל על
א"ת ד ש"ך קק"י פרי"ח קק"ה ונ"כ עם קק"י חכ"א עם א"ת ע' :

ל וכו"ן דהוי דרצן אזלין צספיקו לקולא : חו"ה עם : וא"כ א"ס יש ספק א"ס נתערב עם
או לאו ויש עם רוב ון היתר אזלין לקולא ומותר : שפ"ד עם :

לא סעי' ב יצ"ב שנתצטל חד צתרי א"ס צטלן כולן כא"ו וכו' וא"ס רואה לצטלן יחד ואין
ע"ס

עם קי עוהר להרבות עליהם כדי שיעור קי וכו' . הטעם נשום דכל אי
צפ"ע עוהר אין כאן איקור . וכן ז"ל צ"ע נשם הר"ן והר"ם ט"ז סק"ג ט"ך סק"ג ושאר
אחרונים . נשוע דוקא יצ"ע נשוע שכל אי צפ"ע עוהר נשוע עוהר להרבות עליו ולא הוי
נשוע איקור אבל וין צפ"ע יצ"ע שאקור לאוכלו כל אי צפ"ע אקור להרבות עליו עד שיעור
קי כדי לצטלו נשום דהוי נש"א לכה"י . ופשוט הוא וכ"כ סק"ה ז"ל :

לב עס הגה ו"א דאם נודע התעורבה וכ"י הכל שרי וכו' וצוקוס הפקד יט לקווק אדברי
המקילין ולהתיר . ולענין הלכה אנו אין לנו אלא דברי וין ז"ל ואפ"י צוקוס הפקד
אקור וכ"כ הרי צ"ד ח"ד ק"י וזו צקופו . וגם דהערה אות יג צקופו כחז דהקווק על קצרת
כל הכי רצוהא צהפ"ע לא הפקיד מ"ע אן צדיין ויראי הוראס אן ואנחו קצלנו הוראס
וין ז"ל וכ"כ דהוא לחוער ועל פן אקור אפ"י צהפ"ע :

לג הגם דהכא ק"ל כפי וין ז"ל דיצ"ע שנתערב ונחצטל אפ"י אקור לצטלו ואין לוח
נשקק וין ז"ל מ"ע כ"ל דכל ספיקות סיה"ס צווליות זה אע"ג דצפ"ע איקורין אזלין
צבו לחוורא הכא אס יט ספק אזלין צבו לקולא נשום זו הקצרת דכיון דנחצטלו ציצט הותרו
לגנזי נשום דרובא רצוהא ס"ל הכי ונש"א אזלין צפסיקו לקולא . פרי"ח סק"ה :

לד נש"ע שנתערב צרובא ונחצטל יט קי עם הרוטצ אין ליקח עוס דבר וין הקדמה כל
זוון טה"א רוההת דכיון שהאיקור עדין עס אס יתועט וקי יחזור האיקור ויתן עעס
ויאקור הכל לדיון דק"ל כוון ז"ל ויניחו עד שילטין ואח"ך יולאו וין הקדמה . פ"ד סק"י :
לה ואס לקח חתיכה אי ולא נשאר קי צקדמה יט להספיק אס הנשאר צקדמה
עוהר נשום דאמרינן האיקור לקח או לא אמרינן הכי ואקור . פ"ד עס . ולפ"י
לעיל אות לג נשם הפרי"ח דכל ספק סיה"ס צוה אזלין לקולא פשוט הוא דאס לקח חתיכה
אי ונחועט וקי דהשאר עוהר נשום דלפי הר"ם ז"ל ושאר רצוהא לא צעינן קי עוהר
לגנזי הכא דליכא ספק דשנ"א האיקור לקח שרי אף לדין כוונ"ל :

לו וכל זה דוקא ט"ס צחתיכות רוב היתר אבל אי ליכא רק צו חתיכות ונחצטלו צקי ע"י הרוטצ
אפ"י אס לקח חתיכה אי אקור אלא יקלק הצו חתיכות ציח והשאר עוהר . פ"ד עס :

לז ואס לקח חתיכה אי וגי חתיכות ונחצטל הכו שנתערב צקי כחצנו לעיל דגם לדין
עוהר השאר נ"ע אס הול"א אותה חתיכה צקף ואח"ך חזר ותחצ אה חקף פעס צו
צחצטיל להול"א חצטיל הנשאר או אמרינן דהקף אקור נש"א דאס נאנר דזו החתיכה היא
על איקור א"כ נאקר חקף עוהר צענה סהול"א וין חצטיל ואס נאנר עזו החתיכה על
היתר א"כ חצטיל אקור וכחצור ותחצ חקף נאקר וין חצטיל . כן אמרו חכמי הישיבה הי"ו :

לח נש"ע שנתערב חד צהרי כסס עוהר לאוכלס אי אי כוונ"ע וין ז"ל צקע"י א צקסה א"כ ה"כ
יכול לצטל כל אי ואו צקדמה צפ"ע ויאכלס אדס אי כל קדמה צפ"ע צוה אח"ן ולקו
יט מ"י שאוור אין לאוכלס אדס אי הכל וכן נשוע ונרש"צ ז"ל סהצי"א וין צ"י ז"ל . ואס
צקלס כל אי צקדמה לצדה הקדרות עוהרים כל אי צפ"ע לצטל צהס דוונ"ע וין החתיכות
והגם דהפרי"ח ז"ל קוף סק"י אקר לצטל צהס צו ציוס כל אי צפ"ע היינו נשום דה"ו
אזיל לנעוניה דה"ו צקי קצ סק"ח דכל שנקר צצליעת איקור שנתערב צחצרים ואינו
ניכר דה"ו צטל צרוב נשום דה"ו דשיל"ע אבל לדין דק"ל כוון ז"ל דצטל צרוב ולא הוי
דשיל"ע א"כ ה"כ הקדרות עוהרים כוון החתיכות דהחתיכות צטלי צרוב אפ"י או צציה ואו
צעליה כוונ"ל אות ח והקדרות ג"כ כוונתם עוהר לצטל צהס אפ"י צו ציוס . [הנה לעיל
קי קצ אות ח פקף ט"ס להשקות הכלים עד לחמר וע"ל וע"ל ויש לחלק דהכא כיון שכבר נחצטל
האיקור וכל חתיכה וחתי' נקרא עליה עס היתר וכשצ"ע הכלי איקורא צלע אלא סאח"ך חצערב וק"ל] :
לאוכלה לכך יט להקל צכאן נש"א חס דכשצ"ע הכלי איקורא צלע אלא סאח"ך חצערב וק"ל] :
לט אס צטלס צגו קדרות כל אי צקדמה אי ואח"ך צו ציוס חזר וצטל חצטילין אחרים
צאלו הגו קדרות אין לערב אלו הגו חצטילין ציח סהרי פליעת החתיכה האקורה
הצלועה צקדמה חצערבה חצטילין ואוקרתן וה"ל כאלו צטל יחד הגו חתיכות אלא יאכל כל
אי ואו לצדו . ע"ה חמר וע"ל יט להחיר לצטל צקדמות ולערב חצטילין דכולי האי לא

גזרינן . פרי"ח עס צל"י סק"ח . וה"ה אס חחצ סקף צגו קדרות אלו סקף אקור דוה"י
צלע איקור וין חתיכת האקורה ופשוט :

כ אס קורס שנודע התעורבה צטלן צצו קדרות ואחר שנתערבו נודע התעורבה אקור
לאוכלן נשום דצענה שנתערבו לא נחצטלו כיון שלא נודע התעורבה ועכ"פ אחר הצטל
נודע התעורבה א"כ על כל קדמה וקדמה י"ל שז"ל האיקור צו וה"ל ספיקא דאורייתא ולח"ה
ואקור לב"ע . ט"ך סק"י ככ"הג הג"צ צי קוף אות כו וכתב על ס"ך סדצ"ו דברי אל"ה
חיים פרי"ח סק"י צל"י סק"י ככ"הג הג"צ ח"י סק"ו חצ"י ק"י ו"א חכ"א כלל נא אות
יע . והגאון ספ"ד סק"י צתפק צדבר . ו"ל דאף אס צטלן צצו קדרות קורס שנודע
התעורבה ואח"ך נודע התעורבה עוהר לאוכלס . צ"ה סוף סק"י צתפק ונ"י עס סק"י ז"ל
ח"ד ק"י לא . ויט להחזיר דוה טעמן חרו ונ"י על ס"ך דחצטל עכ"פ אחר שנודע
התעורבה דגם אס חס צצו קדרות דין יצ"ע יט להס דאפ"י או צציה ואו צעליה צטלי כבר
דחה אותה ספ"ד עס דכיון דנחצטל עס ע"ס נאקרו חוים והוים חזרו ונצלעו צחתיכת סה"ה
זנאקרו והוים הוא וין צפ"ע וא"כ אחר שנודע התעורבה לא צטלי צרובא נשום דה"ו וין
צפ"ע ע"ש וא"כ אין להתיר ונ"ע הור"א עס דאמרינן קלק אה ש"י וינו כו"י שאינו וינו
דבה עליו ונצטלו ונש"א צטלי צרובא אפ"י אח"ך ז"ל דכבר דחה זה הקצרת הגאון ספ"ד
עס צוולות קדרות סכו ו"ל ועוונ"ע צל"ח צהס דקילק וכו' עכ"ל וכוונתו הוא דדוקא צקי לא
אמרינן קלק אה ש"א וכו' נשום דהול"ן ד"ס קי כוונ"ע ספ"ד צקק"י צקי לא אכל הכא
דליכא קי לא אמרינן קלק וא"כ יט להחזיר והגם דהספ"ד נחפס דשנ"א צכאן אין איקור
חורה דוון חחורה צטל אפ"י שלא נודע התעורבה ונדרכנן הוא דה"ו צטל עד שנודע וא"כ
ה"ל ספיקא דצבנן ולקולא נ"ע הרי ס"ך דעוניה ק"ל דוון חחורה אינו צטל קורס שנודע
והס"ך דעוניה רבים נינחו לגבי הצ"ח והנכ"י וא"כ יט לאקור :

כא הוול"הס הרי היא כצטל ואס ננלחו יחד קורס שנודע התעורבה אע"ג דלא נינחו
גוף האיקור כיון שני"ע צהיתר צעי קי ודלא כשו"ת חצ"י ק"י לו . עכ"ה אות יד
כו"ב ח"ד ח"א ק"י לג צד"ה אלא שכל זה ע"ש . גס חרו חצ"י ק"י ו"א כתב דאס ננלחו
קורס שנודע התעורבה ואח"ך נודע אחר שננלחו צעי קי ע"ש וס צקי לו היא ונה"ו זקינו
ע"ש הצ"ח הפה"ח סק"ד וכן הסכים הפה"ח עס דוול"הס כצטל ודחה לדברי חצ"י צקי
לו סה"א וזקינו ע"ש וכ"כ הגאון צ"ח סוף סק"י צתפק וכן רא"י להורות :

כב יצ"ע שנתערב עוהר להסליך או עוהר צצנה ולאכול השאר דה"ו אלא חוורא צעל"א
ולא הוי כוונתן . ו"ל ק"י סג סק"י צקופו . ואף לנונה"י דוהגים להסליך אי
וכחצנו לעיל אות יט דלכ"ך להורות לקולא שישליך אי ע"ש ונ"ע אינו אלא נשום חוורא :

סימן קי

א סעי' א דבר חשוב איקור צווינו צכל סהוא וכו' . פ"א דנקט צווינו לאו דוקא אלא
ה"ה שאס נחערב שלא צווינו לא צטיל וכן הלכה . ט"ך סק"ח פרי"ח
סק"ח צל"י סק"ח ככ"ה סק"ח ספ"ד סק"ח ודלא כהונ"ך ח"ג פ"א דף לו ע"ד חו"ד ח"י
סק"ח חכ"א כלל נג אות עו :

ב עס צכל סהוא וכו' . ואפילו צכונס אלפים אינו צטל . ט"ך סק"ח פרי"ח סק"ח צל"י
סק"ח ספ"ד סק"ח :

ג ה"ה ודאי איקור דרצנן סדרכו ליונות אינו צטל אפ"י צאלף וכונ"ע לעיל ק"י ק"א ע"י או
צהגס גבי ח"ל . ככ"הג הג"ה ע"ה אות ח ספ"ד עס דלא כהפרי"ח סק"ג ע"ה אות ח :

ד ואס דצרים חצטוים חס אקורים צהנל"א אף התעורבה צלהס אפ"י צאלף כולס אקורים
צהנל"א . ט"ך סק"ח ככ"הג עס אות א פרי"ח עס צל"י עס ספ"ד עס חו"ד סק"ח :

ה עוהר לוונכרס לגוי לאיקורי הנל"א שנתערבו חון ודו"י איקור צהס אס הוא צעינן
ס"אן לח"ס שיחזור הגוי ויונכרו אח"ך לישראל . ט"ך עס נשם כו"ה ראשונים ככ"הג

אם פריש עם זבחי עם שפ"ד עם כרתי קק"ב חו"ד עם :
 ויכול למוכרו לגוי חוץ ומדמי איקור שבו הגם שלא נחשב על פניו לחוש שיחזיר
 הגוי ולמוכרו לישראל כגון פת שאפסו בעלי איקור וכיולא יכול לפותחו ולמוכרו כך לגוי .
 פריש עם שפ"ד עם . ואפ"ו אי ליכא חלל חד צדד ג"כ יכול למוכרו חוץ ומדמי איקור שבו
 דהא ארג צדד או אפס פת צב"ט ומהי . שפ"ד עם :
 ז' הא לאונוינן דמוכר חוץ ומדמי איקור שבו היינו דוקא למוכר הכל צדד אבל למוכר חד
 חדא ולהשליך האחרון או ישליך הראשון איקור דשנא לוקח דמי איקור הנאה חלל מוכר
 הכל צדד וזוהי גביה איקור . שפ"ד עם ומהו ע"ז דף ע"ד ע"א ד"ה אור רב ע"ש :
 ח' דבר חשוב שאקור בהנאה שנתערב חד צדדי שגון החורה הוא צטל רק נדרבנן הוא
 לאקור יכול למוכרו לגוי הגם שידע הגוי דזוהי גביה כיון שגון החורה מותר אבל אם
 נחערב חד צדד דהוי איקור תורה אין למוכרו חלל דוקא לכבי שאין נכירו דאז אין נחזיק
 לו טובה אבל אם הוא נכירו אקור כיון דזוהי גביה . שפ"ד עם . או שהגוי אינו יודע שער
 הקנה ונאמין לישראל כל ויה שהא אומר לו שזה השער והשתא הגם דזוהי גביה אין הקנה
 נורגיס זזה ואין כאן החזקת טובה . כרתי קק"ב :
 ט' חתיכת צמר שנפל עליה חלב ונאקרה כל החתיכה בהנאה ונפלה לתצטיל שאוקרה כל
 התצטיל ובעינין קו כנגד כל החתיכה ונשום דח"כ אם יש קו בתצטיל כנגד החלב לצדו
 נותר למוכרו לגוי דהתצטיל נותר בהנאה כז"ל ק"ו פ"ו אות י' ע"ש וכ"כ השפ"ד בכלן קק"ב :
 י' עם ככרות של צב"ט וכו' . וצנוקים שגם של כמותם חשובים ומוכרים צוננין אינם צטילים .
 ק"ד קק"ו פריש קק"ה צב"ט קק"ה כ"ה הג"כ אות ד' שפ"ד קק"ו ח"כ כלל נג אות טו :
 י"א עם וכן צב"ט וכו' . אע"כ דלא אסרי ותחלת צרייתן כגון שיר הנקפל ודוקא וכיולא
 ג"כ לא צטילי . ק"ד קק"ו פריש קק"ו צב"ט קק"ו כרתי קק"ה שפ"ד קק"ו . וגם
 צב"ט קטנים וכחשים ו"ו הם הסידי צב"ט ולא צטילי . שפ"ד עם :
 י"ב עם אבל שאר דברים אע"פ שדרכם ליונות וכו' הגם ו"א דכל דבר צבוננין דהיינו
 שדרכו ליונות תמיד וכו' וכן נוהגים וכו' . הנה לענין הצילים צו"ה דרכם למוכרם
 צוננין תמיד ולפי נור"ם צב"ט אינם צטילים זזה הזמן וכן פסקו כל רבני האשכנזים ו"ו
 קק"ה ודלא כמו שהבין ונ"י כלל וצ' קק"ב ודבריו שבהפ"ו נחתי ה"ו דכבר דעה דבריו
 הנש"ו קק"ב וכח דהנ"ו ק"ל דצ"ל אף בהפ"ו איקור הביא דבריו הפת"ה קק"ה וכן דעה
 דמה דברי הנ"י וכח דהנ"ו ק"ל דצ"ל אף בהפ"ו איקור הביא דבריו הפת"ה קק"ה וכן דעה
 רש"ל ז"ל בא"ש וכן פסק הצ"ח ק"ף אות א' ונראה דכן דעה הש"ך קק"ט הל"פ קט"ו א'
 כרתי קק"ו חו"ד ח"י קק"ו ח"כ עם אות טו ונש"ו קק"ה וק"י דאף בהפ"ו לא צטיל .
 הא קוין דכל דעה רבני האשכנזים ז"ל ק"ל דצ"ל האידנא לא צטלה . נחזור לדין אהנו
 צני הספרדים דקבלנו הוראה וז"ל נראה ומה נעשה צטוראם זו הנה כבר כתבנו לעיל
 צק"ו פו דונן קותר עלמו ודידיה אדידיה דצק"ו פו קט"ו ו פסק דצ"ל כ"ו לא צטלה
 אפ"ו צאלף והכא פסק דגם דברים שדרכם למוכרם תמיד צטילים ונש"ו דגם צ"ל צו"ה
 דאין נוכרת חלל צוננין צטלה והנה רבינו הכ"ה הג"כ אות ו' הירץ דברי ורן ז"ל דאינו
 קותר עלמו ולא הוי הפך מ"ש צק"ו פו דכאן ר"ה להשניענו דצונקויות דלא חסידי הכל
 צטל חוץ וזו דברים חלל צונקו דחסידי לאו דוקא זו דברים חלל כל שהוא חשוב צאוחו
 נוקוס לא צטיל כז"ל ורן ז"ל אחרי כן ויניח דצו"ה דצ"ל חסודם דרכה למוכרה תמיד
 צוננין לא צטיל אפ"ו לדעת ורן ז"ל ע"ש וכ"כ הקה"י זזה ק"י וק"י דהדבר צרור . הנה
 לדעת אלו הרבנים ז"ל הכ"ה הג"כ והק"ה ק"ל דגם לכו ורן ז"ל צ"ל צו"ה
 לא צטלה וכ"כ הרי צני ח"י ז"ל . אונס הפריש קק"ט כתב דונן ק"ל דצ"ל אפ"ו צו"ה
 צטלה וזמן ז"ל חזר ודבריו ודבריו שצכאן הם עיקר וכן הסכים רבינו חיד"א ז"ל צט"ו
 אות ד' דדעת ורן ז"ל כז"ל הכא צק"ו קי וצ"ל צטלה ע"ש וא"כ דדעת ורן ז"ל אית
 דאורי הבי ואת דאורי הכי ו"כ אכן צדין לא ידענו היאך נפסק הלכה וכו' . דצו"ה וכו'
 פה צב"ט י"א הא ודאי דנהגו דצ"ל צו"ה לא צטלה ובהוראה הכ"ה הג"כ ודעויה ז"ל דהא
 נעשים

נעשים בכל יום דכתיב צ"ל כל תרנגולת אקורה או ספק טרפה צניה ונחערבה צצ"ל
 אחרת צוהרה אוקרים כל הצילים ולא יתפקו כלל ואם יארע אדם או שיצוא וישאל צצ"ל
 נורים לו שכל הצילים אקורים והמנהג הזה הוא צו"ה ודורות שלפנינו ולפני פנינו וא"כ
 הוא ודאי דנהגו בעירנו זו פה צב"ט י"א כהוראה רבינו הכ"ה הג"כ ודעויה דגם לדעת ורן
 ז"ל צ"ל צו"ה לא צטלה ואפ"ו בהפ"ו ואין לטנות ועי"ל אות קה שעשינו חילוק זזה :
 י' כרכשהא הגם דאין מוכרים אותה חלל צוננין צטלה נשום דאין אוכלים אותה חלל ע"י
 נלווי וגם אחר שנתחללה ג"כ צטלה . ע"ז קק"ה ונש"ו רש"ל פריש קק"ט כרתי קק"ו
 צב"ט ק"ו פו קק"ד ונש"ו ק"ף קק"ה הל"פ קט"ו ח' חו"ד קק"ו וכ"כ לעיל ק"ו קא אות כה וכו' :
 י"ד רגלים של צב"ט שנתערב צהם רגל טרפה לא הוי דבר צבוננין וצטילים . כ"ה הג'
 הג"ה אות ד' וכן פסק ורן ז"ל לעיל צצ"י ק"ו קא צצ"ה ע"ש :
 י"ו עם צב"ט הא דדבר חשוב אינו צטיל אינו חלל ודרבנן ואזלינן צכסיקו לקולא . פ"ו
 אם יש צו צפק אם הוא דבר חשוב אם לאו חלל אם הוא ודאי דבר חשוב חלל דנוקסא
 לן אם אקור אם לאו כגון צ"י קפק טרפה שנתערבו לא נקרא קפק ואזלינן להוראה כז"ל
 ורן לקוין קט"ו ע' ע"ש . ק"ד קק"י כ"ה הג"ה אות י' פריש קק"י צב"ט קק"ה כרתי
 קק"ו הל"פ עם שפ"ד קק"י חו"ד ח"י קק"ו ח"כ כלל נג אות י' וכו' לעיל ק"ו ק' אות
 א' . וה"ה אם יש קפק אם נפל לכאן איקור או לאו אזלינן לקולא . שפ"ד עם . ועי"ל ק"ו
 קא אות ז' ו"ש דפק אם הוא דבר חשוב או לאו לא הוי קפק חסרון ידיעה ע"ש :
 י"ז עם כל דבר שהוא חשוב חלל צני נוקוס ונחנקויות וכו' וה"ה כלל כיולא צהם צכ"ר
 נוקויות . הא דאורנו דדבר חשוב אינו צטל כגון אגוזי פך וחזיריו וכן דבר שהוא
 חשוב צאוחו נוקוס היינו דוקא דמוכרים צוננין חלל אם נמכרים צאו"ד אף דבר חשוב צטל .
 הרמב"ם ז"ל צפ"י הושגה פ"ג דערלה ה"ו וכן נשנע ודברי הצ"י והפוסקים ז"ל . ועיין
 פריש קק"ה צ"ה ודע כי טעמא וכו' ע"ש :
 י"ז סעי' ב' צב"ט שנתערבו צאחרים וכו' והוא שנתערבו צבוננין וכו' . היינו אחר שטודע
 התערבות נשטרו צבוננין דאלו קודם שטודע התערבות נשטרו אפ"ו וא"ד הוי
 צוננין כיון דלא ידע . ק"ד קק"י ושא"ר אחרונים שפ"ד קק"י ע"ש דכן פ"ו הש"ך :
 י"ח סעי' ג' נ"ו חיות מוכרות צטר שחוטת וכו' צטר נצילה וכו' שכל קצוע כוננו"ו דמי
 וכו' . הנה צדין קצוע כוננו"ו יש צו חילוקים רבים איזה קצוע דאורייתא
 או דרבנן וזכיר הכל . הו"ן הא"י אם יש ע"י חיות מוכרות וכו' ונראה ודאי צטר נצילה
 זהו לכו"ע הוי קצוע דאורייתא נשום דכיכר האיקור צונקו"ו ואם לקח ונא"י ונש"ו ודאי יודע
 נא"י ונש"ו לקח איקור וזן החורה צין ח"ל צין שאר"ל . הו"ן הצ"ו אם יש ע"י חיות צטר
 שחוטת והא"י נצילה ונחערבו החיות ולא ידעין איזו היא חנות הנצילה וכגון שיש צכל חיות
 צהנה א"י ואחר השחיתה כולא ראש א"י או ריאה א"י טרפה ולא ידעין איזו היא חלל מוכר
 שחיות א"י היא טרפה זזה יש פלוגתא דרבנן דאיכא דק"ל דזה הוי קצוע דאורייתא . צ"ח
 אות ו' ע"ז קק"ה ק"ד קק"י וכו' . ואיכא דק"ל דהוי קצוע דרבנן צין ח"ל צין שאר"ל .
 כן נשנע צפרישה ע"ש . וא"י דק"ל דאפ"ו קצוע דרבנן לא הוי ואם הם חתיכות שאר"ל
 צטלי צבוננא ולא הוי קצוע אפ"ו ודרבנן חלל ששאר"ל חסודם ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
 פריש קק"ב ורבים ע"ו . הו"ן הג' כגון שנתערבו חתיכה צחתיכות ואח"ך כולא צריפה
 צנייהם אם הם ח"ל לא צטלי וזהו קצוע דרבנן לכ"ע חלל חתיכות שאר"ל לא הוי קצוע אפ"ו
 ודרבנן חלל דוקא נשום חיונא בעלמא . ונראה דעה ורן ז"ל ק"ל כ"ו הש"ך ז"ל אפ"ו
 צו"ן הצ"ו וכו"ש עליו הפרישה ז"ל ע"ש . והנה אם לקח וזן חיות ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
 אם הוא צו"ן הא"י דהוא קצוע דאורייתא דהיינו שיש ע"י חיות היתר ונכות א"י איקור ונקורס
 לא היה ידוע לנו ולכל העולם שיש צזה חיות טרפה ולקח ונא"י ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
 לקח ואח"ך נחודע לנו שיש צכאן חיות א"י טרפה וגם נודעה לנו נוקוס חיות טרפה איכא
 פלוגתא זזה דלפי הרא"ה ז"ל ודעויה אפ"ו אם לקח וזן חיות קודם שטודע לנו האיקור
 ג"כ אקור . אונס ח"י ז"ל ומהו"ו ז"ל ק"ל דגם צזה אפ"ו דהוא קצוע דאורייתא אפ"ו
 נשום

ויש ללמד בהפ"ו ועדין ל"ע . ונש"ו קק"ה צד"ה ויש לחקור וכו' .
מג וכן אם יש עסקה בהנאות שנתעבד בהם עריפה וכל בהנאות ובהנאות וינחת בהפ"ע וכל
 הלשונות החובים ונאלו בהנאות וכל או לשונה בלדה וכל כלל ואכל לשון של או ויהי
 לא אנונין ששאר הלשונות ונותרים אלא הכל חסור ונח ספק . ש"ת שנים ונאירות ח"ה
 ק"ו קה ונש"ו קס . ויהי אם נחננו כל החלקים ולא ידעין זה הלשון הכלכל ונאיר בהנאות
 הוא יש להחיר כל הלשונות החסורים אף צ"ח הש"ו . ונש"ו קס :

מד סעי' ו צע"ה ושאר דברים החסורים וכו' . כגון חס"ל ודבר שבמנין וזכרים וכיו"ל .
 ש"ך קק"לכ כנ"הג הג"הט אות ונג פ"ח קק"כד שפ"ד קק"לכ
 חכונת אדם קס אות ח :

מה ולענין דש"לנו ג"כ דינא הכי כשאר דברים החסורים . כנ"הג הג"הט ונראה ונכ"הג
 ז"ל שכן ק"ו הש"ך שהרי י"חס זו הקו לש"ך ויראה ונש"ו דכתב הש"ך וכה"ג היינו
 דש"לנו ונ"כ לפ"ו גם ק"ו הפ"ח כן דכתב וכיו"ל וכן פסק השפ"ד סוף קק"לכ דש"לנו
 שום לשאר חסורים והגם דלש"ך כתב ול"ע ונ"ו ונש"ו דעתו דהכי ק"ל :

מו קס אפי' אם פ"ו או ון הכוז אחר שנודעה התערוכת חסור וכו' . אבל אם פירש
 קודם שנודע התערוכת ונחר לכ"ע אפי' לנ"ד פירש ונח"ל חסור . ש"ך קק"לכ כנ"הג
 קס אות ונד פ"ח קק"ה צל"י קק"ה כתי קק"כ . ואף אם לקח ביד קודם שנודע ונחר .
 שפ"ד קק"לכ חו"ד ח"ו קק"כא חכ"ה קס אות ו :

מז קס והוא שהפירשו צונחין אבל אם וכו' . דכל הויעוט שפירש אנונין ציה דכל דנ"פ
 אבל אם פירשו ונח"הן צנת או חסור . ש"ך קק"לכ כנ"הג קס אות וו פ"ח קק"כ
 צל"י קק"לכ חו"ד קס . ואם לא פירשו צנת או אלא פירשו צנה אח"ה הכל שרי לצד שנים
 האחרונים חסורים . שפ"ד קק"לכ :

מח קס אם פירש ונח"ל שרי . היינו דוקא אם פירש שלא בפנינו אבל אם פירש
 לפנינו חסור . ש"ך קק"לכ ונש"ו הרצ"ה צת"הא כנ"הג קס אות וו פ"ח קק"כ
 צל"י קק"לכ כתי קק"כא חו"ד קס חכ"ה קס :

מט קס פירש ונח"ל שרי . כן עיקר דלנו אין לנו אלא דברי וכן ז"ל וזה גם דמור"ם
 ז"ל בהגה הכי ק"ל כנ"הג הונ"י קס קק"ג ונש"ו קק"ו ע"ש וכן הסכים הפ"ח
 קק"כ כונן ז"ל . וי"ה דבהפ"ו דוקא אם פ"ו ונח"ל ונחר . ונ"י קס שפ"ד קק"לו .
 והיחזיקו צנה בהפ"ד ונעט קדוש יאמר לו אבל עיקר הדין הוא כונן ז"ל :

נ ואין חילוק בין התערוכת שנודע לרבים לרצו קודם לרבים דל"ל כנ"י דק"ל שאין
 לבזר אלא בתערוכת שלא נודע לרבים . תו"ח ר"ש כלל ונג פ"ח סוף קק"כו :

נא קס הגם והא דחסור חס הפירשו צונחין וכו' . דברי רנ"הא אלו נתקשו בהם האחרונים
 ז"ל הצ"ח והנ"ו והפ"ח ושאר אחרונים וכל או עשה לו דרך לעלו ואנחנו אין אחנו
 יודע עד וזה ועל כן לא נכתב צכ"ן אלא וזה שיעולה לענין דינא . אם עשה ונעשה בידים
 דהיינו כבש"הו דכ"י ונח"הו כיון דפ"חן לכת"הו צונחין חסור כנ"הג הרצ"ה ז"ל בהדיא
 צת"ה וכו' שפסק וכן ז"ל דהפירשו צונחין חסור הגם דיש ון האחרונים ז"ל דהבינו דברי
 רנ"הא ז"ל כפשוטן דלפ"ו צונחין חס נתפרשו כולם ביחד ולא נשאר צונחין וכו' ונותרים
 וכו' ונ"ו א"ן אין לנו אלא דברי וכן ז"ל ועוד דגם דברי רנ"הא הרבה ון האחרונים פירשו
 אותם בגוונא אחריתא ועיין ש"ך קק"לו ונ"כ אם נתפרשו צונחין חסור לכ"ע . ועיין פ"ח
 קק"ג צד"ה דע כי צהיבא וכו' וכן כתב הש"ך קק"לו ונש"ו הרצ"ה וכן הסכימו כל
 האחרונים ז"ל ואין להאריך :

נב וה"ה אם כבש"הו וכו' כולם או ונקלחם אפי' שלא בפנינו וכגון דכבש"הו צאופן דלא
 חזי להו כנ"הג התו צנח"ס דף עג ובגון ש"ל"ך אבנים לעדר ונאחורי הגדר וכיו"ל
 צאופן שלא יראה אותם פורקים אפי"ה חסורים צין לתרצ"ה ז"ל ונעט דעביד ונעטק צין
 להכ"ה ז"ל ונעט גזירה שו"א יקח ון הקצו"ע פ"ח קס צד"ה ונח"ה דכבש"הו וכו' . וכן
 נ"י אם יראה לגוי ויבש"ס דכ"י ג"כ חסור דלא כקו חסורכי דכתב דיכול לפזרם ע"י גוי : אחרונים ז"ל :

ג ואם פירשו צונחין דלא ידע שיש חסור צד"ה אם לא נתפרשו כולם אלא נשאר קל"ה
 קצו"ע צונחין הרי אלו חסורים אף אותם שפירשו אבל אם נתפרשו כולן ביחד ולא נשאר
 צונחין ונעטת עקידתן פירשו קל"ה מהם אותם שפירשו ונותרים ונח"ה האחרונים חסורים דלא
 נוקרי עקריהו צידים ונש"ו דה"ו סוגג שאינו יודע שיש צנה חסור . ש"ך קק"לו דכן פ"ו
 דברי ההגה ז"ל שפ"ד קק"לו חכ"ה כלל קג אות ז :

גד ואם נעקרו כולם ונקציעוהו והולכים צרחו אפי"ה דכולהו כ"ידי ואין כאן קצו"ע ונ"ו
 כולם חסורים דהא חסורא ח"היה התם דאין חילוק צין עוודין לנח"הן צין צד"ה צין
 צר"הר ואם פירשו ונש"ו וקל"ה אותם שפירשו ונותרים דכל דפירש ונ"פ והשאר חסורים
 לחסורא צרוצא ח"הא . פ"ח קק"כא צ"הא שער הקצו"ע ק"ו ח וק"ים דלפ"ו ילאו זה אש"ו
 כיון דעדין הם חצורה או ווקרי קצו"ע דנ"ש צח"ל או צרחו ע"ש :

גה הא דלנונין דל"ה פ"ו וקל"ה או או ונש"ו ונחר היינו דוקא שפירשו וקל"ה ונש"ו או
 או ונש"ו צפירש גנור דהיינו שהוא אינו עוד בכנפי"ה עם האחרים שלא יחזור עוד אבל
 אם ילכו בהנאות צרחו צכנפי"ה או ובהנאות או ע"ה העווד ונעט או שחכ"כ ונעט זה לא
 נוקרי פירש כיון שדרכן צכך וכן כל כיו"ל צנה . צ"הא קס ק"ו :

גו קצו"ע ווקרי צין נשאר חסור קצו"ע צונחין ונש"ו ונ"פ שחכ"כ כל הקציעות ונקצ"ע
 צונחין אחר נעט קצו"ע צונחין ונ"פ ווקרי קצו"ע צין צנע"ה צין שאר דברים .
 פ"ח קס צ"הא קס ק"ו יח :

גז ואם נתפרשו כולם דהיינו אחר שנקערו ונקציעוהם נתפרשו כולהו ואי"ך או הנה
 וא"ו הנה ואפי"ו נתפרשו בפנינו כולם ונותרים ואפי"ו שנים האחרונים שכתב נח"הל הקציעות .
 ש"ך קק"לכ פ"ח קס פ"ח קס שפ"ד קק"לכ וכתב והוא פשוט וכ"ע ונודים צנה ע"ש
 חכ"ה קס אות ז . ולא צע"הן שיתפרש כל או וא"ו צפ"ע אלא כיון שנתפרשו צאופן שלא נשאר
 רוב צונחין או זה ווקרי פיזור . פ"ח קס צ"הא קס ק"ו כא :

גח ואם נתפרשו כולם צפנינו צאופן הנועיל כדבש"הו והזרו כולן והוקצ"עו יחד צונחין או
 הרי אלו ונותרים דכיון שהותרו טוב אינם חוזרים ליח"ר עוד . פ"ח קס חכ"ה קס
 צ"הא קס ק"ו יח . ואפי"ו אם חזרו לנח"הן הרש"ן ג"כ ונותרים . צ"הא קס :

גט הא דלנונין צנח"ך דל"ה נתפרש אפי"ו חזרו ונקצ"עו ונותרים היינו דוקא אחר שנודע לנו
 התערוכת אבל קודם שנודע לנו התערוכת נתפרשו ונח"הו והוקצ"עו ונח"הו כודע לנו
 התערוכת הרי אלו חסורים דנקודם לא היה עליהם קצו"ע כיון שלא היה נודע לנו ועכ"פ
 שנודע לנו נעטת עליהם קצו"ע חסורים . חכ"ה קס צ"הא קס דכן כונת הש"ך
 קק"לו וכן כונת ה"ו פ"ח ע"ש :

ס וכן אם פירשו וקל"ה שלא בפנינו והותרו ונח"הן לנח"הן והוקצ"עו והוא נח"הן
 מותרים דכיון שהותרו טוב אינם נאכרים . פ"ח קס וכתבו אותה לעיל אות כח :

סא הנה אם שחטו צצית השחיטה והולכו ונש"ו כל בהנאות צנה אש"ו לנח"הן ונח"הן
 נודע שנתעבד בהם עריפה ועדין כולן צונחין חזר להיות כאן קצו"ע חסורים כנ"הג
 לעיל אות נ . ואם נשאר רוב צצית השחיטה והולכו לנח"הן לנח"הן כגון שחטו ז'
 בהנאות והולכו צ' או ג' לנח"הן והרוב נשאר צצית השחיטה אנונין על אלו צצונחין כל
 דנ"פ ואלו צצונחין ונותרים והרוב צצ"הא חסורים . כן נוכח ונש"הא שצ"הא אות ו
 ע"ש צ"הא קס ק"ו יח :

סב ואם לא נשאר כלום צצ"הא אלא הולכו כולן לנח"הן אלא שלא הספיקו להציא הכל
 לנח"הן עד שנוכר בהנאות או ולא נשאר וננכה כלום צצונחין לא חזר הקציעות לנח"הן
 כיון דחסר בהנאות או והגם שאסור ליקח נכ"הן ונח"הן ון הנח"הן ונש"ו דלנונין אש"ו צרוצא
 ח"הא ונ"ו אם פירש ונח"הן מן הנח"הן ונחר ואפי"ו אם פירש לפנינו והגם דלנונין לעיל
 אות ונ"ו צפירש לפנינו חס דוקא ונש"ו דהו קצו"ע גנור . צ"הא קס ק"ו יח וק"ו ונ"ו
 וכן אם פירשו כולן צנת או לנח"הן רק נשאר או צצ"הא ג"כ דינא הכי דלא ווקרי קצו"ע
 ואם פירש או ון הנח"הן צפנינו ונחר . חכ"ה קס אות ח צ"הא קס ק"ו וו :

סג אם שחטו זו בהמות צדיקים והולכו די מהם למקולין ונודע שיש בהם עליהם הרי
 אלו חקורים ציון די שצמקולין וקודם לאורנין איקורא צדוקא איתא וצין אותם הגו שפסארו
 צדיקים וקודם שפסארו בקצוע : שמות גאובי צדקאי קיי ו חוהד סקייא צייא סס קיי לה
 והנס דהצייא סס וקיי וו החיר להרוב שפיי למקולין שפשו וקעודה וולה צלידוק קי האומרים
 דפתיכה סיה ופתיכה גדולה לא הוי חסיל עייש לא כיוו ודי לדין דכבר כחצו לניל צקיי
 קא אוח יו דקי ונן זיל פתיכה סיה הוי חסיל עייש : ונה פליקף עוד לפתיכה גדולה גי
 לא כיוו ודי לדין דכבר כחצו לעיל סס אוח כ דדעה ונן זיל לפתיכה גדולה שפשו לא
 סוייא חסיל ואיב אפיי בקצוע געור ווחר :

סד ייאל אם שחטו גי בהמות צדיקים ופירש אי מהם ואחייך כהערכו הריאות ונמלא אי
 עריפה אף זה שפירש חקור ולא אורנין ציה כל דוויש וקודם דזה פירש קודם שכולד
 התעוררה סכל שפירשו קודם שנתעוררו חקורים : חוהד ציי סקייא וחי סקייא : וייאל דציה
 גיב אורנין כל דוויש דקוף קוף הוי וקודם קצועים וזו שפירש ונה לי אם פירש
 קודם שנוודע התעוררה או אחייך דוויש סיה סס קציעות וזה נפרש ונה : צייא סס קיי יא
 ומה דציי סס חוהד וכיב השפיי סקייא וזו חקירה סו וכוו שכתב שאם עשה קלבים
 שחטו כל אי בהמה צדיקים ולקחו לחיות צו או גי מהם ואחייך עירצו כל הצני ועיס ונמלא
 אי עריפה שפירשו שפתיכות ווחרים וקודם כל דפירש ואוחם שצציה חקורים הרי צהדיא דגס
 שפירשו קודם שבידע התעוררה גיב אורנין כל דפירש ונרובא פירש :

סה אם יש הרבה עבדים ושחטו לאן הרבה לאו עשרים ולא עשר וכלו עשרה ולא חמשה
 וכל אי ויכיר את שלו ואחייך סוחו ראשיתם ולקח כל אי לאן שלו ונמלא ערפות צדק
 אי ונהם לא אורנין איקורא צדוקא איתא ולא אורנין אלא דוקא לצעל העשרים לא אורנין
 סכי אלא כיון דכל אי ואו ונצור צעלו הכל חקורים דעל כל אי ואו אורנין קצוע וכחמה
 עוויא והכל חקורים : שמות ונהייל קיי קעו הציו הכיב הגיט אוח וצ צייא סס קיי
 יד ונו ונהם שפירש עוד סס הצייא והוליא עוד דייס הדסיס ודצרי ונהייל ונחמה שאנחנו
 חלוסי מדעה לא הצחנו דצרי ועל כן לא כהצנוס ווי פירש לידע יעיין סס צצייא :

סו אם היו עו בהמות צדוקא ונחערצ עריפה צדיקים ופירשו ציה אחייך דרך חלר סני
 וילאו כולן גם ונחלר סו צוויא ונחלר צהמה אי צהלר סו אורנין צו הצהמה כל
 דפירש ונהמה זו ווחרת ואפיי סהיו כלן צהלר סו וגס העריפה סיהם סס וויי כיון שלא
 סיו יחד צהלר סו אורנין על כל אי שפירש ונחלר אי כל דפירש ואורנין על צהמה זו סהיא
 צהלר צו סהיא ונן הרוב ויאל לוור שאדרבא על חלר צו כחער כל דפירש ונהמה זו כפארת
 סס ונהים חקורה זיל דכל דפירש לא אורנין אלא ונקוס קציעות ונחלר סו לא סיה
 קציעות : צייא סס קיי וצ :

סז הא דאורנין כל מה שלקחו קודם שכולד הספק ווחר סיינו דוקא אם לקחו הרבה צני
 אדם כל אי לקח פתיכה אי אצל אם אי לקח הרוב צציה אי עדיוו אם יש גי בהמות
 ואו לקח פתיס צציה אי אף אם לקח קודם שכולד התעוררה חקור דכיון שלקח הוא הרוב
 אורנין איקורא צדוקא איתא וחקור : שפיי סקייא וזו חקירה סו וכוו ויאל סס סיי די
 בהמות ולקח אדם אי פתיס צציה אי קודם שכולד הספק דסינו ונחלרם גיב אורנין שחא
 האיקור סס ציה הוחלית וחקור : שפיי סס :

סח סס הגה ואם כהערכה תרגולת עריפה ככרות ונמלא צילה וכוו הצילה ווחרת וכוו ויאל שאם
 התרגולת העריפה לא כהערכה עם אחרים וקודם דערפותה ניכרת זכו ודאי הצילה
 ווחרת דליכא למגור שחא יקח ונן הקצוע ונחלר שניכר האקור : איה כלל כו די ד ונכיי

סס סקייא שפיי סקייא :
סט ואפיי לפי מה שפסקנו לעיל אוח יו דצילה לא צעלה דווקא דצו שצוויין עייש הכא
 ווחר וקודם דכל דוויש : שייך סקייא כחיה גיב ציה אוח ונה סקייא סקייא צלוי

סקייא כתי סקייא חוהד סיי סקייא חכיה כלל סג אוח ע :
ע הא דאורנין הצילה ווחרת סיינו אם לא העילה אוחה לפנינו אצל אם העילה אוחה
 צפיינו

צפיינו חקור וקודם דלא הוי ונמלא : כתי סקייא ספיי סס חוהד סיי סס : והטעם
 כיון דכוחה דזה התרגולת העילה זאה הצילה אם תחיר לו הצילה יצוא ויאל התרגולת דיאור
 צדעתו אם התרגולת חקורה לא סיי ווחירין הצילה :

עא אם יש גי תרגולות דהיינו צו כשרים ואו עריפה וועוררה צדיקים ונמלא גי צדיקים
 צדיקים לדין דלית לן דצילה לא צעלה חקורים הצדיקים : שפיי סס : ויל כלן כגון
 דצדקנו אחרים צדיקים של התרגולת ולא ונמלא צדיקים והיוס ולינו גי צדיקים דווחרה י לוור
 דהעריפה גיב העילה צילה אצל אם לא צדקנו אחרים צדיקים דקן שלם הצדיקים ווחרים דחלין
 אלו גי צדיקים ונרובא פירש והכרות העילום אחרים וסיוס דווחרה לוור כן דלחמה סקיי
 להספיי ונלסון חלמה סס דכתב דלס יס רק צו תרגולת כשרים אללה צהלר כל הצילות
 ווחרות וכוו עכיל וקעו דלפיי אם סס גי ווחרים אלא ווחרה דלחמה ויירי ללא דק אחרים
 צקן שלם והספיי ויירי כגון דצדק ונמלא ויאל לעיל אוח יו ויאל דכסיס צילה של תרגולת
 חקורה וכוו צציה ונהערה צצדיקים אחרות וכוו חקורים הצדיקים וכוו על כחך ליל כגון שלא
 יס צציה אלא תרגולת האקורה לצדה ונהערה עם צדיקים אחרים סקיינו ונן סקייא לחקורים
 וקודם דצו שצוויין אצל אם יש תרגולת כשרים עוד עם העריפה הצדיקים ווחרים דאין דרך
 לצדוק כל יוס ויוס צדיקים של תרגולת לראות אם העילו צדיקים : ווינו קשה על הנהג
 שלנו שחיי אף ככיהג סיס כוח תרגולת יס עריפה צדיקים ולא דקו צדיקים ונמלא חקורים הצדיקים
 ויאל דלא כיוו דיכא גויירי ולחוקר הצנה סס חקורים הצדיקים ויאל אם אירע כן ויצאו לשאל
 לדין להורות להם כדכתיבא : ויחן לוור צציל ונחמה דהא לחקורים צפיינו כל הצדיקים
 סיינו כגון שידעיס צודלי סו העריפה הולידה הצדיקים :

עב אם יש פיי חיות ווחרים צדיקים כשרות ואו ווחרה צדיקים וכוילא דאיקורא ונחלר
 והכרות ידועה אם לקח ונחמה אי ואינו יודע ונחמה לקח הצילה ווחרת וקודם דצוויי
 דרצקן לא אורנין כל קצוע כוועמייא והולכין אחר הרוב ווחר : קהיי סעיי ג סכן כחא
 ונמלא סיי העילה וכוו ויאל דף קד עיאל ספיי סס אצל גציות הגיוס כחיי ולקח ואינו
 יודע ונחמה לקח הגציות חקורה דכל סיס חקור חקור חקור לא אורנין ספק דרצקן
 לקולא : שפיי סס :

עג סעיי ז דצו שאינו צעל וכוו כגון צציה וכוו ודסיילנו וכוו : ולצרי ווחרים זיל לקון
 סעיי ח צהמה סכח דדסיילנו אין לחתיר ונח סקייא סיי כנפל אי ונהם ליס
 אין לחתיר דסיילנו כוויש השייך לקון סקייא : ולענין הלכה אנו אין לנו אלא דצרי ונן זיל
 וכיב פריה סקייא ויין לקון אוח לו :

עד סס ונחלר אי ונהם צציוג וכוו : סיינו אפיי אם אכלו הוא עלמו צציוג או שאכלו
 ישראל אחר צציוג גיב ווחר כוויש ההנה זיל ולא גזריין סוגג אעו וזיד כווי צפיינו
 דכחא לא חייסיין סיאכל או סיאכיל לישראל איקור אצל האכיל לכל צו לגוי קכסיין סוגג
 אעו וזיד : וספיי סקייא וספיי סקייא חקור גס צנאכל צציוג אם אכלו סוגג הוא או אחר
 דחייסיין סוגג יאכיל לכל צו לככי עייש : ולענין הלכה אנו אין לנו אלא דצרי ונן זיל
 ונהם גס דוויארס סיל כווחים וכן ספק הפריה סקייא ויאל דצרי ונן זיל
 דעה סוכיי כלל ונן אוח יג וקודם סהציה סו סוחיר צציוג וגיב כחא סכן דעה סוכיי
 כלל סג אוח י סקתס כן וכן דעה קהיי צוה ססי חוהד סיי סקייא :

עה סס ונפל ונמלא ליס וכוו : דוקא סנפל ונמלא אצל ספיינו הוא או אחרים צציוג
 חקור דגזריין סוגג אעו וזיד ואם ספיינו צעלנו קודם שנוודע התעוררה ווחר דלא
 סייך למגור כיון שצדיין לא נודע התעוררה : עור וציי ונמלא סס סרלש זיל וכל האחרונים :

עו דוקא סנאכל או נפל ליס קודם שפיי ונהם אצל אם פיי ונהם לפיינו כיון דחקור הוא
 וגס התעוררה חקור צציל סחור ונפל ליס כחור ונחיר ונהם סחורו : סייך
 סקייא כחיה גיב אוח כ ויאל סס דף קז עייד ספיי סקייא צלוי סקייא סקייא :
 וכיב אם פירש אי ונמלא סל צפיינו דאורנין ונרובא פירש ווחר ונמלא חקורים סיאך
 כחור ונפל ליס כחור צס ספירש הוא האקור וקודם ספיינו ווחר ונמלא ספיי ספיי

או לשנים אחרים הכי אלו האחרים מותרים וכו' ונזכרת קחצא שרי אלו האחרים מותרים וכל חילוק בין אדם או לשני בני אדם ובין אובלן צבת או או בזה אחיזו כוונתו שחילוק בקיומו קט קע"ו א ונשוע דק"ל דאפי' לאכול כולן צבת או לאדם או מותר . ש"ך סק"כ פ"ח סק"כ ע"ז קק"י לדעת מרן ז"ל הכ"א עם ודלא כמנ"י עם . ולענין הלכה אלו אין לנו אלא דעת מרן ז"ל ומותר לאדם או לאכול הכל צימד :

צו עם צהגה ודוקא שהאיסור שנתערב הוא ודאי אסור אבל ספק איסור שנתערב וכו' . ודאי איסור דרצנן הכי הוא כפי איסור לאורייתא . א"ח כלל כו דין ה ויא ש"ך סק"כ פ"ח סק"כ ע"ז קק"י לדעת מרן ז"ל הכ"א עם ודלא כמנ"י עם . ולענין הלכה אלו אין לנו אלא דעת מרן ז"ל ומותר לאדם או לאכול הכל צימד :

צה עם צהגה ונפל מאלוהי התערובת וכו' ההערובת השניה שרי וכו' . ונשוע מדברי מור"ם ז"ל דגם בספק איסור וכו' תערובות אסור לאכול אדם או אה כולן ואיזו לשיעוריה אזיל דגם בדאי איסור וכו' תערובות אסור לאכול אדם או כולן לדין דפקקו צקמוך בדאי איסור וכו' תערובות מותרות לאכול צימד ספק איסור וכו' תערובת מותר לאדם או לאכול אה כולן . ש"ך סק"כ וכו' ונשוע דהם שריים מר"ד הכי קק"כ וכו' סק"י . ויהו כחצנו לקוון אות קא דדוקא בהפ"ע ונקילין בספק איסור וכו' תערובות ע"ש :

צט עם צהגה י"א דשי"ל אין להסיר נוכח ק"ם וכו' . היינו לקו מור"ם ז"ל אבל לדעת מרן ז"ל ספק לעיל קע"ו ז גבי כפל ל"ס דגם דק"ל מותר מותר ס"כ סק"כ דשי"ל . ש"ך סק"כ פ"ח סק"כ ע"ז קק"י פליתי סוף סק"כ ע"ה סוף אות י"א . ולענין הלכה אלו אין לנו אלא דברי מרן ז"ל והגם דהגאון ספ"ד סק"כ ע"גם בדבר לדעת מרן ז"ל והניח הדבר ב"ש לעי"ן מ"ח אלו לרבים שונעים ועוד שלא החליטו הדבר אלא כתב ויש לעי"ן ואין ספק מילא מילא ודאי . והא דמור"ם צק"ו קצ קע"ו א כתב דצ"ל ספק כולדה צ"ע וכתערב צלחות כולן אסורות החם שאני נשוע דהוי קו בגופו ס"ב . ע"ה עם :

ק ודוקא צק"ס גומר הוא דמותרין דשי"ל לדעת מרן ז"ל וכן לדעת מור"ם ז"ל לעת הלוך אבל אם הוא איסור דרצנן ויש צו חד ספיקא אע"ג דבעלמא מותרין ספיקא דרצנן לקולא ומותרין הכא גבי דשי"ל לא מותרין הכי אלא מותרין צדד ספק אף באיסורא דרצנן . ש"ך סק"כ ע"ז ונשוע דק"ל דק"ל ד פ"ח סק"כ ע"ז ספ"ד סק"כ . ויהו אם הוא צק"כ וק"ב הגם דהוא מדרצנן אסור נשוע דהוא דשי"ל . ספ"ד עם ונשוע סוף סק"י וכו' צקמוך נשוע הערה :

דיני סי' א

קא סעי' ט ספק טריפה שנתערבה צלחות כולן אסורות וכו' שכיון שספק האו הים בגופו אין להחירו וק"ס . הכה צום הדין יש קו גדולה על מרן ז"ל דמסוע מדברי שצ"ל שהוא קו או בגופו וספק צו תערובת אין להחירו וק"ס ואסור הא אם הים הכל תערובת כגון צו תערובות מותר וקו והא ספק לעיל צקמוך קע"ו ח דאין ייתר אלא צו תערובות וא"כ אפי' אי הסצין הספק טריפה תערובת או ג"כ אסור נשוע דלא הוי אלא צו תערובות ואנאי אלטרין מרן לומר זה הסע"י כלל ועי"ן צ"ך סק"כ שהניח זה הקו בל"ע והפ"ח צק"ו סק"כ ע"ז דלעת מרן ז"ל דספק טריפה הוי כולאי איסור ואין ייתר אלא צו תערובות והא דנקט מרן קו טריפה שנתערב לאו דוקא אלא ליטעא דהרצ"א נקט אבל אה"ן אף אם נתערב צק"כ טריפה צו תערובות ג"כ אסור אלא דוקא בעי"ן שיתערב סקי טריפה צו תערובות ע"ש וכ"כ הגאון ספ"ד צק"ו סק"כ דמור"ם והרמב"ם צעו צק"כ גו תערובות ע"ש . אבל הכי צ"ח ז"ל צע"ר הקצו"ע ק"ו וו ת"י דהא דאלטרין מרן לומר הכי נשוע דיש סברא לומר דקו או בגופו וכו' ע"י תערובת הוא עדיף וכו' תערובת נשוע דספק או בגופו לא איתחזק איסורא דשנ"א אינה טריפה אבל ספק ראשון תערובת איתחזק איסורא דודאי יש צכ"ן או של איסור אלא דמותרין שנ"א לא זו היא וא"כ חשך מרן ז"ל דק"כ בגופו וק"ב תערובת כה"ר נשוע ק"ס נשוע דעדיף וכו' תערובות נשוע הולך לומר דגם אם הים ספק האו בגופו ג"כ אסור ובעי"ן צו תערובות מרן ון הספק ע"ש וכן ק"י

ת"י ג"כ הגאון ספ"ד עם צרי"ס סק"כ ע"ש גם הפ"ח סק"כ ופליתי סק"כ ת"י הירובים אחרים על זה הקו של מרן ז"ל . וא"כ יאל לנו נזהר נפקותא גדולה לדעת מרן ז"ל דלפי ת"י הפ"ח והספ"ד גם צק"כ בעי"ן גו תערובות כוונתו ודאי ואין ייתר צו תערובות אבל לדעת ה"א והפ"ח והכ"א ודעוניהו גם לדעת מרן ז"ל אם ס"ע נהערב צו תערובות מותר נשוע דהסצין הספק תערובת או ונשוע גו תערובות וא"כ אהנו דקצ"נו הולאת מרן ז"ל לא נדע ונשוע נשוע . ועל כן לענין דינא בהפ"ח ודאי דיש להחיר כ"ע וכו' תערובות כפי ה"א והפ"ח נשוע דכן סקי מוחכת אבל בהפ"ד נשוע יש לחוש לקו הפ"ח ז"ל וגם צק"כ בעי"ן גו תערובות . וכן הסכינוו חכמי הישיבה הי"ו :

סי' ב' ספק בגופו וספק בתערובת

קב עם הגה ו"א הטעם דאסור הואיל והספק הראשון הוא איסור לאורייתא וכו' הנה בעי"ן ק"ב וק"ב יש גו טיעות צום להראשונים ז"ל הצי"ס הפ"ח סק"כ ע"ש ואנחנו לא נכתוב אלא דוקא קו מרן ז"ל שקצ"נו הוראה"ו דמור"ם כתב דבעי"ן קו הראשון איסור תורה אבל לקו מרן ז"ל שהיא קו הרצ"א ז"ל נשוע עוד צי"ת דאף אם סקי הראשון הוא מדרצנן כיון שאסורו נשוע חשך לאורייתא ג"כ כגון גבינות הגוים אין אנחנו מותרין אם הים צ"ב . ספ"ד סק"כ וסכן דעת הש"ך וכן נחצ"ר נדברי הפ"ח עם דמור"ם ק"ל בהרצ"א ז"ל . אבל אם הוא דרצנן גרידא ואין צו חשך דבר תורה צום כ"ע מודים דמותרין ע"י צ"ב וכל הראשונים הכי ק"ל וכן קו מרן ז"ל פ"ח עם והגם דהפ"ח עם הקו על הראשונים ז"ל ושהיא דתערבה צלף כולם אסורות ולפי כ"י קאי אספיקא ואפ"ה לת"י רב אפי' ז"ל דאינו צ"ל וסע עיקרו מדרצנן דרצ אפי' מרן אל"ב דמ"ד דהצ"ל אסורה נשוע פה"ן או משקין ט"ו והיא גזירה דרצנן גרידא ואפ"ה אסור ולא מותרין דברי נוכח ק"ס . זה אינה קו כלל דבר ת"י זה הקו הספ"י צק"כ ע"ו והנש"ו סוף סק"י דש"ל דאפי' דרצנן גרידא מחזירו צו כשל תורה ודלא כהנ"י סק"י ע"ש וכ"כ צו"ש סק"י ע"ש וכ"כ ונ"י עם סק"ל . הכלל העולה נזהר לענין הלכה ולפי מרן ז"ל שאנחנו הולכים בעקבותיו דברי דרצנן דא"ת צום חשך לאורייתא כגון גבינות הגוים וכו' אין אנחנו מותרים צק"כ אבל מדי דרצנן גרידא כגון צ"ל נצ"ל או צ"ל גוים וכו' דגים מנאים מרן נדשי"לנו צום מותרין ע"י צ"ב . וזה הכלל י"ה נשוע וסוק צ"ך ויעיל לנו צכ"ס עניינים וצכ"ס מקוונות :

סי' ג' קצ"ו צ"ל נודע עד אח"ך

קג ק"ב וק"ב צ"ל נודע ספק הראשון עד אחר שנתערב כגון שנתערב כוונת צ"ל צ"ד ואח"ך נודע שנתערב צום ספק צ"ל טריפה מרן ז"ל סקי כו כתב נשוע סוף דעדין ק"ס דכיון שלל נודע האיסור עד אחר שנתערב וצ"ו הספיקות יחד נשוע ס"ס ע"ש וכיון דמור"ם צ"ל לא הצי"א מולק ע"ז והצי"א דבריו צכ"ס נשוע דהכי ק"ל ועי"ן לה"ר ז"ל הי"ד ק"י י' דכתב דכן דעת מרן ז"ל נזהר הטעם ע"ש וכ"כ הכי אהל יוסף ק"י כו ול דכן דעת מרן ע"ש והגם דמור"ם צ"ל סקי צ"ע לא הצי"א זה נשוע כיון דהצי"א צ"ב סקי כו צ"ל מולק נשוע דהכי ק"ל ואפ"ר לומר דגם נ"ל מרן צום הסע"י נשוע דהכי ק"ל דהא לבן זה שכתב מרן קו טריפה שנתערב צלחות וכו' הוא לו הרצ"א ז"ל שהצי"א העור נשוע וכתב עליו ה"א שזם נדברי הרצ"א וכו' וק"י הרצ"א עם ז"ל דהיאך אה"ר אומר שנ"א לא זה הוא ואח"כ זה הוא שנ"א אה"ר ספק מותר הים והלא כבר אסורו וספק סכ"ל נשוע ואחר שאסורו היאך אה"ר מותר וכו' עכ"ל ע"ש וכתב עליו ה"א צ"ל נשוע לפ"ז דאם לא נודע האיסור צע"ס שנתערב מותר נשוע ס"ס כיון שלל הים עליו עם איסור ונחלה וכו' עכ"ל ה"א והיינו ודכתב הרצ"א ואחר שאסורו היאך אה"ר מותר ונשוע נשוע דקודם שנתערב נודע האיסור דאם לא נודע ויהי"ן נשוע וכו' ס"ו ז"ל ודייק נדברי הרצ"א

וזוה שהק"ס קוהר מחזקת וכגון קי צשחיעה עלמה פליגי זה הפוסקים ז"ל ראשונים ואחרונים
 דכמה ונכזותה ק"ל דלא עבדין ק"ס היכא דאחזק איקורא ואקריין ויש כמה להקת הפוסקים
 ז"ל ק"ל דגם באחזקת איקורא עבדין ק"ס ונכזריין דהרי איהו כלל כו דין ז ס"ל דלא
 עבדין ק"ס באחזקת וכן ה"י קק"טו והש"ך בכללי ק"ס אית כו וכן דעת ו"י ק"י לה
 ונ"ך דף קיד ע"ג ונ"י בכללי ק"ס קק"טו פרי"ת צ"ק ראשון לליון בכללי ק"ס דף קיה ע"ד
 הו"ד בכללי ק"ס חכ"א כלל כג אית לב הגאון פני יאושע צכחצות דף יד צד"ה ס"ס הילכך
 לר"ג וכו' וצק"א ק"י וו ע"ש ועוד כוונה וכוונה אחרונים ק"ל הכי וכלפי ל"ה יש הרבה
 מהפוסקים דק"ל דעבדין ק"ס באחזקת איקורא ונכזריין הפרי"ת ז"ל קק"טו ובכללי ק"ס
 כלל עז וצק"ר אית וצ ונהרי"טו ח"צ ח"ד ק"י צ כר"ו צבית הפסק דף קלו ע"א ועוד
 כוונה וכוונה מהאחרונים דק"ל הכי הצי"א הגאון מק"ל ח"ד ק"י קל ע"ש ועוד הרבה
 דק"ל הכי ולא זכרם הרי הכו' ודע דאין להקי על סדרת הנהיגין וון הגמ' חילין דף יוד
 צשחיעה וכוונת הקבין פגום ולא ס"ב צה עלמות דאקריין דהלכה כרז הונא וכוונת הפסק וון
 ז"ל לעיל ק"י יח קע"י יא וס"א איכא ק"ס ולא עבדין ונשום דאחזקת דכר כהז הפרי"ת
 ס"ס דזה לא הוי ק"ס ע"ש וכן הש"ך ס"ס לא חשב איהו לק"ס ונשום אחר ע"ש ובענין
 הלכה אין אהנו יודע עד ונה ודרכי החכמה נעלמו ונונו וני יכול להכניס ראשו צין הרי"ס
 גדולים ועל כן יש להחמיר ולא עבדין ק"ס באחזקת איקורא היכא דקוהר החזקה וכגון קי
 צשחיעה או קי גירושין ואקריין ונה גס דמילי ראינו לרבינו הגדול מק"ל ז"ל צח"ד ק"י קל
 דפסק הכי דלא עבדין ק"ס באחזקת איקורא וכתב ס"ס דף נו ע"ג וז"ל הכלל העולה דאין
 צדרי הראשונים גלוי להחיר ק"ס באחזקת וכו' אך כרז כתבאר דהא"ה והרא"ה ושטה ישנה
 והרי צללאל צפ"ק דהחצות וגליון הוקי צצ"ו דעתה לאקור וכן הפכים הרי ו"י והט"ו
 והש"ך וגם הרי פני יאושע הרבה צראיות לאקור וכו' ונ"י לפק"ד איני רואה וקום להחיר
 ק"ס באחזקת איקור וכו' עכ"ל הזהב ע"ש והגם דהפרי"ת ס"ס כתב דמון ק"ל דעבדין ק"ס
 באחזקת איקור כרז דהם איתו צשחיעה ידים הגאון מק"ל ס"ס דף רג ע"ג ע"ש והדין ע"ו
 דאין ראה ונורן ז"ל כלל ועיקר וכן פסק ס"ס החק"ל צכ"י ע ע"ש וכו' בחק"ל ח"ג
 בהשמועות לא"ה ק"י א וז"ל אך עדין לריך יסוב דעדין חורה כל פסק אוקי אחזקתיה וכו'
 כו"ש צכונה צח"ה עונדת וכו' וא"כ ק"ס צחז"א לא מהכי ואע"ג דיש ונכזרינו
 קוברים דק"ס גם באחזקת איקור פרי כרז עונדתי על זה צכפרי מק"ל ח"ד ח"א ק"י קל
 דאין וקום להחיר באחזקת איקור עכ"ל ע"ש וכן דעת הער"ה אית צ וכיון דרבינו הגדול
 החק"ל עשה אחרון צבאחרונים פסק הכי וגם הער"ה עשה אחרון כן פסק וי יכול לפסק
 פסק ונה וא"כ יש להחמיר ונ"י א"ס הוא הפ"ו או שעה דהק כגון שלא יכול להנאל
 או כגון ע"ש הא ודאי דעבדין ק"ס גם באחזקת וא"י קי צשחיעה ונחירין דכדאי ס"ס
 הנהיגין לקוויך עליהם צהפ"ו או שעה דהק :

קלא

עיהו בהפסק נועט ואינו שעה דהק לא עבדין ק"ס באחזקת ואקריין אפ"י א"ס
 י"ס גי ספיקות או יותר ג"כ לא עבדין ק"ס י"י ס"ס ו"י ס"ס ונ"י ס"ס ונ"ך
 ס"ס חו"ד ס"ס פכ"י ס"ס וכן דעת הפרי"ת ס"ס לקי הנהיגין ולא עבדין ק"ס באחזקת אין הפרש
 צין צו ספיקות לגי ספיקות ע"ש ודלא כהש"ך ס"ס אית כה שהחיר בגי ספיקות דהלכה
 כרז"ס דלא ק"ל הכי :

קלב

אפ"י לקי הנהיגין וק"ל דלא עבדין ק"ס באחזקת איקורא היינו דיקא צכ"ס
 עאינו ופלוגתא דרבותא אצל ק"ס סהוא ופלוגתא דרבותא עבדין ק"ס אף ע"ה
 נגד החזקה י"ס ע"ד ס"ס אית כה צד"ה הנה וכו' דצט"ל החזקה לא ישנה הדין וצכפ"ד
 ק"י יח קק"ל צד"ה אונס י"ס וכו' החק"ל ס"ס דף רז ע"ג ונשום דצ"ל דף צו העניינים איכא
 רוב הנהיגים וכוונת ונהכי באחזקת דרובא ומוקד רובא עדין ע"ש אונס הרי גדולי הקדש
 הו שחיעה כלל ו אית אצ"ג דמה דברי השפ"ד וצק"ר אית ד כתב וז"ל אצל כרז הצחתי
 הרבה קוואי ונהרתי דלא כהפ"ו והוי"ק וס"ס הכו' וכוונת דאלו ה"פ לעיניהם כל ראיית הכו'
 הו דרכי צהו לכן אין להקל כלל צקליהו של הפ"ד הכו' עכ"ל :

קרג וכוונת דבר אהם לומד לענין מעשה שנעשה פה עירכו צדלד י"ח שהעיר היא
 גדולה וכוונתין צה צכל י"ס הרבה עופות וון הצקר עד הערב והנהג
 הוא ציצואו כה ראב"ה ויצאו צידם כוונת עברה או עשרים הרנגולים של כנה צעלי צח"ס
 והקופט הוא עמוד ובוטו כל ההנגולים וזדק הקבין באחזקה ואח"ך יצאו כה שנים וישמע
 להם הכל ואח"כ צדק הקבין וכן עז"ה צכל הכהות ואונס צכל כה וכת אינו וניח צכחע
 צעלי ההנגולים להוליך ההנגולים לציתח עד ציצדוק הקבין באחזקה דשאל הלא הקבין
 פגומים ואכרו כל ההנגולים וא"ס ילכו לצניהם הוא אינו יודע איהם צל"ה צית ס"ס
 כ"י ט"אקור להם ועל כן אינו וניח לילך עד ציצדוק הקבין ופעם א"י אידע וקרה אשר לא
 עיבור צבאו כה ראב"ה וצדק הקבין באחזקה ונאלת יפה והחיר להם ההנגולים והלכו
 להם וכן ג"כ צלו כה שניה וכן שלישיה וצדק הקבין ונאלת יפה והלכו להם ואח"ך צאו
 כה רביעיית ובחט להם ההנגולים כוונתו וס"ס לא העתיכו שלא לילך עד ציצדוק הקבין
 באחזקה הלא הלכו קודם צצדק הקבין ולא שמו לקוחת וצאחרונה צדק הקבין ונאלת
 פגומה וא"כ כל העופות של כה רביעיית ס"ס אקורים כוונת פסק וון ז"ל צכ"י יח קע"י יא
 ע"ש ו"א"כ השח"א יש להשחיק צכל ההנגולים של צני העיר דצכל א"י וא"י יש להשחיק
 שו"א הוא ונה רביעיית והעופות שלו אקורים וא"כ לריך לנאלת היתר ונלח"ה היתר יעשו י
 וקודם כל דבר לריך להקדים לך ש"ס צמעשה סזה צו וניי"ס הנין הא"י ינאל לפעמים צשחיעה
 לכונה כהות צכקין א"י והנאלת הקבין כשרה ואח"ך כשיצאו עוד כהות אחרים לא ישחיעו צכקין
 הראשונים הלא ישחיעו להם צכקין אחרת וא"ס אח"ך יל"ה הקבין השניה פגומה יש להשחיק
 צכל העופות דשוא כשהו זה צכקין הראשונה או השניה זהו הנין הא"י והנין הצו שאינו
 וצי"א קבין אחרת הלא צזו הקבין עלמה ששחיעה לכונה כהות וצדק איהם ונאלת הקבין כשרה
 וצכה אחרונה צדק איהם ונאלת פגומה וא"כ הפסק הוא דשוא העוף הזה נשחיע צזה
 הקבין צפעס שנאלת יפה או שוא נשחיע צזה הקבין צפעס שנאלת פגומה וכהצנו חלו ס"ו
 ויי"ס וני"ס ד"ס נפקותא לענין דינא י"ס והנה צוין הא"י י"ס ק"ס צכל עוף ועוף ק"י א"ס זה
 העוף נשחיע צכקין ראשונה או צכקין שנייה ואח"ל נשחיעו צכקין שנייה שוא לא נפגמה צזה
 העוף הלא צעוף אחרון או צעלס הנפרקת של עוף האחרון אצל יש לפסק צכ"ס זה ע"ש
 דאינו ונחשך דאין אהנו יכולים להפכו ולומר קי שנפגמה צזה העוף או צעוף האחרון ואח"ל
 שנפגמה צעוף זה הכי לא הוכל עוד לוונר דשוא נשחיעו צכקין ראשונה כיון שהנחת צוונת
 שנפגם הקבין צעוף זה נעשה אקור וא"י אית יכול להפכו ונ"י כרז כהצנו לעיל צאות ק"ס
 דרוב האחרונים ק"ל דלא צעיין ונחשך דהכא אין ס"ו ספיקות שו"ס דאין אית יכול להחמיל
 צאות הכו' ג"כ הלא לא צעיין ונחשך דהכא אין ס"ו ספיקות שו"ס דאין אית יכול להחמיל
 צפסק ס"ו ולומר דקבין צעוף זה נפגם א"כ יודע שנשחיעה צזו הקבין וא"כ ונחמיל לריך
 אית לדון ולומר א"ס נשחיעה צזו הקבין או לאו ועל כהך לריך להחמיל צכ"י פראשון ולומר
 קי נשחיעה צכקין ראשונה או צזו וכגון זה עבדין ק"ס הגם שאינו ונחשך לכ"ע ע"ש
 לעיל צדצרינו וא"כ עופות אלו ונהרים לכ"ע אונס לפנ"ש לעיל צקמוך איכא למדי כרז
 צסי"ת זה דכרז כהצנו צאות הקודם דהיכא באחזקת איקורא לא עבדין ק"ס וא"כ סכ"ל
 אחזקת איקורא דנהגה צח"ה עונדת והקי הוא צשחיעה דלא כהצנר לנו צאלו העופות
 שנשחיעו כהלכה דשוא צכקין פגום נשחיעו ולפ"ו עופות אלו אקורים ונ"י כרז כהצנו לעיל
 דצפ"ו אן עבדין ק"ס אפ"י באחזקת וכוונתין על סדרת הנהיגים וה"כ י"ס הפ"ו ציוהר דלריך
 לאקור כל העופות של העיר שנשחיעו היום ואין לך הפסק יותר וזה עוד נמי איכא צריח"א
 אחרים אפ"י לקי הנהיגין וק"ל דלא עבדין ק"ס באחזקת הכא מודו דעבדין ק"ס אפ"י
 באחזקת דשאי הכא דאיכא רוב הנהיגים לק"ס וקום דרוב העופות וכוונת רובא דרובא נשחיעו
 צכקין הכשרה וכיון ד"ס ק"ס ורוב הנהיגים עבדין ק"ס אפ"י באחזקת דכן מ"י להגאון ונ"י
 ח"ה"ע וס"ק ק"י ונ דכתב כן דוה"ר יעקב צכ"ד דק"ס עכ"ג ה"י ונשום זה לאשס
 או עגונה שנעצב צעלה צו"ס סאל"ס ונה ק"ס וכתב שאף לקי הגאון פ"ה"י והגאון צעל סז
 יעקב פסקינו כוונתת הש"ך שלא להחיר ק"ס היכא דאחזקת איקורא וסכ"ל איכא חזקה
 דא"ה

חזקה דבאה ונכח סבאל כגון חזקה דאין ארס פורע צחוק וזנוו דאנן קהדי דלא
 פרע עדיף ונרובא ונהרימטי חייב חלשה קיי כו ונטי לה נעס החוקי כנשהג סס אות ג
 הגאון פרימט סס זלמה צפתי קדר חויס קדר ג אות עו וכן חזקה דאין העדים חותמים
 וכו' וחזקה דאין ארס פותה צכוס חלשי צודקו וחזקה על חצר שאינו מוליא מידו דבר שאינו
 נוחקן וכיולא כל אלו נכח סבאל ועדיפי ונרובא זייל סס קיי ו וכתב סכ"כ מפרייק פורע על עייש :

קעג הא דאזלינן צתר רוצא היינו דוקא צרובא דאיתא מנילא דלא חלי צנעסה אצל
 רוצא דחלי צנעסה לא אזלינן צתריס גווי צכורות דף כ ע"א וכתב סכ"כ חל"ש סס
 דהכי הלכתא וכ"כ הרשב"א והר"ן ז"ל צחולין על דף יא על הא דאזלינן דאזלינן צתר רוצא
 וז"ל ותישו מ"ט כסהרוב והמיעוט סניסה חלויס צנעסה או סניסה סס וניילא אצל אס הרוב
 הוא ע"י נעסה והמיעוט מניילא לא אזלינן צתר רוצא דלא עדיף רוצא דע"י נעסה ומיעוט
 דהוי וניילא עכ"ל וכ"כ הרמב"ן ז"ל צסי המלחמות צקדושין צנעסחא דסלכות עייש וצחי
 צכורות פ"ג סס צהייל קוגיא עייש מהרימטי חייב חלשה קיי כו כנשהג ח"ס סס אות ד
 פרימט צפתי סס אות כו וצפסרו גווי קיי קא זייל סס קיי ד :

קעד וכן גבי חזקה דלא אזלינן צתרה אלא דאיתא וניילא אצל חזקה דע"י נעסה לא אזלינן
 צתרה ז"ל צ"ח צ"ח קיי ח ונהרימטי חייב קיי לו כנשהג סס אות יו סכ"כ סס אות

כ פרימט סס זייל סס צרלש הסער קל רוב וחזקה עייש :

קעה הא דאזלינן דרובא וחזקה דע"י נעסה לא אזלינן צתרה היינו דוקא אס עדיין לא
 נעסה הנעסה אצל אחר סנעסה הנעסה כגון רוב מולין אלל סניעה נועמין סן כיון
 דלמד ונעסה הנעסה אזלינן צתרה וכן גבי חזקה כגון גבי לילית דאזלינן צתר חזקה וז"ל
 לצודקו צכל פעס סילצסרו ען סדין אלא נעסו חונרא דען סדין סנכין חחזקה ונע"ג דסס
 חלוי צנעסה כיון דנעסה הנעסה דצדק אותה כהלכתו צפעס או סנכין חחזקה סהו וז"ל
 צקיי ח קק"י לז"ש סס ונחשה סס חש"א להרו פרימט סס ערעה יוד קיי א אות ג .
 והגס גבי חזקה על חצר שאינו מוליא מידו דבר שאינו נוחקן סנכין עלה ואפי' דחליא
 צנעסה ססס סאני דהוי חזקה חליעחא פרימט צחש"א סס ערעה ח"ס קיי קלו אות א .
 ועוד דחזקה קל חצר צאה נכח סבאל וסנכין עלה כנ"ש לעיל אות קעב זייל סס קיי ו
 וספן דלס כיוונו פרימט וערעה וכתבו דהוי חזקה חליעחא נעסו סאי עעמא :

קעו הא דאזלינן דרובא דע"י נעסה לא סנכין עליה היינו דוקא נעסה אצל רוב דחלוי
 צדבור כגון עבוד לסומס לא סניצ רוב החלוי צנעסה חק"ל חייב צהשעמעות ח"ס קיי א עייש :

קעז י"א דסנכין ארובא חע"ג דאיתיה קען ואפטר לצרר לא נצברין וסנכין ארובא וי"א דלא
 אזלינן צתר רוצא אלא דוקא היכא דלא אפטר לצרורי אצל היכא דאפטר לצרר לא
 סנכין ארובא חלשי ונצברין כנשהג סס אות ה וי"ש צזה נחלוקות רצות וען סגו י"ש
 פניס לכאן ולכאן וא"א להכריע לא לכאן ולא לכאן . וכן גבי חזקה נע"י אי סנכין חחזקה
 חע"ג דאפטר לצרר או לא סנכין היכא דאפטר לצרר ועיין כנשהג סס אות כה סהציא
 נעס סר"ן ונעס פוסקים חחריס דכל דאפטר לצרר הדבר לריך לצרר ולא סנכין חחזקה .
 וכבר סהו זייל סער רוב וחזקה קיי ע הציא כווח נקויות צגווי דח"ל לצרר היכא דאיתא
 חזקה וכן הציא כווח נקויות להפך סלריך לצרר חפיי היכא דאיתא חזקה עייש"צ ועל כן
 אין לסנוך סהדס על דעתו צזה אלא היכא דאיתא חחרי דאיתא חחרי דלא איתמר לא חחור .
 ומימו כתב סס הציא צקיי ע ויוד דלעולם היכא דליכא טורח לריך לצרר צין גבי רוב צין
 גבי חזקה עייש . וכל זס הוא צדבר סיס לו חזקה איסור אצל דבר סהוא צחוקת סיתר ח"ל
 לצרר אס חירע צו דבר סחוסרו כנ"ש וען ז"ל קיי קלו עייש כ"כ הציא סס :

קעה לא אזלינן צתר רוצא אלא דוקא היכא ספובצר הדבר סהוא סהוא רוב גוור ס"שהג צ"צ
 פ"צ צקוגיא דרוב וקרוב עייש כנשהג סס אות ו ועל כן אין לנו לסנוך ארעחבו
 לוור דדבר זס הוא רוב וכן גבי חזקה אין לסנוך על דעתו לוור ר"ז חזקה דחלינו כווח
 פעוויס סכתבו סחוקי סאין זס רוב גוור וכן צחוקת חלינו צגווי דכנגד זס חחרי חזקה זו
 ולא לדבר אחר וסיינו נעסו דחז"ל עלמס כסתפקו צחוקת זו אס היא חזקה גווחה ולכן אין
 לסנוך

לכנוך על ענין רוב וחזקה אלא דוקא נה סגו צחלמוד ופוסקים רלסוויס וסחוכויס ז"ל
 הנפוסקוויס ולא לסנוך על דעתו זייל סס צסוק סער ר"חזו קיי נח :

קפט חרי רובי עדיף ונרובא וחזקה פסקיס וכתביס סימון כנשהג סס אות ח :
קפ כהצבו לעיל אות קסו דהיכא דליכא רוצא וחזקה אזלינן צתר חזקה לחונרא דאזלינן
 סנוך מיעוטא לחזקה ואיתרע ליה רוצא עייש מ"ט אי איכא עור ספיקא או סנכין
 ארובא חפיי לקולא דנכח ספיקא איתרע ליה מיעוטא וסו"ל רוצא דרובא וסרי רובי עדיף
 ונרוב וחזקה פסקיס וכתביס סס :

קפא י"ש להסתפק רוצא וצי חזקות אי רוצא עדיף או לאו דאפטר הא דאזלינן ר"ח
 רוצא עדיף היינו דוקא צחד חזקה לא צחרי חזקות סגאון פרימט צפסרו גווי
 כלל לו וכן כסתפק צפסרו ספ"ד צכללי ס"ס סחוחו אות צ . וכן י"ש להסתפק צהא דכתבו
 לעיל אות קל דהיכא דליכא ס"ס סקותרת סחוקת איכא ונרובותא דק"ל דסנכין לס"ס ויחרינן
 וכתבו סס דצפס"ט י"ש לסנוך עליהו עייש . י"ש להסתפק לקי סהנו רבנותא היכא דאיתא
 ס"ס וצי חזקות אי סנכין ח"ס"ס חע"ג דקותרת צו חזקות ול"ע ספ"ד סס :

קפב היכא דליכא חר"ל לא אזלינן צתר חזקה קעייחא כגון נקוס סיס לו חזקה כסרות
 ונמדד ונמלא ססר סגס סיס לו חזקה כסרות כיון דליכא חר"ל סענוד טמא על
 חזקה ועוד ריעותא חחריתי סרי ססר לפיך לא אזלינן צתר חזקה קעייחא וכן כל כיוולא צזה .
 גווי קדושין עייש כדס דף צ . מהרימטי ח"ס קיי לו כנשהג סס אות יו סק"ל ח"ד קיי יא
 עייש סהסריך סרנע ועסס כווח חלוקיס :

קפג כל חזקה סלא כהצברה ולא נידעה חפיי סעס או לאו חזקה היא חוקי חולין דף
 יא דריס חחייא ונפרס אדווח וכו' וכן קי הרשב"א ז"ל צחויס הציאו ען צ"י
 קיי פא עייש וכן קי ען ז"ל מהרימטי סס וקיי פצ הרדב"ז ח"א קיי רס כנשהג סס אות
 י"ח ועיין צמט"ז קיי פא קק"ג סעסס כווח חלוקיס ועיין להפרימט קיי פא סק"ד סהציא
 סלוגחא צוס ולהפרימט סק"ג ולהצי"א סס קיי יד :

הפר דין אי נוחקינן מליסור לליסור עיין זייל סס וס"י כצ עד קיי כו עייש :

הפה דין אי נוחקינן נעקוס לנעקוס סס וס"י כו עד קיי כו עייש :

הפו דין אי נוחקינן נזונן לזונן סס וס"י ל עד קוף ססער עייש :

קפו סעי' י ריאה ערפה סנמלאת צין ריאה כסרות וכו' הכצסיס ווחריס וריינו
 נעסו דכל היכא דלא איתחוק ציה איסורא כחונן עד או להסיר וכ"ש
 צדקו זס סהחוקי הכסמות צחוקת סיתר וען ז"ל צ"י נעסו פרימט ז"ל :

סימן איק

א סעי' א צו קדרות או סל סיתר וזו סל איסור וכו' אס סחחיי היא נליסור דרצנן
 וכו' נעסו דקי דרצנן קי"ל לקולא ס"ך סק"א ולפ"ז דסי"לנו לא

אזלינן ספיקא לקולא ספ"ד סק"א ערעה אות א :

ב סס פנון סונוו סל גיד וכו' ונצינה סל גויס וכיולא צו ואפי' איסורין סיס להס עיקר
 צדאורייתא הרשב"א צתס"א ס"ך סק"צ כנשהג סג"שע אות צ פרימט סק"א פרימט
 סק"א צל"י סק"א כרתי סק"א סו"ד סיי סק"א :

ג סס סלנו חולין איסור נפל לחוך סאיסור וסחיתר לחוך סחיתר וכו' וס"ה אס סיו
 צו כפות צ"י או סל איסור וזו סל סיתר ג"כ דינא הכי דבלו"צ צן יומו סוא כונו גוף
 סאיסור צה"י סק"א צל"י סק"צ ופשוט :

ד סס ואפי' אס סחיתר סצקדרס אינו רצח וכו' ולענין איסורי נעסו סחונורין לא אזלינן
 סאני סוור חפיי צאיסור דרצנן צפחות ונרוב אצל אס י"ש רוב גס צאיסור נעסו אזלינן
 סח"א סנווקי יוסף סו סערל ד"ט אות א ס"ך סק"ג כנשהג סג"שע אות ג צל"י אות ג
 פרימט סק"א סו"ד סיי סק"צ כרתי סק"צ ודלא כהפרימט סק"צ :

ה' אם היו צו קדרות וליאות חלב (בפתוח) או וליאה חלב סיחר ואי וליאה חלב איסור
ונפל צטר צלגון לאו ויהם ושהם ועת לעת וקלקו ואינו יודע צלגו קדרה היה החלב
של היתר וותר ושים דכנס איסורו ודרכנו ואורינו שא"א ונ"מ איסור להרתיח החלב אה"ך
לאכול ושים דאם חוזר ונרתמו הו"ל ציטול והדר ונעשה איסור תורה כנש"ל קימן פו
אות ו ע"ש ולא אורינו שא"א ספ"ד סוף ק"ב :

ו' אם וכן הדין אם לא היה כאלו חלב קדרה או על צטר שחוטט ונפל צט או ואלו היו
חתיכות וכו' י"א דהצו חתיכות היו כיכרות צפני עלמס קודם נפילתן איזה ויהם על
היתר ואיזה ויהם על איסור ואחר שנפלו בקדרות נחלפו עלינו ולא ידעין איזה של היתר
ואיזה של איסור אבל אם נהעצרו ונתחלה קודם נפילתם חד צמד אי"כ אסתחוק איסורא צצו
חתיכות וכל חד וחד דיינין ליה כנפשו של איסור וחו לא אורינו סו דרצנן לקולא וכשחזרה
ונפלה חתיכה או ויהם לקדרה של היתר לא אורינו צה שא"א והקדרה אקורה והיינו דוקא
קדרה או וצו חתיכות אבל צרישא שהם צו קדרות וצו חתיכות אפי"ו אם נהעצרו ונתחילה
החתיכות זה צום סד צמד קודם נפילתם ג"כ אורינו שא"א וקדרה של היתר וותרת ושים
שהם צו קדרות ס"ך קק"ד כל"הג הג"הט אות פ הו"ד ס"י קק"ג ו"א דאפי"ו אם
נהעצרו החתיכות ונתחלה קודם נפילתם ח"צח ואה"ך נפלה או ויהם לקדרה של היתר ג"כ
אורינו שא"א והקדרה וותרת דהכי א"ו צהדיא צנשנה וק"ו תרומות פ"ו ונשנה סו צו קיפות
אי של תרומה וא"ו של חולין וא"ו ידוע איזוטי של תרומה ואיזוטי של חולין נפלה או ויהם
לחך החלין אינה מדמעתן וכו' ע"ש ופקקה הרמב"ם ז"ל פ"יג ויהו תרומות ע"ש הכי צהדיא
והיך הושנה שאפי"ו ונתחילה נהעצרו הקיפות ח"צח ולא היו כיכרין דאסתחוק איסורא אשה
הלין לקולא ואורינו שא"א אומר פ"ח קק"ג פ"ח קק"ג קה"י צוה ס"ו פליתי קק"ג
ספ"ד קק"ד צית וליך צק"ו ק"י קע"ו ז הביא ק"ו ז דנשנה דתרומות ון הפר"ח וכתב
והדין עמו ע"ש צדק לה ע"ש חכ"א כלל סד אות ד וכו"ן דוונשנה דתרומות ווכח דלא
כ"ו ראשונה ודאי דהעיקר כ"ו שנייה והנחמיר הע"ב :

ז' ונ"מ אם נהעצרו החתיכות ונתחלה ח"צח ונפל או ויהם בקדרה היתר אם החתיכה היא
ידועה בקדרה ס"ו היא שנפלה הגם שפסקנו לעיל כי"א צתרא דאורינו צה שא"א
והקדרה וותרת ונ"מ החתי עלמס אקורה כיון שהיא עליה ספק ושים הערבות ח"צח אבל
אם אין החתי כיכרת וידועה וותרת הכל כל ויה ס"ס חתיכות בקדרה והתצטיל ח"כא אם
אות ד הו"ד ס"י קק"ג וצ"ו קק"א ו"אפי"ו צצו קדרות וצו חתיכות ג"כ אם נהעצרו ונתחלה
קודם נפילתם ח"צח ונפלו לצו קדרות אם החתי שנפלה היא כיכרת וידועה בקדרה היתר
הגם שהקדרה וותרת החתי אקורה וקודם שנתערבה וקודם ח"צח הו"ד ס"ו ונ"מ ונ"מ
ס"ס אות ו צקופו ע"ש והגם דהח"ד צצ"ו קק"ג צקופו חזר ונכתפק צוה וכתב דאיך אפשר
דהחתיכה אקורה ובליעמה חתיה וותרת ודמיא לנ"ש הע"ו צק"ו ק"י קק"ה ונ"מ אכן לעיל
צק"ו ק"י לא ק"ל כנ"ז ע"ין לעיל צדצרינו ק"י ק"י אות ו וא"ן זה ספק אלא החתי הידועה
אקורה והקדרה וותרת והגאון צית וליך ז"ל כתב צוה ס"ו קע"ו ג וכלה לומר דאיסור
תורה ושיעור דרצנן כגון שנהצטלו צרובא דאורינו צה שא"א כדלקמן קע"ו ד אם החתיכות
הנושלים הם כיכרות צחוך הערבות ושלטין לחין והקדרה וותרת כיון שהם איסור תורה אבל
צכל הגו חלוקות דנקט ונ"ן ז"ל צקע"ו א שהם איסור דרצנן ונאמר הכל אפי"ו החתיכות
הנושלות ע"ש צק"ו דצ"ו ו"ש להחמיר כ"ו ראשונה ושים שנתערבו חד צמד ונאסרו ונ"ן
התיימא על הפוקים ז"ל ראשונים וכל האחרונים ז"ל למה לא נכנסו צוה אם החתיכות
ג"כ וותרת היכא שנתערבו וקודם :

ח' אם וכן הדין אם לא היה כאלו וכו' וא"ן ידוע לאיזה נפלה וכו' חולין להקל ו"אפי"ו אם
החתיכות הם ר"ל ג"כ אורינו צה שא"א וקודם דנ"מ הגם היא צעילה אלא דרצנן אורנו
חכ"ל אינה צעילה ונשקף צוה לא אורנו ונמקי יוסף פ"ו העכל פרישה קע"ו ד נ"ז קק"ה
ס"ך קק"ה כנ"הט אות י פ"ח קק"ג פ"ח קק"א וכתב הפר"ח ס"ס דכל גו דינים
שהזכיר ונ"ן דינא הכי וכן ונשמע ון הש"ך וגם צאיסור תורה ושיעור דרצנן ג"כ דינא הכי
דפר"ח

דהפרישה והנ"מ קצונו דצריהם על איסור תורה ושיעור דרצנן וא"כ צכל הנונות אפי"ו צח"ל
נקלינן צה ואורינו שא"א כרתי קק"א ח"ד ס"י קק"ב ו"ש להקשות ע"ז ק"ו גדולה ועלמה
שהקפו האחרונים ז"ל הגאון פליתי צק"ו קק"ב והקשה צוה ס"ו והגאון ספ"ד קק"ג והגאון
צית וליך צק"ו ק"י והח"ד ז"ל צצ"ו קק"א דזה היפך ונ"ש ונ"ן צק"ו ק"י קע"ו ח דצ"ר שא"ו
צעל ונחמת השיבות ונתערב צלחרים ונפל ונתערבות האחת או לשנים וכו' דאינו וותרת אלא
דוקא צגו הערבות אבל הערבות השנית דאם נפל ונתערבות הראשונה אפי"ו או לאלף כולם
אקורים ואלא הכא אורינו צחלוקת האנלעית בקדרה או וצו חתיכות אורינו שא"א אפי"ו
צחתיכה ר"ל וא"כ אורנו אסור אם נפל ונתערבות או לשניים ולמה לא אורינו שא"א וותרת
הערבות השנית דאם צחלוקת הראשונה יש חתיכות של היתר וחתיכה או של איסור ונשנפל
או ויהם לשנית שהיא של היתר כאמר שא"ו אומר היתר צחוך של היתר נפל וצטלנא ל"ו
הס"ך שהצטלו לעיל צק"ד לחלוקת הצ"ו היינו שלא נהעצרו החתיכות וקודם נפילתם אבל
אם נהעצרו וקודם אסור ולא אורינו שא"א ליכא ק"ו כלל דשם צק"ו ק"י נהעצרו קודם שנפלה
להערבות הצ"ו אבל ויה נעשה סקי הש"ך היא דחיים ושיקרא ווכח ונשנה דתרומות כנש"ל
והעיקר כ"ו האחרונים ז"ל דאפי"ו אם נהעצרו וקודם אורינו שא"א קשה והכ"ו והקשה
הכ"ו ק"ו ז"ל צל"ע ותיוליס של הח"ד הם דחיים ושיקרא כ"ו שיכאה הנזאה וגם הגאון
צית וליך הכ"ו זה צל"ע ל"ו הכ"ו יוסף ותי"ו של הגאון ספ"ד ס"ו צדצ"ר חס"ו החמיר
וצע"ן גו הערבות דוקא ויה נעשה שנונותנו גרמו ולא זכינו להצ"ן דצ"ו דהא ח"כ הוא דצ"ר
חס"ו חכ"ל ועל כן ק"ו ז"ל לא זכינו לתיולת ו"ש ונחמיר ה"ש"ה ס"ו אורנו דהספ"ד
עושה חלוק צ"ן חכ"ל וצ"ן רמ"ו צ"ן שהם ודצרים החס"וים שדצרים החס"וים לריך גו הערבות
אבל צחכ"ל כ"ו צצו הערבות ונ"מ לא צצ"ל שלא ידענו לתרן הק"ו צעל הדין ס"ו אלא
כל דין ודין צנקונו עומד הדין של ס"ו ק"י אינו היתר עד שיהיה גו הערבות והדין של ס"ו
זה ג"כ צנקונו עומד וגם בקדרה או וצו חתיכות ונתערבו וקודם ח"צח והם חתיכות ר"ל
ג"כ אורינו שא"א וותרת והגם ס"ס חתיכה וזה לזה החקרון הוא ולידנו שאכ"ו לא י"ס צ"ו
דעת לחך אבל הדינים הם אות וכלאורה היינו יכולים לתרן ק"ו ז"ל צק"ל דנאמר דנש"ס
ק"ו ז"ל כתב החכ"ל לעיל דהחתיכה שנפלה אקורה והקדרה וותרת דלפ"ו ליכא ק"ו דשם צק"ו
ק"י גצו הערבות השנית לא ידעין לה לחתי שנפלה ונש"ס כל הערבות השנית אקורים אבל
הכא ידעין לה לחתיכה היא אקורה ון השקף כ"ו צצ"ו ק"י והקדרה וותרת ונאמר דכן היא כוונת
הספ"ד ג"כ ו"א דזה לא ניתן ליאמר כלל דהחתיכה אם היתה חתיכה שנפלה היא
כיכרת וידועה אבל ונשמע דאם חתיכה שנפלה היא אינה ידועה ונתערבה עם חתיכות צק"ד
ואפי"ו חכ"ל צ"ן הכל וא"כ ס"ו דומה צדומה ל"ו ק"י דשם נהעצרה צהערבות השנית ואינה צעילה
אפי"ו צאלף ולמה צכאן וותרת ונ"מ שא"א ועל כן נכ"ר הדבר צל"ע ונ"מ הדין דין אות :

ט' קדרה או של היתר ולפניו איסור דרצנן ונאצ"ד ואינו יודע אם נפל לקדרה או לאו
הקדרה וותרת דספיקא דרצנן לקולא ונ"מ סוף קק"א ו"א דאם נהעסק צחתיכה
ז"ל סנוד לקדרה הקדרה אקורה חכ"א אות ז :

י' היו כאלו צו קדרות או של איסור וא"ו של היתר וצו חתיכות או של איסור תורה וא"ו של
היתר ונפלה או ויהם לקדרה ואינו יודע לאיזה נפלה לכאורה נראה להחיר ונ"מ ס"ס
ס"ו לאיסור נפלה ואח"ל להיתר נפלה שגא חתיכה של היתר היא שנפלה ונ"מ ונ"מ דצ"ר
זה הוא ל"ע ונ"מ ס"ס :

יא' אורינו לעיל צחלוקת האנלעית בקדרה או וצו חתיכות ונפלה או לקדרה וותרת שא"א
דשל היתר נפלה ואם החתיכה הנש"רת נ"ו נפלה לנ"קס אחר של היתר צהיה נ"ו
הלין לקולא וותרת והיינו דוקא כשנאכל הערבות הראשון א"כ צצ"ו צ"ו אדם וצוה ח"מ
אבל אי איתנחו להערבות צע"ן והם של אדם או א"כ צצ"ו צ"ו אדם וצ"ו א"כ לישאל כאו
שניהם אקורים פ"ח קק"ג סוף קק"ד ספ"ד סוף קק"ה :

יב' ודוקא שנאכל קודם שניולד הספק צענית אבל אם נאכל אחר שניולד הספק צעניתם
הגם שעדיין לא שאל אלינו ונשעת שאלה כצ"ר נאכל או ונ"מ כיון שניולד ספק על שניהם
ואלו [כ"ך]

הק"ו קק"ו שהצ"ח דברי התש"ץ ודח"א וכחז' לעל המלצ'ן וצרכי'ן צו"מ ויהלצ"י"א היא
 כמו המלצ'ן וכ"כ הפ"ח בחש"ו צ"ו ויס חיים ק"ו א וייח"ק ק"ו זו לומר ז"ל ק"ו זה שכתב
 ארן ז"ל סס קע"ו צ ויי"י דגן ששלקן ועשה והן הנשיל אפי' עירב זהס דגס הכנה יותר
 והס וצרך צו"מ ולנפק' על המחיה וכחז' עליו הפ"ח דנקתס דבריו ושוע' דאף ק"ס
 צהערוכה כו"ח יותר וכדי אכילת פרס שווצרך לצקוף על המחיה וכ"כ וכן ז"ל סס קצ"ו ע
 עירב קמח דוחן וכו' עם קמח של חושפת מיני דגן וצ"טלו צקד"ה וצרך צו"מ ועל המחיה
 וכו' ע"י"ש וכ"כ הפ"ח סס צו"ס חיים ק"ו ח על המלצ'ן ע"י"ש וכן ק"ו הרי זרע אצרהס
 קל"ח ק"ו א לעל המלצ'ן וצרכים צו"מ וכן ק"ו הרי פרה שושן ק"ו ג ע"י"ש וכן ק"ו רצ"ו
 ה"ד"א צו"ה ק"ו צו"מ"צ אוח ע דכתב על הפ"ח דדבריו חיים וק"י"ו"ס ע"י"ש וכ"כ צרכי'ן
 א"ח ק"ו רד אוח ח וע"ס ער זק"ו ז"ל ונ"ס הרי הסק"ד וער"י מולכו ז"ל וכן ק"ו הער"ה
 צל"ח ק"ו כד אוח ו ע"י"ש וצער"ה צו"ה ק"ו אוח ח ע"י"ש וכן ק"ו הרי זכ"ר לילח"ק ק"ו נה
 וכחז' הפ"ח צו"ה ק"ו קק"ו סך העידו על רצ"ים הקדושים אשר צא"ך הו"ה שה"ו צהצ"ו
 שה"ו וצרכי'ן עליו צו"מ ע"י"ש וצדכ"י ער"ה סס צל"ח נראה דכ"ו סהרצ"ץ חז"ר צו והודס
 ל"צ"י צו הסצ"ש"ש ק"ס צו וש"ס צ"ג א"כ וצ"ל"א ק"ל דווצרכי'ן עליו צו"מ" אכן הרי נ"ש"ס סס
 אוח ח כתב ד"ס לרח"ה ולומר לענין צרכה לא חז"ר צו ווצרך שחל ע"י"ש ונ"כ כ"ו סרוב
 הפוסקים ק"ל דווצרכים צו"מ ודאי דה"י נקטי"ן דווצרכי'ן על המלצ"י"א צו"מ" אע"כ הרי
 גו"ר כלל א ק"ו כז כתב שלפ"ס דינ"א ה"ס ראו' לצרך צו"מ" ואע"כ סגו"ן דעלמ"א לצרך
 עליהס שחל סקו"כו צו"ה על הריצ"ש ומהרי"ק"ש ע"י"ש דף י"ב ק"ף ע"ג" ו"ה שכתב הרי
 גו"ר ז"ל ה"ס לפי ונהג"ס אע"כ ונהג"ו שלנו ווצרכי'ן על המלצ"י"א דהיינו המלצ"י"א צו"מ
 ונראה שנהג"ו כרוב הפוסקים שזכרנו ונה"ג סס ק"ו ארן ז"ל" ועוד נראה לומר דהמלצ"י"א
 שלנו כולי עלמ"א מודו ג"ס הריצ"ש ודעמי"ה דווצרכי'ן צו"מ" יטן סהרוב ה"ס מן הקמ"ה והדב"ש
 ה"ס ונע"ו ו"ה פשוט :

י וממול"א דבר יול"א לנו שעל וי"ן או שקורין צער"י רחמי"ה חלקים שווצרכי'ן עליו צו"מ
 ושלנו לרקח"ס ואל"ל שו"ן הכ"ו כך עסקו שווצי"אין ק"ב או נחלצ' המ"ה וש"ה קב"ן
 וצוק"ר ונעצ"ו אוחו ועוש"ן אוחו רחמי"ה חלקים הכ"ו והג"ס שו"ן הכ"ו אין צו כו"ח צכ"א"ס
 ל"קו הרעו"ס ז"ל דכתב הרי גו"ר סס צקוף ק"ו דף י"ג ע"ד ש"שעור אכילת פרס ה"ו ג'ו
 צ"לים להרעו"ס והס ש"ה ז"ת"ס א"כ כל דבר שנוח"ס צו דגן או נש"ה חלקים י"ס צו כו"ח
 צכ"א"ס וק"ו רע"י שיעור א"ש ה"ו ד' צ"לים והס ח"ו ז"ת"ס א"כ חס י"ס צו דגן חלק או נש"ה
 חלקים ה"ו צכ"א"ס ע"י"ש ואנחנו ראו"ו לומר ז"ל שפ"ק בהרעו"ס ז"ל שכן מ"ל"ו צ"ש"ע א"ח
 ק"ו הריצ' קע"ו ד שכתב ורן ז"ל שיעור א"ש י"א ד' צ"לים ונ"א ג'ו צ"לים עכ"ל וידוע
 שצכ"א"ס שווצי"א ורן ז"ל י"א וי"א הלכ"ה כ"י"א צהר"א ולפ"י ורן ז"ל ק"ל כ"י"א צהר"א
 שה"א ק"ו הרעו"ס ז"ל וה"כ סת"ס ורן ז"ל ג"י עירוב צ"י סת"ס בהרעו"ס ז"ל ו"ל סס צקע"ו
 ג כו"ס ה"ס שיעור העירוב וכו' שיעורו וו"ן צו סעודות וכו' סה"ס כש"ה צ"לים וי"א סה"ס
 כש"ה צ"לים עכ"ל וידוע דכל ונק"ס שווצי"א ורן ז"ל ק"ו רחש"ה צק"ס וק"ו סכ"י"ה צק"ס י"א
 הלכ"ה כק"ס ונ"כ קת"ס ל"ן צק"ו רחש"ה כק"ו הרעו"ס ז"ל וכן קת"ס ל"ן ורן ז"ל צהדי"א צק"ו
 ח"ו קוף קע"ו ז"ל שיעורו צו סעודות צינו"יות סה"ס כש"ה צ"לים ונ"ה עכ"ל ונ"כ חלקים
 ז"ס אין צו כו"ח צכ"א"ס ל"קו הרעו"ס ז"ל כ"ו"ן שא"ן צו דגן אלא חלק וו"ו חלקים א"ש"ה
 וצרכי'ן עליו צו"מ כו"ש הפ"ח צו"ס חיים צהצ"וה ק"ו א והצ"הו דבריו לע"ל דג"ס א"ס
 י"ס צהערוכה כו"ח יותר ונכ"א"ס ג"כ וצרכי'ן עליו צו"מ סכל ש"ס צו או ונחשפת מיני דגן
 א"ש"י ונע"ו וצרכי'ן עליו צו"מ ע"י"ש וכ"כ סס צ"י"ה ח ע"י"ש" ונ"כ רחמי"ה חלקים ז"ס וצרכי'ן
 עליו צו"מ כק"ו רוב הפוסקים שהצ"הו לע"ל דצ"ן המלצ"י"א" ונ"ס שוקד"ס ז"ס כו"ה ס"ים
 ה"ו וצרכי'ן עליו צע"ר"ו ז"ח צגל"ח יע"א צרכ"ה סהכל היינו וש"ס סל"א ה"ו יודעים וה"ו
 וי"ן ז"ס יטן סל"א ה"ס כה"ג צע"ר"ו ונצ"א"ס אוחו ודע"ק ונ"ס ל"ב"א ול"א ה"ו יודעים ש"ס
 צו הל"ב המ"ה אלא ה"ו סצור"ס שז"ה עוש"ס אוחו וו"ן או סק"ו כה"י"א וקוק"ר ונצ"ל כ"ן
 ה"ו וצרכי'ן עליו סהכל א"כ עכ"י"ו וז"ס ו"ן ד' וה"ו ס"ים שנהלמ"ו הרקח"ס לעשות ז"ס הע"ן
 צע"ר"ו

צע"ר"ו וידע"ו אופן עשי"הו ודאי ש"ס לצרך עליו צו"מ וכן העיד ה"ו כו"ה"י"ה נ"ר"ו צכ"א"י
 ודע"ק ונ"ס ל"ב"א וצרכי'ן עליו צו"מ" ה"ו ודאי שאנחנו ג"כ לר"ך לצרך צו"מ" ה"ס המנהג
 שחוקד"ס ה"ו וצרכי'ן עליו סהכל לא שו"ה ונהג"ו וש"ס סל"א ה"ו יודעים ונ"ה נע"ה וכן המנהג
 צע"ר"ו לצרך עליו צו"מ" וז"ס סת"י ס"ים וכן עיקר :

כ וכל ז"ס שכתבו לענין המלצ"י"א וחלקים ה"ו לענין צרכ"ס רחש"ה שווצרכי'ן צו"מ" א"כ
 לענין צרכ"ס אחרונה שה"ה צרכ"ה על המחיה י"ס ג'ו ונחלוקת צדכ"ר דל"קו ה"ו זרע אצרה"ה
 צכ"א"ס ק"ו א וה"י פרה ש"ש"ן חל"ה כלל"א קוף קע"ו ג דלפ"י א"ס י"ס צו כו"ח דגן צכ"א"ס א"ס
 אכל מו"כו כו"ח לצד אי"ו וצרך אחר"ו על המחיה אלא וצרך צכ"ר וא"ו וצרך על המחיה עד
 שיאכל מו"כו כשיע"ר שיע"ר שאכל מו"כו כו"ח דגן דהיינו א"ס ז"ס שו"ן ה"ו י"ס צו כו"ח
 צכ"א"ס אי"ו וצרך על המחיה א"כ אכל כל הפרס שנעל"א שודאי אכל כו"ח דגן אכל א"ס פחות
 ופרס יצרך צכ"ר ע"י"ש צדכ"ר"ס" ו"ה"ו גו"ר סס צכלל או ק"ו כד ק"ל דל"ס י"ס צו כו"ח
 צכ"א"ס הג"ס סל"א אכל אלא כו"ח מן ההערוכה לצדו וצרך אחר"ו על המחיה הג"ס שא"ן
 צכללו"ה כו"ח דגן ונש"ה מדבריו דל"ס אין צו כו"ח צכ"א"ס א"ס אכל כו"ח מן ההערוכה לצדו
 וצרך אחר"ו צכ"ר יע"י"ש צדכ"ר"ו ק"ו כד" אע"כ הפ"ח צהצ"וה צו"ס חיים ק"ו א ק"ל
 דל"א ונצ"י"א א"ס י"ס צו כו"ח צכ"א"ס ואכל כו"ח או לצדו מן ההערוכה שווצרך אחר"ו על המחיה
 אלא אף א"ס אין צו כו"ח צכ"א"ס ואכל כו"ח לצדו מן ההערוכה שווצרך אחר"ו על המחיה
 דה"י חז"ו רצ"ן לחקו"י לענין צרכ"ה אחרונה דכל ש"ס צו מחש"ה הו"י"ן א"ש"י דבר מופ"ע אי"כ
 לא חשיב ונצ"ר ג"ר"י צה"ה חוש"ה הו"י"ן וכל"ו ונחש"ה הו"י"ס דמי ע"י"ש צו"ס חיים
 ז"ל וכ"כ ה"ו מ"י"א ק"ו ר"ה קק"ט"ו ע"י"ש וכן פסק הגאון פ"י"ו ז"ל צל"ח צה"ל א"ש"א צק"ו
 ר"ה קוף קק"ט"ו ע"י"ש" ודע דכל או ונש"ה סצרות דהיינו ק"ו רחש"ה וק"ו סליש"ה ועפ"ש
 דצ"ר ורן ז"ל כצדכ"ה כמו שיעו"ן צ"י זרע אצרה"ס סס ספ"י דצ"ר ורן ז"ל סכ"ל כצדכ"ה וכן
 הפ"ח וע"א ופ"י"ש פ"י"ש דצ"ר ורן כצדכ"ה וה"ו גו"ר הג"ס ספ"י דצ"ר ורן ז"ל כמו הפ"ח
 ס"ו צקוף ק"ו ח"ל"ג ג"ס צהחל"ה ק"ו קת"ס רצ"ו הס"ע א"ח דצ"ר ונש"ה דלפ"י ס"ים
 צהערוכה כל שה"ו וצרך עליו צרכ"ה חוש"ה הו"י"ס עכ"ל ונ"ה חש"ס ל"קו רצ"ו יו"ס ז"ל
 ונש"ה סק"ס שא"ן לצרך על המחיה עד שיה"ה כו"ח צכ"א"ס וא"ס אכל מו"כו כו"ח גריד"א ג"כ
 וצרך על המחיה ע"י"ש" ולענין הלכ"ה ה"ה ראו"י לפסוק כ"י סליש"ה שה"ה ק"ו הפ"ח ודעמי"ה
 וג"ס א"ס אין כו"ח צכ"א"ס וצרך על המחיה א"ש"י א"ס אכל מה"ס כו"ח גריד"א יטן שפ"ש דצ"ר ורן
 מוכ"ה כו"ח"י"הו כמו שיצ"ה הו"ה אכל מה"ס נע"ה שו"ר"י הו"ה א"ן וכצ"ר הס"י"ו"ו רז"ל ק"ו
 צרכ"ה לסק"ל על כ"ן אין לצרך על המחיה עד שיה"ה צו כו"ח צכ"א"ס ויאל"כ כ"כ מן ההערוכה
 עד שיע"ר צע"ל"ו שוודאי אכל כו"ח דגן וכ"י רחש"ה וכן ראו"י לצ"ה"ג :

כא כע"ן יצ"ן שקורין ציקוק"ג"ס ה"י סס צכלל פ"ה הצ"ה צכק"ן והמח"ר ונ"ה ס"ג
 אין לאכול אוח"ס" ש"י"ו"צ אוח" ע צקו"ו ודל"א כו"ה"י"ו"ן ק"ו קס"א :

כב סיפג"ן ס"ג צכליל"ן רכ"ה ונלפ"ה ע"י" ונש"ה לא"ו נהמ"ה סס ואקו"ס ונ"ס צ"ג"ג :

הריצ"ש ק"ו כ"ה פ"ח קוף קק"ו צל"י קק"ד ס"י"ו"צ אוח" י"א :

כג סעי' ז פת צמחה אקורה לעולם וכו' . ונשל גוי שיש יכולת צידו להזיק לישראל ונתן לו מפתח לאכול לפניו עם דבש המז כפת דחוקה וישראל החזק ויותר לו לאכול לפניו . והריק"ש צריך לחס קע"י ח צל"י קק"ד . ואי זלי ישראל לאשתמוטי צמחונו שמהענה היום או שעדין אינו תחב לאכול ופולח אקור . פרי"ח קק"א . אצל אס א"ח לו לאשתמוטי ואפשר שיגיע לו נזק מותר . שפ"ד קק"א שיו"צ אות ו :

כד המושלים שנותנים בכל יום פת למשרתים או לרופאים ישראל המז כפת של פלטר ולא חס"צ פת של צמחה . והריק"ש שס' . משום דמקחמא אדעהא דידהו קעציד ומה לי למכור או ליהן צמחה או להאכיל לפועלים הכל דינו כפלטר . פרי"ח שס קול"ו כלל עה דין ד צל"י שס שיו"צ שס' . ולא דמי לנ"ש צמות ה דפת העשה צמית הסרים אקור חסס ויירי דאינו עשוי למשרתים :

כה ומה יש היהר למנהג שלנו דכשולמים אלל הערביאים יושבי אהלים וקנפון של הערביים כל אורה שיצוא אללס הם נותנים לפניו קעורה לחס ושאר דברים שהם זהירים הרבה צהכקת אורחים וננהג שלנו שאוכלים ופת שלהם זהו מותר גמור כמ"ש לעיל דבין למכור או ליהן צמחה מותר לדעהא דידהו קעציד והאי אלו הערביים הפת שאופין אדעהא דאורחים הוא ונותנים אותו צמחה והאי כונו פת פלטר ומותר ופשוט :

כו ככ"י ששלח דורון לישראל ופת הצאה צכקין שיש צהס רצוי צילים אס ידוע ששלח לו הככרי ומה שעשה ללורך ציהו אקור ונ"מ דלס הקונה עיקר אקור ונכנס פת צמחה ואס הנ"ל עיקר אקורים וחסס צמ"ג אונס וון הקחס הלין שעשה ומהלה אדעהא דנתנה ומנהג כזבני דמיא וקנחא עיקר והוי כפת פלטר וקרי . פרי"ח שס צל"י שס :

כז סעי' ח יש מי שא"ו דצוקוס שאין פלטר וזלי כלל מותר אפי' של צמ"ג הגה וא"ל להנותין וכו' . ככר כהצנו לעיל צקע"י צ אות ט שונן ז"ל לא ק"ל הכי ואין הדין כן אלא פת צמחה אקורה לעולם עי"ש . ויהו אס עצרו עליו גו יוניס ועמ"לע שלא אכל פת או צמחה וחסס עונב שבת שלא יצטלנו מותר . פרי"ח קק"א פרי"ח קק"י צל"י קק"ג :

כח סעי' ט הדליק גוי ההנור ואפה צו ישראל וכו' ואפי' לא זרק אלא עץ או וכו' הדין כל הפת שצו וכו' . השלכת קיסס ומהי אפי' צפת של גוי צמחה שאפ"ו לעלמו כן כהצנו לעיל צקע"י א אות א ועי"ש הפוסקים שלי"נו שס וכן כהצ פרי"ח קק"א פרי"ח קק"א :

כט הא דהכשרנו צהשלכת קיסס לאכו של גוי היינו דוקא כגון צזרק צכוונה הקיסס כדי להכשיר הפת אצל אס זרק הקיסס צל"א"ה שלא צכוונה אלא כוהעקק צעלמו אקור .

כס כמ"ה הג"צ אות כה וחסס הגהות א"ה שער נג אות י קה"י קע"ף ע :

ל שס הגה ואס כפת צל"ש הוי כההוי . ואס כפת צנופה או אפי' צפה ואפי' שהגהלים לוחשות והעלים דולקיה ומהי נפוח לפי טעמי הכפוח וק"ף הונינות טפי וכל הונינות וקרב צטול . פרי"ח קק"י טפ"ד קק"י :

לא סעי' י אס אפו צהנור ע"י גוים צ"פ וכו' ע"י קיסס צ"פ וכו' מותר . העתיק לו הונדכי שכך היה ונעשה אצל א"ה אס הכשירו צפעס או ולא הכשירו צפעס צו דמותר ונעס דיש קל"ח גהלים צנופות ותיסק דל"קן ולא שרינן על קנך גהלים אלא לאסות אחרי פתס או ולא לאפיה צ"פ דכנר כלה שירי הגהלים . צית דוד ק"ו ג קה"י קע"י יוד ער"ה אות י . וכן אפי' צפעס או אס גרפו הגהלים לל"ד פי ההנור סבל הגהלים כלים שס ונעשים אפר או אפי' הקיקוהו כוזה פעמים וקדנות דנא צהכשר קיסס אין מועיל כלום להחיר צל"א השלכת קיסס וחסס דכלו שירי הגהלים . צ"ד שס קה"י שס :

לב אס הוא וקופק אס הכשיר ישראל ההנור או לא שרי דהוי קו דרצנן ולקול"א . שערי דוכא הו"מ כלל עה דין ז ט"ך קק"כ פרי"ח קק"כ צל"י קק"טו טפ"ד קק"כ וק"י :

לג וכ"ש פת דהקלו צו כוזה קילות ש"ח אות א :

לד וכן אס הוא כפק אס זה הפת ושל צמחה או ושל פלטר וצדוכהא דליכא לניחש שקלאו מישראל מותר . צ"ח קוף אות יא כמ"ה הג"צ אות וו פרי"ח קק"כא צל"י קק"י :

לד אס וז"ל פת צדק הולכים אחר הכוז אס רוב ישראל מותר ואס רוב של פלטר מותר ואס רוב של צמ"ג ככריס אקור . פרי"ח קק"ג . ואס הוא מוחלה על מוחלה מותר וקפק דקו דרצנן לקול"א . ער"ה אות ד טפ"ד קק"ג טפ"ח אות צ ודלא כפרי"ח שס והצל"י קק"ד שהחזירו :

לה שס וי"א דלס הכשיר ההנור פתס או וכו' . ואנו אין לנו אלא דצרי וכן ז"ל וכן עיקר : **לו סעי' יא** פת של ישראל שאפ"ה גוי צל"א התיי וכו' ואס פתה הלחס וכו' הגס ולכן כהגו שלא לקנות חתיכת פת וון הגוי . פת החך הרבה שווליים עשהס אכסי הולחמה שניצטין אותו ומוזל"ין וננו חציות הרבה אין צו איקור דידוע דלא קלא מישראל ויהו אין היהר אלא צפת פלטר אצל של צמחה אקור . צ"ח שס כמ"ה הג"צ אות וו צל"י שס פרי"ח קק"כא טפ"ד קק"כ :

לז סעי' יב אס אפה גוי וכו' ויש מי שאומר אפי' הול"ח הפת וכו' אס הוא ונש"ח . ר"ל ונחמה לורך גמור צטולו דל"כ לא הול"ח דנר שאקור וחסס צמ"ג . פרי"ח קק"כ וחסס א"ה כלל נג :

לח ולענין הלכה זה ידוע שכל וקוס שחסס וכן וא"ח וציא ומהלוקה דשלכה כחסס וא"כ הכא דעת וון ז"ל דכיון שהול"ח הפת וון ההנור אין לו חקנה והגב שבהצנו דנהגי קי ש"ס ויי שאומר לענין שעת הדחק כדכחצנו לעיל כוזה פעמים על וון ז"ל הכא שא"י וחסס שהציא קו האוקרים צחסס נקטינן הלכה כאוקרים כדאמרינן לעיל ק"י לה אות כא עי"ש : **לט סעי' יג** ויי שא"י כוזה ונפ"ג שהיכב אלל צמחה הכוזה ונפ"ג ועל השלחן פת ישראל ונפ"ג וכו' . צי"ור דצרי צמחה הוא צעל הסעודה והוא כוזה ונפ"ג ויי שהיכב אללו הוא האורה שא"י כוזה ונפ"ג ויש לפניו פת יפה ש"ג ופת קיבר של ישראל כיון צמחה הוא הצולע יצלע וון היפה שהוא פת של גוים לכבוד האורה וכיון שהוזה הוזה לכל הסעודה ודלא כמ"ה וכבר כל האחרונים דמו דצרי הצ"ח :

מ סעי' יד כותח ש"ג מותר וכו' . פת הנאפה צמחה אין צו וחסס פת ש"ג . צ"ח אות יא וכ"ו ופרי"ח קק"ל טפ"ד קק"כ :

מא שס הגה וכן כ"ו שכתערצ פ"ג וכו' צעל צריב וכו' . כל וקוס שכתערצ צין צווינו צין שלא צווינו צעל . הו"מ כלל עה דין ח כמ"ה הג"צ אות וול טפ"ד קק"כ :

מב ואפי' הוא דנר חסוב שא"י צעל צנוקוס אחר הכא צעל . הו"מ שס כמ"ה שס ק"ף קק"כ פרי"ח קק"כא שפ"ד שס וק"י אפי' ונעקו שכתערצ צעל צרוצ עיין שס חכ"א שס אות י :

מג ודוקא שכתערצ ואינו כיכר אצל אס כיכר פ"ג לא וקרי הערובת ואקור לאכול אף שכתערצ לחתיכות קטנות . ונ"מ שס קק"י וחסס ומה"ל צהטובה ק"י קלה :

מד סעי' טו ויי שכוזה ונפ"ג מותר לאכול וכו' שס הגה וי"א דמי שכוזה וכו' מותר לאכול עוזהס וחסס איצה וכו' . ודוקא או עס שכים איכא איצה אצל האוכל עס או ליכא איצה דנאי אולמיה דהאי ונפ"ג . ט"ך קק"כא ונ"מ שס קק"טו טפ"ד קק"כא . ואס הוא פת נקי אפי' עס או איכא איצה . ט"ך שס טפ"ד שס :

מה שס הגה ואין ללמוד ונכ"ן לשאר איקורים . ואפי' צהנחה ט"ג דדוקא צפת דהוי חיי האדם איכא איצה אצל לא צשאר ונאכלים שכוזה חנשים יש שאין נפסס האיצה לאכול מנחה וכן י"ל צכל ונאכלים חין וון הפת . הו"מ שס אות י ט"ך קק"כא פרי"ח קק"כא צל"י קק"כא טפ"ד קק"כא חכ"א שס אות ע :

מו סעי' טז יש מי שאומר שהכוזה ונפ"ג והוא צדק וכו' עד דו וילין ינחין וכו' . ודוקא כשהתחיל לאכול וחסס עד וקוס חנייתו דו וילין אצל אס חנה עכשיו צנוקוס או אפי' שנוקוס זה לחנייה ש"ש פת ישראל לא יש אלא דו וילין א"ל להנותין דמינו הרי עכשיו אינו הולך לשס . פרי"ח קק"כא צל"י קק"כא חכ"א שס אות ד . ונ"מ שיעור מיל לריך לילך אפי' אינו הולך לשס . חכ"א שס :

מז ואין חילוק צין רוכב על קוס או הולך צרגליו . פת"ח קק"ו וחסס שאלות ותשובות צית

מד סעי' יב דגים קטנים שגלחם וכו' ואם ללאן גוי אחיך וותרים וכו' ולפעמים שעותים אותם בקמח כדי לנגנן אין בכך כלום ופתח הציורק אזלין והם הדגים אבל הקמח הוא כדי שלא ידבקו הדגים בצמחה וגם לפיכך לעיל ק"ו ק"ז אות י"ו שמיני ותיקה שיש בהם קמח חקורים ושום בש"ג דהתם הקמח וחקיר וע"י הקמח נתקן הדבש לאכילה אבל קמח שעושין ע"פ הדגים אינו אלא דבר מועט שלא ידבקו בצמחה פ"ח קק"ד :

כה אם אבל דגים ונלוהים גדולים אינן נאכלין אלא ע"י הדחק ואם ללאן גוי חקורים ויש וחרין . הנה לענין דינא דבר שנאכל ע"י הדחק יש בו ושום בש"ג וחקור שכל עקום שצ"ח וכן ק"י האוקרים צמחה וק"י הותרים צ"ח אכן נקטינן כק"י האוקרים ואפי"ו צמחה הדחק כמ"ש רבינו חיד"א בצמחה לעיל ק"י ט ע"ש וכ"כ לעיל ק"י לח אות נה :

כו אם צמחה וכן כל דבר שנאכל ע"י הדחק וצמחה גוי דינו כדגים גדולים וכו' . הנה לענין הצמחים וערמונים יש פלוגתא ביני רבותא איכא דק"ל דאין נאכלין אלא ע"י הדחק ואיכא דק"ל דנאכלין ח"ן צמח ואולם העיקר הוא תלוי בצמחות דבמקום שאינן נאכלין חיים חקורים וצמחים שנאכלין חיים וותרים . ועיין בש"ג קק"ז וכמ"ה סג"ז אות כב ופ"ח קק"כב ובל"י קק"ה פ"ח קק"ה וק"י ואתם הצמחים שאין ראויים לאכילה להיות שעדיין לא נגמר צמחם יש לחקור . ובעירנו פה בגדלד בין הצמחים בין ערמונים נאכלין ח"ן צמח ואין בהם ושום בש"ג דכ"ז העולם אין וצמחין אותם :

כז ועל כן מיני ותיקה שעושין ון קליפי הדבד צ"ל ערבי וקורין אותם קשור אל דבדו ונצמחים אותם צקיקר וקורין אותם צלשוקינו כוצמח זהו פשוט שיש בהם ושום בש"ג שאינם נאכלין ח"ן אפי"ו ע"י הדחק ואפי"ו אה"ל שנאכלין ח"ן ע"י הדחק הא כבר כתבנו לעיל אות ו"ה דנקטינן כק"י האוקרים וון התימא על ונהג עירנו שקונים כוצמח סג"ז ון הגוים ואוכלים אותם ועל כן צדאי הגמור שנוהג זה אינו ונהג ותיקין וכך נהגו המון העם צ"ל הינחת חכם וא"כ פשוט דכוצמח של גוים חקורים . אחיך נאיתי להרו הורה חיים צמ"ו דף כ"ב דהתקתה של ככרים וותרת אפי"ו דעולה ע"מ ולינו נאכל כונו שהוא חי ושום דצמחין דוקא שיהא עולה ללפת זו את הפת ונתקתה אינן ולפתין זה את הפת ע"כ והצי"א דכ"ו ס"ו ע"ל ז"ל צמ"ו א וזהו כפ"י ק"י הפ"ח דק"ג דהיינו דהטור כתב עולם ע"מ ללפת זו את הפת או לפרפרה וכ"כ וכן ז"ל והפ"ח שם דהה דצמחין וק"ל דלא אערו ללפת את הפת אלא דוקא צמחי לפתן אבל דברים הנאכלין בחיות נאכל ולא בחיות לפתן לא צמחין שעולין ללפת אלא כל שעולין לאכול יש בהם ושום בש"ג ואורז שהוא עולה בחיות נאכל אף שאינו עולה ללפת חקור אבל דבר הנא צמחין קעודה שאינו עשוי ללפת זו את הפת וגם אינו צא בחיות נאכל פשיטא לית ביה ושום בש"ג והוא נודרי הרקצ"א ז"ל ע"ש וא"כ לפ"ו שפיר כתב הרו ת"ח דנתקתה ש"ג וותרת ושום דהנתקתה הוי פרפרה וצ"א בקמח קעודה ואינן ולפתין זו את הפת . וכל זה אינו דום הוי פסך וכן ז"ל שאנחנו קבלנו הינחותיו וכתב כיון שעולם לפרפרה חקור והוא לחומרא וא"כ לק"י וכן ז"ל המתקתה חקורה וכבר הפ"ח ז"ל דהה דצ"י הפ"ח קק"ג וכתב דהעיקר כדברי הטור דאם עולה לפרפרה חקור ע"ש . ועוד כתב הפ"ח שהגם שאין אוכלי לפתן ונלך ולפתין בהם את הפת ע"כ צ"ל לפתן הם כי אחרים הדיועות ולפתין בהם את הפת ע"ש . וכן א"ן צד"ן הרבה צ"ל אדם ולפתין את הפת במתקתה וא"כ חזר הדין שהכוצמח ש"ג חקורים לדעת וכן ז"ל ודעויהם וככל אשר דברנו . אח"כ נאיתי דגם לדברי סג"ה הכוצמח חקור דהה הצי"א להא דנתקתה צמח אחר ג"כ צדף לה ושם כתב וז"ל ומה"ע נהגים לאכול ונתקתה של ככרים ונעשה רוקח אפי"ו דעולה וכו' כגון מיני עיקרים וקליפי פינות ונתקתה שאינם ולפתין בהם ואין אוכלים מהם אלא עראי והטור כתב ללפת זו את הפת או לפרפרה ז"ל נמי דדבר העולם לפרפרה חק"י הוא עכ"ל הרי צמחין דהת"ה ק"ל כק"י העיר ונתקתה דעיקר בה הפ"ח אפי"ו לפרפרה אינה עולה יען שם מיני עיקרים וקליפי פינות שאינם נאכל כל א"ס וכגון הנתקתה שעושין צמחין וקליפי הדבדו העליונים שהם סיורקים וקורין אותם קשור אל דבדו זהו ככתב עליה הרו ח"ה שאין בהם ושום בש"ג אבל הכוצמח שעושין אותם

אותם וקליפי הדבדו . העצים והלכנים דהיינו שאחר שמעלין ון הדבדו הקליפה הירוקה הנו מוליחין את קליפי הדבדו שמתהיים שהם עוזים הרבה וראויים לפרפרה גם שה"ח וודם שיש בהם ושום בש"ג :

מח אם צמחה צמח ונלוה אינו נאכל כלל כונו שהוא חי וחקור וכו' . והו דוקא שכולה מועט אבל אם נלחו הרבה ונשתהא צמחה ומן רב עד צדאי לאכילה שלא ע"י הדחק צ"ל צמח וותר ואין בו ושום בש"ג . ע"י קק"ג כה"ג סג"ז אות ק צמ"י קק"ז ונמי כלל ע"ה קק"ד ש"ג קק"ז :

מט סעי' יג דג שנלחו גוי ופירות שעושין וכו' הרי אלו וותרים דנלוה אינו כרותה וכו' והענין אינו כנוצמל . גם צמחין הוי כנלוה דאם אינו נאכל אלא ע"י הדחק א"ס צמח גוי אחיך חקור אבל אם ע"י העשן נאכל צמח כמ"ש וכן ז"ל שעושין עד שהכטיקין לאכילה אפי"ו א"ס אחיך צמחין הגוי וותרים אפי"ו לק"י וכן כמ"ש ז"ל . כמ"ה סג"ז אות קב פ"ח קק"כב וכתב הפ"ח שם שכן דעת הס"ד קק"ח סג"ז ונמי כלל ע"ה קק"ז ודלא כהפ"ח קק"ז סג"ז הבין כן דעת וכן סג"ז ע"ש :

נ וה"ה א"ס עינים דברים שכן ראויים לאכילה על ידי סיוצא אין בו ושום בש"ג . כמ"ה סג"ז ע"ה קק"ח :

נא הגנים א"ס נולחו ואח"ך צמח הגוי וותרים כדין דגים קטנים . ע"ה אות י"ט ושם ש"ח יבין וצמח ח"א ק"י קד :

נב אם הנה גם כצמח אינו כנוצמל . כרוצ כצמח ש"ג וסובר שיש כצמחין בכלים שנתחמטין צמח סג"ז לו נצמח ונלוה ולא נודע וי כצמח בכלים ויחידים לכך י"א שאוקר לקנות ונה"ה אפי"ו לא היו הכלים צ"י ושום דכצמח כנוצמל ודבר חרף וכו' לכלי צ"י ס"ו אות טו ושם הרי צמח כהנה כ"י . וי"א דותרת לקנות ונה"ה . ע"ה אות כ וכתב שכן ק"י הרב צ"ח דוד קינן עד ע"ש :

נג חומם כצמח עלי גפנים שקורין יפראין וותרת לקנות ון הגוים . ס"ו אות טו ושם הרו הנו . ובעירנו אין אוכלים עלי גפנים ושום דשמיני זהו הולעים ולכך לא הארכנו :

נד סעי' יד צילם וכו' א"ס צמחה גוי חקורה . וכדאם דכל שצ"ל ישראל הצילם כל דבר אין בהם ושום בש"ג . פ"ח קק"ז :

נה סעי' טו הנורים הנורים קלה וכו' חקורים . ואותם אגוזים גדולים שנתקתה ע"ה קליפתם הנורה וע"ה הגרעניים שלהם חקורים ושום בש"ג . תו"ח כלל ע"ה דין י"ו ע"י קק"ד ח"א כלל ק"ו אות י :

נו ליימוניש ונארכנ"א קטנים שעושין ונה"ה ונתקתה וכן אגוזים קטנים יש בהם ושום בש"ג . כק"א ח"ה ס"ה ק"י ע"י ג :

נז הסומין צמחין אין נאכלין ח"ן יש בהם ושום בש"ג . פ"ח קק"כד :

נח הלפת הגם שיש ונקלח צ"ל שאוכלין אותה חי צמחה דעתם אלא כל אדם יש בו ושום בש"ג . פ"ח שם וכן פסק וכן ז"ל צמח ק"י רה שהאובל לפת חי ונכד שהכל ע"ש :

נט סעי' יו כלים שצ"ל בהם הככרי וכו' לריכוס הככר וי"א שא"ל וכו' . ולענין הלכה כבר כתבנו לעיל בזה ונה שצמחין שובי"א וכן ק"י האוקרים צמחין ע"ה וק"י הותרין צ"ח נקטינן כק"י האוקרים ועל כן כלים של צמ"ג לריכוס הככר וכן נמי פסק ע"ה ז"ל צמחין כלל ע"ה דין י"ד ע"ש :

ס אם נחלו קדרה שנאקרה ונחמה בש"ג ע"ה קדרות הרבה לא נאקרו הקדרות וגם א"ס ה"ה שו"ן דבוק בה לא נאקרו דצמ"ג צמל כרוצ כמ"ש ז"ל וכה ודלא כוההרש"ם ח"ד ק"י ואל דק"ל דצמ"י ק"י . כמ"ה סג"ז אות ע"ה קק"ז ע"י י :

סא אם ללה הגוי צמח כצמח ואח"ך ללה הישאל צמחין שפוד לדין דפקטו לעיל כק"י רוב האסרונים דצמ"ג צמלי צמחה הצמח וותר דודאי יש רוב יותר ון הפליטת וכ"כ הכ"ח כלל ק"ו אות י"א דא"ס צמל צמחה הנאקרת ונכ"ס צמ"ג צמחה צמחה וותר דע"ה יש רוב נגד הפליטת ודלא כוההרש"ם ז"ל . ועיין ע"ה לעיל אות י :

סב אם הצטרף המזל שללם הגוי הניחו צדוק כלי אחר אפי' אם היה הצטרף חס שהיקט
לא נאמר הכלי כוונתו ז"ל לעיל צדוקה ק"ו קה קע"ג דגם בכלי אערינן דין
התלה גבר ולא נאמר הכלי . והיסקר"ם ק"ס וכן פסקנו לעיל ק"ס אוח כו עיי"ש ודלא כע"ה
אוח כה עיי"ש וכן פסק הכנ"ה ק"ס והק"ה ק"ס :

סג ק"ס לריכ"ס הכטר . ואם צטל צכל"ס צדיעצד קודם הכטר ויש רוב צהצטיל ההצטיל ויחר
דצט"ג צט"ל"ס צרוב כדאמרינן צקווד אוח ק . ק"ך קק"כא צל"י קק"כא חכ"א ק"ס :

סד ק"ס ואפי' לצדרי הוולריכ"ס הכטר אם הוא כלי חדש ונגעילו ג"פ ודיו וכו' . וי"א אם
דונגעילו ג"פ היינו דוקא אחר ונעל"ע שנעשה אינו צ"י . קול"עו כלל עה דין יד
ושכ"מ צדריק"ה ק"י קכ"א אוח י"ו עיי"ש . וי"א דאפי' הוא צ"י ונגעילו ג"פ ודיו נק"ס דהוא
איסור דרצנן שאין לו עיקר משהה . ער"ה אוח כ"ז :

סה אפי' צאיסור זה של צט"ג דאיסורו מדרצנן שאין לו עיקר מן החורה אם הכלי הוא
אינו צ"י איסור לצטל צו לכתח"י כפי האוקר"ס שהציא ער"ה ק"ס ודלא כפי העתיקין
עיי"ש וכן מלינו להגאון פרי"ם צק"י לב צט"ג קק"ג צאנל"ע הדבור שכי וז"ל מ"מ הלכה מרווחת היא
צישראל שאפי' איסור דרצנן שנצטל צכל"י לא מהני כע"ל וכו' עכ"ל עיי"ש וכ"כ הרי קכ"א
חליהו צזה קס"ו קע"י ד . וא"כ אין לצטל צו עד שיכשירו אפי' אינו צן יונו :

סו ומיהו צכל"י פרפור"י ק"ס צהס הפ"מ יען שאין ויגעיל צהס הגעלה דדמו לכלי חרס
כהצנו לעיל צק"י לב אוח ע דרצנ"ו ד"ס ותיקין לצטל צהס לכתח"י אפי' צט"ג איסור"ס
נק"ס ד"ס צהס הפ"מ הוי כדיעצד ויותר וגם לק"י האוקר"ס שהצנו לעיל דגם צהפ"מ איסור
וא"כ כלי פרפור"י איסור"ס לצטל צהס לכתח"י ויהו כהצנו לעיל דאם הם צלוע"ס ואיסור
דרצנן יותר לכ"ע עיי"ש . וא"כ הכ"א צצט"ג היה נראה להחיר כלי פרפור"י שאין צ"י לצטל
צהס לכתח"י לכל הדעות . אצל ז"א דדוקא חסם לפי שאין להם הקנה צהגעלה אצל הכ"א
ד"ס להם הקנה צהגעלה לכ"ה דונגעיל"ן ג"פ ודיו הו"ל ככלי ומהכ"ה שאסור להשתמש צהס
לכתח"י אפי' אצ"י עד שיגעיל"ם . ויהו יכול"ס אנו לוונר דכל"י פרפור"י יותר להשתמש צהס
צאצ"י לכתח"י צלא הגעלה דאם ונגעיל"ן הי"סין עליהו דפקעי ויש צהס הפ"מ ואפי' אם לא
פקעי לגמרי אפי' הם וחקלק"ס צהגעלה ואי"ס כוונת"ס חלא לשלי"ס ולרציע ועל כן וזה"ר
צלי הגעלה . אונ"ס יש ק"י מ"י כלי פרפור"י יש וי"ן אז קהס פרפור"י אונתי שאין צו זיוף
וחלו הכל"ס אין וחקלק"ס צהגעלה ואסור להשתמש צהס לכתח"י אפי' אצ"י עד שיגעיל"ם
אצל רוב כלי פרפור"י שלנו הם עזוי"ס והם וחקלק"ס צהגעלה וא"כ ודאי שיכול"ס להשתמש
צהס צלא הגעלה נק"ס הפ"מ לכ"ע :

סז ק"ס צהגה גוי צצטל לחולה צצט"ה יותר לנ"ש אפי' לצרי"א וכו' . ולענין הלכה אין הדין
כן חלא אסור לנ"ש אף לחולה וכ"ש לצרי"א שאסור כוונת"ה הרצ"ה צק"י ושמורת הבית .
נ"ש קק"טו כנ"הג הב"צ"י אוח ע"ו וכח"ה ק"ס דעה וי"ן כן נק"ס דהשני"ע ק"ו הר"ה צק"ע
פר"ה קק"כ"ו פר"ה ק"ס קק"י"ו וכו"י כלל עה קק"טו צל"י קק"כ"ו ער"ה אוח כד חכ"א
ק"ס אוח י"ו ויראה ק"ס דעה דבינו חיד"ה צצרכ"י א"ה ק"י ק"ה אוח צו עיי"ש :

סח ולענין הכל"ס צצטל צהס הגוי לחולה צצט"ה א"ל הכטר לנ"ש סכדאי הם העתיק"ס
לקווד עליהם צכל"ס ער"ה ק"ס חכ"א ק"ס . וכן הוונ"ה צעידנו שאין וחק"רין הכל"ס
צצטלו צהס הגוי"ס לחולה צצט"ה . עיהו אין להחיר הכל"ס חלא דוקא אחר ונע"ל"ע . חכ"א
ק"ס . ומיהו אם צדיעצד צצל צהס אפי' הו"ך ונעה נעה ההצטיל ויותר . ק"י"ו אוח י"ס
נק"ס הרי צחי כהונה עיי"ש :

סימן קיד

א סעי' א כל סכר של גוי"ס אי סכר של תומ"ס וכו' או של צד"ה אסור וכו' . וה"ה
וי דגם של דבור"ס ג"כ אסור דאין דבר חדש תחת השמש שלא היה לעולמ"ס
והכל היה צכל"י האסור . צ"ה אוח א :

ב וה"ה וי"ס סכופ"ס אסור . פר"ה קק"א צק"סו :

ג ק"ס ואינו אסור חלא צמוק"ס וכיכ"הו אצל אם הציא השכר לציהו ושותה ק"ס יותר וכו' .
משמע דוקא אם שותהו צציהו אצל אם שותהו צפתח החנות אסור ודלא כפר"ה קק"ג
דהחיר לכתות צפתח החנות והלק על דצרי וי"ן ז"ל דאנו אין לנו חלא דצרי וי"ן ז"ל
ואסור צפתח החנות :

ד ה"ה דנקטו לציהו לאו דוקא חלא כל שהול"הו ופתח החנות ולחן כציהו חסוב ולא נקט
לציהו חלא סדצ"ה הכח"ו צהו"ה דכשלוקמ"ן י"ן או סכ"ר או שותין צמוק"ס שמוכר"ס אוחו
או וצי"ס לציהו ושות"ס אצל אם רול"ה לכתותו צצוק וי' עעכ"ז על ידו הילכ"ך לציהו קאמר
לאו דוקא ואפי' שותהו צצוק סרי . סו"ג קק"ו :

ה ק"ס אצל אם נככ"ה הגוי ופתח ד"ך ער"י צחק"ה יותר וכו' . ק"י חר"ה צע"י"ן
שהיה ד"ך ער"י דהיינו שלא צקציעות ואקרא"י דהיינו שלא יהא רגיל צכ"ך . פר"ה
קק"ד . אצל אם הוא רגיל צכ"ך אפי' ד"ך ער"י אסור . כנ"הג הב"צ"י אוח י' :

ו וכן וי' שלן צצית הנכרי חשיב כציהו ויותר וכו' . משמע דוקא אם לן צצית הנכרי
דלא חשיב כציהו אצל אם זמן הנכרי לישראל צציהו כפי שעה אסור לשתות ק"ס .
כ"ה מדר"ה הנכ"הג ק"ס :

ז ק"ס חסוב כציהו ויותר לשלוח צעיר לקנות סכ"ר וכו' . ואף אם הוא הגוי חכ"ה שלו
נוחו לו שותה וי"ס אי"ה . וי"ן ז"ל צצ"י מש"ס החוק"י ק"ך קק"צ כנ"הג ק"ס פר"ה
קק"ה צל"י קק"ה חכ"א כלל קה אוח יד :

ח ק"ס צצ"ה ויש ותיקין צצכ"ר של תצו"ה וכו' וכן נוהגין להק"ל וכו' . ואנו צ"י הספר"ס
אין לנו חלא דצרי וי"ן ז"ל וכל וי"ן סכ"ר אסור וכן פסק הפר"ה קק"ו עיי"ש :

ט הקאו"י ק"ג וכן הגוליקאצ"ו ק"ג ויותר לשתות צצית גוי דזה לא סכ"ר הוא . פר"ה
ק"ס צל"י קק"ה חכ"א ק"ס דלא כש"ה פני"ס ותי"ה ח"צ ק"י ק"ד דא"ה הניחו הפתח
צקק"ה . וכן כהנו צמודיכתו פ"ה צגדל"ד יע"ה ששותין קאו"י וצ"י צצית סגוי"ס
ואין פולה פ"ה ונלפ"ך :

י וכן לא ישתה אדם צמוק"ס ק"ג אע"פ שהוא י"ן וצוטל שאינו נאס"ר או שהיה שותה
וכל"ו לצדו אסור . סמוכ"ס ז"ל צפ"י ומה"ה וי"ן צצ"י ק"י ק"י"ו פר"ה ק"ס פר"ה
קק"ה צל"י ק"ך קק"ה :

יא ואסור לשתות צמוק"ס אפי' שא"ר וי"ן ק"ס חש"ש י"ן נכ"ך . טור ק"ס
ק"י ק"י . וא"כ כל וי"י וי"ן אסור לשתות צמוק"ס ואפי' י"ן חפומ"ס וכדומ"ה וגם
וי"ס סכופ"ס אסור . פר"ה ק"ך קק"ה . וק"י א"כ למה החירו לשתות הקאו"י צמוק"ס
סגוי"ס וזה ונכ"ה פשוט צמודיכתו וצכל"י המדינות ואפשר שהחירו זה משום אי"ה יען שהוונ"ה
הוא ק"י צצ"ן צחנות של הקאו"י גוי"ס וישראל"ס ועו"ס כבוד ז"ל"ו צצתי"ה הקאו"י וא"כ אם
הישראל"ס אי"ס שותין הוי אי"ה ונש"ה החירו הקאו"י כנ"ל והכל משום דרכי שלום :

יב ואם היה רוב המוק"ס של ישראל יותר . סמוכ"ס ק"ס . ודוקא צרוב ישראל אצל
וחלה על וחלה אסור . פר"ה ק"ס צל"י ק"ס :

יג סעי' ב וק"ס הישראל"ס נוהג"ס קול"ה וכו' אף השכ"ר אסור . דוקא סכ"ר הישראל"ל
שמוכר"ס הם עלומ"ס או שקנו ונעלמ"ס מן הגוי"ס אף שקנו ללוכ"ך ישראל אסור
גיז"ה ח"ו י"ן שלהם אצל לשלוח לקנות סכ"ר מן הגוי"ס פשיע"ה דצרי . פר"ה קק"ו וכן דעה
הצ"ה אוח צ ק"ך קק"ד :

יד סעי' ג י"ן חפומ"ס וכו' דבר שאינו מלי"ו לא גזרו עליו . והגם דלפעמ"ס י"ס זמן
ונק"ס ק"ה מלי"ו סכ"ה עכ"ז אין הדבר רגיל וק"י . פר"ה קק"ג :

טו סעי' ד כל חלו ונשק"ן וכו' אם דמיה"ן יקרי"ס ודמ"י הי"ן וכו' . וה"ה אפי' הי"ן
ציוקר חלא שהוא ונש"ה צה"ן ציוקר ונק"ס הי"ן סכתעכ"ז צו אסור . ח"ה
כלל כ"ז דין טו ק"ך קק"ו כנ"הג הב"צ"י אוח י"ו פר"ה קק"ה צל"י קק"ד :

טז והיינו דוקא שנקצ"ס ציותר אצל ונק"ס ק"ס ונע"ו לא שיי"סין לזיוף . קס"י פ"ע"ו ד :

יז סם זהגה עד שאין קו לצטלו וכו' כן עיקר דדוקא צעי קו לצטלו ולא קני צשטת חלקים דדוקא יין צמים צטל צשטת חלקים אצל צשאר וצקקים צעי קו ס"ך צנה"ך דלא כנ"ו סק"ד כנ"הג הנ"בי אוח יג . לח"ך ראינו ספרו ונ"ח ס"י רד סק"טו שהוא ג"כ דהס דצרי טע"ז וק"ל צשאר וצקין צעי קו ע"ש והגס דהפרי"ח סק"ו חקקים כהנ"ו לרבים בוועים וצעי קו . ויהו כהצ המ"ח סס ציינות שלנו ודאי צטל וא"כ לפי"ז ציינות שלנו חפ"י צשאר וצקין צטל צשטת חלקים :

יח סס זהגה ואצ"פ סרגילים לצשוק היורות והכלים צשומן חזיר וכו' וגם צטל צקי וכו' . וכל דומיכר כל דהו עין שומן לאו צר ציעול הוא ואסור לכן לריך לדקדק צחוס הראית צוקוס אורה ולהציע צשטתה אי איכא רשס השומן ואי עיכר אסור . פרי"ח סק"ח וסד"ן ע"ז יען סד"ך השומן ללוף לצעלה ואינו מהערב :

יט סע"י ה יין רמזים שמוכרים לרפואה וכו' וצקוס דכיון דאית ציה קפידא לא ורע נפשיה וכו' . פ"ו דאית ציה קפידא היינו וצקוס דאינו מועיל לרפואה כיון ריעורב צין גויס ורשאלים אין קונים ונמו וזה פשוט צצ"י . [וציין צפרי"ח סק"ו שלחלק ילא דאס הקונה אינו ארס חס"ז אינו חושש ונלמכור לו מעורב ע"ש] :

כ סע"י ו לריך לזהר ולצדוק וכו' אס נותנים צהס וכו' . ואס נודעו צזה אסור הגס דלא ידע גוי זה . פרי"ח סק"ז :

כא סע"י ז סמן ודצש של גויס מותרים וכו' . פ"י סמן הוא סמן זיה ופשוט וכצננו זה יען ט"ס צני ארס שצועים צזה . ולא חיישינן סיכומו צניד סומן חזיר ונותר חפ"י לפסח . כח"ל מח"ז צ :

כב סס ולא וצקוס צש"ג וכו' . פולין ואשוכים ועדשים וכיו"ל צהס שצולקין אותם הגויס ומוכרים אותם אסורים וצקוס צש"ג . רמז"ס פ"י"ז מהמ"ח הו יח כנ"הג הנ"הט אוח וכן ונכה פשוט צעירנו שאין אוכלים פולין שצולקין הגויס ועי"ל ס"י ק"ג אוח יד :

כג פולין הלחים הנלקחים מן הגויס מותרים הגס שמונה אי הוהיר אה העס שלא לאכול פולין לחיס הנלקחים מן הגויס לפי שהוגד לו שצוכסין אותם צצורית כדי ללחלח עכ"ז מותרים סס חדא צצורית נע"לפ הוא ולא קצבדו אלא לחזותא דפולין ציהו כר"ס לצנים ולחים ומזותא כי סאי לאו מילתא היא ועוד שאין אהנו יודעים האות שכן הוא ואפ"י אה"ל דעצדי הכי פורתא צעלמא הוא לצצורי זהנא . פרי"ח סק"ג וצס שאלת יעצ"ן ח"ח ס"י קנו :

כד סס וה"ס למ"ס חמ"ס שלהס . העעס מוצס דקתס כלי גויס איכס צ"י ומצוה מותר החנוין אצל אי ידעינן צצירור שהוחמו צכל"ס צ"י אסור וצקוס וצצור צצויס . ס"ך סק"ח ודלא כהצצוס דק"ל דשומן פוגס צצויס . ואסורים צין לשחיס צין להצטיל אס סס צ"י . ער"ה אוח ד דלא כפרי"ח סק"טו דק"ל דלצה"ס מותרים ולהצטיל אסורים ע"ש :

כה סע"י ח סקפריסין והקפלוטות וכו' . אין ונ"ו דין זה ציינו :

כו סס טנא זילף עליהן יין וכו' ואפ"י צוקוס שהיין ציוקר ונ"ו חיישינן כדי לעשות להס ריח רוב צין מועט סנולף חיישינן לזה . ט"ו סק"ט פרי"ח כנ"הג הנ"הט אוח ח צל"י סק"ז :

כז סס וכן זיתים שלהס הצצויס מותרים וצצצד שלא יהיו חסוכות וכו' . צעירנו זאה צגדלד יע"ח הנ"הג הוא לקנות מן הגויס זיתים הצצויס ס"ג הצחים וצעיר אסור יע"ח כפסק וכן ז"ל ולצכ"ן שלהס לא חיישינן יען שהס איכס חותכים הזיתים צצכ"ן אלא כותשין אותם כדי לפלען :

כח סס זהגה אצל אס כצצשו צכל"ס ס"ג מותרים ונותר ס"ס מ"ס עוהן וכו' . ודוקא שהרוב מ"ס אצל אס הזיתים רוב הכי סס צצריפותן ואסורים חפ"י הכלים אינן צ"י דנשוי ליה לצצח . ס"ך סק"י פרי"ח סק"ח צל"י סק"ח :

כט סע"י י זהגה אצל אסור לקנות וצס צצחיס דכל קצוץ וכו' . וה"ס צצחיות שלהס שאצ"פ שפירס מן הצית להוליכו צצחיות ונ"ו חזר והוקצע ולא וצקרי פרי"ח אלא כשקונה מן הגויס חצקצצ"ס צצוק לנחור . ס"ך סק"י פרי"ח סק"ח צל"י סק"ח :

ל קדירות חרס סדרכס כשיהיה צהס סדק כותכים לאומן לתקן ולהטיח צוקוס סדק שלא יפלוט וכעת נודע שאומן אי עושה עיחה זו צצציה חריפה חפ"ה הקדמות מותרים כיון סנודע ג"כ ט"ס צעלי מלאכות שעיסינן צציד לחוד צלא צציה והוא אסור דכנן דקדירה דכו לסשתעס

להשתעס צשופע וגציה זו שהיא צוקוס סדק דצר מועט הוא וצטיל וכמ"ס וכן ז"ל צקי לט קע"י ז ע"ש ואף לדעת החולקים ליכא אלא איסור דצצנן וסמכינן לקולא . כ"ו צ ס"ד ח"ח ס"י לד פה"ח סק"ו . וצעירנו זאה צגדלד יע"ח וצחקים סדק של כלי חרס צציד ובו מעורב חלצ (צל"י) וג"כ מותר להשתעס צאותם כל"ס צחמוין חלד וצקוס דאנן ק"ל כס"י וכן ז"ל צקי לט כח"ל מוצס דד"ך הכלי להשתעס צו צשופע והחלצ שהוא צוקוס סדק דצר מועט הוא וצטיל ועוד דזה ידוע דחלצ שמועירב צו סיד הוא כח"ל ונותר :

לא סע"י יא סמורים צוקוס סדכ"ן וכו' . צוקוינו אינו ס"ך דין זה כי אינו מלוי סמורים ציינו ולא שמוענו שוענו :

לב סע"י יב חרס"צא ז"ל סיה נותר מהכרכוס וכו' . והעולם נהגו עכשיו היחר צפשיעות מהכרכוס . ס"ך סק"ח צל"י סק"ו . וכן נהגים צנודיחננו פה צגדלד יע"ח היחר פשוט צכרכוס סקורין אותם צערי"י וצפולחן והוא צל אלונו מערי פקס ויחנן ספספו עליו וראו שאין מו"סין אותם :

סימן קטו

א סע"י א חלצ שחלצו גוי וכו' . פרה חולצת וילא דס עם החלצ וכו' . כצננו וצשטו לעיל ס"י קו אוח לה ע"ש :

ב סס חלצ שחלצו גוי ואין ישראל רואהו וכו' . ל"ס חלצו ללכ"ו או לצורך ישראל . טור ט"ו סק"ח ס"ך סק"ח פרי"ח סק"ח :

ג סס סיה חולצ צציהו וישראל יוצצ ומצח"ן אס יודע שאין לו דצר טנא צעדרו מותר וכו' . חפ"י אין לו דצר טנא צעדרו עכ"פ צעינן ס"צ סיסרלל ומצח"ן ללד העדר . צ"י ט"ו סק"צ ועי"ל אוח ט :

ד סס וישראל יוצצ ומצח"ן וכו' ודוקא כשישראל יוצצ ומצח"ן כשאין דצר טנא צעדרו אצל אס אינו יוצצ סס חפ"י רגיל סיסרלל ללכ"ו סס צכל יוס צעת החליצת חפ"י אין ד"ט צעדרו אסור . חרס"דס ח"ד ס"י נט כנ"הג הנ"הט אוח ס :

ה יס ויי שאומר דישראל להולך לכפר לקנות חלצ מן הגויס וקונה וצחוס צח"ס שאין להס ד"ט ח"ל ליצצ צכל צית וציה צלד העדר אלא צכל וצקוס ונחכפר ס"צ סצצין ליה יוצצ ומצח"ן . וצצרי"ק"ס ז"ל צהגהותיו צקי ערך לחס צזה סקי ולצמו"ש לעיל צצמו"ך וצס חרס"דס ז"ל נראה דפליג ע"ז ואסור והגס ד"ס לחלק צציהס חלוק דק ונ"ו מלשון חרס"דס ז"ל סס יראה דצעינן דוקא יוצצ צלד העדר ע"ש . וכן ראינו צקי חק"י לצ ח"ד ס"י כז סדחא להא דנצרי"ק"ס והגס דראיותיו צקל יס לדחות ונ"ו יס להחזיר ולחפור :

ו גס יס ויי שאומר ט"ס ונכה שנהגו הגויס צקלת וצקיות כסחולצ"ס צהנות סגריס סדלת צעיס כדי שלא יראה צשעה סחולצ"ן סוס ארס מוצס עין חרע הגס שלא יס להס דצר טנא צעדרס וגס סיסרלל יוצצ צלד הצית חפ"ה אסור סחלצ דחיישינן טנא יס לו צחוד ציתו ד"ט וצקוס אחר וול"כ צצית ונערב ולא נצירחח וצקוס דסדלת סגור . חק"ל ח"ד ס"י כו . והרואה יראה דנ"ש סס דרובא דצצותא אצרי היינו וצקוס דקמ"ך על הא דכחצ סס צקי כה דף כו ע"כ וע"כ דמסח"ו דע"ז דף על ד"ה חניכא נראה דהגס דיוצצ צלד העדר . ונ"ו צעינן שהעדר פתוח לפצ"ו סיכול ליכנס לצוכו ולרלות אס יולה סא לא"ה אסור ע"ש ועיד הצ"א סס צקי כה כוה דצותא סק"ל הכי ע"ש ונ"הג הנ"הט אוח וכן סחוד"ו סכו ולא וכל דצותא סהצ"א סוס ראינו ולא חפ"י ס"ס דמדרס ראינו דצעינן סיכול ליכנס ולרלות וצצריס פשועים לדדקי וז"ל להצריך צצצר פשוט וא"כ כיון סרלותיו דחויס לגנרי מוילא סדין יולא לכאורה סאצ"י אס סגרו הצית צעת החליצת והוא יוצצ צלד הצית . ס"ס נראה להציר דוקרי יוצצ צלד עדרו אצל ונ"ו חששא סכתא הוא ז"ל ס"ס חששא גמורה דחיישינן ט"ס לו חלצ טנא וצוקוס אחר וערב ונ"ו גס דכן נראה מלשון חרס"ח ז"ל צצק"ח צד"ס נק"ט ציד"ך וכו' עשנע מלשוננו דצעינן סידע צודאי שאין לו סוס ח"ט צציתו ע"ש צלשון

צלטון הפרייה ז"ל וגם המק"ל עם צפוי כו הציא רחיה מדברי הפרייה עיי"ש וכיון דכן נראה
מלשון הפרייה וגם המעשה במורה היא יש להחמיר ולאסור אם קוגרים הבית וכהנ"ל המק"ל ז"ל :

ה וז"ל דאם יולא וככנס הישראל חמי"ש שאינו יושב בקצב מותר ככ"הג עם :
עם היה לו דמי צעדו וכו' והגוי מולב ללוך יכאל וכו' ודוקא ללוך ישראל אבל אם
מולב ללוך עלמו לריך לראות ומשם בשעה שהוא מולב שלא יערב צו דמי כיון שיש דמי
צעדו צ"ח אוח א ש"ך קק"ג פרייה קק"ג : אבל אם אין דבר ממש צעדו אין חילוק בין
מולב ללכו או ללוך ישראל דכלל גונא אם ישראל יושב ומצחוץ אף שאין יכול לראותו כלל
בשעה שהוא מולב מותר פרייה עם :

ט עם אפי' אינו יכול לראות כשהוא יושב אם יכול לראותו כשהוא עומד מותר שיהא שוא
יעמוד ויראהו וכו' ולפ"ז נראה דאפי' יולא וככנס מותר דהא
צבחי כווי מירחה פרייה עיי"ש קק"ג ש"ך קק"ד פרייה קק"ג : ואפי' אם אינו יושב מותר
ומצחוץ אלא יולא וככנס יושב ומצחוץ שרי וכל שכן יולא וככנס צמקום החלב פרייה עם
ש"ך עם פרייה עם :

י עם הגם ולכתמו לריך להיות הישראל בתחילת החליצה ויראה צבחי שלא יהיה צבחי
שחולצים דמי וכו' זה קאי אפי' ארישא דהיינו אפי' אין דמי צעדו לריך לראות צבחי
שלא יהיה צבחי שחולצין צו דמי מומם כלל פא דין ו ש"ך קק"ה ושכן דעת ענן ז"ל עיי"ש
פרייה קק"ד חכ"א כלל סו אוח א :

יא ואם לא ראה צבחי אלא דוקא ראה תחלת החליצה י"א בין כשיש דמי צעדו בין
כשאין דמי צעדו אפי' דיעבד אסור ש"ך קק"ה פרייה סוף קק"ו ד"ה הכלל העולה
וכו' עיי"ש בל"י קק"א : וי"א דדוקא כשיש דמי צעדו אז אם היה עומד בתחלת החליצה
ולא ראה צבחי שחולצין צו זהו אפי' דיעבד אסור אבל אי ליכא דמי צעדו ולא ראה צבחי
אלא דוקא היה בתחלת החליצה זהו דיעבד מותר וכו"י כלל פז קק"ב ויתכן שכן נראה
דעת הט"ז קק"ד עיי"ש ועל כן אם אין דמי צעדו חמי"ש שלא ראה ומתחלה צבחי כיון שראה עכ"ל
החליצה יש להחיר בשעת הדחק כפי שנייה חכ"א עם בקוף אוח א וכן יש להחייב :

יב עיר שאין עליה צה חלב מומא כלל אם יש להחיר לקנות צהדיח חלב שחלצו נכרי ואין
ישראל רואהו צוה איבא פלוגתא דהרו ונהר"ש דוראן ז"ל בש"מ השב"ץ ח"ד ק"ו לב
החיר בפשיטות וכן הציא עם ועם כפתור וסרח ועם קו העמים עיי"ש וכן הפרייה החיר עם
בפשיטות עיי"ש אבל רוב האחרונים אסרו לקנות חלב שחלצו נכרי ואין ישראל רואהו ומכללם
הגאון חכ"א עם עיי"ש ועיי"ן צקי שתי הלחם לנהר"ף חא"ש עיי"ש וזו בקופו וכו' הגאון צ"ח
מאיר ז"ל צוה ק"ו שכן נראה דעת הרשב"א ז"ל בש"מ ח"א ק"ו רוח בקופו עיי"ש ולענין
הלכה אנו אין לנו אלא דברי גאון עוזיבו רבינו ח"א ז"ל שכתב בשו"מ אוח א דבעיר שלא
נואל צה מי"ע אם נהגו לקנות מן הגוי כך צהדיח מותר ואין לומר צידם מלחך שכתבו
כאוחם גדולים שמתירים אבל צעיר מדשה שאין צה ונהג יש להחמיר ולאסור חש"ג ואין ישראל
רואהו עיי"ש בקוף אוח א : ועיניו זאת בגדלד יע"א נהגו כפי המחמירין הגם שאין עליה
למכור מי"ע אפי"ה נהגו לאסור צמוצני ואין פולה פה וולש"ף :

יג וכן ג"כ פליגי בנזותא צמקום שח"ט הוא יותר ציוקר מולב משהו י"א שמוחר לקנות
חש"ן ואי"ר פרייה עם בל"י עם ולקי שניה ג"כ צנדון זה אסור וכו"ש צמקום דחלב
צתוה מומא כווכר צדומים יקרים לשנים ולגדוליהם וכמעט שזה על חד ארבע ומחלצו של טסורח וצדלי
דלא מוערבו ליה וניהו דרך מחנה אסור דהגוי הוא חסן לראות אוחצו ולנלוח חן צעיניו ויצחר
לחת לו דבר חשוב אבל צש"ר מקומות דלא הוי מי"ע יקר הגם דשוח קלח יותר אסור
פרייה סוף קק"א עיי"ש : ואש"ר דצמקום דשוח על חד ארבע כדון הפרייה זהו מותר לכ"ע
ועיי"ן צמוק צחות שח"ט :

יד אפי' צמקום שח"ט הוא יותר ציוקר מן הטסור שחמירו לעיל צמוק לקנות חש"ן
ואי"ר היינו דוקא אם הוא מולב לכוור ציוקר מן הטסור אבל כווי צמדיכנו שאין אדם
קונה מי"ע ודאי כל שיש דמי צמולא צמקום הזה דיש לחוש שיערצנו כדי למכרה דאלו צעינים
אין

אין קונה אוחה ואף אם לנשל כש"ל לריך לח"ט כווי לרפואה אינו מולא לקנותה כ"א צדומים
יקרים יותר מן הערובה היינו ופני שאין מולוי לחולצו מחמת שבשבוטו אין קינים אוחם אבל
מי"ע חש"ש הכול צמקומו עומד ואסור : הגאון צ"ח מאיר עם וכ"כ הקה"י צקי"ו זה דף ע"ו
ע"א ד"ה עוד כהצ ריב וכו' וז"ל הדבר פשוט שאין להחיר צמקום שחלב מומא ציוקר אלא
דוקא צמקום דלעולם שכיחי לוקחים מומם אי לא שכיחי לוקחים אלא שלריכים אוחה לרפואה
לוקחים אוחה צדומים יקרים פשיטא ודאי דאסור וכו' עיי"ש וכן מה שהחיר הפרייה דאם שוח
חמי"ע על חד ארבע מותר היינו צכה"ג וכגון דקפלי עליו לוקחים וכן משמע מלכותו ומש"מ
כחצנו לעיל צמוק דלכ"ע מותר ועיי"ן צקי חק"י לב ח"ד ק"ו לא :

טו אפי' צמקום שח"ט הוא מומא לגוים ומחמירין וממנו חש"כ ואין ישראל רואהו
אסור דהגם דהם עלומם פירשים שלא לאוכלו מי"ע מוכרים אוחו לישראל כדי להגדיל
מדתם : צ"ח זע אצרהם ח"ד ק"ו כה דף קג ע"א עיי"ש חק"ל ח"ד ק"ו לב :

טז חלב הקראים אם הם אוכלים מומנו מותר לאוכלו ואם אינם אוכלים מומנו אסור לאוכלו
ככ"הג הג"ה אוח ג ועם הרדב"ן ח"ב ק"ו רס בל"י עם :

יז עם ונהגו להחמיר שלא יחלצו וכו' לחלוצי חלב וכו' ואפי' רואה בתחלת צבחי שאין
צו דמי דחיישינן שוא נשאלו צו לחלוצי חלב ולא יבגיש צו הישראל אוחם כלל מה ש"ך
קק"ז פרייה קק"ה : ולפ"ז כל שמוחירו אפי' לכתמו שרי פרייה עם :

יח עם צהגה ושפחות שחולצות הצהמות צבית ישראל וכו' אבל אם ציה נכרי ומשקי
וכו' וצדיעבד מותר אפי' אם ציה נכרי ומשקי : תו"ש עם דין ח ש"ך קק"א
ככ"הג הג"ב אוח ח ויש צו ט"ס הכיכר פרייה קק"ח בל"י קק"ג חכ"א עם אוח צ :

יט עם צהגה ואפי' ישראל קטן או קטנה מועיל דהגוי מירחה לפניהם וכו' היינו קטן צן
ניו שנים תו"ש עם ט"ז עם קק"ה ש"ך קק"ב ככ"הג הג"ב אוח ח : ונ"מ הכל
לפי מריפות הקטן שאם הוא חריף ביותר קני צבר שיה פרייה קק"ט חכ"א עם אוח ד
ואם אינו חריף כ"כ צר צבע או צר חומי או צר חשע או צר עשר כל חד וחד לפוס חורפים
וצן עי דקטו האו"ה לאו דוקא פרייה עם בל"י קק"ד :

כ עם צהגה ואם חלצו גוים וכו' ולא היה עם ישראל וכו' וניהו אם לא צה ישראל עוד
לאחר שחלצו כולם הוי כחלב וכו' אין לקמוק על מוכרים צוה שאין לחלק צין כולם
למקלחם אלא כיון שהצהמות והדיר של ישראל אפי' לא צאו עד לבקוף שרי ש"ך קק"ב
ככ"הג עם אוח פרייה קק"י בל"י קק"ה :

כא וכל זה צהמות ישראל אבל אם הגוי מולב ומחמירין שלו אפי' צבית ישראל אסור
חל"כ ישראל רואהו תו"ש עם ש"ך עם ככ"הג עם אוח ז פרייה עם בל"י עם
וכן הנהגה פשוט דאפי' ישראל דר צבית גוי כגון כפרים צמנת ומפס שהולכים ושיכרים
צתי גוים ודריים עם עד יעבור זעם חמי"ש שחגוי או הגוים חולצות עם צבית החלב אסור אם
אין ישראל רואהו ככ"הג עם :

כב עם צהגה חלב ש"ג אוקרת כלים שנתצטלה צהם וכו' וה"ה אם כצו עם וע"לע
עיי"ן קק"ז ועם אוח"ה ככ"הג הג"ב אוח ג בל"י קק"ו :

כג עם צהגה חמי"ש שאינו רק ספק שמוערב צה דמי וכן צביותיהם וכו' צין צבית
שכפלה צמטיל וצין חלב שחלצו גוי לא קני צרוב אלא צעינן קו כדי שיתצטל צו
ש"ך קק"ז ככ"הג עם פרייה קק"א חכ"א עם אוח ה :

כד יש עי שאוור דחלב שחלצו גוי שנתערב לא צעינן קו אלא כנגד חלי החלב ש"ג
שנתערב והיינו מוסס דקאמר צמוי מי"ע ירוק וחלב טסור חויר וח"כ אי הוה חלב
מומא יותר מוחליו מוככר ולה לא צעינן קו כנגד כל החלב אלא כנגד מוס סיכול להתערב ולא
מיככר ושיעורו עד חלי החלב פרייה קק"ד : והגם שאין לקמוק עליו צוה שלא מלינו לכל
הפוקקים שחילקו צכך מי"ע בשעת הדחק יש לקמוק עליו ונהג גם דקי אוח"ה ז"ל דאפי' צבית
דחמירא קני צרוב הנשיל וכ"ש צהלב ש"ג כווי"ש הש"ך קק"ט עיי"ש וח"כ הגם דאין מחמירין
וצעינן קו מי"ע כדאי הוא הפרייה ובלרוף האו"ה לקמוק עליו בשעת הדחק ומשערינן צקי כנגד חלי :

כה כלים שצילשו בהם חלב קמח והיום אינם צמי חסור לכתחיל לצבל בהם צלי הכשר
 הגם שאין צמי והרי הם כשאר איקורים שיוצא אותם ונשם הרי צמי כהונה ערשה אותם :
כו מעשה שהיה בק"ק אי שמי אנשים קדמי מנחה וחלב ולוקחין תמיד ונרפח צדק של
 השקרה חלב ותמיד יהיה שוה יהודים להשגיח ולראות החליצה ויש איה שבועות אשר
 לא יהיה צום יהודים להשגיח וקדמי חלב הנוז לקחו החלב ונשם ונכרו לקהל אשה הכלים
 מותרים והוא נשם דבחותה העיר אין ונלוי עם ח"ט כלל ואפי' לעתים רחוקות וכמעט אין
 ככנס כלל בגדל הספק והנה הפר"ח וסיק שבוקוס אשר בודאי אינו ונלוי ח"ט שיתיר לאכול
 חלב שחלבו נכרי והגם ללא ק"ל כותיה די לנו להחמיר בחלב עלמנו חבל לא לאסור הכלים
 ובפרט שיש צום הפ"ח יען סרוב צע"ב קנו מזה החלב ואם נאמר להם שיכשירו הכלים יהיה
 הפ"ח ועל כן פסקו הדין שהכלים מותרים ואנשים יכירו אותם עד אחר ונע"לע וישתמשו בהם
 הרי כנס שלמה הכ"ח צום הקימן :

כז אם צאנה ח"ט שחאקרה אינו וועיל אם ישקו אח"ך גזירות וכו' : דוקא צקתם חלב
 חבל כשאלו יודעים מדעת הגוי היה לעשות גזירות ומהחלב מותר לישראל לעשות אח"ך מונח
 גזירות ונ"ח חסור לאכול החלב כך : ש"ך קק"ח פרי"ח קק"ג חכ"ח סס אות ו :

כח סעי' ב גזירות הגויים אסורים וכו' הגם וכן הונחה וכו' ואם ישראל רואה עשיית
 הגזירות והחליצה מותר וכו' הכי ק"ל כפי רמ"א ז"ל הגם דהש"ך קק"ב
 והפר"ח קק"טו פליגי ע"ז הדין נ"ח רוב האחרונים החירו דכ"כ הנוצ"ם ז"ל צפ"י המעשה
 בהדיא דכיון דרואה ישראל החליצה ורואה ג"כ שהעמיד אותה בקיבה כשרה מותר לע"ב דישראל
 לא קייע כלל בעשיית הגזירות וכן עיקר : כנ"ה הג"כ אות כז בל"י קק"ח פרי"ח סוף
 קק"ז ונ"ח סס קק"ג ר"ח הכינח חל"ח ק"י לו חכ"ח כלל קז אות ח פת"ח קק"ח וכתב
 הפת"ח סס שכן ק"י הרי הפלחה לנשה וק"י דכן נשמע וכל הפוסקים וכ"כ הגאון ר"ז ז"ל
 צהי שנת ק"י שז קע"ו על וכו' ונלשון הרי חיי אדם צל"ח כלל קצ סוף אות יצ' ואם הקיבה
 של ישראל אף שהגוי נוחתה לחך החלב מותר לכ"ע אף לכתחיל : נ"ח סס פת"ח סס :

כט אם צאנה ואם ראה עשיית הגזירות ולא ראה החליצה יש להחיר צדיענד וכו' : ודוקא
 שקנה ומונו ככוס גזירות או לפי הנושקל דנאחר שח"ט אינו עומד אינו נוצר צו ד"ט
 חבל חסור לקנות ומונו החלב צורה דחייסין טעם עירב ד"ט : חו"ה תו"ח כלל פ"א דין צ
 ש"ך קק"כ פרי"ח קק"ז חכ"ח סס :

ל יש וקיימות שישראל סולכין לעשות גזירה אך א"ח שיראו כל החלב כשחולבים אותו ונלאו
 לתקן ולא יוכלו גזירות אלו מותרים ואפי' לכתחיל יכולים לעשות כן : ומה יוקף ח"ב
 ק"י עו זרע אברהם ח"ד ק"י כה שיוצא אותם נשם הכ"ל : וכן הפר"ח קק"ך התי"ר על
 היהודים המצויים גזירות צירוסלים הוצ"ח ולפת ה"ו אשר הולכים לשם לעשות הגזירות
 ואינם יכולים לראות כל החליצה לפי שהעיר גדול ונ"ח ונ"ח ד"ו והו' שעות ומסיק להלכה אם
 סמכרי צעל העיר הוא עלמנו עושה הגזירה לזכרו לזכור לישראל אף שהעיר גדול ויש ד"ט צעדו כיון
 שהיהודים נשויים הקיבה צחוק החלב יש להחיר צפשיטות ע"ש וכן ק"י בל"י קק"ג :

לא צודיחנו פה בגדלד יע"ח נוגים כערי הקודם לש"תו וירוש"תו שהולכים לערביים
 לעשות גזירות ואינם יכולים לראות החליצה בכל עיר ועיר יען שהם נשויים בכל
 פוודר חלא שהישראלים רואים החליצה כל מה שיכולים לראות והקדושים והרחוקים הם
 חולבים ונוצ"ים והישראלים וניחין הקיבה צחוק החלב והרבה כלאו החכמים ולא יכלו לעשות
 חיקון לזה ועל כן הניחו אותם צונחגס כשניס קדונויות שהגויים חולבים ונוצ"ים לנזקם
 שהישראל יוצא עושה גזירה וכהנחה הרי עמ"י ח"ח ופרי"ח ובל"י שזכרו לעיל שכן
 נהנו מ"מי עולם : ור"ן עתה נחודע לנו איך חסר אחר ששוסין הגויים צעלי הל"ח דהיינו
 שהישראלים כשנניחין קיבה כשרה צחוק החלב לנבנו אינם מניחים קיבה הרבה חלא וניחין
 קיבה דוקא כדי שיעור שהנבן החלב שאם יכירו קיבה יותר ונן השיעור לא תהיה הגזירה
 שנייה חלא תהיה כחוסה וזה ונשויים ח"ס וניחין קיבה חלא ונעט ועוד יש הפרש צין
 אם וניחין קיבה כשיעור או יוקר חלא וניחין קיבה יותר ונן השיעור יעלה גזירה ונן החלב
 יותר

יותר ונשויים כשיעור דרך ושל ונן קאה חלב אם יעלה קצ גזירה כשנניחים כשיעור אם
 וניחים יותר ונשויים יעלה גזירה קצ וחלי או קצ ורציע וידוע שהגויים נהגים על פחות
 וקוס סרועה וחס עושים ערעם צום ובשנצ"ים חלב ומקום רחוק הם מניחים ונן הקיבה
 שלהם האקורה מעט ונן המעט שאינו נרגש בחלב ואינו עומד צו לגמרי כדי שצטעה שמוציאין
 אותו לישראל המנבן והוא יניח קיבה כשרה ח"כ יהיה קיבה הרבה צלוחו החלב של הגויים
 ושל הישראלים ויעלה גזירה הרבה מאותו חלב וזה נודע לנו ע"י טעם או הציא הגוי חלב
 לישראל כדי לגבן וא"ל הגוי לישראל המנבן צמחרה ונן הישראל חסך בדעתו שח"ח הגוי הניח
 קיבה כזילה ומפני זה לא גיבן צמחרה והניח אותו כמו רציע עמה וראה שחנבן החלב מאליו
 חבל לא גזירה קשה כנולטרך ולעק הישראל על הגוי ונחודע קלונו ומרפתו שהניח קיבה
 כזילה : והנס כיון שנתודע איקור זה שלא זכרוהו הרבנים הנז"ל המותרים הגזירה אכחו
 היאך כוכל להחיר הגזירה הזאת דשח"ח חלו הגויים שחולבין ואין ישראל רואה החליצה עושים
 ערעם הזאת ולא ירגיש הישראל : אמנם ראינו שלפ"ח מותרת הגזירה הנז"ל ואפי' לכתחילה
 חלא שהגוי מירחה ולא יעשה כן כי ירא פן ירגיש הישראל ולא יקנה ממונו עוד דלומר צדעתו
 דשח"ח יתעכב מעט ולא יניח הקיבה חכך וע"ד ויהגלה קלונו ועוד דגם אם נחוש אי מני חלף
 שיעשה בן אשה הגזירה מותרת יען שהקיבה היא מותרת ומסוס שהיא פירשא בעלמ"ח ואפי'
 שהיא של טרפה כידוע חבל הא דלחננו חוקרים הקיבה של גויים היינו מוסוס דמניחין הקיבה
 צעור של הקיבה שהיא טרפה ונצילה והקיבה צולעת ונן העור והיאקר כנ"ח מנן ז"ל לעיל
 ק"י פו סעי' י' ח"ל חלב שנמלא בקיבה שנמלא וכו' או שצמוד צו יוס או חסור להעמיד צו
 עכ"ל וא"כ הקיבה של הגויים חסור להעמיד צום עושים שכן דרכם שהקיבה מנש"רים אותם
 צעורה לעולם והיאקר חבל מ"ח כצד כחצנו לעיל צדצרינו ק"י פו אות ק שלדעת מנן ז"ל
 שאנחנו קצבנו הוראותיו היינו דוקא לכתחיל חסור להעמיד צום חבל צדיענד ח"ח אם נמלחם
 או עמדה יוס שלם הגזירה מותרת צין צקרוס צין צללול ע"ש שהצאנו רבני האחרונים שכתבו
 כן : וא"כ לפ"ח אין חסך עוד כלל צונחגירו הנז"ל חלא שצודאי לא יניחו קיבה שלהם צחוק
 החלב ועוד אף אם נחוש למליחות רחוקה שיניחו קיבה שלהם צחוק החלב אשה הגזירה
 מותרת לקי מור"ם ז"ל ועוד גס לקי מור"ם שכתב שאם העמיד צללול שאקורה כל הגזירות
 אפי' צידענד מ"ח כצד קיים דצרינו סס שאם יש עשים צחלב כנגד הקיבה הכל מותר דבטל
 צקי ע"ש וא"כ אף אם נחוש לקי מור"ם סס אשה הגזירה מותרת ד"ט כונה וכמה עשים
 נגד הקיבה האקורה של הגויים וא"כ לפ"ח אין חסך כלל בגזירה קלנו צין לקי מנן ז"ל צין
 לקי מור"ם ז"ל : ואין לומר שהייסין שיניח עור קיבה כזילה כדי שיהנבן ז"ח חלא שאין
 דרך לגויים חללנו לגבן צעור הקיבה ועוד אף אם נאמר שיניח מעט עור כדי שיהנבן מעט
 אשה הגזירה מותרת כונו שאנחנו רולים לכתוב צקוף דצרינו : וא"ל אי מנחמי הישיבה הי"ו
 צדך הגוי להניח הקיבה צחוק העור ומחיצב על העור וכשחולה לגבן הוא חופס מחיכה ונן
 העור של הקיבה צידו ויש עליה קיבה ג"כ ויטבול אותה צחוק החלב ויגבן וא"כ ה"כ כיון
 שיש עור עם הקיבה חייסין שנתגבנה ונן הקיבה ונן העור ואקור : גס זה אינו שכצד כתב
 מור"ם ז"ל בצע"י י"א על הא דכתב מנן ז"ל סס דהמעמיד צעור קיבה כו"ט דאקור בכל ספ"ח
 כתב עליו מור"ם סס ודוקא שלא היה סס ומעמיד אחר רק האקור חבל אם היה סס ומעמיד
 הותר הוי זוז"ג ומותר אי איכא ק"י כנגד האקור עכ"ל וא"כ סכ"א צנ"ד שהקיבה ש"ג מותרת
 והטור חסור הו"ל זוז"ג ומותר וחו דמעיקרא אין לחוש כלל לזה דאף אם נאמר דיעמיד צעור
 לצדו כונו שהצאנו החסך לעיל מ"ח צום המעט שיניח הגוי לא תהנבן הגזירה לגמרי ולא
 תהיה קשה כנולטרך עד שיניח הישראל קיבה כשרה שלו והו"ל זוז"ג ומותר : וכו"ח הא דסתינו
 מנן ומור"ם ז"ל לעיל צקי פו היינו דוקא צדיענד חבל לכתחיל לא וא"כ היאך אכחו עושים
 כן לכתחיל שאינם עומדים על החליצה ושח"ח הגוי יניח קיבה מאללו ז"ח כיון דאין
 אכחו יודעים צודאי שיניח קיבה מאללו מוסוס דנותרת חלא הוא חסך בעלמ"ח ומליחות רחוק
 ונשויים יכולים לעשות כן לכתחיל : היולא לנו לפ"ס דינ"א הגזירה שנהגים לעשות צע"נו
 היא כשרה כחה וכהלכה צלי פקפוק : ואל"ס מ"י שנתעיר על עלמו ומחר בגזירה שלו להניח
 ישראל

ישראל על השליש ונאס וע"ס תעצ"ט :

רב סעי' ג החנוטה ש"ג אין מוחין לאנשי העוקם שנוהגין היחד וכו' ובמקום שאין

נוהג אס צטלה עד שהלכו ל"ח ונתרת . בעירכו זאת בגדלד יע"א נהגו
היחד צחנאה ש"ג ואין פולה פה צדצד וכהוראה הנוצ"ס ונרן ז"ל . ויהו מי שהוא ירא
שמים אין לאכול חנאה עד שיצטלטה וכונ"ס הנוצ"ס ונרן ז"ל וכן אכן צדידן ועתה טעמדנו
על דעתנו נהגנו שאין לאכול החנאה צלי צטול וכן ראוי לנהוג :

לג קס צהגס גם ווחד לצטלה לכהח"ו וכו' ואס צטלה גוי ונתרת וכו' . בעירכו זאת הנוהג
פשוט שאין לאכול חנאה וצוטלת ש"ג וחנור עליהם כמו צטר חזיר כן נהגו וימי עולם

ונוטים קדמוניות יסן טבעירנו ונערצין צו הגוים חלב (צליירי) וטוון של אליה ורובם ככולם
הם וזייסיס אותו ונדוחק ינלא מעט וון הנועט שאין וזייפיץ ועל כן הקדמונים ז"ל אסרו
חנאה וצוטלת של הגוים והרי הוא כצטר איקור ואין לשנות . ואולם צחנאה ש"ג שמתירין
אוחס בעירנו אין לחוש טוערצין צה חלב (צליירי) או טוון אליה כונ"ס צחנאה וצוטלת
ש"ג יסן טבעירנו אין ונהג אלל הגוים לערצ ועוד שאללנו כל החנוכים הם יודעים וצקיא"ס
צטוב אס החנאה היא ועורבת ומויפת צטוון איקור וכפסחחנאה היא ועורבת קורין אותה
צערצ"י וודג ויכירין אותה יפה על כן אין לחוש צחנאה כלל :

לד הקיינוק ש"ג רוב האחרונים אוקרים רצינו החצ"י ז"ל צככ"הג הב"הטו אות יד וצט"ות
צט"ת ח"י"ד ק"י קנס ומהריק"ס ז"ל צקי ערך לחס והרי הנוכ"ס צט"ות הלק"ט ק"י

א ע"י"ס ודרי זכע אצרהס ח"י"ד ק"י כה בדף לט ע"ד וסגלון הק"ל צטיירי ח"י"ד ק"י ה וכן
כמה אחרונים . ואולם הפר"ח ז"ל צסק"כא התיר את הקיינוק וצמדיתו זאת פה צגדלד
יע"א נהגו להחיר את הקיינוק צפונצ"י ונעשים צכל יוס כהוראה הפר"ח ז"ל . ונ"מ אפי'
צציר צהגו היחד טוור נפשו ירחק וחס . קיו"צ אות ה . ואנחנו מיום טעמדנו על דעתנו
נהגנו שלא לאכול הקיינוק :

לה הריקוטה ש"ג דסייכו אחר טוול"י"אין הגבינה ון החלצ וכפאר הקוס לצדו מצתיסין את
הקוס שהוא הנומי חלב לצדו ונקפ"אין אותו ונק"י ריקוטה וגו' הריקוטה החר הפר"ח

קס . אצל בעירנו נהגו שאין אובלים הריקוטה וגם לא טוענו טועה יסן טהגוים בעירנו
אחר טוול"י"אין הגבינה ון הקוס הם טופכים את הנומי חלב לאיצוד וא"כ אס ינלא או וני
אלף טיעסה ריקוטה ודרי טהיא אקורה כק"י רוב האחרונים ז"ל . גם יס בעירנו וין אחר
וקרין אותו בעירצ"י דילמלא והוא אחר טעוסיין הקיינוק נפאר חלב צעין לצדו ונצ"אין קיבה טלהס
ונקפ"א"ס את החלב הנו ויהי קפוי כמו הקיינוק אצל היא ונעס כך ובעירנו נוהגים צו איקור
יען טדצד פשוט הוא טנעסה צקיבה האקורה טלהס ועל כן אסרו אותו :

לו יגורוטי ש"ג ונקרא בעירצ"י לצין . ונן ז"ל צצ"י אסר אותו צקוף זה מק"י וכתצ
שאין להעמיד חלב צחלב חנוץ ש"ג עד אחר ג"פ ע"י"ס וכתצו האחרונים ז"ל שחלב

חנוץ הוא היגורוטי וכבר הביא חז"ל חק"ל צח"י"ד ק"י לח ארבעים רצנים שאסרו היגורוטי
עי"ס"צ ואולם הביא קס וקס השו"ג ז"ל דיגורוטי ווחד צאומנו טכן ק"י הפר"ח ז"ל וכ"ע
נול"י הגלון רצינו ח"ד"א ז"ל טכתצ צטיו"צ קס אות ה טכתחילת דצריו כהצ טסקיינוק
והיגורוטי ש"ג וכו' וצקו"ד כתצ והפר"ח התיר הכל וכו' ע"י"ס וטענע דק"ל טהפר"ח ותיך
היגורוטי ג"כ . וחסק"ל הנו דחס דצדיהס טהפר"ח לא זכר ליגורוטי כלל ואלדנבא כהצ צקוף
סק"כא טהכותח ש"ג אקור וקוס דווערצין צו חלב חנוץ דאקור ע"י"ס וחסלב חנוץ הוא
היגורוטי וכן הביא הפר"ח צסק"כד דצרי ונן ז"ל שאסר להעמיד וחסלב חנוץ ש"ג עד אחר
ג"פ וכו' ע"י"ס וטענע דק"ל כותיה דנרן ז"ל וא"כ לק"י הפר"ח היגורוטי אקור וסאריך הרת
חסק"ל ז"ל צאותה טחובה וכללות דצריו שאין טוסק טיתיר היגורוטי וגם צוקוס טהגו היחד
ציגורוטי לריך לצטל וכהגם עי"ס"צ . והגם ד"ס להסיצ על קלת דצריו ונ"מ דין ענוו טסיגורוטי
אקור . ובעירנו זאת צגדלד יע"א נוהגים היחד ציגורוטי ואין פולה פה ונלפלף ואין כח
צדינו לנונעס . ונ"מ וי שהוא ירא והרד על דבר הו ראוי לו לאקור היגורוטי יסן טכל
האחרונים ז"ל אוקרים אותו כמו טהביא חז"ל ונפחות אס רולה לאכול היגורוטי יאכל
אותו

אותו היגורוטי שהניחו אותו צכ"ס עד שהלכו כל השלוחי חלב טצו ונעסה קסה כמו הקיינוק
קזה יס ג"י רצנים טמתירים כמו טיעו"ס צחק"ל . ואנחנו ויימינו לא אכלנו היגורוטי ש"ג
אלא עושים אותו על ידי ישראל ואוכלים :

לז אס יכול להעמיד יגורוטי ציגורוטי ש"ג הנה ונן ז"ל אסר טכתצ צקוף ק"י שאין להעמיד
חלב צחלב חנוץ ש"ג עד אחר ג"פ ע"י"ס וכן ק"י הפר"ח סק"כד וכן ק"י כוזה אחרונים .

אנכס חז"ל ומהריט"ץ צק"י פא התיר להעמיד היגורוטי ציגורוטי ש"ג ע"י"ס . והרי חקרי לב
צח"י"ד ק"י קלט האריך הרחיב צזה הדין וכתצ דלפי הידוסלנוי ווחד להעמיד היגורוטי ש"ג
ואפי"ו צפעס ראטונה ואטתוויט לנרן ז"ל הידוסלנוי וצקוף העלה דיכולים להעמיד ציגורוטי ש"ג
אפי"ו לכהח"ו והמחנור חע"צ עי"ס"צ . ולפוס ד"כא נחי דהווחמיר כדצרי ונן קדוש יאנור לו
וייהו חמיקל צזה לא הפסיד וכהוראה חק"ל . ומי טרולה ליזכר צזה יקס ואלותו היגורוטי
היבט ואלחר טהניחו אותו צכ"ס וסלך כל הקוס והנומי חלב טלו ונעסה קסה וזה ודאי לא
יס צו לחלומי חלב טנא ויכול להעמיד צו :

לח כתצנו לעיל צח"ה לה טהריקוטה ש"ג אקורה ואס צטל ריקוטה של יסכאל ציונה
של ריקוטה ש"ג אפי"ו היא צת יונא הריקוטה ווחדת ונכנה טעמים חדא טהרת

פוסקים הפר"ח ודעויה ותיורים הריקוטה ועוד דהוי ק"ס ועוד דהכ"הג הג"צ"י אות כו כתצ
טועיקר הדין יס להחיר הכלים טכתצטלה צהס הריקוטה ש"ג והגם טהכ"הג לא התיר לצטל
צהס לכהח"ו ונ"מ אס צטל צהס צדיעצד כ"ע יודו דוחדת . ז"ל ח"י"ד ח"א צעך כל"ס
עי"ס והרי חקרי לב ח"י"ד ק"י לד דהס דצרי וז"ל ודנאה יראס דאין דצצריו ונעס וסעיקר
כדצרי וז"ל דאס צטל צכלי הריקוטה אפי"ו חס צ"י טהצטיל ווחד :

לט ונעסה צ"ו טעסה ריקוטה נגד המאכ"הרס ש"ג טעושים קס הריקוטה וצבילה טניה הריקוטה
צוקוס טעטאה וסלך ליסן והנוקס קרוב טרואין אלו את אלו והריקוטה נעלויה ון

העין אפי"ו הריקוטה הנו ווחדת ונכס ק"ס טפק אס הו כו"ד הריקוטה ש"ג ווחדת וחס"ל
דאקורה טנא לא החליף והוא ונחספך וצפרט טהנוקס קרוב דעירחת ועוד דליכא נהאס
צחליסין . ז"ל א צח"ג ערך ג ע"י"ס :

סימן ק"י

א סעי' א

ונסקין טכתגלו אקרוס חכמים וכו' ועכשיו שאין הנחשים מלווין ציכ"ו ווחד .
הנה הפר"ח סק"א כתצ דלריך ליזכר ון הגלוי אפי"ו צז"הו וכתצ עליו רצינו

ח"ד"א צטיו"צ אות ג וכן נהגו צא"י ליטור ע"י"ס . וצמדיתנו זאת פה צגדלד יע"א לא טוענו
ויימינו טמהרים ון הגלוי ונעשים צכל יוס טהצטיות של מ"ס טלנו חס ונגולים כל היום וכל
הלילה ואין אנהו חוטשים ופעס או ראינו צציתינו טנחט או וטכנו חויד תחת החצית של
ויס טלנו ולא ניזק אדס ונעולם וכן סיפרו לי כוזה צני אדס טיש צציתס נחשים אלל הנו"ס
ולא כווקים וסאות מי טהוא רולה להחמיר וליזכר ון הגלוי יוחד טוב וכפון אצל מה נעסה
שאין צני ציתינו יכולים ליזכר כלל :

ב פעס או בעירנו זאת צגדלד יע"א טנחו חצטיל או ולא כיסו אותו ואכלו ונונו צני הציח
וככתלנו הרבה ואוונרים העולם קזה טהצטיל חחס עליו טונוית והניה ורוקו עליו וטו"ח

נכתכנו צני הציח כמ"ס חבל"י קק"צ טאפי"ו צז"הו יס ליזכר ונלסחות צבילה וקוס טונוית
עכ"ל ע"י"ס וחס צדוק וננוקה טרוק של טטונוית יס צו ארס ועל כן כוון ליזכר שלא להניח
הצטיל ונגולה ונ"מ טוור טחאים הו . וצלל"ח אפי"ו אי לא חייסינן לגלוי ונ"מ לריך ליזכר
הרת ולכקות טהצטיל צבילה וקוס דוולוים קס נמלים וחולעים ויטערצו חצטיל ועוד חייסינן
דיאכלו ונונו העפצרים ועובר וקוס צל טסקלו ועל כן ראוי לכל ירא טמים טזיחד צזה הרת
ויכסה טהצטיל צבילה ואפי"ו ציוס וכן נהגנו צציתינו :

ג סעי' ב

לריך ליזכר שלא לאכול צטר ודג צימד וכו' . אס נפלה חתיכת צטר ציונה
ק"ס צה דג"ס או איפכא טהצטיל אקור ואס יס טשים טהצטיל ווחד דלא
חורלח

כלי זבוכים כינהו וזכ"ש כלי חרס לחפ"י לאחר הדחה וטעמים וזכ"ש חס' ז"ה אות ט כנ"הג הב"הט אות כה וכו' :

מז ויהי כשהם חדשים לגמרי ושמעו לביכא איקורא ואפשר כיון שחזמונום לדבר מילוס לא חילקו חכמים וקום דהרואה קבור שאינם חדשים אלא הודחו וכיון לצעל נפש להחמיר אף בחדשים . ז"ה טס כנ"הג טס אות כז בל"י קק"טו :

מח כלי שמעו של הצית שעושים בו נטילס וקורין אותו בערובי צרייק ומוליכין אותו לצ"ה ורוחלין בו בלוחו וקום כדי לנקות עלום וין הגדולים אם כשאר מים בו אחר שהולילו וז"ה טס אות כה וקום כה לידים בעטת הדחק ואין בו משום כל השקלו וכ"ש דרום של בע"ז אין להם כלי מיוחד לצ"ה טק בכלי משחמשים בו לשאר לרכי הצית להטיל מים על ידיהם דאין בו משום מילוס וכמה מהם הם של נהשת דלית בהו מילוס כלל אבל ראוי לזכור שלא ידעו מהם פיו דמילוס מיהא איכא . הרי שלמי לצבור טו כס"י אות ג דף יח ע"ב . ואין צדיקן יש לנו כלים מיוחדים שמוכחים הוויד בצ"ה טו ואין נוטלין מהם לידים וכן כיון לעשות כן לכל אדם כי אף שהי' של"ל לא התיר אלא בעטת הדחק ואם אירע פעם אי שהכניס בצ"ה טו כלי של מים וקנה בו כשי"ל וצ"ה טו ישפוך המים הנותנים ויביא מים אחרים ויעול בהם ידיו : **מט** כלים הלוואים אם רולים להכשיר אותם אין לריכים הגעלה אלא קני להו בעשוקי יפה ודיו . וכן ז"ל בצד"ה טו קכ"א ודל"ל כאומ"ע ע"ש פרי"ח קס"י קכ"א סיו"ב אות יד וטעם הרי צתי כהונה ז"ל ער"ה אות ה וקיים דלריך הדחה ג"ש :

נ לא אחר ערך דין זה אלא כשהיה באקראי וכ"ה קני בעשוקי וטעמים אבל כלי המיוחד למי רגלים ודאי שנסחמט בהם בקצת לא ונבע"ל בכלי חרס שאין יולאין מדי דופן לעולם אלא אפי' בכלי טוף פשיטא דלא מהכ"י"א בהו אפי' הגעלה ולא ליצון דרוח רעה שורה עליהם אלא בהחזרת כבשונות או בליצון שנילוות כיתוין מהן דפנים חדשות צאו לכאן . סיו"ב אות טו וטעם הרי שאלה יעב"ז ח"ב טו קע"א ע"ש :

נא טס וכן לא יאכל וכו' . ובכלל זה לא יוליא הוואכל וחוך פיו אחר שלעקו ויחזיקו לפיו . פרי"ח קק"ו :

נב טס שכל אלו בכלל אל השקלו וכו' . ונתקצרה דכל הני אף למי שנפשו יפה אסידי וטעם דכ"ע מילסי להו הני מילי ובטלה דעתו אלל כל אדם אבל איכא מילי אחרוני דקלה איכ"י ונחסי בהו ואחרוני לא ונחסי בהו למאן דמילסי ליה אסידי ולאחרני טרי . פרי"ח סוף קק"י"א לה"ה טק"י"א בל"י קק"טו הכ"ה טס אות ה :

נג סע"י ז וסוכנה וכו' בהנה שהורה בה חס' וקצרה וכו' . אבל אם יש לו קבלה שהיא וותרת וותר . ט"ך קק"ח :

נד אם נפל איקור בכלי טני או בכלי ראשון ויש קו וכל כה"ג י"א דיכול להחמיר על עלמו ולא יאכל ונונו . א"ה סוף כלל נז . והגם דכה"ז רנ"א ז"ל ולא נו"ל אד"ן צפיה"ס וכו' לא יאכל וננה א"כ ונשמע דכאן בכלי טני או ציט קו דנו"ל צפיה"ס אין להחמיר היינו שאין החיוב על צעל נפש להחמיר אבל ונ"ה אם רולה להחמיר גם בהו מ"ה י"א פה"ח קק"ט . וי"א דמי שרולה להחמיר לנהוג איקור צד"ר שלא ולינו שהחמירו אנוואים כגון מה שכתבטל צסי או צב"ש הוי כמו וינות וילא טכרו צהשקדו וכן דעת ונח"א"י ורמ"ל . קו"ל"ה כלל כט דין צ פה"ח טס :

נה המשסה נקציו עובר משום צ"ה . וכן ז"ל צב"ש א"ה ס"י ג טע"י ז . ואם לקטנים עובר משום צ"ה ומשום שלא יהא עקר . ט"ז טס בל"י קק"י"ג . ודוקא המשסה לגדולים או לקטנים אבל המשסה להפחה אינו עובר . תפ"ד ס"י יו כנ"הג הב"הט אות כה ונ"ה בל"י ס"י קב קק"ד ערך להם בל"י ס"י ג :

נו אקור לקל"ן אינן ונאלל העושה פירות והוא סכנה ואם הם סמוכים לאלכות אחרים שחשבים יוחר ונונו והוא נכח"ס אותם וכן אם לריך לנקומן וותר לקון . ט"ז קק"ו וכן הגו"י כנ"הג הב"זי אות לא לה"ה טק"ג בל"י קק"ד חכ"ה טס אות ז :

נז ואם רולה לעקור את האילן עם שרשיו ויעע אותו במקום אחר וסי"א ה"ה וותר ואין כאן

כאן ציה מיוחס . טצו"י ח"ד ח"א קיוון קנע דבינו חיד"ה צהיים טאל ח"א קיוון כנ וקיים דלכוחא דעילתא יקון אותו ע"י גוי ע"ש וכן מה דאמרינן לעיל בצמוך דאם לריך למקומו יכול לעקרו יבשה אותו ע"י גוי וה"ו וקצוה :

נה לריך לזכור הדבס שלא לשתות מים פוסקין טעדין לא הכתימו והוא שחממו מים לצדן בלי טום תצלין ועשבים וגם שותה אותם בכלי מחכות ואי צליר חד מהכי לית לן צה דהיינו טאם בתחלם הכתימו והעלו אבעצעות ואח"ך נחקרו ונעשו פוסקין לל"ב גם אפי' פוסקין מתחלתו ויש בהם תצלין לל"ב גם אם שותה אותם בכלי חרס לל"ב . כנ"הג טס אות כז פרי"ח קק"ט וטעם גו"י חול"ן דף פד ע"ב ונליע"ל דף כט ע"ב . וסכמי הסיצה ס"י פירשו ה"א דקאמר בגמ' וה"ה בכלי מחכות היינו שהחממו בכלי מחכות לא כמו פרי"ח ששותה אותם בכלי מחכות עכ"ל והוא"ל ואין לנו הכרע יש לחוש לטני הפירותים . [כ"ב וכן פ"י מהר"ק ז"ל צ"ו מוזכר לדוד צ"י זה ע"ש וכבר קדמם צום חד ונרבוותא קנא"י הלא הוא רבינו הנחל ז"ל הוצאו דבריו בעטת מקובלת וליע"ל טס וכן הוא צפ"י ר"ח סכ"ו"ה צגלין הש"ס ד' ויולל"ל ח"ל נוח לו לאדם לשתות כוס ט"ע צו מ"י כשפירות ונלשתות כוס יין פוסקין שלא החממו כל לרכן כי קשים הם לגוף והוא שחממו בכלי מחכות עכ"ל] :

נו הצלל שחממין אותו בארץ כדי להוליא וננו זרע וצאמ"ע הצלל י"ה צו עקל כמו חס' ודאם המקל כמו ראשו של חס' ויהיה צו זרע הצלל והוא חס' מאד ולא יאכל את הצלל הנו משי' ט"ל וותרת מאכל ונעשה כוון קס אבל שאר צללים שלא נשתהו צקרק"ב להוליא וטעם זרע או שנסתהו אלא שלא נמקשו והגיעו לזאת אין נוגעים וטעם . גו"י עירובין דף כט ע"ב פרי"ח טס וטעם הערך :

ס מעשה דברים קרובים למיתה יוחר ון החיים ואלו סן אכל ועמד מיד שחת ועמד פחאוס י"ן ועמד הקיו דס ועמד טו"ס מטהו ועמד . גו"י טצ"ה דף קכט ע"ב . אלא ישסה מעט קודם טיעמוד . פרי"ח טס . ופירש"י אכל כדי טצ"ה ע"ש גם צענין הקום א"ל לזכור דהקום דו"הו אינם צקילין להוליא כל חו"ן וצומן הש"ס ס"י צקילין להוליא כל דמן ואין נפאר אלא רביעית שהכפס הל"ה צו ועל כן צ"הו אין לחוש :

סא חושה דברים העושה אותם מחייב צנפשו ודמו צנאשו ואלו סן האוכל טום קלוף וצלל קלוף וצ"ל קלופה והשוחה משקין וצוגין טעבר עליהן הלילה וס"ן בצ"ה טס והנו"ל לפרכיו וזרקן לר"ה ומוקיו דס ונשמע מטהו . גו"י כדה דף יז ע"ה פרי"ח טס לה"ה טק"ה . ואמרו עוד בגמ' האוכל טום קלוף וצלל קלוף וצ"ל קלופה טעבר עליהן הלילה אע"ג דנחסי צקילתא ולי"י ונחיי"י כוח רעה שורה עליהם ואם טייר בהם טיקון פ"י אלו השערוט טצ"ה טס והצלל או קליפתן לל"ב . והשוחה משקין וצוגין טעבר עליהן הלילה והוא שלנו בכלי מחכות וכלי נחר בכלי מחכות דמו . כ"ז טס בגמ' וצפרי"ח וק"י על מנהג שלנו שאין אנהנו צוהרין צום טכמה פעמים אנו עושים זל"מ"ה של יקות או של קשולין וכיחשין טום ומניחין צם ועובר עליהן הלילה וכן כוונתן יקות ומניחין צה ראשי טומין קלופין ופאר כמה מדסים . וכדי ליטב שהנכס אמרו חכמי הסיצה ס"י סיתכן כיון שאינם מו"מ"ס לצדס אלא מעורבין עם חומץ ויקות לית צה ודי דה"ל דאקרו לאכול טום קלוף טעבר עליו הלילה היינו אם הוא לצדו אבל אם הוא מעורב לית לן צה [כ"ב כ"כ הקו"מ צקד יוס ד' ס"י קע"א ח"ל ו"ס צ"י אדם שאינם אוכלים טומים קלופים שמוקים בעצת שחרי"ט ממעם זה ויש טא"כס חוששים ונחר טלחם מעורב צחוכס ויש טומי"וין קליפת שחממו לחוכס ע"כ . ועיין צקו"ה צית טלנה ח"ד ס"י קפט טנפ"ל צד"ר אטר נהגו צכמה עיידות לקחור עם צ"לים וצו"רין אותן וטופכים החלבונים צפ"ע וטולחים אותם למרחקים אטר נלך לטס לא"ה פועלה והחלמו"מ טו"ב"ס צחצ"ה צפ"ע ומוכרים אותם צוקומם לאכילה אם יש צום חטט סכנה ונכ"ה צ"ל קלופה טעבר עליו הלילה כוונתו צט"ס . והטולל ר"ס להחיר דל"ל אמרו צט"ס צצ"ל קלופה טהוא סכנה רק צוונטלת ולא צצ"ל ח"ה . וע"ה הסיצה הרי צ"ה דלד"ר צוונכס העולם הוא רא"ה צה"ך דכל ע"ש"ק מערבין צ"ל עם חומץ לסיות למאכל ליום ש"ק אלא ש"ל דכיון שכתערב צחומץ קודם טעבר הלילה אין סכנה צכ"ה"ג . אמנם ע"ה דמוסין החלם צצ"ל"ה מלועלם ו"ס

יוסף אומץ עם אהרן ג ז"ל אס אוח קץ וגם צמדינתו כוהנים הדנה צוה ואס אייע שעשו
 בן עשנים עם האו או עם האחה ויש עכשאו ולא הסגיהו צוה ולא הלליחו ציווגס :
פב אס או קרא עם צנו הנולד לו כעס אציו הנפער ולא הלליה וגם אחיו קרא עם צנו
 הנולד לו כעס אציו וגם הוא לא הלליה האה הגו או הדו לא יקרא לצנו הנולד כעס
 אציו דצחרי הוי חוקה וכ"ש אס גו לא הלליחו עדין לא יקראו עוד כל העתפחה באותו
 השם דצחחא הוי חוקה לכ"ע . בן נעשה מעשה צעירנו ולא הלליחו כלל וכן נראה וקספר
 חקידים קיון רמז ע"ש :

פג קבולה לוי קצניו מתיס כעסה קטנים אשר עשה הגאון ר"א מוילנא ז"ל לבתו וכך
 אונר שהילד אשר יולד לה יקראוהו צעם אחיו הנות אשר נות לפניו באחרונה עם עוד
 הוקפה עם שכי חדק ועם חדק לראשונה ועם הנות לאחרונה דרך משל אס הילד כנפטר
 לפניו הים שמו ראובן יקראו לפניו שמעון ראובן וכן עשהה צת הגאון ז"ל שהנער הנות הים
 שמו דוב צער וקראו לפניו זלמן צער וכתקיים הוא וגם אשר הולידה אחריו ילדים אחרים וכן
 עשו בן כמה צני אדם שלא כתקיימו צניהם וקבולה זו עונדה להם להיות להם זרע של קיינא
 וכן ראיתי גם אחי כמה שעשו בן והועיל צעוה"י . כ"כ הרי ונהר"ר דוד לוריא וציטאצ צק"י
 עליות אליהו הכד"מ צהגהותיו אוח נא :

פד אזהרת רבינו האר"י ז"ל שמי טילא וצית או ודר באחרת לא ישוב לדור צצית הראשון
 עד שיעצרו זו ענים . ואומרים העולם טאם הניה איה דבר צראשון יוכל לחזור ולא
 נחלא פרק הוציאה צדצרי גורי האר"י ז"ל כגון קו נביד ונולד וטאר קלורים ויראה לי הדל
 דקווכו על סוגיה צחרא דך רמז דהנטיא אשה לצנו הגדול צצית קנאו ואס הניה אפיו סודך
 או כיולא לא קנאו דצוה שהניה גילה האב שהוא שלו והיא הכא דצוה שהניה גילה שלא הלך
 לבגמרי ודעתו לחזור . יוסף אומץ עם אהרן ג ז"ל אס אוח קלא . וכן כוהנים צעירנו וחקפידים על זה :
פה אס אדם או חלם חלוס רע וצא אחר וקנה החלוס מווכו יכנס צמקומו וכן אס או
 חולה וצא או וקנה החולי מווכו יכנס צמקומו . קי חקידים ק"י הוה והציא וועקיות
 ע"ש ע"ש וגם אחי שומעתי מאלדס גדול קראה צעירי גוי שוכר החולי וממוכר כחרפא ופקוטה
 חקך כלכד צחולי רח"ל . רבינו חיד"א צקו צצית עולם ק"י הוה :

פו אין ללבוש ונעלים של אה וועשה צאו שכתנו לו ונעלים של אה וכלה לחת אוחס
 לעני אחרו לו וההצת לרעד כמוך אלא הווכרס לנכרי שלא יצוא לידי סכנה שום יודי
 ויתן הוועגה לעני . קי חקידים ק"י חנצ . ופ"י הוועפרס דדוקא יוכרס לנכרי עקוניה לעלוו
 שלא יוכרס עיין עם ר"ל ואי חייטיקן פ"חזור ויווכרס לישראל אקור למוכרס לו והרצת
 כוהנים צוה צעירנו :

פז כשר הכחון ונגב לגג אפיו רחצ כל כוהא אקור לעצור עליו . ירושלמי פ"י צוה ודליקין
 סו ו כסא אליהו צוה הק"י אוח ג ז"ל אס עם אוח קלצ :
ועתה כוונן לידיו ספר הכד"מ וסמו **שמירת הנפש** שאסף וקצץ כל דבר שיס
 צו סכנה ע"ד א"צ וסציא כל מ"ש לעיל ועכשו אנהנו
 וועתיקין מווכו כל מה שחכרו :

פח מי שאוכל פת חוה של חטים ציותר קשה לחולי השניים . גמ"י יווא דך פ"ד ע"א
 קי הכזו צהקדומת הרי יוסף שאול ז"ל . [כ"צ סנה צמקי ע"ש דך כח עם הג"י להפך
 דחולי השניים צא ונקרי קריי דחטי ווחחוימי חחויי דעערי ופירק"י וקריי דחטי . מואכל
 של חטין ואכלו כשהוא לוכן מאל ציני חוקך ע"כ . ועל בן יס ליזמר שלא לאכול פת חוה
 ציותר צין של חטים או של סעורים וגם דא"י צירוסלמי פת חוה הוהה צלה . ובחופת
 אליהו צצקוף קי ר"ח עער יו"ד חסיצ עקרה דצרים האוועעטיס כוחו של אדם וחד ונניסהו
 פת חוה יע"ש וסחנא קחני צין פת חטים או פת סעורים] :

פט לא יאכל אדם לצ צהוה ועוף דקשה לשכחה . קי שומרת הנפש הכזו אוח יד ועיין
 לעיל צדצרינו ק"י עב אוח ד . ומה סק"י ונהר"י שאול הכ"ל צהקדומה ולי מור"ס
 ז"ל צסגה לעיל ק"י יא קעי ד סכתצ טאס סמקו אוו צצנת וצנו טאוכלין ונלכה והניה בל"ע
 לק"מ

לק"מ דודאי משום סכנה שלא ימות השופט יכול לאכול ולא חייטיקן ושוש סכנה דפעם ציוול הוא :
צ לא הלך הווינקת ונגולה צדדיה כי עי"ז וזיק החלצ וכן לא חניק האשה צפני אכסיס
 והשמור עלמה ווכעס שוועפיד החלצ . קי הכזו אוח טו וועס קי זכירה . וכן אס אייע
 לה פחד וצלה ווכל דבר לא חניק אה חחיווק באותה עעה עד שחנות ואחר שיעצור הספד
 חחלוצ וועט וודדיה צחון ואח"ך חניק וזה צדוק וונוקס :

צא אשה שהחילה להניק את צנה תחיל להניק צדד של סואל . הכ"ל אוח יז
 וועס לוואת רי"ח ז"ל :

צב אשה שהחזיקה שבניה ותיס ווחות הנקחה וועס שאונרו כרופאים עחלצה ארקי וחיץ
 לילדים לא חניק אה צניה עוד אלא השכור להס ויינקת . הכ"ל אוח יח וועס שווח
 חו לצי ק"י קד ווח"ס אה"ע ק"י קלו . וכחצ עוד עבחה אשה עם צו צניה לפני אדמו"ר
 הרי הליק ז"ל ובכתה לפניו צוור נפשה שיהפלה עזורה אשר צו צניה היו אלמים והיס
 להס הוה השויעה רק שלא היו יכולים לדבר ואונר לה שלא חניק צעלמה הילדים שיהיו לה
 עוד כי זה צא ווחות חלצה . עם :

צג לא יאכל מדבר טכפל ע"ג קרקע דקשה לריח הפה . הכ"ל אוח כג וועס גמ"י חוליין
 דך קה וראינו עם צגמ"י וכהוב עם ואונר אצ"י מריש הו"א הא דלא אכלי יקרא דנפל
 אחכא וועס וואיקוחא ח"ל מר וועס דקשה לריח שפה עכ"ל הגמ"י והכוחה יראה דיש טני
 טכוייס דצגמ"י כתוב יקרא והרצ כחצ כל דבר גם צגמ"י כתוב אחכא דשיינו על השלחן והרי
 כחצ ע"ג קרקע ול"ע . ויתכן דוועס זה אין העולם כוהנים ואס נפל ודי דוואכל ע"ג
 קרקע אוכלין אותו דהס חופסיס דצרי החלמוד כפעטס . [כ"צ וצקי ונורה הוואור כלל א
 ח"א פרק ו העתיק דצרי הש"ס צנוסס זה האי דלא אכלי וידי דנפל ופתורא לארעא . וכן
 ג"י סקל"ה צעער האותיות . יצקי וודרס חלפיות ענף אכילה עי"ש ונראה דוועס העתיק הרי
 ס"הן דצריו חלו . ובקדור עוודי עוויס להרי יעצ"ך כחצ צוה"ל דאכיל יקרא דנפל ווחכא
 לארעא קשה לריח הפה ע"כ וכן הוא צהגהות הרש"ש על הש"ס צעס הע"י עי"ש] :

צד מי שרואה דבר וואכל ונחאוה לו ואינו אוכלו הוא סכנה וקבולתו לזה כל רוק
 סיבוא לו צפיו עי"ז לא יצלע אלא ישליך מפיו . כתובות קא ע"צ הכ"ל אוח כח .
 וכן רגילים העולם לעשות :

צה לא יאכל פת שלא ציטל כל לרכו . הכ"ל ונגמ"י הוריות דך יג :

צו לא יאכל צער צין ללי צין וצוטל צעוד סעולה ווחהה הצל . הכ"ל אוח כז וועס קי
 אור חדק כלל ח אוח ג וועס לוואת ר"א הגדול ז"ל :

צז לא יאכל תצטיל ונקדירה שלא ציטלו צה לו יוס . עם וועס קי אור חדק עם עם
 לוואת ר"א הגדול ז"ל . ולא ידענו אס דוקא קדימה של חרס או אפיו דוד של כחוסת
 והעולם איכס כוהנים כלל וזס וכחן ליזמר לפחות צקדיה של חרס :

צח שאינך אין וועענין כלל צעעה סדצר דונוקס הוא כטאינו אוכל וסותס קולע ח"ו
 טכוי האויר . הכ"ל קוף אוח ל וועס ו"א ק"י תקעו סק"צ . עוד כחצ סכ"ל עם וועס הגאון
 ח"ס ח"ו ק"י כג סרופאים וווחים אונרו סהיולא ופתח ציתו אליצא ריקנייא צעידן ונפת
 הקולירא רח"ל דונו צראשו ופסק עם טציו"הכ ישתה סקלווי או גואי או ונך פחות ווכשיעור
 עלא לוגמיו ויסהה צין שתיה לשתיה כדי אכילת פרס שהוא לכל היותר טי ווויטיין לחומרא
 עי"ש ולוועשה ל"ע להקל ציו"הכ שהוא חיוב כרת ולקמוך על הרי ח"ס ז"ל ויש להשייט
 דצבר . [כ"צ אונס צע"צ עשה וועשה הרי ווא"מור והתיר לאכול וכחצ סגס צלעוועצרג חחירו
 הגאונים ז"ל אז צצנת הקל"א לאכול צע"צ עי"ש צתסווצתיו ק"י קו וכ"כ צס"ות הרי ז"ל
 ח"א"ס ק"י על דיש להחיר להכריז צצס"ככ שלא יתענו הלצור צע"צ ווכ"ש צ"י צחמוו וטאר
 לוות עי"ש . אכן צתסווצת ונהר"ס עי"ק ח"א"ס ק"י רפט וכך הלריך לאכול פחות מוכשיעור
 וגם כחצ דאין להכריז היתר צצס"כ עי"ש] :

צט אס מואכיל דס האדם לחתול נעשה אותו אדם חלש . הכ"ל אוח לצ וועס רש"י סנת
 דך עס ע"צ ד"ס כיון דהלשה ותוקי כידס יז ד"ס סורפן :

ק היודע צדקה טובה לחצירו לא יאמר לו צפעס אי . הכ"ל אות ונג ונשס האלשיך פי ויגש ע"פ ויגירו לו לאמר :

קא קבלה שלא יאמר הנקט למלוין אותו שיחזרו ונאנו . הכ"ל אות כא ונשס קי דרכי לדק :

קב הכפטר ונחצירו לא יאמר לך צטלוס אלל לך לטלוס . הכ"ל אות כב ונשס גווי צרכות דף קד וי"ק דף כע :

קג יזהר שלא יפרד ונחצרו ונחך הצביה כי הוא סכנה גדולה ואם א"ל לעלוז יצכה ונקודס הפכדס . הכ"ל אות כג ונשס קי זכירה ונשס הנקובלים :

קד לא ילך אדם ונחצרו לדרך ויחזור לנחצרו אם סכנה איומה דבר רק יעמוד לפני הצית לשאל ויה סלריך . הכ"ל אות כז ונשס לוחה רי"ח :

קה אדם ט"ל לדרך או לטר אם צלחתו ונחצרו פגע כלי ריקס או ישוב ולא ילך באותו יום . הכ"ל אות כח ונשס הזוהר ועיין צקב סיטר פי סד :

קו לא יעבור עם ונחצרו צפטינה ועם גוי ונחצרו דשטנא צחרי אונני לא טליעו . הכ"ל אות כט ונשס וי"א סק"י קבו :

קז צטעת הדבר לא ילך לבית הסיים . הכ"ל אות סא ונשס קי רפואות :

קה אין לילך יחידי לבית הגוי . הכ"ל אות עג . וכבר צעירנו זאת אירע כוונת ונעשיות ונשס והכרו אותם וכל שנה יארע ונעשה ונזה על כן ויי שטופה כן וילך יחידי צצית הגוי ונחצרי צנפסו ואפי"ה אם הגוי אוחצו חסיר לו לילך :

קט לא יעבור איש צין צו נשים ולא אשה צין צו אנשים וכן הכלב . הכ"ל אות עם ונשס פסחים ק"א :

קי לא ידורך על קליפי צילים דקשה ללרעת . פסחים סס הכ"ל אות עו :

קיא סכנה לילך יתף כשקס ונחצרו צצקר . הכ"ל אות עז ונשס קי זכירה :

קיב כשאלס הולך על ווקיס ונחצרו או אששה יעיל רוק ג"פ ויאמר עול חלקך . הכ"ל אות עם ונשס הכ"ל :

קיג חושה דברים ונשס חסות הלמוד האוכל ונשס שאכל עכבר ונשס שאכל חול והרגיל צזיתים [דוקא אם אוכלס חיים וקובע סעודתו עליהם ונשס צזיתים סכבוסים אינס צכלל . ונשס יעצ"ץ צקי ווי"ק וצקי ונגדל עוו וכ"כ הרי יפה ללצ כרו"ו צח"ג צקו"א צשמו עי"ש] והאוכל לצ צהונה וספסותה ויט טל סירי רח"לס והרוחץ רגליו זו ע"ג זו וי"א אף סמנים כליו תחת ונחצרותיו . גווי חוריות דו יג ע"צ . והרי הכ"ל אות פא הציא זה ונשס חופת אליהו והוסוף צה עוד ואנו אין לנו אלל דברי הגומל . ונשס האוכל לצ צהונה עיין למעלה אות פט :

קיד הנשס אלונה ובא עליה ציהס ראשונה צצבת הוא סכנת וייתס . הכ"ל אות לג ונשס וי"א ק"י טלט סק"י"א ונשס ונחצ"ל :

קטז זכר סטולד אם תקבל אותו וייד כטולד צלצוס נקיבה יהיה זכאי וכן להפך חסיה זוכה על כן טוב לקבל צלצוס חדש . הכ"ל אות קצ ונשס טל"ה :

קיו גי דברים ונחצרים לידי חולי פאדגורי פי חולי הרגלים הסולך צונעל דסוק ונשס קלכה ונשס חושה ציותר . הכ"ל אות קי"ג ונשס חופת אליהו טער ג . וי"א אף חושה יין צצוקר וכעסן גדול . שס ונשס קי זכירה :

קיי הדורך צרגליו יחפים על כנים צחקן גורס חולי גבל זוכט . הכ"ל אות קיד ונשס קי זכירה :

קיה הנחצרו ציד טמן עי"ז צא טחין . הכ"ל אות קטו ונשס הכ"ל :

קיט ואם נטף על ראש חינוק ונשס טמולחין הצטר וזה צא טחין ט"א"ל להטרפס . שס ונשס הכ"ל :

קכ אין נכסין לוחס צאטר סס כי נחיק לגוף טהלוהס ילא עננו . הכ"ל אות קכ ונשס

ונשס ק"ח סי' ההק"י"ט :

קכא אשה שנוקשה לילד לא ידבר צעון טעשהה וכן לחולה וויי טהולך צדך כי העליונים וזכירים דברי החתומים . הכ"ל אות קכו ונשס ק"ח סי' ספו :

קכב אשה שנוארת ונחצרה כדי ללער צעלה גוננת כוונת רעות . הכ"ל אות קכח ונשס צא"הט ק"י רנו ונשס הזכר :

קכג לא יכיה אדם ונחצרו עם אשה לילה טעצלה צו . הכ"ל אות קכצ ונשס לוחה רי"ח :

קכד אשה לא תטבול כשאין צעלה צעיר ונשס סכנה ונשס חשש צצוק רוח . הכ"ל אות קל ונשס הגאון טצווי ח"ג ח"ד ק"י עח . ואם טצלה דיעבד חניה אלל טיחוק או חניה סבין חחת הכרים . טצווי טס :

קכה סכנה לאשה כשגסה ונחצרה לילך צלילה לצדה וק"ו טלל חלך לטאוב ויט לצדס . הכ"ל אות קלב ונשס קי כ"ח ונחצרו ג פ"י :

קכו הילדים טנולל ונשס על פניהם צטעת לידה (טקורין צערבי צרגוע) לריך טיעטרו אוחס ונצרק ונשס . הכ"ל אות קלז ונשס קי זכירה :

קכז אם ולין צו ילדים ונשס אי ציוס אי יאמר חח"ך הנולך הגולל אותי וכ"ו ונשס עה"ר . הכ"ל אות קלח ונשס סכו :

קכח יהיה נזהר ליקח ונשס חוהל אונן ולא יקח ונשס צצביל אהבתו אם אינו אונן ונחצרו לכך . הכ"ל אות קלט ונשס ק"ח סי' החקעג :

קכט ונשס צלוואות רי"ח שלא יעשה חצירו סנדק לצו צכיו אין לחוש ויכול לעשות כי צז"הו אין ונשס ק"ו . הכ"ל אות קנו :

קכ לא יאיים על חתינוק טיכהו לאחר זמן אלל אם רואה עושה ונשס רע יכהו וייד או יטחוק לגמרי ונשס חתינוק טצרה ונחצרו חספר וספסידו חציו טיכהו והלך חתינוק והנחית את עלמו . הכ"ל אות קנו ונשס ונשס טנחות פ"צ :

קכא חז"ל ויי טחינו ונשס צגדיו ונחצרו ליד טענוס . הכ"ל אות קנא :

קכב לא יטחיל אדם כיק וארנקי טלו לחצירו כי צזה הוא ונחצרו ונלו . הכ"ל אות קנג ונשס גווי ונשס כז ע"צ :

קכג לא ינחור אדם קרקע הראשונה טלקח כי לא יהיה סימן טוב . הכ"ל אות קנד ונשס קידושין דף כע :

קכד כהן טסונא את הלצור או טהלצור טונאים אהו לא יעלה לדוכן ויט לכהן סכנה גדולה כשעולה לדוכן . הכ"ל אות קכו ונשס ענ"ז סי' קכח ונשס הזכר :

קכה חסיר לזוקק האלצעות צחנס כי או ונחצרו דינים דקט"א וגורס קללה לעלוו אם לא צללותל ונחצרו ונשס קדישא . הכ"ל אות קכח ונשס ענ"ז טס ונשס הזכר כשא קונה ע"א צר"נו :

קכו יוכל ללמוד ונשס וי"ק וכדונס ולא יחוש ונשס סכנה רק ינחור ולא ידקדק כונו צשא ונשס חות . הכ"ל אות קכצ ונשס ק"ח סי' קס"א ואם אדם לונוד צנגעים או צשסין אל יטי דוקק . שס ונשס הכ"ל סי' חרלו :

קכז ויי טכיו ונחצרו רח"ל ילך לנחצרה אהרת או ינחור את צכו צעד טקל או חיה דצכ ונשס ויחיה . הכ"ל אות קכ ונשס ק"ח סי' רנ"ה ונשס ח"ח סי' ק"א :

קכח מלוה טלדס רגיל לעשותה כגון סרגיל להפלה חיה חסלות צר"ה יחדר לעשותה חויד ואם אינו עושה אותה נענש עי"ז . הכ"ל אות קכז ונשס ע"ז ח"ח סי' הקפס סק"ג ונשס חקידים ק"י חסכה :

קכט לא יטחין צלילה ע"י חור . הכ"ל סוף אות ריד ונשס קי זכירה :

קכ לא יקלל אדם את עלמו ונשס סכנה כי יט קליפות טנחין אותה קללה ונשס חויה אוחס ח"ר . הכ"ל אות רכט ונשס טל"ה . וגם לא יקלל את חצירו כי אליו חשבו טס ונשס רט"י קסדרין דף ונשס ע"א :

קמא אם נוסף לחציו ח'ך שקילל את הנכרי לא יאמר לחציו זאוחו לטון עלמו שאמר לגוי כגון אמרתי לו חרור אתה הכיל אות רל נוסס ק"ח ק"י חר"לח :

קמב בשאדם מודיע לערו לחציו ל"ל לא אליכס הכיל אות רלצ ומגוי סכהדרין דך קד ע"ב :

קמג לא ישחק בדבר המצוי כגון חרב או ציקוס וכיוצא בו הכיל אות רלג ונשס ק"י זכירה וכבר נעשה מעשה צוודיכתו רגוי או סהיה מתעסק צחפוג או סהיה צו כדור עופרת ונפלה הכדור עופרת עליו ונהרג :

קמד לא יגדל חורים וצני יונה צביתו כי ימותו צ"מ צניו או לא יהיה לו הכיל אות רלו ונשס ק"י נגיד ומלוח :

קמה כשאשה מניקה את הולד ומשכה אותו ולא הניקה לערך כ"ד טעות טוב לא הניק הולד כי ע"מ יהיה רע עין הכיל אות רנוט ונשס ק"י זכירה :

קמו גו דברים קשים לעוורון מאן דקריק רישיה יבש ומאן דשחיה טיף טיף ומאן דקיים ומשחיה דמיתחל כרעיה פקחים ק"ח ע"ב הכיל אות רן :

קמז ומאן דשחיה טיף טיף פ"י רש"מ ס"ס י"ן הנוטפת מן החצית ומשע דצוים אין להקפיד ולא ידעתי מהיכן לו כי צגוי כחוצ קתס ולעני"ד טכונ לזכר אפי"ו צוים והצ"אס הכיל אות טפד :

קמח ומאן דקיים ומשחיה וכו' פ"י שאין לקיים ומעל של עור ורגליו לחיס מן הרחילה כי מויק לעינים והעולם איכס ומקפידים צכך וקוור פחאים הו' הכיל אות רנח ומשס ומח"ס ק"י רס סוף סק"ח :

קמט לא יאמר כמו שנוהגים העולם לנ"י טעשה לו איזה טובה אומר לו הסי"ת וחתה עשו לי את הטובה הזאת מה אסור דהוי נשחק ש"ש ודבר אחר ונעקר מן העולם הכיל אות רנח ונשס ק"י צני ישעכר ומאמר הוי תשרי :

קן נ"י שחולה פת צחוך הסל קשה לעניות ודוקא פת אצל צער רוגים לית לן צס הכיל אות רס ומגוי פקחים ק"ח :

קנא הכופה קערה ע"ג הכד קשה לעניותה פקחים סס הכיל אות רס :

קנב מורסן צצית קשה לעניות הכיל סס ומגוי פקחים סס פ"י אם פ"ז סקוצין והמורסן צצית על הקרקע טיהיו כדקסן צרגל זהו קשה לעניותה אצל אם הניחם צכלי מוחר ואינו קשה לעניות כמ"ש רבו מ"ח ק"י קנו צקופו ונשס ק"י חקידים ק"י נח ושעל פלריך טיהיה לו קוצין ומזמין צכלי וכו' ע"מ וכן כרחה ומגוי פקחים סס פאריס צציתא קשה לעניותה כשורח צציתא קשה לעניותה ופארי סס סקוצין וכשורח סס פרוין של פת ופ"י רש"מ על הפירוקן דהיינו טיהיו כסלכין לידסן צרגל וכן פ"ט"י ז"ל סס וא"כ כמו שפרוקין של פת דוקא טהסליכין לידסן ס"כ צקוצין דצגוי צחדא ומחתא ומחיתוהו והרו הכיל הצין דאין להניח קוצין צצית ומש"מ סניה דצרי הו"ח צל"ע ופארי ליה מ"אריס והעיקר כמו שכתבנו :

קנג כשאדם יולד לדך והוא מתפחד או כשהוא צא לציתו יערר את סולי צגדיו הכיל אות רס ונשס הנסגת אדם פ"י :

קנד לא יסתכל בפני אדם ומשוגע ובפני אדם ע"ב הכיל אות רפטו ונשס ק"י אלפא ציתא :

קנה כשאדם צבעק אין להסתכל בו הכיל אות רץ ונשס ק"ח ק"י חתקו :

קנו סכסה להציע צאקס כדס הכיל אות רלג ונשס האר"י ז"ל וי"ח לזכר ונליך צעק"צה הדוקת צו סס :

קנז לא ישמה רחיה העולה על הנוסקה דקסה לריים היולא מן החוטם והנוספה אותה צפ"י קשה לראש והדוחה אותה ללדדים קשה לעניות מגוי חולין קס ע"ב והרתיחה הוא נש טועלה הסבית כשהוא חוסק אצל כשפוך ונשקה והעלה רתיחה אינו צכלל זה אלא טכונ לזכר גס צס כי חוירח סכנתא הכיל אות טג ונשס טל"ה :

קנח נ"י טעשה צסס לא יחץ ונשס דקסה לכות רעה הכיל אות ט"ח ונשס קו"ח הגאונים טצקי נהרות דמשק סימן רעו :

קנט נ"י טעשה ונשס לא יחן הנשאר לצחוס או לגוי ומחנה הסכסה טצריך עליהם סס ונשס ק"ח :

קס השוחה נ"י טעשה קשה לעינים הכיל אות טכס ומגוי פקחים דך ק"ח :

קסא לא יטן חחה דקל יחידי ולא יפנה צין דקל לכוחל הכיל אות טלא ומגוי דפקחים סס ולא יישן חחה חילן של אגוז סס ונשס ספר זכירה :

קסב לא יישן צוונעלים ונשס טעווס טעס ויחה הכיל אות טלה ומגוי דיונח דך עח ע"ב והרואה יראה דצגוי נק"ט סגדל והיינו סגדל טציויחס סקוטרין אותו צרגל ויחנן טצוונעלים טלטו שאיכס קטורים לית לן צס ועוב לזכר :

קסג הנוחליך סגדל של טוואל צטל יוין קשה לשכחה וכן הנופר צגדיו כשהוא עלובט הכיל אות טנח ונשס חופת חליהו טער ג :

סימן קיז

א סע"י א כל דבר שאסור ויחה וכו' כחצו לעיל ק"י פד אות לד טוותר להסתק צפירות ונהולעים וכו' ע"מ צדצרינו וכ"כ הערה צק"י זה אות צ :

ב סס אם הוא דבר הנויחד לנחל וכו' ולא הוא דבר הנויחד לנחל אצל הוא לא הקהחר צסס אלא כדי לנשוח עירות וכיוצא אפי"ה אסור ונשס דלזלינן צחר רוב צג"י אדם דלחכילה קייני' ונרן צצ"י ונשס הרש"מ צחטורה וכן פטע דצרי נרן ז"ל צט"ע :

והגס דהס"ך קק"ח פ"י דלפטר דונרן ונחיר הוא דוחק וכ"כ סכ"הג סג"י אות יח דפטע דצרי נרן כהרש"מ וכ"כ הלבוש סע"י א וכן סקיס ספר"ח קק"ח כמו שכתוב צטמוך וכן סקיס ספר"ח סוף קק"ב לח"ה סק"ב :

ג וצעינן זה חזלינן כפי הדבר ונשס דלחטעביד צווקוס סהוא והיינו מין איסור דצונקוס או עוונד לחכילה וצווקוס אחר עוונד לנחלה וכדומה אינו אסור אלא צווקוס סהוא עונד לחכילה ודבר סהוא עונד לתרת לחכילה ולנחלה חזלינן צחר ע"י דחזי על הכוב ולא כרוב לחכילה הגס דהוא לאו לחכילה קוצין אסיר פרי"ת סק"ח :

ד עופות עומאין טונגלין אותם צצית ונשס כוי או טחוק כגון אלו עופות הנודצרים ולפורים טוואיס הנונגים ויחר גדלן ולמוכרן ולהשכר צסס וכן ז"ל צצ"י לצוט סס ונחיק"ש צהגהרותיו צקי ערך לחס פרי"ת סוף קק"ח סיו"ב אות צ :

ה נ"י שאסר עלמו וצכר ויין אסור לעשות צסס סחורה ונחיק"ש אלהאי ז"ל צקי קהלה יעקב ק"י רלג דך עו ע"ג ער"ה אות א ז"ל ס"י צע"י סחורה וקיים הו"לל דלפ"י להאכיל צידים לצבים סקטיס אסור :

ו אין לאסור הנונויח צסחורה דכבר צעלה ונחלל אדם וכל כס"ג אין צו איסור קהל יהודה סע"י א וכ"כ חק"ל ס"י ט דך פו ע"ג וז"ל וקוינן דעלנחא כוהתרינן להסתחר צס וציקסחי ע"י עווא דבר עכ"ל :

ז סס הגה ואפי"ו לקותו לחכילו לפועליו גויס אסור כן עיקר דלסור לקנות ללוך פועלים ודלח כהס"ך סק"ג ודלח כהספר"ח סק"ג וכן סקיס ספר"ח סק"ג ער"ה אות ב וקיים טכן ק"י סכ"ע וצכטנורח ריש פ"ג דדנחי וכן דעת סר"ש סס ונחיה מוחר אדם לוונר לפועליו סילך דיכר וקנה ואכיל אפי"ו טיודע טיקנה דצרים אסורים ככ"הג סג"י אות כ :

ואם א"ל לאו ואכלו ואני פורע י"ח דלסור כמו סהוא הדין צחונן ככ"הג סס וי"ח דמוחר לוונר להס לאו ואכלו ואני פורע ככ"הג סס לדעת ס"ס מתידין צחונן ער"ה סס לדעת רס"י ז"ל :

ח גס אסור לקנותו כדי ליחנו צוונתה לגוי ונשס דנחנס כווכר ואי לאו דקציל וניה סנחה לא סוס יה"צ ליה נרי ונרן צצ"י ונשס סג"י ס"ך סק"ג ככ"הג סג"י אות ב פרי"ח סק"ג פרי"ח סק"ג לחס"פ סק"ג וא"כ אסור לישראל לקנות צער צבילה וסולה דונרן לצית סג"י גס אסור להזמין סג"י לציתו וקונה לו דבר איסור ויחור נראה להקל צג"י סלנסיס

כנ"הג קס בל"י קס . חבל אם מתחלה דעתו לכויר ונשם בשר זהו ודאי חסור . בל"י קס :

ט ואם נשתכר בעורות יותר מדווי הנהנה לך אם ישליך הצטר לכלבים אזי מותר לנחור ולנוכר גם הצטר דהצטר צהיתר צא לידו והו"ל כאלו כודמן לידו דמותר למוכר והו"ל כלד עומים עם העובדים . כנ"הג קס פ"ח קס פת"ח קק"ה ונשם תפארת ישראל

מ צהמה ונוסכת מותר לנוחרה כדי לנוכר הצטר לכנ"י אם ח"א צק"י ולא וקרי וכוין ומלכתו צדצר האיבור כיון דאף אם לא ינחירנה תמות ואליה וילטרך עכ"פ לעשות קמורה ונכילה שגודמן לו הוי עכסיו כאלו כבר כדמכנה לו ומותר לנוחרה ויד שלא יפקיד הרצם לפתח דומים של צהמה שנתה ואליה . פת"ח קס ונשם ש"ות פני אריה ק"י קה :

מא לצי או טניה צונחנה לישראל והיה טריפה ונצציה לוח"הג נכחפק הרי נשאל דוד ז"ל כ"י אם מותר לנוחרה כיון דצ"ל"ה הוא טריפה דמעיקרא לאו לאכילה קאי ומותר לנוכר הצטר לגוי או כ"י"א דאסור ולר"ך לנוכרו חי או שחוט דוקא דאז הוי כמזדמן לו טריפה צתוך ציתו ומסיק להחיר ע"י"ש קמורה פנים לכאורה לאסור עכ"ל הרי לח"הג בקק"ג . והרואה יראה דהרי פני אריה שהצ"ח לעיל צקנוך ונשמו ונשמו דאינו מודה צד"ן זה דהא כחצ דמוכנה מותר לנוחרה אם ח"א צקחיה דהיינו כגון שלא יודע לשהטו ועכסיו אינו יולא שומנו ואם יתעבצ צ"ן הכי וצ"ן הכי תמות ונשמו מדצרי דדוקא אם ח"א לשהטו כדכדו טה"א ונוסכת ובאמור אבל צד"ן זה של הרי נש"ד דיכול לשהטו אסור לנחור ופי פני אריה אינו מלי ללכו לראות הדברים צקתן גם ונשמן הרי לח"הג ונשמו דמסתפק צדצר שנתחזר סכתה שטרי נש"ד וסיק להחיר למה לו לכחוב עוד שנקודם הורה פנים לאסור אלא ונשמו שהוא נסתפק צזה הדין עדין ועל כן הו"חמיר צד"ן זה ונוכרה ח"ס או שמהנה צהיתר העצ"ט :

מב עגל צתוך חי ימים ללידתו אסור לנוחרו ולנוכר הצטר לכותי ונשום דהוי וכוין לעשות קמורה צדצר האיבור ונ"י"ו מותר לשהטו כראוי ולנוכר לכותי אם חס על הלצ הפרה שלא יפקיד מה שיינק הולד ואפי"ן נולד ודאי צחו השעיני טרי רק ישחוט תחלה עוף או צהמה כדי לצרך צרכת השחיטה . ל"צ"ש צחי"י דינים ל"י"ד צקוף חסי ק"י א פת"ח קק"ה ונשם ח"ל . ולפ"י וי ששחט עגל או גדי צתוך חי ללידתו צקצ"ל ליקח ממנו הלצ הקיב"ה אסור לנוחרו אלא שחטו ונוכר הצטר לגוי . כן לעדנו ודין סכ"ל :

מג אסור לגדל ארנבים צצית כדי להזי"א מהם ולדות ולא לגדלם צקצ"ל העורות או כדי לנוכרה כך לוי שידלש לקנותה לנ"י או לשחוק דצבל גונא אסור דדוקא אותם עופות המדצרים שנגדלין אותם ונשום נ"י או שחוק מותר לגדלם ולנוכרם ולהשתכר צהם דאלו רוב צני אדם ונדלין אותם למלאכתן והו"ל כסוקים ונש"חך הארנבים דמגדלים אותם לאכילה רוב צני אדם . ש"ות חק"ל יו"ד ק"י ע דף פה ע"ב :

מד י"א דאסור לנחור ונ השרים או ונ הנו"ך כפרים לזמן דהיינו כל הנכסה המוגיע לשר צ"ן תצואות וצהמות ומיריים שצחלר הכל צבלל החכירות וכל זמן החכירות עגל אותם הישראל ומלכילים אותם לפועלים גוים דצר זה אסור ואין להם ע"י"ו שישנוכו . צ"ח צקוף חסי"י ש"ך סוף קק"ד כנ"הג הגצ"י אות כא פ"ח קק"ד . ואם ישראל שוכרם ונ השך ומחור ומשכירם לכנ"י אחר צאריקות נמי אסור דהכנ"י שליחותיה קעצ"ר אבל להיות הישראל עבד צדצר אין צכך כלום ואם השך אינו רולש להשכירה אלא לישראל יסתלק הישראל סיה"א השצח כולו לאריס ואף אם יהנהו הכנ"י האריס הנוקבל החכירות ונשום אחר צקצ"ל סלוקו זה מותר . כנ"הג קס אות ה ונשם הרמ"ע ונפאנו ק"י ל פ"ח קס . וי"א דמותר לקנות והשרים או ונש"ל כל הנכסה הכפר הגם דאיכא דברים עומים צבלל כיון שעיקר כוונתו צשעת השכירות לשכור דברים המותרים ודצר טע"א הוא עפל ואחי ונו"ל"א והוי כפורש מלודתו וכלודים עומים וטוריים דצרי אפי"ן לכתחי"ו ומה שגאכ"ל לפועלים גוים חס דהשך ואין קס ישראל נקרא עליהם ואין לו עסק עומה דפועלים חס של השך ומדידה קאכלו . ע"י"ו קק"ד פ"ח קק"ה לח"הג סוף קק"ג והגם דהצי"א צתחלה דצרי הפר"ח ונ"י"ו צקוף דצריו הסכים כהע"י"ו וכן בל"י קק"ה סכ"ס כהע"י"ו :

מה ראובן שנתן מעות להעסק צהם והגוי סוף לצדו ונשעסק צאותן המעות ואין לישראל

לישראל עסק עמו כלל וצבלל הסמורה שנקחחר הגוי עוכר צקצ"ל נצילות ועריפות ושאר דברים האקורים צקמורה אם אין הישראל יושב עם הגוי צחנות אלא הגוי ונשעסק לצדו צציתו או צחנות אחר צקמורה הכ"ו וכו"ו לישראל חלק צריוה מותר לישראל ליקח חלק צריוה דהגוי צדידי"ה קטרה . דצר ונשם ח"י"ד ק"י יג ויד ש"י"ו"ב אות ז . חבל אם הישראל יושב עם הגוי צחנות חי הגם קהם מוצדלים צעניינם וכל ח' עוקק צקמורה אפי"ם כיון שהישראל יושב עמו צחנות אסור דהייסינן טע"א יצוא לאכול מהם ואיבור זה הוי צבלל קמורה . חק"ל ח"י"ד ק"י ע דף פה ע"א ע"י"ש :

מו קלצ ישראל שנטעה פועל לקלצ גוי טהים רוב עסקו צכ"י"ו כדי להפטינן ולנוכר הצטר יכול הישראל לעשות כן וליקח סכר פעולתו מן הגוי ונשום דהישראל אין לו קים חלק צצחמות שחבל הוא של הגוי רק דהישראל כועל סכר פעולתו ה"ו מותר להשכירות לא וקרי קמורה . ש"ות ע"ן ונשפט ח"י"ד ק"י א והצי"א דצרי"ו דצ"י"ו ח"י"א צק"י"ו"ב אות ה . והגם דהחק"ל קס צקוף חסותו הכ"ו עקפק צדצר העיקר הוא כפי הרי ע"י"ו ז"ל דהחק"ל חשט לסי הרי קול אליהו צחי"ד ק"י זך דאקר ונש"י"ה לא סחליט דצרי להיתר אבל הרואה יראה שאין לחוש לסי הרי ק"א ז"ל דהק"א אקר צלא טעם כלל סכתה קס וז"ל גם ומה דק"י"ל איבור קמורה צדברים האקורים יס לאסור להיות ישראל עומד ונשערת לצבל לגוים ומלכות אקירות וכו"ו עכ"ל הרי דלא נהן טעם לדצרי"ו אלא הדין פשוט חללו כהע"י"ו והרי ע"ן ונשפט הצי"א כמה ראיות לדצר להיתר ואין לפקפק . ויהו אם לוקח הישראל צשכרו הריאות של הערפות זהו ודאי אסור דהוא כולל ונשגוי דמי שכרו והגוי כשנתן לו הריאות צשכרו הו"ל כאלו קנאן מן הגוי והוא חוזר ונווכרן לגוים כדי ליקח דמיהן הו"ל קמורה ואסור . הרי ע"ן ונשפט קס צדף ע"י"ג ע"י"ש :

מז ויהו מה שהעלה הרי קול אליהו ז"ל צד"ן שלו דאסור לישראל לצבל לגוי מאלל לל"י"ך אובל נפש ק"ס צו צצר נ"י"ע דהייסינן טע"א יצוא לאכול עומי דכיון דד"ך הוא לכל העומד ע"י"ג החצ"ל לטעום את החצ"ל אם הוא נחוקן מונלח וסלא יקדיח חצ"לו וצפרט שהוא מושכר לו לנולאכה זו ובהסוף פחדא הוא יחיב טע"א לא יהיה כראוי וישפ"ך לו רבו קיתון על פניו והצי"א ראיות לדצר כמו שיעו"ש זהו הדין עמו . ויהו מה שנתן טעם אחר ונשום קמורה זה לא וקרי קמורה וכנ"ש לעיל ועל כן אסור לישראל להיות מושכר אלל הגוי לצבל לו דברים האקורים ובאמור :

מח לענין ס"כה צחלצ או צחלצ חזיר רוב האחרונים הספ"י"ו דסיכה של הענוג אסור וסיכה שאינה של הענוג מותר . ע"י"ו קק"ד כנ"הג הגצ"י אות יז וכחצ טאפטר עכן דעת ור"ן הצ"י ש"ך צק"ה וק"ס שמואל צזה חסי"ו בל"י קק"ה לח"הג קק"ג :

מט אפי"ן תינוקות אסור לקוף גופן צחלצ חזיר שאין זה אלא הענוג אבל וניחין גוים לסינן שאין אסור להזי"ר גדול על הקטן אלא לקוף חס צידי"ם . ע"י"ו קס כנ"הג קס אות יח בל"י קס לח"הג קס :

נ טס צהנה ואסור לנוכר לגוי נצילה צחוקת כסירה וכו"ו . י"א דדוקא צנוכיה אצל צונחנה מותר ונשום דאין צונחנה ונשום גניצה דעת . ש"ך קק"י"ג פ"ח קק"ג לח"הג קק"י"ג . וי"א דאין חילוק צ"ן ונחנה לנוכר דגם צונחנה איכא ונשום גניצה דעת . וק"ס שמואל צזה חסי"ו עכ"פ אות ה קס"י לדעת ור"ן ז"ל צזה חסי"ו בל"י קק"י"א ונשם שארי"ה יהודה :

נא קס כל דצר שאין איבורו אלא ונדצריהם מותר לעשות צו קמורה . אבל קתס י"סם של ענונין ע"י"ו אפי"ן שהוא מדצב"ן אסור צקמורה ונשום שאסור צהנאה כנ"ש ור"ן ז"ל לקונן ק"י קב סעי"א . כן ונשע"ב צק"ך קק"י"ד כנ"הג הגה"ע אות יח וכן ונשע"ב ונפר"ח ר"ש קק"י"ד צ"ח קוף חסי"ו . אבל קתס י"סם של ישועאלים מותר צקמורה כנ"הג קס . והיינו ונשום דמותר צהנאה כנ"ש ור"ן ז"ל צק"ע לקונן ק"י קב סעי"ו :

נב ונראה דכל דצר דלא וניכר איבורו אין להכניסו צצית ישראל כי דילע"א אחי לניכ"ל וניכ"ה הוא או צני ציתו ולאו אדעתיהו צחצבו דצרי כיון דלא וניכ"ר אקורים

אבל מה נעשה להפריח ז"ל סק"ג כתב וז"ל והא"ן אי עמיד זו מיני קשרים בין אם עמד
 להו חד זכור וחד זדקקיא בין אי עמד להו תרומהו זכור קגי כמו שתאמר שקשר פי הכור
 ואח"ך קשר מין קשר אחר כגון שהכניס פי הנוד לתוכו וקשר באופן אחר קרי וכו' עכ"ל
 הרי דצעי הפריח ז"ל הפיכת פי הנוד ועוד זו קשרים או בתחלה ואז בקוף וכפ"י
 הזו . וכפ"ר הדבר אללנו בספק דיתכן להפריח פליג על וכן ז"ל ולפי וכן קגי
 בהפיכה פי הנוד וקשר או לבקוף או יתכן דגם וכן הכי ק"ל כפ"י הזו . ולשון
 סכתה צ"י יס לידחק זו דמלכד קשר הראשון לריך הפיכה פי הנוד וקשר שני הגם
 דלא הזכיר קשר ראשון ונחש דזה ידוע . ואחר החיפוש מלאנו לרש"י ז"ל סכתה כמו לר
 הזו דכתב צ"י דף לא ע"א ח"ל ואי כ"ף פומיה של נוד לגאו ולייר וחתים כעין שקושרים
 נודות שלנו וכו' שלאחר שקושרין אותו וכניסין פי הנוד כשהוא קשור בתוכו ועוד קושרין
 אותו פעם אחרת עכ"ל הרי בהדיא דרש"י ז"ל ק"ל כפ"י השני דצעיין זו קשרים וכ"כ
 שלשון הזה הר"ן ז"ל בהלכות שם ע"ש . וא"כ כיון דרש"י והר"ן ז"ל הכי ק"ל ודאי דווקא
 ז"ל ג"כ הכי ק"ל ווי יכול להקל כנגדם ומה גם להפריח הכי ק"ל וא"כ לענין הלכה
 העיקר הוא דצעיין בתחלה קשר פי הנוד ואח"ך הופך פי הנוד לתוכו וחד קושר עליו
 קשר שני וכאמור :

יח עוד כתב וכן ז"ל צ"י קל קע"ו ה שני קשרים וקוים הוי כפ"י חותמות . פי
 דהקשר הראשון הוא נשונה וקשר הזו נשונה מן קשר הראשון ג"כ :

יט זהו ו"ש צעיין חז"ל לכו וכן ז"ל . ויהי הפריח ז"ל בסק"ג כתב כפי הראש"י ז"ל
 דזה החותמות סכתהו לא יועיל ללא דוקא לפיכך ציד גוי שחחר על חותמו ומכירם
 אבל מי ששלח ליד אחר שאין זכיר חותמו ואינו מתייר לו ע"י שיצדוק בחותמו ודואה אותם כמו
 סכתה לו הושלח ואינם מקולקלים אפ"ם אקור נשום דלא יחדל הגוי לטרוח ערמא
 מועטה כי האי ויריח מומן ביון דסקשר יכול עשוהו ציטחא מועטה ואינו נחפש עליו כנגד
 ואינו מועיל קשרים וקיימים אלו ללא דוקא לעושה אותם צידו כגון מפיקד דוירתת הגוי
 לעשות כמותם כיון שהמפקיד יס לו בהם נציעות עין ועל כן אין להחיר לשלוח על ידי גוי
 ללא דוקא בכותב עליהם זו אותיות דאינו יכול לזייף ע"ש בפריח באורך קייס ומה גם
 צגויס שלהם צערי הוערב דלא מרתת הילי צנפטייהו וגם ערמי טירחא גדולה לאסבת
 המועיל כל דהו אין להחיר כלל ללא דוקא בחותם שאינו יכול להזדיף כגון האותיות סכתה
 הראש"י ז"ל וכו' ומה גם כי ראינו צעינינו דהגם טיולא החותם מקולקל ומינכר גנובתים
 עכ"ז אדברא מירתת הישראל לדבר אליו כי יאמר דחוקדו צגיניה ונקיבו על הדבר ואם כן
 אין רתת ולא חללה ואקור זולת בחותם האותיות וכו' ע"ש . ואכחזי מנהגינו כפי וכן ז"ל
 דהגויס שלנו מרתת מן הישראל כשהחותם מקולקל דיש טופטיס בארץ ויראים ככתפס עליו
 כנגד ועל כן אין לנו ללא כדברי וכן ז"ל וככל מ"ש לעיל בחותם או וקני חותמות וכן
 נעשים בכל יום . ווי טרולה להיות חסיד ופרט יעשה כפי הפריח ז"ל :

כ גם אבל אם חזר על חותמו ולא הכירו אקור אפ"י עשה זו חותמות . וה"ה יתר
 כיון שאלאן כולם מקולקלין . ט"ך קק"י פריח סק"טו לה"ה סק"יג בל"י קק"יא חכ"א

כלל ע אוח ז וכתב אפ"י מלא חותמות וז"ל זו חותמות מותר כיון שאלא טכיס
כא מי ששלח לחזירו וז"ל ט"ס דו חותמות וז"ל זו חותמות מותר כיון שאלא טכיס
 מותרן שאמר לו . ער"ה אות ה ע"ס הרשב"א ק"י ע"ה . וה"ה ודי דקני בחותם
 או ונעשה טכיס וז"ל וקולקל מותר דחלין סנוולך ולא זייף . קה"י קע"ף ז :

כב הא דאזריין דאם החותם מקולקל אקור היינו דוקא אם רואים שנסתר זכוונה ע"י
 אדם אבל צמקום שיכולים לחלות שנסתר ונתקלקל מעלנו או ע"י צהונה או חינוקות
 שלא זכוונה מותר צדיעבד . מור"ם לקמן ק"י קל קע"ו ח ככ"ה הג"ב אות טו מנ"י כלל
 לג קק"לה ש"ת שר"ה מ"א ח"ב ק"י יג חכ"א שם אות ז :

כג מנעשה ב"ה ששלח יינו והיח החותם צב"ק ונתקלקל החותם והחירו את היין דחלין
 דש"ת עכברים אכלו הצב"ק . בל"י ק"י קל סק"ה :

כד ואפ"י אם נתקלקל זכוונה יס להחיר אם ישראל יולא ונכנס תוויד . מור"ם ז"ל
 לקמן שם חכ"א שם :

כה שם הגה וייהו דוקא אם הוא דבר ע"ס לחוש שהחלימו ונהנה בחליפין וכו' ולא
 נהנה הגוי אם החליפו לא הייטיבין אף שהחותם מקולקל . כן עיקר שכל דבר שלא
 יס לו הנאה בחליפין מותר בכ"כ וכן ז"ל לקמן סוף קע"ו . ועיין להערה אות ז שכתב
 שכל הראשונים הכי ק"ל ע"ש וכ"כ הפריח סק"א חכ"א שם אות ג כו"ב ח"ה ו"ה ס"י
 לה וקייס הנו"ב דאין לריך ט"ס ראים וסכתה נכונה מלד עלונה וכ"כ הפריח לקמן סק"לו
 ודחה לדברי מהרי"ט ע"ש :

כו שם צהנה אם רואה הדבר ששלח וכו' והוא טוב כוונתו ששלח וכו' . ואם הוא דבר
 גרוע דלית הנאה בחליפין כוונתו שחאמר בצולה מתיכה דג שאין למועה מואוהו דג דצכל
 מה דאחליף ליה הוא נקובח מומנו או החיכה בצר כחוש עד מלד דאין למועה מומנו דצכל מלי
 דאחליף ליה משונח מומנו והזייסין לא מהני מדי שרי לשלוח בלא חותם כלל . פריח סק"א וד :

כז הא דאזריין דאם אינו נהנה בחליפין מותר היינו דוקא צמסקיד ציטוב דמלוי לו
 להנפקר טיקנה כמותו אבל בצולה למוקום מרתק דיש לחוש שגא על הדך לא ה"ס
 מלוי לו להשיג כיוולא צדבר הנפקד וסוא ה"ס לריך לו ואכלו וכצב"א לניה כחן חנוכה מדידיה
 כגון אם פת הוא והלך צמקום שאין פת מלוי דאיכא לעיחש טמא ירעב ויאכלנו או צב"ר
 דאיכא למוחש כו"י צכה"ג אם הוא צמקום שאין צב"ר טכ"ה דאיכא למוחש דלפי טעה אכלו
 ואח"ך יתן לו נשלו כ"י . הא ודאי הייטיבין ואקור כי אין לך נהנה בחליפין יתר מזה וסמורה
 לריך להטביח ע"ז . ט"ת חכ"ס לצי ק"י טל הגאון צ"ת מלי"ר צ"ה סק"י :

כח סעי' ג אות א' ח"י חותם או וכו' . ואפ"י צדברים טדי בחותם או ח"י אות אחד כקיימן
 ועדיף ונפחה . ט"ך סק"טו ככ"ה הג"ה סק"י לח"ה סק"טו :

כט שם וי"א שצמקום טמלוי"ס נשונדיס וכו' . הפריח סק"ו כתב דלכו ראשונה ליכא
 למוחש ללא דוקא אם הגוי השליח או הצירי סהולכיס עמו נשונדיס אבל זולת זה
 ליכא למוחש טמא יחזר אחריו ע"ש . ויש להחזיר דודאי דווקא הכי ק"ל כפי י"א דגם דהצי"א
 זו סק"י נכ"ס י"א כן דרכו כיון שהיא קו יחיד לוח"ה נש"ס סר"א"ס ולא נש"ס דיש פלוגתא
 דצ"י לא הצי"א פלוגתא ע"ז וסר"א"ס דלקמן ק"י קל קע"ו ו כתב זו סכתה צמקום משובח
 דהכי ק"ל . ועי"ל אות קז :

ד סעי' ד מפתח וחותם הוי צ"י חותמות וכו' אם לא ה"ס צו ללא מפתח לא ח"י
 חותם . כן עיקר וכן הסכים סק"ג ודלא בהפריח סק"י דס"ל דמפתח

לא ח"י חותם או אפ"י צדברים דקני בחותם או דאנו אין לנו ללא דברי וכן ז"ל :
 אף לכו וכן ז"ל זו מפתחות הוי בחותם או . פריח סוף סק"י לח"ה סק"י בל"י
 סק"י חכ"א שם אות ד :

לב ואין הלוק ג"י מפתח צין כשהדלת הוא קגור מנכניס ותופצין מפתח צלח לפותחו
 וצין כשהדלת קגור וצחוץ ע"י שלשלת טה"א קצועס צלח ותמוצ"ה ראש השלשלת
 הזו צנצנת צמוחה וקגור צמקרת וצחוץ . צ"ח אות א' ככה"ג הג"ב אות ד פריח
 סק"י"ח לה"ה שם בל"י סק"י"ד :

לג וכן מפתחות של עץ עם סינייס צולטיס הנסוגות בצללות ישמעאל ג"כ טקוב מפתח .
 פריח שם לה"ה שם בל"י שם :

לד שם הגה אם שולח איזו דבר צטק אינו אפ"י בחותם אלא"כ הפך החפירות וכו' .
 דוקא כשהחפירות הוא צעיין זה שכל חוץ הוא מלמעלה על צ"י החיכות של סק
 (סק"י"ג צע"ב דרו) אבל כשהחפירות צטק הוא צטום (סק"י"ג צע"ב טל"ל)
 יכול להחיר החפירות ולעשות מה שיכלה וחזר וחופר אותו וצחוץ החפירות יס"ו מנכניס
 ומנעשה כזה אינע צפ"י . בל"י סק"י"ו וס"ד עמו טכ"ן עוטיס חופרי כריס וככתות צעירכו :

לה שם צהנה אלא"כ הפך החפירות לפנים וכו' . דאז מהני חתימת הסק צמקום חותם
 או . פריח סק"י"ט לח"ה סק"י"ח :

והחתינו צו הנוד ולא נשתה צדקותו צדי שחליף אלא שחף אחר שחחמו הישראל צחותו
אל גוי זה עלתו ציד גוי אחר ואחרו הגוי המוליכו החזיק צדק כמו שעה קטנה עד שהלך
הישראל וצית הגוי הנוד הזה וותר ללא חייטין שהגוי צעל החותם רץ אחר המציאו ולקח
כוד אחר של גבינה נרפה והחתינו צחותו וכתבו ליד המוליכו והנוד שהחתיים הישראל לקחו
והלך לו לכולי האי לא חייטין רצו הכנהג צמיות צעיה עם :

פ כלים הנולדים ציד גויס נהגים להקל הם ונולדים עליהם כתוב צפנים חיבת כסר
תומה כלל לצ דין יז כנהג הגבי אחר לצ צלמי קק"ו ודוקא צענין שאם היו
נשתמשין צו הם החותם ונתקלקל וכגון דכחוב עליו כסר צדיו או צקיד דאם נשתמש
צו הם הולך החותם ונשמה מותר דלמשה פטיט דאסור כמי שאין עליו חותם כדאוריין
לקנות קיי קלו קעיי א דהכלים לריכס חותם דחייטין בעל ישתמש צו לפי שעה ואם היה
החותם על ידי חפירה בתוך הכלי זה אינו ונתקלקל אם ישתמש צו ולא נקרי חותם ונמי
עם אחר מו רש צו ע"ס :

פא סעי' י סעניא גוי צציתו וכו' שאם הוהלפו יש צהם אפי' איסור תורה וכו' אפי'
לכתמי מותר ציולא וככנס אצל צקיפא צעהם זמן רב ולא הודיעו שדעתו
לשהות דוקא צדיעבד מותר ולא לכתמי . ש"ך קק"ל פרי"ה קק"ל לחיפה קק"ל צלמי
קק"כ חכ"א כלל ע ק"ף אחר ע :

פב עס אם הוא יולא וככנס וכו' ואפי' קטן יולא וככנס מהכי . ואפי' צאיסור דאורייתא .
ש"ך קק"ל כנהג הג"ה אחר כו פרי"ה קק"ל לחיפה קק"ל צלמי קק"כ חכ"א עס :
וציולא וככנס דשרי היינו אפי' צאכסניא שאינס וציריס זא"ז דאיכחו כמי מותרתי
והדדי . ש"ך לקנות קק"ל צלמי קק"כ עס פסקי חוקפיה :

פר עס או אפי' שהם זמן רב וכו' . היינו אפי' צלל חותם כלל וצדיעבד אצל צחותם
או והפתח פתוח לרי"ה או שיש נוקס בצום לראות נשם מותר לכתמיה אפי'
שהודיעו שדעתו לשהות לפי שנייהת מיהודים העוצרים עס . א"ויה כלל כצ אחר יד כנהג
הג"ה אחר כס צלמי עס :

פה עס והוא שלא סגר הצית עליו וכו' . ואפי' ען הקתם לא חייטין סקגר הדלת אלא
ר"ל שלא נודע סקגר הדלת וכ"כ וכן ז"ל לקנות קיי קכא קעיי א . ש"ך קק"ל
כנהג הג"ה אחר אחר גול פרי"ה קק"ל צלמי קק"ל לחיפה קק"ל :

פו עס דאסריין כשקגר הצית דוקא כשיש איסור מלוי עס אצל אם אין איסור מלוי אפי'
סקגר הצית אחריו מותר . וכן ז"ל צצד"ה כנהג עס אחר מו צלמי עס :

פז ואפי' סגר הצית כל זמן שיש עס קדק או חור סיכולים לראות צחוכו חסוד כפתוח .
מור"ם ז"ל צהגה לקנות קע"ף א ען המדכי :

פח עס ואם אינו נהנה צחליפין מותר וכו' ללא חייטין שמה יחליף להכשילו וכו' . כן
עיקר ודלא כוהרניע"ט ח"א קיי יז וחי"ד ח"ב קיי ג וכבר דחה דברי הפרי"ה קק"ל
וכן הפרי"ה קק"ד דלעולם לא חייטין שהגוי וכו' להכשיל לישראל אף צדבר שאין לו עוס
עורה אלא לעולם מוכין להכחיתו אם נעט ואם הרה . לחיפה קק"ל צלמי קק"ל ודלא
כפרי"ה ונ"ח ח"ב קיי יג דכתב דגם וכן מורה דחייטין אפי' אם אינו נהנה צחליפין ודוקא
הכא נשום דהוא צצית ישראל אצל אם הוא צדקות הגוי חייטין ללא היא דנשתמיהו צברי
עין מוכה ללא חייטין לחלופי צכל גוונא . ועי"ל אחר כה צדבריני שהצלו עס כוונ
אחרונים עיד קע"י קע"י וקיים הקע"י אפי' הכיחה נוכסה ונולדה וגולה :

פט סעי' יא ישראל גוי שפתו צו קדרות זו אלא זו וכו' מותר וכו' . ואפי' צגוי
וישראל אכסנאים שאין נוכרים זא"ז אין לחוש דאיכחו כמי מותרתי וחדדי .

ש"ך קק"ל נשם פסקי חוקי פ"ק דע"ז כנהג אחר מו פרי"ה קק"ל חכ"א עס אחר יא :

צ עס ואין לחוש שמה כשהחזיר הישראל פניו החליף הגוי שחוטט צצילה וכו' . ואם החזיר
פניו הישראל מותר צדיעבד ואפי' יולא וככנס מותר . פרי"ה עס לחיפה קק"ל צלמי
קק"ל צלמי ונמי כלל לצ קק"ט פרי"ה קק"ט ערי"ה אחר ח :

צא י"א דדוקא אם יודע הכרי שדבר שחליף הוא אסור לישראל ונשמה וינתח ולא חליף
אצל אם אינו יודע שדבר זה אסור לישראל לא וינתח דחייטין לחלופי ואסור כמו
צדי חלב מוח ריש קיי קעו דבעיין שידע שח"ט אסור לישראל . פרי"ה קק"טו . וי"א דגם
אם אינו יודע הגוי שחליף הוא אסור לישראל מותר דשאי סתם צדי חלב דהעדר
הוא של הגוי ואף אם יראשו הישראל דעירב ח"ט לא וינתח דצדידים קעציד אצל הכא שסקדרה
של ישראל וינתח שמה יתפך כגכ . כנהג הג"ה אחר חות כח :

צב עס ואין לחוש שמה יתו כילולות וכו' הגם אצל לפתמי יש לומר אפי' צצו סקדרות
י"א דפשאין פיהם ונגולם א"ל ליזכר צצו קדרות כיון דליכא כילולות . ש"ך קק"ל
צלמי קק"ל . וי"א דגם אם פיהם נוכס חייטין לחלופי ולכתמי אסור אף צצו קדרות
שאי שחוטט ואי צצר צצילה אצל אי הוו שתי קדרות של ישראל אי של צצר ואי של חלב
אין אסור אפי' לכתמי לצצלם צחכור אי כיון דאין סייך עס לחלופי . גי"ז קק"י פרי"ה
קק"ל חכ"א עס קק"ז :

צג סעי' יב יש להחזיר שלא להניח הקדרות אלא השפחות וכו' סגה ואינו יולא וככנס
אצל אם יולא וככנס מותר אפי' לכתמי . אצל מו ע"ס להחזיר כשהולכין
לצ"הכ שידעין השפחות שדרכם לשהות עס זמן מה . ש"ך קק"ל כנהג הג"ה אחר מו פרי"ה
קק"ל פרי"ה קק"י לחיפה קק"ל צלמי קק"ל חכ"א עס קק"י :

צד עס הגה ואם אינו קלוקל שנתנה דבר איסור צקדרה אין להאכילה וכו' . היינו דוקא
כשכוונה להכעיק או כנתנו להנחתם אצל אם צלל ידיעה נהנה שפיר דמי להאכילה .
ש"ך קק"ל כנהג עס פרי"ה קק"י לחיפה קק"ל צלמי קק"ל חכ"א עס קק"י :

צה עס דאוריין שכוונה להנחתה אף אם היא אינס אוכלה מננו יש לחוש ששוקם כן
כדי שיצטיתו אותה דהצטיל שלם עוצ וסנו . כנהג הג"ה אחר מו צק"ף קיעין :
צו עס הגה אין להאכילה אחריו מאלל . לא אם ואלא לגויס אחרים . וכן ז"ל צצ"י עס
שה"ל תומה כלל לצ דין ע ש"ך קק"ל כנהג הג"ה אחר מו פרי"ה קק"י חכ"א עס

קק"י לחיפה קק"ל צלמי קק"ל :
צז הגם שכתבו צמוקד שאין להאכיל לאחריו גוי ולא לגויס אחרים מ"ו מותר לנוכח לגויס
או אפי' לאחריו גוי עלמו וצלבד שלא יזולו אללו צוכייה צצציל אסור וגם שיהיה הדבר
מלוי לקנות כדי שלא יהיה לו עוס הנשם דלא ליכא למיהס שיגיל עלמו לעשות כך
צחנס . נמי עס קק"ב :

צח גוי שאמר לישראל לא תאכל וקדרה זו עסקלכתי צו חלב אינו נאמן אלא שהצטיל
מותר . מור"ם ז"ל צצ"י עס קק"ל ח"ו עס דין ע ש"ך קק"ל כנהג עס אחר
מו פרי"ה עס פרי"ה עס חכ"א עס אחר יג :

צט אצל נק"ל נאמן כגון שהיה מדבר עם ישראל אחר לפי תומה שהשליך צה חלב כגון
שנפל מידו לחובה או שנשאר מהיכת חלב צידו וחס עליה להשליכה לאיבוד ונתנה
צקדרה או שלא ידע דאסור וללד עוצם ישראל עצד הכי והודיע הדבר לפי תומה אסור . פרי"ה עס :

ק סעי' יג ישראל ששעה צציות צצית גוי וחחוס צחותם דפוק של ען וסכה הדפוס
ציד גוי אין חוששים שמה זייף וכו' . דין זה נחצנו צו האחרונים דזה

הפך דברי הרשב"א שהצ"א קודם זה צהשום קיי קע והצי"ה מור"ם ז"ל צהגם קע"ף
ע דצוקים שיש לחוש שמה נשאר הדפוסים ציד גוי אם נולא צציה חחחוס דפוק ישראל
אסור וא"ך הכא צככה הדפוס צצית הגוי שהיר וכן ז"ל . והאחרונים עשו חילוקים צזה עיין
כנהג הג"ה אחר ככ עס שהצ"א עס והכ"ל ומהר"ם ופ"ח רבוותא וכן עיין צפרי"ה
קק"ל . ואין עיראי סורא אכן ובצרט צדור הזה שהכריס מהדרי אזי"פא ועל כן אם
שכה הדפוס צצית הגוי אין להחיר אלא דוקא צהש"ו אצל צהפסק מועט אסור וכע"ש
הגאון חכ"א כלל קו אחר ח :

קא עס וכן אין לחוש שמה החליק הגוי צמוקן חזיר . ללא חייטין שמה כיון להכשיל
כל זמן שאין לגוי הנשם צדבר . ש"ך קק"י חכ"א . וכ"ש היכא דליה ליה פקידא .

קכ פריש קקומג לחתם אות וכו' לעיל אות כה וכו' :
קכ שם הגה ויאל דאין להחיר וכו' אלמכ הכימו ונוכח על הגזירות וכו' . פי' שהדוסקים
של הגזירות הכימו דזוקים צוקומם על הגזירות ולא הלסם דזזה וירחה הגוי וכוונת
עעמי כ"ב דזככי וטה וכן עיקר . פריש קקמכ ועיי"ש :
קכ שם צהגה אלל אס לא הכימו כך יש לחוש וכו' . פי' אע"פ שהכינו צוקוס ויחד
צכוונת מ"ו כיון דלא הכימו ונוכח על הגזירות סבור הגוי שאין הישראל יודע היכן
הכימו ואסור . ש"ך קקמז פריש קקמז לחתם קקמז אלמכ חכ"א שם :
קכ גזירות ששללו גוים צדך וסוב צלו ליד ישראל יש להחירם צמ"ע כי גם בגזירה יכול
להכיר עמי נ"ע וכוונת מור"ם צהגה לעיל בצמ"ע ה והיא מהרי ת"הד ק"ו רו עיי"ש
ודלא כס"ו ונחם דאסר וכתב שאין להחירם הואיל ואין ט"ע רגילים בהם . צ"ח אות ד
ורנינו הסנה"ג הגז"י אות קא עשה חילוק צדצר ולא זכינו להצ"ו :
קכ פעם אי נחפסו היסודים ונטלו הגוים כל אשר להם ונהפשו והוהור להם ונאלו
קדרותיהם צשוטון של אוו וואנוו שהכירו צמ"ע כאשר הכימום כ"ל להחיר . אגודת
פריש צ"ח שם ט"ז קק"ד פריש קקמז לחתם קקמז אלמכ חכ"א צל"י קק"ז וכו' לעיל אות וז
נושם הרי נ"ע והגם סצ"ו הסנה"ג לעיל ק"ו קג הגז"י אות לב גנום על זה אלחנו לצדים
שוועים ועוד דהפריש ולח"ה וצ"י צהר"י כינהו וצוד"י סר"ו דצ"ו ולפ"ה הרינו :
קכ קדרה סנפ"ה צין הגוים וכבר לקח ישראל ון השינון בצקדרה צכ"ף ועעו ובהחזרת
הקדרה עם השינון הכיר הישראל הגוונא סצשוטון סכלקח ונונה הבוונן שהיה צו כנו
שהכירה נראה להחיר דצכה"ג שייך ט"ע . צ"ח שם וס"ס ובהר"ר נח"ס ז"ל ט"ז שם ככ"ה
הגז"י אות קה פריש שם לח"ה שם צל"י שם . וכהצ הפריש שאין זה קוטר על הדין
סכצצו לעיל נושם האגודה דהכ"א לא היה לה ט"ע אלל ע"י הגוונא ווא"ן שאם צל"ה
יש לה ט"ע צבוונן שפיר דנוי וכו' הל"ה שם :
קכ י"ח כשישראל נוהן לגוי הצטיל צקדרה להוליכו צצ"ו של גוי י"היכו הישראל שלל
ידיה הקערה אך יש להניח צה קלת ונשיורי הצצטיל וכן סי"ח"ה צו ציוס . מרדכי
פ"ו ח"ג . והט"ז הנה על דין זה דא"ך יכוונך ע"ז שיאמר לגוי שיניח צה נשיורי הונאל
דילמא ישהנש צה ווא"ך יחזור ויהן צה נשיורי הונאל . והווא"ה יראה דין זה של הונרדכי
הצ"ו וכן ז"ל לקמן צכ"י קכ" צצ"י נושם הונרדכי ופקקו שם צמ"ע קע"י . וז"ל קעונת
ששלח ישראל לגוי עם ואלכל ושהו שם אס כיכר צהם הונאל סכלה הישראל צהונס ונהר .
נושע דונן ז"ל פקקה להא דונרדכי ולא חש לה להעניח הט"ז . חונס אח"ך ראינו לקמן
צצ"י שם שהצ"א ג"כ דין זה ונב"ה הרלו"ש כלל יע ק"ו כצ עיי"ש והלבון סכה צון צמ"ע
הוא לו הרלו"ש ז"ל היצה צתי"ה עיי"ש . ונראה ד"ס להלק והדין עם הט"ז דהם כיון שלל
לוה לגוי שיס"ר צכלי נשיורי הונאל אלל הוא לפי הונו השח"ר ונעט ון הונאל וכיכר
צקדרה זהו פש"ט שלל נשהנש צה הגוי דלא חיישינן סנפ"ה צה נושם וין הונאל דא"ך
אינע כך צצטיל צה כנו הצטיל הישראל אלל צנדון הונרדכי כיון שלוה לו שיס"ר צה קלת
ון הונאל ח"כ אין הסיורי ואלכל ראי"ה שלל נשהנש צה הגוי דבוא נשהנש צה ונוונת
לסניה שורי הונאל כיון שכן ליוה לו הישראל ואס לא יניח ירגיש הישראל ונב"ה חיישינן
ואין סיורי הונאל ראי"ה . ואפטר סצכוונת וכוונת לא העתיק ונרן ז"ל צמ"ע דצ"י הונרדכי
אלל דוקא דצ"י הרלו"ש נושם זה ההעניח של הט"ז . יאל לנו וזה דלענין דינא אס לוח
לו סיניח קלת ון הונאל לא סוכינן עליה ואקור להסחונס צו וכוונת הט"ז אלל אס לא לוח
והוא לפי הונו הניה ונעט ון הונאל ששלח הישראל צהונס ונהר להסחונס וכוונת הרלו"ש
ומרן ז"ל והגם דהאר"ה כלל יג דין יע הצי"ו הככ"ה לקמן ק"י קכ" צהגז"י אות לא כה
על דצ"י הונרדכי דכנון ליוהר לכה"י שלל לקמן עליהם עיי"ש נושע דצדיעבד רף אס לוח
לו ונהר וכו"כ הפריש צזה ק"ו צק"ף קקמז ואלח"ה קקמז על דצ"י הונרדכי דצדיעבד
יש לקמן ע"ז ודלא כט"ז מ"ו מיראי הור"ה אכן ויש לחוש כט"ז . ועוד דונן ז"ל
ס"ק דצ"י הונרדכי צמ"ע ולא העתיק אלל דוקא דצ"י הרלו"ש ונשע דחושק להא דהט"ז ודו"ק :

קכ גזירות סנכצו וקלחם הכש"רים ווהירם דנכ"י וסכל סקלי ויהצ לא יחצי ולאחלו"פ
לא חיישינן כה"ג . צ"ח שם צק"ף ק"ו נושם השיצת ונהר"ם ככ"הג הגז"י צק"ף
סכיוון אות ק"ו . ויש להחיר אפי"ו צוקוסרים ז"צו דאפי"ו אי כינא דהני אחרני כינהו הו"ל
קפיקא דרצנן ולקולא . פריש קקמז לח"ה ס"ף קק"ס וקיען קט"ו קק"ט צ"ח לסס
יסודס סיומן קט"ו קק"י :

סימן קיט

א סעי' א החשוד לאכיל דצרים האסורים וכו' אין לסמוך עליו צחס וכו' . פי' לקנות
ונונו . ט"ז קק"א ש"ך קק"צ פריש קק"צ :
ב ודוקא חשוד אלל צקחס כל אדם סוכינן עליו אפי"ו צאי"קור דאורייתא וקונים ונונו .
ש"ך קק"א ושכן דעת ונהר"ה ס"י קכ"ה וכ"י הרלו"ז ז"ל ככ"הג הגז"י אות ז
והגז"י אות ז פריש קק"א צל"י קק"צ וקוס סוויאל צזה ק"ו שט"א אות א ושכ"כ הריט"ז
צמ"ז סכל הנלוניס הככינוו לדעת הרלו"ז ז"ל עיי"ש וכן הונכג סה עירנו צנדלד יע"א :
ג אפי"ו לדעת הרלו"ז אס יש סס אנהל"א והאי"ס אינו ויוחזק צכצרות חוששים לסחעיר .
סוקד"ס חיי"ד ק"ו ל ככ"הג הגז"י אות ח צל"י קק"צ :
ד שם הגה וי"ח אפי"ו ונוי שאינו חשוד רק שאין עכירין אותו שהוא ויוחזק צכצרות אסור
וכו' . זו ק"ו הרנו"ס ז"ל וכבר כהצ"ו לעיל דהעיקר כ"ו כ"שונה סה"א ק"ו הרלו"ז
ז"ל סוותר לקנות וכל אדם . פריש קק"ב לח"ה סק"ג :
ה י"ח שנוי שהוא חשוד על איכ"ר אכ"ר לאכול עמו אפי"ו דצרים הוהירם כגון פירות וכיו"ל
דשנא יאכילנו דצרים האסורים ג"כ . ט"ז ק"ף קק"ד נושם הגז"י צל"י קק"ד הרצ
צכ"ר ט"ו ד"ך קכ"ד עיי"ב ערי"ה קק"צ . וי"ח שאין זה אלל חונר"ה צעלמ"א אלל ועיקר הדין
וותר . פריש ק"ף קק"ו לח"ה ס"ף קק"ו . ויש להסחעיר כ"ו דאשי"ה :
ו סעי' ב אס אינו חשוד לאכול וכו' אלל הוא חשוד למכור ונהר"ה אללו ואוכל עמו
וכו' . פי' דקחס חשוד למכור אינו חשוד לאכול דכ"י דלא קפדי אלפני עיור
ונו"ו חייכל לא חכ"י איקור"ה אלל החשוד לאכול כל שכן דחשוד למכור . טורי זהב קק"ג
ש"ך קק"ה פריש קק"ה :
ז אס הוא חשוד למכור דצרים האסורים אלל אינו חשוד לאכול אפי"ו אס כשקינה ונונו הישראל
נותן לו כדי לאכול ונונו אסור לקנות ונונו ואין לקח"ך ע"ז נושם דוירחה אס לא יעעוס ונונו
דיאמר שנא ירגיש הישראל הקונה ולא יקנה ונונו אלל אי אכיל ועדפשיה ונוה דוצ"ן נראה
דצ"י לקנות ונונו . פריש ק"ף קק"ג :
ח שם הגה עובר עז"ה לתיאצון לא וקרי חשוד . פי' צידעין דאיכ"ה היח"ה ואיקור"ה
קמיה ויחר להח"ה אללו לאכול עמו ונשם דלא סצ"ק היח"ה ואכיל איקור"ה הל"ה
אסור להח"ה אללו וכן אס סיגר לו צנהנה אסור . כן דעת הש"ך קק"ו פריש קק"ו צל"י
קק"ד חכ"א כלל ע"ה א"ה ד :
ט סעי' ג ווהר ליהן ושללו לחשוד וכו' או יצטל וכו' . ודוקא סנוהן לו כמי כליו סלו
לצטל לו צהם אלל לצטל כליו של חשוד אסור . כן ונשע ופריש
קק"ט קה"י סעי' ג :
י שם כיון שאינו חשוד על הגז"ו וכו' ואפי"ו דחשוד ג"כ למכור כיון שהוא חשוד ג"כ לאכול
כונש"ל סעי' א היינו דוקא למכור דנושם שהוא מוכר מוריה ציה היח"ה אלל לגזול ולהחל"ף
צידים לא חשוד . ש"ך קק"ה :
יא שם כ"ל הרי סנהן לחנוותו החשודה וכו' . חנוותו דקאמר צין ון האי"קוסין צין ון
הנשואין . ערי"ה אות ד נושם הירושלמי קה"י שם :
יב שם וכן הוהן לפיכדיה החשודה פעמים סצושה ונהככנאי וכו' . והיכ"ה דידוע שאינה
צובה ון האככנאי כד"ך הפונדקית עכשיו דלא איכפ"ה לסו כלום צטל אותה ונח"ה .
סוק"פ

ההוא פיו איפכל דספודקית מורה היתרא בצביל פטרחה בצבילו ולקחה טעון ונותנה דע
 צמקונו ומעוהו חייטין אבל אם נותן לה סכר טירחא אפטר דמותר כיון דנותן לה סכר
 הו לא מורה היתרא . ס"ך קק"ט פ"ח קק"ח . וא"כ לפ"ז נשמע דבעינן מותרת צ"י
 הפירוקים ואינו מותר אלא דידע לנו שאינה צושה מן האכסנאי וגם נותן לה סכר טירחא
 דאם צושה מן האכסנאי אפ"י אם נותן לה סכר טירחא אקור כפירש"י ואם אינה צושה ואינו
 נותן לה סכר טירחא ג"כ אקור דחייטין לפ"י החוקי ונש"מ צעין כרווייתו . ומ"ז לענין
 דינא אלו אין לנו חלא דצרי מרן ז"ל דפקק כפירש"י ואם אינה צושה מותר ואם צושה אפ"י
 אם נותן סכר טירחא אקור וכן עיקר :

יג ודוקא צפודקית אבל צפודקית לא חייטין לחילוף שאינו חושש צחקתו וגם לפ"י החוקי
 לא ס"ך טעמא דמורה היתרא בצביל . הטורה מוסר דדרך סכנים פטורחים ז"ל בצביל
 זה . כן נשמע בגמ' פ"ק דחולין פ"ח קק"ז :

יד סעי' ד הסוד לדבר או וכו' אבל כל מה שלריך לאותו דבר מסוד גם עליו וכו' .
 לאו דוקא ור"ל שאותו דבר של היתר טעם ידו הסגיל למכור אקור
 הו"ל כאלו היה איקור ומסוד עליו שאקור לקטורו ממנו . ע"ז קק"ו ס"ך קק"י
 פ"ח קק"ט בל"י קק"ה :

טו ואפ"י אם מוכרו לדבר היתר לצדו אקור . ע"ז ע"ס בל"י ע"ס :
יז ע"ס מרגיל הנערים לצדא לקנות ממנו וכו' . כ"כ הטור פ"י שנותן להם אגוזים כדי
 שיצואו לקנות ממנו חלב אבל בגמ' אי' דנשצט לצ"י טעמי צמקונו דלייתו ליה הרבא
 פ"י שנותן להם אגוזים כדי שיגבצו החלב מאציהם ויצאו אותו לו והוא מוכרו צמר דהיתר
 כן פירש"י ז"ל וצ"י הפירוקים אונת וצ"י אם נותן להם אגוזים כדי שיקנו ממנו חלב או כדי
 שיצאו לו חלב למכור קנסין ליה טלא למכור אגוזים . פ"ח קק"ח :

יז ע"ס קונקיס אותו טלא למכור אגוזים . ואם צדיעבד קנו ממנו אגוזים ומחזיר את
 האגוזים למכור ומחזיר את הדמים . פ"ח קק"ד . ויהו מ"ש הרב ע"ס טלא קנו
 ממנו שהאגוזים אקורים כבוד הרב צמקונו מוכח וצמקונו ומקידותו אין צדיעבד לגזר
 גזירות טלא מוכרם ונח דקדוק קל ונשחמיות הגומא ופוסקים נכאם דאם קנה
 ממנו האגוזים מותרים :

יח סעי' ה הסוד על איקור המור הסוד על הקל ממנו צעונס אלא"כ ממור צעוני
 צ"י אדם וכו' . הכלל הוא דהעיקר הוא מה שהוא ממור צעוני צ"י אדם
 הוא נקרא ממור לצ"י חצירו הגם דחצירו הוא ממור צעונס יותר ממנו מ"ז מוסר דממור
 צעוני צ"י אדם הוא הממור הממור וחצירו נקרא קל ולא משגיחין כלל צמקונו דעונס אבל אם
 הם סוים צעוני חצירות או אזלינן צמר קל וממור דעונס וכו"ש אם הממור הוא ממור צעונס
 וצעוני חצירות . פ"ח קק"ז ודלא כס"ך קק"ז כיון דכ"כ הרא"ש בצבורות פ"ח ק"ו ח :
יט וכל זה לא עיני אלא אם הם מין איקור או כגון ששניהם צדצר ואכל וכו"ל צר
 או אמרינן הסוד לדבר ממור הסוד לדבר קל אבל צעני מ"י איקורין אין מסוד אפ"י
 על הקל ממנו . מרן צ"י צקוף סק"י צ"ח אות ד ע"ז קק"ח ס"ך קק"ז פ"ח קק"ח
 ע"ס בל"י קק"ו :

כ הגם שאמרו דצעני מ"י איקורין לא אמרינן הסוד על זה מסוד גם על זה ואפ"י קל
 ממנו היינו דוקא צ"י מ"י איקורין כגון איקור אכילה ואיקור גזל או איקור צעונס
 ואיקור חורס סוד והמור ואיקור זרע כלאים וכו"ל ואלו האיקורין י"ס הרבה ע"ס צ"י
 פ"ינים אבל איקור אכילה ואיקור זנות זה נקרא מין אי' דכיון דהוהזק דלהוט צמקונו
 גופו לענין עבירה דהנחת גופו ולא חייש לעצור על איקור דזונת ומפני הנחתו למלאות
 חלותו ה"ם דהסוד האיקור דאכילה דמ"י דהנחת היא ומפני הנחתו עוצר על האיקור
 למלאות חלותו דז"ס הכלל דכל מ"י דהעבירה היא ומפני הנחת גופו חס"ב נמי לדבר או
 אצ"פ שאינו מין או כל שהוא דבר הנחת גופו . רצ"י מהר"ט"ל צ"י הלכות י"ט דף
 קב ע"ד ור"י כן מדברי הרמב"ן ז"ל ע"ש וכעין זה כמ"ס סרי יד אליהו ס"ד ס"י ד

דף כ"ז ע"ב וז"ל דלע"ג דק"ל הסוד על דבר או אינו מסוד לדברים אחרים היינו אם
 מסוד לגנוב מצינו חצירו י"ן או דצ"ס וכו"ל אינו מסוד על הסחיתה אבל צ"י הא דהסוד
 בגניבת צמר מן הסוקולין אינו כאלוון צמחית דהו"ל כממור לאותו דבר דהא אם לא יעלה
 צמר כקר אינו מולא מונה לגנוב עכ"ל ע"ש :

כא י"ח דאם האיקורים הם סוים צ"י צעונס צ"י צעני צ"י אדם הסוד על איקור
 או אינו מסוד על איקור אחר ע"ה לו . פ"ח קק"ה . וי"ח דאם הם סוים הסוד על הא'
 מסוד נמי על האחר ע"ה לו . ע"ה א"ח ד והצ"ח רא"ה מהרמב"ן הו בצבורות סוף פ"ד
 דכתב ואי חסיד החמורה וכו' חסיד נמי דלכוותה וכו"ש אקילתא הכי צמדיא דק"ל להרמב"ן
 דצמחית סוף הסוד ע"ז מסוד על זה . וי"ס להממיר כפי סכיה כיון שהרמב"ן הכי ק"ל . סוף רא"ה
 פ"ח רצ"י מהר"ט"ל אלגוזי ז"ל ע"ס צמחית דף קנ"א ע"ה דהסוד על זה מסוד ע"ז צמחית
 ודח"ה דצ"י פ"ח וכתב ואלו הם רואה דצ"י רצ"י לא הם נשקיס לז"ס דכיון דרצ"י כח
 דה"ם דכוותה נשחמ"ה כל הפוסקים הכי ק"ל ע"ש :

כב סעי' ו הסוד על צ"י דברים ומזר צו וכו' ואח"ך נחמד על או מהם אפ"י הוא הקל
 וכו' והסוד על סכיהם . ואפ"י צעני מ"י איקורין נמי כגון איקור אכילה
 ואיקור ממונן או סעונס ומזר ונחמד אח"ך על או מהם אפ"י הוא קל מסוד על הממור ממנו
 ע"ס סמ"ה צמחית על סכיהם . ע"כ סק"י פ"ח קק"י :

כג סעי' ז מי שהוא מפורסם וכו' מ"ן מ"ז וחלול שבה צמחית וכו' . מי שהוא ממונ
 לע"ז אפ"י צמחית וחלול שבה צמחית אף צענ"ס או הו ממונ ופסול לכל
 הדברים כמ"ל בדצ"י ס"י צ"י אות כו וכו' ע"ש וכן נכאם דעת מרן ז"ל צ"י י"ח
 ס"י ז ע"ש ובגמ' קק"ז :

כד ממונ לנכד סוף ממונ לכל החורה כולם כדל"י צמ"ק דחולין . מרן ז"ל
 צ"י ונ"ס חסודות להרמב"ן ס"ך קק"ט דהוא צמ"ל ממונ לע"ז כמ"ס סב"צ
 אות כד פ"ח קק"ד :

כה וכל דהו ממונ לעצור על רוב מלות הגם דחזינן ליה דממור פרט או מן
 המלות . ה"ז צמחית ממונ לכל החורה דאזלינן צמר רובא . פ"ח קק"ז וע"ה
 ס"י צדצ"י אות לד דכיון טענר צמ"ד על ג' עבירות מפורסמות שהעולם מותרים צ"ס סוף
 ממונ לכל החורה ועיין עוד ע"ס חלוקי דינים ואין לכפול הדברים :

כו ע"ס חלול שבה צמחית וכו' . היינו עשרה מ"שאל . לעיל ס"י צדצ"י אות כ"ז
 ועיין עוד ע"ס מה שס"ך לז"ס צ"ח ל וכל וכו' ע"ש :

כז ע"ס או שאינו ממונ צדצ"י רז"ל וכו' . כלומר ומסוד ג"כ כע"ז ומחלל שבה . ס"ך
 סק"י פ"ח קק"ט לח"ה סק"ז :

כח ממונ להכעיס אפ"י צדצ"י או דינו כגוי . מרן ז"ל לעיל ס"י צ ס"י ה ולקמן ס"י
 קכ"ס ס"י ז ס"ך ע"ס כמ"ס הגמ"י אות כד פ"ח ע"ס לח"ה ע"ס :

כט ע"ס שאינו ממונ צדצ"י רז"ל וכו' . ומכאן רא"ה צמחית על קלת מצינו ממור צענ"י
 אדום שאומרים צפירות שאינם ממונים צדצ"י רז"ל אלא צמחית דמחצ"ה לד"ה
 ומענה סרי הם כגוים לכל דבריהם ואין להאמינם כלל ואין מלמדינן לעשרה ואין מומנים
 עליהם . פ"ח קק"ה . וכ"ש אלו האפיקורסים טלאו מחדש צעני אשכנז (רעפארעס) צמחית
 אלו טלאו כחות כחות ועטו כוונת סוים צמחית וצמחית צמחית ושרלו צמחית וצמחית
 צמחית וכו"ל או לדור סכך עלה צמחית ועליהם כאלו ע"ס רעע"ס יקצ"י ח"ה
 צמחית יעלה לנו הגומל ויעצ"י גלולים מן הארץ ויתקן עולם צמחית ס"י :

ל ע"ס כאלוון צמחית אקורים וכו' . ואפ"י צמ"ל עלונו ואפ"י למכור וכן לאכול עמו . ס"ך
 סק"י כמ"ס ע"ס אות כג פ"ח קק"ט לח"ה סק"י בל"י קק"ה :

לא ע"ס וצמ"ל אחרים כאלוון אפ"י על אותו דבר וכו' . ויהו כל זה צמחית אבל צמחית
 שהוא ממונ אינו כאלוון צמחית דבר צמ"ל אחרים . ס"ך סוף סק"י כמ"ס ע"ס אות
 כ"ס צ"ח להם יהודה סק"י חכ"ה כלל ע"ה אות ה קק"י ע"י ז וק"י סק"י דהיינו סמ"ח

ג פנמים לעבור עזירה זו :

כב הא לאורנין בשל אחרים כאמן דוקא בדבר שאין לו חזקה איסור אבל בדבר שיש לו חזקה איסור אינו כאמן . קה"י שם וכ"כ מור"ם ז"ל לקמן סי קבו קצ"ו ג בהגם דכל היכא דליחזק איסור אפי"ו עד אי כשר אינו כאמן ע"ש :

כג כתב וכן ז"ל לקמן סי קבו קצ"ו ג דעד אי כאמן להחיר אבל אינו כאמן לאסור וכתב הש"ך שם קק"כז דאם עד אי אסר והצט"ד שותק כאמן לאסור . וכל זה בעד הכשר אבל בחשוד לאותו דבר אפי"ו אחר כן צפניו והצט"ד שותק אינו כאמן . ש"ך שם קק"ך קה"י בזה הקט"ף שם :

כד הא דוועיד על של אחרים היינו אפילו בנו ונתו ועיד להם אבל לא אשתו דאשתו כגופו דני ואינו כאמן עליה . קה"י שם וכ"כ מרן ז"ל לקמן בזה צבורות סי ט"ד קע"ז ד :

לה יהודים שנסבכו לעשות יין כשר והם חשודים שפותים קה"י י"כ הגם דק"ל דחשוד כאמן על של אחרים היינו כשלא יש להם שום הנאה אבל אלו שיש להם הנאה פלוקחים שטר וגם מחויבים לשלם כל ההפקד אינם כאמרים . שו"ת פני יהושע סי נו סיו"ג אות ג . וכ"כ הרשב"ץ ח"א סי קו דחשוד על היין שהיה שומר אם אינו נוטל שטר על שותרו כאמן אבל אם נוטל שטר על שותרו הכי הוא כשלו ואינו כאמן . ע"ה אות ז :

לו ואם העדים שהעידו על אלו ששתו קה"י י"כ אצרו שטענו שנתקוס שהלכו היו העדים רעים ויש מקום לומר שאם היה להם יין כשר לא היו שותים אוקמינן להו לחזקיהו ונאמרינן צעדותן לומר שהיין כשר . הרי פני יהושע שם סיו"ג אות ג :

לז שם הגה ווי שהוא חשוד בדבר דלא משמע לאינשי שהיא עזירה וכו' ויהו לאותו דבר אינו כאמן . הגם דלאותו דבר אינו כאמן וי"ו גס על דבר הקל ומנו אינו חשוד ונאמן עליו כיון שאותה עזירה הגם שהיא חמומה לא משמע להו לאינשי שהיא עזירה . ש"ך קק"יטו כ"ה ס"ג אות כו :

לח גס לאחרים אינו כאמן כיון דלא משמע ליה דהיא עזירה . ג"י קק"מ :

ט הא דקאמר לאותו דבר אינו כאמן היינו בלא שצוה אבל שצוה כאמן . ש"ך שם כ"ה ס"ג אות ט :

מ שם בהגה ווי שנוהג באתו דבר איסור וכו' או נכח חוננא וכו' ויחד לאכול עם אחרים וכו' . היינו כשארשים יודעים שהוא נהג איסור בדבר . ש"ך קק"ך ח"א שם אות ט :

מא שם בהגה ויחד לאכול עם אחרים וכו' . נראה דדוקא אם איתם שהוא איכל עושה אינם מחולקים עמו בצבירה אבל אם איתם האוכלים עמו קוברים כי קצתו אינה קצרה דכאמון מה שנוהג איסור אינו אלא עושה צב"ה אסור לאכול עושה . פ"ה קק"י :

מב המחלוקה אצל ישראל ואינו יודע צדאי שאתו דבר שנותנים צפניו יש צו איסור האסור לו אלא יש לחוש עליו השם צעלנא אין נוטל עליו לשאל מונו אם הוא סיח"ר אם לאו אבל על צב"ה צודע צודאי שיש באתו דבר איסור לאותו אורח שהוא חסר מונו עליו להודיעו כדי שלא יהיה נכשל על ידו . ויהו נראה דאם הפסק קרוב לודאי לריך שיהיה נזהר האורח . צ"ח קק"יט ונש"ה הר"מ ונרדכי :

מג עוד יש חלוקי דינים הרבה צדינים אלו ונש"ה הר"מ סי קכ"א הצי"ה הש"ך קק"כ והפ"ה קק"יט ובפ"ה ח"ה הו י"ט צדין ונש"ה איסור ע"ש ווי שרולה לידע אוח"ס י"ט ש"ך ופ"ה :

מד מי שצידו חוץ טעבר עליו הפסקה ואחר אחרים לאכול ומונו אשר לא ידעו וזה אפי"ה לריך להודיעם שזה חוץ טעבר עליו הפסקה ודלא כווי שכתב איפכא . פ"ה קק"יט ונש"ה הי"ס שאל ח"ב סי לח :

מו סעי' ה החשוד על הדבר אינו כאמן עליו אפי"ו שצוה . וכ"ש דאינו כאמן על

דבר הקל מונו אפי"ו שצוה . ש"ך קק"כ כ"ה ס"ג אות פ :

מו מי שהוא חשוד על קה"י י"כ כווי צדויות הללו מוהר להאמין לו כל יין נכף כשצב"ע עליו רק שיפרטו לו השצוה הי"ט דאינו מייבב ועומד לפי שותקל צקתם י"כ שהוא דרבנן . כ"ש"ל פ"ק דחולין סי ו ש"ך קק"כ והגם שפסק על כ"ש"ל ו"ט לענין דיכא לא פליג עליה כ"ה ס"ג אות ט פ"ה קק"כ צ"ח קק"טו ועיין לקמן אות ט :

מז הא לאורנין דכאמן שצוה דוקא מי שהוא חשוד על קה"י י"כ לפי שוקלין צו אבל בשאר איסורין אפי"ו בדרבנן לא ויהיון משים דוושבב ועומד ונש"ה צ"ח דלא חסור . ש"ך שם כ"ה ס"ג אות ט פ"ה קק"כ לפ"ה קק"יט :

מח ווי שנוהג חוננא באיסור קה"י י"כ בעודו יושב צדימו ואינו שותה אלא יין כשר וכשהולך בדרכים שותה קה"י י"כ אינו כאמן לומר שזה היין כשר כיון דחשוד על קה"י י"כ . דבר שמואל סי נה וכתב שהסכים עמו הר"ה כוה"ר עזריה פי"ג ז"ל בעל גדולי תרומה סיו"ג אות ד :

מט ושעתי שצב"ה וקוונות שהשומרים שהולכים לעשות יין נחשדו על קה"י י"כ ואש"ה ס"ג"ד משציעין אותם באר הי"ט וסיו"ב"ן על ונהרש"ל שהורה כן הלכה לועשה והסכים עמו הפ"ה והש"ך לא חלק בהדיא אלא היה משקט והולך והרי פנים נאירות ח"ב סי קטו קו"ך על ונהרש"ל . סיו"ג אות ד :

נ אם השותים קה"י י"כ צעיר הם מהרים צקדוש והצדלה לומר על יין כשר יכול ליקח וזהו יין לקדוש דגם הם מהרים צקדוש ולא נחשדו לקדש על קה"י י"כ וזהו נאמרים וגם לוי"ש לעיל אות ו"ח דני ששיתה צדיך קה"י י"כ אינו כאמן לומר שזה היין כשר ו"ט נראה ש"ס ידענו שמהרים שלא לקדש ולהגדיל כי אם על יין כשר חדיר צדיחם וצדיך יש להאמינם ללוקח וזהו יין לקדוש צפ"ה ס"ג :

נא הא דכתבנו לעיל אינו כאמן שצוה היינו לוי שעדין נחזיק צפ"ה ונחזיקו לשהות קה"י י"כ אך כצ"ע ש"ן זה כשר בזה הוא שכתבנו דאינו כאמן אך אם זה נקבל עליו שלא לשהות עוד ונחזיק על אשר חטא וכצ"ע לקיים שלא ישתה וורה הרשב"א דנחזיק לומר יין זה כשר . כן ונהב"ר נש"ה ח"ו לבי סי לא סיו"ג אות ז והגם דהע"ה אות ט דהם זה וכהו דאין נראה כן ונדברי הרשב"א וכן כתב צ"ח ז אות ט ע"ש ו"ט הו"ה הו"ה דיש לכוין דברי הרשב"א בדברי ונהר"ך :

נב ווי שגבה צבורות קה"י י"כ ואח"ך נוכח יין לישראל ולע"ה עליו ודינה כי אמרו שהוא היין שגבה ונכרו לישראל ודברו אהו נשפט וטען שקה"י י"כ שגבה ונכרו לגוי פ"ו ולגוי פ"ו וחקרו ונהגים והכס"ו והוא יתן אנוהלות לנהו שהכחישו וצ"ע שכה"י ונכרו לגויים ח"ה שוכר לישראל הוא כשר כאמן שצוה . פנים נאירות ח"ב סי קטו סיו"ג אות ח :

נג סעי' ט גר שחזר והגוי וכו' וכן ישראל וכו' שלא ירגיבו ישראל נגור הוא וכו' . דוקא שלא ירגיבו דכיון דכאנס צאונס כפשות הגם דק"ל ירגו ואל יעבור ע"ה"ז לא לא נשפ"י טעבר על פרט זה שלא נהרג ועבר יהא חשוד אלא אפי"ו לעבירות קלות לא חשיד ושרי הוא כישאל נגור ונש"ה ון הקה"י שלא ראינו שנתהלך צב"ה אחר שחזר אלא ון הקה"י יהיה נחזק לנו כישאל נגור . פ"ה קק"י :

נד והיכא דהאונס הוא אונס ומוון יראה לי דמן הקה"י איכא לויח"ש ליה עד דחזין דנההלך צב"ה ואז אורנין דלא חזר אלא לפנים ונחונת יראה ומוון דחצ"ב ליה כפשים אבל ון הקה"י אפטר דחזר למה שהיה קודם דהא ומוון לא חשיב כולי האי כפש"ה אדם וינאח ומוון דקאמינא הגם דיטלו ומונו כל ומונו ויהיה נולטרך לפרנסה ואין לו נקרי אונס ומוון כי היה לו לצוה צון ונפרנס לכל . וכל מה שאמרנו הוא צין לענין שאר איסורים צין לענין ניסוך היין כל דכשר כשר לכל וכל דחשוד חשוד לכל . פ"ה ס"ג :

נה גר שקבל עליו דברי הורה אפי"ו נחשד לדבר אי הוי חשוד לכל החוכה . הכי איתא בצבורות דף ל בית נאיר קע"ו ח . והקשה הגאון צ"ח שם דלמה כל הפוסקים סקני"טו

השמיטתו ועיין להרי חק נתן בצבורות קס דכחז דחכמים לא ק"ל הכי ללא זה דברי ר"ת
זס בחוקפתא פ"ה דדעאי לא גרסינן כו"ט בגמ' ללא ה"ג בר סקיבל עליו כל דברי החורס
דחשד על דבר או ופ"י על החורס כולם הכי הוא בישראל ונשומד עכ"ל החוקש והיינו
דכ"ט לענין קידושין כו"ט זס בגמ' דבכורות אבל לא כחוב כגו' שבגמ' דחשד לדבר או
בחשד לכל החורס וכן הביא הג"ה הרמב"ן ז"ל בהי' בכורות כמו החוקפתא עיי"ש ויחבן דכל
החוקשים ז"ל ה"ס גירסתו כגו' החוקפתא ז"ל חס דה"ן על החוקי הביא אותו וכן ז"ל בק"י
דקח קע"י זו והרמב"ם ז"ל פ"ג מהו איקורי בי"א עיי"ש ומשום החוקשים ז"ל לא
הביאו זה הדין שלא היה גירסתו כן . ועי"נ י"ס להפמ"ר בהוראת הרי בית מאיר ז"ל
כיון דכחוב בגמרא :

נו סעי' י וסוד שמיטתו כשרה וכו' . כן עיקר בהוראת וכן ז"ל ודלא כי"ש פוסקין וכן
העלינו לעיל סי' ז אות נח :

זו סעי' יא עומר שצעיר או עמין צעיר וכו' . הכא עיירי שאינו לא חנוך עומת
עמון ולא עומת נפשות ללא שהעמין לרלונו ואעפ"כ כיון דקח אתי סתתא
ולא שסוף יסודי נאמן . פ"ה סק"ג ופ"ט :

חז עס ובעיר אחרת ככנס צבית ישראל ואומר שהוא יסודי וכו' . ואפ"י דך' ויורר זה
כשילך לנאקוס אחר יסודי ויאמר שהוא עומר לע"ז צפני גוים אפ"ה נאמן דאי הוה
ומחגייר פשיעא לו יהי' שהיה גוי גמור וקבל עליו מהיבא הית' דלא להוי דיניה כדון
ישראל ללא עומר זה כך דרכו כו"ט פעמים דכשילך צפני גוים אומר שהוא עומר וכשיבא
לפני ישראל אומר שהוא יסודי . פ"ה ס' :

נט ונראה דוקא ישראל שהעיר שידע באונותיו האמתית ומוקמינן ליה לחוקתיה דיהודי
נאמין אמונה הטובה והאמתית אבל בר עתהגיייר וראינוהו מעובד ע"ז צפני כותים
וכשבא לעיר אחרת אומר שהוא כופר בע"ז לא נהיינו ומוקמינן ליה בחוקתו הרשונה שהיה
זה מתחלתו עד דמקבל גירות וחדש . פ"ה ס' :

ס עס אינו עושה י"ן נסך . י"א דלאו דוקא שאינו עושה י"ן נסך ללא דגס בשאר איקורים
נאמן . להם העורות פ"ק דחולין קק"טו על הכ"ט אות ז פ"ה ס' . וי"א דדוקא
י"ן נסך אינו עושה אבל בשאר איקורין אינו נאמן כיון שעכ"פ עע"ז לחתו . ס"ך קק"כד
כ"הג הג"ב אות פח ולעיל סי' ז הג"ב אות כו לדברי הרי ל"ה עיי"ש פ"ה סק"כא
לח"ה סק"ג זל"י קק"טו וכן עיקר :

סא ודע דעומר זה לא עבד לפנינו ואומר שאינו עמין צעיר לבד מהכי ללא שאומר
שהוא יסודי גמור אבל אם אינו אומר בפנינו ללא על ע"ז לא נהיינו עד דאמר
נפיקוס שהוא יסודי גמור . פ"ה ס' :

סב וכו' דדוקא אם אנו נרביקים כשאומר שהוא יסודי אין לו הנאה בזה בטוס אופן כלל
ולא נפסי הבעה אבל אי איבא למיחש לחדא נהכי לא נהיינו . פ"ה ס' :

סג לענין עומרים שלנו על זה הזמן הרי החקיד בפ"ה ס' עשה בהם כו"ט חילוקי דינים
עיי"ש . ואני אומר דהו דוקא על עומרים שבזמנו אבל עומרים שבזמנינו כולם נקולקלים
ועומרים בשעת נפשו על כל החורס בילה ואינם נאמנים כלל ועיקר :

סד סעי' יב האקוסים שנטארו בארלוחה אם הם וכו' זינם לבין עלמס וכו' . דוקא
לחוס דלחשוק לן כי אין למידין לחוס נאמין לכל האקוסים . פ"ה סק"יד :

סה עס ואין אוקרים י"ן צונגטן . לאו דוקא ללא ה"ס י"נס עלמס וותר . דוקא אי
ק"ס לן צגוייהו דיכולין ליזכר עונגט גוי סאכין עליהו גס בה" . פ"ה סק"טו .

סו סעי' יג אפ"י שצבועה : כ"כ וכן ז"ל לקמן סי' קכד קע"ו עיי"ש והיא מהפוזת הרקצ"א סי' ד :
העומר לחבירו דבר שאקור באכילה אם עד שלא אכלו וכו' ואם נשאלנו
נודע וזה שאכל אבל והוא יסודי לו הדמים וכו' . הנה צע"י ז"ל וקע"י
שאלנו

שאלנו לא י"ס נפקותא לענין איקורא ללא דוקא לענין עמון ולכן לא נאריך בזה ולא
בכחוב ללא וזה שנוגע לענין עמון והנה לידוע לענין עמון המיליא מחבירו עליו הרה"ה
וכל דין ש"ס צו פלוגתא יאמר המוחזק ק"ס לי כמו פ"ו הוזהר אותי ואולם אכחתי
הספרדים קבלנו עלינו הוראת וכן ז"ל וכל מקום שפסק וכן דין אי אלו יכולים
לומר ק"ל כנגד וכן . ועתה נכתוב לענין דינא דהא דקחתי המוכר לחבירו וכו' ואם
נשאלנו נודע וכו' והוא יסודי הדמים היינו דוקא אם ה"ז יודע מקידס דהוי טרפה ונכרו
צמוד אבל אם נוכר בחוקת כשרה ואח"ך נמ"א איזה טרפות צבועה דלא פשע מדי צוה
מוכר אין לקנסו צוה שכבר אכלו ללא אם הקונה נתן דמים ואכלו איז עמויב המוכר
לחשוב הנשר שאלנו הקונה דמי טריפה צול ויחזיר המותר לקונה מה שלקח יותר נדמי
טרפה . כן פירוש דברי הפ"ה סק"ב . אבל מה שהוא צעין הו"ל מקח טעות ויחזירו
לו והוא יסודי הדמים . והגם דהרי נחנה אפרים בהו קוקי עמון סי' ט ס"ל דגס צבונג
אם אכלו מחזיר לו כל הדמים ואינו נכסה לו דמי טרפה צול עשוס דנפשו של אדם
קלה בהם ולא נכסה באכילהו ומקחו נקח ועוד להחזיר לו כל הדמים וכ"כ קה"י ז"ל
נ"ט יכול לומר ק"ל כפי הט"ז וס"ך ופ"ה דצבונג אינו עמויב להחזיר ללא דוקא מה
שלקח יותר נדמי טרפה צול . ואם הלוקח עדין לא נתן דמים ואכלו אין המוכר יכול
להלי"א מן הלוקח כלים דיאמר ק"ל כפי הרי ונח"א וקה"י דאפ"י צבונג הי"ב להחזיר כל
הדמים וכ"ש אם עדין לא נתן אינו יכול להולי"א נח"ו :

סז עס ואם נכרו הלוקח לגוי וכו' ישלם לו דמי טריפה וכו' . אם נכרו לגוי עדי"ה אם
צ"ק אינו נוכר ללא צעשר ז"ה"ס לליטרא והם נוכרות ציור נשווים כגון שוכרות
צ"ב ז"ה"ס אין נחשבים עמו ללא עשרה ז"ה"ס דמי שוכרו ציור מזה הו"ל כמלי"ה
צעלוח ואינו צדן ס"כנס צחשצון כדי שלא יהא חוטא נשכר . פ"ה סק"ב . והגם דהרי
הו"י"ט צבכורות קוף פ"ה ה"ו צד"ה ישלם לו דמי טרפה וכו' ק"ל דאם נוכרה ציור
שנחשב כפי הדמים שיקבל ע"ה הלוקח אומר ק"ל כפי הפ"ה ואינו עשלם לו ללא
דוקא דמי טרפה . אבל אם נוכרה פחות נשוויה דהיינו שוכרות צ"ו ז"ה"ס מלי למימר
לשו אפסדתן זו ז"ה"ס ומחייבי לבלוי"הו . פ"ה ס' . וזה אין צו פלוגתא שכן דייק
לו המענה דקאמר ישלם לו דמי טריפה ונשוע כמו טעוס הטרפה ולא פחות :

סח עס ואם היה דבר שאינו אקור באכילה ללא מד"ס וכו' אין המוכר מחזיר לו כלום וכו'
ודלא כפי הפ"ה סק"כד דק"ל שוחזיר לו הפפרט ש"ס צין כשרה לעריפה דיאמר
לו המוכר ק"ל כהש"ך קק"טו ופ"ה סק"יז שאין המוכר מחזיר לו כלום :

סט עס וכל איקורי הנאה וכו' מחזיר הדמים ואין צו דין מוכרה כלל . ואפ"י אם
נכרן הלוקח לכרי או אכלן הדמים ללוקח דא"ל הלוקח למוכר נא"י אפסדתי .
פ"ה סק"י קה"י סק"י"ג ודלא כהה"ו"ע עס ד"ה נוכרו לככיס וכו' דק"ל דיחזיר דמי למוכר
דמלי אומר ללוקח ק"ל כפ"ה וקה"י :

ע סעי' יד ואח"ך נודע וכו' דינו כמוכר דברים האקורים נד"ס . שאין המוכר מחזיר
לו כלום ודלא כפ"ה כו"ט צמ"ך אות סח :

עא עס הגם ואם נוכר לו דבר וצבועה שאינה חוקת כשרותה וכו' הוי כאלו היתח
ודאי טרפה ולריך להחזיר הדמים . הנה צוה הדין צבועה אינה חוקתה ולריכין
לאוקרה נוספק אם הנשר קיים מחזיר אוהו למוכר דהוי נקח טעות ולי"ה צה פל ג"ה ואם
אכלו הלוקח אינו יכול להצוע הדמים וכן המוכר דיאמר המוכר ק"ל כפי הש"ך ודעתיא דאינו
מחזיר הדמים ואם עדין הלוקח לא נתן דמים ואכלו אפ"י לדעת הש"ך אינו יכול להצוע
דמי מן הלוקח דיאמר לו אייתי ראיה דכשרה ה"ו וסק"ל :

עב סעי' טו המוכר דברים האקורין ועצירין אותו וכו' . אפ"י צפעס איז שמוכר
דברים האקורים או ילאה טריפה נחשת ידו ועצירין אותו . הרש"ב
ח"א סי חרי"ב צ"ה אות ו ס"ך קק"ל ושכ"כ הר"ב"ש סי' ק"ג ומהר"ב"ל פ"ה סי' טו פ"ה
קק"כ"ה פ"ה סק"ך וכן הסב"ו כל האחרונים ז"ל ודלא כדנשוע צהגם לעיל סי' ז סק"ב
לכנר

[כה]

דכבר דמו דבריו כל האחרונים והגאון הקהל מהא קח דף רכו עשה וכו' וככה עשה אהרין בזה והביא דברי ספרה משה חייב קיי כו עכן קהל ורלא כהני כרס שלמה חייב קיי יו דקאל דפעס או אינו נפקל והחמקל דהס כל רלויות סרי כרמש עיטאז והעלה דכן קי כל הסופקים דנפלא נפקל ומעצירין אותו :

עג סס ואין לו חקנה עד שילך למקום שאין מכירין אותו וכו' . הראש זיל בכו מים עמוקים צהאב קיי כד העמיק רחבי צדיקים אלו והדור לו כל רבני האחרונים זיל ומריביל צהאב כלל ע קיי כה הרשדאס חייב קיי על ונרמיאט חייב קיי יד וטו ומשפט לדק חייב קיי צ וסיי כע ועפ ומרמאס חייב קיי יג ויד ופרמא קקאכה ופרמא קקאכ וכמעט כל רבני האחרונים סקניו לדבריו . ועל כן הביא דבריו אהה לאהה ומה שיש נפקוהא לענין דיכא . הראש זיל הביא דו וניכס צענין טבה טילאס טריפס ותחת ידו ונביא כל הדו וניכס ומה שיש עליה מן האחרונים זיל המין הראשון מן הטנחים קיש בהס חסד חייב וניכס ומה שיש סבדקים וסומעים לעלמס ומוכרים סבקר או הטנחים סקומעים לאחרים ונוטלים סכרס מן הכשרות ולא מן הטנפים או הטנחים סקומעים בהס כדי שימכרו להס הכשרות והס ילכו ויעברו אותם כדי להסתכר בהס כל אלו הטנחים דין או להס סומיד סחלא טריפס ותחת ידס אפי' ומפעס ראשון ומפעמים אותם ומעצירין אותם ואין להס עוד חקנה לעולם ליקח מהס צטר עד שילכו למקום שאין מכירים אותם ויחזירו אבידה וכו' או ישמעו לעלמס ויוליאו טריפס לעלמס וכו' דכיון סהחזירו אבידה דצב ססוב ודאי הדור צחו ומחלת איסור ומון וכגון סעשו כן צמקוס שאין מכירים אותם דבודאי עשו סקונס בלא סעמס .

המין הבי טנחים שאין בהס חסד חייב ומון אכל הס ומוזים על הלבור והס הטנחים שסס מוסכרים לקהל סיקחו וכל בהמס ובהמס צין סחלא כשרה צין סחלא טריפס כל אלו הטנחים דין או להס סומיד סחלא טריפס ותחת ידס אפי' בפפעס ראשונה מעצירים אותם ואין ומחזירים אותם למלאכתן אלא בצבלת דברי סברות סיקבלו עליהם צפני גו חצירים סיהיו זמרים ומאן ולהצא אכל אין מנדים אותם ולא מענישין אותם וכו' צין עיכס ומון צין עוכס ומלקות וגם איכס לריכין לעשות סקונה דפי זה צוכר אלא בקדמא צלבד קיי . אכל אס ילאס טריפס ותחת ידס גימס ומפעמים אותם ומעצירים אותם ואין להס חקנה לחזור למלאכתן עד שילכו למקום שאין מכירים אותם ויחזירו אבידה דצב ססוב מפני שהס צחזקה מוידין .

המין הגו טנחים שאין בהס חסד חייב ומון וגם איכס ומוזים על הלבור והס הטנחים שהס סומעים וצדקים בהסס או סנוטלים סכרס ומכל בהמס צטוה כשרה ועריפס כל אלו הטנחים דין או להס שאין מעצירים אותם ומלאכתן עד סחלא טריפס ותחת ידס גימס ולא ומפעמים אותם ומעצירין אותם ואין להס חקנה עד שילכו למקום שאין מכירין וכו' ומפני שהס צחזקה מוידים . **המין** הדו הטנחים שהס ומוזים על הלבור לסחוט ולצדוק והס הזיקו אה ומון הלבור סניצלו . הבהמות שלהס שאין כאן אלא הסקד ומון דיכס הוא שאין מעצירין אותם ומלאכתן אלא אחר גימס סכבר סומזקו לקקל אכל בפפעס או ובגימס סערין לא סומזקו לקקל אין מעצירין אותם אע"פ שהן כמותים ומוזים סלריכים להיות זמרים הרבה צנולאכהס ומפני שהעמידו אותם הלבור עליהם אלאכ סהרו בהס הלבור שאז אפי' בפפעס או מעצירין אותם מפני שכיון שהסרו בהס וסס לא סספו להחראס סרי סס כנוידין לקקל אכל לא מנדין אותם ולא מענישין אותם צטוס עיכס אחר וכו' ומפני שאין כאן אלא הסקד ומון צלבד ולא חסס איסור . אכל אס אפסר סיחזרו אותם למלאכהס אחר גימס אכי ומקוספ צוה ומפני שיש פנים לכאן ולכאן דאיכא למוימר כיון דאין כאן אלא הסקד ומון אכס צידס הוא לוותר מוונס או איכא למוימר כיון ססומזקו לקקל הויל כהסוד דאין מוכרים להס בהמס לסחוט אע"פ סחחרים עוונדים על צו ומפני שהס מועדים לקקל עכ"ל הראש זיל :

עד ואחר סכחצו דברי הראש זיל כחזור וכחצו על דבריו על כל פרט ופרט וקודם כחמיל צמין הראשון סכחצו דטוחי דאיכא חייב נפקל אפי' צפמא מעצירין אותו ואין ומחזירין אותו עד שיפעס סקונס דפויצ ולא ידענו חייב ומון זה כמה שייעורו . לריך סחדע דחייב

דחייב זה אפי' טוה סרועה כו"מ הרשדאס חייב קיי ונא דסוחמס סנוטלים סמוליגמא ככסין צגדר המין הראשון דככל סהורה טוה סרועה ססוב ומון . הרשדאס זיל סס וכן הביא סס ומסס הראש זיל סיות מעריק"ס הנקי אהלי יעקב קיי כד וקיים ומי יסחור עס סציררו סס וכן סכרס סרי ומפעט לדק חייב קיי מה דף קמו סוף עשה וכן סכרס סרי צני אצרהס חייב קיי ס חקאל חייב קיי קמע דף רכו עשה וע"כ וקיים והכי נקטינן צלי ססק עיי"ש ודלא ככחמסג הג"צ אה וכו' וכ"כ ספרהס קיי יח סקאל זמא חייב קיי א וכן כראה מפחות ומן זיל צקי אציר קיי כו :

עה כחצו לעיל דטוחי שיש חייב אין לו חקנה אלא צחזקה דפויצ ומיו אס יתקרו צני העיר לעשות הדבר צסכמוס סיטול סכר וסכשרות צטוה עם סטרפות או סיהיס סכרו קלוב ומסהל כך צצצוע כדי סלא יסיה סוס סקס חייב וסכר סיעשו כן אס ילאו לזה סודק סדואג על מעסס סחריע על ידו ויקבל דמס צפני סחמי סעיר כרלוי אז יס לו סיקון לחזור לאומותו כיון דסוב אין לו סנאה וריח לפסופ . ומרמאס חייב קיי יג דף יג ע"כ כחזון סמואל קיי לצ הביאו סחקאל סס קיי קסג דבר עשה חייב קיי א והגס דסחקאל סס סקס צדין זה וסכר סרוואס ירלס דאין רלויותו ומריעות ולרבים סומעים :

עו טבה סטוחי צהמות ולוקח סכר מן סכשרות דוקא ולא מן סטרפות אכן צוה סעיר סקלצ סככי מקבל עליו להספיק צטר ליסרלל כל לרכס די והותר ואס ימלאו מהס טרפות עביא אחרים סחתיסס עד סיהיו כשרות דמס סקסל לריכיס עטרים צהמות הוא סוחמ וסולך עד סילאו כו כשרות ואח"כ מקלק ידו מן ססמיעס וא"כ סוחמ זה הגס סלוקח מן סכשרות ולא מן סטרפות אינו ומסיד כלוס דלס ילא טריפס מוכרס להביא אחרת סחתיסס וליכא סכא חייב רק טריפס צעלמא ואס ילא טריפס ותחת ידו פפעס או קני בקדמא והיו כעצמים סכחצו הראש זמין סכו . סמות זמא חייב קיי א . ומיחו עעס זה מהכי להיות סקיף עם טעוים אחרים ואין לקמוך על טעס זה לצדו סחרי סרי זיל סס הביא עוד טעוים אחרים לכדון סלו עיי"ש :

עז ומזה ילא לנו סיתר לסוחמי ותח סה צגדלד יעמא סיס מנחג כצצמסס סוחמ צציתו ומחלקו לעניים סכמוס פעמים כודרים כצט או לחלקו לעניים והמנחג הוא סחריכס לוקחים סקל ומנו סקולצא סהסוה סגאצילל סלוקמים מכל לאן ולאן משוס דסוח לעניים אכל דוקא ססוחמ לוקח ממנו סרק סזרוע והכחף סה אינו ססוב חייב משוס סלוקח דוקא מן סכשר כיון דמוכרס סצמסס להביא אחר סחתיו משוס שיש עליו כדר אכס לא יס צו חייב והגס דסרי זיל לעיל ומפעט דצעי עוד טעמים אחרים סכא סחמי דסס סגוי סקיבל עליו להפליא צטר לקהל אינו סכרס חזק כ"כ לסחוט עוד דיתכן כוה סעמים לא כסאכ אכלו עוד לאן לסחוט משוס ססולכיס לרעות ומסין יביא עוד ועוד יכול להיות כוה סיצות סלא לסחוט עוד אכל סכא צמא מוכרס לסחוט אחר סחתיו ואין מוכס כיון שיש עליו כדר ואפי' אס לא ימלא צידו סיוס מוכרס לסחוט אחר סחתיו ומל ואס כן ליכא חייב . וכ"כ אכתי יס לסוס כיון דיס סרבה סוחמים ומוזים מן סקל על ססמיעס חייסין דסיוס סצמסס קרל לסומעון לסחוט זה סלאן וילא טריפס ולמחר כסיציא אחר לסחוט יקרל לכאזנן לסחוט וא"כ ססוחמ סרלשון ססקיד זמא דסמכסג הוא דכל ססוחמים סס סוחמסס צוה ואס לוקח סומעון יביא אותו לסוחמסס וכן כלאזנן יביאסו לסוחמסס ואין סקס כלל דסמוד ומון :

עח י"א סעוד יס חקנה אחרת לוס ססוחמ דלית ציה חייב ואינו יכול לילך למקום שאין מכירין אותו וכמה כוה סיצות אס כראה אותו ססוח דואג ומסחרט על סומעים סעצנו עליו וקיבל עליו דמס צפני גו חצירים יכולים לסחזרו לאומותו עיי סיניסו סוחמ כשר אחר עמו ולא יורסס ססוחמ סזס לסחוט לצדו כי אס צסלטרפות ססוחמ סכו עמו וכל או יצדוק סכינו סל סצירו סחלה וסוף וגם יצדקו סריאס כל או ומסניסס דסו ליכא סוס סקס כלל . הראש זיל סס צקיף סססוה גומר כלל א קיי א וסכרס עמו סרי מנה יוסף סס צקיי צ וכ"כ סרי מטיי חייב קיי ח ומ"כ חייב קיי ג דבר עשה חייב קיי א צמא חייב קיי צ . וי"א דחקסס זו לא עסכי דסייסינן סמא יססס וידרוס ולא יכניס סצירו כיון דסחוד סיי צ . וי"א דחקסס זו לא עסכי דסייסינן סמא יססס וידרוס ולא יכניס סצירו כיון דסחוד סח

הוא ועוד יש להשיב להם החירו צמור עיי צדיקת סכין ולא חייטין טיטסה או ירוס אף
 לבחתיי היינו צדק עכאי אלל למוזר או הסקוד להאכיל טרפה לקוחט וצדק קבוע
 לא שוענו שהרי סקולי טיטסה סכתיי דפעמיס עניד ולאו אדעתיה ואי עניד הרי נחמד
 להאכיל עיי חמו ואין נחיר לו צדק המלוי ורגיל בקבע . חקאל חייד קיי קסד דף רלו עייב
 ועייד ודף רלח עייא עייש וכן הסכים הרי צנו ונהרדמח זאל צדמל חייא קיי פד דף קע
 עייב עייש מיהו כהז הרי הנדמל פס דאשכר להקן עור דמלצד דחצירו צדק סכינו החלס
 וקוף כאמור עוד זלח טיעמיד על גצוי צעת השחיטה וחו ליכא למיחט לסמח יטסה וירוס
 עייש . ולענין צדיקת הריחה יש להקן שלא יצדוק החשוד צראטונה שהרי אשכר שהניח ידו
 ונתק הקירכא עיי הנחה ידו שלא כדח אלל צהחלה יצדוק הכשר ואחייך החשוד . חקאל
 פס צקיף סקיי וציה ליכא למיחט למדי . ומלצד דאשכר לומר דלס אהר עומד עייב ליכא
 איקורא כלל ואפיי למונהו צריס הוהר ווף אה"ל דיש לפקפק למונהו צריס חמו אין מלד
 זה שום כח ויכולת ומקסיק צידינו למוחה שלא יונו אוהו לשוחט לצריס אס הדבר נוקוד ציד
 העיר שופטיה ומנהיגיה ואס קצרו וקיבלו אף צכהייג דיש להחמיר חמו כיון דחינהו צדיקו
 ניחא להו צהכי מי יעזר כוח לעמות ולאקור כיון דמדיכא צאחר עומד על גצו מוחר
 לאכול ושחיטתו . גד"ל פס :

עט

הגם דלמירין טבח שילח טריפה ונתחת ידו ונקטו השוקקים צדצריהס טריפה
 כגשון הגמז בקסטרין דף כה שהו טבחא דנפלא טרפתא ונתותיה ידיה חמו סאה
 אס ילח נבילה ונתחת ידו כגון טפסלה צפיקול שחיטה וסכריה טבחא דחמו גייב נפסל
 וצעי חטונה חמורה דפוז"צ ואין הפרס צין נבילה לטרפה כלל . הרי חמו עייא פס צקי גוייר
 כלל א קיי צ ודלח כהרי גוייר פס קיי א דק"ל צצאיקור נבילה קיי צקדמח אלל העיקר
 דגם צנבילה צעי חטונה דפוז"צ וכייב צקי חמו עייא קיי ח דף יג עייא ונח"צ חייד קיי ג
 וכן הסכים הגאון חקאל חייד צקסיי קעט דף רכה עייא וצקי קקא דף רל"ה עייא ועייב
 האריך ציה וכתב דכיון שאחר טעמא נבילה הכשרה להנלחו דחמו א"כ מה צין זה לטריפס
 עייין פס צאורך וכהי נקטיין :

פ

ועתה נחזור על מין הצו סכתה הראש זאל ואס הטבחים שאין צהס חשט חמו כגון
 פהס וטכריס דין או להס שומיד סתלח טרפה ונתחת ידו צפ"א ועצירין אותה ואין מחזיריט
 אותה למללכתה עד שיקבלו עליהס צפני גו דצרי סצרות וכו' . סהס צכאן יש להסתפק
 סכנה זמן ועצירין אוהו עד שיקבל דצרי סצרות ואחייך מחזירין אוהו . לריך סחדע סלריך
 לסעציר אוהו מחזירתו לו יוס כחייט וכן זאל צציי צקי קד וצס הגייא צס רלכ"ה דענה
 סמולל אחריי סלצ לריך לסעצירו מחזירתו חדס ימיס עייש וס"ה דכוותה . הגאון חקאל פס
 קיי קקט דף רלע עייא ודלח כהכנהיי קיי יח צהג"צ חיה קד שהציה וצס דע"א
 דועצירין אוהו אינו אלל רגע וכן כושך אחריי הרי זאל יוקף צחייד קיי א דלח סיה אלל
 צעיין חדס ימיס כחצ"היי זאל וכן פקק רש"ל צפ"ה וסכ"כ סר"ס וינן וצס סאגודה
 וקייס חקאל פס דכהי נקטיין וכייב סרצ צנו צקי נד"ל חייא קיי עט דהוקצע סמנה
 צאזוייר יעייא דעפעס רלכונה וקניס ועצירין אוהו מחזירתו לו יוס ואחר לו יוס מחזירין
 אוהו צקבלת דצרי סצרות :

פא

עוד כתב הראש צעין הצו שועצירין אותה צפעס או ואינס מחזירין אותה לאחזותה
 עד שיקבלו עליהס דחמ צפני גו וכו' . סה דקיי לן צקדמח היינו דוקא היכא
 דרלכונה צוכה ונחלחט ומלעטע על סחלחו אחר חטא למיעוט הקפדהו צאיקורין צכהייג
 דוקא הוה דקיי לן צקמ"ח וגם צעיין סתיס חטונה סליחה צלחי סכונה אלל אס יש לחוש
 להטענה דנה סצוכה וליעק הוה כדי שלא יעצירוהו לא קיי צקמ"ח וגם צעיין סתיס
 מוחזק לחדס כשר דחתי צעיין סתיס ויחזיק לחדס כשר וגם סיה צוכה ונתלחה על מה
 סליכע צלחי סצרות . סרס"צ זאל צקיי ב וצקי סרלד ונרס"מ חייד קיי מל וסרס"ל
 פייג קיי על וסרס"מ חייב חייד קיי יד פרי"ט פס צני אצרהס חייד קיי ס :

פב סל דלמירין דעצמה דליכא חמו צפ"א ועצירין אוהו וקיי ליה צקדמח היינו
 דוקא אס אין צבור לן שהו חייד אלל אס הוה צבור לנו שהו חייד ומוזל צאיקוריס
 וצכוונה רלח להכשיל חת חצירו הגם שהו פעס רלכונה ווף דליכא חמו לא קיי לן
 צקדמח אלל צעי סקינה דפוז"צ . פרי"ט קק"ך קיהי צוה סקיי חח"רי הלוי צקי גוייר
 חייד קיי צ וצס הציא סכ"צ סאגודה וכו סכן נרלח גייב חטונה וסרס ומוצלין קיי
 עו וכן נרלח וס"מ"ח דצרי ריבות קיי רפא צני אצרהס חייד קיי ס חקאל פס קיי
 קכז דף רכה עייג :

פג כתב עוד הראש צעין הצו שלא יש פס חמו דלח ילח טרפה ונתחת ידס גייב
 ועצירין אוהו ואין להס תקנה אלל צהטונה דפוז"צ וכו' . וצע"ע מדברי סרל"ס
 דאפיי אס ילח טרפה ונתחת ידס צייב קיי צקדמח ולא צעיין חטונה דפוז"צ אלל דוקא
 צייב וסגם דסרל"ס צהטונותיו כלל כו קיי ל כהז סקיס וגי"ס וצע"ע דצ"ג גייב צעי
 חטונה דפוז"צ חמו להרל"ס לא פסיקא אלל כנחפק צדבר וכיון דסרס"צא פטיטל ליה
 דדוקא צייב חמו אין ספיקו של סרל"ס מול"א מיידי ולאו דסרס"צא וסרס"צא
 נקטיין . וסרס"ל חייא כלל ט קיי נג פרי"ט קקכ"ח פרי"ט קקכ"ב וכו"ח ונחטונה וסרס"ס
 חייב קיי יד נרלח דכן סקיס לנרס"ל דוקא גייב וכן נרלח ונחטונה וסרס"ס סיה צקי
 וצפעט לדק קיי עה עייש וכן נרלח ונחטונה הרי צייד חייד קיי צ וס"מ"ח הרי דבר וצס
 חייא חייד קיי א עייש :

פד שוחט טי"ל טרפה ונתחת ידו צייב וסוה מן סמוין הצו שלא יש חמו סהכסיר חת
 סאיקור וצפעס גו אקר חת סמוחר סכמה פעמיס סטריך כנה ריאות וסיו צחיס
 צודקיס סחריס ונכסירין אוהס זה לא נוקרי גייב פזה סהטריך חת סמוחר אינו מלטרף
 עס צייב סחריס סהטיר חת סאיקור דהגם דקיי"ל מי שאומר על אקיר עוחר הו"ל
 כאלו אומר על עוחר אקור כחייט צהטונת סר"צ"ס זאל קיי חלו אפ"ה אינו מלטרף
 עוחר דמי סהטיר חת סאיקור הוה נפסל ונחמת רעיות טי"לח טרפה ונתחת ידו אלל
 חייט על סמוחר אקור זהו נחמת חקרין ידיעה וסחכתו סילך אלל צקי וילמוד ואינו
 נפסל צכך שאחר סלמוד חוזר לכסרותו ולי"כ סשוחט הוה לא נוקרי אלל צייב וכיון שלא
 יש חמו צקדמח קיי . הרי צייד חייד קיי צ ודח"ה לדצרי הרי דבר וצס חייא חייד
 קיי א דליקף אוהס לגייב דלח סיה ולא נחטב אלל צייב וכן עיקר :

פה כתב עוד הראש על סמוין הצו דלח ילח טרפה ונתחת ידו גייב אין להס תקנה
 לחזור למללכתה עד סילכו למקיס שאין מחזירין אותה ויסוירו אבידה צדבר
 ססוב מפני סהס צחוקה מוידין עכ"ל וכן נקט וסרס"ל צלטינו פס . וס"ה וסרס"ס צחייב
 קיי יד גומס עיי דצסלנח כשיס חמו סייך לומר חטונתו דיחזיר אבידה צדבר סצב
 דסדר ציה ונחמדה ומוין כדפרי"ט זאל אלל היכא דליכא חמו עס סייכות יש לתפנותו
 צחזרת אבידה צדבר חטונ וסעלה וסרס"ס פס דדוקא היכא דיש חמו הוה דלמירין צני
 סילך ויסויר אבידה צד"ה או יוליא טרפה לעלוו ד"מ אלל היכא דליכא חמו חטונתו
 כסיוליח טרפה לעלוו סזוחר צערפה סככסל צה אפיי צדבר חטונ אלל סצבת אבידה אין
 לה סייכות לעצירה סככסל צה ואשכר שהרי וסרס"ל זאל אצב טעפיה נקט היכא שאין צו חמו
 חזרת אבידה עכ"ל וסרס"ס וכן סנה סרצריס צלסין הוה וסרס"ס צקי וצפעט לדק חייב קיי
 עס דף קצו עייג וסדין עמוו דרצריס של טעס סס דכיון דללו סחוטטיס ליה צחו חמו
 וסעצירוס וצסוס דהס כעוידין א"כ מה ענין סחזרת אבידה לכאן וזון סתי"ח על רצרי
 סלחטונות זאל דכולס סציולו דיצר סרל"ס וצפרטו ספרי"ט וספרי"ט חייך לא נכסו עוה
 וסגם דהרי וצפעט לדק פס צקיי צי נרגש עוה וכתב פס דף ס קוף עייא חיי"ל סנה
 עכ"ז קיי דלנה סלריכו סחזרת אבידה צדבר חטונ אקר יורה דאין לו חמו וכדפרי"ט
 פס צגווי אחר דליח סכא טעס חמו וכו' וחי"ל וס"ה וס"ה צדוקת כאמר דלדעת סר"צ"ה
 הוה כסחוטב לטחריס סכן הוה מושכר וצני סגדי"ה ועכ"ז הוה מול"א טרפה ונתחת
 ידו וצסוס חמו סיסווקוהו צני סגדי"ה צככירוהו צסוהו מול"א סן צעיני צעלי סססעס
 כסגול"א

שיעשה השוכה קלה או חמורה הכל לפי הענין אם צוהי דביני צני שלל הוכשר להזנה לזמנחתו אי ולי שחיט לעלמו כדי לאכול הוא או דילמא צד וכו' להפרישו כיון ששחיטתו חקורה גם לעלמו כאשר וכשאר הדבר צפק : מק"ל עם סיו קנה דף רלד ע"ד ורלה ע"א וע"ב וע"ג : ומ"ו לאכול צביה החסוד שהעבירוהו מנה שחט לעלמו חקור כיון דעכ"ם לגבי דין כל שלל עשה חסונה כדינו חקור לאותו דבר וקרי ואין לאכול ושחיטתו : מק"ל עם צקוף הקי :

צו טבח דח"ו טילה טרפה ומהת ידו דקי"ל שהוא פקול וועבירין אותו עד שיעשה חסונה דפ"ב איכא לכפוקי אם שחיטתו ונדיקת החסוד הוא שחאקר לכל אם הוא מדרבנן מדין ספק ונחם לחסוד לאותו דבר אין הדבר יולא מידי ספק אומד ודין הורה הוא לחקור דכל חסוד לאותו דבר אינו נאמן מן החורה והיול כשחיטת גוי דשחיטתו נכילה הו י"א דפקולו הו מדרבנן עמוס ספק ולא ומה"ת : טיות גומר חיי"ד כלל א סיו א"ב סכן דעה מהריק"ו שרם לג והרד"מ ח"א סיו רלו וכן סיו ויין סק"ו א גם סיו רש"ל פ"א דהילין סיו ט צ"ח סיו א : וי"א דפקולו ודלורייתא דשחיטת חסוד נכילה סיו ולקי עלה האוכל אותה : מק"ל עם סיו קנט דף רלה ע"ב וע"ד ודף רלו ע"א :

צז טבח דשי"ד ציה ח"ו דחטבתו היא עד טילך לנזקט ש"מ ויחזיר אצידה וכו' : אפי' אם ראינו שעה חסונה בנזקטו כהגון דרבי וז"ה וטופרה צלי חזרת אצידה והולאת טריפה נשלו ולא הלך לנזקט ש"מ ויחזיר וטופרה שחיטתו פקולה דכיון דהקטו לעשות חסונה דח"ו נחיס דחייסין לערמה ועבר על גזירתה שחיטתו פקולה אפי' דיעבד : כן משמע וט"ו ח"א ח"ב סיו כד וכו' ודברי הרב וט"ו ח"א סיו ח וכו' סיו ג : מק"ל חיי"ד סיון קס דף רלו ע"ב וע"ג והגם דהק"ל לא החליט הדבר לחקור ו"ו כחנ דיותר נראה דגם דיעבד גזרו ע"מ :

צה טבח דילתה טרפה ומהת ידו צענין קרבות הריאה נפקל גם לשחיטת דחקור לשחוט אפי' עופות הגם דליקור שח"ו הוא נחיס לאו דכילה והוא לא נפקל אלא צלחו דטריפה ו"ו נכילה וטרפה חדא היא וכל שנפקל לזה נפקל לזה : מק"ל עם סיו קסב דף רלו ע"ד ורלו ע"ב ע"ג שהציא כל הפוקים דק"ל הכי וא"ל לכפול הדברים ועיין בצד"ל סיון פב דף קסד ע"ב ע"ג ח"א ח"ב ע"ה שהאריך :

צט מי שנחמד לאכול איקור דדבריהם כגון שוכר גצינות הגוים וכו' ואלא שאקור ודבריהם וועבירין אותו ואין איכילס ושחיטתו דהא כהנו הטור ויין ז"ל בהלכת הקי קע"ף א החסוד לאכול דברים האקורים צין אם הוא חסוד צאי"ק חורה צין אם הוא חסוד צאי"ק דרבנן אין לקמוץ עליו צהם וכו' ע"מ ואם הוא חסוד לאכול איכיל ציצתו לצד כו"ם צקע"י צ ע"מ ו"א וועבירין אותו וחקור לאכול ושחיטתו : מק"ל עם סיון קסה דף רלה ע"א וכו' :

ק וכו' דוקא צאי"ק דרבנן לגערי אכל טבח מדרכו לנקר הכשר והמלא אחריו חוט או קרום וזוה"רין אותו שלא יזול צאי"קין אכל אין וועבירין אותו כו"ם ויין ז"ל לעיל צק"ע סק"ו קד קע"י כ"א : והגם שהחוטין והקרויים חקורה מדרבנן אפי' אין וועבירין אותו דשחיטתו חוטין וקרויים דיע"י איכ"י צהו ולא אחי לזיכל וינייתו וגם איכס ראויס לאכילה אלא ע"י הדחק לצד ואף צביטול אין חקורים ההצטיל דוחקתו י"ש ש"ס כנגדס וועבירין חקור זה קיל טפי ושא"ר איקורים דדבריהם דלא חקרו צהם כי אם לכח"ו אכל לא דיעבד וועבירין אין וועבירין הטבח שנואל אחריו חוט או קרום כיון שאיכס חקורים דיעבד : מק"ל עם :

קא ולפ"ו טבח שוכר צקר שלא הודה ושלל כוולת ית"ר וכו' יניס אח"ש ולא הגיד לקונים שאין לאכול אותו כי אם ללי א"ש ואין לצבלו לריך להעבירו ואלוונותו ונחיס דהו חקור מדרבניהם וכו"ם לעיל דאפי' איקור דרבנן וועבירין אותו : מק"ל עם ורלה כש"ה ע"ג סיון טו ע"מ :

קב ועיהו י"ש נזקט לומר דהא דועבירין אותו צאי"ק דדבריהם היינו אי ידעין צודאי הנזקט דעו"ד גזור היה אכל אם י"ש לחלות דשוגג היה צבל דבריהם נאמן לומר שוגג סייתו ולא וועבירין ליה או י"ש לחלק דצאי"ק חורה גם צפעס או נעשה חסוד אכל צבל דבריהם

דבריהם אינו נעשה חסוד צפעס או : ומ"ו אין לקמוץ על אלו החילוקים ולהקל צאי"ק דדבריהם לענין ועשה : מק"ל עם וצ"ה הליך צעד הר"י ע"ה"ג אכל לא סוף על זה ע"מ : אה"ך ראינו להפריט קס"ו כ דק"ל כ"ה"ש דנחזיר גמור וועבירין אותו ע"מ אצאי"קין דרבנן ואם קחם דלא ידעין אי מו"ד או שוגג וועבירין ליה אחר ג"ש אכל צפעס או אין וועבירין אותו אפי' אי איכא ח"ו ע"מ וחסוד דנפשת פשיטא ליה ואפי' לענין ועשה :

קג י"א דטבח חסוד על איקור דדבריהם דרבנן ק"ם צו ח"ו דכתבו לעיל דועבירין אותו מ"ו לא צעי חסונה דפ"ב אלא צקד"מ סני : מהרי"ב ח"א סיו ג והר"י דוד צ"ו על מהרי"ב ח"ב סיו פו וז"ה ליה מדרב"ה הרש"ב ונשפט דק"ם ח"ב סיו כ"ו פ"א סק"ך : וי"א דאין צין איקור דלורייתא לרבנן אלא גם דרבנן כיון דאיכא ח"ו צעין ח"ב סיו הרש"ב ח"ד סיו ג פ"א סק"כ :

קד גם לקי ראשונה דק"ל דועבירין סני צקד"מ היינו דוקא צפעס או וט"ו אכל צפעס ג"י אף דרבנן צעי חסונה דפ"ב : כן משמע וט"ו ח"א סיו כ"ה סני אפי' אפי' אם קח"י צ"ה הקע"ף :

קה המוכר דברים האקורים ודרבנן דרבנן ש"ס עם ח"ו ועשה חסונה דפ"ב והלך לנזקט שאין ויכירין והול"א טריפה לעלמו דרבנן חסוד לא מחייבי וידי דלמירין דלינו חוט"א צחמורות כגון טרפה דלורייתא אכל צמ"ד דרבנן סהם קלות מיטל צהם דצאי"ק דלורייתא זה"ר אכל צאי"ק דרבנן לא זה"ר : קצ"י צ"ה הקע"י הגם דוהר"ד צן מהרי"ב נכחפ"ן צ"ה צ"ה סיו פו אינו ונפשת פשיטא ליה על כן י"ש להחזיר :

קו אף לקי ראשונה דעובר על איקור דרבנן הגם דלית ציה ח"ו סני צקד"מ ח"ו אי ידעין צודאי שער צמ"ד גמור אפי' צפעס או צעין ח"ב סיו ג והר"י דוד צ"ו על מהרי"ב ח"ב סיו ח"ב סיו ג : דליקורי דרבנן קילי להו לאיכ"י כ"ש ט"ס לחיש להערמה כיון דדס צהו כולי יומא : מק"ל עם סיו קצו דף רלח ע"ב וגי : ולפ"ו לפ"ו צקמוץ דצאי"ק דרבנן דקילי לא סני אם הלך לנזקט ש"מ ויולי"א טריפה לעלמו א"כ סני אלא צעין דעו"ל"א טרפה לעלמו צמ"ד ס"ו חקור אלא ודרבנן ופשוט :

קי מי שחבד למוכר ולא מוכר אפי' צאי"ק דלורייתא צקד"מ סני : מהרי"ב ח"א סיו ג כ"ה סני אפי' ח"ב סיו ג :

קח קל"ב אי שחיס מוכר צטר צחכות והיה לו שיתף שחיס יושב צחד סוף לחכות והיה מולי"א לו הצטר חחכות חחכות דרך חלון לחכות ומוכר הקל"ב הכו' חוק"א א"ה מוצר וצחוק אותה חוק"א היה חחכות או מהזרוע של טרפה כהגו צחותה ונדיה סצורע וסמ"ח סיון להודיע שחיס טרפה ומוכר אח"ך מחמת סק"ו שחיס טרפה וטוען הקל"ב דלית"א הוא דעו"ת ונחמת צלצול האנשים סחיו צחכות לא סת לצו לחכות סק"ו וצ"ה סני חותה חחכות : לענין דינא הקל"ב העו"ד צפנים צחדר וועבירין אותו עד שיעשה חסונה דפ"ב אכל קל"ב העו"ד צחכות שהוא המוכר צטר י"ש להכשירו אם הוא מוחזק לחדס כשר ולא ריע חזקתה ונחמת ליה לומר שוגג הייתי נחיס סנתן אמת"ל ראוי"ת : מהרי"ב ח"ב סיו טל כ"ה סני : מהרי"ב ח"ב סיו ק"ב סק"כ לחס הפנים סק"כ צל"י סק"ך מק"ל עם סיו קצב דף רכט ע"ב ע"ג :

קט הא דק"ל דטבח טילה טרפה ומהת ידו וועבירין אותו וכו' ח"ל עדות גזורה אלא גם צלועד"ל דעו"ב צלי עדות צרור פסקין ליה : מק"ל עם סיו קצ"ו דף רלה ע"ב ודי וסכן נוכח וועבירין שרם לג והרי"ב ס"ו ק"ג והרש"ד ס"ו ס"ו נב וסכן נראה מהרש"ב ס"ו חס"ב וועבירין ח"א סיו קלו : והכל חלוי צעניי חמורה אם רואה צדבר ש"ס לחוס לו חושק עליו ופוקלו ע"מ : וס"כ הרב כרס שלמה חיי"ד סיו י"א שפסק להצדוק דהיס מולי"א רוב כשרות וחצרו היה מולי"א רוב טרפות ע"מ :

קי צונוניו זה סכהגו לצדוק הריאה פעס צו כשמו"ל"ה הקל"ב לח"ן זו נקראת סנהס וכן כהגו פ"ס צדל"ד יע"א אם צדקה שחוט צפעס ראשונה ואמר כשרה וצדקו אותה שא"ר שוחטים ואמרו שחיס טרפה אפי' חסודתה נפקל צכך ולא אעריין דקי"ך שחוט על צדיקס

צדיקה פנים ופניו בן לא צדק יפה זמא שאין עיקר הצדיקה כי אם בצדיקה ראשונה
 פהריאם צחוק הצמחה ועליה רמיא לצדוק יפה תמום שאחר צדיקה ראשונה חותך הקלב
 הריאם נסכין ומקום דבוקה ומוציא לחן ואין הקלב מרגיש כלל שלא הינתק הסיכא בכל
 מעשיו דצחוקה כשה קיימא כיון שאמר הצודק דכשרה היא ועוד שמה הריאה קרובה לדופן
 וללבוש ואינו יוכר בצדיקה פניה כלל שהרי נחמכות כשמתהך הריאם מוקים הצורה ומוציא
 לחן וכיון שכן כל צדיקה ומוציא מתחת ידו בחוקה כשרה ילאה טרפה מתחת ידו מקרי
 דכיון שלא צדק יפה אינו אלא עיקר בצדיקה שאינו מושג בין כשר לטרף ובפסל להיות שומע
 וצודק . הק"ל עם סי קי קסח דף רלע ע"ב וע"ג ועוד הציא טעמים אחרים ע"ש שהאריך :
א"ה עיר אחת שהמנהג היא שהפושטים היא לוקחים שכרם בכל חו' וחו' ומכללות העיר
 ושכר השמימה מכל לאן ולאן נוטלים אותו הכולל ופעם או שני שומעים קטנו
 פשה צמחית צמחית גוי חו' למקולין ולקחו שכר השמימה מ' אריות וכל צמחה וסעליהו
 המעות הכזו מלא הכולל והלקו אותם צינים ואח"כ נודע הדבר לכולל העיר והיעב חרה
 להם וסיף דבר ושללו להם הנס דים מי סקוצר דצגניצה נפסל השומע ועוד דנגנז דבר
 דסיף לשמימה נחשב סתמך לאותו דבר לכ"ע כו"ש לעיל ס"ף אות כז ומשם חזי יד אליהו
 ולעיל סי' ז אות על ו"מ ה"י דוקא צהיבא דסיף ח"מ אכל הכא דליבא ח"מ דהם
 מושכרים והקבל וכי מוכרי ומעמי לית להו פוס הנאה צהא ודאי אין פוס מוקים לפוסלן .
 כ"ל ח"מ סי' פא ע"ש :

ה"ב טבח שילא טרפה מתחת ידו ומחודר לחודר או מחודר לחיחודר ואומר שלא ראה טרפית כלל
 אפי"ם שנוטל שכר והכשרה ולא מהטרפה אין להעבירו בהחלט אבל מעבירין אותו ואין
 מעבירין אותו עד שיקבל עליו ד"ה . ככה"ג הג"מ סי' ד"ה וכן ולא ידענו למי מקדושים הגם
 שהוא כחצ אותה ומשם הרא"ם ח"ב סי' כד לא מלאנו אותה עם . הק"ל ח"ד סי' קנז
 דף רכח ע"ד והגם דהרי עם פלגל בצדרי הכה"ג מ"מ קיים בצדרי וכה"ג שכבר הורה זקן
 צעל הוראה זו ע"ש . ועוד כי הח"קל עם שכ"כ חזי מוגן בצורים סי' ג והגם שכה"ג
 הרמ"א שהכל חלוי למחאה עיני הדיין עכ"פ בצדריה קני ע"ש בח"ק"ל וכן נראה מדברי
 הרי כ"ל בנו צ"י פה דף קעא ע"ב וע"ג שהסכים בן ונחן טעמים לדבר ע"ש :

ק"ג מעשה שהיה צליל עכ"פ ששומעים הישראלים הכזה צמחית ונחמת הצליל קלב
 גוי או שחז צמחה או צידו וצא הצודק וצדק הריאה והכשרה לצמחה הכזו וראש
 אותה בער או ואמר לצודק שהיא טריפה משום שהגוי שחז אותה וקראו לגוי והורה ולא
 צום שהוא שחז אותה וצדק שחוק עשה בן ויש חכמים שכלו לפסול להשומע שהוא אין הדין
 עומם אלא השומע שהוא כשר ואין להעבירו אפי"ם העברה צעלמא דעה היה לו לעשות
 שצדקן זה אין לו לחוש שיחשוט הגוי דמיתת שמה יראנו הישראל כיון שהשמימה היא
 לעין כל ויולאים וככסים השומעים וכמו אכסים בכל שעה ושעה צמקום ששומעים חס לא
 מקרי פטיעה דלא תיסק אדעתיה שיחשוט הגוי צאופן שאין לצודק שהוא פוס עומם כלל
 ואין לריך העברה כלל . כ"ל עם סי' פו ופוא משהי ח"מ ז"ל והסכים עמו חזי
 הוצבר והרמ"א סי' פז ע"ש :

ק"ד ע"י יו' טבח שומעיו מוכיחין שהיה רוצה להכשיל וכו' ומלקין אותו וכו' .
 עכ"פ מוכה דצחוקה דמוכח ומלקין העצם דהא הכל ליבא אלא
 אומדנא ומשום שחך הסיככות והיא מהשונת הריב"ש סי' ק"ג וכנה"ל אות קע ומשם הח"ק"ל
 ז"ל שגם הוא הציא משמות הריב"ש הנז"ל שפסקה בכלן מן ז"ל :
ק"טו עם ומ"מ פטור מלשלם דמי הצמחה לצעלים . פי' אפי"ם שומע מעשיו של הטבח
 הצודק הולכנו לאוקרה ומ"מ כיון שאינו אלא ספק טרפות ח"ל לשלם דמי הצמחה
 לצעלי הצמחה דהמוליא מחזירו עליו הרא"ם . ש"ך קק"ל פ"א ס"א לח"ה קק"כ :
ק"טז הגם שכתבו לעיל דצחוקה דמוכח ומלקין השומע ומ"מ מושם קול רטון צעלמא
 לא מפיקין השומע מהוקחו ואפי"ם צקלא דלא פסיק דכל קול דלא החזק בצ"ד
 לאו כלום הוא וגם צעל נפס ח"ל לחוש צמקום שיש אמתלא שצמחט צמפם בני צלי עם
 סוליא

סוליא עליו עם רע אין לחוש לקול הוא כלום . צית אפרים ח"ד סי' א' והגם שהח"ק"ל
 ח"ד סי' קקז דף רלח ע"ד כה"ג ח"ל וגם נראה דנפול לצד נפסל סכן נראה משום
 הרמ"א סי' חספ"ב שכתב ששומעו עליו וכו' ע"ש . ל"ל שההם הקול החזק בצ"ד
 וגם הטבח שהוא היה חשוד צועשיו שכן קיים הח"ק"ל עם דהכל חלוי צעמי הדיין אם רואה
 צדרי עם לחוש חושש עליו ופיקלו ע"ש וכ"כ מצייט ח"א סי' קלו דהחוקה הסתדא צפני
 חכם הקהל וצפני שאר הצודקים וכו' הרי שהקול החזק וכו' שכתבו :

ק"י ע"י יו' טבח שילא טרפה וכו' לומר שגוג הייתי . וה"מ צלם שלא ראינו צו
 שמשפס ומדקדק צועשיו אבל צלם שאנו מוחזקין צו שהוא ירא שמים
 ומכלל דבריו צמפס והולך צדק נכוחם לא ומחזיקין עליו כולי האי דאין מעבירין אותו
 דמחזיקין צודאי ומשנה הוא . ש"ך קק"ל ע"ש ומחזיקין סי' לו ככה"ג הג"מ אות מד ומש
 הכ"ל פ"א ק"ל לח"ה סק"ב צ"י קק"כ . ומ"מ לריך קד"ח ואם שחז צלא קד"ח
 שמימה פסולה דאין טעם לחלק בין ירא שמים לראינו י"ש אלא לענין להעבירו יומים או
 חדש יומים דרך קנס צ"ה יש לחלק דאם הוא י"ש אלא להעבירו אלא קני צק"ד . פ"א
 עם לח"ה עם צ"י עם . ומיירי צמחה דלא סיף ציה ח"מ דצמחה דאית ציה ח"מ אין
 לחלק לפי מה שהוא אדם דח"מ מעבירו על דת . ח"ק"ל עם סי' קנז דף רל ע"א . ומ"מ
 דין זס קל ומה"מ צומחטו דלחוקר דריס דחוק המוליות הוא להפיר . ח"ק"ל עם .
 ומ"מ הכל לפי ראות עיני הדיין :

ק"י עם אין לו הסתללות לומר שגוג הייתי . הכה קו הרא"ם ז"ל ונמשכו אחריו כל
 רצני האחרונים ז"ל כנה"ל אות עג צאורך דכל טבח דח"מ אפי"ם צפעס ראשונה
 הגם דיש לחלות צמחה אפי"ם כיון דיש צו ח"מ אין לומר שגוג הייתי וצעינן השנייה המורה
 דפ"א . חונס קו ומחזיקין ומחזיקים והלבוש וההיק"ש והרא"ם ז"ל ק"ל דאפי"ם צמחה דח"מ
 כל שטוען דשוגג היה ויש לחלות צמחה לא צעי השונה המורה דאפי"ם דאינו כח"מ ומעבירין
 אותו מ"מ קני ליה צק"ד ח"ל אלא טרפה מתחת ידו צו וגי פעמים שאו גם אם
 צכולן יש לחלות דשוגג היה מויד גמור חסיב וצעינן ציה השונה המורה דפ"א . ואפשר
 דגם זקן ז"ל הכי ק"ל דהא דקאמר אין כח"מ לומר שגוג הייתי שירושא הוא דאין לו
 לומר שגוג הייתי ולא מעבירין ליה אלא לריך להעבירו אבל ח"מ לענין השונה צק"ד
 קני צפעס ראשונה ושניה . ולענין הלכה ודאי דמחזיקין כדברי הרא"ם ז"ל כיון שכתבו
 אחריו כל רצני האחרונים וצ"ם צו ח"מ אפי"ם צפעס או אין לו לומר שגוג הייתי וצעי
 השונה ז"ל . חונס צפעס דחוק שאין כולל עם שומע אחר או כמולא ואינו צקי כ"כ יש
 לקמוך על דברי הרא"ם דרעניה דגם צמחה דח"מ אם עומן שגוג הייתי ויש לחלות צמחה
 קני צק"ד צפעס או . ח"ק"ל סי' קנז דף רל"ב ע"ג וד' :

ק"י ע"י יח' טבח שילא טרפה וכו' לומר שגוג הייתי . וה"מ צלם שלא ראינו צו
 שמשפס ומדקדק צועשיו אבל צלם שאנו מוחזקין צו שהוא ירא שמים
 ומכלל דבריו צמפס והולך צדק נכוחם לא ומחזיקין עליו כולי האי דאין מעבירין אותו
 דמחזיקין צודאי ומשנה הוא . ש"ך קק"ל ע"ש ומחזיקין סי' לו ככה"ג הג"מ אות מד ומש
 הכ"ל פ"א ק"ל לח"ה סק"ב צ"י קק"כ . ומ"מ לריך קד"ח ואם שחז צלא קד"ח
 שמימה פסולה דאין טעם לחלק בין ירא שמים לראינו י"ש אלא לענין להעבירו יומים או
 חדש יומים דרך קנס צ"ה יש לחלק דאם הוא י"ש אלא להעבירו אלא קני צק"ד . פ"א
 עם לח"ה עם צ"י עם . ומיירי צמחה דלא סיף ציה ח"מ דצמחה דאית ציה ח"מ אין
 לחלק לפי מה שהוא אדם דח"מ מעבירו על דת . ח"ק"ל עם סי' קנז דף רל ע"א . ומ"מ
 דין זס קל ומה"מ צומחטו דלחוקר דריס דחוק המוליות הוא להפיר . ח"ק"ל עם .
 ומ"מ הכל לפי ראות עיני הדיין :

ק"י עם ונחמת שאינו צקי יש לו תקנה שילמד ויחכם . משמע דאינו לריך השונה חמרת
 כלל ללא ילמד ויחכם עד שיהא צקי לצדוק ויפסחו אותו מחדש ולא צעי פוס
 השונה כיון שלא נכשל . ש"ח ג"מ ח"ד סי' או דף פד ע"ב צק"ד דף וכן הסכים הרי
 מ"מ עם צקי צו דף פו ע"ד צק"ד דף וכ"כ חזי משאלת ומשם ח"ד סי' ג הציאו ח"מ
 כ"ל צקי פד דף קנז ע"ב צ"ד ח"ד סי' צו ח"ק"ל עם סי' קנז דף רל"ב ע"ב כ"ל
 עם . ויברו כשיחזרו ח"מ כשילמד ויחכם צעי קד"ח . ח"ק"ל עם כ"ל עם דף קסד ע"ג
 ולא משמע בן מדברי חז"ל דמוכח עם דגם ק"ד לא צעי ויש להחזיר :

ק"ב ילאה טרפה מתחת ידו ומחזיקין אותו שיהא כשרה ואין צקי כמורה צפעס או מקליקין
 אותו ואין תקנס אלא צמחה ש"ב . משמע דק"ל ח"ב סי' עם כ"ה"ג ח"ב
 אות

אית וט קהאי קעיי יח :

קכב סעי' יט האומר למי שהוא חשוד לאכול גזירה של גויס וכו' ואיש מי מוזהר
קניתי כאמון וכו' ואיש לא הזכיר לו המזלה כלל שקנה ממוחה אלא
שא"ל קנה לי גזירה וכו' ואומר מוזהרתי מי קניתי כאמון ש"ך שק"לה ככהג הבנה אות
לד פרה קק"לכ הכ"א כלל על אה א ודלא בהפ"ת קוף קק"כס דק"ל דאינו
כאמון דלכ"ס שומעים :

קכג ודוקא דידעין ומכירין ליה שהוא מוזהר אבל אי אמן לא ידעין שאיש שקנה מוזהר
הוא מוזהר אלא ע"פ דבריו שכל ואמר שקניתי ואיש מי והוא מוזהר אינו כאמון
וע"ס דל"ה לשתמוטי וליור לדידי מהיון הוא פרה קק"כס קהאי קעיי יע :

קכד יש מי שאומר שאם א"ל המזלה תקנה לי ואיש מי הגם דז"ן ליה ואייתי קעויה קח
ולא א"ל מידי חזקה שלים עושה שליחותו והביא לו מזהרתי האיש שא"ל עליו וכאמון
פ"ת שס והרואה יראה שזו קילא יחיה היא וקום אזי והפוסקים לא הזכירה ושומע דק"ל
באם לא אחר השלם ואיש מי קניתי דאינו כאמון ולא אמרין חזקה שלים עושה שליחותו כיון
דאינו נתפס בגז"ר ויכול להשמע והראיה שהביא י"ס לדמות דהביא ר"ה וכן סוג"ה דקחתי
הלך ליקח מוזהר וא"ל לא מלאתיו ולקחתי לך מאחר שהיה כאמון אינו כאמון וכחז וי"ל והכי
דייקא סיפא דוהנהי"ן וא"ל לא מלאתיו עמא דא"ל לא מלאתיו הא קחתי אמרין מן הקחה
מאיש מי דא"ל קנה עכ"ל ואחר התאבקות בעפרות רגליו נראה דזה הראיה יכול לדמות בקש
דאם לא אומר לא מלאתיו אלא כך היה אומר לא הלך ליקח מוזהר אלא זה וא"ל לקחתי
לך מאחר שהוא כאמון אינו כאמון הו"ל משו"ה אינו כאמון דלמה לקח מאחר הו"ל ליקח מאחר מי
שא"ל עליו ונדמינה דבר להכי אינו כאמון אבל אם זה ואמר לא מלאתיו ולקחתי לך מאחר
הוא אמרתי שכלמין אהו דמאי הו"ל למעצד כיון שכל מלואו ושו"ה קחתי דא"ל אם אומר
לא מלאתיו והלך ליקח מאחר ג"כ אינו כאמון וא"כ ליכא ראייה נדי דלעולם צעין שיצא ויאמר
שלקחתי לך ואיש מי ולא צקתהו וא"כ הגם דאין לנו כדא"ס לדמות דברי הרב ז"ל דמה
להצ"ן את הרב מ"ע כיון דלא הזכירוהו הפוסקים ז"ל י"ס להחמיר :

קכה הא דאמרין שאם אומר ואיש מי מוזהרתי קניתי כאמון היינו נשים דמרתה אבל
אם הוא צעין דלא ש"ך מרתה כגון שידו תקיפה מוזהר דהוא גזר אלוה או
כיו"ל צום אינו כאמון דא"ל אם לא יוכלא בדבריו לא איכפת ליה ט"ו באמלע קק"ס
ככה"ג הגה"ע קוף אית לו :

קכו אם הביא לו מנחה צום או מהמונחים כאמון וכו' הא דנקט צום או מהמונחים
דמשמע דל"ך להזכיר לו אם המוזהר אורחא דמילתא נקט אלא דה"ה כשא"ל
קחתי מוזהרתי או שלם לך כאמון דלמאי ניחוש לה דאי שו"ה משלו הוא נותן אין אדם עשוי
ליחן מנחה משלו צום אחר ואי שו"ה אדם שאינו מוזהר שלם המנחה והוא נשקר ואומר
שמונחה שלחו ג"ו אינו כלום דא"כ מוכין להכשילו ולא הייטיבן שכיוון להכשילו
דא"ל נכרי אינו מוכין להכשיל להעביר ישראל על דה וכ"ש ישראל חשוד ש"ך קק"לו
פ"ת קק"לג גס לא הייטיבן דשו"ה הוא אינו מוזהר אבל הוא עשה צו והצ"ן שזה
האיש שלם המנחה הוא מוזהר ז"א מהמונחים ידועים ויכריס וקלא א"ת להו ולא
ש"ך לטעות בכך :

קכז אם צד"ה שאינו חשוד על הגזל אבל אם הוא חשוד על הגזל כ"ש וכו' על
החלי"ן זה קאי גס ארישא כו"י דקאמר ואיש מי מוזהרתי כאמון אם הוא חשוד
לחלי"ן אינו כאמון פרישה ככה"ג אם אית לה :

קכח אם הגם וכ"ו אינו נהג בחשוד על איסור דאורייתא סנה צום י"ס ג"ו דעוה
דל"ס הנו"ה ז"ל דצ"כ דיניס אלו צ"ן דין הראשון שא"ל קנה לי גזירה וכו'
ובין צד"ן הבו שהביא לו מנחה צום או מהמונחים וכו' איכס בחשוד על איסור דאורייתא
מאחר ג"ו דיניס כחז וכ"ו אינו נהג בחשוד על איסור דאורייתא
וקוצר הכו"ה ז"ל דגס ענן הצ"י הכי ק"ל דבגס דלא כחז כן אלא דין הראשון אפ"ה
ס"ס

ל

ה"ה צד"ן הצ"ו ול"ס פרישה ז"ל דדוקא צד"ן הראשון גבי קני לי גזירה אינו באיסור
דאורייתא אבל צד"ן הצ"ו גבי הביא לו מנחה הוא אפ"י באיסור דאורייתא וכ"ל דענן ז"ל ג"כ
הכי ק"ל כיון דלא כחצה אלא דין הראשון ומשמע מדברי הש"ך קק"לו דגם איהו ק"
בהפרישה וכ"כ ככה"ג הג"כ אות קו דהש"ך כפרישה אונס הט"ו קק"ס ופרישה קק"ל
ופרישה קק"כו ק"ל דצ"כ דיניס כאמון אפ"י הוא חשוד על איסור דאורייתא ע"ש ולענין
הלכה העיקר כדעה ג"ו וכדעת הט"ו והפרישה והפרישה דגם בחשוד דאורייתא כאמון צ"כ
דיניס וקום דמרתה והגם דזה הקפ"ק הוא הפך דעה ענן ז"ל בצ"י וי"ו כחז הפרישה
אם דענן ז"ל לא ראה דברי הכ"ז ז"ל צ"ע"הב שהוא מקור דין זה דקאמר צ"י אשילו
דאורייתא והדברים פשוטים דאם ראה ענן הצ"י דברי המשמרת הוא אומר דאין
לחלק עכ"ל הפרישה :

קכט סעי' י החשוד לאכול דברים שאין הרבים רגילים וכו' אף הוא חשוד להחלי"ן
ודוקא לאותו דבר שהוא חשוד עליו הוא חשוד להחלי"ן אבל לא לשאר

דברים ש"ך קק"לכ ככה"ג הג"כ אות פ"ה פרישה קק"לכ :
קל מי שהוא חשוד לנכור איסור מפורז עם היח"ר אין לאסור אלא עם שלפניו אבל עם
שבאול"ר מותר דמרתה דכ"ר דילוגא שומע"י צ"ה רב"ן ומפקדי ליה וכו"ל וי"ו זה
דוקא צומניס שהיה יד החכמים תקיפה על העם אבל צומ"ה אין להחיר נ"ה שבאול"ר אלא
ידוע שכה צ"ד של אהו וקום הוא יפ"ה לייקר אותו חשוד ולהפסידו הכל פרישה צ"ק ס"י
לח"ס קק"כד וצ"ע"הכר אין לנו צום הזמן כה צ"ד יפ"ה ואסור הכל גס שבאול"ר :

סימן קד

א סעי' א הקונה מהכבדי וכו' ה"ה אם גזל מהכבדי ל"ך עבילה ע"ה אות א
וע"ס הכוח ק"ו תפ"א :

ב אם כלי קעודה של מנחה וכו' היינו זהו כסף נחשת צד"ל עופרת נחשת קל"ל
(יתכן זה שקירין צערי"ו גוא"ס) וצ"ל לח"ס קק"צ צ"ל קק"א :

ג וה"ה דל"ך להעביל היורות הגדולות ואין לפוטרה מנחה שנוחקה מי קאה דכ"ל
ומנחה אין חילוק כדא"י צפ"ס קע דלעולם מקבל עוואה וא"כ ה"ה דעוואה
עבילה צינת אדם שער א"ה ק"ו פ"ה :

ד ולפ"י היורות הגדולות שנוצלים צ"ה שבר לריכס עבילה וא"כ הדוד שמרתין צו
השומרים והחמד להיל"א שבר חצי כלי קעודה דע"י דוד זה השכר ה"י לשחיה ול"ך
עבילה סיו"צ אות ז וע"ס מה"רס ו' חצי כ"י ק"ו י"ו ובהל"ק ח"א ק"ו ע"א וא"כ
ל"ע על מה קו"ו העולם שאין מוצילין אותם אך לפי ונה ששומעתי שהשכר שנוצלין צו
אינו ראוי לשחיה כלל עד שמוכנין אותו ואין צעין ששחמ"ס צו דבר הראוי לאכילה עכ"ו צ"ל
שום חיקון ואפשר ש"ע קו"ו העולם שאינם מוצילין אותם הכ"א כלל ע"ה אות י' צ"ל
אם פ"ת קק"א ע"ס הכ"ל וצ"ע"נו כך אופן ע"י"ה השכר דהיינו שנוצלין השומרים או
הלמוקים ציורה הגדולה ואחר שנתצ"ל היע"ב ונכ"ס א"ת היורה הכ"ז צכ"ו של חרס שהוא נקי
באמלעיהו ונצי"אין צו קניס חלולים ש"ס עשויס רמ"ן גוא"ס י"ו"ת כ"ה א ונצי"א"ס עוד
הצ"ת גדול של חרס ונוצלי"ס אותו וי"ס ונצי"א"ס ללו"ת של צ"ל או ונצי"א"ס צ"ך
הצ"ת של חרס הכ"ל ונצי"א"ס אותם הקניס הכ"ל ונצי"א"ס ר"ש הי"ן של הקניס צ"ך
הנק"ב של כ"ו היורה של השכר וע"ן צע"ו עד שמתחבר היע"ב ור"ש השנאלי של הקניס
ונצי"ן אותו על פי הללו"ת של צ"ל הכ"ל שה"ה מנחה צ"ך החצ"ת של חרס ג"כ ע"ה
צע"ו עד שמתחבר צכ"ל צ"ל הכ"ל וע"י הא"ש עולה ז"ע"ה מן היורה של השכר צ"ך הקניס
וכשפ"ה הז"ע"ה צכ"ל צ"ל הכ"ל עד שיתחבר הכלי צ"ל הכ"ל והי"ס שנתחבר יתחבר
והחלי"פנו כו"ה פעו"ס ואחר שיתחבר כלי הצ"ל הכ"ל יול"א אותו מן החצ"ת וי"ס הקניס מוזהר
וע"ס שבר ע"ו זהו וע"ס השכר צע"ר"ו והעולם נהג"ס צע"ר"ו שאינם מוצילים לא
היורה

היורה ולא הללויה של צדק . ולענין דינא הגם שהיורה של השכר יכולים אכחו ללהד
עליהם זכות ומשום דאינו נתקן השכר עמי היורה לצדק אלא דוקא עמי הקנים והללויה של
צדק ומימי הא וראי הללויה של צדק לריכה טבילה שבה הוא נשלים מעשה השכר ואיכ
המורים היינו לריך ללוות לאלו מהקני השכר שיטבילו הללויה של צדק הגמל :

ה קס או של זכובית וכו' . וטעמא הוא הויל ואם נשתצרו יס להם תקנה עמי התכס
ככלי מהכית דמו . גמז עיז דף עה פריה קק"ג :

ו כלי זכובית שונכיקין זהם לקיום אף שאין שותים בהם ואין מצטלין בהם טעונים טבילה . צ"ד
הי"ד ק"ו קצ' ואיכ אוחס ללויה של זכובית שונקפים ונצחון צקיב דקלים שהם עשויים לשמור
שלא ישחצרו לריכים טבילה ודלא כשמות גית יהודה יורה דעה קיוון נד' . שיו"צ אות א :

ז כלי עץ וכלי אבן אינם לריכים טבילה ודלא כהו טעמא בזה . ככ"הג צקרות צע"מ יו"ד
ק"ו קקד שיו"צ אות ב :

ח כלי פשוטי איל טבילה . ככ"הג הג"הט אות יוד קה"י כע"ו א שיו"צ אות ג וקיים
וכ"ש דעחה צומיניו כהפטר המכהג להחזיקם ככלי חרס ומש צין לענין פקה צין לענין
איסור עי"ש עריה אות ג וככ"כ הגאון שאלת יעצן ק"ו קו וטעמא טעים ומשום דאם
נשתצרו אין להם תקנה עוד פת"ה משם שאלת יעצן קק"ב . וצוודינהו כוהגים להטבילם בלא צרכה :

ט קס או כלים המלושים צאצר מצפנים וכו' . והמלושים מצוכיית דינם כמלושים צאצר
ש"ך קק"ב משם אוחס כלל נח דין עט פריה קק"ד ודלא כהפריה קק"ג דלרבים
שומעים וכ"כ הכ"הג הג"צ אות יח לח"הפ אות ד בל"י אות צ קה"י קס :

י קס הגה י"ח דכלים המלושים צאצר אפ"ו צפנים יטבול בלא צרכה וכן כוהגים . וכן
מכהגיבו פה בגדלד יע"ח כקו עור"ס ז"ל שמתבלין בל"ב ואולם מכהגיבו הוא הגם שהם
מלושים מצית ומחון ג"כ מוטבלין בל"ב והו ל"ע דלכל הפוסקים לכ"ע אס מצית ומחון
לריך להטביל צרכה כ"ש הפריה קק"ו וכן מוצא צהדיא צמו ו"ע על מכהגיבו :

יא והנה הכ"הג צה"צ אות יח חקר דהני מציות גדולות דידן של חרס המלופות צאצר
שמשויין בהם יין לקיום צאי"ה מקום יעביל אותם וכחצ דהרו ישראל זאי"ב ז"ל כה
דאין להם תקנה כי אס עמי העומה שיתכס צעהנה לגוי וישאל אותם מהם ויש מי שהורה
דכיון דמכניסין בהם יין לקיום א"ל טבילה והוא ז"ל דהה דנריו דצדידיא כהז האו"ה וכן הכלים
גדולים של מיני מתכות ששומרים בהם יין לריכים טבילה וכו' עי"ש ועיין לעיל בדצרינו אות
ו . ק"ף דבר הכ"הג לומר עליהם זכות ומשום ד"ש מחליקה בכלי חרס המלופין צאצר ואלו
הציות א"ל להטבילם כהגו שלא להטבילם ומייהו המלופות צאצר מצית ומחון דהוי ככלי
מתכות גמור ש"כ הלבוש לריכים טבילה עכ"ד רבינו הכ"הג ז"ל עי"ש . ואיכ קו על מכהג
עירכו שאין מוטבלין מציות גדולות של יין ושל החומץ והם מלושים מצית ומחון ואין להם
ע"מ שיטמוכו ועל כן אין להם תקנה אלא כ"הג רב עה"מ זאי"ב ז"ל שיתכס צונחנה לגוי
ויחזור וישאלם ומנו וכל אי לריך לעשות כן צציתו :

יב ולריך שיכניס כל הכלי צמים פעם אי שלא ישאר מומנו חין למים אפ"ו כל שהוא ואם
הוא גדול ואינו יכול לטובלו כולו כאו ב"ל דאקור להטביל לחלאין דומיא דטבילת נידה
ואינו דומה להגעלה שהוא להפליע האיסור וכיון שהגעיל התקלה שרי הפליע אכל הכא משום
מונחא וכיון ששאר עקלה מונחא חון למים חוזר ומחפצט בכל הכלי . ככ"א קס אות טו
פת"ה קק"ג וקס הכ"ל :

יג קס בהגה יעבול בל"ב . וכ"הג ד"ש להטבילן עם איזה כלי אחר בצרכה כדלקמן קע"ף
ע . ש"ך קק"ה וככ"כ האו"ה :

יד **סעי' ב** לריך שיהיה הכלי רפוי צידו צענה טבילה וכו' . כן עיקר כ"ו מן ז"ל וכן
פסק מרן ז"ל לקוון ק"ו קל"ח קע"ו כה"ש"ך קק"ו שפסק בזה :

טו קס ואם לחלה ידו צמים החלה אין לחוש . הגה דוקא שלחלה ידו צמי מקום
וכו' . ולענין הלכה לא קי"ל כהגה זו אלא אפ"ו אס לחלה ידו צמים חלושים קני
יבן עיקר . עי"ז קק"ד פריה קק"ע פריה קק"ו :

טז אפ"ו אס לחלה ידו חלה עכ"ש צעין שלא ידוק ידיו סרבה אלא יאחו בכלי דיצוק
צינוני . ע"ז קס פריה קק"ה לח"הפ קק"ז :

יז והרולה להטביל כלי מלא מים חלושים צדלי חלוש מן המים ולקוים צמים עם הכלי או
לריך שלא יוסיצוהו על שוליו מן יהיה חלילה מוחצת כוצדו של כלי אלא יעפרו על ל"ו
ויחגלגל הנה והנה צח"ך הכלי צצור . ע"ז קס פריה קס ע"ש מוכדכי לח"הפ קס בל"י
קק"ד ככ"א כלל עג אות יז :

יח ועל לר היותו עוצ אחר שיטקע הכלי צמים יתכנו מיד ליד אע"פ שאין מנצית ידו
הראשונה עמונו עד שהפס כצו צקנים דהא מקדימין לו עי המוקו . או"ה כלל נח
אות לו ככ"א קס אות עז :

יט יכול להניח כלים צח"ך הסל ויכניסם לצור להטבילם ודוקא שונכיה הכלים צח"ך כלי
חירי זה קמוך לזה אכל אין להכניס כלי צח"ך כלי צח"ך הסל או מניח אי ע"ג חצרתם
דיש לחוש דמשי כוצד הכלי שצלו לא יכול המים לצוא לטס . ככ"הג הג"הט אות ד חזון
נחוס פכ"ה דכלים מושקט עו בל"י קק"ד קה"י קצ"ו צ שיו"צ אות ה עריה אות ז :

כ עיין לקוון ק"ו רב כל דברים החוללין בטבילת כלים לריך ליזכר בהם עי"ש מראש
הקיוון ועד קופו :

כא **סעי' ג** יצרך על טבילת כלי וכו' . וכן עיקר ודלא כפוסקים ש"ל דיצרך על
טבילת כלי מתכות . ע"ז קק"ה ככ"הג הג"צ אות ח פריה קק"ז לח"הפ
קק"ח בל"י קק"ו . ובדיעבד אס ציך על טבילת כלי מתכות או על הטבילה ילא
פריה קס לח"הפ קס :

כב קס ואם הם פנים או יותר מצרך ע"מ כלים . ובדיעבד אס על כלים רבים ציך
ע"מ כלי וכן אס על כלי אי ציך ע"מ כלים ילא דאכלים צעלוא קאי . ככ"הג
קס פריה קק"ח לח"הפ קק"ט בל"י קק"ז :

כג **סעי' ד** טריפ"ש ששופחין עליהן קדירה וכו' . הוא שקורין צעריצי מכל"ב :

כד קס אכל פדיליאש טעמות טבילה . משי פלונין עליו ממש האוכל . ש"ך
קק"ט וקס הקו"מ :

כה אפ"ו מהצנה שלולין חתיה פשטי"דל ונותנים עליהם גחלים לפעמים שנוגע צפטי"דל
ולריך טבילה . או"ה כלל נח דין פ ככ"הג הג"צ אות י בל"י קק"ח :

כו וכן השפור של מתכות שלולין עליו לריך טבילה צרכה . ככ"א כלל עג אות ע :

כז **סעי' ה** סכין של שמיטה או סכין שמשעיין וכו' . אכל סכין שחוכין בה להם
או צטר מוצל לריך טבילה . סרצ צ"ד ק"ו קא שיו"צ אות ו וקיים
והדברים פשוטים וכן מוכהג עריה אות ח :

כח ומשפריס שחוזים צו ירק א"ל טבילה . פריה ע"ז קק"ז ש"ך קק"ח ככ"הג הג"הט
אות ח בל"י קק"י פריה קק"ז . מייהו כהז הש"מ קס הירק שחוכין אותו הוא
נאכל מי צעי טבילה עי"ש . ויטבילם בל"ב :

כט קס הגה הצדלים שמוחקין בהם המלות א"ל וכו' . וה"ה צרול שמוחקים צו
הקרופליך צפורים או שמוגרין צו השיסה שצעריצה א"ל טבילה . או"ה ע"ז קס
ככ"הג הג"צ אות יג ככ"א קס :

ל צרול שמוקירין צו השרוף מן הלחם כשצוליאין אותו מן החנו לריך טבילה . או"ה
ע"ז קס ככ"הג קס . ויש לטובלו בל"ב . לח"הפ קק"י בל"י קק"י :

לא מהט שחופרין צו העופות ומקדח שמוקבין צו צרות הסציות א"ל טבילה . או"ה
כלל נח אות פא ש"ך קק"ח ככ"הג הג"צ אות יב פריה קק"ג לח"הפ קק"ח
בל"י קק"ט ככ"א קס :

לב היורה שמוחנין בה מים לעיקה לריך טבילה ומשום דנוגע צונחכל עליו . או"ה קס
ככ"הג קס בל"י קק"ח . מייהו צקרות שצ יעקב ק"ו לא הציאו הגאון יד אפרים
צום סק"י ופת"ה קק"ו נתן טעם לענה שאין מוטבילין אותם משום דעיקרו להסס מים ואין
שותין

שומן ומנו מיס ונחוס הא לא חשיב כלי קטורה שאין העיקר נגזרה על ידו שלריך אשים עייש ועל כן יש לטובלו בלא זכרה עול כחז שם דאם זה הכלי הוא נחומר נחזור ביה החורף ח"ל עבילה כיון שקובעין אותו בחנוך והחנור קבוע בקרקע הו"ל השנישו בנחומר ואינו נקבל שום טוואח ומכ"ש צטוואח זו עייש :

לג כלי של הגעלה ח"ל עבילה עריה אור ע ודלא כהרדב"ו סיון חלא :

לד הוולג לריך עבילה רוקח ק"ו תפ"א פרי"ח קק"טו לח"ה סק"ג בל"י קק"א :

לה הרחה שקורין פאליה ומסבחה שלריכה עבילה ועבילתה בלא זכרה פרי"ח שם לחם הפנים שם בל"י שם :

לו סכין הוויחד לחתוך לפרכים ולעשות קילוחם ח"ל עבילה שאין לריך לחתוך בסכין זה שום דבר נאכל בל"י קק"י :

לז סע"ו כלי עץ שיש לו חסוקים של צרול וכו' אינו טעון עבילה הגם דורן ז"ל כחז דאין עייש ווי"ו בל"י כחז טעון עבילה בל"י ולכן הסביוו האחרונים

טענון עבילה בל"י ש"ך קק"י לח"ה סק"ד בל"י קק"י קק"י קק"י חכ"א שם אור יא או יעצלו עם כלים אחרים ככ"ה הג"י אור כב לח"ה שם בל"י שם :

לח סע"ז כוס של כסף נחומר בכלי עץ לריך עבילה פ"ו בצרכה ט"ו קק"ט ש"ך קק"ג פרי"ח קק"י לח"ה סק"טו בל"י קק"ג חכ"א שם [כ"ז ווי"י

סחבוס הוא עשוי כהלכתו רק שהוא נחומר בכלי עץ כוונ"ש הש"ך שם חבל אש בלא הען לא סיס ותיקן והען הוא מעמידו יש לטובלו בל"י וכ"כ החכ"א עייש] :

לט כל מוקס שלריך עבילה לריך להטביל הכסף והען ולא קני טיטביל הכסף לבדו חלא לריך ששקב כל הכלי צמים בין בצע"ו הקודם בין בצע"ו זה קה"י סב"י ו"ו וכ"כ

הכ"ה שם אור נג ועם האו"ם גבי טל"י בל"י קק"י :

מ כלי עץ שתיקב והעטפו לחזכו אבר י"א שלריך עבילה או"ם כלל כד אור עה ככ"ה הג"י אור נג פרי"ח קק"י לח"ה סק"ד בל"י שם ערי"ח אור יב וי"א דל"ל

עבילה פרי"ח קק"י ש"ות בית יהודה ח"א ק"ו כו וכ"כ חיד"א הביאו צטו"ב אור ח ועל כן יש להטבילו בל"י או עם כלים אחרים :

מא שם הגם וכן רחיים של פלפלין וכו' יש צרול קבוע לריך עבילה חבל החתון הווקבל התבלין ח"ל עבילה דכולו עץ ש"ך קק"ד ככ"ה הג"י אור כב פרי"ח

קק"י לח"ה סק"טו בל"י קק"ד חכ"א שם אור יוד :

מב רחיים של קאווי כיון לריך בשול יעבילם בל"י פה"ח סק"ה וט"ו בל"י ס"ו תנ"א אור ח חכ"א שם וכן נחירות מדוכין זה הקאווי לריך עבילה בל"י חכ"א שם :

מג כלי שקולין בו הקאווי ח"ל עבילה חכ"א שם :

מד שם צהגה וכן הוושפית של צרול וכו' לריכים עבילה חבל ונשך של עץ ויש בו שפיפרה של צרול ח"ל עבילה הגם שושפית זו לריך הצרול והצרול בעל חלא הושפך

או"ם כלל כה דין פד ש"ך קק"טו ככ"ה הג"י אור כד פרי"ח קק"י לח"ה סק"י בל"י קק"טו חכ"א שם אור יא :

מה כלים שוולפין אורם צדיל ע"י גוי ח"ל עבילה פרי"ח שם לח"ה שם בל"י שם חלא כהר"א צהצבס ק"ו נג וכן עיקר והגם דים ון האחרונים שכתבו דיטבילם

בל"י ונחגיבו שלא להטבילם :

מו דף טעורכים עליו טעורכים הדפים ז"ל ע"י שליבות שוחזק צמקורים ח"ל עבילה דאין זה קרוי נשחוש צמחכת בצביל שסמקור חסוב ונובע לעיקר ולא ראינו

וי ששלריך עבילה כלל י"א שם ז"ל ודלא כפ"ות בית יהודה שכתבן צום :

מז סע"ח השואל או סוכר וכו' חבל אש ישראל קנאו וכו' והשאלו לחזירו טעון עבילה וכו' ואפי' עבר הרחשן ונשתמש בהם בל"י לא שקע טוואחן

ולריכים עבילה שיי"ב אור ע ועם הרדב"ו :

מח שם ויש מי שאומר שאם לא לקחו וכו' חלא לחתוך קלפים וכו' הגם שכתבו

עין נקס י' מי שאומר ומשמע שיש חלקים ו"א חלא נלינו חלק בדבר חלא דכן לריך עין ז"ל להציא נקס י' מי שאומר ומקום לדברי יחיד סס בינת חדם טענ או"ם ק"ו פד :

מט שם זכילא בו ח"ל להטבילו וה"ה אש קנאו הרחשן לקחורה והשאלו לחזירו ח"ל ס"ו להטבילו ומקום דלא נחסי"ב ציד הרחשן עין צ"י עייש ט"ו קק"י לדעת

עין פרי"ח קק"כא לח"ה סק"י :

נ וי"א דבין אש קנאו ישראל הרחשן ללורך קלפים או לקחורה ישראל השואל מונו לריך להטבילו דכיון שאם סיה ישראל הרחשן רול"ה לשונו לקעודה אפי' עראי סיה לריך

לעצלו כוונ"ש וכן צמקור ומילא נחשי"ב צידו וקרי או"ם כלל כה דין פו ועל כן יש לעצלו בלא זכרה ט"ו שם ש"ך קק"י ככ"ה הג"י אור כו ולענין הלכה אנו אין

לכו חלא דברי עין ז"ל וח"ל עבילה כלל והחמור על עלמו ונעצלו הע"ב :

נא אש שאל כלים וישראל חזירו שקב"ה לקחורה ושש לקב"ה שניה והטבילה בל"י לריך החמו"ו להודיע למי שקב"ה אותה ונענו ח"ה קנאו חלא יעצלו שניה בצרכה ט"ו שם

ככ"ה שם אור כו :

נב שם צהגה חבל הרחשן אקור להשתמש בו ללרכי קעודה אפי' לריך עראי בלא עבילה וכו' כן ק"ו וזכ"ה ז"ל חלא חלי"ן בכלי אחר השנישו כמו בהגעלה חלא חלי"ו

צהשמי"ס מועט לריך עבילה וכן ק"ו או"ם שם ומשמע שכן ק"ו הט"ו והש"ך חלא פליגי עליה וכן ק"ו הפרי"ח קק"י וי"א דל"ל עבילה לחזלי"ן בכלי צהר רוב השנישו וכל כלי שאינו

מיוחד להשתמש בו נאכל אף שלפעמים רגילים להשתמש בו ונאכל ח"ל עבילה פרי"ח קק"ד וכן ק"ו כ"ז יעקב ק"ו לא הביאו הגאון י"א שם בצע"ו ח עייש והואיל ואיכ"א פלוגתא

בזה יש לטובלו בל"י או עם כלים אחרים :

נג וזה שנוהגין בצעודות גדולות או בשואין לשאול או לטכור כלי חרס נולפין או כלי זכוכית ון החמו"ו ואין נעצלי"ן אותם היינו משום שנהגו כ"ו עין וזכ"ה ז"ל דאם

קנאם לקחורה ח"ל השני להטבילם דגם וזכ"ה ז"ל חכ"י ק"ל כוונן ז"ל משום דלא הביאו דעת האו"ם וזה גם ל"י הפרי"ח ז"ל ועיין לעיל אור ח עייש :

נד אש קנאו הישראל ון הגוי ללורך קעודה וח"ה כוונ"ש עליו לחתוך בו קלפים אין לריך עבילה או"ם שם דין פ ש"ך קק"י ככ"ה הג"י אור כו פרי"ח קק"כ לח"ה סק"י

בל"י קק"י חכ"א שם אור ז :

נה ישראל ששאל כלי ון הנכ"י וח"ה וכו' לישראל אחר צבול שלא נדעת הגוי וח"ה קנאו הישראל הרחשן ון הגוי לריך הישראל השני להטבילו כיון דצפעס ראשונה לא

נקנו לישראל ס"ו משום דצבול מוכרם הישראל הרחשן לא נקנו לסני ואחר שלקחם הישראל הרחשן ון הגוי לנפרע נקנו לסני על כן לריך עבילה ואפי' אש הטבילים ישראל

ס"ו צענה שלקחם ון הרחשן לריך עבילה שכי"ת ככ"ה הג"י אור לא קה"י סב"י ח :

נו וכן השואל ון הגוי והשאלו לישראל חזירו וח"ה קנאו הרחשן ון הגוי ועדיין הוא שאול ציד ס"ו לריך עבילה ככ"ה הג"י אור לב קה"י שם ערי"ח אור יג וה"ה נמי אש

אחר שקנאם הישראל הרחשן ון הגוי קנאם הישראל ס"ו לריך להטבילם דהוי כישראל שלקח כלים ון הגוי ולא הטבילן ומכ"ה לישראל אחר לריך להטבילן כיון דנחסי"בו ציד הרחשן ככ"ה הג"י שם :

נז שם צהגה וכן אש קנאו וכו' ללורך קעודה לריך עבילה גבי ס"ו ח"ה סהר"שן לקחו לחתוך בו קלפים וכ"ה סה"י צ"א חמו"ב ציד ס"ו ש"ך קק"י פרי"ח

קק"כ לח"ה סק"ד :

נח סע"ט משכן נכ"י וכו' ואם לאו יעצלו בל"י פ"ו אפי' אש יודע צבירור שאינו רול"ה לשקעו צידו לריך עבילה בל"י צ"ח אור ז ט"ו קק"י פרי"ח

קק"כ ככ"ה הג"י אור יד לח"ה סק"כא בל"י קק"י חכ"א שם אור צ טו"ב קק"ל חלא כהש"ך קק"י :

נט משכנו של נכ"י ציד ישראל נותר להשתמש בו אפי' בלא רשות הגוי ואפי' יודע שאין

דעתו לטקטו ואין צום משום גניבת דעה . ט"ז סס ס"ך קק"ט כח"ה סס אות טו

פ פרו"ח קק"כח לח"ה סס זל"י סס וכן כוהגים :

ס סס יעצלוו זל"ז . גם לכלי זכויות לריך עזילה זל"ז . ער"ה אות יד דלא כפר"ח קק"כו :

סא סס או יקנה כלי אחר ויעצלוו עמו . ויכלול כלי הספק עם כלי הודאי בצרכה ויצרך

זלו רבים ע"ש כלים . פרו"ח קק"כו לח"ה סס קק"כב טו"ג קק"לג :

סב סס הגה ואם לזקוף כשהקצו זידו יחזור ויעצלוו זל"ז . קאי אק"פא אונשכנחא דלא

צעי לטקטועי זידים אצל רישא דדעתו לטקטועי דהדין הוא דיעצלוו בצרכה פטיטא שלאחר

שנשקטע זידו קאל"ל לחזור ולהטעילו פעם שנית . פרו"ח קק"כח :

סג ואפ"י אם הוקף עשות לכרי וקנה קושטון וזונו לאחר שהטעילו וקפס ג"כ יחזור

ויעצלוו זל"ז ולא יעצלוו בצרכה . פרו"ח קק"כח לח"ה סס קק"כב זל"י קק"ט חכ"א

סס ודלא כס"ך קק"ך :

סד סס י"י ישראל שחנן כקף לאומן גוי לעשות וכו' . ויירי שהכקף הוא של ישראל

ולחכי א"ל טעילה אצל אם הכקף הוא של גוי והוא לא נחן לו אלא עשות

ליכא מאן דפליג צום ולכ"ע צעי טעילה בצרכה . כ"ח וזונו זל"ז וכו"ו וזן האחרונים :

סה סס הגה ויש חולקים ויש לטעולו זל"ז כח"ה סס וטוב להחמיר ולהטעילו זל"ז

כצרכה וז"ל :

סו סס צהגה ואם וקלת הכקף שנעשה וכו' של גוי לריך עזילה וכו' . וכנון סרוז הכקף

הוא של ישראל והגוי נחן ונעט משלו וא"כ הכלי נעשה וכקף של ישראל ונעט וכקף

של גוי ונש"ה צעי טעילה אצל לא יצרך ונש"ה דטעיל צרוז על כן יש להטעילו זל"ז . כן

קי הט"ז קק"יב דכקף של גוי צטל צרוז והו"ל כאלו כולו של ישראל ונש"ה וטעילו זל"ז .

והגם דהס"ך קק"כב כחצ טעילה בצרכה וכ"כ הפר"ח קק"לא דצעי צרכה וז"ו קי צרכות

להקל דה"ז ק"ל זל"ז גם הפר"ח קק"יב ויג הכי ק"ל זל"ז וכן יש לנהוג :

סז אם הכלי הוא של ישראל שניקב ואינו מחיק רביעית ונתן אותו לאומן גוי להקטו והגוי

נחן החתיכה של הונחכת משלו זה ג"כ יעצלוו זל"ז צרכה הגם שמשמע וזונו זל"ז

דלריך טעילה בצרכה וכן קי הס"ך ועוד אחרונים וז"ו סס ק"ל דיעצלוו זל"ז וכן קי

הפר"ח קק"כב וכן דעת הפר"ח סס וקי צרכות להקל . ויש לתמוה על ונכה העולם שנותנים

כלי מחכת נקוב למטה לאומן גוי להקטו והגוי נחן עליו חתיכה ונחכת משלו ולא שמענו מי

שהטעילו על כן הונחמיר להטעילו טע"ז . קה"י טע"י . וכן יש לתמוה על מהג עירכו

צגדלד יע"א דכשניקב כלי ונתן עליו האומן גוי חתיכה ונחכת אין וטעילין אותו והכי לקי

וז"ל שאנחנו קבלנו הוראותיו צעי טעילה בצרכה וכן קי הרבה וזן האחרונים ז"ל והכי

דחייטין לקי צרכות ולא צעי צרכה וז"ו טעילה ודאי צעי . ועל כן כל או ואי לריך להנשיג

צציתו כשיחן כלי לגוי להקטו ונתן עליו חתיכה ונחכת לריך להטעילו זל"ז :

סח סס צהגה וכן אומן ישראל שנעשה כלי לגוי וחזר וקנאו ונעטו יעצלוו ג"כ זל"ז . וכן

עיקר והגם דהפר"ח קק"לכ כחצ דצעי צרכה וז"ו קב"ל והעיקר הוא כפי ר"ח

ודעויה דלא צעי צרכה :

סט סס צהגה או שנתן וקלת ונחכות משלו א"ל טעילה . וזו קאי ארישא שבוט עשאו

לגוי ולא נחן לו הגוי כל הונחכת אלא וקלת ונעט וקנאו אה"ך ונעטו ק"ל לר"ח

דאין לריך טעילה . ולענין דיכא יעצלוו זל"ז צרכה . כן פסק הט"ז סוף קק"יג פרו"ח

קק"לג זל"י קק"כא :

ע ישראל שקנה כלי ישן וזן הגוי אדעתא דהתכס והתיכו ועשאו כלי וכן אם קנה כלי

אדעתא להשתמש בו כמות שהוא ואח"ך נמלך ועשאו כלי א"ל טעילה דפנים חדשות

צאו לכאן . פרו"ח סס לח"ה סס קק"כא חכ"א סס אות ו :

עא אם נחן הישראל כקף לישראל אומן צטליחות הגוי לעשות כלי לגוי ואח"ך נמלך

ולקחו לעלוו א"ל טעילה ונש"ה דלא צא לרשות הגוי ואין שליחות לגוי . וגדולה מזה

אני אומר אפ"י נחן הגוי לישראל הכקף ליתכו לאומן ישראל לעשות לו כלי ועשאו ולקחו שטלים

לעלוו

לעלוו והחמיר כקף אחר לגוי או נתן סכקף האחר לאומן לעשות לגוי כלי אחר אפסר

דא"ל טעילה . פרו"ח קק"יד .

עב ישראל הנוחזק חנוה טעוין זכויות ויש לו פועלים נכרים או להסך דהיינו שהחנות

של גוי והפועלים ישראל לריכס החנוכים טזסירו הלוקחים זכויות שלא יצרכו על

הטעילה דאם לא טעעל החנות נכרי והפועלים נכרים . חכ"א סס סוף אות ד . ונשעת

סדקק יש לקטוף על הנוקלין לעת הלוך ומוחר להשתמש בלא טעילה דהוי ספק דרצון .

חכ"א סס אות ו פה"ח קק"יב ונש"ה ככ"ל :

עג סעי' יא ישראל שניכר כלי לכרי וחזר ולקחו וכו' . אפ"י הוא עלמו לריך להטעיל

וצרכה . א"ח"ה כלל נח דין פה כח"ה הג"ה סס אות יע :

עד ואפ"י לא הגיע ליד הגוי מעולם כגון שהאומניכו הגוי צציתו של המוכר או צצית

ישראל אחר לריך טעילה שהרי סיס עליו סס הגוי פעם או . א"ח"ה סס כח"ה סס

קה"י טע"ו יא זל"י קק"כב טו"ג קק"לא :

עה ולפ"ז כשמוכר הירות לכרי צע"פ משום חוץ לריך טעילה אחר הספק ולכן מוטב

שלא למוכרם . חכ"א כלל עג אות ג פה"ח קק"יג וטכ"כ צקי טיבה ליון עלי לצונה

טע"י יא . ויעצלוו זל"ז . על"ל סס :

עו אצל אם נשכנו זידו וחזר ופדלו ונעטו א"ל טעילה . ואפ"י אם אח"ך גמר צדעתו

לשקטו א"ל הגוי ונמלך וחזר ופדלו א"ל טעילה . א"ח"ה סס ז"ה אות יא ט"ז אות יד

וטכ"כ רש"ל ט"ך קק"כח פרו"ח קק"לא לח"ה סס קק"כב זל"י קק"כב חכ"א סס :

עז אצל אם נחמלה ונשכנו זידו אדעתא לשקטו ושלל לפדותו ונמלך ופדלו לריך טעילה .

ז"ה סס ונש"ה רש"ל ט"ז סס ט"ך סס חכ"א סס . וי"א דאפ"י נשכנו נחמלה ע"ד

לשקטו א"ל טעילה . פרו"ח סס . ועי"כ יש להטעילו זל"ז כדי ללחא וזן הספק . זל"י סס :

עח סס הגם ישראל וכרי שקנאו כלי וכו' א"ל טעילה וכו' . וכן עיקר והגם דהגאון צית

נאיר ז"ל פסק צום ונחצ דלריך טעילה וז"ו לא עליו ולא ראינו מי שפסק

צום ולרצים שומעים וא"ל טעילה :

עט ואם חזר הישראל וקנה הלכו של גוי לריך טעילה . ט"ך קק"טו כח"ה הג"ה סס אות

בא פרו"ח קק"לה לחס הפנים קק"ל זל"י קק"כד . ולריך טעילה בצרכה . זל"י סס :

פ סס צהגה ישראל שגנבו וגזלו ונעטו כלי וכו' א"ל טעילה אצל ער ונש"ה שאנפו ישראל

וכו לריכס טעילה וכו' דכבר נשתקטו זיד גוי . סיינו על הסתם אצל אם לא נהיישא

מהס א"ל טעילה . ט"ך קק"כו פרו"ח קק"לו לח"ה סס קק"לא זל"י קק"כו :

פא סעי' יב לריך להטעיל ידי הכלי . ואם סס אריכות ועתיד לקוללס וטעיל עד

נקום טעתיד לקוללס דדיו . ט"ע לקטן ק"י רצ טע"ו ט חכ"א סס אות יב :

פב סעי' יד אין מאומנים קטן על טעילה כלים הגה אצל אם טעלו לפני גדול הוי

טעילה . והגם שהגדול אינו ונלמדו לקטן שיכוין לטהר אפ"י הוי טעילה .

ט"ז קק"טו פרו"ח קק"לג ער"ה אות טו ט"ך לקטן קק"כח :

פג י"א דככלי זכויות לאומן הקטן על טעילה טע"ה דהיא דרצון . צה"י קק"כב קה"י

קע"י יד . וי"א דככלי זכויות ללוך צבת או טעת הדקס לאומן . חכ"א סס אות כא .

וי"א דגם זכ"ל זכויות שהיא דרצון קטן אינו נאומן . וזויהו צזכויות כל שהגיע ל"ג טעה

אין לריך לצדוק אחר צו טענות אצל צנחכות לריך לידע שהוא גדול . וט"ז זל"י קק"י

חכ"א סוף קק"ו :

פד סעי' טו אם הטעיל כלים ע"י נכרי עלתס לחס טעילה . י"א דאף לכתחיו יכול

להטעיל ע"י גוי ויצרך ישראל הצרכה . פרו"ח קק"ט . וי"א דלכתחילס

אין ראוי לעשות כן דהי"ך יצרך על וזה טעילה הגוי וזויהו אם הישראל וטעיל ג"כ כלים

אחרים והגוי נסייע לו וטעיל עמו שאר הכלים נמלא דהצרכה קאי על וזה טעילה עושה

ושפיר דניי . ט"ז קק"טו כח"ה סס קק"כא חכ"א סס אות קא זל"י קק"כח . והעיקר כפי קנים ועוד

דעלסון וז"ל ונש"ה דיעבד כח"ה סס ט"ז :

פה כלים שנפלו למים קודם טבילה א"ל להטבילם עוד ללא צני כוונה לטבילה . ש"ך
עם פריה עם לחיפה סק"לד צל"י עם חכ"א עם אוח כצ ער"ה עם . וכן אם
הטבילם ישראל אחר שלא נדעה הצעלים עלתה להם טבילה . פרי"ה עם להם הפנים עם
צל"י עם סיו"ב אוח :

פו סעי' יו אם טכה ולא הטביל כלי מע"ש או מע"י יתנו לגוי צומחה וכו' .
ודוקא לכרי אבל לעבדו וספחהו או משחתה הניה לא מהכי . ער"ה אוח
. וטעם הרשב"א סימן תסה :

פז עם ואח"ך ישאלנו מונו ומוחר להשתמש בו . ואם נשתקע צידו אחר כך יטבלו בלא
צרכה או יטביל כלי אחר עמו . טורי זה סק"ה כ"הג הג"צ אוח סצ קה"י צקוף
הסימן צל"י סק"כט :

פח כוד יש תקנה אחרת שאם הוא כלי הראוי לשאוב בו מים יעלה בו מים וכן המקור
ועלתה לו טבילה . מור"ם ז"ל צהגה צ"ה ס"י סכג פרי"ה סק"הא לחי"ה סק"הו
ולא יצרך להצרכה אינו נעכז . מ"א ס"י סכג סק"הג לחי"ה עם חכ"א עם אוח כג :

פט הגם דומן ז"ל צ"ה ס"י סכ"ג קה"ס כו"ד דוותר להטביל כלי חדש הטעם טבילה
צצנה הכא צו"ד חזר בו ונשמוע מדבריו לחקור . ומ"ה עם הוא צענין טהטביל
ויקעודת קצת כדאי הוא קו ורן צ"ה לטעון עליו ולהטביל . סכ"א עם :

צ אם עבר והטביל כלים חדשים צצנה אין לקנסו ויכול להשתמש בהם כיון דיכול ליתן
הכלי צומחה לגוי ויחזור וישאלנו ועוד דיש מותרין לכתחי על כן אין לקנסו . ג"ה
עם סק"ה ער"ה צ"ה עם סוף אוח :

צא ויש מותרין להטביל כלי חדש צ"ה עם הם של זכוכית או כלי חרס מלופים צ"ה
אבל צצנה חקור אפי' כלי זכוכית . ער"ה אוח י' . ויש לקטוף עליהם צצנת הדחק :

צב צין השנוטת של פ"ש או י"ט אין מטבילין כלי נשתכות הלך"ך טבילה ון התורה אבל
כלי זכוכית שהוא מדרבנן מותר אבל צ"ה סק"ה דצצנה ויום טוב
גופייהו אפי' כלי זכוכית אין מטבילין משום דטבילה זו היא ללוך חול .
פח"ה סק"הו עם ט"ה אריה סימן נו וכו' :

סימן קכא

א סעי' א הלוקח כלים וכו' . לאו דוקא לוקח אלא ה"ה שואל ולא קני לוקח אלא
משום דצני למומר ומטבילין אם הם של זכוכית . פרי"ה סק"ה :

ב עם יתנים ון הגוי וכו' . פ"י יתנים היינו כל שניכר שנסתמש בהם וכל שלא ניכר
בהם ויין חשויים אין לריכס שום הכשר . פרי"ה עם ועיין לקמן אוח כה :

ג עם מדיחן ולריך לטפספן היטב צמים וכו' . ואם הדיחן ולא טפספן יפס הוא כלי חקור
בלוץ ואם הכלי הוא אינו צן יומו מותר . ער"ה אוח א נשם הריצ"ה א"י יפסו אם הם
קיים ואין בהם דבר חולץ אפשר דאף הדחה וטפסוף לא צנו . קה"י סעיף א :

ד עם צהגה יש ויקויות טנהגו היהר לכוס יין וכו' טנסריהם מרובקים צחלב נשום טטבע
היין לצרוח ון החלב וכו' . הפרי"ה פקפק ע"ו הטעם וכחז דהעיקר טעם שני טכחז
הריצ"ה לפי שהיין מוטביל ציין האחר שלא צלע חלב וכו' וא"כ דוקא היכא דאיכא ששים
צנוקס הטובה צכלי כנגד כל החלב הוא דקרי ואי ליכא קי חקור . פרי"ה סק"ג ויחבן
דכן דעה הער"ה אוח צ ע"ה :

ה יין סך טטוטיין ממי טעום טמערב צו חלב מותר דאין כוונתו לצטל . פרי"ה
עם ער"ה אוח ג :

ו סעי' ב לקח מהם כלים וכו' ומטבילין ואח"ך מטבילין וכו' . וכן כלי שלריך ליצון
מלצנו ואח"ך מטבילו . כ"הג הג"צ אוח ד ער"ה אוח ה :
יש מי שאומר דאם אינן צני יומן לכ"ע קרי להטבילו חלה קה"י אין כאן טובל וסך
צ"ד

צידו טריון שאינן צ"י אין כאן שום טרן ומדלוריי"ה היתר גומר הוא ואפי' מדרבנן אין
כאן טרן רק טאקור משום גזירה . דגול מרצנה צום ק"י . וחכ"י טיטבה ס"ו פקפקר
ע"ז כיון דמ"ה חקורים מדרבנן ג"כ הוי טובל וט"ב ועוד מדנקטו הפוסקים ז"ל סהם לקח
מהם כלים וכו' ואין ק"ל קה"ס כלי גוים אינן צ"י משמע דגם אינן צ"י ומטבילין קודם על
כן גם צ"ה לריך לזכר . אח"ך ראינו טצקי יד טאול ג"כ דחה לזה סק"ה :

ח עם ויש אוורים שלריך לחזור ולהטבילין . פ"י בלא צרכה . ש"ך סק"ה לחי"ה סק"ג
צל"י סק"ה פרי"ה סק"ד :

ט ואם לא ירלה להשתמש בו אלא לונן יכול להטבילו ולהשתמש בו לונן לקי זו וכטיולה
אח"ך להשתמש בו חוץ יגעילנו ויפסיק לו טבילה שהטבילו כבר אפי' למחן דולריך
טבילה שניה דשאני הכא טומחילה לא היא דעהו להשתמש בו אלא לונן וללונן קבי ליה
טבילה וכיון טומחילה צהיחר טצלו טוב א"ל טבילה שניה . לצום עע"י צ ש"ך סק"ד פרי"ה
סק"ה . ומקצרה ט"ה טלא נשתמש בו כלל צלונן כיון שהטבילו דעהו דהכי הרי עלתה
לו טבילה וחו לא פקעה . פרי"ה עם . ונראה היכא טטצלו דעהו להשתמש בו חוץ כיון
לריך לחזור ולהטבילו לקי זו א"כ אפי' לונן חקור לאכול בו בלא טבילה . ש"ך עם פרי"ה
עם . וי"א דאף אם רולה להשתמש בו לונן לא נהכי טבילה ודלא כלצום . פח"ה סק"ג
משם הפארת לטעם ע"ה וכן הרי קה"י פקפק על זה :

י עם הגם אין להגעיל שום כלי וכו' . עיקר דינים אלו צה"י פקס על כן לא טארכנו
בהם וע"ה צסימן חבז :

יא עם אין להגעיל שום כלי כל זמן שהוא צ"י וכו' . ואם ירלה להגעיל כלי שהוא צ"י
לריך טיהיה צמים טנגעילין צו ששים כנגד הכלי כ"כ טטור ז"ל וכהז מרן ז"ל צצ"י
משם טמות הרשב"א ס"י קצב דאין ומטבילין צו כלים צני יומן כא"י א"כ יהיו צמים קי כנגד
שניהם ע"ה . והיינו דוקא דבעינן קי כנגד טניהם היינו צוין חקור או אבל צצני ויני
חיקורים אין מלטרפין וכ"ה צכלי צטר עם כלי חלב טאין מלטרפין ואף להגעילם צידה טפיר
דמי אם יש ששים כנגד אי מהם טאיסורים ומטבילין זה אוח זה כו"ה סימן לה סעיף ע .
קהל יעקב סעיף ד :

יב כחצנו לעיל דאין ומטבילין צו כלים סהם צ"י א"כ טיהיה קי צמים כנגד טניהם .
ואם אין צמים קי כנגד טניהם אלא כנגד אי מהם והגעיל אוח צו הכלים זה א"ה
לא עלתה הגעלה לכלי הצי דלע"ג דכשהגעיל אוח כלי הראשון נהגעלה פליטתו טהיא חקור
צמים כיון דיש קי נדור מ"ה כשהזר והגעיל הצי ופלג ון האיסור לתוך הוים מלא ויין אוח
ויינו וחזור וניטור ומתערב פליטת כלי הראשון עם פליטת כלי הצי והוים כאקרים כיון שלא
יש צהם קי כנגד צו הכלים וכלי הצי חוזר וצולע ון הוים וכאקר . ש"ך צקוף סק"י סוף
סק"ך ודלא כה"י הלצום ע"ה :

יג כלי טהיה צו הומץ של איסור לריך להגעילו צכלי אי דחריף הוי כרותח ונצלע צכולו .
ער"ה אוח ז משם ט"הג רי"ה פ"י כל טעה ע"ה :

יד סעי' ג דיני הגעלה וליצון הרי הם כחוצים צה"י פקס . ק"י טחל וחנצ ע"ה .
טו סעי' ד מהצח וכו' לענין טאר איסורין לריכה ליצון . י"א דגם צומחה מנצר לחלב
או מכלצ לצטר לא קבי צהגעלה וצני ליצון . ש"ך סק"ה משם טחצות
מ"ה ק"י לו פרי"ה סק"ה וכחז טקן דעה מרן ז"ל ע"ה על"ל סעי' ד . וי"א דגם צצמות
קבי צהגעלה . ער"ה אוח י' וכן נראה וק"ה"י עע"י ד וכן נראה מוטביל ר"פ חיגר ז"ל
ק"י וט צ"ה ובהיא ע"ה . והנכון צזה לענין דינא כו"ה טח"א כלל עד אוח ו דהכלי
של איסור לריך ליצון כל כך עד טיהיו נילולות כיהין מונוו אבל מכלצ לצטר או איפכא כיון
דהתיחא צלע קבי צליצון קל עד טישקוף עליו קש ומצוץ :

יו סעי' ה אם הגעיל כלי הלריך ליצון חקור להשתמש וכו' . ואם צטלו צו אחר
שהגעיל חקור ההצטיל וכגון שהכלי הגעילו כשהוא צ"י טהיה קי צמים כנגד
הכלי וטקל צו אחר שהגעלה כשהוא צ"י ומטבילין וכו' כהדיח צרי"ה סוף
ע"ה

עייז ערניא ארת יג ורגס דיט פלוגהא זום כחז דכחי קייל עייזש וכיכ הטיז קקייס כחיג
 הבחי ארת פא נשס אוי"ה כלל נח ארת לה . ווייז נחאס דאין לשער זכל הכלי אלל
 צוהי דנפיק וניה דכן פסק הערניא צסיי לה ארת יא דכפק איקור דרצנן ווערנין צוהי
 דנפיק וניה ושיס דכוח פוסקייס קייל דאין לשער זכל האיסקויס אלל צוהי דנפיק וניה
 וכי ללא קייל הכי ואפיי צאיסקור דרצנן אלל ווערנין זכל הכלי ווייז צפק איקור דרצנן
 ווערנין דנפיק וניה וזום דין גיכ ווערנין צוהי דנפיק וניה עייזש צערניא צקיי לה
 עס . ופיי ויה ספקקנו לעיל דרצניו קיי לה ארת וו דלמעטה ליע ושכן נחאס ודצרי הגאון
 וחי קיי לז קקייא דאפיי צפק איקור דרצנן ווערנין זכל הכלי הייז לפקפק לועטה :
 ין ים ויי שאוור שאס עזר עליו כ"ד טעות ונפגס הצלוע אין לחוש לאורו וועט דהגס
 דנכח שכן הוא צפולט דילמא אינו פולט שיעור האוקר בהצטיל ואיכא קו לצטיל ויה
 שפולט וטוק עוד שהאיסקור פגום ואינו איקור אלל ודרצנן על כן אין להחמיר ויכול לצטיל
 צו . פרי"ה קקייז . ונקחמיו דצרי ורן ורצב"א דונונו וקור דין וועט אפיי אס אינו ציי
 דקחי אס הגעיל וכו' וקח הגעלה צחינו ציי ודלא כפרי"ה אלל שהפרי"ה פליג עליהו ורגס
 שכולל לדחוק ולוור דהפרי"ה ופירש דצריה כגון דהגעיל כהן ציי והיה קו צמיס כנגד
 הכלי זהו דחוק הרבה דצרי הרצב"א ורן דכל כי הא הו"ל לצאר ועל כן לועטה ים להחמיר :
 יח עס צהגה אלל מותר להשתמש צו לונן וכו' . פיי אפיי זכלי הליך ליצון ולא הגעילו
 גיכ מותר להשתמש צו לונן ופשוט :

יט עס צהגה להשתמש צו לונן וכו' עייז דהק ופשוט וכו' . אלל חומץ ושאר דברים
 החריפים איקור להשתמש זכלי זה דדוקא אס נשתמש צו זלונן מותר להשתמש צו
 דצריס החריפים כו"ש ההגה צקוף דצריו אלל זכלי זה שנתחשו צו עייז האור או עייז
 חומץ איקור דצריס החריפים . עייז קקיי כחיג הגה"ט ארת לו לה"ה קקייז עפ"ד לעיל
 קיי לא קקייא חכ"א כלל נו ארת א :

כ ודוקא זכלי דאית ליה הכשר בהגעלה או ליצון אלל כלי חרס דאין להם הקנה לא
 ולי לאשתחושי צו זלונן . קקיי עייז ה וכיכ לעיל דרצניו קיי לא
 ארת ז עייזש :

כא עס צהגה ודוקא דרדך עכאי וכו' או דרענד וכו' . פיי דרענד היינו שנקאו ואין
 לו כלי אחר . עייז קקייא כחיג הגה"ט ארת לה לה"ה קקייא פרי"ה
 קקייא זלוי קקייא :

כב עס צהגה ואפיי כלים וכו' אס ים לחוש שחוממו צו יין וכו' . וה"ה אס עמד יין
 וועלע דלף זכלים הוי כזום . עייז קקייא פרי"ה קקייא לה"ה קקייא זלוי
 קקייא חכ"א כלל עד ארת ע :

כג עס צהגה ואפיי תיבות ושלחות וכו' . ופוח שפול עליהם רוחה של איקור וגעילן
 זכלי שכי ודי כי כוזה פעמים ודיחין ארת ונכין ארתם כוזה הכאות וכל זה יועיל
 כמו הגעלה או זכלי ראשון . ורן ז"ל דצד"ה ויש ר"וי עייז לקונן קיי קלה קקייא כחיג
 הג"זי ארת כד קקיי עס ערניא קקייא ודלא כפרי"ה קקייא דצעי ענוי וכלי ראשון . אח"ך
 ראינו צד"ג קקייא שכתב דהנפוח קיי להו זכזום ושיס דרעני וכלי שכי עייזש מילתא
 צעמא והאמת אהו וכן עיקר :

כד עס צהגה וכלי חרס שנתחשו צו זלונן וכו' . ודוקא שנתחשו זלונן אלל צחמין
 איקור להשתמש זכ"ה אפיי שנתחשו צו זלונן . או"ה כלל נח ארת ויה ויש הורדכי
 וכו' הא גאון ז"ל וכיכ לעיל קיי לא דרצניו ארת ז עייזש :

כה ואע"ב דורן ז"ל לקונן קיי קלה עייז ד דכחז דכ"ח ששה צהס הגוי לריכס וליז
 ועירוי ל"ל דהכא ויירי זכלים שנתחשו צהס קודם שצאו ליד גוי דכחיג
 לכ"ע קיי צעקוף ושיס דכזר שצבו לצלוע כו"ש לקונן עס . עייז קקייא פרי"ה קקייא
 כחיג הג"זי ארת ו לה"ה קקייא זלוי קקייא :

כו כלי חרס שקנה מן הגוי והוא נקופק צו דטוא נשתמש צו הגוי צחמין לריכס צריה .
 או"ה

אח"כ עס ארת וז עייז עס כחיג עס לה"ה עס זלוי עס . ושיס זכלים דיט לחוש
 שיעור צו האיסקור וועלע . זלוי עס . אלל מדשים שקויס וון השוק אפיי זכ"ה אין
 להקפיק צהס דאין דרכס להשתמש זכלים מדשים . או"ה עס עייז עס כחיג עס לה"ה
 עס זלוי עס . ועיין לקונן קיי קכ"ז עייז יא :

כז עייז כלי ונהכות אע"פ שיי"א שאס נשתמש צו איקור צנקלחו כאשר כולו וכו'
 לענין הכשרו לא עלה לו הכשר עד שיכשיר כולו . הגה ודוקא אס נשתמש
 זכולו וכו' שלא נשתמש רק צקלחו זכ"ה . הגה קלח מן האחרונים ז"ל הש"ך והפרי"ה
 ודעווייהו פסקו כוור"ה ז"ל ואכן דידן אין לנו אלל קו ורן ז"ל . ולענין דיכא לעיל קיי לז
 קע"ף א ורן ז"ל קחם כו"ד ללא אמרינן חס נקלחו חס כולו וז"ל לשער כנגד כל הכלי
 אלל דוקא ויה שכתב ונמו וא"כ הייז אס לא נשתמש זכל הכלי א"ל להכשיר אלל דוקא
 ונקלח הכלי זקויס שנתחשו וכ"כ מור"ה ז"ל ואין הפרש לענין דינא זיניחם . ויהו כזר
 כהצנו לעיל עס צקיי לז דרצניו ארת יצ דורן ז"ל חושש לקו שניה דק"ל מו"מ דוקא
 זשעה דהק או הפ"ו פוקק כ"ו ראשונה אלל בהפקד וועט הישק לקו שניה עייזש וא"כ
 הייז לענין דינא דוקא זשעה דהק או הפ"ו וכיולא א"ל להכשיר אלל ונקלח הכלי כנגד ויה
 שנתחשו צו אלל בהפקד וועט אפיי אס נשתמש צנקלח הכלי לריך להכשיר כולו :

כח אה דאמרינן לקו י"א דאפיי נשתמש צנקלח הכלי לריך להכשיר כל הכלי היינו דוקא
 זכלי של איקור אלל איכא דהיתרא זלע כגון שנתחשו צו חלצ צנקלחו ורואם להכשירו
 קיי ליה בהכשר ונקלחו . הרצב"א ז"ל צושמרת הבית עייז קקייא :

כט גם לקו ראשונה דלא אמרינן חו"מ"כ לא וקרי זיטל צנקלח אלל זשעה הוחצת כגון
 שהיא ארובה והי"ח ונקלחה על האור בהצטיל ונקלחה האחר שצחוץ א"ל הכשר
 אלל אס היא קלרה וזיטל זשולי הכלי הגס שהוא דצר וועט כאשר כל הכלי שהזיעה עולה
 ואוקרתו וכן קף של צער שנתחשו ציורה חולצה אע"פ שלא חצנה אלל נקלחה כאשר כולם
 מפני הזיעה ולריך להכשיר כולם וייהו שאס ההכשר הוי וועט וועין מה שאשר דהשתא נמי
 איכא זיעה דנהי ויש ככ"ה . זבליצון לא מהי זכחיג זכלי שנתחשו צו ונקלחו על ידי
 זישול דאיכא הצל הזיעה דהא הגעלה עדיף וניה וועט דבליצון ליכא זיעה . פרי"ה קקייא
 זקופו לה"ה קקייא זלוי קקייא :

ל עייז סכין יסן וכו' אס צא להשתמש זלונן וכו' כוועלה עשרה פעמים צקרקע
 קשה . דוקא עשרה פעמים זעיין ולא זליכ וכהי . ורן ז"ל פרי"ה קקייא
 לה"ה קקייא זלוי קקייא :

לא עס ואס ים צה גימות וכו' עלצנה או ושמחה וכו' . ודוקא ליצון או השמחה עד
 דמשוי וקוס הגמות . פרי"ה סוף קקייא . או ישפוף זלונן או זפהס שייכס בגמות .
 ארת לו ויש הורדכי :

לב ארתם הוועבירים הסכין בגחלים בהעברה צעלמא שזום הוא זידס דאפיי כדי הגעלה
 אינה . או"ה כלל נח ארת כה כחיג הגה"ט ארת קו זלוי קקייא :

לג ואס זרור אללנו שלא נשתמשו צהס הסכין אלל דוקא עייז רוחה קיי בהגעלה . זהו
 פשוט שכל שלא עייז האור לא צעי ליצון :

לד ונחא דכי היכי דיט לחוש לגומות הייז דיט לחוש לידות הכלים והסכייס שסס זענין
 שהאיסקור וועט יכנס צהוך הקלרה ואינו יכול לנקותם . שחיג צקוף עייז ככתב הגדולה
 הגה"ט ארת קג :

לה וא"כ לריך לזרר ענין ידות של סכייס . דע שיש די מייס צקחא של סכין העין
 אהי הוא הכל חתיכה אהי של זרור וזין הלה זין הקחא היא זרור חתיכה אהי ולא
 ים הפסק זיניחם . העין הזי הקחא שלהס היא של עץ או של עלס קצועה זקמורים שהעץ
 הוא צי חתיכות ויחמו הפזולא של סכין צהוך העליס ויקצו ארתם זקמורים . העין הגי
 העץ או העלס הוא חתיכה אהי ויקצו את העלס ויחמו יד הסכין צהוך הנקצ וידקו ארתם
 זצק . העין הדי גיכ כעין הגי אלל שאין מדבקין ארתם זצק אלל עושין נקצ צקחא
 וצמלא

ומואל כל חלל הנקב ולא יעונו לעולם ואין צניחם הספק כלל . ואם כן לריכס אלו לצאר
מעט כל וין ויין :

ל ועתה נבאר ענין הכשרם אם הסבין היא מוין הראשון שהיא חתיכה או הקתא עם
הלהב זהו פשוט דיגעיל כל הסבין צרותהין צין הלהב צין הקתא וקגי להו :

לז ואם הם כוין הצו שהקתא שלהם צו חתיכות עליה ומהוברת עם הסבין עיי וסגורים
זהו חין להם תקנה בהגעלה כוונת הגלון צוה צלחם סיי חכל אות ז לסקינים הנוחפים
צען בקתא וקצו צהם וסמרות חין מועיל להם הגעלה כי יש בקתות גומות הרבה ואח
לנקות כל הגומות וכיכ הטיו עם סוף קקיה וקיים עם הטיו שאין חילוק צין עליה למוין
אחר צוה דכל פיש צו חלקים בקתא יש חשש גומות וכיכ עם המוגיל קקיו וכיכ החק יעקב
עם קקיעו וכיכ השכחיה עם וכיכ הפרח עם וכיכ מחוקק יאודה עם בחקות עולם קקיה
וכיכ עם כל האחרונים זול וכחז הכי חיי עם ועם חויה כלל כח דין כח סלריך להסיר
הקתא עייש . ודע שהגם שכתב החיי עם פיש לנקר סיטב בקתא בכל מאי דאפשר ולהגעילו
וכו עיין עם חקן ק"ל דצוה הזון דפיש עיני דאדעא חין לסמרות להם לנקות הקתא
דחין לקמון עליהם צוה :

לח הדון על וין הגו שהקתא שלהם היא חתיכה של עץ או של עולם ותוחצין את הוד
של הסבין בחוך הנקב של הקתא ומדצקין אותה דצק . סבין זה ג"כ חין לה תקנה
בהגעלה כוונת הגלון צוה עם אות ע ועם ונהריו סבין שהקתא שלו חויה וכיכ חפיו של
עץ כיון שהוא דבוק דצק חייס עלייו דילמא פקעו ואין להם תקנה בהגעלה וכיכ הרב
והיקק יאודה עם וכיכ כל האחרונים זול עם :

מ חורכו על וין חדי שאין מדצקין דצק חלל תוחצין יד הסבין בחוק סיטב בחוך
הקתא ומואל כל חלל הנקב צוה וין הסבין אם הקתא של עץ כי פרו מחוקק יאודה עם
פיש לו תקנה בהגעלה כיון שדבוק מאד ואח להסירו ולא יש צה גומא כלל :

מ חלל אם זה הוין הקתא של עולם צוה יש פלוגתא דרבותא דהגלון רוחא עם צוה
פקח סיי חכל קעו ח כתב שכלי עולם ונהי להו הגעלה וכן סיי הלכות עם קעיו ז .
חלל הנהי עם צחות ע כתב צקס ונהריו דחייס עלייו דילמא פקעו ולא מועיל להו שפיר
ולא ונהי להו בהגעלה וכחז דהיי סבין שהקתא שלו עולם ויהו סבחה זול לא ק"ל כנהריו
וכחז דושיקק החלכה מותרים כלי עולם בהגעלה והפרח עם צקעיו ג כתב דקיינים שהקתא
של עולם לא ונהי להו הגעלה עייש . כוואל הדבר בוחלוקת סבין ולענין דינא כיון דהנרדכי
זול הביאו ורין הנהי עם וסווע דק"ל דוהני הגעלה לכלי עולם ורוחא זול הביאו ועם
הנרדכי חייב סיי רבים הנרדכי שהוא ראשון ק"ל דוהני להו הגעלה וגם הנהי וסלכות
דהצו וואן דק"ל דלא ונהי להו הגעלה הם פכים ונהריו והפרח ודאי לרבים שוועים דהם
לרבעם ונהי להו הגעלה לסקינים חלו ונהי גם דהגלון צוה עם סייס דצבריו וז"ל דמעיקר
ההלכה מותרים כלי עולם בהגעלה כרוז רבותו עכ"ל וודקאור כרוז רבותו וסווע דאיכא
רבותא טובא דק"ל סיי הגם שלא הזכירם . וזה ועוד כיון דוון זול הביא למרדכי זול צווי
אלא חק עליו וסווע דק"ל סיי ואם כן חין לפקק דצבר וסקינים חלו שהקתא שלהם של
עולם מותרים בהגעלה :

סימן קכב

א סעי' א קדירה שאצמי וכי . דין זה כבר כתבו ורין זול לעיל קיוון קג סעיף ח
ועייש דצבריו צקיי קג ויש עם צחות כג וכד וכה וכי עייש :

ב עם ואפיה חקרו חכונים לצל צה לכתחיי וכי . הא דחקרו חכונים לצל לכתחיי הוא
חפיי כהסקדנה צלועה מליקור דצבן . כוונת הגה"ט אות ז ועם הפוקקים ועם
והריב"ל חייב סיי קג וכי ונהריו עם סכ"כ הרשב"א זול צקרות חייב סיי קונג עייש שווח
גו"ב מהיי חייב סיי נא וקיים וכן עווא דצב כשחשק חיה כלי יהיה צלחה חקור סייס
הן של תורה או של דבריהם לחקור הכלי צלל הגעלה לעולם וכי עייש :

ג ואם חליקור הוא ספק דצבן וסווע מלסון ונהריו עם דגם צקק חקור דצבן ג"כ
הכלי שאצמי חקור לצל צו לכתחיי והכונה עם נקחש צלו ונהריו עם ועדיין
לריך להחשק דצבר :

ד סעי' ג י"א הא דחשיבא וכי חלל אם לא הדיחה יפה שהחיקור צעין חייב נפס
וכי . הגם דכו ורין זול צקס י"א וייח קצרתו כן דכן סחם לעיל סיי קג
קעיו ח כוונת הס"ך עם קקיעו וכתבו לעיל סיי קג אות כה דגם בהפקד וועט חקור עייש :
ה ואם ציטל חכסיל צוה הקדירה שיש שוון על פניה ההכסיל מותר דוחמתא סחם חכסיל
שבקדירה יש סיי כנגד שוון הדבוק . חויה כלל לג דין ג וכיכ לעיל דצבריו סיי חם
אות יא עם כוה חכרוכים עייש ודלא בהפרח קק"ג דכתב דצעין כנגד כל הקדירה ולפי
דבריו ההכסיל חקיר דחוייה והאחרונים הפך וזה וכבר לעיל הגלון שפ"ד דהם דצבריו
עייין עם צקעו סיי חם קק"א וכן פסק הרב דצב ועם זול חייב סיי חם קיוון יב וסביאו
השו"ג בקיוון קג מחו ג :

ו עם הגם ווי"ו חם יש סיי וכי חלל אם היה החיקור דצב חריף ואח"ך סחם הקדירה
ווע"לע וכי מותר לחין החריפות הראשון וכי . ואם צצלו דצבר חריף צקעו ציי ואח"ך
צצלו צו חלצ חוך ווע"לע של דצב חריף חלל הוא אחר ווע"לע וסכתחשול צו הצבר ההכסיל
מותר . ס"ך קק"ב פרי"ה קק"ב לח"הפ קק"ב על"ל סעיו ג . והגם דצבר חריף לא סייך
כע"י צכיע דהתיחא כוונת סיי לו סעיו ח וחייב כיון דביטל ד"ח צקעו סכתחשול לצבר כאלו
הכסיל שהחא ויי"ו כיון שד"ח קבל טעם מהכלי ונבלע אח"ך בהכלי חף דצבר חריף חיי כונו
טעם חו וכתחול בוחכל לא חיי כע"י צכיע ויי"ו כיון דהראשון זה צח וכתב הכלי לא עדיף
מכת הכלי עלמה שצח וכתב והכלי יש לו ווע"לע מן הצבר . על"ל עם צקיפו . והגלון
שפ"ד נס"י לר קק"כב צקו"ב ד"ח ודע דלפ"ז וכי כתב צוה הדין דלהצ"י סרי וכי עייש
ולא זכיתי לידע היכן מלא דלונרן הצ"י סרי . ויי"א דגם צקעו דביטל צה ד"ח ג"כ כיון
שהוא ציי וביטל צו ד"ח וסרי למה שבחוך דופני הכלי כאלו נהכסל שהחא חייב צעין דוקא
שבטל ד"ח צקעו שאצמי ואח"ך ציטל צו חלצ דהנחכל מותר חלל אם הוא ציי וביטל צו
ד"ח ואח"ך צטל צו חלצ הנחכל חקור . הגלון ונהריו ועם צן הס"ך צקעו וכי ונאוייה
שהצו הס"ך דנקט דצבריו צקעו שאצמי וכי וסווע דחם הוא ציי חקור גם הצל"י סייס
דצב זה צל"ע עייש והנחמיר הע"ב :

ז חונס אם ציטל דצב חריף צקדירה של חקור שהוא ציי ואח"ך ציטל צו היחר בחוך
ווע"לע לביטול החריף הגם שהוא אחר ווע"לע לביטול החקור זהו חקור לכ"ע משום
דח"קור לא חנרינן כע"י צכיע :

ח ואם ציטל ד"ח צקדירה של חקור שהוא ציי ואח"ך סחם ווע"לע וביטול החריף וביטל
צו היחר הנחכל מותר כיון שהוא אחר ווע"לע מד"ח . ס"ך עם ויש צו ט"ק פרי"ה
עם לח"הפ עם צל"י קק"ב על"ל עם :

ט ואם ציטל ד"ח צכלי של חקור שאצמי ואח"ך ציטל היחר בחוך ווע"לע של דצב החריף
לדין דליח לן חתיכה כ"כ בכל החיקורין חלל דוקא צצ"ח הנחכל מותר . פרי"ה
עם לחם הפנים עם :

י סעי' ד קדירה הצלועה וצ"וח וכי . דין זה כתוב לעיל סיי קג סעיו ז ועייש
דצבריו ויש עם מותר לא וא"ל לבפול הדברים :

יא סעי' ה חקור וועט שצבלע צכלי וכי . גם דין זה כתוב לעיל סיי לו סעיו ז
עייש וכתבו עם אות מח הגם שהאחרונים פליגי על ורין זול צוה חנחנו
חן לנו חלא דצרי ורין זול עייש :

יב סעי' ו קחם כלי גוים הם בחזקת שאצמי וכי . ואם שאל מן הגוי וא"ל שהוא ציי
חייב כח"ך וההכסיל מותר . ט"ז קק"ד דלא כנהרש"ל ס"ך קק"ד וכת"כ
והרמב"ם סיי קכא וכיכ הס"ך לקמן סיי קכז קק"כ כנה"ג הגה"ט אות זכ פרי"ה קק"ד
לח"הפ קק"ו צל"י קק"ד ונ"י כלל כה אות ח . ואפיו חם הוא וק"ל חייב חייב נאונ דדוקא
חם

כפשתה צעיינתו להיחר :

כט סעי' ט יש לזיחר ונלתיח ציד גוי כלי קעודה וכו' הגם ואפי' אם נחנס לאוונן להקנס לריך לעשות בהם קיו וכו' היינו דוקא צניח הגוי אבל אם הכינו צמנות צמקוס ונלכתו חוץ לצניח אף חוץ הצייר חין לאקור צדיענד ואפי' צמקוס וגי ימים אם ונלס צמקוס ונלכתו סצניחס עם אומה כלל לג צהגות לשער לג קיו יו צקיף הקפר כנ"הג הגיצי אוח לג צ"ד חל"ח ק"י רז ער"ה אוח עו"צ . ואף אם ננלס עד מעיד סרלס לאוונן סנשחוט צו צמיות חין קפירל דחקרלי צעלנל חול . צ"ד עם ער"ה עם . ונלסון סגרות אומה כרלס דלכתחילה אקור להכינו אפי' צמקוס ונלכתו . ער"ה עם :

ל ואם נחנס לאוונן גוי כדי ללפותו צצדיל מותר להשתחש צו מיד ללס נשתחש צו קודם סלפיו לל איכפת לן סל"ח ללפות חל"ח ילננו צלש ומכני צמקוס סגעלה וללחר סלפיו לל חייסין סישחוט צו הגוי כדי סלל יקלל סיופי סל סלפיו וסול רולס לסרלות יוצי לפיו ללל כדי סיסיו מונגלים לללו . פ"ח סק"ט לח"ה סק"ג צל"י קק"ס סכנות ארס עם אוח יל :

לא עם צהגה וכל זס וכו' אבל אם לקחו מן הגוי עד ללחר זמן וכו' או סנשחטס ציד יסרלל ללחר סלקחו מן הגוי מעלע אזלין לקילל וכו' ולענין דינל צין סחזיס סגוי צלוחו יוס צין עמוד צניח סגוי יוס או יומיס צכל גונל סס מעלע ומותריס . פ"ח סק"ס צסופו פ"ח סק"י . וי"ל דלס הכינו ציד הגוי מעלע מותר להשתחש צו לכחסי . ס"ך סק"ח :

לב עם צהגס ואם לקחו מן הגוי צלוחו יוס וכו' יש אוקריס מנלל וכו' וצמקוס לוכך יש להקל צדיענד וכו' . וכן כרלס דעת מן ז"ל להקל צזס צדיענד ומיחו יש להסמיר צזס ודוקל צהפ"ט יש להקל . פ"ח סק"י חכ"ל עם :

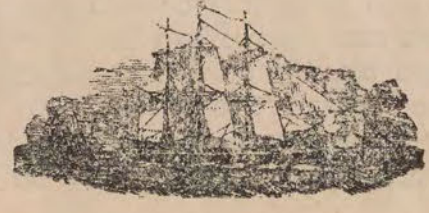
לג עם צהגס ולכתחי יש לזיחר וכו' ואפי' צעצדים וספחות סגויס סצניח יסרלל וכו' . והעולס אינס מותריס עחס צזס מוסס דעצדים וספחות סס צניח יסרלל מויד ויסרלל יולל ונכנס עם וצכה"ג מותר אפי' לכחסי . ס"ך סק"ט פ"ח סק"י לח"ה סק"ט צל"י סק"י ונכ"ל כלל כ" סק"י :

לד סעי' י קענות ססלח יסרלל לגוי עם ונלל וכו' ואם ללו אקור אם רגילים להדיח סכליס צמנין וכו' . מיסו דוקל צמקוס סדרכס להדיח צכלי רלסון אקויס ואם סכלי כלי חקק לריך סצניח . ואם ציסל צהס ונלל מנלל כלכר . חו"ח כלל כ" דין ס ככה"ג סג"צי אוח לה . וצזס לל וסני סישחט אוחס מעלע כי צודלי סס צלועיס מ"אקור דכרי הדיחן ומן סקסס לל הדיחן ללל עם כליו . פ"ח סק"י :

לה סעי' יא כלי קעודה סציד גוי ומוור סחדקיס סס וכו' מותר לקוחס מוננו סגס ויש וממירין וכו' . ודוקל צקדר כלונן והסנכג עכסיו ליקס מן סקדר אפי' סלין לו ללל כלי ח"י . ככה"ג עם אוח מל צל"י סק"י סו"ג סק"כד סוף סק"י עי"ש כמס עעמיס :

לו סעי' יב יש מי סלונר סקענות סצליס מענד ליס וכו' . סל"דלל חין כליס ללו מליון ציכיו :

תושלע



שאלה ה

מעשה סכתשו מלח צמודכס סל צטר סלינו צן יומו ולקחו מן העלס סכו ומלחו לל סגצניס וסלל ססולל לל כלקרס סגצניס או מותרת :

תשובה

סגצניס ח"כס כלקרת דלע"ג דכחצ ומן ז"ל קיו לו סע"י ג סצלין סכדוכו צמודכס סל צטר צ"י אקור לללונלן צחלצ וכחצו סלסרוכיס דל"ס מלח וסלר דצריס סכריפיס וכו' מ"מ היינו דוקל צן יומו ודלל ככרי סהגס סכחצ אפי' חינו צ"י ולע"ג דק"י על ומן ז"ל דצק"י קג סע"י ו סלס סומו פלפלין צקדרס סל ח"קור סלינס צ"י סכל אקור דחורפיס מוסי"ל ליה לסצח . ככר סיכלו סלסרוכיס ז"ל דהיינו דוקל צסל ח"קור דעוקס לל סלינו צ"י צן יומו ללל עם צק"י לו דכרי כ"ט צכ"ט דוקל צ"י אקור דצצד סריף חינו עוקס סתיס חלל עוקס לל סלצ"י ככ"י או עוקס לכ"ט צכ"ט כעעס רלסון ללל סניחס חינו עוקס כן ססכיס סני כו"פ צק"י לו וכומס סלסרוכיס וכן ססכיס סרי ער"ה ק"י לו סע"י ד עי"צ . ללל לל סווכחשח סיל צ"י סגצניס ח"קורס דלע"ג דככחשו צס צטר סיס לונן וצלונן אפי' ע"י דוחק חינו מופליע ומצליע כו"פ סרי צ"ד צ"י ד ק"י יו מ"מ צסעס סכוחסין סצטר סמכסג סנותניס עם מלח וע"י סצלין מעע ומצליע וספליע כדכחצ סצ"ד עם וכן העלה סרי ער"ה י"ד ק"י לו אוח יד עי"ש . ואם עזס העלח סיכחו צהצסיל סל חלצ לע"ג דלכור לכחסי כו"פ ומן ז"ל מ"מ צדיענד חינו כלקר סחצסיל כיון דיס ק"י כנגד סמלח ולע"ג דמלח לעעמל עציד ולל צטיל היינו דוקל לל סמלח ח"קור מוסחט עלמו כגון סל ע"ז או סל עיר סכדחט ללל מלח סיש צו עעס צטר צטל צק"י כו"פ סס"ך ז"ל וכל סלסרוכיס ז"ל ועיין צס"ך ק"י לה סק"ס :

שאלה ו

מעשה סתיס צלו סהציל דצק סקורין צערצ"י גיגי וצסל אוחו צמחנת סל יסרלל לל כלקרס סמחנת או מותרת יען סהדצק סכו' סול מן סעור סל חווריס וצחוט עומל :

תשובה

לכאורה סיס כרלס ללכור סלע"ג סהעור מותר מן סחורס ע"מ מדרצנן אקור וכ"ט כיוצור צס"ע י"ד ק"י סז וצלסרוכיס עי"ש ול"כ ס"כ כיון סהעור אקור מדרצנן אקור סמחנת מדרצנן זס סיס כרלס לכאורה . אך ללחר סיוון מועע יללס דמחנת מותרת מוסס דהדצק סכו' כע"ל וחינו רלוי ללכילה כידוע והמחנת סכו' כיון סצלעס עעס פגוס עתחילתס מותרת ולינס לריכס סגעלס כו"פ צצ"י י"ד ק"י לל עי"ש דלל קדירס סצלעס דצר פגוס מתחילתס מותר ולע"ג דען סהגס ק"י קג סע"י צ יכול מושעקס לומר דלכורה מוסחנת לק"י סהגס ז"ל מ"מ ככר דחס ק"י סהגס ז"ל סרי ער"ה ז"ל צק"י קג אוח ע וכו' עם דלל ספוקסיס ומן ז"ל ודעמיס לל ק"ל כסגס סכו' עי"ש :

שאלה ז

קלצ ח"י ססחט מוסס צמנות וסיו כסרות וסלין צמוקלין למוכנן וללחר סמנכר כומו חלי סצטר צלס ח"י סקנחס סמוחין סל סנחנות סכו' ומללס צידיח סלפוסית חחט סל מ"ס סכורקס מן סמוחין סכו' וצלס וסללס צצ"ס סמ"ד ולל נודע לל סיס מוסס מוקיף סלפוסית סכו' מכל לל או סיתס סלפוסית סכו' מנולה ועמוד ססולל וסלל מ"ס יס"ס דין סצטר סכשאר צמוקלין סלל כווכר דזס ידוע דהצטר סכווכר קורס סכודע ח"קור מותר מוסס דלל דפריס מוכוצל פריס כומו סספק ומן ז"ל צס"ע י"ד ק"י ק"י סע"י ס"י חלל סספק סול על סצטר סכשאר סלל כווכר מ"ס יס"ס דיכו :

תשובה

דצר זס סול כחוצ צהדיח צס"ע י"ד ק"י ק"י סע"י ע ח"ל ספק ערפס סנחערצ צלסרוכס כולן חקירות וכו' סכיון סספק סרלסון סיס צגופו חין לסחירו מ"ס"ק עכ"ל חסו כידון סלנו סזס סצטר יש ספק צגופו ק"י צתצרוצח ספק לל ח"ס סיס מוקיף סמוח מכל לל ומותר ק"י סלפוסית סיתס מנולה וסקור חסו ספק צגופו ועוד ספק צהערובח ספק ח"ס סתיכס זו סיל מוחל סנחנות סכולד ספק צס או סע"ל זלח סתיכס סיל וצחנות חסרת סלל כולד צס ספק ול"כ לכאורה צטר זס אקור . חונכס רנ"ח צהגס כחצ עם ח"ל וי"ל סעעס דלכור סול"ל וספק סול אקור מדלורי"ח וכו' לל סקרי ס"ק וסקור עכ"ל . וסכס לפי דעת רנ"ח ז"ל צל"קור דלורי"ח לל ענדין ק"ס

הקצרות וכו' וזו העדות ונכחשת דהאנשים אונרו צחו וחלי והנשים אונרו שהם שעה וחלי
 מן הטעמים עד שהלכו להם וכיון שהם נוכחשים אין לקמוץ עליהם וז"ל דידוע להנשים אין
 יודעים לכיון את השעה כמו האנשים ועידי דעו והעיקר הוא בזה עדות האנשים וכבר כתב
 הכ"ד דכ"ד הא"ה ק"ו ט"ו דף קל"ג ע"א ונשם הכ"ד ונ"ב דכ"ד ק"ט דאין לנו לחלות עדות
 זה לשקר אלא לעשות ולדנוני דמילתא דלא רמיא עליה דאיכא וכו' ע"ש וה"ל דכ"ד דזה
 לא רמיא עליהו דנשים אוחה שעה לכיון את השעות ואונרו צדדמי ועוד דכ"ד הכ"ד דכ"ד
 דכ"ד אונרו אוחה שעות הקצרות שהם לא יודעים לשער את הזמן ומשום שדקו עליהם
 הכ"ד אונרו כמדומה וכיון שהם צפיהם העידו על עלוהם שלא יודעים לכיון את השעות
 ואונרו כמדומה ודאי דזו אינה לריכה לפנים לעדות האנשים שמועדים ולא הוי הכחשת
 ועוד כתב הכ"ד דכ"ד וז"ל שם ה"ל שכבר כתבו הר"ן וריב"ש דכ"ד דכ"ד ונש"ו שלעולם יש
 לנו להרץ דברי שני העדים הנכחים ונכחשים זה את זה כדי שיהיה עדותם נכונה וחילין
 זה בכל מה דאפשר ואפילו צונשעות רחוק וכ"ש ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו
 ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו
 קרו לה שעה ונחלה לפי דעתם יען שהם לא יודעים לכיון השעות כמו שהודו הם על עלוהם
 ועל כן העיקר הוא עדות האנשים והם כן אשה זו יללם ואיסקור תורה לגמרי לכל הקצרות
 ולא נשאר רביע עלה רק איסקור דרבנן :

ומאחר שהעלינו שהאשה הזאת לא נשאר עלה רק איסקור דרבנן כבר כתבו הפוסקים
 ז"ל דאיסקור דרבנן לא צעיקן קיינאם מוצהקים לגמרי אלא אפי' קיינאם
 אונלעיים ונהי דכן כתב הכ"ד פנים ואירות ח"ג ק"ו ד וכו' הכ"ד ונש"ו דכ"ד ונש"ו
 הכדפסת דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 הכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 וז"ל ודאי קיינאם לאו דאורייתא איירי הכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 הכ"ד פנים ואירות שם כתב שאין ראיה מדברי החוקים דהו"ל דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 צונלחמה לא ונש"ו ולא צמיס שאל"ס ולכך צעיקן קיינאם מוצהקים אצל לדין דק"ל כהר"ן
 דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 צדק אונ"ל ז"ל דהשכותיו ק"ו כ"ט דף ע"ה ע"ב פ"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 שכתבו הח"ו הכ"ד לא מוצהקים לגמרי אלא אונלעיים ע"ש ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 קיינאם אונלעיים ג"ס הרב גו"ר ז"ל חאה"ע כלל ג סיומן כ"ו ק"ל הכ"ד דכ"ד דכ"ד
 ק"א ע"ב צונלע החסוה וז"ל ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 וכדאי הוא לקמוץ עליו צדדי דרבנן וכו' עכ"ל וכן הסכים הכ"ד אחרון זונתו צדדי ונש"ו
 כהונה שצ"ו שולחנו של אברהם ק"ו יו"ד דף ה ע"ד ע"ש וכן הסכים הגאון כ"ד ז"ל
 ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 וצדק קיינאם הכ"ד שר"ו על הודעה וכתב דאפילו על ידי שונא ונהי דאיסקור דרבנן וכו'
 עוד הכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד

ואם כן הכ"ד שעידי העדים צדדי הצאה ונלדונו כי שהם אוכיח על חוטמו ונעשה
 צונקוהם ללקח וכן העיד מה אחר והא"ר העדים צדדי צדדי צדדי צדדי צדדי צדדי צדדי
 נעשה ללקח צדדי חוטמו ונעשה קבוצה ודאי הגמור דהוי ק"ו אונלעי דאף אי תינא לקי
 האונרו דשונא לא הוי ק"ו אונלעי ונש"ו ללקח ונכה האוכיח הוי ק"ו אונלעי כ"ש הגאון
 כ"ד שם ק"ו כ"א דף ט"ל ע"א נש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 אונשם שאני נש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 ולא צעלם וגם אפי' אם הוא וכו' אולי לא נוקדי רק סנוי צעור ולא צצק ולפי דברי
 הרב"ד ז"ל שהעתיקי לעיל שכחצ אצל כשהעידו ונחלקתם צונא ונש"ו דוקא צונא וכו'
 וכן ציינאם העדים להשתנות לאחר ויתם דוקא שונא שאינו אלא סנוי צעור האדם אצל
 שאר הדשים שהם מן העלמות ומעוטי הצער כגון סעונית ונש"ו וכו' ודאי אין
 עשוין

עשוין להשתנות עכ"ל כפי המועתק צ"ש ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
 חדום צעלם או צעוטי הצער אצל מה שאינו חדום רק צעור הוא בכלל שונא ונש"ו צו
 סיון עכו להשתנות וכו' עכ"ל הכ"ד ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 שכל אדם יהיה צו זה האוכיח או צדדי או צצק או צצק או צצק או צצק או צצק או צצק
 ונקומה ונש"ו הוי וכה צעוטי הצער ואוכלה מן צער האדם הרבה צעונק ולכך לה זמן
 הרבה עד שתתפא ויהיה צונקוהם ללקח צעונק הצער ולא צעור כמו ששונא זה ודאי
 אינה עשויה להשתנות וכ"ש הרב"ד ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו ונש"ו
 ק"ו מוצהק מכל נוקס סיון אונלעי הוי וכיון דלוי איסקור דרבנן נהי סיון זה
 להחירה ונכ"ל עיגונא :

ברם עדיין יש לפקפק צוה השכירות דהגם דהנחנו לעיל להקת הפוסקים ז"ל דכ"ד
 דאיסקור דרבנן ונהי ק"ו אונלעי ונש"ו הוי א"כ כנגד צונא אפי' דכ"ד דכ"ד
 דאיסקור דרבנן צעיקן קיינאם מוצהקים ולא ונהי קיינאם אונלעיים והם הגאון ח"ג פ"ו
 ק"ו כ"א ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 יאושעו שהנחנו לעיל הכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 לעיל כתב שם שדברי הרב"ד ז"ל צ"ל מהו נחלות הלכה זו ונש"ו דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 צעיקן ק"ו מוצהקים לגמרי וז"ל הרב"ד שם וכן אם צלו עדים שראו ששכל לגוב אריות
 וכו' או שראוהו ללבו והעוף אוכל צו או שדקדק צונלחמה ונש"ו או שכתב ולא הכירו פניו
 אצל היו לו קיינאם מוצהקים בגופו והכירו אוחה וכו' יודים נחלה צעדות זו אפי' שאין
 נש"ו אין את אשתו שאני אונר שלא החמירו צדדי אלו אלא נש"ו איסקור כרת וכו' עכ"ל
 ופ"ו וכן צ"ל ז"ל דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 מוצהקים בגופו לאו קיינאם מוצהקים לגמרי קחני אלא קיינאם מוצהקים היינו קיינאם
 אונלעיים ע"ש צ"ל וכו' הכ"ד פנים ואירות שם וז"ל אלא שדברי הרב"ד מוכחים לנו
 לוונר דכ"ד דאיסקור דרבנן לא קיינאם אלא אפי' מוצהקים לגמרי וכו' ונש"ו לגוב אריות
 וכו' לא התייר ע"י קיינאם מוצהקים ועל כרחו מוכחים לנו לוונר דכ"ד אונלעיים קרוי ק"ו
 מוצהקים ונש"ו לא התייר אשה לטוק ע"י ק"ו אונלעיים אף דשם אינה אקורה אלא ונש"ו
 דכתב שלא החמירו צדדי אלו אלא נש"ו איסקור כרת ש"ו דאינה אקורה אלא ונש"ו
 וכו' עכ"ל ונש"ו כיון שרבינו הרב"ד ס"י ק"ל מי יוכל להקל כנגדו והגם שהרי פנינו שם
 פסק צו הקב"ה של הרב"ד וכתב שהגאון ונש"ו ז"ל והגאון הרב"ד ק"ו לו דף ע"ב
 הביאו גירסא אחרת דברי הרב"ד ומה שכתב דברי הרב"ד קיינאם מוצהקים ג"ו
 משובשת היא ולא גרסינן דברי הרב"ד אלא ולא הכירו פניו צלצד ואפטר לוונר שלא היו
 לו קיינאם כלל וכן הולא צעור ח"ו שהביא לו זה של הרב"ד ואינו כותב צו אלא ולא
 הכירו פניו צלצד ולפי' אין לנו ראיה צדדי שיקצרו הרב"ד דאיסקור דרבנן צעיקן ק"ו מוצהק
 צעור עכ"ל הכ"ד פנינו ע"ש ונש"ו לנו אין לנו אלא דברי וכן ז"ל שהרי צ"ש ח"ו הו
 נחלות ק"ו רפ"ד קע"ו דו העתיק דברי הרב"ד הללו אות צאות וכתב לה להא דכ"ד
 מוצהקים ע"ש ונש"ו צדדי דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 דהר"ד ז"ל שהרי פסק אוחה צ"ש וי"ל לנו ומה שכתב וכן ג"כ ק"ל דאיסקור דרבנן
 צעיקן ק"ו מוצהק גמור דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד דכ"ד
 דהר"ד וכן ק"ל הכ"ד מי יוכל להקל ויהיה שרי ליה נאריה לשרי פנינו ז"ל דבנח"ב
 אין ראיה מדברי הרב"ד דכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד הכ"ד
 ואיסקור תורה ונהי ק"ו אונלעיים והכ"ד ג"כ נפל לגוב אריות או נאריה ללבו או נדקדק
 צונלחמה או שכתב ולא הכירו פניו הכל הוא לא יתם זו האשה ואיסקור תורה דעדין יש
 פסק שונא לא זה הוי ואיסקור דאורייתא רביע עלוהם ונש"ו דכ"ד הרב"ד שם שלא החמירו
 אלא נש"ו איסקור כרת דנש"ו דהיא חוצרת ונש"ו דכ"ד כדאיכ"ה הוי פנינו
 דנש"ו דשם עדין רביע עלה איסקור דאורייתא ונש"ו הסכים הם שהחמירו דאיסקור תורה
 אין להתייר צ"ו אונלעיים דונן ההורס גם קיינאם אונלעיים קיינאם עליהם אף לעיני איסקור
 ונש"ו

ואיכא אין רחם ונדברי הרמזים כלל ולא ונדברי וכן דקצר כותים דשם בלתי חונם הוא
 שהחזירו רצון ולא החירו אלא צקי ונוצקים אבל צושאלק וקסה עליו עד שהיכ שון
 שהו וזהר לגמרי כונו שאננו אם נקאת לא חלל סם לא החזירו רצון והחירו צקי
 אולעיים וקסם דמותרת מן החורם והו פקוע צכויות הרמזים וכן פיו הרו גיור זל כלל גי
 סיו כה דף קצ ע"ה דברי הרמזים זל עייש ואיכ לא ייחם זלם הקבו להרמזים ולא לזון זל
 דלפ"ז מ"ש הרמזים זל צקוף דבריו וזל בכל אלו הדברים וכולם צהם אם אצד זכרו אחיך
 יורדים לנחלה בעדות זו אע"פ שאין ושיחין את אשתו וכו' עכ"ל לא קאי אהך חלוקא
 שהזכיר בראש דבריו מי שטבע צושאלק וכו' דבהחיה ושיחין ע"פ סיו אולעיים אלא לא
 קאי אלא דווקא על חלוקה השנית שזכר וכן אם צלו עדים שראו טכפל לגוב אריות וכו' וכן
 מוכח דברי הרמזים זל שהחיה שחלק אותה לטמי חלוקות שבחמי כהז וי שטבע צושאלק
 וצאו עדים שטבע צפניהם ואצד זכרו אע"פ שאין ושיחין את אשתו לכתחיל הרי היוצקים
 נוחלים על פיהם וכן אם צלו עדים שראוהו טכפל לגוב אריות וכו' אלא היו לו סיו ונוצקים
 בגופו והחירו אותם וכו' עכ"ל ואי איתא דמי שטבע צושאלק גיכ דיכא הכי דלא ויהי
 סיונים איכ אנואי לא כהז הכל בחלוקה זו והכי הול"ל מי שטבע צושאלק וכן אם ראוהו
 טכפל לגוב אריות או שראוהו ללוב וכו' אלא מוכח ודלפיגהו צהרתי ק"ו דלא קאי אהחיה
 שטבע דשם מהני סיונים גס וזה שהציא רחם עוד ונדברי הרמזים הגאון אוריס וחומים
 זל צח"ו סיו ק"ה ק"יב . טק"ל הכי ושהציא קושיא שהקי עליו הראש צחשבותיו כלל
 צ סיו י"ו מהחיה דוכדייכתא כו"ש הרי כו"ש סיו ו"ג עייש וטבע שמוכח לומר כדי לחזן
 סק"ו של הראש שהרמזים ק"ל דלא מהכי צאיסור דרצון סיו אולעיים ו"והו הא כבר דהס
 זאת הגאון חתם סופר תלמי"ע סיו כ"ה דף ל"ו ע"ב וכתב דאין רחם ונדברי הרמזים
 דהרמזים יפרט הגמ' בעיני אחר ע"כ . אבל מ"ו י"ט פוסקים אחרים עוד שהחזירו הגאון
 חת"ט ס"ו מ"ה דף כ"ז ע"ד החזיר צזה וכתב שלכמה פוסקים סיו אולעיי לא יועיל אפי'
 צאיסור דרצון וכן צ"שאות הגאון ר"ע איג"ר זל צקי ק"ז דהס דברי כו"ש וק"ל דאפי'
 צאיסור דרצון בעיני סיו ונוצקים עייש . וכן הציא צפחתי השונה סק"לע וחסונה צרית
 אצרהס סיו כג שהציא דברי כו"ש ותיכ"ן כל הסחירות טנופלות על דבריו ו"והו אהיך הסכים
 ש"ט להחזין י"ב חודק ויוס הטביעה והחזיר דצ"ר . גס הציא הרי פ"ח סס ונ"ס הרי
 קצ"ל יעקב שחזיר צזה . וכן קצו הגאון פני יאושוע זל האחרון שהיא ככד הגאון פני
 יאושוע הכו שהחזיר דצ"ר עייש צדוקסיו לגיטין על דף כ"ז ע"ב צ"ה ויהו יוהר נח"ה
 זכו עייש וכיון דכל הפוסקים הכו החזירו וסס צהרתי וי יוכל להקל כנגדם :

ואיכא ראינו שכל זה לא יגסה מזור דגס לקו החולקים וק"ל דק"ו אולעיי ויהי צדרצון הכא
 לא ויהי טכחצ ו"הח"ט זל צקוני עיגונא דף כ"ה ע"ה וז"ל ועתה אחר טכחצאכ
 זה חזיר טכל שחזירו עליו שטבע צושאלק טביעה מוש וקסה סס כדי שח"ט כל שק
 דלחזרו לן י"ט צחינה להקל דקציקא דרצון לקולא ובודאי אשתהי ודאי ד"ט להחזיר אפילו
 בעדות שטבע טביעה גמורה צושאלק דהו דרצון עייש . ואיכ כל וזה שהחזירו צזה הוא
 ללא לורך דכאן צכ"ד אשתהי כוה ימים אחר שהחזירו מן הוים ואנא אפיכא דעד כאן לא
 אחרי הכהו רצותא דצאיסור דרצון לא בעינן סיו ונוצקים סיינו דווקא צדלא אשתהי או צקפק
 אשתהי כו"ש ו"הח"ט סס אלא צודאי אשתהי כולוהו מודו דלא וקליצן צדרצון ולא מהכי סיו
 אולעיי . ויהו אחיך ראינו להו קדר אליהו רצה זל סיו י"ה דף כ"ג ע"ד שדחה לדברי
 ו"הח"ט זל וכתב ונדברי הפוסקים נח"ה דאפי' צודאי אשתהי וקליצן צודי דרצון עייש .
 איך שיהיה הא דק"ו אולעיי מהכי צודי דרצון מדי פלוגתא לא נפקא ומי יוכל להקל ואיכ
 עלובה זו עודה קטורה צעיגונה :

אמנם

רז"ל הכריחונו על תקנת עגונות וחובה עלינו לצקס וזוהר לזאת הענייה היוצתם
 גלמודם וצראשונה נחזיל צדברי קצ"ע הראשונה הבהם מלדוכינו ז"ע"ה והוא
 צודברי העדים צקצ"ע הכו מוכח ונדבניהם שהחזירו עיי ט"ע וכמ"ש לעיל בראש דבריו
 עייש והסס זסו פקוע וידוע קברת ר"ת זל שהציאו החוקי זל צינעות דף ק"ד ד"ס איך
 מעידין

זכו דאס פרלוף פכיו קיים וגופו שלם ונעידין עליו ע"י ט"ע אפי' לאחר כוה ימים עייש
 והציאה וזון זל סס צט"ע סעיי כ"ה וז"ל י"ה צסס ר"ת דהא דאין ונעידין עליו אלא
 עד גי ימים ו"ו כשהוא חצול צפכיו אלא אם אינו חצול צפכיו ונעידים עליו אפי' אחר
 כוה ימים ע"י ט"ע של גופו ולורתו ואינו מחזור צעיני האחרונים עכ"ל וזון זל . ואיכ
 הכא צכ"ד טכל גופו שלם ופרלוף פכיו קיים ואינו חקר כלום זהו פקוע ס"ט להחזיר אפי'
 אחר כוה ימים ע"פ סיו ר"ת זל . ורצים סס ושהפוסקים זל שהסכימו לקו ר"ת הראשון
 אדס הרי ו"הרי קולון זל צק"ו סיו קכ"ה שדחה שהציא דברי החוקי כהז וז"ל הרי טכחצו
 דצ"ר פקוע הוא ונעידים אחר כוה ימים היכא שאין חצול צפכים וגס הגוף שלם ומטוע
 קלת דליכא מאן דפליג וכו' ואפי' אה"ל דהרמזים זל פליג על ר"ת ודכחצ קתס דאין ונעידין
 עליו ולא חילק כדחילק ר"ת וכן הסמוג וכו' ו"והו מלחר טבעלי החוקי כהזו טהוא דצ"ר
 פקוע להחזיר כשאין חצלה צפכים וגס הגוף שלם וגס הרי עזריאל דצתראה הוא הציא
 את דבריו להחזיר וכן הציא צטור א"שע וכו' פשיטא דכדי סס לקמוך עליהם אפי' טלא
 צענת הדחק וכ"ש צענת הדחק עכ"ל ו"הרי ק"ו זל . וכן הסכים הגאון רח"ס זל צ"שאות
 ח"ה סיו ט"ל דף כ"ה ע"ה וז"ל ואיכ צכ"ד שהיס אדס ידוע לנעידים שהיס כיכר להס
 צח"ו והחזירו צט"ע גנור שהיס כולו שלם צלתי סוס חצול צפכיו ובלתי סוס חקרין
 צאיצרו אפי' אם ה"ס ידוע לנו טכצ"ר הועלה מן הוים קודם טע"ל אהו יוס או יומים
 ונעידים עליו עכ"ל . וכ"כ ו"הרי ק"ש צערך להס צקי י"ו צקוף סעיי כ"ה וז"ל אי איכ
 חרתי לעינותא גוף שלם ואינו חצול צפכיו ונעידין עליו אחר גי ימים ו"הרי ק"ש טכ"ס קכ"ה
 עכ"ל . וכן הסכים וזון זל צ"שאות להא"ש סיו ד דף ק"ט ע"ב שדחה שהציא דברי ו"הרי ק"ו
 כהז וז"ל וצכ"ד דמטוע שהיס כל גופם שלם וגס לא היו נחצלים צפכים שהרי לא אמר
 הגוי כן ספיר יכול להעיד אפי' רחם אהס אחר כוה ימים עכ"ל וכן הסכים סס סיו ו דף
 ק"יב ע"ב טכחצ צקוף דבריו וז"ל וכבר כחצתי לעיל דהרמזים וק"והו ו"הרי ק"ו
 והח"ה חולקים על כל קולות הללו טכחצו החוקי ו"והו כהז ו"הרי ק"ו ו"הרי ק"ו
 סכ"ו וקמוך עליו עייש . גס סס צקוף סיו י"ב דף קכ"ב ע"ג צקופו כהז וז"ל דהכא דייכינן
 עלה וולד אחר כיון שלא היס חצול צפכיו וגס היס כל גופו שלם אפי' לאחר כוה ימים
 יכולים להעיד עליו . וכ"כ החוקי והח"ט והטור עכ"ל הרי צהדיא טונון זל החזיר צקופי
 כסו ר"ת זל . וכן הסכים ו"הרי ק"ו צ"ו הייס זל הוצא צ"שאות פני וט"ה ח"ה סיו פ"ה
 דף ר"ט ע"ב שאפי' אחר גי ימים כיון טגופו שלם ונעידים עליו כהורחא ו"הרי ק"ו ו"הרי ק"ו
 זל עייש גס הרי ו"הרי ק"ו טמואל הלוי זל צ"שאות פ"והו סכ"ל סס צקי סכ"ו סכ"ס כן
 וכתב טכ"ן פשטה הירחא להקל כר"ת עייש . וכן הסכים הרי זרע אצרהס זל ח"ה סיו צ
 דף ט ע"ב וע"ג כסו ר"ת זל ועוד הסכים עונו סס הרי כוהרי"ר וקסה חיון זל עייש צדף
 י"ד ע"ה . ואיכ לפ"ז אשה זו חותרה וכתבלי עיגונא :

כ"ס

עכ"ז וז"ל להקת הפוסקים זל טנחלקו על ר"ת ולא סוכו על סצרתו הראשון
 הוא וזון זל גס טצ"שאות סלו הסכים לקו ו"הרי ק"ו זל ו"והו צקפ"ר טכחצו
 לסונו לעיל כהז ואינו מחזור צעיני האחרונים וטועע דלא ק"ל כר"ת . וזה ידוע דהיכא
 דפליגי טחשונות עם החזורים אזלינן צהר החצור כו"ש הרי אוריס גדולים זל למוד ר"ת
 דף ק"ב ע"ב וז"ל ולדין אף כי וזון זל צחשונותיו עבד עוצרה היכא דאיכא חרתי לעינותא
 לית לן למיזל כי אם אחר חצורו סכולל וכו' וידוע ונאי דכתוב צקו צכי טמואל דאין לדון
 כהר"ט צחשונותיו רק כדעתו צפסקיו שהס עיקר גס ו"הרי ק"ו זל כהז כל רצ ופוסק טעקה
 חצור כולל צין טעשאו צחחלת ימיו צין טעשאו צקוף ימיו החצור הוא
 העיקר ונדבריו צחשונותיו עכ"ל הרי א"והו זל וכ"כ הרי יד ואלאכי זל צכללי הפוסקים אהו
 לו וא"ת וו דכקסותר הח"ט ופסקיו לחשונותיו הפוסקים עיקר עייש ואיכ וזון זל לא
 ק"ל כר"ת . גס הרי ו"הרי ק"ו זל סיו כ"ד ראינו שהחזיר וקס"ל לקו טכחצ"ה זל ודעימיה
 דפליגי על ר"ת וכתב דמי הוא זה יערב לצו לעשות וטעקה דצ"ר ערוה נכד אלו טכצ"ס
 ואפי' טר"ת עקה וטעקה ואיכא למיזר וטעקה רצ ו"והו אכן יתמי דיתמי אין לנו ללאה
 מנחלתינו

אח"כ ראיתי להרי קדר אליהו רבה ז"ל בהשו"ק סי' יב דף נו ע"ד שהאריך ע"ס וכתב שכן
 קו הכב"ח ז"ל והכב"ח ז"ל והרמ"ה ז"ל ור"י ז"ל כולו ק"ל דבאשתי אפ"ו צ"ו ע"ד
 חייטיו לצדדתי ומי הוא זה יערב אל לבו להחיר אשה נגד קצתה ז"ל ע"ש וכן קצתו הרי
 בני אברהם ז"ל סי' כב דף כד ע"א ע"ש וכן הביא זה הגאון הק"ל ז"ל ח"א"ה סי' יב
 דף כ ע"ד ע"ש. וזו התימא על הרי טון המור ז"ל ח"א"ה סי' ז דף יט ע"ב שהביא
 זאת הקצרה דבאשתי חייטין אפ"ו צהרי והביא אותה וקצרה דנפשים ודחה אותה ע"ש
 ח"ד לא השגיח דכל אלו הגדולים ובפרט גדולי הראשונים הרש"א וקיעתו ז"ל ק"ל הכי וכל זה
 אשחמתי מני דמר להרי טע"ה ז"ל. ח"ד שיהיה גם אלו נאמר דני יוכל לפלוט פה ולהחיר
 נגד קצת אלו הגדולים וא"כ וזה נעשה לעלובה זו. וי"ו כנר כחז הרי בני אברהם ז"ל
 ע"ס דאי איכא קניף אחר קובינן להחיר גם זה וכן הסכים הגאון הק"ל ע"ס דהוי ספק
 גדול להחיר בהלכות עמו ספק אחר ע"ש. וא"כ ה"כ כנ"ד ד"ס ספק אחר נמי שהכירוהו
 ע"י קו חלעי ועוד יש שהיה כיכר למעידיו מהיים ומקו"ה הוי כפ"ים אחרים להחיר אשה
 זו ע"י עדות זו ואשה זו ילדה ונכזבי עיגונא והלך והתקא לכל מי שתלמה :

ועד לכל הפוסקים ז"ל נשתמשו בק"ס צהי"ה עיגונא ובא"ן כנ"ד ח"ן אלו לריכין לז"ס דכנר
 הוה"ה זו האשה בלא ק"ס כח"ס"ל אלא לפי שהפוסקים ז"ל נשתמשו בזה אהנחו ג"כ
 נלך בעקבותיה. והגם דכתב מהר"ם ז"ל בח"א"ה סי' ל דקס"ו דף קנ"ב ע"ב ע"ש ומהרי"ל
 ז"ל ח"ב סי' נב דל"ן להחיר אשה מוכח ק"ס ע"ש וכן הביא רבינו החז"ן צכ"ה סג הג"ב
 א"ת לו לכמה רבותא דלא מהינן מוקם ק"ס ע"ש וצ"ו וצ"ו ק"ה הג"ה"ה א"ת כג. וי"ו
 הביא עוד ע"ס כמה רבנים שהחירו מוקם ק"ס ועוד כתב ע"ס דבאיסורא דרצנן ונכתיבן בק"ס
 וכ"כ רבינו החז"ן צכ"ה ע"ש ח"א"ה סי' ז דף יא ע"א שאלה שהביא כמה ורבותא דלא ונכתיב
 בק"ס כחז וז"ל ויחיו כנ"ד כל זה לא נעלה ולא נוריד דאפ"ו ימא עיגונא דאיתתא ח"ן
 להחיר מוכח ק"ס דכולא חדא ספיקא הוא ואח"כ דעדינן ק"ס פלוגתא דרבותא הויא חדא
 ספיקא זה אינו אלא באיסורא דאורייתא דעדינן ק"ס להחירו אצל כנ"ד וכו'. וכבר י"ל
 באיסורא דאורייתא וכו'. לא י"א אלא כולא חדא ספיקא באיסורא דרצנן וכו'. אזלינן לקולא
 עכ"ל. וכ"כ הרב האחרון וסוף הרי חקד לאברהם ז"ל ח"א"ה סי' ו דף לא ע"א ח"א"ה ע"ס
 וק"ו כנ"ד דאיכא ק"ס מהתפך דודאי לכ"ע ונהי אפ"ו הסוברים דע"גונא לא מהני ק"ס
 וי"ו באיסור דרצנן כ"ע וודו עכ"ל וכ"כ מורינו מהר"ם מאריה דאחרין הרמ"ה ז"ל בהשו"ק
 הובאה בק"פ סי' רב צרכות להרי נכדו כהה"ה כנ"ד דף קלה ע"ב ע"ש. ועוד יש טעם
 אחר להחיר בק"ס מוקם דכל דאיכא ג' ספיקות או יותר עדינן ק"ס דכ"כ הרי פ"ה ח"א
 סי' י דף כד ע"א דאפ"ו בק"ס דאורייתא דהיי"ק מהר"ם ז"ל וי"ו בג' ספיקות מודה וכ"כ
 הרי י"א ז"ל סי' קה הג"ה"ה א"ת ק"ה דבג' ספיקות או יותר אזלינן לקולא אפ"ו
 בק"ס שאינו מהתפך ע"ש.

ונקדים בתחלה מ"ש מהר"ם ז"ל בק"ו עיגונא דף נג ע"ד דל"ק דו חנכ"ל ז"ל ח"ן חילוק
 צ"ן ראו הטעמים ללא ראו אלא בכל גוונא כל קגופו וליתתו שלימים מעידין צ"ע
 לחוד ולא צעין לא לאלתר ולא קיימנים עכ"ל ע"ש וכן כתב בהש"ב סי' ד דף קז ע"ב
 שהביא כמה רבותא דק"ל הכי והעידו התוקי והר"א ע"ס שכן הוה"ה. ולפ"ו כנ"ד יש להחיר
 מוקם כמה ספיקות חדא דילמא הו כנ"ה ורעיו"ה דק"ל דל"ן חלוק צ"ן ראה ללא ראה אלא
 בכל גוונא צ"ע לחוד ק"י ואפ"ו אשתי ואח"כ דהו כנ"ד ד"ס לחלק צ"ן ראה הטעמים
 ללא ראה דילמא היינו דוקא היכא דראה מוקם אצל לא צ"ע ודאח"כ דהו כהרי"ב ז"ל
 ורעיו"ה דל"ן לחלק אלא שיעש כראיה דילמא הו כהר"א חכ"ה ז"ל ורעיו"ה דלא קאמר
 הרי"ב הכי אלא דוקא לענין קצתו אצל לא באשתי ואח"כ הו כנ"ד דאף באשתי
 שיעש כראיה וגם הו כאידך הרי"ב ז"ל דאשתי ד"ס צעין דלחז"ה צ"ע ודאי לא
 חזיה צ"ע ודאח"כ אורי דדדמי דילמא הו כנ"ד דאח"כ לא אורינן דדדמי ואח"כ דהו כנ"ד
 דגם צהרי לג"י אשתי אורי דדדמי דילמא הכא כ"ע מודו מוקם דכיכר למעידיו מעידין
 עליו אפ"ו ראה ואפ"ו אחר כמה ימים כנ"ד ע"ס ז"ל בני אברהם ז"ל ח"א"ה סי' ד דף

כו ע"ד וכן הרי הון רב ז"ל סי' ז דף נד ע"ד הגם דבתחילת דבריו ספק בזה כמו
 שהביא דבריו לעיל מ"ה אח"כ כתב דקניף מיהא הוי לק"ס. וא"כ כנ"ד זה הוי
 חומש ק"ס הו קניף גדול להחיר :

ועד דאלו הס"ס הם מהתפכים ונתחילה אהנחו אוננים דילמא הו כנ"ד דכיכר למעידיו
 מעידין עליו אפ"ו אחר כמה ימים ואח"כ ללא אורינן הכי ואפ"ו כיכר למעידיו א"ס
 אשתי ח"ן מעידין עליו דאורינן דדדמי דילמא הו כנ"ד דצהרי אפ"ו ג"י אשתי ל"א
 אורינן דדדמי ואח"כ דהו כנ"ד דגם צהרי לג"י אשתי אורי דדדמי דילמא הו כנ"ד ללא
 אורינן טווע כנ"ה והו ג' ספיקות מהתפכים ודי לנו בזה. וכן באידך דהרי"ב ג"כ
 איכא ג' ספיקות מהתפכים חדא דילמא כיכר למעידיו נאוננים אפ"ו אחר כמה ימים ואח"כ
 דאף כיכר ח"ן נאוננים ואורי דדדמי דילמא הו כנ"ד דצהרי ללא אורי דדדמי ואח"כ דגם
 צהרי אורינן דדדמי דילמא הו כנ"ד דווקא צה"ה ולא צ"ע וגם הו כנ"ד דכ"ה אורה
 אפ"ו באשתי ד"ס וג"כ הו ג' ספיקות מהתפכים. וכ"ש הכא דהו ספיקא דרצנן כנ"ד
 רצ"ו החז"ן צכ"ה צ"ע ח"י ח"ה סי' יא דק"ו מהסו"ב דף כו ע"ב דאש"ל"ס איסורא דרצנן
 וכל ט"ה"ה האשה מחזקת א"ה מן החורה ואפ"ה מדרצנן כל ספק ט"ה"ה לנו או בפלוגתא
 דרבותא אזלינן לקולא והביא ע"ס כמה רבנים ז"ל ע"ש וצ"ו וצ"ו ח"א"ה דא"כ
 פלוגתא דרבותא באיסורא דרצנן יש להקל וכ"ש בהלכות ע"ש רב"ס להקל וכו'. עוד בא
 כנ"ד איכא הרי קה"י שהכירוהו צ"ע וכו'. ורבים ומגדולי האחרונים הסכימו דצ"ע ע"ד
 ליכא למיהא דדדמי ולא צעין לאלתר וכ"ש באיסורא דרצנן עכ"ל ע"ש. וא"כ כנ"ד
 דאיכא כל הני ספיקות וגם איסורא דרצנן ודאי ד"ס להחיר אשה זו צ"ע :

עוד יש קניף אחר לטרייתא דהאי איתתא דכנ"ד כך כתב בקצ"ע הב"ה מאדונינו ז"ל
 אהנחו מעידים על איש הזו משה ח' רפאל ע"ה הוא וקיימו ע"ס לו אובות על חוטמו
 וכו' וצדקו ונאלו ע"כ הוא וכו' ע"כ לטון העדים ומש"ע מדצ"ה"ה ע"ס הכירו אותו צ"ע
 לצד ומאמתי עוד דצ"ה"ה מן הקיימנים ע"כ וכך הו ח"א"ה בקצ"ע שצדקו ונאלו ע"כ הוא
 כלומר שהקיימנים הם אמת וממילא מה שאוננים טע"ה"ה צ"ע הוא אמת. וכתב הרי
 ע"ה"ה ז"ל סי' ע"א דף כו ע"ב ופ"ו דצ"ה"ה התוקי צ"ע דף קטו ע"ב ח"א"ה דעד אי טע"ה"ה
 צ"ע בלא קיימנים ועוד יש צו קיימנים ג"כ לכן קובינן עליו כיון שמתזיק דבריו צ"ע וי"ו
 מאוניין לו שמה שאמר טע"ה"ה אחר אמת ולא דדמי וכו' עכ"ל ע"ש. והר"ה יראה
 שפ"ו דצ"ה"ה חזקו מוכרח לפרש כן דהג"ה אומרת וקאורי קיימין ח"ד אוננים התוקי ע"ס
 ח"א"ה ח"ב ע"ה ע"ש ע"ש אלא מוכרח לומר שאוננים התוקי דע"י הקיימנים מהכי
 הטע"ה"ה והו פ"ע כדפ"ו הרי ז"ל. וא"כ ה"כ כנ"ד כיון דבתחילה אמרו טע"ה"ה זה איש
 ע"ה הוא היינו ע"י טע"ה"ה וכדמוכח וק"ו דצ"ה"ה העדים ואח"כ אמרו וקיימו ע"ס לו אובות
 ואהנחו ראיו שאנת זה ה"כ י"ס צו א"כ ממילא מה שאוננו צ"ע נאמר ג"כ שאנת הוא
 כדצ"ה"ה התוקי ז"ל. וכ"כ הגאון ח"א"ה ז"ל סי' נו דף לה ע"ב והביא דצ"ה"ה התוקי ה"ו
 וגם פ"ו דצ"ה"ה חז"ל ז"ל דנולחמות ח"ל הרי ח"ס ע"ס ע"ס שהעד יאמר נכיר א"י זה צ"ע
 ע"ה הוא פ"ו וראיה תנאלו וכו' סי' כך וכך נולא טע"ה"ה אלו מולאים ה"כ אלו רואים
 שהעד אינו רואי ואינו משקר והאמת הוא טע"ה"ה אלו מולאים ה"כ אלו רואים
 דק על הטע"ה"ה אלא שחששים לנשקר יועיל ה"כ להאמינו שאינו משקר וכו' עכ"ל הרי
 בהדיא שכן הוא כדון שלנו שנתחילה אמרו ע"י טע"ה"ה ואח"כ הביאו לראיה ה"כ וזהו שאוננו
 העדים וקיימו וכו' דהיינו טע"ה"ה לראיה ה"כ וא"כ ה"ה זה הוא קניף גדול להחיר לכ"ע
 ומה גם שכן סי' גדולי הראשונים ז"ל התוקי וסנ"ב ז"ל ח"ן לסק"ס וא"ש זו הוה"ה :
 ואולם כל מה שצ"ה"ה להחיר זו האשה הוא ללא יועיל ונפל שריותא צ"ה"ה והו דהעיד לנו
 העד עזרא ח' ניסן ע"ה ח' ישראל אשכנזי טע"ה"ה הקצ"ע ה"ו קבל העדות בלילה
 זה ידוע מ"ש מן ז"ל צ"ע סי' כה ע"י כד דל"ן וקצ"ע ע"ה אלא צ"ו וא"ס קצ"ע
 בלילה וכו' ח"ן ד"ס ע"ש א"ת קבלה עכ"ל ע"ש ובשעתא מה שראו העדים פ"ה"ה
 בלילה ע"י כמות זהו עושין כן אפ"ו לכתחילה ככתוב צ"ע ימות דף קכ"ב ע"א ופסקה

ועין ז"ל עס קעני כז וז"ל כשנסתכלין בלוחו כדי להכירו כדי להעיד עליו בודקין אותו
 וכוונתו אהו אפילו זלילה לאור הכר או לאור הלכנה עכ"ל וא"כ עפ"י עבד דהזכירו כרות
 זכרו פרוק פניו זלילה אצל קצ"ע אין לעשות זלילה . וכ"כ הא דאמרינן דאם עמו קצ"ע
 זלילה אין דנים על פיה הינו דוקא זדיני ומונות וכיולא אצל זע"ג"כ כדי להחיר
 אשה נהי דאין עושין כן לכתחילה אצל אס עבדו וקבלו דכין על פי אותה עדות .
 ז"ל דבחדא כחב הכו וסר"ס אלסקר ז"ל ס"י ג"י דף כ"ב ע"א וז"ל הילכך אש"י אס עבדו
 וקבלו עדות זלילה לאו קבלה היא וכו' וכ"כ עידי נסים דאע"כ דקא נודעין להו . צקוף
 יצמות לדיני ממונות דלא צעו לדיקס וחקירה לא זאשה טוה זעלה וגם לא צעדי נסואין
 וקדושין וגטין וכו' לענין קצ"ע ציוס אפטר דודעין להו לדיני נפשות דאין גומרים בהם אלא
 ציוס עכ"ל ע"כ הרי צהדיא נכתב הכו ז"ל דגם זאשה טוה זעלה אין דנים ע"פ אותה העדות
 אס קבלו זלילה וכן מוכח מתשיבת הר"ס ז"ל דף קצ"ג ע"ב ס"י פ"ב דכתב לענין קיוס
 הגע זלילה וז"ל אס ראוי להקל צקיוס הגע לעשותו זלילה נאס עיגונא דליחתא אי לא
 בלע"ד דאין כאן נקיוס ספק כלל דהא לא אשכחן טוס פוסק לא וסר"ס"ס ולא וסר"ס"ס
 טירלה להקל צטוס ענין מוס עיגונא דליחתא אלא וסר"ס"ס שסחכו בתלמוד זלכד זאע"כ
 טהים צידס כו"ס אונחלות וכו"ס קבנות להקל וכו' הילכך אין לנו אלא ונה טונו סכניס
 וכיון סכן הוא וני הוא זס טיוכל לומר סר"ס להקל צקיוס הגע טענעס אותה אפ"י זלילה
 מוס עיגונא דליחתא זאע"כ שאין מקיימין סר"ס טענות זלילה הא לא אשכחן זכולא תלמודא
 צענין קיוס טוס חלוק וכו' עכ"ל . וא"כ הי"כ צענין קצ"ע זלילה דרך אי להס כיון שלא
 נונינו לטוס פוסק טוקיל צדכר וסיכין לנו טענעס חלוק ולבדות ונלכנו ט"ס הפרט צע"גונא
 דליחתא וקיוס טס הר"ס"ס צקוף התפוצה ואס קיימותו אינו מקייס ור"י הוא פקול על
 דעת רוב הפוסקים ראסונים ואחרונים ע"כ וכן נוני צכ"ד גבי קצ"ע זלילה . וא"כ אין
 להחיר זאח האשה ע"כ זאח העדות ועלונתא דא לטוה טו"ס . וסעדים הכו אינס ונלויס
 צע"כנו גס אינס ונלויס צכפר אדונינו כדי לקטוש ולעשות קצ"ע אחרת יען סהלכו נעס
 ולא כודע איס מקיוס :

אבן

זהו פשוט דבדאי זו לא טוה קצ"ע ונינו ונהי"א זו העדות להטצה כעדות עד ופי
 עד דלא גרע ונהי"א דאנרו צירושלנוי ופקקה וכן קעני י"א דאס ונלא כחוב צטטר
 ונה א"ס פי ונשילין את אשתו וגם לאו דוקא כחוב צטטר אלא אפ"י כחוב כן צכתב סקולס
 להצירו ונהי כו"כ סכ"ס"ג הג"ה"ט אות ונינו נעס כו"ס פוסקים ע"כ וא"כ לא גרעה זס
 סק"ע וכתב הנשלה ועוד דוסי ודאי אס גוי וס"ל"ת אור ל"ס זלילה על ענין עדות אשה
 והלך לו או יסר"ל טאוור ליסר"ל זלילה על ענין הכו .
 והלך לו זהו פשוט דנקבל עדותו ואפ"י אס הוא טוה זלילה דלא נונינו לפוסקים ז"ל סחילקו
 בהי וא"כ הי"כ דלא טוה קצ"ע ונינו ונהי"א לן דהוי"א כעד ופ"ע . וכדמות ראיס לוס
 דנלנו להגאון וסר"ס"ס ונלוצלין ז"ל ס"י ה דף ה ע"א הצי"ה סכ"ס"ג הג"ה"ט אות כ"כ קצ"ע
 שלא כולא קיוס כי אס לטני דדיינים לא גרע ועד ופי עד ע"כ וס"כ דכוותא ולא גרע
 מעומע . וכן ראינו להדיא לטור וס"ע ח"י ס"י כ"ג קעני אי גבי לוואת ט"ו דאס לוס
 לפני גי זלילה כיון דאין סקנע ראויס לדון נעטו עדים ואינס יכולים לדון ע"כ והוא ונגוי
 קנהדרין דף ל"ד ובתרא דו ק"ג . הרי צהדיא דכטלוה לפניהם זלילה הגס דאינס יכולים
 לדון ע"כ אותה הלוואת וס"ס דנו אין דינהס דין ונינו עדים ויס"א הוו להעיד צפני אחרים
 וה"כ צכ"ד דקבלו עדות זלילה זאע"כ דאין דנים ע"פ אותה עדות ונינו עדות ויס"א הוי
 והוי עומע . וס ידוע דעומע כטר לעדות אשה כו"כ צמונע סוף יצמות דו קכ"ב ופקקה
 וכן ז"ל צכ"ע סע"י גי ע"כ . וכ"כ א"כ ונאי נפקא וינס הא דכתבנו לעיל דאין מקבלים
 עדות זלילה ואין דנים עליה והלא אף אס הפקול לקצ"ע הכו ונינו הלא היורה ונר"ת
 מוס דין עומע ז"ל ד"ס נפקותא לענין דחוקים ונגידים דאס היא חטובה קצ"ע אינס
 יכולים לחזור ולהגיד אצל קצ"ע זלילה אס חזרו ונצאו העדים יכולים לחזור ולהגיד כו"כ
 צצ"נו סכ"ס"ג צח"י ס"י כ"כ סכ"י אות קע"ז סכן ס"י סר"ס"ס סקאן הלוי ז"ל והסכים עמו
 סכס

כחם או בתשו וסר"ס"ס אה"ע ס"י י"ח ע"כ . באופן סכין דמצינן להא דקצ"ע סקבלו
 זלילה כעומע א"כ כל הסיתרות סכתבנו לעיל לא זו ונעקומט וסס נחפס ונצנורתס .
 אכן דוקא סיחר או זו ונעקומו והוא דלפי סצרת סר"ס"ס ז"ל סכתבנו לעיל דהא דצח"י לא
 אמרינן דדדמי ונינו צעינן סיזואו ויגידו צכ"ד וכיון דוס סק"ע נעקרה ונעקומט ולא סחיבי
 צ"ד נעס סקבלו זלילה א"כ הפקפוק הכו חזר לנעקומו דכאן סניס לא העידו לפני
 צ"ד . אמנס הגס דסר"ס"ס ז"ל ק"ל הכי ורבים אסר אהו כו"ס טליין עליהס הרי י"א"ה
 סג"כ"י אות סר"ס"ס ונינו נונינו להקט פוסקים אחרים ז"ל דפליגי על סר"ס"ס ז"ל סר"א
 דסר"ס"ס ז"ל איסו גופיה ססנלי"א סצרה זו כחצ עליו וסר"ס"ס ז"ל בתשו ס"י ד דף ק"ז
 ע"ד יכ"ס נודצרו דלא צרי"א ליה כלומר אלא אללו צספק . וסאינו לנע"ס"ס ונלוצלין ז"ל
 ס"י קכ"ס דף ק"ב ע"ד דלא ס"ס לזאח סקצרה אלא ק"ל דצח"י זאע"כ דלא העידו צכ"ד
 וסחי ע"כ וכו"כ הרי צכ"ג ז"ל ק"ק קכ"ג דאס עד אי איוור נעס צו עדים הוי כאלו הוי
 צפנינו סחי עדים וקיוס סכ"ס סכן ס"י הרי לו"ס דק" ז"ל ס"י פ"ה ע"כ וכן סכ"ס הרי
 כנסת יחזקאל ז"ל ס"י ו"ס דף כ"ה ע"ב וס"י גויור כלל ג ס"י ה דף כ"ט ע"א סצי"א נעס
 סנצ"כ"י ז"ל דלפ"ו צעד אי גוי וס"ל"ת או סחי גנ"ל"ת ואפ"י יסר"ל או העיד צסס יסר"ל
 אחר ונעס גנ"ל"ת זכ"ל הרי גויי קאער דהוי ככו עדים דלא דייקין צחר סהדותיהו ע"כ .
 וכן ס"י וסר"ר צרוך ון סייס צטו"ת פני וס"ס ס"י ה ע"כ וכן ס"י ס"י פ"ו טס ס"י ו
 דו י"ד ע"כ ט"ס העיד עד אי ופי צו עדים אין לחוס לאודנא ע"כ וכן נונינו להר"ס
 ון סצי" ז"ל הוב"א צטו"ת גוי"ר טס ס"י ו דף ג ע"ב צקיוס דמוס דלכון טל גנ"ל"ת אור
 ונלאוהו לטון רבים ונעטע דסנול"ס אהו ס"י סניס והכירוהו ונסיס ליכ"א טס צדדמי ע"כ
 הרי צהדיא ק"ל דאף גנ"ל"ת איוור ופי סניס וסחי . גס הרי גוי"ר טס ס"י כ"א דף כ"ה
 ע"ד כחצ וז"ל ולא צכני עדים זלכד י"ס להקל אלא גס עד אי ופי צו עדים שליטיס י"ס
 לתח לעדותו עדיפות כעדות צו עדים ואפ"י נעיד או ואוור אכי וסצרי סכרתו כיון סנעיד
 על סצרו גסס היא סכירו סצנין לסקדותיה כעדות צו עדים סכרים וכו' עכ"ל ועוד כחצ
 הג"י"ר טס צדף כו ע"א צקוף סקי וז"ל וחו דלסכחינן צעדות אשה ז"ל סי"תקבל צפני צ"ד
 זכ"ל חוץ לצ"ד כצפני צ"ד דני א"כ ונעטע דעדות צו עדים סחי"א עדות ונעלי"א זכ"ל אופן
 סתה"ס עכ"ל וא"כ כיון דכל סחי גצרי רצרי ק"ל דלא צעינן סיזואו לצ"ד וסר"ס"ס ז"ל לא
 צרי"א ליה אלא צספק זהו דלפי דאין ספיקו טל וסר"ס"ס ונלי"א מדי וד"ס להני רצווח
 וגס טלא העידו צכ"ד לא סייטי להו . ועוד דכ"ד אין כאן רק איסורא דרצנן וככר כחצנו
 לנעלה נעס כו"ס פוסקים דכ"י דרצנן צפלונתא דכבוותא אזלינן לקולא . **היוצא** עכ"ל
 סאמור דאשה א רחל צת ונרדכי מותרת היא ונכז"י עיגונא לפי סק"ע סכ"ס
 זע"א והלך ונכס"א לכל אינס דחל"י :

כחור לקצ"ע סשליטי"ה טעטו פה צגד"ד יע"א וס"א עדות עזרא ון ניסן טסלח לאלו סעדים
 הכו צקצ"ע סר"ס"ס וסס כלר"ל"ה ון סייס ונעס ציצ"ס לחור על הנעצ"ע סכו ולוס
 עליהס כו"ס פעמיס טלא יגעו צו וטלא יז"ו אהו עד טידעו צצירור טוס הוא וסעדים ג"כ
 כך עסו וסכיר אהו צע"ע ונחנו סיונין באטר חו צקצ"ע סכו . וסו ודאי דאשה זו כ"כ
 ע"כ סעדות הכו טל עזרא ון ניסן אפ"י אס רק סעדות סכו לבדה וסכל כו"כ"ל צסיחר
 ק"ע סצ"ה וסיר אדונינו דכאן ג"כ עד אי ופי צו עדים וכל סדצרים סכתבנו לעיל סיי"כ
 צכאן וז"ל לכפול סדצרים . ויסו אין ודרס זלא סדוס סכתהד"ס לנו צכאן סריווח אחרת
 והוא ונאי דכתב סר"ס"ס ז"ל צקו גוי"ר כלל ג ס"י ה דף כ"ט ע"ד וז"ל וצכ"ד טקולס
 ע"כ צ"ד לצכר ענין ויסתו טל הרי יוגס כדי להחיר את אשתו דכיון טכל עלמו טולס לצכר
 ספק זס פטי"ט טוב"א טוסיס לב סרצ"ה לכיון ראייתו צע"ע והכרתו צו"ס הוי סכנס נכונה
 ואין לספק ולהסחר אחריו כלל סי"אמר צדדמי עכ"ל ע"כ . והכוכי סרצנן צהר"י ז"ל נסחמטו
 צוס ססיחר טל הרי גוי"ר ז"ל אלא סאיני זוכר טס כבודס וי ס"ס . וה"כ כ"ד דו"ס צדו"ס
 והיא סענין טל הרי גוי"ר סצכאן ג"כ טלח אהס להעדים הכו עזרא הכו כדי לחור על
 הנעצ"ע טוס הוא וגס דקדק עליהס טו"א לא סדעו אהו וז"ל טסס ידעו אהו ונחכו קימני
 ועוד

צדדני אפי' זכחפה טכן ולינו להפסקים ז"ל סק"ל הכי . והגם שולינו להגאון חק"ל סס
 דחה גם לקיף זה על צי עדים ולא קונך עליו וי"ו זכ"ד יודה בגאון ז"ל סב"ב סס דף
 כא ע"א ח"ל ולנחלי דחתן עלה יס לקרב הסצרות זכחפה הרצה דהוי ספק תורה אז ודאי
 כ"ע יודו דגם צ"ו עדים אינו עדות כיון דעיקר קו זו להחירו צ"ו עדים זכחפה רבו
 הסוצרים להסך וכו' ח"כ זכחפה ודאי לית לן לוינקט דגם צ"ו עדים לא ונחי . גם מלך
 אחר אין ועם זה לודק זכ"ד סהרי העידו העדים שהיה נפוח הרצה וכו' עכ"ל הרי זכחפה
 שהחזיר הרי ז"ל זכחפה סכי עעמים חלל ונפוח דהוי ספק חורס ועוד ונפוח דכחפה הרצה
 וא"כ זכ"ד דליחנהו להכי עעמי דכ"ד הוי ספיקא דרצנן ועוד קלת נפוח מודה הרי ז"ל
 דאין להחזיר . ועוד כתב החק"ל ז"ל סס ע"ב וז"ל ומלכד כל מה שכתבתי כ"ל דאין ראייה
 להחיר וכל דברי קלם הפוסקים שנקטו להקל זכחפה או נועם סגופו שלם או שלא ראה
 הנובעה או שכיכר וידוע לנעידיו או נפוח דאיכא תרי סהדי דעד כאן לא סחירו כי אם
 זכחפה עד או עדים שהחירו זכ"ד אלו זכ"ד אין וי שיעיד שהחירו זכ"ד דהנה זכחפה
 הרי אהרן לופ"ס העיד ראייתו זכחפה הרצה עד שלא היה נראה כי אם ראש החיטם
 לצד ואפי' מראש החוטם הכרתיו וכו' ולכאורה כיון דאמר הכרתיו נראה להחירו זכ"ד אף
 קשה לתמוע אף יכיר ע"ע זכחפה חוטם לצד וכו' עכ"ל זכ"ד זכחפה דברי החק"ל מוכח
 שהחזיר זכחפה ונפוח שהיה נפוח כ"כ עד שאין נראה אלא ראש החוטם וא"כ זכ"ד שהיה
 קלם נפוח וגם אי דרצנן גם הרי ז"ל יודה וא"כ ילאנו ג"כ ידי חזנת הגאון חק"ל ז"ל
 ולכ"ע אשה זו מותרת :

ועתה נחיר עוד זו האשה ונכח ק"ס קו דהו כוונת דלפי' אשתהי ונחפה ונחי ואת"ל דהו
 כוונת זכחפהי ונחפה לא ונחי דילמא זכחפה קלת ונחי ואת"ל דהו כוונת אף
 זכחפה קלת לא ונחי דילמא הו כוונת דבניכר לנעידיו ונחי ואת"ל דגם זכ"ד לנעידיו לא
 ונחי דילמא הו כוונת דזכ"ד עדים ונחי ואת"ל דהו כוונת דצ"ו עדים לא ונחי דילמא הו
 כסו גור"ר ז"ל דכיון דאומר צפוי העד שאפי' ראה נפוח אפי' הכירו סלוחתו לא נסתתית
 וק"ס זה הוא משהסך קו הו כהרי גור"ר ז"ל שאם ראה אותו נפוח והכירו ונחי ואת"ל דלא
 אורינון זאת הסצרה דילמא הכא סהס צ"ו עדים ונחי ואת"ל דגם צ"ו עדים לא ונחי דילמא
 הכא זכ"ד וידוע לנעידיו ונחי ואת"ל דאף זכ"ד לנעידיו לא ונחי דילמא זכחפה קלת
 ונחי ואת"ל דהו כוונת דאין הפרט צין קלת להרצה דילמא הו כוונת דגם זכחפה הרצה
 ונחי וכן מלינו להרי זכ"ד אצרהס ק"ו וז דף לז ע"ד טענה אלו הספיקות וזכ"ד הרב
 היה גי ספיקות וכאן יס לנו חנוסה ספיקות :

ולכאורה איכא לנעדי כגא זכ"ד סק"ס דזכ"ד יס ק"ס להחזיר קו הו כוונת דלפי' זכחפה
 קלת לא ונחי ונחי ואת"ל דהו כוונת דזכחפה קלת ונחי דילמא הו
 כהריצ"ס ז"ל ודעוים דלא חתיר ר"ח אחר כוונת ימים אלא דוקא זכחפהי דיצעה אצל זכחפהי
 דים לא אחר וכו' עתה החק"ל סס דף יע ר"ס ע"ב וכתב הרב סס דזכ"ד ספיקו
 להחזיר כודאי איקור חצצין להו . ז"ל דכ"ד כתב הרי זכ"ד אצרהס ז"ל ק"ו ז דף יד ע"ד
 דלא חייטין לק"ס להחזיר דוהריצ"ס ז"ל זכחפה ק"ו א הגם שהיה זכחפה ק"ס להחזיר לא
 חס לה ונחי זכ"ד להקל ח"ל הרי זכ"ד אצרהס סס ואע"ג דוהריצ"ס זכ"ד כ"ל ונחי
 ז"ל סס ספקו על דברי הרי ז"ל ונחי זכ"ד כתב זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד אפי' חזיר
 הורה הרי ז"ל ועשה ונחפה ונחי ז"ל כתב סס דגם הרי ונחי ז"ל ונחי זכ"ד זכ"ד ז"ל
 נעטבו אחר דברי ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 וא"כ אכן נחי לא נחיש לק"ס להחזיר . וזן החינח על הגאון חק"ל ז"ל דעשה ק"ס
 להחזיר ולא הסגיה על הא דכתב הרי זכ"ד אצרהס ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 לק"ס להחזיר והגאון ז"ל כל רז לא חתיר ליה וי"ל דאין כאן קוטיא כלל דסס כתב הרי זכ"ד
 אצרהס סס דוהריצ"ס סס ז"ל לא קונך ע"ז אלא דווקא זכ"ד דרצנן אצל זכחפה תורה לא
 קונך וא"כ זכחפה חק"ל סעדיין היא זכחפה תורה טכן ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 זכחפה תורה עד סוף הסצרה ע"ע ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סצרות

סצרות אחרות ג"כ דק"ל דגם זכחפה דלויקור דלויקור לא חייטין אפי' לא קטיא דלפטר דהגאון
 חק"ל חסס לקו הכרד"ס ז"ל :

ודע עוד דיש ספק אחר עוד והוא ונחי זכחפה ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 וז"ל ועוד יס קיף להחיר זכחפה זכחפה ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סכל סגופו שלם זכ"ד וכו' ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 לדדני וכו' ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 קלמור אלא שהחירו היטב וכו' עכ"ל וכן נסתמס זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 והרי פרס זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סכמה רצנן זכחפהי נסתמסו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 והו סשה ספיקות דנפוח דלמנו דחייטין הו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 הכירו היטב זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 צקו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 לא ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 קנ"ס זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ג דף קא ע"ד דהו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 אחר"ד הרי זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 הסצרה של ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 וכו' ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 דלפי' זכחפה קלת לא ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 כוונת דלא חתיר ר"ח אלא זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 להחזיר והלא גם לקו זכ"ד זכחפהי דים חייטין אינו ודאי דאורי' זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 דכל עיקרה של הסצרות כזו היא ספק פשוט הו דלא הו ק"ס להחזיר . וגם לקו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סכ"ס דהו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ספק ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 אומר דאורי' זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 הרי ק"ס להחזיר . וכן ראינו להרי זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ק"ס להחזיר ואת"ד דהו זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 חסס אשתהי גופי ודי ספיקא לא נפקא דלפטר דלא קלמור זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 עכ"ל ע"ע הרי זכחפה דכתב זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 לנו וכל הו"ל דלמא זו מותרת ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל

אלא דעדיין יס לספק זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 דיש להחיר כוונת ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ז"ל דכ"ד כתב הרי עבודת הגרסוני ז"ל ק"ו ע"ב דף נה ע"ב זכחפהי פנים גריעא זן
 הספיה זכחפהי פנים ר"ח הרי קלל לחוש לה ולומר סכמה הסצרות כאמר שהיה אחר
 ג"י דכתב הרי סס וז"ל הן אמה שיש לדמות ולומר זכ"ד יס להקל כי סנוי ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 רואים סוס סנוי זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 אין ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 הריצ"ס זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 זכחפהי הן זכחפהי ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 הרי זכחפהי סהסצרות גרע זן הספיה סעוקרס ר"ח סלל לחוש לה ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סשויה אוחס וא"כ הכא זכ"ד ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ועוד ראינו גור"ר סס ר"ח להחיר זכחפהי ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 איחא דאכח הסצרות חייטין ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל ונחי זכ"ד ונחי ז"ל
 סצרות

שחרות פנים אלל ודאי דהשחרות אינו ועלה ולא מוריד בזה דמזאת לאו וילתא היא . ויש
 נחכני היטיבה היי שפקו עוד ואלו דהן אגת דעקס השחרות לצד לית לן למיחש וגם
 נשום הנפוח קלת למורה אין לחוש ג"כ מ"מ בהלטרף הנפוח והשחרות דהוי תרתי לריעותא
 חתיכה דהייטיבן והעדים חתיכה דדדדני נשום דהוי שנוי הרבה נפוח ושחרות . ז"ל דזו אין
 כצרכא היא כיון דהנפיהה קלת יש להחיר הו"ל כאלו אינה וא"כ אפי' דלטרפס חליה
 השחרות לית לן צה דהוי כאלו שחרות לצדה . ועוד ראי' דכתב רב א' ז"ל הוצאו דבריו
 צט"ו עה"מ ונלובלין ז"ל ק"י פט דף ווא ע"א דכל שהיה נוקריה קרחון גדול כאלו צודאי
 שנהפח תפח ועוד כתב שאפי' חת"ל סלא ינפח מ"מ חתה מוכרח לומר שנסחית לורחו
 ונחונה הריקצון והקרחון ומה לי שנסחית לורחו ע"י נפח או ריקצון וקרחון עכ"ד ע"ש
 וא"כ הכא הרי עה"ג איך רלה להחיר נשום ק"י ר"ת והוא צדדונו שם היה נוקריה עד
 שכוועט צטצע חת"ל להשחנות ולהקריה כ"כ הוך ג"י ע"ש וכיון שנוכה הקרחון ג"כ נשחנה
 איך רלה להחיר והא הו"ל חתתי לריעותא הקרחון דהוי כנפח והשחרות אלל ודאי דלהא לא
 הייטיבן דנה לי חדא או חתי דכיון דהכירו צט"ע אפי' בתרי ריעותות נוכריין . וה"כ צכ"ד
 דאיכא חת"ל נפוח ושחרות ג"כ לא הייטיבן ואשה זו מותרת :

עוד יש לפקק צטריותא דהאי איתתא והוא דהעיד מו' אהן שראש אוחו שגופו שלם אלל
 שפרקות רגליו ונעט נחאלכו וא"כ כיון שיש נכה צרגליו חתיין ציצמות דמיא וכו' וכו'
 וכה ופקק וכן ז"ל צט"ע קע"ו כו ע"ש וא"כ הכא שפרקותיו נחאלכו ונעט הו"ל וכה
 ומשנה הפרלוף ואין להכירו צט"ע והגם דהכא הוכה צרגליו והרבה פיקקים ק"ל דהיכא
 דאיכא וכה צרגליו לא הייטיבן לשנוי הפרלוף ועוד יש פוקקים דנפרטי לה פירושא אהרינא
 להא דמיא וכו' וכה וכו' שהאריך צזה הרי צני אצרהם ק"י כג דף כג ע"צ וע"ג
 מ"מ וכן ז"ל צהצובה ק"י יצ ק"ל דכיון דהרי"ף והרא"ש ז"ל קהנו דצריהם וכהו דמיא
 וכו' וכה ונשום דק"ל דוכה צכל נוקס פתהיה גורם לשנות הפרלוף וע"ש צצני אצרהם
 שהביא עוד כוה פוקקים דק"ל הכי וכח צם דכיון דוון ז"ל הכי ק"ל יש לחוש לדבריו
 להחנין . מ"מ כצר כה צני אצרהם שם דוכה ואשתהי דין א' להם וכל ענין קתהי
 באשתהי ה"כ תהי לענין וכה והאריך שם ואח"ך כתב צדף כד ע"צ וז"ל ולפי דרכו לודנו
 דענין זה דוכה כיון דדמי לאשתהי כל הקולות דאיכא באשתהי איתתו כו' הכא וכו' עכ"ל
 וה"כ צכ"ד כל הקולות שכתבו לעיל והחירו באשתהי שייכא נמי לענין וכה ונפתי האריכות
 לא כחזר עליהם ועיין צזה שם צצני אצרהם והר"ל :

ועוד יש צכ"ד עדיפות אחרת יותר ונידון צ"א ז"ל דהכא צכ"ד ראו הוכה צרגליו אחר
 שהוליאורו ון הקצר והציאורו לכפר אדונינו אלל צטעה שטעצט היו רגליו שליוות
 וצריאורו וזה העיכול שכולל צפרקות רגליו נעשה וכה שקצרוהו בארץ ונתעכלו פרקות רגליו
 דכשהיה צמיס ויהיבן צאה לו זו הוכה וא"כ פשוט הוא צכ"ד דאין להסתפק צזה כלל .
 וכה דילונא וכה זו צאה לו נשחיה צמיס ונעשית לו ע"י הדגים שאלכו פרקית רגליו דכצר
 כתב י"א ז"ל הג"ה אוח חלע דוכה ע"י דגים דאלכוהו כווי לא חשיב ע"ש שהביא
 נוכה פוקקים ז"ל וכו' הרי ג"מ שם ק"י ה דף ל ע"א וא"כ צכ"ד ליכא פקק זה . ועוד
 יש צריותא צכ"ד דזה שנתאלכו פרקות רגליו ונעט אינה חסובה וכה כיון שלא נחאל כי
 אם הצטר ש"כ הרי י"א הג"ה אוח חלע נשם וכן ז"ל צהשו ק"י ו אפי' חקר קלת
 צטר ועדין עליו כיון שאינו חקר אצר ע"ש . וא"כ לא כשאר שום פקפוק וערעור ואשה
 זו מותרת להנשא גם לפי הט"ע הכו' :

כחזר עתה לענין הסימנים דכנה לפי עדות מו' אהרון שאמר שיש צמוטמו אויבת ונעשה
 צנוקונה ללקת ונחקר נראש חוטמו דהיינו קנינא ע"כ וכח וכן ז"ל צצ"י נשם
 סרד"ך ז"ל דאפי' לרבנן דקצרי דקווא לאו ק"י מוצהק הוא ואפשר נמי דנשונא נמי אם
 פרט ולולס השונא שאמר שיש שונא צנוקס פי באצר פי ק"י מוצהק חשבינן ליה וכו'
 עכ"ל ע"ש וא"כ ה"כ דאמר נוקס האויבת והללקת צראש חוטמו ונחקר ונוכו הוי לנולס
 נוקס ולק' סרד"ך ז"ל ודעיניס הוי ק"י מוצהק ויהו יש לפקק צזה דכי הט"ע קק"ל ונחלחל

דבריו כתב ז"ל אע"ג דנוקס ונחין לא הוי ק"י מוצהק היינו צנוקס שאינו מלולס לגמרי אלל
 סידע חת נוקונה באצר פי אלל אם יודע חת נוקונה צלולס היינו צאוהו אצר עלום הוא נראה
 צקוונך לראש האצר או צקופו או צאולעיתו הוי ק"י וכו' הרי דק"ל בסרד"ך דלולס נוקס הוי ק"י .
 ואח"ך צקיף דבריו כתב ח"ל ואם העד נעיד על הללקת צלולס נוקס ואינו יודע צאיס עין לא
 נחסי עכ"ל וא"כ ה"כ דשאלו צכ"ד חת מו' אהרן הכו' אם יודע זה הללקת והחקרון צמוטמו צאיס
 לד הוא מיינין או נשנאל והסיב שאינו יודע וכיון דלא ידע צאיס לד הוא זה כנידון הט"ע ולא
 הוי ק"י . ויהו כוכל לוונר כיון שאמר צראש חוטמו דאע"ג דמוכרח לוונר שפי' דבריו צראש
 חוטמו ון סלד כי היכי דלא יחסי דבריו לשאר עדים דאמרו נחתך צלד חוטמו וכן צעד
 הצי יחזקאל ו' אליאש אמר צראש חוטמו ון סלד אפי' לא דמי לנידון הט"ע דשם גופים
 מופרדים ולא ידע צאיס עין קל יונין או שנאל נשחיה לא חשיב לנולס נוקס אלל הכא
 דחד אצר אע"ג דלא ידע צאיס לד כיון דאמר צראש חוטמו הוי לנולס נוקס :

ונתנו מדי סעיקא לא כשיק . אלל העד סגני יחזקאל ו' אליאש לפי עדותו שפי' הוי לנולס
 נוקס שאמר ונחקר נראש חוטמו וכל שאל זה כנידון הט"ע נשם שאמר צראש דבריו הוא
 נראה צקוונך לראש האצר וה"כ נראה צקוונך לראש חוטמו דהיינו וולדו . ורבים הם צעלי
 זאה סקצרא דק"ל דל"מ ונחסי כונו שליין הרי י"א ז"ל הג"ה אוח חלע אוח חלע שליין להרי צ"ה ז"ל
 צחציבה ק"י פא פ"נו ח"א ק"י לא זרע אצרהם ח"א ק"י צ וצ"ש סק"ע פנים נאירות
 ק"י כון פני יאושע ח"א ק"י ה סרדצ"י ח"א ק"י רי"א כנסת יחזקאל ק"י וו נשפטיס
 ישרים ק"י וו ונחריס ונלובלין ק"י וו זהו ונח שליין הרי י"א ז"ל ועוד נוקף עליהם
 הגאון ט"י כו"ש לעיל גם סרד"ך ז"ל כתב שרש"י ז"ל ג"כ הכי ק"ל כונו שהביא דבריו
 צצ"י ז"ל והכ"ה הג"ה אוח חלע אוח חלע כתב שכן ק"י מהכ"ה ח"צ ח"א ק"י לה והגאון
 חק"ל ז"ל ח"א ק"י יצ דו כד ע"ד הוסוף ש"כ צני נשם ק"י כו נשם צהשו למהר"א
 שאנאכ"י ק"י קד וש"ת רצ לצי ק"י קל"ד וכן ראינו לסגאון כו"צ ונח"ק ק"י כה דף לח
 ע"ד והגם דהכ"ה הג"ה שם הביא כוה פוקקים דק"ל להחנין מ"מ רבותיו הנקילים הם יותר
 ולהם שוועים וא"כ לפ"ז אשה זו מותרת :

ויהו לא נשחי שאנחו ונדמים נעשה נעשה שנידאי הוראה אכחו כיון דאיכא רבותא
 גדולים ועלונים דלא ק"ל הכי ומה גם דסרד"ך ז"ל צחורה אפשר חורה כו"ש
 מהר"ש ז"ל צקו"י עיגולא דף ווא ע"ג לא כוכל להחיר חת זאה האשה על ק"י הנקילין
 וכמו שראינו לסגאון חק"ל ז"ל שם דף כה דאע"ג דהביא ראי' גדולה לקצרת סרד"ך ז"ל
 נדברי הרא"ש ז"ל אפי' לא קונך לגמרי על זאה סקצרא וכח ז"ל אלל שרואה חתי דכל
 דברי רבותיו האחרונים הכו' שלא לירפו טעם זה כי אם לסיף צלצד אלל צטעם זה להוד
 לא הוי נחתיין והוא ז"ל חתיר נשום סקיף אחר ג"כ ע"ש . והכא צכ"ד יש לנו סקיף גדול
 לקוונך עליו דבריו חלו העדים והוא הט"ע שכתבו לעיל ונלטרף עונו זה סקיף קל לנולס
 נוקס ודאי דנחסי לכ"ע גם לק"י הנחתיין וגם דהוא איקור דרבנן פשוט הוא דיש
 להחיר זו האשה צשופי :

ועוד דיש לנו סיחך אחר עוד לקריותא דהאי איתתא והוא נעדות מו' אהרן הכו' שהעיד
 ח"ל וזה החקרן כנדה רוחב שערות אמת עכ"ל . וכיון דאמר שיעור ומדה קל הללקת
 זה הוי ק"י מוצהק לגמרי לקוונך עליו כו"ש הט"ע שם צק"ל ונשם הרי נשחית צנינין ז"ל
 ח"ל ועוד כתב הט"ע דבת"ס הוה ק"י מוצהק וולד נדת אורכו של הללקת לוח אומר חתי
 דולאי הוי ק"י מוצהק שאומר השיעור של אורך הללקת וכו' עכ"ל הרי שכן ק"י הט"ע והקב"ס
 ענו הרי ט"י וה"כ צכ"ד דכתן שיעור חקרן קל החוטם הוי ק"י מוצהק . וזה ידוע וזה
 שהקב"ס וכן צ"י ז"ל וכן מור"ס צהג"ה צטע"י כו ח"ל אלל ע"י קיוניס מוצהקים אפי' לו
 אשתהי נחתיין אשתו עכ"ל וכן ולינו לריבנו ככ"ה הג"ה אוח חלע אוח חלע שליין להרבה גדולים
 ז"ל וסס השובותיו ק"י ע ולד פ"נו ח"צ ק"י כצ ופד הרא"ש ח"א ק"י לו נשח"ע ז"ל צהשו
 כ"י וכן ז"ל צחציבה ק"י ז וק"י יצ וצ"י דף עה והרא"ש ח"א ק"י כ צס הרא"ש ז"ל
 צחציבה והרא"ש עלונו קיונן כה והר"ס אלשקר ז"ל ק"י כו צס חסובה הרונצ"ס והר"ש
 סלוי

הלוי שזכו צוהרלש קי ו הרשדס בחלשה קי כד והרלדש צתשח קי לח והרשס
 מפלחוס קי כ הרדך צצית יו והרשס אלסך קי קיט וקור צרוך קי כג עיכ לין
 הככהג . וכן חזר ולין כל אלו הגדולים צשיות צעי חיי קי יא דף יט עיך והוסף עוד
 והרשי כחויאלש צתשח הרב זיל קי יב ורצ או היצלו דכרו סוף תקופת הרשב"א ח"ב
 נושח צכיוין קי קג וקייס וכן וצחצר ורצרי כל גדולי האחרונים זיל עכ"ד וכן הסב"ב
 צצעי חיי קס . והרו יאלה צהג"ט אות קקו הביא עוד פוסקים זיל והס הכו קאל"כ
 צתשח קי צ גומר חלשה כלל ג קי כה ושריע"ן קי כד כרס שלמה ח"א קי ה עכ"ד הרו
 יאלה . וכן מלינו למהרש"ך זיל ח"א קי וד צבי ושה שלטון קי קד דף קכד ע"ד הגאון
 ד"ב וס"ק קי כע דף סז ע"ב וכחז דק"י מוצהקים אפ"י צא"ס"ר תורה ושה עי"ש . ודע
 דסוף והפוסקים שזכרו עוד יס כושה וכמה רצוה"א צתראי דאמרי הכי . גם זה ידוע דקי
 מוצהקים שאמרנו צעיין דווקא שאינם עקויים להסתנות לאחר ויתה כו"ש הסופו זיל וכללס
 והרש"ש זיל צקרו עיגונא דף כד ר"ס ע"ב וצ"ב זה ידוע דחסור הסועס שקורין קגויל
 אינו עשוי להסתנות . ולפ"ז אשה זו מותרת :

אלא ד"ס עוד לפקפק צום דכהצו הסופו זיל צוילע"א דף כז צד"ה ואלא וכו' דמדת איך
 ורובח לא הוי קי מוצהק וכ"כ צעי וקובלת קס ושה הרשב"א והר"ע ז"ל עי"ש
 וב"כ הר"ש זיל צפו אלו מליחות קי יד וכ"כ וכן זיל לקונן צש"ע קי קכ"ג דאור"כ ורובח
 הגב קי שאינו מוצהק עי"ש וכל זה הו"א הפך ושאח צכיוין והגאון עי"ז זיל דכבר הקשה
 קי זו הגאון ואלוה הליצחות זיל קי יז קצ"ו כד אות לד ות"י צטוב עעס ח"ל ונ"מ לענין
 דינא יס לקייס דכרי הו"ב דה"י דבעל"א לא חשיב מדת אורכו לקי מוצהק מ"מ צונדת
 אור"כ הללקת שפיר חשיב קי מוצהק כיון דללקת גופא חשיב קי אולעי ואל עלמו וגם מדת
 ארכו קי אולעי הסבוב יוחר ושא"ר קי אולעיים כו"ש הסופו קס א"כ עי"י לירוף קיוניס
 אלו הסקוים זיל חשיב קי מוצהק לטעמא עכ"ל וה"כ צ"ב דקי הקגומ"א לצדו הוי קי
 אולעי וגם מדת רחבו הוי קי אולעי וצ"ל טרף שניהם הוי קי מוצהק . וכי"ל צום כו הגאון ק"ל
 קס דף כה ע"א והביא ר"ה להרד"ך זיל דק"ל דלוליס וקיס הוי קי מוצהק והר"ש זיל והיינו
 דכו"ו צגט אשה צעיין קי צינוני ולא ושה קי גרוע דארוך וגין ופ"ה אס לולס צקי גרוע על מדת
 ארכו ורחבו חבוב כקי צינוני כו"ש לעיל וקס הר"ש וכן זיל וה"כ צקו"א צאצ"ר פו
 דה"י קי צינוני אס לולס ואור צוקיס פו הוי קי מוצהק עי"ש קצומא הביא ר"ה להרד"ך
 ודעו"ה . ה"כ אכן כו"י כיו"א דהקגומ"א הוי קי צינוני ואס לולס וקומה ואור צוקיס פו
 הוי קי מוצהק וכ"ש דוסוף עוד ואנ"ו שיעור ורובח הקגומ"א דז הוי גו לטיצותא פשוט
 הו"א דה"י קי מוצהק לכל הדעות ואשה זו מותרת :

פס גצן עוד לצ"כ ויה קיט לפקפק עוד צאלו העדיות ד"ס הכחשה צדכרי העדים צבק"ע
 הצלח ונכפר אדונינו ז"ע"א כחוב שהציאו אותו לכפר צליל רביעי וכן צעדות יחזקאל
 ו אלי"א העיד שה"ה צליל דו אצל צעדות קל ווי אה"ן כחוב שה"ה צליל גו ו"ס הכחשה
 ציניהם והו"ל עדות מוצהקת ולין לדון על פ"ה אי וקוס ה"א ל"ה לן צה דכבר כתב הצ"ח
 זיל צש"ות קי לר קס שאס ער אי מעיד שקודם ע"ב ונת וקצר ועד אי מעיד שה"ה
 אחר קצת נחמו כיון ששניהם מעידין שמה עדותן קיימת והציאו ה"י י"א ה"ה ושה"ה אות כו
 ועי"ש צ"ה"ה אות כו וכן מלינו לרצ או הוצאו דכרו צקי חסד לאצרהס זיל חלשה קי ו
 דף כג ע"ד שכתב וז"ל אע"פ ש"ס הכחשה וועדות ראשון לזה דבעדות אי קאור דכיום
 ראשון צערב כהרג ובעדות הצ"י קאור קציום גו כהרג ו"מ כיון דלד"ה ווריס שכהרג ושה"ה
 ויה לי סכ"א ויה לי חס" עכ"ל עי"ש וה"כ צ"ב כיון שלד"ה זסו ושה ון רפאל סנעבע ויה
 לי אס ה"ה ציום גו או דו לא איכפת לן . ואע"ב דהק"ל קס גונס על דכרו מ"מ כתב
 הו"א זיל וז"ל א"ך שיה"ה כפי ויה שכהנתי אכן צעכיותין דכ"ד אין אנו לריכיס ללרף העדיות דכל אי
 לצדו ושה"ה ומועיל להחיר וא"כ מו"ל"א א"ך אס עדות הצ"י יה"ה וכה"ש לראשון לא איכפת לן להר"ש
 דקיי"ל כו"ה"ס עכ"ל עי"ש . וה"כ נע"י צ"ב צבעדות מ"י אה"ן לצדו חגי לן להחיר וגם צעדות
 השאר ג"כ חגי לן צהחירא דה"י איתתא לא וקרי עדות מוצהקת וצ"ה ני"לנו מכל פסוק
 ועשור . וז"י ינחנו צדך אמת כי"א :

סימן ב

צמותב חלחא כחלא סוריכא חנן צ"ד דחמ"ל כד אחא קודמחא אצרהס סמואל עזרא
 ס"י"ו ואחר ס"י"ו והגוים עמד על דגליו וסעיד צחוקת עדות גמורה שא"ך .
 כחא גינא אל מנירב אל עריב צבי לא"ס זג"ו גו"ס מן אל ערב וקאלו מ"א חמ"ש"ן לא
 יכון חנקתלון קלחלס עליס אל דרב חמ"ן קאלו מספיר חנקתל ודו"י אל ערב אל סכורי
 יסמונו מסכור וקאלו צערב אל קדאמכוס חנקתל ודנח נמשי צל מברצ ווח כלונס נמשי
 זחא"י יוס משינא מן אל לצחא לל ערב קלחלס יסודי מסכור סיקא"י קוענח חנקתל ווח
 קצלו יעטון כשדא וקלחלס מן ערב אהלו כשוף חסיק אל חגי אן חנקתל ככבר יקטעון אל
 חו"ל ווח ידו"ון צעד קא"ס למעז מאלנא צע"ל ולד וייחנא ורואנא מכלנו גינא שפנאנו
 וקלנב עלא וגבו קאלנא קאלו ג"י ק"ה חיי"ס מן חנקתל וגינא כחא שפנאנו מנע"א צענח"יהו
 וגינא קלצנאנו עלא לה"ו שפנא לפסה מן וגבו מאלנא סו"י"א מן אל ח"ך ומן הל לפח"א
 מאלנא סו"י"א מן חכ"ד וסו"י"א מן חו"לנצו ואסו"י"א מן לחי"תו וקעי ונחנא שפנאנו צצ"ר
 אלדי חלד"ה הו"י סכורי וערפנאנו מן אל לפח"א מן וגבו אל מו"גוד"א דוורנא צעד וספנא אל
 גיש"ן חלדי קבל כאן צל"דו כ"י . וספנאנו אל כ"י צעדו וענח"יתו כערפ"א חלדי סלדי ה"י
 ענח"יתו ומן צעד"א חפננאנו ואננאנו סה"ן יוס וכאן ויי"י עזרא ון דא"בן ון קס"ה לייחיו
 ויוסף ון ישראל וקלחלס תעאלו שופנו לא יכון ינר"ד מנכ"ה סה"ד"א וקאלו סה"ד"א הו"י סכורי
 דנחנא כל רוחנא לל ערב מ"ס סכורי כריד נחקק עלינו אס הו"י סכורי ומן צעד"א יוס אל
 חקע"א ונחמ"ן שפחו ג"א אצונו לל כות וקלחלו כלי ילח"ק יעלעו וידענו לא יכון הפות ומדת
 חלקק טלנו ע"כ הגיעה עדות אצרהס סמו"ל . עוד שאלנו את העד הכ"י אן אל ערב
 הכ"י יערשין חלדי חנח"א חערפו אל מסכור ונע"ג גו"אצ וקאל חו"י יערפון גכ"י יסודי יערפוכו
 ליי"הוד ה"ך ענדס צעקלס . עוד שאלנו את העד הכ"י לו יכון חו"עי פקע עלא לפח"א אל
 מאלנ"ה כאן ערפנאנו מן לפח"א אל מאלנ"ה רנע גו"אצ וקאל אפ"י מן לפח"א אל מאלנ"ה כאן
 ערפנאנו לאכן רכע"א חו"י מ"א שפנאנו שפנאנו מן לפח"א אל מו"גוד"א ותל"ח חנח"א ערפנאנו סה"ד"א
 הו"י צצ"ר"ו ונחנא כח"ר קעדנח וע הכ"י ג"י סנח"ן חלח"י כ"ב"א קעד ענד"א ג"י כמקטע"ר
 יוס כ"ב"א סה"ר כ"ב"א חו"ר"י . עוד העיד הכ"י מ"ט אל כ"י הו"י כאן צל"ד אל חו"ן מולע אל
 הפ"ל"ן ולל חל"י סס שפנאכ צה"ד"ך אל מולע ופח"ה כ"י מ"ט עיי"נו רכ"ך ח"ל"א ענח"יתו
 כערפ"א צצ"ר"ו חלדי סלדי מאלו מ"ט כאן ציה"א קע"כ כס כ"ב"א חקטע"ת זכ"י"ע"א כערפ"א ס"י
 ה"י . עוד שאלנו את העד הכ"י אל דרב הו"י ימסון צינו כחלו"ן וקאל מ"א ימסון צינו
 כחלו"ן מ"א ימסון צינו פקע סרוס מאל ערב . עוד העיד העד הכ"י חלדי מן קאלצ גוסו
 ערפנאנו חלדי סה"ד"ה חו"י וקבל מ"א חתקדנח"א ל"בו קבל כמלע"ע"ר לראע קלנ"ה סה"ד"ה חו"י
 סכורי מן ענח"יות עין חלדי לנ"א צגופו חח"א קבל מ"א עיי"נ"א וגבו ע"כ הגיעה עדות
 אצרהס סמו"ל וה"ה ז"ה צש"א לח"ו ונח"ס ק"י ההל"ה וקייס :

הלע"ר כק"ס ח"י יחזקאל הלע"ר עזרא יחזקאל הלע"ר אצרהס יחזקאל
 צכיו"ן חלו"י חל"ה"ו כה"ן חל"ה"ו ח"י
 ס"י"ו ס"י"ו ס"י"ו

מעשה שה"ה פ"ה עירנו צגדל"ד יע"א ס"י"א ח"י סמו סכורי ורדכי קליו"ן צעלה של הש"ה
 פרחה צח ילח"ק מ"ה"ס ישראל וה"א חוונותו שלוקח אלמוגיים שקורין צערב"י
 ורבי"ן והולך וצחז"ר צערב"ים ומוכר אותם על יד על יד וצחשכ"ר צה"ס ויה סאוונות קורין
 אותו צערב"י סיקא"מי ויה ס"י"א כמו ע"י שנה קודם שנס"א אשה כ"ך ה"ה סאוונותו סמו"ר
 צערב"ים ומוכר ורוב הליכ"ה וסיצ"בו הו"א צעריב שקורין צבי לא"ס ואחר שנס"א את הש"ה
 הו"א פרחה אחר שנה וח"י חזר לסאוונותו ז"א ח"י ויל"א מעירנו צגדל"ד יע"א והלך מצגדל"ד
 לכפר שקורין אותה כ"י"א ויל"א מן הכו"ה והלך וק"צ צערב צבי לא"ס כמנח"ו ואחר כו"ה
 יו"ס צ"ה סמו"ע"ה לעיר צגדל"ד על סכורי סמו"ל שכהרג צערב צבי לא"ס סמו"ל ח"ה
 ס"י"א ס"י"א מנצ"ה סמו"ע"ה שכהרג סכורי סמו"ל ואשתו העני"ה פרחה הכ"י ה"א צוכ"ס
 ונצ"ה

ומצבה על צעל בעוריה ועודנה צומצח עלווייה וכל יום ויום צאה לפנינו לעולא לה תקנה
לנוחלתה והן היום שצא לפנינו לצרחה שמואל עזרא הנזיל וסעיד על שכורי שכהרג ככתוב
צטקה קציע המולגה למעלה ועתה לשאלו הגיעו אס יס היחר להאשה הזאת כפי קציע
הכו או לאו יורנו המוץ וסכווייה :

תשובה

אל אלהים הוא ידע וישראל הוא ידע שאכן יד עניי אכן ואין צכחנו להכניס
עלמנו צדצר המור כזה איקור אלא החומר ואכחנו מיראי הוראה אכן ואין
דרכנו ליטפל צדצרים כאלו ואין צנו דעה ולא תצונה כי וזה שכלינו החלוט ליכנס צום
הענין שצריך נגר וצר נגר דיפרקינייה אכן מה נעשה כשרואים לחץ האשה הזאת הענייה
ובס רזיל הזיכורו חסוס תקנה עגונוה כידוע ולכן שמונו כפשינו צכפשינו לחור ולהפס צדצרי
רצוהינו הסוקים זיל לעולא רפואת העלה לענייה הכזו וצזו אחקינו שהוא יעורנו עיז כבוד
שמו ואכחנו עושים מודעה שכל דצרינו שאכחנו כוחצים לא לענין פסק דין אלא כנוראה עוקס
צפוקקים וצכן הווצים על מדיין הס צידס לרחק ולקצב ועשו פאטר יוכשר צעינייהס וזס
החלי צעור לורי וגואלי :

הנה

מה טעם להקפיק צצרייהא דהאי איתחא הצצה כפיקות וזוכיר אחס לחת לאחת :
הספק הראשון הוא אס נחיר אחת צעדות הגויס שסס וק"לח ואנרו ליהודים
שנשכור נהרג וזס ידוע צכל הסוקים זיל שאין ותיורים אשה עד
שזכור המס"לח שמו וסס אציו וסס עירו וצצליר וסכי אפיו צצנים וסס אינה יתרת ולא
הגויס לא הזכירו אלא שמו דווקא ולא הזכירו סס אציו ולא סס עירו :

הספק הב'

מ"ש וכן זיל צאה"ע ק"י יז סע"י יד וז"ל צד"א שלא היה עם אמהלל
אצל אס היה אמהלל לשיחת הככרי שזאל נחכוון לדבר אחר וכו' שכוונתו
להטיל אימה על זה עכ"ל וא"כ הכא נתיי שאווריס להס הגויס שאין אכחנו ותיחיס אהכס
ליך עכסיו צצנת הערצ שזאל תהרגו כאטר נהרג וסכור צעריצ שלפניכס וכו' חכי אוור
שסס וססקרים ולא נהרג שוס אדם אלא כדי להפחידס ולאייס עליהס אוורין כן לאחזוקי
צקרייהו כי סס וספחדים טעיג שוס נוק ליהודים והממשלה חופשים אחס יען שסס אככגלים
שלהס וצצקסיס אחס מהס :

הספק הג'

אס נחיר אחת צעדות העד היהודי שאור שהול והצרינו ראו את שכורי
הכו הנוג והכירו אחת צציע וצורה פכיו וזס ידוע ומ"ש וכן זיל סס
צקעיו כזד וז"ל מלחמה הנוג או ונת אס פדחתו וחיעמו ופרלף פכיו קייניס והכירוהו
צכס שהול פלוני ועידיס עליו ואס כיטל או מאלו וכו' אינס כליוס וכו' עיי"ש וידין
דין הגס שאורו שלד או מפכיו וחועמו ופדחתו סס קייניס ועיי"ו הכירוהו צציע ונכח
זס הלד שסס קייניס מ"ש הכי הנוג שכלד האחר נאכל מנונו וועט מפכיו וועט
מחועמו וא"כ יס להקססק שזאל צעינן כל הלדדים של פכיו וחועמו קייניס אצל אפיו
אס לד וון הלדדים שחקר מהס וועט ואינס שליוניס אינו כיכר צציע :

הספק הד'

הוא מ"ש וכן זיל סס צכעיו כז וז"ל סס צכעיו כז וז"ל סס צכעיו כז וז"ל סס צכעיו כז
ג"י אחר הריגתו או אחר ויהתו אצל אחר גז יוניס אין ועידיס עליו
מפגי שפרלף פכיו וצכהנה וכו' עכ"ל והכא ככתוב צקציע שאלו אס הגויס ואנרו להס
שזס כנוו שסס יוניס וצככרג וא"כ כיון צעצר עליו וז יוניס אין ועידין עליו :

דספק הה'

שהיהודים הם יודעים שיש כויה צידו שראו אחת כשהיה עומה צחיו
ועתה אחר מותו ראו אחת ג"כ צידו כמו שהיה צחיים ויס להקססק
הוא מ"ש וכן זיל סס צכעיו כז וז"ל אצל היו להס צגופו ק"י עוצהקיס ציותר ועידין
עליו וכו' עיי"ש וא"כ הכא אס זאת פכוייה היא ק"י מוצהק ציותר להחיר את אשהו עליה :

הספק ו'

הוא מ"ש העד שסס ראו את העצא"י שלו ר"ל הוא צגד העליון שליוצים
למעלה וכל הצגדים והס יודעים אחת צציע שסס שלו שכויה פעמיס
כשהיה צחיים ראו אחת שהול תופר אחת ונכח שצקענה כויה פעמיס וחפר אחת והס
ידעים צצכור שסס היא שראו אחת עליו צחיים כויה פעמיס ועתה יס להקססק אס יס
מועט

מועט צזס העדות להחיר את האשה על ידה אס לאו ומלד מ"ש הרצוצים זיל שליל
קצרתיו זס העד אור סקצרו אותו ולא נשאר חללינו אלא דוקא אלו הששה ספיקות ופי
לדבר ש"ש ערי מק"לט הסייגס :

הנה

לענין החרת אלו הספיקות לריך לחקור חקירה אי שסיה העיקר אס אשה זו ילאה
מאיקור הורה ולא נשאר עליה אלא דוקא איי דרצנן אור עורנה סיה קסורה
ואדוקס צאיקור תורה ואען ואורר דכפי הכראה צמוטכל ראסון שאשה זו ילאה מ"י תורה
ע"פי מ"ש הכי המצ"ע זיל מ"א ק"י קלה וז"ל וכי דבר זה כיוולא צאלו שאיש אי יהודי
שהול ידוע שילא מומקוס אי ללכת לביתו למקוס אחר ולא הגיע ושכחה זכרו צכל אחס
המקומות וצא גוי וול"ת ואורר שכהרג או צאותו הדרך וכו' דלא הוי איקורה אלא מדרצנן
וכו' עכ"ל וכ"כ הכי פכי וססס ח"צ ק"י ח דף עו ע"ג וכ"כ הכי שזון המור ק"י צ דף יע
ע"א עיי"ש וכ"כ הכי צרכות המיס ח"א"ה ק"י עוב דף ק ע"א עיי"ש וא"כ הכא צכ"ד ג"כ
שזס האי"ש ילא ווערינו לילך לצכילאס ונשכח זכרו צאותס המקומות וצאו הגויס ואנרו
שנשכור נהרג צאותס המקומות צודאי שכלומר שזס ונשכור צעל האשה הזאת ולא אחר וא"כ
אשה זו ילאה מאיקור תורה : צרס יס לפקספ צזס שזרי פ"ע זיל הצריה לגויזיה סס צצ"צ
ק"י ל דף קע"א ע"ג כחצ על דצרי המצ"ע הכזו כמו זר נחשצו אליו וקולא יתירא היא וכן
צמ"א ק"י נג דף קכ"א ע"ד כחצ וז"ל דהסיה דוהר"ס מטראכי קולא יתירא היא וכו' עיי"ש
גס הכי ג"ור כלל ג ק"י ה דף לה וק"י כ דף כד ע"ג לא סוף עליה אלא דוקא לקניף צעלנא
וכן הכי קל"ר דף יז ע"ג וע"ג לא סוף על ק"י המצ"ע לצדס עיי"ש וכצד הרצ אחרון
זוכינו והול סקד לאצרהס זיל צחא"ע ק"י ו האריך צזס וכחצ סס צדף כע ע"ג
וז"ל עוד זס דקי המצ"ע אין שוס גס אי מהספוקסיס שרליתי דסוכרו על סצרתו לחוד רק
לקניף צעלנא עיי צג"ור סס ק"י כ וצכרס שלמה סס דלא סוכרו על ק"י זו דהמצ"ע אלא
לקניף וכ"כ הכי הכי א"ר שס דקו זו קולא יתירה היא ואין לקמוך עליו רק לקניף וכ"כ
גס הפ"ו סהצ"א סס סכרס שלמה וכו' גס הכי פרו"א סס צצ"צ דף ק"א הצ"א דצרי
המצ"ע וקדי צס נכג"א ועיי עוד להג"ור סס צצ"י כד דף נו ע"ד דכחצ וז"ל אכן טעמו
של המצ"ע לא נהיר לן אפיו להצ"או לכלל קניף יעו"ש צאופן דלפיו צדאיכ"א תרתי דלצד
זכרו וגס יס גוי וול"ת דהול ק"י המצ"ע אין שוס גס אי מהספוקסיס שיקמוך עליו דלפיו
המצ"א"ס דצריו אינו אלא לקניף צעלנא וכו' עכ"ל הכי חק"לח הלריך לעכיינינו וא"כ לפ"ו
אשה זו עורנה קסורה צאיקור תורה : אכן כחצ עוד סס הסק"ל צעמוד ג דהיכ"א
דאיכ"א עוד הוכחות ילאה מאיקור תורה עיי"ש והכא צכ"ד יס עוד כויה הוכחות חד"א
דילא לילך לעריצ צכילאס ולא חזר ועוד שאנרו הגויס המל"ת שנשכור נהרג וזסו השכי
ההוכחות של המצ"ע ועוד יס הוכחות יתרות ששאלו היהודים לערצייס סיכן הול משכור
הנהרג והרלוהו להס ועוד שהיהודים צעלנאס הכירוהו צציע ואפיו אס האמר שהאשה לא
תותר עיי"ו וססס שהיה חקר וועט מלונתו ומ"ו הוכחה הוי ועוד סיפר לנו ילחק וסיה אצ"י
האשה העגונה שחתנו שכורי הכזו יס לו סוק או שרובצ עליה כשהולך לערצייס והול מוכיר אחת
ע"י ע"צ"ע וקייניס לקוס הכזו ואחר שכהרג חתנו הכזו הצ"או הערצייס לקוס הכזו וכתב
אחת לו ואנרו וצל"נו זס הקוס שהיה של חתנך הנהרג תקח אחת ומחיו הכזו לקח זס
הקוס ומכר אחת וקילס לצעלי החוצות והול הכיר אחת ע"י ע"צ"ע וקייניס שהיה של
חתנו הכזו וזס הוי ג"כ הוכחה כנוו שהצ"א סס הכי חק"ל דף ל ע"א וסס הכי קל"ר
שהצ"א וסס הכי וסש"ת צכייין שהיה צכדון שלו של המצ"ע שראו עגלה והקוס והסחורה של
אורו ישראל צצ"סו של גוי כי היה לו סיכר וע"ע כחצ שזס הוכחה עיי"ש עוד יס הוכחה
אחרת שראו היהודים צו ק"י הכויה ועוד הוכחה אחרת שהכירו לעצ"י שלו :

וא"כ דל"י לפי כל אלו ההוכחות והאומדנות לפי ק"י חק"ל סס סיכולס לינשא לכתחילה
כמ"ש צדף ל ע"א וז"ל איך שיהיה נעלמ"ת לצד מדצרי הסוקים הכזו דהיכ"א דאיכ"א
הוכחות צלא עדותו של גוי מותרת לינשא אפיו לכתחיו וכו' עכ"ל עיי"ש ועס שאכן מיראי
הוכחה אכן ואין לנו כח להחיר אחת לכתחיו מ"ע ס"א דל"י הגעור ע"י כל ההוכחות ילאה
אקס

לו . אלא דהוואה יראה שאין זה ספק כלל שמיא הוא ומידונוס דכיון דלאונו ליחודים
שמשכור נהרג בערביים שלפניכם והלאו וקוס להם ודאי הוא שאמת אוננים ועוד שהיהודים
לומר הלכו לאותם הערביים והוא בעיניהם שאמת הוא משכור הרוג ולא שקרו הערביים כלל
זה פשוט אפיו לדרדקי דבי רב ואין זה ספק כלל .

נחזור

על היתר ספק הגו והוא דהיהודים הכו הכירו אותו בעיניו וכת פדתו וחוטמו
ופתחו ממי עשם דלד הכו אינו קיים דנאכל מעט מפניו ונעט מחוטמו אינו כיכר בעיניו
בשניל זה . הנה לענין ספק זה עלינו ראינו להדי הגדול מהרמב"ם ז"ל במא"ה בהשנותיו
ס"ו כב דף רז דכיון שלו היה כעין זה שכתב בתוך השאלה וז"ל וראה אותו לורח פניו
ולד אי הפדחה וחטום והלחיים קיימות ושלימות והכיר בו בעיניו שהיה כהנו דליאל וכו' .
והסיב וז"ל דבר פשוט מלד מה שהעיר העד שראה לורח פניו מלד אי והכירו אין ומספיק
להתיר האשה דהא דתנן בהאשה בתרא אין מעידין אלא על פרלוף פניו עם החוטם וקחם
פרלוף פניו היינו כל הפרלוף ופניו לרדים אבל הכא שלא היו קיימות אלא וולד אי אינו
עדות וכ"כ הטור ברמזיו לאציו ז"ל אין מעידים אלא"כ ראו פרלוף פניו שלם עם חוטמו וכו'
עכ"ל והביאו רבינו הכה"מ ק"ו י' בהג"ה אות רלב ופ"ו דבריו הכה"מ עס דומכתב הטור
ברמזיו הגוף שלם וכו' ודקדק רבי ז"ל היינו כל הפרלוף ופניו לרדים עכ"ל . וה"כ ש"כ
בכ"ד כיון שלא הכירו אותו אלא וואתו לך שהיו הזכרים קיימים אינו עדות ואין מהירין
האשה על פיהם זהו מה שנראה לכאורה . אבל נוכל לחלק חלוק אי שהוא פשוט דושמע
מדברי מהרמב"ם ז"ל בדרכיו שלד האו היה קיים והלד הכו נחבל כולו ולא נשאר מוננו כלום
כמו שכן נראה ודקדוק דבריו שכתב אבל הכא שלא היו קיימות אלא מלד אי וכו' ושמע
שלד הכו אינו לגמרי אבל הכא שכל הלד הכו הוא קיים ולא חקר מוננו אלא מעט וחוטמו
ופניו הא ודאי גם מהרמב"ם יודה דיכולים להכירו עמי ע"כ ופ"ו והוא עדות שלימה דזה ידוע בכל
המקומות דלזלינן בהר רובא והרוב ככל והכא כיון שהלד האו שלם כולו והלד הכו ג"כ שלם
אלא שחקר מעט מן הזכרים זהו החקרן אינו נגרע כלל לענין ע"כ וזהו פשוט לעינינו .
אח"ך ראינו שכן משמע מלשון הגאון הקהל ז"ל במא"ה ס"ו י' דף כב ע"א שכתב
לפי לשון רבינו ירוחם ז"ל ובהך דבריו כתב וז"ל ומינה ג"כ ביצעה בעיניו גמור מעיד
צלי קיימים אבל ע"כ גרוע ונחמי צליריף ק"ו מובחקים דאלו ק"ו לחוד לה"ד דרובן אינו
כלום וכי תנן אין מעידין אלא על פרלוף פנים עם החוטם על כרחך דל"א אייני ליה ביה
פדחה ולחיים וחוטם כלל דל"כ מאי למימרא והכי ליה ביה ע"כ כלל דהוי כאלו אין כאן
ראש כלל כי על כן על כרחך דאיירי דעדיין נשאר בו היכר ע"כ אלא שאינו שלם וכגון שחקר
רוב פדחה או רוב הלחי או רוב החוטם ולחכי דייק הרמב"ם ז"ל פ"יג וכו' שכתב ואם חקר
אי נאלו אע"פ שיש להם קיומן בגופו ובחיליו וכו' ע"כ דאיירי דעדיין נשאר רוב ההיכר
של ע"כ אלא שאינו שלם עכ"ל הל"מ נשמע מדבריו אלה דלא הוי ע"כ גרוע אלא דווקא
שהלך רוב הפדחה ורוב החוטם או רוב הלחי בזה הוא דקאמר דהוי ע"כ שאינו שלם אבל
אם לא הלך אלא מיעוט מן הכו הוי ע"כ שלם וגם אפ"י הלך רוב מן הכו קרי לה דנשאר
רוב ההיכר של ע"כ אלא שאינו שלם אבל בכ"ד שלא חקר אלא מעט מן הכו פשוט הוא
דאקרי ע"כ שלם וכמו שאמרנו .

אח"ך ראינו שכן משמע ג"כ מלשון מרן ז"ל בהש"ו ס"ו ו דף ק"ב ע"א שכתב וז"ל דגופו
שלם היינו שאינו חקר אבר או קלת אבר אבל אם נפלע באו מאצטרו ואפ"י חקר
קלת אבר נראה דמעידין עליו כיון שאינו חקר אבר עכ"ל הרי שכתב דאם חקר קלת אבר
דמעידין דווקא בעינין שיהיה קלת אבר וג"כ הכא בכ"ד אינו חקר אלא נעט צמר מן החוטם
ומעט צמר מן הפנים מכה הארץ שאכלה אותם אבל אבר החוטם ואיברים של הפנים קיימים
ודאי דמעידין עליו . והגם דמהרמב"ם ז"ל בק"מ דף ק"ב ע"ב כתב על דבריו מרן ז"ל וז"ל
ואי בעיני לא נאלתי ראינו לדבריו ולא ידעתי מאין לו דיש חילוק בין חקר קלת אבר לחקר
קלת צמר עכ"ל הרי דמהרמב"ם ספק על דבריו מרן ז"ל זה אינו חדל דלא שבקינן פשיטותיה

דמך עשום פקפוק קל דמחמ"ט ללא הציא . ראינו לזה דהקצרה מוכחה כן ומרן ז"ל כב
גזבריה רב חיליה לקטוף על קצרות כאלו ועוד דגם מהרמב"ם ז"ל לא דחה דבריו
לגמרי אלא כתב דלא ידעתי מנין לו ואל"ה לענין דינא מודה לדבריו ועוד ראינו לכ"ד מלשון
העדים דאלו אותו הם הים וכ"כ אותו ואל"ה הלד שנאכל מוננו מעט והסיב שאפ"י נאלתי
הלד שנאכל מוננו יכולנו להכירו בעיניו מרן ז"ל דבריו שלא היה חקר אלא מעט מן החוטם וה
החקרון לא גרע מוננו שום דבר מן הלכה דל"כ מתיכן יכול להכיר אותו ואל"ה שנאכל הה
צמור . וזהו יאלנו מירי ס"ו הגו :

הדרין

לספק הדי שאלו את הגוים ואמר שזה כמו שעה ימים ושנה כן ואין ק"ל
ש"ת מעידין עליו אלא דווקא שאלוהו חך ג"י . ואין לומר שזה הספק אינו
ספק יען דהגוים שאמרנו שנעשה לו ה' ימים הם נשאלים ואינם מק"ל כמ"ס מרן ז"ל בזה
ס"ו ע"כ ונ"ס הרמ"ן ז"ל וז"ל כתב הרמ"ן בהש"ו ס"ו כב שגוי שאינו מק"ל כמ"ס שאינו נאמן
להתיר בך אינו נאמן לאסור א"כ מוכחש למי שאומר שנת עכ"ל הרי בהדיא דגוי א"כ אינו
נול"ה אינו נאמן לאסור והכא אין מקיחין לפי הוון והש"ו זו דהרמ"ן אינה צק"י כב אלא
צק"י מן ע"כ . ז"ל חדל דקיים דבריו ואמר א"כ מוכחש למי שא"ה שנת והכא צב"ד אינם
מוכחשים כלל אלא דווקא הם מוגידים הזמן ועוד דכתב מהרמב"ם צק"ע דף כד ע"ב שכתב
הציא דבריו בהש"ו ק"ו ע"א שכתב על מ"י ויוון מלקי דבא גוי אי וואר מול"ה שהסיב
על שפת הים ונה והכירו בפרלוף פניו עם חוטמו וכו' ואל"ה שנת ואל"ה ליצ"ה
והסיב דדבר זה שאל לנפשה הוגדל וכו' וז"ל כמו שעה ימים והסיב סר"ן דכיון שלא העיד
דחז"ה בצעתיה אין להתיר אשה זו וכו' ועוד שאפ"י אם נקל לומר דתלינן לקולא ואמרין
בצעתיה חז"ה עדיין אין להתיר אשה זו שהרי גוי זה אומר שפופה הוגדל הגיד לו שכמו שעה
ימים פצרו שפלטוהו המים ונה שנסתפקת לומר שאולי אין לחוס לדברי הלופה הזה דגוי
אינו צן עדות כלל וכו' אין וקוס בזה לספק כלל דלא נבצ"ה הכא דאין גוי זה נכחשו
לנפשה הוגדל אלא אפ"י היה נכחשו ואומר שאלתה פלטו הים אחתי לא הנשא דהו"ל כאותה
ששנינו אשה אומרת ונה ואשה אומרת לא ונה לא תינשא וכו' עכ"ד דברי הרמ"ן ז"ל וכה
עליו מהרמב"ם ז"ל וז"ל דלכא"ה י"ס דקדק בזה שאמר מכה דברי לופה הוגדל זהפליג עוד
לומר דאפילו אם היה גוי זה נכחשו אחתי אל הנשא וכו' והא דברי לופה הוגדל ע"י שאל"ה
היה ששאל לו כמה ימים שהגיע ליצ"ה וכל שהוא ע"י שאלה לא הוי מק"ל אפ"י ששאל
היה גוי כמו שנראה מדבריו צק"י ג וכו' וכל שאינו מול"ה כתב צק"י מן שאין עדותו כלום לאסור
כי סיכי דאינו מועיל להתיר וכו' ודאי שיש חלוק בהשאלה הוא ששואלין אם ונה אם ה' לו
איה פ' וכיולא שנוגט שיש נפקותא צב"ד אבל בהש"ו נדון שכתב ראוה ונה וכו' ולא שאל
מוננו רק הזמן וכו' בזה אינו נוגט נפקותא צב"ד ולא נפיק מחורת וק"ל ועכ"ל ל"ב
קלת עכ"ל מהרמב"ם ז"ל וז"כ ה"כ בכ"ד הוי דוונא צדוונא ע"ה ראוה ונה לפנינו ואל"ה
להם כמה זמן יש לו ואמר להם ה' ימים תסתב כול"ה כונס שאמר מהרמב"ם ז"ל והגם
שאמר מהרמב"ם אח"ך של"ע קלת מ"י ק"ל לפי הרוב כוונתן על הגוי בזה שהלריכה ע"ן
קלת דווקא וא"כ לריך לחפש ולחור ולנולא היתר לאשה הזאת :

וכדי

לנולא תקנה לעלובה הזאת נעסוק צהיחר צי ספיקות הכתרים אולי ע"י יעלה
ארכוס לנכתה והנה הספק החמישי הוא ק"י הכויה שהיה צדונו אי הוי"ה ק"י
נוצקת לקטוף עליה ולהתיר האשה הזאת על ידה . הנה לענין הכויה מלאנו ראינו להדי
מהר"ר דוד גרסום ז"ל בהש"ו גוי"ר כלל ג ק"ו כה ד' ק"א ע"א שההרוב היה לו פינטי"ה
צדונו שנאל ופונטי"ה היא הכויה שעושים הרובאים צדונו למי שיש לו חולי עינים או כתב
הראש ועושים לו כויה ונניחים בנקב הכויה קטנית אי ובתן כדי למשוך מוננו הליחה כו"כ
הרי מרן אברהם ז"ל בא"ה ס"ו ע"ב סק"ל ע"כ והסיב מהר"ר הכו' וז"ל והסתא צב"ד
פשיעא לן דקתתה הראש ופונטי"ה סב"ד שנאלו הוו קיימים גרועים דכונס וכונס יש להם
ק"ו אלו ואין קוונכים עליהם וכו' ע"כ וכן הרי פאת נבז ז"ל במא"ה ס"ו ד לא חשב
איתה ק"י מוצקת לסקל לאו שהיה לו כויה בצדונו אלא עשה אותה סקיף ע"כ נולא
דכונים

לדעתו צפסקיו טהם עיקר . גם ונהריומי זאל כחצ כל רצ ופוקס טעסה סיבור כולל צין
 טעשאו צתחלת ימיו צין טעשאו צקוף ימיו החיבור הוא העיקר מדבריו צתשובותיו עכאל הרי
 ארוב זאל . וכאכ הרצ יד ואלאכי צכללי פסקים אוח לז ואוח וז כשקוחר הרחש צפסקיו
 לתשובותיו פסקים עיקר עייש . ואכ ורן זאל לא קאל כרחה . גם הרי הגדול ונהרשדיס
 קי כד ראינו טחטט והחציר לקי הרצבאל זאל ורעיותי דפליגי על רחה וכחצ דני הוא זח
 יערצ לצו לעשות טעסה צדבר ערוס נגד חלו הרצבים ואפיו טרחה טעסה ואיכא למומר
 טעסה רצ וישו חנן יחמי דיהמי חן לנו ללחח ונהחלחכו עכאל ונהרשדיס זאל וכאכ קס צקיו
 רז עייש וכן קי ונהרעייט זאל חחהשע קי לה דק ווא עייג לא קמוך על קצרה רחה זאל וכן
 טקכים הרחה אלטיך זאל צקמות קי קה וכן ונהרחה צקומע לא קמוך על קי רחה אלח
 דוקא צקפק חס הוא חוך גיי עייש צדק וד עיאל ועייג וכן קי הרי ונהרמי טרהלייך זאל
 צקמות טימו הכזו קי פו דק ריע עייג וכן החמיר הגאון חלקה עמוק זאל קקייכס צקוף
 החצוה וכן החמיר הרי פנים ואליות זאל חיהל קי ון ולא קמוך על קי רחה עייש . גם
 ולינו להרי אורים גדולים זאל לימוד רחה דק קצ עייצ טדהס לדברי הרי זאל ולהרחה
 חון זאל וכחצ צקוף דבריו וזאל חן טיהס רבים סס החחונים זאל טקאל אפיו גופו ולוחה
 טלימה חן וועידין אחר גיי צאופן דלדידי חן לקמוך על חכרה טעדים וכוו עכאל עייש .
 צאופן טרוצ החחונים זאל ונפרטו לחחוני זמנינו חוטטים להח דרחה ונהחמיריס ואלל להחריך
 טוד ואכ פנים זז עורכה צאיסורל :

לכן כחצו החחונים זאל חס יס קניף אחר עוד עם קי רחה זאל יס להחיר והוא דומן זאל
 צקיע קעיי כה כשהציא דברי רחה כשכל גופו טלס לצד ואין טס פרוף דיכוליס להחירו
 צקיע כחצ עליו וחלקו עליו החחונים . וכאן צקעיי כה גבי פרוף טלס וגופו טלס כחצ
 ואינו ומוור צעיני החחונים וטיכה דבריו ולא כחצ טחלקו עליו וכחצ הגאון חלקה עמוק
 קקייכד וזאל כאן לא כחצ טחלקו עליו כוויש לנעלה קעיי כה דקטוע טלח חלקו עליו צהדיא
 רק טלח היו ומווריס צעיניכס עכאל וכחצ הגאון צקע זאל צקקאפו וזאל חס דווגיה כאן
 דברי רחה אעיג דדבריו איכס ומווריס צעיני החחונים וישו לא נדחו דבריו לגנורי ונלרפיס
 דבריו לטאר קצרות להקל עכאל . ודע דגס צהיהל דקעיי כה דכחצ וחלקו עליו החחונים
 כחצו חיי קקייכו והצקו קקייכו דלח קחס צהדיא דלח כרחה וטעוע קלה דלח נדחו דבריו
 לגנורי ונלרפיס דעחו לטאר חוונדות והוכחות עייש וכיש צהס דקעיי כה וליכ הרי צהדיא
 לקי וכן זאל דהיכא דהיכא עוד קניף אחר להחיר קמוכין על קי רחה . וכיש הרי לחרון
 זמנינו חחש חחהשע קי נג דק לצ עייצ וזאל והיח בי הרי ונהחצ צקיע וייחי דברי רחה
 וקייס רצו החולקים עליו וכחצ חיי וכל הצאים לחירו דכוונת הצעי לעשות
 חרחה לירוף לקולות לחרות חצל לא לקמוך על זה לצד עכאל עיין טס .
 וכן ולינו להרי טימו זאל טס קי פו דק רך דלעיג טלח חקכים לקי ונהרצבאל והרי טעוהל
 הלו טהחירו כקי רחה כחצ וזאל גם יס לעשות קניף צכיד קי הפסקיס טהחח סיס כיכר
 לנעידיו צחייס חיותו דכגון דח וועידין עליו חף לאחר גיי ככו טיכחס הרוחס כי יס
 ונהגדוליס דחית להו חך קי חנו וכוו והכס צכיד כפי וס טכחלס ונהחללס וכוו סיס כיכר
 צחיי חיותו לעד וכיון טכן יס קניף להחיר צכיד וטעס חנו צלידוף טעס הקדוס וכוו עכאל וכיש
 הרי טימו זאל צחייצ קי כוז דק נג עייג וטעוע טחיס ידוע וכיכר צחייז להגויס הללו וכיון טכן יס
 ללרף ולהחיר קי ונהרחס צהשו צסס רחה דהכיכר לנעידיו צחייז וועידין עליו אפיו אחר כוונס
 ימיס וכוו עכאל וכן חקכים הרי וטסה טלטון זאל צתשובתו טהובחס צקי טימו חיהל קי לז עייש וכן
 חקכים הרי גיור כלל ג קי כ דק כה עיאל כטיס קניף אחר עם קי רחה והוא קי חקצריס
 כשהחח כיכר לנעידיו צחייס חיותו כגון דח וועידין עליו אפיו אחר גיי עייש וכן חקכים עמו
 הרי ונהרר יוקף צכיר יוקף זאל וזאל טס צקיו כצ צקוף דק נו עיאל ונה גס טכחצ טאפיו
 חקקים דקאל דחין וועידין אחר גיי חכא וודו דכיון טכאן היו וחיכין אותו צחיי חיותו
 ונעידין אותו כוונ טהחריך והחחצ צדעחו חרחה ועליו חן לחוסף עכאל וכיש טס הרי גיור
 קי כד דק ק עייש ועיי צהרי ויאלה צהגחט חו חקד טהציא עוד כוונ פוקסיס דקאל
 דלס

לחס כיכר וידוע לנעידיו וועידין עליו חף לאחר כוונ ימיס ואלל להחריך ולהחיק דבריו .
 ואעיג דהרי קרר חיר צהשו קי צ טדח נגחל צהח דכיכר וידוע לנעידיו עייש וישו קניף
 ויחל הוי וחסכי להלטרף עם קי רחה זאל כוויש הרי חון רצ חייצ צחחלס קי ז דק וד
 עייג וזאל ורצ טימו צכוונס חשובות כחצ זח לחוקי קניף וישו ונהרחס צסס רחה דכניכר
 לנעידיו וועידין עליו אפיו אחר כוונ ימיס חף חלונדו חוורו ונהרחל אלפנדארי זאל צקי
 פאליר חוקי עליו טס צהשו קי צ דק טו עייג דזח אינו דבר חדק דהלח יקוד טעעס
 הרחשון הוא זח כוויש רחה דכל טהחל טלס וועידין עליו אפיו אחר כוונ ימיס טיינו טעעיס
 דכל טהחל טלס כיכר טיעצ צקיע אפיו אחר גיי כוונחלר צדברי חחוקי ונהרחה חולחייסו
 והיינו ודאי טיהס כיכר לנעידיו טחס אינו כיכר חיהך וחיכיס אותו לחחר ווחו צקיע וחס
 עלעס דברי רחה טהציא ונהרחס וכוו יעוטצ . וישו ראינו לרצבים לחחוניס טהציחו טעס
 זח לקניף לחח דרחה הגאון חחל דבי אלייסו טס צהשו קי ז דק ונה עייצ ועייג והרי חחי
 חצי חצח צהשו קי וו והרי ככס טלנוס חחהשע קי חון דק כצ עיאל ונהרטיך זאל חובצ צקי
 וטחח וטסה קי ווא דק רכח עייג ודק רכו עיאל עייש טהציא חרחה ונהפוקסיס טכחצו כן
 חיש חף דחין לעטוס קיט כוויש הרי זאל וישו לטניף צעלנח הוי וכוו עכאל הרי חון
 רצ זאל . וכיש הרי פנים ואליות זאל חייצ קי לצ דק לא עייג אעיט טגדולי החחוניס
 חולקים על רחה וישו לא נדחו דבריו לגנורי ונלרפיס דעחו לטאר חוונדות והוכחות עייש
 והציחו הרי ילחס חייצ חצבי אות רחי עייש וכן ולינו להרי עבודת הגרסוקי קי קיב דק
 פו עייג טלידף קי רחה עם טפיקות לחרות עייש . וכן חקכים הגאון חייס זאל קי גן דק
 לצ עייצ כטיס קולות לחרות עם קי רחה וחסכי וכיש טס צקיו טו דק וס עייג עייש . גם
 אעיג דהרי חרף זאל דחס לדברי הרי זאל חוונס טהציחו דבריו לעיל וכחצ טחין לקמוך
 על קי רחה וישו חס ודאי כטיס קיפייס לחריס חודס כוויש הוא זאל על דברי חרצ
 טימו חאל גס חייט וטסה הרי ונהחצ וכוו לא כשהחח צהח טיעס ולא כשהחח צקעיי זח
 דאיכא חחתי לטיכותח חלח לקעייף צעלנח וכוו עכאל להחויג וטעוע דוודס להרי טימו זאל
 ועוד דנכחס טס צנדון הרי זאל והחויג דלח ילחס וחיסוק דחוייחח חצל חס ילחס וחיסוק
 דחוייחח וליכא רק חיסוק דכצן ודחי דוודס חרצ חויג דחחני קי רחה עם לירוף קולות
 לחרות כוויש הרי גיור טס קי כד דק ק עיאל וזאל והכס צכיד כוי סיס כיכר לנעידין וכוו
 וניד לית ציה רק חיסוק ודכצן חיש יס להחיר צטופי עכאל צאופן דדולחי הרי חויג חודס
 לכולחו רצותח דצלידוף קיפייס לחריס עם קי רחה ונהני וכיש הרי צכי לחכסס קי ח דק
 כז עייג דלח חוועיד סיס וחיכרו וחייס ונעיד עליו לחחר ווחו חפטר חף חרצבאל וקיעחו
 יודו לרחה צזס דכהייג ונעידים חף לחחר כוונ ימיס עייש :

ואכ צכיד טפיר יס להחיר צטופי דיס ללרף עוד קיפייס לחריס עם קי רחה חדח דחיס
 כיכר לנעידיו צחייס חיותו חייצ צקיע טיעצ עווחס טחי טניס ולטלט טניס כוונ
 טעמיס וכטראו אותו צחייחחו ידעו טזח הוא . עוד קניף אחר וישו חגויס טעטכוד קיטלחני
 כהרג וכחצנו לעיל טלדעח ונהרחס אלטיך טס חזרות וטס חוונותו דלעת כוונ פוקסיס טטוב
 כטונו וקאל וקיע . עוד קניף אחר טחיס לו כויס צזרועו עוד קניף אחר טהחירו העצויי טלו צקיע
 וליכ כיון טיעס כל חקכייפייס חלנו ודחי טיע לקמוך על רחה זאל . ונפרטו טהכח צכיד חיה טעח דחק
 טזח לה כוונ ייח טכיס עטנהרג צעלה ועוד דחייצ חחי צעלה הוא גכחל חנוח לא ליכס ולא
 לחלון והכס צעחס רלו אותו צרלי כקף לחלון וחיטיקין לחרעס ואין לך טעח דחק גדול ונה . ועוד דחכח
 צכיד ילחס וחיסוק חורס ולא כטאר רק חיי ודכצן חס ודחי דקמוכין על רחה חיכא דאיכא קיפייס
 וככל חקר דבריו וחס כן חוחרס חחקה טחח וילחס ונכצלי טעיגון :
 עוד יס לנו טריותח לחחייטי עייש וחי דכחצ חחחח זאל צקי גיור כלל ג קי ח דק כט
 ריע עייג וזאל ונכיד טטולח עייש ציד לצכר ענין וחיחחו טל הרי יוכה כדי להחיר חח
 חטחו דכיון טכל עלונו טולח לצכר טפק זח פטיעח טוצח טווקסיס לצ חרחה לכיון רחייחו
 צקיע והכרתו צנות הוי חכרה גוורס ואין לקפק ולהחיר לחריו טיאור דדלוי עכאל עייש
 וחוכרי טרצנן צחחיי זאל גייכ כשהחחו צזס טחיתר טל הרי גיור חלח טאיני זוכר טס כנדוס .
 והכח

והכא זכ"ד הגם שלא נשלחו בשביל זה וי"ט כתוב בק"ע שאמר העד אצרהם שמואל סה"ו
 ענו צ"י אכסים אחרים והם עורא ו' ראובן ויובק ו' יסכאל וא"ל שהצילו עניי והראו את
 ההכרז הכוז דקמ"א הצ"ד ונקמים מוננו עדות כדי להחיר אשתו ואמרנו לו האכסים הכוז קום
 הוא שכורי בעלה של האשה הכוז עוד אומר העד הכוז שכל הליכתם לער"ב קלפניהם הכל הוא
 משום כדי לזכר זכור גמור אם זה ההכרז הוא שכורי הכוז בעלה של האשה הכוז כו"ט
 בק"ע . וא"כ הכא זכ"ד כיון שלא היה להם עסק אחר צאלו הערביים שנהרג זה שכורי
 הכוז אלא עיקר הליכתם הוא משום לראות את ההכרז שכורי הכוז כדי להחיר את אשתו הם
 להו כאלו נשלחו לשם כדי לזכר וייתת הכוז להחיר את אשתו והוי כנידון הכוז ג"ור וא"כ
 כיון שכל עלמם של העדיסלם צלו לראות את ההכרז אלא כדי להחיר את אשתו ודאי הגמור
 הוא ששמו לזם הרבה ושמו כל מואי"ס ע"ו והכירו אותו הכרה מעליא כע"ע ולא חיישינן
 דאמרי בדדמי והרי זה עיקר גדול לקמוץ עליו להחיר את העלובה הזאת :

עוד י"ט לנו סקיף אחר להחיר זאת האשה והוא דכתוב בק"ע שאמר העד ו"ל ואכתנו ראינו
 אותו בצירור קום הוא שכורי וידענו אותו ו"ן לז הפנים שלו הקיימים והפסגו עוד
 וראינו הק"י שלו שמוק"ד היה צירו כו"ה וראינו את הכו"ה הכוז שמוק"ד היה כמו שראינו
 אותה בחיים חיותו ועבא"יי שלו יודעים אכתנו אותה בצירור שהיא עבא"יי שלו עכ"ל העד
 הכוז בק"ע ששמע ודבריהם שהם הכירו אותו כע"ע לזד וואמתיים עוד דבריהם שחפשו עוד
 וראו ק"י הכו"ה ועבא"יי שלו ו"ל בק"ע שחפשו ונאלו כ"וך קיונים כלומר שהקיינים הם
 אמת וממילא מה שאומרים שמוכרים הם כע"ע הוא אמת . והנה כתוב בק"ע עוד שאח"ך
 קצרו אותו והכירו אותו בפקדון אלל הארץ עד ק"י יום פ"י אלו הדברים שכן דרך כל הוה"ס
 כשקוברים אותם שלא במקומם ודעהם לפניהם ולקוצרם במוק"ד אחר הם וניחים אותם בפקדון
 אלל הארץ ואומרים לארץ קום אלליך בפקדון עד יום פלוני והו ידוע שהארץ לא הגע בהם
 ולא יסלגו בהם ריקבון כלל אלא יס"ו ונוחים ובטעה שיליאו אותם מן הארץ לקבור אותם
 במקום אחר ילאו אותם שליונים בעינים כטעה שקברום ואפ"י כעעכבו קם כמ"ה ימים או פנים .
 והנה זה שכורי ההכרז הכירו אותו פקדון צארץ עד ק"י יום כו"ט בק"ע ואלו עדים שהם
 חנויו של ההכרז אביה של זאת האשה ועוד אחיו של אבי האשה הכוז והעידו בפניהם שאצ"ו
 הולילו וקצרו מן הערביים והצילו אותו וקצרו אותו וצבגל"ד והם כשקצרו את שכורי הכוז
 צבגל"ד היו מואי"ס קם והציעו והלילו בשכורי הכוז ע"י עב"ע והכירו קום הוא בעלה של
 האשה הכוז ועוד ראו הקיינים ק"י הכו"ה שהיתה צרוע ימין וגם העבא"יי שלו הכירו אותה .
 וא"כ לפי עדות העדים הכוז נתאמת לנו מה שהעיד העד לפניהם שיש צו קיינים הוא אמת .
 והוא עפ"י מ"ט הכוז עבדת הגרסוני ז"ל ק"י ע"ל דף ק"ו ע"ג ופ"י דברי התו ציצמות דף
 קט"ו ע"ג ז"ל דעד או שמוכרו כע"ע בלל קיינים ועוד יש צו קיינים ג"כ לכן קמוכין עליו
 כיון שמוחזק דבריו בקיינים מאמינים לו שמו"ט שמוכרו כע"ע אומר אמת ולא בדדמי עכ"ל
 ע"י"ט והכרוא יראת קפ"ו דברי התוקו מוכנה לפ"ו כן דהגו"ו אומרת וקאמרי קיינים וא"ך
 התוקו כתבו קם ו"ל א"כ והנה ע"פ עביעות עינא ע"י"ט אלא מוכנה לומר שא"ו התוקו עפ"י
 הקיינים מהני הט"ע והו פשוט כדפ"ו הכוז ו"ל וא"כ ה"כ זכ"ד כיון דנתחילה אמרו שהכירו
 אותו כע"ע ע"י לז הקיים מלכותו ועוד אמרו שאפ"י מלד האחר שאינו שלם ג"כ הכירו אותו
 כע"ע כמו שמוכר בק"ע ואח"ך אמרו קיינו ק"ט לו כו"ה צרוע ימין ועוד ק"י מן העבא"יי
 שלו ואכתנו ראינו שאמת זה הק"י יש צו כמו שראו אותו העדים האחרונים צעת שקצרו אותו
 א"כ וממילא מ"ט שהכירו כע"ע קום הוא נאמר ג"כ שאמת הם אומרים ודברי התוקו
 ז"ל . וכ"כ הגאון ח"ט ז"ל ק"י כו דף לה ע"ג והצ"א דברי התוקפות הכוז וגם פ"י דברי
 הרמב"ן ז"ל צונלמות ו"ל הכוז חת"ט קם שהעד יאמר ויכיר א"י כע"ע קום הוא פ"י
 וראים ממלואו וכו' ק"י כך וכך מולא עפ"י שאנו מוליאין הק"י אנו רואין שהעד אינו נא"י
 ואינו משקר ואמת הוא שמוכרו כע"ע ואע"ג דעל הק"י לא היינו קומים וכו' רק על ע"ע
 אלא שחוששים למשקר יועיל הק"י להאמינו שאינו משקר וכו' עכ"ל הכי צהדיא כדון שלכו
 שנתתו אמרו ע"י עב"ע ואח"ך הביאו ראיה הקיינים והו שאמרו העדים שחפשו עוד וראינו
 הקיינים

הקיינים שלו ק"י הכו"ה והצגד דהיינו שמוציאים לראיה הקיינים ודוגמא לזה כתב החכם
 לבי ז"ל ק"י קלד דף ק"ו ע"ג ו"ל ואף שהעד הגיד שהכירו ונחמת שבגדים והשלע שצולמו
 י"ל שכוונתו עפ"י אלו הקיינים הכירו כע"ע שהוא הוא היהודי הנעלם וכו' עכ"ל ע"י"ט
 וכ"כ הגאון כו"ט מוסיק ק"י עג דף לא ע"א צד"ה ואולם דע"ע ע"י לירוף קיינים מהני
 ע"י"ט . וא"כ היתר זה סוף גדול להחיר זאת האשה ומה גם שכן ק"י גדולי האשקונים
 התוקו ומרמב"ן ז"ל ותו אין לפקפק ואשה זו נותרת :

עוד יש לנו צטריותא דזאת האשה העלובה מ"ט הגאון ח"י לבי ק"י קלד דף ק"ו ע"ג שכתב
 ו"ל ועוד יש למלוא לה פתח תקוה דאף הקוברים דחיישי לטאלה היינו בטאלה דרבים
 רלוני קום הנעלם השליל כליו למי שהו"ו מוצי אדם אצל לטאלה דיחיד רלוני קום ק"ט לו
 שלע השליל כליו לאיש מיוחד ק"ט לו פלע כמותו להא לא חיישי וכו' ע"י"ט שהאריך והצ"א
 ראיה מן הגמ" . וא"כ ה"כ זכ"ד דהיא טאלה דיחיד לא אמרינן קום הנעלם השליל עבא"יי
 שלו לאיש כמותו ק"ט לו כו"ה צרוע ימין זה לא אמרינן ולפ"ו אשה זו נותרת . ודברי הח"ך
 אלו הביא אותם הגאון ונראות הלוכות ז"ל בק"ט ל"א דף פ"א ע"א ע"י"ט . אלא דאין
 לקמוץ ע"ו דהגאון כו"ט חת"ט ק"י כז הסיב עליו צות גם כתב הגאון ע"י"ט קם דהרי מהר"ר
 דניאל זל"ה ג"כ דהו דברי הח"ך והגם דהגאון ע"י"ט י"ט דברי הח"ך וק"ט תמימה הכוז
 זכ"ד מהר"ר דניאל ע"י"ט ח"ן צעינן שריותא לכ"ע גם הגאון צ"ת ע"א ז"ל צל"ה ע"י"ט פקפק
 ע"ד חת"ך הביא דבריו צפתתי תשו"ו קק"ל ע"י"ט ועל כן אין לקמוץ ע"ו :

ואולם הרמב"ג והרמב"ט ז"ל צקצ"ע דף ו' ע"א כתב ו"ל והכלל לדברי ח"י ודברי רמ"י ז"ל
 כפי ו"ה שהצ"א צענו הר"ן והר"ב הנוגיד מהני הטרפות קיינו כלים עם קיינו הגוף
 שאינם מוצהקים כי היכי דוהני החם גבי גט עב"ע עם ק"י הכלי וכו' ואח"ך כתב ו"ל
 ולמעשה היה נראה להקל צעינן זה ולומר דוהני הטרפות קיינו כלים מוצהקים ציור עם
 קיינו הגוף מוצהקים קלת דכיון דאיכא מרבוותא דק"ל דלפי האקטא לא חיישינן לטאלה
 ומהני קיינו כלים לחיד ואף אם לא קמוץ על אותה ק"י בקיינו כלים לחיד ומ"ט קמוץ להקל
 היכא דאיכא קיינו הגוף עם קיינו כלים אלא שלצסקוף ציעל דעתו ופני דעת מהר"א ז"ל
 ומהר"ב ז"ל של שטרו להחמיר ע"י"ט . ונראה לעכ"ד בק"י הכו"ה הגם שלא נזכר לומר דהוי ק"י
 מוצהק ע"י"ט ק"י ציננו הוי והגם דהרי גו"ר והר"ד גרסון חשבו אותה לק"י גרוע כמ"ט לעיל
 מ"ט הו הו הצלבו לעיל דוהר"ם אלשיך חשב אותה ק"י מוצהק וכפי הנראה דאישחמ"ט לכו
 להרצנים הכוז דברי מהר"א ז"ל והגם שא"ן צידן לעיל עשינו חלוק צין כו"ה דהרצנים הכוז
 לכ"ה דמהר"א עכ"ו כיון דהר"ג מהר"א עשה אותה ק"י מוצהק לפחות כו"ה דידן נחשוב
 אותה לק"י אמלעי דהא קיינים גרועים הם כגון כלים חוורי וקווקי כו"ט צ"י והו ודאי
 דהכו"ה יתיר קיינה ונעולה וכלים חוורי קייני או ארוך וגוף וזה פשוט וא"כ לפחות נחשוב
 אותה לק"י אמלעי . והנה הכי קא"ר צדף כד ע"א כתב ו"ל ואשר לבי אומר לי דמהר"ר
 לא לחלוק על קצרת נחת אחא וכו' אונס בקיינו הגוף הציונים דקמוכין עליהו לענין
 אצ"יה וא"י קיינים דאורייתא וקמוכין עליהו גם צעינן איסור אע"ג דא"ן השתא לא קמוכין
 עליהו להחיר ע"י"ט צלירוף קיינו כלים המוצהקים מודה הכי דיש כדאי להחיר וזה דעת ק"י
 הנקרא נחת כפי ו"ה שהצ"א מהר"ו צענו צק"י ע"ו וקן שכתב דקיינו כלים וק"י הגוף
 מוצהקי צהדי הדדי וכו' ואח"ך הוכיח צועיקו שכן דעת מהר"ם צחקו הסדקות ק"י ע"א
 שכתב זכ"ד שאלא מוקלת גופו עם הכלים והכירו הכלים וגם שומא שיהיה לו צבופו והסיב
 מהר"ם ע"ו דהכרת הכלים לא וסני דחיישי לטאלה אצל על השומא שצבופו שפיר יש לקמוץ
 עלים וכו' ולכאורה הוא הנחה דהא תניא צהדיא דאין ועידין על השומא אלא ודאי דר"ל
 דיש ללרף ק"י השומא עם הכרת הכלים וכדעת ק"י נחת ומהר"ן הכוז עכ"ד דברי הגאון
 קא"ר ז"ל ע"י"ט ועוד האריך הרבה צק"ר קם והצ"א עוד דעות הרבה מרבוותא שקוברים
 כן ואח"ך כתב צדף כה ע"ד וכו' ע"א ו"ל קוף דצ"ר ע"א דאשכחן לרובא דרבוותא ז"ל
 עקבינום וגזרים ללרף ק"י כלים מוצהקים עם ק"י הגוף והחולקים לא חלקו צצירור כ"א
 קפיקי וקפקא להו לא צצקינן ע"א דפשיעא לרובא דרבוותא מפני שקפקא שנספקא
 למיעוט

וגופו שלם ונהני טעם ונחת ואח"ל דאין הו כתיב חלל בגדולים דפליגי עליה דאחר גמי לא ונהני טעם שמה סיכא דאיכא קניף אחר כיון דהיה כיכר לנעידיו צהייו או שאר קניפים גם הם יודו דנהני ואח"ל אפי"ו עם קניפים אחרים גמיכ פליגי על ר"ת שמה הכא בכ"ד דאיכא טעם בכליו נחתה זו האשה וכפי הגדולים דלא חיישי לשאלה ואח"ל דאין הו כאלו הגדולים חלל כפי רצונת דחיישי לשאלה שמה הכא כיון דהיא אי דקצבן ל"ח לשאלה ואפי"ו אח"ל דגם צאי דקצבן חיישינן לשאלה שמה הו כהפ"י דנטיע דכלים ל"ח לשאלה ואח"ל דגם צום חיישינן לשאלה שמה הו כהרו גוי"ר כיון דהם לא צאו חלל להחרי אשתו לא אחרי דדמי ואח"ל דגם צהא אחרי דדמי שמה הו כה"ד דנטיע עם קנינים ונהני וכפי הכו עה"ג ואח"ל דגם צהא לא ונהני שמה הו כהרו קד"ח דהיכא דאיכא ק"י הגוף אפי"ו ברוב ק"י מוצהק דבגדים ונהני ואח"ל דהו כה"ד דלא ונהני שמה הו כה"ה"ס אלטיק כיון דאיכא עם זרות ועוד איכא עם אומותו סו"ל כשמו ושם אצוי ושם עירו ותחת האשה על ידם . הרי צידך השעה ק"ק וכולם מתהפכים וא"ל לכפול הדברים בהפוכם וק"י אומ"ת צומסר קטן ק"י ומוחצו קל הקצ"ה אמת וא"כ אשה זו הותרה ומכ"ל עיגובה :

סימן ג

צמות צ תחת כחלל הויכא חנן צ"ד דח"ל ואח"ל קודמנא ונאיר שצתי ועיר כרעסאן ואחר האיום והגזום עמד על רגליו והעיד צה"ג . כהנא כננא צככ"ד חנא ושלמה עזרא שלמה עגויי ולתסקו וענא ילחק ו' לנענא ושלמה בגדלי ועלנא ארבעה ונן כרכוך ורננא ארבעה ונלל קעטרא וקעטרא יום וגינא לארויל וקעטרא ארבע תייאם וגינא למוול וקעטרא קצוע ועד אל כפי שלם אכד לנא חקאכר ארבעה צלאש ועלנא ונן מולל ומשיכא לזאכיו קעטרא תלת תייאם ונן זאכו רננא לל גזי"ר קעטרא יוויין הלאתה ונן אל גזי"ר דחכא לכלי"צין קעטרא יוויין הלאתה ונן צעדל לנאדרין ורננא לדי"ר צכר קעטרא כונס תייאם ועלנא קווא ונן דיי"ר צכר יג"י נלף שאשא ופתקנא חנא ושלמה עזרא עגויי ונשיכא קדאס וילחק לנענא ושלמה בגדלי תעווקו צל גול לאן שלמה בגדלי כאן וגעאן ונן דיי"ר צכר ונן הל קצב ארבעה ונחנא ונשיכא וללנא ללנא וקאס ורננא וללנא ללי"ע צעד תלת שאשא לדי"ר צכר גיכא קעטרא תמה פנד קלנא גינא ערי"ב גוי"ס כראד אלחמו עליכא קאלו ואחד יהודי בגדלי עטש צל דר"ב ונחת קלחולס אש כישאן צינו וקאלו צכדו שאמה עילני ונקד אל חמלא"י קודא ועוילאכייא ונחנא צווקת אלדי כאן וענא כערף כאן צינו שאמה ונחל נח קאלו וגאצו חוואסקו זצון אחרנא לככא וקלס ושאלה וקלנא אחרנא ופאחין ואל רגלו ופיס וורדא וגינא"י צילס ולדריי בגדלי וציהא זרור שלי"י גול וקוויץ ולציק ועליה ובאגיי קודא וקאלו האדי חוואסק ברוסא ונחנא נח קצננא נאכדא ואנא אערפא האדי חוואסקו ונן אל חוול אלדי אלחפק וענא נח לצק גינא ולא כאן ענדו גינא ואנא ערפתוסא האדי ה"י חוואסקו ונן כה סוף אל עין אלדי דאיינון וענא ואערף האדי ה"י חוואסקו ונחנא כליכא שלמה הכו כאן ענד ונחתו כש"ל ודח"צ ונענאו ורננא פלוקו ונחנא ענדו צהי"י וגינא לדי"ר צכר ונחנא ונלל לל גמאשא וקאלו אי לך שלמה בגדלי נחת דר"ב קארטדלג ונן צעדא באצוהא לחוואסקו אל ערי"ב וקלמוהא צי"ד אל בצאי ונפאחא האדי ה"י חוואסק ונחל שלמה הכו וקאלו גמאשא דיי"ר צכר רוחו קולו אל חללו צבגדא אלדי שלמה בגדלי נחת כאטר יסוולו קנדיל וקדיש ולס עלנא ונן כרכוך כאן ונ"י יג"י יא עשרה תמוה יא כונסא עקר תמוה ע"כ הגיעה עדות ונאיר שצתי הכו"ל . עוד צה לפנינו שלמה עזרא שלמה עגויי ואחר האיום והגזום עמד על רגליו והעיד צה"ג . כהנא עלנא ונן כרכוך ארבעה חנא ונאיר שצתי עגויי וילחק לנענא ושלמה בגדלי ורננא לדי"ר צכר יג"י ונ"י אכנאדלנא צל דר"ב סהרין ועלנא ונן דיי"ר צכר ארבעה ושלמה בגדלי כאן וגעאן ונן צעד נח עלנא ונן דיי"ר צכר יג"י כן קאמה סייצנאנו הווי וילחק ו' לנענא ונשיכא לחב ושם לאן נח עאק ילחק וענא ונן צעדא רננא וללנא לל ליע"א צעד יג"י תלת שאשא לדי"ר צכר קעטרא תחת קברא אלחמו עליכא

עליכא אל ערי"ב גוי"ס כראד וקאלו ואחד יהודי בגדלי נחת קלחולס אש צינו כישאן וקאלו צינו שאמה קודא חמקאל אל חמלא"י ונחת צווגו ונחנא כערף ונן הווי טיי"ב צינו שאמה ונחת צווגו וגאצו חוואסקו זצון אחרנא וקלס לככא וגינא כה"ל ואנא אערף האדי חוואסקו נח כאן ענדו גינא וצווקת אל יגאלא ילצק אל כאגיי עלא לחמו וייגאל לחוואסקו ונחנא קצרו וגינא לדי"ר צכר כה"ל ע"כ הגיעה עדות שלמה הכו . עוד צה לפנינו שמה צה יוסף שאשא אשת שלמה שסון דני ואחר האיום וכו' קאלה כישאנו אכר אכת צווגו ושאמה קודא ונחל אל חמלא"י אל זגריי וחואסקו יום אלדי טלע לצק זצון לככא אחרנא ובאגיי קודא וקוויץ ולציק ולדריי בגדלי ציהא זרור שלי"י ונחנא מאל עגס וקלס אחרנא ועליה ופאחין ופיס וורדא וגינא"י צילס וסווי יכון טלע לל קוק ונח אכד וייאנו גי"ר חוואסק וקאצק אכד גרל"י כל כשלי כג כג ונן צעדא גאכ"י כה ונן כרכוך ונח יא ערי"ב אנא נח טלעחו מדיי"ן אש נח יקיר צידי אפילו לרנ"ן אצמחא ולא חלל צפכר ולזום תהקידון עלא צנתי וקעטרא וסווי כאן טוויילאכ"י ולחיי"ו קודא . עוד צה לפנינו יוסף שאשא כהן אציה קל קמחא הכו ואחר האיום וכו' העיד אלדי להרו שלמה שסון ימי"א אכר צווגו אכת וילא שאמה קודא נקד אל חמלא"י זגריי וסווי טוויילאכ"י וגאכ"י כה ונן כרכוך וקאל יא ערי"ב לא ילל עלא צאלך אחק"ד עלא צנתי וקעטרא ואנא נח מהזום ואש נח יקיר ענד"י אצמחא . ע"כ הגיעה עדות יוסף אכ"י וס"ס זס צה"י לח"י שסון חמלא"י לילי"ס :

אברהם יאושע
סי"ו

עזרא יחזקאל
כהן קי"ו

הזר ואח"ל קודמנא שלמה עזרא הכו וסעיד אלדי שלמה הכו כאן וגעאן ועשו"ב ונחנא סייצנאנו ונח וייאנו ילחק לנענא ונן עקצ שאשא לחקנא ילחק לנענא וקאלנאנו עלא שלמה אש שאר צינו קאל ועשו"ב וכליתונו גווא קברא ולחקתוסא חילא אכא אערף אלדי ונן טלע ונן כרכוך ליע"א סייצנאנו האדי ה"י חוואסקו ונח ענדו גינא :

נקים חי הלוי
סי"ו

אברהם יאושע
סי"ו

נקים כהן
סי"ו

עוד חזר ואח"ל קודמנא ונאיר שצתי הכו וקאל יום אלדי דלנא קווא לדי"ר צכר אל גמאשא שפוטו לשלמה בגדלי וייאנא ויום אלדי טלענא ונן דיי"ר צכר נח כלונו אל גמאשא יעלע וענא לאן צעדהו כ"ף קו קאלונו כלי ליע"א תהשאשא ותושי"ו ונח קלס חנא ארי"ד אונסי ונח דפאכ"י ונן צעדא ונן עלנא וכליתונו ונח ילחק לנענא כה"ל ונן עקצ שאשא חלאתי לחקנא ילחק לנענא וקאלנאנו וין שלמה בגדלי וקאל כליתונו מעעוס ופרשתילו אל כגיי וכיינעונו ונשי"ו לאן כפתו עלא נפסי ונן צעדא ונן עקצ נח רננא לדי"ר צכר חכילאס לל גמאשא הכו וקאלו אי לך כהנא סס קאענא נחת ונחנא קלנאנו לא תרוח ונח קעע ונחת ווקת אלדי סאלנאנו לילחק לנענא אשנ"ן כליתו וקאל כליתונו נפסו נפס ונח נפס . עוד צה לפנינו שאשא קמחא הכו וקאלת גו נאש ונן חלב חכויי אלדי חכא קדאש ילחק לנענא וקאל שלמה בגדלי עטש צל דר"ב ונענאונו וכילתונו עלא כיע נפס . חילא חכת קמחא הכו וקאלת פי וקת אלדי גא חיל ונן ילחק לנענא וקרנו קדאחי אלדי צעת חיל ילחק לנענא אלדי כלאנו עלא כיע נפס ונח אערף אש שאר צינו . ע"כ הגיעה עדות הכו"ל וה"ס זס בכ"ד לח"י שסון שנת סכו"ל :

נקים חי הלוי
סי"ו

עזרא כהן
סי"ו

שסון ישראל
סי"ו

במותב

תחת כחלל סוויכא חנן צ"ד דח"ל ונח לפנינו הכו ונרדכי ו' ח"ר עוצדי"ס הלוי ואחר האיום וכו' והעיד צה"ג ונחת צה"ג ונחנא חלל אל פי וקת אל כנתו צל שאס דקלי חיל ונח"א הר"ב ס"ר עוצדי"ס כ"ע וקלי לאזס חקאלו לילחק לנענא ע"כ שלמה

שלמה אש קאר צינו ומ״ח צווקתא כחצלי צאל תיל אקמו ואקס אצונו ולאכן אכא הל יוס
 נסיהו ווא לל פי צאלי צווקתא אלדי וללני אל תיל הכז קאלתו עלא ילחק הכז וקאלו הווי
 צל קדס וונ צעד קהר זואן בא ילחק ללעאכא לל שאס וקמתו קאלתונו עלא אל נגאל אלדי
 וכתבו צל תיל אקמו ואקס אצונו וקאלתונו גאני תיל ון בגדלד וקאעד יסאלון פלאן
 וי פלאן אלדי כאן ויילך אש קאר צינו ואש ענדך טהאלד עלינו וקאל ילחק הכז עלעכא ון
 דיילר צכר קווא ויילנו וכאן כף קז והווי שלמה הכז ווא לל צינו מונא יועי והווי ילחק
 ללעאכא הכז סווייל לכן וכאף עלא כספו יתעווק וע שלמה הכז ון חיה כאן אמלכן וכליהונו
 ויזקן צל דכ ע״כ הגיעה עדות הכז ונדכי הכז ולרליה אמונא כהו וואש פס צגדלד
 יע״ח צחוקס ועקרים יוס לחו חסוון סהרל״ט :

במותב

הלתא כחדא הויכא אכן צ״ד דח״ל ואתא קודמונא ואליר טבתי הכזאל והעיד
 צחע״ג פי וקא אלדי טפתונו פי כרכוך קלהונו אכתא עליט טלעח ון צגדלד
 כל אל כאס ידוקן עלא עתצת צגדלד וקאס חכאני לאן הווי אכיד כישל עיילנו וצאעו ווא
 ליל ענדו סי וטלעחו ון צגדלד צלכי אסוף מללחא וקלהונו לאכן עיילך וני ירציהא וקאל
 צ״ח אצוהא ירצוהא לאן אהלל יסיון ון צ״ח שאסה ויהחכונן ירצוהא ופי אל ליל קעד יצבי
 וקלהונו עליט טבתי וקאל ענדו צכיתי אקאח וקעודס וכל קלצו עכדל ומן סל קצצ קאעד
 אצבי ע״כ הגיעה עדות ואליר הכז :

קסיס הלוי	עזרא כהן	אצרהס יאשווע
סי״ו	הי״ו	תי״ו

עיד אהא קודמונא ואליר הכז והעיד צחע״ג אלדי ילחק ון ללעאכא קאל לנא כייוו ללעאכא
 הכז גיווא אל קיגרא וכאן עלא כייע כפוס וכילאלו כילאגייחו חתח רלסו ורלח ואל קיגרא פי
 גיבל קרעדלד צעד ון דייר צכר גיבי קעתין וכף וו״ו וצל רגיעא וקת רגיעא לל ליעא
 קעדנא ללעאכא וגיו אל ערצ קאלולנא וואת ואליר יאודי ון אהל צגדלד כהז למעלה וסדלך
 אל וו״וע צעד כף קאעה לקצרו וצדלך אל מטרע ואל גיבל ווא אכו צינו גיבי פרד קיגרא
 וצדלך אל וו״וע כללנו ילחק ללעאכא ללעאכא הכז :

מעשה

שהיה פה עירנו צגדלד יע״ח טווח טשה פנים הלך וכהן אי טווח טלווח טשן
 יח״ח ונמשפחה צ״ח דצי צעלה טל האטה טמחה צ״ח יוסף אצרהס כהן
 ונמשפחה צ״ח שאסה ואליר גי ודי חודקים טמעו עליו טמת צדך הליכהו אחר דיילר
 צכר ועכסיו צלו עדים והעידו לפנינו על שלמה הכז טמת כח״ש ציכוס קצ״ע סוולגיס למעלה
 ועתה לטאוו״ל הגיעו אס יס חיתר להאטה העלוצה הכז עפ״י קצ״ע הכז וטכח״ה :

תשובה

לידיע ולהוי כי יודע אכי צעלמי טאין אכי כדאי ליכנס צאלו הענינים וכ״ש
 צקפק א״ח סחורכא וצפרט טאכן ויכאי סורא אכן ואין דרכינו ליטפל צדצרים
 כאלו ואין צנו לא דעת ולא חצונה כי מה אכחנו ווא סכלינו סחלוט ליכנס צדצרים כאלו
 סלריך כגר וצר כגר דיפרקינה ואין אכנו יודע עד מה אכן ומה נעסה כטרואיס לפנינו לחץ
 האטה סזאח הענינה וכמה פעמים צכתה לפנינו ודמעחה על לחייה וסיה עורכה צדוני עלוויס
 וגס ר״ל סזעיורו על חקנת עגיוות כידוע ע״כ טווחו כפסכו צכפנו לחור ולחפס צדצרי רצוהנו
 ספוסקים ז״ל למולא רפואה העלס לעלוצה הכז וצהו ונחסינו טהוא יעזרו ע״ד כבוד טווח
 ואכחנו עוסיס וודעה סכל דצרינו טאכחנו כוחציס לא לענין סקס דין אלא כווראס וקוס
 צדצרי ספוסקים ז״ל ורצן סיוטציס על ודי״ן סס צידס לרחק ולקרצ ויעסו כאקר יוכטר
 צעיניס : וזה סהלי צעור לורי וגוללי :

הנה

מה ט״ס להקפסן צטריותא דסאי איתחא כמס קסיקות וכוכי רוחס אמת לחתה
 למולא חסצון :

הספק הא

הוא צעדוה הגויס טאנונו לעדיס סיהודי צצלי ומה צכאן וכו וזה ידוע
 טסליקת סריצ״ט ז״ל טהצ״ח אוחס ון ז״ל צב״י וסוכיר אוחס סרוו״ח ז״ל צהג״ה צק״ע
 קס״ע סי״ו יו קע״ו יד ו״ל וכן אס אנור פי ומה צנו״לת אע״פ טלא אנור דצריס אחריס
 עקרי

מקרי טפיר וק״לת (סריצ״ט סי״ו טעג) ויס ונחמיון (צ״י צסס סר״ן) עכ״ל וכו״ס דה״
 ככריצ״ט ז״ל כע״ש ון ז״ל צחטונונו ללעאכא סי״ו ח דף קו ע״ח וו״ו רצוהנו סלחונסיס
 ז״ל חסו לה לסי סר״ן ז״ל וכ״ש אכחנו חיוזי קיר סלריך לחוס לכל סכצרות : וסכא צכ״ד
 אלו הגויס סו״לת לא יס קטר דצריס צחטילת דצריסס אלא ונחמילת דצריסס אנוו סו ונח
 ולצצרי סר״ן ז״ל איכס נקרא״ס ונ״ח :

הספק הבי

צדצרי העדיס טהס לא נלו אוחו טמת אלא סימו אוחו גוסס והלכו
 להס וני יאור טזה סוא סווח טאומריס עליו הגויס טווא שלמה סר״ז
 סהיס עס העדיס נחרפא וקס על רגליו והלך לעלמא ומה סמללוחו הגויס סוא צצלי אחר
 סצא לזה סדך ונח טס וזה ידוע דצהיטר עגונה לריך להזכיר טמו וסס אציו וסס עירו
 כווחכר צפוסקיס ז״ל וצכ״ד לא סזכירו לא טמו ולא ט״ח אלא דווקא סזכירו טס עירו
 טאערו צגדלדי ווא״כ אמילא לך אכא סזוה אחר טאומריס עליו הגויס ולי מוסוס טאנונו עליו
 סיט צו כו״ך קימניס זה לא יגסה מור סהסי טאנונו סיט צו טווא צכינו זה לא סוי
 סי״ו מוזהק לקמוך עליו כע״ש ון ז״ל צש״ע טס קע״י כד ו״ל ופ״י טווא אין מעידין
 עליו אצל סיו להס צגופו קימניס מוזהקיס ציוטר מעידיס עליו וכו״ל : גס ו״ש סיט
 צו סי״ו אחר סיט לו אוכות צכינו ונעסה צמוקוס ללקת זה ג״כ לא מסי מ״י טמן ז״ל
 צעי קימניס מוזהקיס ציוטר זה לא סוי סי״ע טרוצ צני אדס יס להס אוכות או צעלחו ויט
 צרגלו ויט צונועו או צגופו ווא״כ לא סוי סי״ו מוזהק : גס מה טהרלו לעדיס מלצוסי וסיהס
 לצוס צהס וסכירו אוחס העדיס צע״ע זה ג״כ אין לקמוך עליסס מוסוס דחייסינן לטאלת
 כו״ש ון ז״ל טס צאוהו קע״ו ו״ל אע״פ סיט להס סי״ו מוזהקיס ציוטר צכליו איכס כלוס
 וסייסינן לטאלת עכ״ל וסס כן ס״כ חייסינן לטאלת דלערינן דטקליל כליו ללדס אחר וזה
 סלחר סוא טמת :

הספק הגי

מ״ש העדיס דכצצלו העדיס לדיילר צכר וסיפרו לפני הקהל סצדיילר צכר
 סכו טזה שלמה סצצלי סהיס ענונו סוא ומה אנונו להס אכחנו ג״כ
 יודעיס זה סכך טווענו טזה סהיס ענוכס סוא ומה ווא״כ אנונו להס סחלכו לצגדלד וסאנונו
 לקרציו סיאנונו עליו קדיס וכיוולא : זה סעדוח ג״כ לא עסי מדי סיחכן טאלו סיהודיס
 סצעיר סכו טוועו ון סערצייס סכו וסנונו צדמי טזה סהיס חולה והלך עס העדיס סוא
 טמת צדך טס אלל סערצייס ופטרנו ודעחה כן אצל אין סלמח כן וטמח זה סוא יאודי
 אחר סצא צדך ונח טס :

הספק הדי

סוא טסאלנו לאלו העדיס סחדעו אוחס טזה טלעה צגדלדי סהיס ענוכס
 סוא צעלה טל סהקס טמחה סכו וסנונו טאין יודעיס וזה כלוס טהס
 חוסצי עגיס ולא חוסצי צגדלד : ווא״כ אלו העדיס לא סועילה עדוחס לוחט סהקס דטנול
 זה סהיס ענוכס וקטע ענוכס מוככוך סוא טלמה צגדלדי אחר ולא צעלה טל סהקס סזוח
 סכנוס טלוחס איכא צגדלד צקוקא :

הספק ההי

סוא דאלו העדיס מוכסיס זה אה זה דסעד סרלשן מליר טבתי אנור
 טאנונו לו הגויס סיהודי או צצלי ומה צלמול וסעד סצו טלמה ספרקי לא
 אנור טמת צלמול אלא דווקא אנור סיהודי צצלי ומה ועוד יס סנוי אחר צקימניס סהעד
 סרלשן אנור סיט טווא צכינו ולא זכר ון סלכות וסעד סצו אנור סיט לו טווא כהז ויט
 לו ג״כ אוכת צכינו : זהו ומה סיט להקפסן צזס חעסס ספיקות : אנוכס ו״ש סרנוצ״ס ז״ל
 טל״ל קצרתיו צכאן אין ספק סגויס אנונו לעדיס טקצרו אוחו וסרלו להס אה קצרו .
 וס״ח צחע״ו ילכו וסורחו כפללות להחיר אלו סקסיקות :

תשובה

סנה כדי להחיר אלו סקסיקות לריך טנחקור סקיה או טהיא סעיקר אס סהקס
 ילחא וסלסור סוכה ולא כטאר קטור עליט נק איקורל דרצן אויך סיא קסורס
 וסדוקס צליקור סורס : וטען וסוור דכפי סכרלס צססקס רלסונה דסהקס זו ילחא ולי
 חורס עפ״י ו״ש סרו סנוצ״ע ז״ל סוא סי״ו קלס ו״ל וסרי דצר זה כיוולא צאלו טא״ס או
 יאודי ססוא ידוע טילא ונוקוס או ללכת למקוס אחר ולא סגיע ונעכס וכו״ל צכל אוחס
 סנוקווח

תקו עייש וכאז הגאון הק"ל חת"מ ק"י יצ דף כד ע"ג דנ"ע דבגדים עדיף וקיינא
 עייש. וכ"מ דהא לא מהני מדי דכיון דלא ראו הולבוסי על הוה אלל ראו אוהם אלל
 הערביים וכמ"מ הרי פני ונסה ח"ל ק"י עו והצילו י"מ הג"צ אות הך דהא דאמרינן
 דנענע לא מושגי אינטי והוי ק"י דווקא באומר שהולאוהו ואלם ונת אלל אס ראו נענע
 ציד איש אחר ולא נודע מה היה ונעל הטענת לא הוי קיינ עייש. ז"ל דכבר כתב הרב
 סם חת"מ שאמר החוגר שהקיר זה הטענת מיד איש ונת וכתב שזה מהני עייש וא"כ הכא
 בכ"ד דוונה בדוונה לכידון הרי פ"ו דסם העדים לא ראו הטענת ציד יחאל הכו' אלל ראו
 אותה אלל החוגר לצד ובקציל שאל החוגר ק"ו הטענת הקיר אותה מיד יחאל הכו' הרי
 וא"כ בכ"ד הגם שהם לא ראו הבגדים מלובס זהם הוה אלל בגוים אלל שאלו נגדו הקמו
 אותם מאלו הדברים וקטוע שהם הפשיעו אותם ונעליו שאלה"ה מהיכן ידעו שאלו בגדיו
 וג"כ נחנים אותה להם אלל מוכרח שהם הפשיעו אותם ונעליו וזה פשוט. ואם כן לפ"ז
 דמה גם כן נפשו הקפק השני :

אומנם זה לא מהני נשום דהרבה פוסקים פליגי על מהרי"מ ז"ל וק"ל דגם בכל בגדיו
 חיישין לשאלה כמו שהצילו הכמ"מ סם והי"מ סם וכן הגאון ויה"ח בקמ"ע דף
 עו ע"ג הביא דברי מהרי"מ הכו' והציא מחלוקת עליו עייש. ואלם נובל לרפות זה הסו
 דמהרי"מ ז"ל והיא ק"י הכו"ב והה"ק ק"י מ"ג שהצילו לעיל סבו ח"ל וא"כ לפ"מ סם צענדל
 ידידה שהו עליהם עד שה"ן סוב כל הנקים שהוכרו אח"ך צעליהם הן ע"י קיינן בגוף הן
 ע"י ק"ע צבגדים היו מותרות וכו' עכ"ל וקטוע ונדבריו דנ"ע דבגדים מהני וקטוע דאיסורא
 דכצנן וא"כ בכ"ד נני דהוי אי דכצנן מהני. אכן גם זה אינו דראיתי להגאון ויה"ח בקמ"ע
 דף ע"ג ע"ג ונ"ג וע"ד דהוכיח במיטור לדעת מהר"א ז"ל בהכרח דאפי' צמדי דכצנן גם כן
 חיישין לשאלה עייש. וא"כ מדי פלוגתא לא נפקא ואכן צעין לכל הספרות :

אולם יש לנו היתר גדול לקטוע עליו חוץ עייש לעיל דקיינא על ק"י הגוף עוד יש לנו
 קנין גדול והוא דמלרפינן ק"י הגוף הציוניס עם ט"ע דכלים כמ"מ הגאון מהרי"ר
 ישראל וצרכא ז"ל בחשבותיו ק"י כג שבו לו הגאון מהרי"ו ז"ל וז"ל ועוד כתב לי מהרי"ו
 י"א על נעשה אי שוה"מ וואג"מ היה אי מן הנהיגין והציא ראיה עקב אי שהיה צידו
 וסם הקפ"ר ונח"מ וכתב באותו ספר היבא דאיכא ק"י ונ"ג ויה"ח ז"ל וכו' שהציא דבריו
 והוי כמו ק"י מוגסק עכ"ל ועייש דגם הגאון מהרי"ו וצרכא ק"י ע"ג וכו' שהציא דבריו
 הכמ"מ צבג"צ אות קטוע והציא סם עוד כוונ פוסקים שהפשיעו לזה עייש וכן הרי י"מ
 ז"ל צב"מ הג"צ אות חת"מ עייש וכתב הג"צ אות קל"ג עייש. וא"כ הכא צב"ד ק"י
 קיינא הגוף ציוניס וגם ט"ע דכלים דהם עדיפי וקיינא כלים יש לקטוע עליהם
 ולהתיר האסא על ידי זה :

אכן הגם דהצילו ז"ל הספרות לל"ך קיינא כלים עם ק"י הגוף ויה"ח הגאון מהרי"א צב"מ
 ק"י קמ"א נטה להחמיר ק"י הגוף עם ק"י כלים וכתב אומנם לצי ונהסס ואלד על
 שריותא דא וכו' וכתב כ"ר דקסא לקצוע הלכה לדורות להתיר א"א ע"י לירוף כלים ואוונדנות
 אחרות וכו' עייש וגם הכמ"מ הביא ספרותו סם והציא עוד כוונ פוסקים שהחמירו בזה עייש
 וצי"מ סם. וא"כ לפ"ז היתר זה דלירוף לא מהני כיון דאיכא פליגי עליו. ואלם הכמ"מ
 מהרי"מ ז"ל צב"מ עב"ל דף ע"ג הביא דברי מהרי"ב ז"ל צב"מ ק"י ה שהציא סם
 להרי מהרי"ו וצרכא ומהרי"ו וק"י ונח"מ הכו"ל ודעה דבריהם ומהרי"מ ז"ל קמ"א וכתב דברי
 הכו"ל ודברי מהרי"ב ז"ל וכתב דף ע"ג ונ"ג ח"ל והכלל לדברי ח"ל ולדברי קמ"א
 ז"ל כפי מה שהצילו צטמו הר"ן והרי מהרי"ו ע"י כלים עם ק"י הגוף
 שאינם מוצהקים כי היכי דמהני סתם גבי גט ט"ע עם ק"י הכלי וכו' וחת"מ כתב ח"ל
 ולמעשה נראה להקל צעין זה ולומר דמהני הלטרפות ק"י כלים מוצהקים ציותר
 עם ק"י הגוף מוצהקים קלת כיון דאיכא מוצהקת דק"ל לפי הווסקנא לא חיישין לשאלה
 ופשי ק"י כלים לחוד ואף אס לא נקטוע על אותה ק"י צב"מ כלים לחוד ויה"ח נקטוע
 להקל היבא דאיכא קיינא הגוף עם ק"י כלים וכו' אלל שלצקוף ציעל דעתו מפני דעת
 מהרי"ו

מהרי"א ז"ל ומהרי"ב ז"ל סתמו להחמיר עייש. צוענו וזה דמהרי"מ ז"ל קונך על היתר סום
 דהלטרפות אלל שחת"ך חשש בזה צב"ל דעת מהרי"א ומהרי"ב ז"ל. ואלם הרי תכל
 דבי אליהו צב"מ דף כד ע"א כתב ח"ל ואמר לצי אומר לי דמהרי"א לא לחלוק על
 ק"י ונח"מ חת"מ וכו' אומנם צב"מ הגוף הציוניס דקיינא עליוהו לענין צב"מ וקיינא
 דאורייתא וקיינא עליוהו גם לענין איסור אע"ג דאין השתא לא קיינא עליוהו להתיך
 ויה"ח צב"מ ק"י כלים המוצהקים וודה הרי דיש כדאי להתיר וזה דעת ק"י חת"מ ונח"מ
 כפי מה שהציא צטמו מהרי"ו צב"מ ע"י וק"י סכתב דק"י כלים וק"י הגוף מלטרפים צב"מ
 הדדי וכו' וחת"ך הוכיח במיטור שכן דעת מהרי"מ בחשבותו השדשות ק"י טע"א שכתב צב"מ
 דירו שאלו וקלת גופו עם הכלים והכירו הכלים וגם שווא שהיתה לו צב"מ והשיב מהרי"מ
 על זה דהכרת הכלים לא מהני דחיישי לשאלה אלל על השווא שצב"מ שפיר יש לקטוע עליהם
 וכו' ולכא"ו הוא חמוה דהא הכיח צב"מ דאין ונעידין על השווא אלל ודאי דר"ל דיש לל"ך
 ק"י השווא עם הכרת הכלים וכדעת ק"י ונח"מ ומהרי"ו הכו"ל עכ"ל דברי הגאון קמ"א
 עייש. והגאון ויה"ח בקמ"ל דף ע"ג ע"א ז"ל ואלם וכו' שהציא סם דברי מהרי"ו הכו'
 ומהרי"ו ק"י ונח"מ וחת"ך הביא דברי קמ"א הכו' צוה ספ"י דברי מהרי"מ וכתב עליו ונ"ן
 הוא עייש. ועוד האריך הרי צב"מ סם והציא עוד סם הרבה דעות מוצהקת סקוצרים כן.
 וחת"ך דף כח ע"ד וכו' ע"א כתב ח"ל קוף דבר ונח"מ דאשכחן לרובא דרבוותא ז"ל
 וקיינא וגו' לל"ך ק"י כלים מוצהקים עם ק"י הגוף והמולקיס לא חלקו צב"מ כי אס
 ספיקי ונפקא להו לא צב"מ מ"א דפשיעא לרובא לרובא דרבוותא מפני הספק שכתב
 למיעוט וכו' וכו' סכתב הפס כן מורי הרי פ"ו צב"מ ק"י עו ונ"ג ויה"ח ק"י ל ועם
 היות טעם צב"מ ל וכו' חזר לאחוריו וציעל דעתו מפני דעת מהרי"מ ז"ל קונך להקל וכו'
 ואני הלעיר וקטעי תלמידיו צב"מ כל להקת רבוותא קמ"א וצב"מ אש"ר זכרנו וכו' אס
 צוה שחפשו קמ"א והנה מגדולי המורים קלל לחוש להשם שאלה ואחרים החזיקו רבנים
 אחרים צב"מ עו וכו' ואם לאידך גיסא שהגם שכתבם לחוש לשאלה הנה צב"מ ק"י הגוף
 כצ"ר הסכינו רבוותא קמ"א וצב"מ וצב"מ דבחרתי בהלמודם גם יחד דלית דיכא ולית דייכא
 לאס"ר ונה שוליו למהרי"א ומהרי"ב ז"ל לא לחלוק בהלמו ילאו כ"א לגומס צב"ד וכו'
 וכו' הנה צב"ל האי נראה דיש סמוכות רבות להתיר צב"מ פקפוק וכו' ויה"ח היבא דאיכא
 ק"י אי צב"ל שהוא מוצהק לגמרי וק"י אי צב"מ שהוא מן הסיוניס הציוניס צב"ל צב"מ
 להתיר ולא צעין טנים וטנים ומהרי"ב דמהרי"ב צב"מ ק"י כלים עם ק"י הגוף הזכירו צב"מ
 סיוניס רבים נראה צב"מ דלמ"א קיינא וצב"מ אי ק"י עכ"ל הגאון קמ"א עייש. ו
 והגאון ויה"ח סם דף ע"ג ע"א הביא לדברי קמ"א הכו' סבו דמהרי"ו וצי"מ וק"י ונח"מ
 איירי אלל צב"מ מוצהק דכלים אלל צב"מ אונע"י דכלים לכ"ע לא מהני וכו' וכו' עליו וצב"מ
 אין דבריו נכונים והוא עלונו סם דף כו ע"ג הוסיפו הענין והוליקסו לסודות צמקלת
 מהרי"ו וצי"מ הים להתיר אפי' צב"מ ציוני כלים וכו' והאריך עוד והסכים דגם צב"מ אונע"י
 דכלים מהני וכו' עייש. והגם דזה לא שייך לכ"ד דכ"ד הוא ט"ע דכלים דעדיף וקיינא ויה"ח
 כתבנו זה כדי להלמוד צוקוס אחר. ועוד האריך וקיי"מ ח"ל וכיון שכן סכרעת מהרי"מ ז"ל
 שכתב וחרו ונראה טע"מ יש לל"ך קיינא או ט"ע דכלים עם ק"י ציוני צב"מ וזה יתפרש
 וכו' וכן הוא ונפקת הרי צב"מ דף כח ע"א והציא סם דעת הרבה מוצהקת סקוצרים כן
 וכו' עוד צטם הרשד"מ והרש"ך ונעל לח"מ סקוצרים ט"ע לל"ך ע"ג דכלים אפי' לקיינא
 גרועים של הגוף והוא ז"ל כתב דלמעשה ל"ע להקל בזה אס לא שידוע שבעלה של זו היה
 באותו הדרך שמואל החלל כידון מהרי"ו אלל ט"ע דכלים עם ק"י אונע"י דגוף ודאי מועיל
 סלירוף עכ"ל הגאון ויה"ח הל"ע. הרי צב"מ סהגאון ויה"ח ג"כ הסכים כן. והגם שכתב
 עוד ויה"ח על דברי קמ"א וז"ל וכו' עוד דף כו וכו' דה"מ צב"ל וקוס ט"ע צ"י סוכות ש"א
 וסם אי אע"ג דכל חלל צב"מ נפשה לא מהני ע"י לירוף שניהם גם יחד מהני עייש
 וכו' עליו אלל אין דבריו מוכרחים סם ויראה דהכל לפי הענין עכ"ל ויה"ח ונח"מ שיעשה
 השועה ויאמר דהגאון ויה"ח לא הסכים לגמרי ע"י וקטוע דכו' על קמ"א סאין דבריו מוכרחים
 ז"ל

צדו ונגדיו הוי כ"ד עדיף טובא והאשה הזאת כיתרת ומכבלי עיגונא :

עוד ים היתר שני צכ"ד והיא עפ"י עדות הכי ונדרכי ון ח"ר עובדים הלוי והוא דזם
 נדרכי הים בדמשק וק"ד צעמ המעשה ואציו ח"ר עובדים הלוי הים דין צבגדלדל
 וכשנאה השמועה של שלמה הכי לעיר צבגדלדל ולא כולל עדים להכירה צאה האשה הכי ואבנים
 אלל הדיינים צבגדלדל כדי להחירה ואמרה שיש אדם או שמו ילחק ללעננה שהוא הים עם
 צעלה צדך ולעה כזאת ילחק הכי הוא בדמשק תשלחו עם התיל גרמ"ף ותשלחו לילחק
 ללעננה שמו יודע שום עדות על צעלה הכי וה"ר עיבדים שהיא דיין הראשון שלה ע"י
 תיל גרמ"ף לכו ונדרכי הכי שהוא צעה שהיא הים בדמשק שתשלח לילחק ללעננה שהוא
 עומם בדמשק תשלח אותו על שלמה ון ששין דבי הכי שהוא הים עמו צדך מה נעשה צו
 והח"ך נדרכי הכי צל לצבגדלדל ולעה עמה הוא צבגדלדל וצא והעיד לפניו כשהיה בדמשק
 והגיע לו התיל גרמ"ף ונחר אציו כ"ע הלך ושאל לילחק ללעננה הכי וכך א"ל שצא תיל
 וצבגדלדל והם שואלים פצ"פ שהיה עמוך מה נעשה צו והס"ב לו ילחק הכי שילא עמו ונעיר
 די"ר צכר ובצביל שהיה שלמה הכי חולה ולא נשאר צו כה צדך לילך עוד והוא ילחק
 הכי נחפחד על נפשו בצביל שהיה נועט חולה צקדחת ונפשי כן הניחו צדך וקוכן והלך
 לו כמו שיעיין צק"ע שכתבו צראש החשיבה : וא"כ לפ"ז ע"פ צו העדות הכי נחיר את
 האשה ונכס שהעדים הראשונים והם נאיר שצתי ונצרו ע"י עדותם נחצרו לנו שנת שלמה
 הכי ועפ"י עדות הכי ונדרכי הכי נחצרו לנו ששלמה הכי שהיה עומם צדך הוא צעלה
 של האשה שומם הכי יען שילחק ללעננה הכי ג"כ הים צדך עם העדים הכי שהיו
 שלקחם צדך די"ר צכר עם שלמה הכי ככתוב צק"ע והכי ונדרכי הכי כששאל אותו לילחק
 פכו א"ל שצא תיל וצבגדלדל זהו קם עירו ועוד א"ל פצ"פ שהיה עמוך וכו' הוי שמו וש"א
 א"כ הרי שלקחה שמו וש"א וש"ע והס"ב לו שילא עמו ודי"ר צכר וכו' וא"כ הכי נהוודע
 ששלמה הכי שהיה עומם הוא צעלה של האשה הכי כיון דיש כאן שמו וש"א וש"ע ליכא
 נואן דפליג צזה וע"י לירוף הכי עדות אלו האשה הזאת נותרת : וכו' ש"כ הרצ"ב ז"ל
 צק"י תקח ורנו דצרו ונן צכ"י דף יו ע"צ והציאו הכי ככ"ה הג"צ צות ערמ"ל ונידון
 הכי הוא על הצרחה פארה שהיה נשוי צכ"ן והם כמה שנים שהלך ונכ"ן והניח אשתו
 ולא כודע וננו והחר זמן צל יהודי או תירושלים ת"ו והעיד כי הוא נוכי יהודי או תירוש"תי
 וננו הצרחה פארה וכו' ואח"ך נח אצל לא כודע לו נא"ה עיר הים וגם לא כודע לו
 שהיא צעלה של אשה זו העוונות צכ"ן אצל א"ס הוא יודע שצירוש"תו לא הים אדם אחר
 ששנו הצרחה פארה זולת זה לצד וכתב הכי קם דל"ן עדותו ונסיק נואחר דלא ידענו לצרחה
 פארה צעלה של זו הים דר צירושלים ונ"ן לנו שהוא צעלה של זו דכיון דאינו מוכיר קם
 עירו יש לחוש שמוא הוא אחר נעיר אחרת ששנו הצרחה פארה שהלך לירושלים אצל ליה הכי
 לקופרים שכתבו עדות זו וישנורו אותה שא"ס הים או נחר יהיו לה עדים ש"כירו צעלה ויעידו
 פראוהו דר צירושלים הגם דלא יעידו על ויהתו יקסיק לה צהלטרף זה העדות הנועיד שלא
 היה דר צירוש"ל כ"א הצרחה פארה או ונח עכ"ד ז"ל והכי תינת ישרים ז"ל צק"י ע"א תמה
 על הא דהרצ"ב ז"ל נשום דקיי"ל דבר ולא ח"י דבר נשום דעד הנועיד על הויתת אינה
 כיתרת על פ"ו נשום דאינו יודע שהוא צעלה של זו ועד הנועיד שהיא צעלה של זו אינו
 יודע שנת וכל או ונעיד ח"י דבר ואיך נחיר אותה על פיהם ות"ו צו תירולים הת"ו הא"ו והיא
 דהעד היודע שאב"פ היה צירושלים ונת ישנוע העדות האחרת שאב"פ צעלה של זו היה
 צירושלים ויעיד הוא הכל ונולל עדות שלם עפ"י עד אי עוד תי"ן שזה לא נוקרי ח"י דבר
 שיעיקר העדות הוא על הויתת והסם חסוב גלוי ויילתא צעלננא וכתב קם שהר"ף ז"ל ק"ל
 כת"ו ראשון והס"ק ק"ל כת"ו שני ע"ש צהוונת ישרים והפסקים ז"ל כל או פנה לדרכו יש
 דק"ל כת"ו שני דכיון דאיכא עדות ויהיה לא נוקרי ח"י דבר דהשאר גלוי ויילתא ואיכא דק"ל
 כת"ו ראשון דצעי"ן שעד אי ונחם ישנוע דכ"י חצירו ויצא ויעיד הכל לפני צ"ד ותהוי עדות
 שלמה כיון דקיי"ל דנעיגונא עד נפ"י עד ונח"י כן יעשו וכדי שלא להאריך עיין צהק"ל קם
 דף נון ואילך שהציא כל הפוסקים צזה הענין ולא להניח פניה הוית ע"ש והרו"ף וא"ל
 לכשול

לכפול הדברים וקוף דבר העלה כדפ"י הכי ח"ש ז"ל דעד או ישנוע דצרי חצירו ויצא ויעיד
 דכ"י ראשון של הכי וכן עש"נו אכחנו צכ"ד דצא ח"ש או קטנוע העדות הכי וצא והעיד
 לפני צ"ד שהוא יודע ע"י ע"ע קמת שלמה הכי צעלה של האשה הכי וצום היתר לצדו כד"י
 להחיר האשה העלומה הכי :

עוד ים לנו היתר ג' והוא שיעקר טככולן ואחרון אחרון חצ"ו והוא דהאשה הכי אמרה
 ששלמה צעלה הכי כשהיה עומם צבגדלדל לקח כל תכשיטין שלה על יד על יד והלך
 לכרכי"ך וכתב כחצ לחו"ו ונעיר כרכי"ך קלא ימים לכס חשק צלצבס עלי וצע"ה כל ונח
 שאריות חללה אותו לכס ולר"ך שתזכרו צצתי מקעודם וכן העיד אב"י יוסף שאשה הכי כע"ש
 צק"ע והעד הא"ו נאיר שצתי העיד כשהיה עם שלמה הכי צעיר כרכי"ך שאל אותו למה ילאת
 וצבגדלדל וק"פ לו שלמה הכי צקצ"ל שלקח תכשיטין של אשתו ונכר אותם ולא נשאר נחם
 חללו כלום ד"ל וצבגדלדל לראות שמה יעשה ק"ס נש"א ונח"ן צעיר שהולך וחזר העד הכי וא"ל
 א"כ אשתך נ"י יזון אותה והחזיר לו קצית אב"י הם יזונו אותה ששם נצית שאשה ויש להם
 יכולת לזון אותה וצ"ל"ה ראה אותו שהיה צוכס ואמר לו העד הכי למה הוא צוכס
 דאמר לו הוא צוכס על צתו ששנוה ונקעודם וכל לצו חל"ה הכל כע"ש צקצ"ל עדות
 דא"כ לפ"י זה העדות נחצרו צכ"ד"א שהאשה הזאת היא אשתו של שלמה ע"פ עדות העד הכי חד"א
 שא"ל שוכר כל תכשיטים והאמת שהוא כן ועוד שא"ל צפירוש"ת שאשתו נצית שאשה וכמו שכן
 האמת שהיא נצית שאשה ועוד א"ל שיש לו צת ונקעודה וא"כ א"ל לומר קזה שלמה אחר
 כיון ק"ס כל הסוכחות האלו דלא אחרנו שלמה אחר ק"ס לו כל זה שוכר תכשיטין של אשתו
 ועוד שאשתו נצית שאשה ועוד ק"ס לו צת ונקעודה : והגם דכב"א העד הים לא יודע כלום
 אלא שנוע נפ"י הצעל שאשתו צת שאשה ונמנר תכשיטין של אשתו וק"ס לו צת שנוה ונקעודה
 ונפ"ו אנו ח"י"ן אפ"ה ונח"י וה"ו כאלו העד יודע צצ"יר צכן הוא ככ"כ הר"ש ז"ל
 צתשצותיו כלל לא ק"י ג והציאה הר"ש ז"ל צה"א ק"י נ"א שאמר שנו ר"י אחר ולמד לפניו
 והעדים לא יודעים אותו אלא שנועו נפ"ו שהוא לומד לפני הר"ש והעתק התוס' שלו והגיד
 להם את שמו ועפ"י הח"ר הר"ש א"ת אשתו ע"ש וכ"כ נהרמ"ש ז"ל צתשצותיו ק"י לד
 וז"ל ואף צקצ"ל ידע אלו השמות אלא נפ"י שנת עלמו ונח"י וכו' עכ"ל וע"י עוד להרי י"א
 ח"צ הג"הו אות ק שהציא עוד פוסקים אחרים שכן ק"ל וכן כתב הכי דצ"ו ח"א ק"י יד
 דף קל ע"ג ע"ש : אח"ך עש"נו חפוט ושאלנו לכל המעפחה של צית שאשה א"ס יש או ששנו
 שלמה ונש"א את צתם והלך לו לכרכי"ך זה ק"ס שנים ונעלם ונן העי"ן והס"ב קלא יש או
 שנס"א צתם ושנו שלמה והניחה והלך כלל ועיקר אלא דוקא זה שלמה צעלה של האשה
 שנוחה הכי והכי זו עדיפות יתירה שכתב יודע שנתשפ"ן צאותה העיר וא"ס לא כולל א"ס
 אחר חוץ וזה שנתש"י"ן את אשתו כע"ש ונ"ן ז"ל קם צקע"י יע וכן ק"י כל הפוסקים והם
 ידוע שצבגדלדל לא יש נשפחה אחרת צית שאשה אלא אלו והם נשפחה גדולה ושאלנו לכולם
 ואמרנו שלא ילא או שנס"א צתם אלא דוקא זה : והם החפוט דכ"ד הוא עדיף הרבה דחפוט
 שזכרו צג"ו וצפוסקים הוא חפוט צכל העיר והם לר"ך נוכח הרבה אצל כ"ד הוא דווקא
 נשפחה או והחפוט הוא צנקל וכ"ה דככ"ן החפוט לא נח"י נשום דזם הנועקה הים לה קם
 שנים שהוא זמן רב וש"א נשתכח הדבר ז"ל חד"א דק"ס שנים לא נוקרי זמן הרבה כדי
 שישכחו ועוד לכבר כתב הר"ש צתש"ו הכי ק"י עו שצכדונו הים לו זמן י"ו קמה שנתעלם
 דלא חשק לום כלל ח"ל קם וליכא למימר שא"י נידון דידן דאשתהי טובא נאותרו זמן שהלך
 עד היום ויש לחוש שמוא ילא ג"כ א"ס או ששנו כסם צעל האשה הזאת וק"ב לא חזר ונע"ב
 הזמן נשתכח הדבר וא"ן א"ס קם לצו וכו' והצי"א נ"ן הגמ"ו דלשכתה לא ח"י"ן וכו' עכ"ל
 והצי"א י"א ח"ה הג"הו אות קלא ע"ש וכ"ד עדיף נכ"ד"ו הר"ש שצ"דונו הים י"ו קמה ונדון
 שלנו נשע"ו הרבה שהוא קם שנים וכן נראה נחש"ו הגלון צ"ה ז"ל ח"א ק"י נו שצ"דונו הים
 שנתע"ה לו י"ו שנים וכו' ח"ל והילכך א"ס לא הוחזקו צו אנשים נוקראק"א שילאו לפני י"ו
 קמה או יותר שהים ק"ס ויכל ולא חזרו כ"א ויכל זה צעלה של ר"יכל שהלך ולא חזר אשה
 זו ונתרת ליכ"א עכ"ל הרי שהרי ז"ל הגם שהיה לו י"ו שנים לא חשק לשתכח וא"כ
 נשפחה

ועיד על הללקת והטיב טזס היום טטה שנים ולא כשאר בזכרוננו סימב על זה שכל וס שחרי זכר אני חומר ועל כרחין לומר דהצ"ח הכי ק"ל דניחא דאשתלי דלחמ"ה הקטי לי דומטוע דאם לא יפ להקתפק בטני אכסיה כח"ד לא הוי הכחשה ותקטי לדבריו דחומי לא הוי הכחשה ללא מוכנה לומר דק"ל כח"ש לעיל מוטט הצ"ד וק"ל דאם לא הזכיר כמו קסזכיר האחר לא הוי הכחשה דיתכן דאשתלי ולא זכר מוטט או נקדמות דנא לא הסגיה על זה ואם כן דברי הצ"ח הכו קיימתה גדולה לכידון טלכו :

ובהכי אחנה לן כמי דעת רי"אז ודעינויה והרותנו עאל זזה הקצרה דהנה הסק"ל פס 370 כה ע"ב טהצנכו דגרי לעיל 376 נעלח לוד וכו' טבתחיו הסיר נקוס דכל עדות לצדה הקפיק להסיר הגס דאיכא הכחשה זיכיהו לא איכפת לן לקי הרא"ש דקיי"ל כיוחיה ואח"ך כתב וז"ל ואף אם נראה לחוס לדעת רי"אז ודעיניה דק"ל דחקיקות הוי הכחשה וכן לדעת החלקת מחוקק ות"י החלקין על הצ"ש דלדעתם יולא דאף לדעת הרא"ש ז"ל דחקיקות הוי הכחשה אף כשאין אנו לריבין לשהי העדיות וי"ו זהו דווקא דחקיקות אצל דדיקות כבר כתבנו דלכ"ע אינו מויק עכ"ל הסק"ל . ואכן צעניותין כתבנו לעיל דהכחשה שניה היא דחקיקות וגם כתבנו דאכן צעינן היתר לכל הסברות וא"כ דהכחשה שניה לא איחנה לן לעיל אלא דווקא לקי הרא"ש ודעיניה אצל לקי רי"אז ודעיניה וגם לקי הח"מ ות"י אי טל הצ"ש דהכחשה היא כדקאי קאי ואכן דרכנו לעשות לכל הסברות דאכן מיראי הורחא אכן לפי מיעוט טכלינו . חונס לפי"ש לעיל דלא הוי"א הכחשה דניחא דאשתלי ולא זכר מוטט כיחא לכל הסברות גם לקי רי"אז ז"ל והח"מ ות"י אי טל הצ"ש וזש כפטר הקי החומי : דע דהכא צנ"ד יפ להסיר עוד נקוס ק"ק וצפרנו צקי הסני וקי הגי אלא ללא הולכנו לזה דעטינו היתר צקופי לכל הסברות ווי טירלה לעשות ק"ק יכול לעשות עקברות צנקל אמר טילנוד הטטצה הזאה . גם אם יעיין בהטצה לידן קימן צ טסס עטינו ק"ק ילמוד מוטטה לזה הכידון :

העורה מכל אשר דברנו דאשה זו שומה צה יוסף טאשה כהן ניתנה מוכצלי עיגונא ויכולה לינשא לכל גבר דחלצ"ין ואין עומה צידס . וסי ילכנו מוקיאות ויאי עינינו צתרתו אכ"ר :

סימן ד

א במותב חלחא כחדא הוינא אכן צ"ד דח"ל כד אחא קודמנא מרדכי יוסף דצי ואחר האיום והגזים עמוד על רגליו והעיד צהע"ג מלד האשה רחל צה יוסף יעקב נחום אלדי זוגא יוסף וי טלומה עזודי להר יוסף הכו מן יום קצט סכין וי"ו טלכו הוי ואל גוי נאלר אל סיעי ודעיניו אל נאלר הכו וקמענא נולו צל הור וקמענא מן סל גיני"ב עצרו אל עלר הדאך אל יום גזו ותאני יום צלצחס רנעו אל גזו עצרו אל אהלס ומן צעדא צהדאך אל יום כאלנו כקוואן טעאצה קאעדן ילמון טעצ מן אל הור ושאפו הלחתי וקחולין וסאר כבר אלדי הלחתי וקחולין צל הור ומן צעד תלת אשהר וי"ו כנתו קאעד צל קהוה וסדאך אל וקת אנקתל ואחד גיבורי צל הור וכאלנו גוים צל קהוה קאעדן יסכוו עלינו וכאן ואחד גוי קאעד מעהוס וקאל הדאך אל גוי אחכירוס חכ"י אלדי גורא ענדכא מן אל יום הלח אשהר ואקתצדא יחכי עלא דקוך אל תלחתי אלדי אנקתלו צל הור וקעוהו אכא גיניתינו עלא טרף ציני לצינו צל קהוה קלתולו אטכוו סל חכ"י אריד טחכלי"א ומל ווא כולת קאל יא ערלד סוק מן ענדכא עצרו גזו עצרו אל עלר ותאני יום אל פגיר רגשו לנכחנס וועהוס גיני"ל הלחתי פאכגי צגיר רכאצ אול ומן גו רחשו ללחנס חכ"י יום רחשו טעאצה ושאפו הלחתי וקחולין וסאר כבר נאלר ותנין אלדי נעוו וקחולין ואכא אערף סל גוי יערפו אל נאלר ויערף אלדי אכא לני כחלחט נע לעגיל ומן סל קצצ קאעד יחכ"י ע"כ הגיעה עדות מרדכי הכו והיה זה צחו טצטו סהרל"ט :

אצרהס יאוסוע הי"ו . עורא יחוקאל כהן הי"ו . ילחק אצרהס טלומה הי"ו . קב"ע

קב"ע ב' צמוחצ חלחא כחדא הוינא וכו' אחא קודמנא יחוקאל ילחק זכור . וקאל אלדי אכא אערף יוסף טלומה עזודי טלע מן בגדלד וי"א מו נאלר יריד ירוח לל טאס ועקצ קנא וי"ו אכא צרוחתי לל טאס רנכא נלערהח פחד מל"רב הור ולעגילי עא קבל קאל מו נאלר לאוס לאן צהל מל"רב אנקתל אל יודי וי"א מו נאלר כלי נעטי לאן הווח עומעו עליס לאן כאן לאצס לדרי"א וצון גידיד וקאעה עצאלו סלדי כוחס אל גיפל . ע"כ הגיעה עדות יחוקאל הכו והיה זה צחו טצטו סהרל"ט :

אצרהס יאוסוע . עורא כהן . פ"פ

קב"ע ג' צמוחצ חלחא וכו' אחת קודמנא האשה כתון צה דאוצן יחזקאל מלפי ואחר האיום וכו' וי"ט יוסף טלומה עזודי להרה לגאלה מו יוסף וי יעקב נחום זוגא טל האשה גלה צה יוסף יעקב נחום אלדי אכא אערף יוסף הכו טלע מן בגדלד יריד ירוח לל טאס נע נאלר לעגילי וגוי לאל ומן צעד הנון תי"אס וי"ו קועעו מן ואחד יודי אלדי קלי יוסף הכו ונאלר לעגילי וגוי אלדי וי"אנו אנקתלו טלחחוס וקלתולו מנין טערף אלדי אנקתלו הכו קאל קועעו מן גוים צהדיך אל גיני"ב קאעדן יסכוו צינלחחוס וייקולון אלדי לייודי ונאלר וגוי אלדי וי"אנו אנקתלו אילא מן צעד בס יום כאלנו פי צית לייודי הכו נאס יכלוהא לגלחל הכו מרת יוסף הכו קאעדן ירדון יקלוון סצ קלס יודי הכו כ"ף יסף עלא קלצס יכקרון סצ לאן חכין מן אהלס מואחו סאצק ויוסף הכו אנקתל והני ירדון יכקרון סצ ומא כלחחוס יקלוון סצ . ע"כ הגיעה עדות כהן הכו והיה זה ציוס סני לחו טצטו סהרל"ט :

אצרהס יאוסוע . אלישע נקיס מני טשון . פ"פ

קב"ע ד' צמוחצ חלחא וכו' אחא קודמנא דוד קלינאן דוד ואחר האיום וכו' וקאל אלדי אכא קועעו יוסף טלומה עזודי קאעד ירוח ויא נאלר לעגילי לל טאס ומן צעד כס יום טפתו גוים קאעדן צל קהוה צהאדיך אל גיני"ב קייסאלמון צינלחחוס וקאעדן יסכוו סדולי אלדי רחשו נאלר ואל יודי ואל גוי אלדי וי"א נאלר אנקתלו צל הור צל קלינאיות תלחחוס היך קועעו קאעדן יסכוו צינלחחוס . עוד אור דויד הכו אלדי מן רחא יוסף עזודי וי"א נאלר עא קועעו ואל טפתו ואחד רחא וי"א נאלר עגילי מן גיר יוסף טלומה עזודי ונא צין יום ויום ארוח להאדיך אל גיני"ב וייסיר ענדי נועלים ליירוח ואל גי ומא טפתו ואל קועעו מן הדאך אל וקת לי סל יום עד כאן הגיעה עדות דוד הנזכר והיה זה צחודט טצטו סהרל"ט :

קב"ע ה' עוד אחא קודמנא אלייה עזרה כהן וכו' וקאל אכא סגלי צהאדיך אל גיני"ב צין יום ויום אעבר וכס נוצחת כל יום אעבר וסגלי נע לעגיל כנתו קאעד פחד יום צל קהוה צהדיך אל גיני"ב קאלו נאלר ורכיב יודי קאעדן יעשוו לל טאס סל קאעס ומשו קדאני אל נאלר ערפחוכו ואל יודי ווא ערפחוכו לאן ווא עינינו צעד כס יום כנתו קאעד נע יאודס יאוסיע וקלי יוסף וי אכתי נשא לל טאס נע גלחט וקלתולו עליס עא טוורחגי וקאל כאן ונענכר וסדאך אל וקת ערפחו אלדי יוסף עזודי נשא וי"א נאלר לל טאס ומן צעד כס יום טאלת מודת ולילהוס גה חונו לענדי אלדי יכוו אסאל עליהוס ועצרתו להדיך אל גיני"ב וסאלתו וקאלו תלפו ומן צעדא טפתו נאס מנס ציהוס יסכוו נאלר ואל יודי ואל זלנא אלדי וי"אנו אנקתלו צל הור . אילא גא ואחד וקאלתינו וקלי אכא כנתו אריד אעטי צהל דרב וקלי פחד רחעי גסס לא חומי צהל דרב לאן תלחחא אנקתלו צהל דרב צל הור ותאלתי גיני"אחוס ודינאחוס גווא אל צרדי . אילא העיד אלייה הכו אלדי אכא אערף מן הדאך אל יום להל יום ווא טפתו ואל קועעו אלדי רגאל רחא לל טאס וי"א נאלר ואנקתל מן גיר סל יוסף עזודי הכו לאן אכא סגלי נע לעגיל וכאן סארלי כבר ע"כ הגיעה עדות אלייה הכו :

קב"ע ו' עוד אחא קודמנא אליעזר מרדכי דצי ואחר האיום וכו' אלדי וקת אל נשא יוסף עזודי ויא נאלר לעגילי חלנא וי"אנו אכא ולחחוס ומסיו וי"אנו דרב כן קאעה וי"ו ומן צעד כס יום יגון ערוט וקאלחחוס ספתוס נאלר לעגילי ולו"י"אנו לאן יוסף

יוסף הכהן לדיקי ואריד אשוק וין קאלו וקאלו לס שפא ומן צעד קצעין יוס וייע קועטו
 מן עגיל קאעדין צל קהוה יחון ונכס ציהוס ציכאסהוס אלדי נאלר ואל יודי ואל זלוא
 אל וייאנו אכקתלו ציונהוס ואנא סגלי צהדיך אל גינצ ומן הדלך אל יוס להל יוס ווא
 צפתו ולא קועטו פרד ואחד יוסף ראה לל שאס ווע נאלר ואכקתל מן גיר הל יוסף עבדי
 הכוזי ואנא כס כיצאח יודי אלדי יריד ירוח לל שאס ווע לעגילי יגון לעגדי ואכרילס ולו
 כאן פרד ואחד אקמו יוסף ראה לל שאס ווע נאלר ואכקתל מן גיר יוסף עבדי כאן ערפתו ע"כ
 הגיעה עד ת אליעזר הכוזל והיה זה צהו קצע התרלי"ט :

אלישע נקיס הי"ו עזרא יחזקאל כהן הי"ו פנ"פ

קבי"ע ז' עוד אחא קודמא פרו אלייה עזרה כהן הכוזל והעיד וכו' אלדי הווי וקח
 אלדי וישו מן הדיך אל גינצ שאפסהוס צעיו אל ווי נאלר ויהודי זלוא ואל
 מו נאלר דאכצין הלח גמיל מהחלה ועאלעין מן צגדלד יידון ירוחן לל שאס ואנא אערפו
 לצו נאלר כתיב ע"כ הגיעה עדות אלייה כהן הכוז' .
 אלישע נקיס . פנ"פ עזרה כהן .

מעשה פהיה כך היה מיום ז' שנים וי"ג העלוב יוסף ז' שלום עבדי ילא מצגדלד
 כדי לילך לדושק ועכר אח הגוי נאלר לעגילי ווערתו של נאלר הכוזי וילא
 מצגדלד וצאותו היום כשהגיעו לאגס צאו עליהם שודדים וסגרו אותם ולקחו וווננס עם
 הגוילים וציוס שקי הלכו נקיס ערצייס לקושט עליס מן האגס וראו שם צאגס גי אנקיס
 וסס צו גוים הכוזי נאלר ווערתו ועוד היהודי יוסף הכוזי שסס הרגוים וצאו והגידו צאותו
 הלד של הכהן שהיה עיר שכולה גוים שראינו את נאלר ושנים שעמו שנהרגו כונו סניו
 צקצ"ע המולגות לועלה ועתה צאו לפנינו קרובי האשה רחל צה יוסף יעקוב נחוס שהיה
 אשתו של יוסף הכוזי וגם אציה יוסף ז' יעקוב נחוס הכוזי ג"כ צא לפנינו לשאל על העלובה
 האשה הצחורה רחל הכוזי שהיא רכה צשנים ועודנה ציוי עלווייה קלא הגיעה עדיין לעשרים
 שנה אס ווערתה לינשא ע"פי העדיות הכוזי ושכח"ה :

תשובה יודע אני בעלמי שאין לי שכל ולא דעת ולא הצונה להכניס עלוני צדברים
 החמורים וכ"ש צאיקור אשת איש החמורה שלריכה נגר צר נגר דיפרקיה אצל
 ונה נעשה קרז"ל הזחירונו על תקנת עגונות וצפרט עגונה זו הלעירה ליוים והיא צוכס
 ונצכה ודועתה על לחיה על ונצחר יויה ששחר גלנודה ויחידה וכגון דא היא וליה רצה
 ויקירא למולא לה תרופה להחירה ונצבלי עיגולא על כן אזרנו כצנר חללינו עם חכמי היציצה
 הי"ו להור ולחפש צדצני רצותינו הפוקקים ז"ל ואנחנו מגלים דעתינו שכל דצרינו צזה
 החטובה הוא כונו ופפתחות וזורה וקוס צענין הכוזי ולא לענין פסק דין ואננס רצנן דפקיעי
 שווייהו סס צידס לחק ולקרנ יצ"ו כפי אשר יוכשר צענייהס צענין ההתיר קל האשה
 הכוזי וסס החלי צענר לורי וגו' :

דנה תחלה ונאש נחיר ויה שיש להספק צעדיות הכוז' . הספק האז צוז קצ"ע הכוזל
 קאלו הגוים והנעידים הישראלים ופיהס לא אורנו ויי זה היהודי שהיה עם ווי
 נאלר ולא הזכירו שמו ולא ק"א ולא ק"ע ושנא יהודי אחר הוא קנתלות עם נאלר הכוזי והוא
 כהנר וסס יוסף הלך לעלוא וצפרט צק"ע הרשקונה אפי" סס יהודי לא הזכיר אלא אור
 נאלר ושנים שעמו כהרבים וסס ידוע ופי רז"ל שלריך סזכירו הגוי וקל"ת תלתא לטיצותא
 שנו וק"א וק"ע וצכ"ד ליכא אפי" חדא ויייהו :

הספק רבי הוא קצרת הי"א סכחצ ורן ז"ל צש"ע אה"ע סיי יז קע"ו יז ח"ל ילא
 גוי וישראל וועמונו למוקוס אחר וכו' ושיאין את אשתו אע"פ שאין הגוי
 יודע אותו האיש וי"א שלריך שיאור קצרתיו עכ"ל עיי"ש וסס ידוע דוס הקי היא קצרת
 הרעצ"ס ז"ל והר"ף ז"ל דהעד לריך שיאור קצרתיו דחייטין דאמר צדדני והרצ"ס מן האחרונים
 ז"ל דקשו לס והכ"א צכ"ד בכל הק"ע לא אורנו קצרתיו :

הספק

הספק רבי צעדות הראשונים של נורדכי שהגס צצחחילה סיה ווספר הגוי צינו לצין
 צצירו על אלו הסלסס סנהרגו והיה וקל"ת ווי"ו אח"ך כספסר ליודי
 נורדכי סיה על ידי שאלה ששאל אותו נורדכי שספסר לי הועשה כונתוכמה ושנא זס
 לא הוי וק"ת לפי תומו :

הספק רבי הוא וי"ש הרב"ש צק"ו שצו דגוי וי"ל ופי גוול"ת לא וסיונו והגס דהר"ן
 ז"ל ק"ל דוהני ווי"ו צעי שיאור הגוי הצו קגס הגוי הרשקון ששנע
 וווננו סיה וול"ת כו"ש כל זס ורן ז"ל צצ"י ווור"ס ז"ל צהג"ה קע"ו יז סצ"א יק"ו הר"ן
 ז"ל צסס יס חולקיס עיי"ש והכ"א צכ"ד ווצן וועדיות הכוזל קסס גוי ופי גוי :

הספק רבי הוא צעדות הצו של יחזקאל זערוו שהעיד שצחחיתו לדושק סגיע לאגס
 וכלה וועט להנפש שס וז"ל הגוי לעגילי אין לנו לורך להסעכצ צזה
 סנקוס יען סצזה סנקוס כהרג יהודי עם ווי נאלר וצצביל כך אנחנו לריכיס לילך ווס
 סנקוס כונו צק"ע סכניה וסס ידוע ווי"ש ורן ז"ל סס צקע"ו יז וז"ל כצנר אמרנו שהגוי
 ססקל"ת ושיאין על פיו וכו' צד"א שלל סיה סס אונחלא אצל אס סיה אונחלא צסיחת
 הגוי שנא כחכוון צדבר אחר וכו' אין זס וול"ת סכוונתו להטיל איננה ע"ו עכ"ל וס"כ ס"כ
 צכ"ד שווא הגוי ווסקר ואינר כן כדי להטיל איננה ע"ו היהודי כדי שלל יסעכצ צאותו
 סדרך וצצביל כך אורר לו סצכאן כהרג היהודי כדי שלל יסעכצ וילך צוהרס אצל לפי
 סאננה הוא סקר זסו וסס ס"ס להספק צאלו סעדיות לענין סיתר סאשה סעלובה הכוזי
 סווסה קסיק"ת וק"ו לדבר וסו"ש אה ארץ וולר"ס סזו סאשה סעלירה יס צס סווסה קסיק"ת :

וקורם כל דבר נחקור חקירה אי וס"א סעיקר דיס לנחות אס אשה זו ילאס וס"א סוקר
 תורה ולא נשאר עליה רק איקורא דצנן אי"ד עדיין אדוקה וקסורה צאיקור
 תורה וצסשקפס ראשונה כראס דאשה זו ילאס וס"א סוקר תורה ע"פ ס"כ סווציי"ט ז"ל
 ס"א סיי קלה וז"ל וסרי דבר זס כיולא צאלו שאיש אי יהודי שהוא ידוע סילא ווסקוס אי
 ללכת לציהו למוקוס אחר ולא סגיע וסכסה זכרו צכל אותס סוקיות וצא גוי וקל"ת ואור
 סנהרג אי צאותו סדרך וכו' דלא הוי איקורא אלא וודצנן וכו' עכ"ל וססכיונו עונו כונו מן
 ספוקקיס ז"ל כו"ש סגאון חק"ל סאשה"ע סיי יז דף ל ע"ג דכן קצנר סרי וסר"וי ויל ז"ל
 סיי עט וז"ל כיון סצודאי ידעינן שהיה אותו יהודי על סדרך חלינן סאותו יהודי כהרג וכו'
 עיי"ש צכ"קל ססאר"ך וכן סאר"ך צק"ו סווציי"ט הכוזי סרי חק"ל צסאשה"ע סיי ו דף כ"ט ע"ג וס"ג
 וסצ"א כונו סוקקיס דק"ל כסווציי"ט כיון דאיפא תרתי סדל דנאצד זכרו ועיד הגוי וול"ת
 דנאלא סרוג צאותו סדרך ע"י שחיס אלה ילאס וס"א סוקר תורה וכו' עיי"ש ס"כ ס"כ צכ"ד
 דנאצד זכרו צכל אותס סוקיות וגס צאו גוים וול"ת דנאלו יהודי סרוג צאותו דרך
 עיי"ו ילאס וס"א סוקר תורה :

אכן יש לפקק צזה דברי סח"ל סס וסח"ל סס סצ"או כונו אחרונים דלא סוכו
 על סיי סווציי"ט עיי"ש צכ"קל צאורך ולא סוכו על סיי סווציי"ט אלא לסניף
 צעלוא וכצנר סארכנו צזה צק"ו צו וק"ו גי קחנו ווסס וז"ל לכפול סדברים . צרס
 כחצ סח"ל סס דו"ו וולרפינן קצרתו לטעוים אחרים וכ"כ סח"ל סס דסיכא דאיכא
 עוד סוכחות וסוונדות ילאס וס"א סוקר תורה וכו' עיי"ש והכ"א צכ"ד יס עוד טעוים וסוכחות
 עלצד אלו ססני סוכחות סל סרי סווציי"ט סדל דילא ללכת לדושק עם ווי נאלר ואלו
 סגוים סעידו סראו יהודי סרוג עם ווי נאלר זסו סיכסה גוורה סזה הוא יוסף סכ"ז
 סהיה עם ווי נאלר ולא אחר ועוד סוכחה אחריתו הוא וי"ש וסר"ח"ש ז"ל צק"ו עיגונא
 דף כ"ג ע"ג וז"ל וכחצ עוד סרווצ"ס ז"ל וכן אס ילאו עקרה צני ארס כא"ו ווסקוס
 למוקוס וכו' או נוסאים גוילים וכיולא וכו' והוא שלריך סזכיר ונין כגון סנים או יוסר
 ווסקוס סילי"ס וגס ווסקוס סהליכה וגס סיי אחר כגון וכו' או נוסאים גוילים וכו' אצל להר"ש
 ז"ל כיון ססזכיר ונין ווסקוס סילי"ס קגי וס"ס ונין ווסקוס סהליכה וכו' עכ"ל וס"כ סכ"א
 צכ"ד כולסו איננסו דלס"ו סרווצ"ס סזכירו ונין סאוורו סנהרג גי צני ארס ווי נאלר וסיהודי
 ווערתו וגס ידוע ווסקוס סילי"ס ווסקוס סהליכה דכ"ע ראו וידעו סילאו וצגדלד וסלכו צדרך

דושק

לעסק וגם נשאים גולים כוונ שמו בעדות ונדכי שאמר הגוי שציוס שני צדוק חזרו הלכטים
 לעקומם וענהם גו גולים בלי רוכבים ואין פקם שכוונתו לומר שאלו הגולים שהיו רוכבים
 עליהם מוה כאלר וחביריו וגם העיר אליהם כהן שכשילא מוה כאלר וחביריו היו רוכבים גו גולים
 כוונש בק"ע הוה וכו"ל לכו הכוונש וכו"ש לכו הרש"ש ז"ל דכיון שהזכירו וכו"ל ונקום היליאה
 קני או וכו"ל ונקום הסליכה ובכ"ד חרוביהו אליהנהו ולכו ונהרה"ש ז"ל שזכרנו ונשוע דלכו
 הכוונש והרש"ש מותרת האסה לגנדי על אלו הסוכות וה"כ לפחות תקני לן לומר שילאה
 זו האסה מאיקור תורה צביל אלו הסוכות וכן הביאו הכוונש לכו לקס"ק אות הלכ ובקומו עגונות אות
 שלכ ונשם הכוונש צביון וז"ל לא סומכין אומיין אלא דווקא שהעידו ג"כ על נוקום הליכה לא"ו דרך
 א"ו כהרגו שתיסה גם לא סומכין אומיין אלא דווקא שהעידו ג"כ על נוקום הליכה לא"ו דרך
 שהיו רולים לילך עכ"ל והוא הכוונש ע"י ע"י אסה לעלוא וכו"ש שילאה מאיקור תורה ע"י
 והרי זו ככו ונהרה"ש ז"ל ובכ"ד שאמרנו וכו"ל וגם צמקום א"ו וכו"ל א"ו כהרגו וגם זכרו נוקום
 הסליכה ו עוד יש לנו הוכחה שליטית עפ"י מ"ש הכוונש הר"י וכו"ל ז"ל צמקום דברי ריבון
 ק"ו שלכ צמקום וז"ל חונס אחרי שהכתיב לא העיד צמקום פלוני אלא אחר הירודי
 ונעיר פ"ו צמקום יצדק שלכ ילא מאותו העיר קום ירודי הדר קום שלכ חזר כי אם זה וכו"ל
 וכן נשוע מדברי הכוונש וכו"ל וכן כראה וכו"ל דברי הרש"ש וכו"ל אכן כראה וכו"ל הרב
 והר"י ז"ל וכו"ל ובק"ף נוקום וז"ל אף בכ"ד לכו שירעו שלכ חקר נשם צמקום ההוא כ"ל
 יוקף הכוונש וז"ל תהיה אסתו מותרת לעלוא עכ"ל ע"י וזה ידוע מ"ש הכוונש ח"א הג"ש
 אות ש"י דכשהעיר נעיר צמותה העיר שמונח הסרוג הו"ל כאלו הזכיר קום עירו וכו"ל ע"י
 וא"כ הכוונש ע"י ע"י צמקום כאלו אומר ש"ע והגם ש"א"ה קום הצ"ל חולקים על
 זה וכו"ל כולו מודו ונשם דכ"ע ידעי כל הגוים שצמותו לך יודעים קום יוקף ילא
 מצדלדל עם מוה כאלר והכוונש צמקום שהעידו דוד קלמאן וכו"ל כהן קום יודעים צמקום שלכ
 ילא מוה העיר רק זה יוקף הכוונש ש"ל עם מוה כאלר זהו נשם כדון הכוונש וכו"ל והרב
 הח"י את האסה לעלוא ע"י וכו"ל כ"ש שילאה ע"י מאיקור תורה וכו"ל לפי כל הסוכות
 הכוונש וגם הוכחה דהכוונש ודאי הגעור דילאה זו האסה מאיקור תורה לגנדי :

עוד

יש הוכחה אחרת גדולה מ"ש צמקום יא"ה ח"א ק"ו יב והיא השו"ב
 לכו גבריאל קובעפריטי ז"ל ובכ"ד הבאנו אותה לעיל ק"ו ג ע"ש צ"ב ובאן נוכר
 אותה צקלור והוא ע"י ק"ו ר"י ונש"ל ז"ל דצקלור הצרה שכנוע א"ך כהרג פי דנש"אין
 את אסתו והכוונש ז"ל צמקום ק"ו שכו קו"ך על ק"ו רנ"ש הכוונש אפי"ו לא היה אלא הצרה
 בעלוא כ"ש בעדות גנורה וכו"ל והוק"ף עוד הכוונש קום ונש"ל כי השו"ב זו כתוב שלכ
 כשנע עליו שהוא קיים כ"ל שלכ הנשם זו עד מלאת י"ב חודש ניום השעלנותו אם לא
 ישנע עליו תוך זמן זה שהוא קיים כ"ל שכתבה זכרו צ"ן החיים וכו"ל לדבר כשכתיב כוונש
 מלכ הייתי ככלי חז"ל קום קום י"ב חודש עכ"ל הכוונש וכו"ל שם ונהרה"ש הכוונש שהסכימו
 עם רנ"ש הרש"ש ז"ל ונהרה"ש אל שקר ונהרה"ש ונהרה"ש ז"ל ע"י וכו"ל הביא ונהרה"ש
 הכוונש להקה הפיקקים ז"ל דלא ק"ל כוונש ע"י וכו"ל קיים דנהלטרפות נשם אחר דלא
 כשנע עליו שה"א קיים כוונש הכוונש יופיל ויליל את האסה להחירה לעלוא וצדקו שלכ
 שצברו על אלו הסוכות יותר ונש"ל שנים שכתעלמו ובכל זה הזמן לא כשנע עליהם שהם
 קיימים והוא עדיף ונש"ל הכוונש שה"א הלכו י"ב חודש כדון שלפנינו דליכא כוונש י"ב
 שצברו ולא נש"ל עליהם שהם קיימים ד"ש להחירה לעלוא וכו"ל חונס ילא אכ"י לקו"ך על
 דעתי וכו"ל ואם חילוק זה לא יועיל לכו"ף ע"י אסה לפחות יועיל וכו"ל עכ"ד ונהרה"ש ז"ל ע"י
 וצ"י להרי עורת נש"ל קע"י לו שהאריך בזה הענין וכו"ל כ"ש צמקום ד"ש עדות נש"ל גנולת
 דיהודי עם מוה כאלר כהרג וגם בכל זה הזמן זו שנים לא כשנע עליו שהוא קיים יועיל
 להחירה והגם שה"י ונהרה"ש לא קו"ך ע"י להחירה לעלוא ונש"ל הא ודאי דילאה מאיקור
 תורה צביל זה הדא כיון דנש"ש והרש"ש ונהרה"ש אלסקר והכוונש ונחירין אותה לעלוא
 הגם דשאר הפוקקים פל ג"י עליהו וכו"ל יודו הם דילאה מאיקור תורה דאין לעשות פלונתא
 מן הקלה אל הקלה דאטו רנ"ש והרש"ש ונהרה"ש אלסקר והכוונש קע"י קכי צאגמא הו

ד"ד להחירו אותה לעלוא אלא וכוונש דלכ"ע ילאה מאיקור תורה ועוד לפי ק"ו ונהרה"ש
 דמקום דלא כשנע עליו שהוא קיים יש להחירה לכל הסוכות אלא שלכ מלכו לצ"ו
 לקו"ך ע"י ולפחות ודאי לפי ק"ו זו ילאה מאיקור תורה לכ"ע . וגדולה ע"ו כי הגאון ונהרה"ש
 לכדא ז"ל צמקום חאה"ש וכו"ל ק"ו נא ד"ו י"ח ע"ד על ונדכי קאפ"ל שאבד זכרו יותר
 מנשה ונחלה כהצ שאסתו ילאה מא"י תורה דאמריין אלו היה חי היה צ"ל לצ"ו לאסתו
 דכו"ל ע"י ונהרה"ש דבריו לעיל ק"ו צ וק"ו ג ע"י וכן ראינו להרי הלכ"ש ח"א ק"ו כ"ל
 שכו צמקום הסוכות וז"ל וכן חזקת כל נ"י שכתקע קומו שהוא נח ואסתו מותרת מן הסוכות
 דסם חקרו חזרו והחירו בעדות כל שהוא על כן כל המעמיר צדבר אינו אלא מן הנהחויסין עכ"ל .
 ק"ף דבר עכ"ל הכוונש ע"י ונע"ליתא שכתבנו אסה זו ילאה מאיקור תורה ולא נש"ל עליה
 רק ספיקא דרבנן :

ועתה

כצ"ל לפשוע הו ספיקות הכוונש ונחמ"ל מן סק"ו הרש"ש והוא שהגוים הנחמ"ל
 שאמרו שנהרג יהודי עם מולא כאלר לא הזכירו שמו ולא ש"א ולא ש"ע ואכן
 חיי"י דמנח יוקף בעלה של אסה זו הלך לעלוא וירודי אחר הוא שכתבנו עם מוה כאלר
 הכוונש והוא הכהנ"ג . ויש לפשוע סק"ו האם עש"י"ת מ"ן ז"ל לאסתו ק"ו ח ד"ו ק"י ע"א וז"ל
 קום ואע"פ שאמרו וכו"ל איכ"ל למימר דצמקום אס היו הרלחנים וכו"ל או מהאכט"ס שכלכו
 עם כפתי וכו"ל וכו"ל אחר ג"כ ישראליים ודאי דנש"ל דמה לי אם הגוי ש"ל עמו חונס
 יהודי ש"ל עמו נהרג ומה לי אם גר אחר אומר יהודי ש"ל עם גוי פ"ו כהרג וכו"ל וז"ל
 הכ"ל צמקום ודאי דנש"ל להחיר את אסתו לדעת מ"ן ז"ל דהכ"ל חרוביהו אסתו דהגוים כולו
 וכו"ל את מוה כאלר הכוונש ש"ל עמו יוקף הכוונש וזה הא"ש מוה כאלר הוא ידוע אלל הגוים
 של אותו הלך וידוע לכל ועוד ג"כ הישראליים העדים יודעים הם את מוה כאלר הכוונש וידעים אותו
 היעב כוונש ונדכי העד וכו"ל כהן הכוונש וגם כל העדים אומר לפנינו קום יודעים את מוה כאלר הכוונש
 ונש"ל או דאו שהלך עמו יוקף הכוונש הגם שלכ כתובה צקבלת עדות הכוונש ואם כן ודאי
 אסה זו מותרת לעלוא לפי העדות הכוונש :

עוד

יש לפשוע זה הספק ונש"ל אחרת של מ"ן ז"ל ק"ו י"ח ד"ך קב"א ע"א וכו"ל וכו"ל וכו"ל
 הכוונש הג"ש את קלו והי"א"ה ח"א הג"ש את ר"ו כדון שלכ הוא שהרי יעקב
 הכהן ילא עם אסה א"ו מלכ לובה עם ווקי"י א"ו זקן וכו"ל שהים נכפר חקן לצ"ו לחמה
 דכו"ל ונהרה"ש צד"ך וכו"ל וצ"ו עדים יהודים והעידו כן מפי יסועלים וכו"ל ע"י וכו"ל
 מ"ן ז"ל וז"ל וכו"ל וכו"ל ונש"ל ר"י משה וכו"ל והעיר צמקום ז"ל ע"י ששנע מהיסועלים וכו"ל
 וכו"ל ונש"ל שצמקום עדות לא סוכר היסועלאל לא שמו ולא ק"י וכו"ל עכ"ל אסתו דא
 שריא מ"ש דכיון שאמר המוקי"ר סיהודי א"י ש"ל מלכ עם אסה א"ו ועם מוקי"ר זקן
 נכפר חקן והרגו אותה צמקום ס"י"ס"ן והעיד נש"ל פלפו ק"י יעקב הכוונש ילא ונח"ל עם
 אסה א"ו ומוקי"ר זקן נכפר חקן הו כה"ש שכו הכוונש צ"ו הכוונש ילא ישראל גוי ונש"ל
 לעוקם אחר וצ"ל גוי והס"ל"ה א"ש ש"ל עמי נכאן את עש"אין את אסתו ח"ע"פ ס"אין
 הגוי ידוע את הא"ש וכו"ל וכו"ל כיון שיעקב כהן הכוונש ילא ונח"ל עם אסה א"ו ועם מוקי"ר
 זקן נכפר חקן והיסועלאל א"ו סיהודי ש"ל א"ו ונח"ל עם מוקי"ר זקן וכו"ל כהרג היינו כהסוף
 עובדל מנש דמה לי שיאמר הגוי יהודי ש"ל עמי ונ"ל שיאמר יהודי ש"ל עם פ"ו
 ונ"ל וכו"ל עכ"ל וכו"ל הכוונש קום שכתב הכוונש הלוי חאה"ש ק"ו יב דכן הוא האמת .
 וא"כ הכ"ל צמקום ונש"ל כדון מ"ן ז"ל כיון שהיהודים יודעים קום יוקף ילא מצדלדל עם
 מוה כאלר ונש"ל והגו"ל"ת חונס שמו כאלר ונש"ל ויהודים קעוונס כהרגו יש להחיר
 את אסתו דמה לי שיאמר יהודי ש"ל עמי ומה לי שיאמר יהודי ש"ל עם פ"ו וכתב
 הכוונש קום שכן ק"ו הכוונש דלכ ח"א ק"ו ו קפ"ר מ"ן ח"א אינו נול"י אללכו והביא
 לכו"ל הי"א"ה ח"א הג"ש את חקו וז"ל קום אחר סיהודי שהיה עם חונס פ"ו וידוע לנו
 מ"י ילא עם חונס פ"ו ונחירין את אסתו ח"ע"פ שלכ הזכיר שמו עכ"ל והוא מנש כדון
 שלכו . והגם שצדברי מ"ן ז"ל יש סתירה צמקום שכתב ק"ו ה ילאה סתירה לוח
 שדונו היה שאמר הגוי שאמ"ו סג"י יהודי א"ו ארוך צמקום קו"ך לריחים של הכות ונש"ל

אברהם וכו' והיהודי שהלך עם אברהם אחר שהניחו אלל הריחים של רוח וכו' וחסד עין
 ז"ל להסיר את אשתו א"כ ק' דנה הפרש צ"ן זה לזה דכונו שבכאן הניחו אותו קמוך לריחים
 ואפ"ם חוסק עין דמאז אברהם אחר זה קמוך לריחים ואותו אברהם שהניחו הלך לעלמא
 א"כ צמטת דק"י יא ג"כ כאמר דזה יעקב כהן שהיה עם הווקירי זול לעלמא וזה שנהרג
 הוא יעקב אחר דכאם יעקב איכא צוקא . דכבר י"קצ זו הסתירה הרי זרע אברהם
 צמטת ק"י ז הציאו ה"א"ם צמ"א הג"צ"י אות תק"ט ע"ש והוא ג"כ הרי ז"ל סק"ם עם
 עין ע"ש וכן ת"י זו הסתירה של עין ז"ל הגאון קא"ר ז"ל צבער א דף יח ע"א וז"ל לא
 דמיא כלל דקא"י חסד ד"ס צו הוכחות גדולות הדא דקתם סולכי דרכים הסולכים ונקום
 לנקום לא יפרדו א"ש ועל אחיו עד הגיעם לנקום הפלם ועוד שנית מאחר שאמר הגוי ט"ל
 עמי ומכאן ל"ל שנתחבר עמו אחר קודם ט"ל מן העיר קמוך להפחדתו מן הראשון וכו' ה"א
 לא אנוכין דאתרמי ושא"ך צדון עין ז"ל דנה שפכרד מונכו ה"א אינו הוכחה כלל דו"ש
 היהודי שהניח הגוי עם אברהם קמוך לריחים לאו הולכי דרכים כינהו אלא שנקרא עמו כדרך
 צ"י אדם הנקרים זע"ז וכו' וכל כי ה"א ליכא אלא חד הוכחה שאמר הגוי שהרגו לאברהם
 קמוך לריחים וכו' ואע"ג שהיה הוכחה גדולה וי"ו צ"ה"ת או לצדה לא קנוך הרי להסיר עכ"ל
 וכן הסק"ם הרי ונטה יוסף ח"צ ק"י ד דף פה ע"א וז"ל אשת אהרן ואל"ה כלע"ד דמותרת
 אע"ג דליכא אפ"י שמו כיון שא"י הגוי שהיה הולך עם שהיין וידענו שזה אהרן ואל"ה היה הולך
 עם שהיין וצחור או עמו ודאי טעל אלו הוא אומר הגוי ולא מייש"ו טאלו הלכו וצאו שנים
 אחרים ונחלו ע"ש ק"י זה וכו' והאריך הרבה והציא כונה פוסקים דק"ל הכי וק"י ודאי דהכי
 נקטינן ע"ש וכן ק"י הרי בארות הניס חל"ה ק"י כ"א הציאו י"א"ה ח"צ צמטת אות כ"ז
 וז"ל שכי שהולך צו יאודים לנקום פלוני וצ"א גמ"ל"ת ואמר דשכ"ר פ"ו עם צו יאודים הרגום
 אין לחוש ולומר דאותם צ"י יאודים שהלכו עם שכ"ר זה הלכו להם כדרך אחר ונחלו ע"ש שכ"ר
 זה צ"י יאודים אחרים ולאותם שנתלו עמו הרגום כל כי ה"א לא הייטינן עכ"ל ע"ש וכ"כ
 הרי פנים ואל"ה ח"צ ק"י יח ד' כג ע"ד וז"ל וצ"ל כו"י אע"פ שלא הזכיר שמו וי"ו כיון
 דידוע לטלוה העד הכ"ז טל"ה היה רגיל שום יהודי אחר לילך עמו רק כמ"ר לז"ר הכ"ז
 איתתא קר"י לעלמא וכו' עכ"ל וה"כ דמותא דכיון דידעין דיוסף הכ"ז הוא שהיה עם וולא
 כאלר אשתו ונתרת . ואל"כ וכל הכי דהציאו כפ"ט ק"י ה"א :

עוד

יש סקיף אחר צמ"ד והוא וי"ש הרי בארות הניס חל"ה ק"י כ"ג וק"י צמטתו אינו
 מל"י אל"ינו והציאו דכ"ר ה"א"ה צמ"ב הגה"ע אות ק"י וז"ל א"ס אלו ט"ל"ו צמ"ב
 או והרגום היה בקרוב ט"ל"ו מן העיר כוהלך ח"י יוס אין לקפק שמו אוחס שהניס שנתלו
 עמו הלכו לנקום אחר ונחלו שנים אחרים עמו שדוחק הוא לומר כן צזון ויעט כזה עכ"ל .
 והכ"א צמ"ד הגם טבל"ה זה הסקיף לא הייטי"ו שנתלוה עמו אחר כו"ש לעיל וט"ס הפוסקים
 וי"ו הצ"ח זה לומר יפ"י כה דכ"א צמ"ד כפי עדות הראשונה של מוכרי שבאותו היום
 ט"ל"ו וצבגל"ד כאלר ומצ"ריו צמ"ע ונחה עברו לקטים עאותו הלך באותו היום והלכו עליהם
 ויוס שכי צבקר חזרו הלקטים וגם העד האחרון אליעזר ו' מרדכי הכ"ז שנוע מפי הגמ"ל
 שאננו כאלר והיהודי והא"ש טעם כאלר כהרגו באותו יוס וכו' ע"ש וטע"ע דהוי ככדון הרי
 צמ"ט שצזון מועט וי"ל"תם כהרגו ואל"כ אין לקפק ציהודי אחר וכ"כ הרב צ"י וט"ס טלעון
 ז"ל ק"י קד ד' קב ע"א שצזון מועט כו"ו ד' וה"ו טעות לא הייטי"ו ט"ל"ה זה וככ"ס א"ש
 אחר צוקומו ע"י"ן ט"ס וא"ס כן הרי כדון דידן שהוא זמן מועט הוא עדיף וכל הכדוכים
 שהציאו לעיל וט"ס הפוסקים ז"ל :

הטעם

ה"ז לפסוק זה ה"י הראשון והוא וי"ש עין ז"ל עוד באותה תקופה שזכרנו וז"ל
 ועוד נוסף צמ"ד שהיתה אשה עושה וטל"תם לצדס ילאו ונחלב וישמעל או
 שיהודי וא"ס ונוק"י ט"ל"ו ונחלב כהרגו ה"י כהסוף עובדל דו"י"ת צ"פ הכ"ז ונעשה צ"ס
 צ"י אדם וכו' שה"י מהלכין כדרך צ"ה"ר וכו' והציאו את נשותיהם שאע"פ טל"ה היה נכ"ר
 מאחר שכיוון וקפ"ס ושה"י הולכין כדרך צ"ה"ר וכו' והציאו נשותיהם . הכ"א כו"י צמ"ד ט"ל
 ס"טמטאל ג' שה"י סולכ"ס ונחלב כהרגו ונח"ר שכוון וקפ"ס אנוכין ה"ס ה"ס שנהרגו ונוסף

צמ"ד על הסוף עובדל צמ"ד כיוון פרטים קט"ו א"ש יהודי וא"ס ונוק"י עכ"ל ע"ש .
 וה"כ צמ"ד דונה צדוה"ה לעובדל דונן ז"ל צמ"ד ג"כ ה"ס ג' כאלר ונערתו וא"ש יהודי
 וכל העדות אונרו שטל"תם כהרגו וכיוונו וקפ"ס ונוכ"ן ה"י ק"י ו"כ"כ אונרו סולכ"ס
 כדרך דאק ועוד אונרו שהגיעו לאגס וה"י כהסוף כדרך צ"ה"ר וגם אונרו פרטים טל"ס
 ט"ל מ"ו כאלר ואל"ה משרת ט"ל ואל"ה א"ש יהודי וה"י"ה כהסוף דונן ז"ל ואל"כ וזה הטעם
 ג"כ כפ"ט ה"י הראשון . וכ"כ ה"י ונטה יוסף ח"צ ק"י ד דף פה ר"ט ע"ב וז"ל ועוד זה לטי"ת
 צמ"ד דליכא ונכ"ן שה"י אחר שה"י ג' יאודים וכיון שכן א"ף א"ס נאמר דק"ל להרנצ"ס ט"ל
 אחר הגוי א"ש שה"י עמי כדרך ו"ת לא מה"י דליכא לנח"ש לאחר א"ל כשאומר שה"י שנים
 עמו שה"י חס"א רחוקה ואל"ה לומר שה"י שר"י"ו טל"כו עם שה"י"ן טל"כו לה"ס שה"י"ס
 וצ"עוד צ"ו ג"כ שנים אחרים ונחלו עמו ה"א ודאי עדיף מאל"ש ט"ל"ה עמי שהוא רחוק יותר
 לח"ש לאחר הב"א וה"כ"א ט"ל"ה א"ש ט"ל"ה עמי וכו' עכ"ל ועוד האריך ע"ש . וה"כ צמ"ד
 ט"ס ג' ה"י ונכ"ן קיוון וכן הציאו צקו"י עגונות אות טל"ב וט"ס ונח"ש צמ"י"ן ז"ל ק"י קב
 וז"ל קנוכין אנוכין רק כשנח"ן וכיכ"ס הדברים שצזון או וצוקוס או כה"ג שתי"ן ג"ס לא
 קנוכין אנוכין אלא דווקא שהעידו ג"כ על וקוס שהליכ"ה לז"ה דרך קט"ו כול"ס לילך עכ"ל
 וכ"כ הגאון ר"א"ס ז"ל שהצ"ו"ת"ו ק"י עד דצעינן תרתי ונכ"ן האנשים ונקוס שהליכ"ה טל"כו
 לט"ס ע"ש . וה"כ צמ"ד תרו"יהו איתתו . וכ"כ ה"י טל"ה ארי"ה ז"ל ק"י כ דף על ע"א
 וז"ל וכן פסקו כל הפוסקים הרא"ס צמ"ט וז"ל ק"י עד דונכ"ן ה"י ק"י מוצחק וכו' וכן כח"צ
 צמ"ט הרא"צ ק"י כו דונכ"ן ה"י ק"י מוצחק וכו' ועוד האריך ותי"ו כל קוסיות הרנ"ו ע"ש :

אמנם

הגם דתכ"ז לע"ל ונח"ש פוסקים ז"ל דונכ"ן ונקוס שהליכ"ה או וקוס ה"ל"ה
 ק"י וי"ו מהר"צ"ל ז"ל צמ"א ק"י צ כסתפק צ"ה לדעת הרנצ"ס ז"ל והוא ד"כ
 הרנצ"ס ז"ל והציאו מן צמ"ע ט"ס קע"י ז' וז"ל וכן א"ס ילאו עטרה צ"י אדם כ"א ונקוס
 לנקוס וה"ס אקור"ס צקול"ר או נוס"א"ס גאל"ס וכו' והק"י הגוי ונ"ל"ת , ואמר שעטרה אכ"ס
 ט"ל"ה מנקוס פ"ו לנקוס פ"ו וה"ס נוס"א"ס כ"ו"ך וחו כל"ס ונשי"ן נשותיהם עכ"ל וכ"י טל"ה
 להאריך כוכ"ר דברי מהר"ש ז"ל צקו"י עיגונ"ה שהציא ק"י מהר"צ"ל ז"ל וז"ל ט"ס כדף כג
 ע"ג שהציא דברי מהר"צ"ל הכ"ז וגם הציא דברי הרנצ"ס הכ"ז ואל"ה כה"ג על דברי
 הרנצ"ס וז"ל וא"ס דבריו צדווקא נח"ה שצ"ב דכיון דאינו מוכ"ר ואינו מוכ"ר צמ"ט על דברי
 שאמר אכ"ס סולכ"ס ונקוס פ"ו וכו' לריך קיוכ"ס הרבה והוא טל"ך להזכיר ונכ"ן כגון
 שנים או יותר ונקוס ה"ל"ה וגם וקוס שהליכ"ה וגם ק"י אחר כגון אקור"ס צקול"ר או נוס"א"ס
 גו"ל"ס וכו' אונ"ס להר"ש ז"ל כיון שהזכיר ונכ"ן ונקוס ה"ל"ה ק"י ונכ"ן ונקוס שהליכ"ה
 וכו' וכ"כ ה"י מהר"צ"ל ז"ל ט"ל"ה דברי הרנצ"ס צדווקא ופ"י אנו ח"י"ס וכו' עכ"ל
 מהר"ש ז"ל וכ"כ לע"ל צמ"ט ה"י הצ"ח דברי מהר"ש הכ"ז וכ"כ מהר"ש ז"ל צמ"ט ט"ס
 צמ"ק רביעי ק"י לה דף קס"ה ע"ג ע"ש וכ"כ הגאון צ"ה שמואל קק"ה דונכ"ן ונקוס לא
 ה"י קיוון וכ"כ ה"י ט"ס קק"ה וכ"כ ה"י דצ"ו ח"א ק"י יצ והציא דברי מהר"צ"ל הכ"ז
 ודברי מהר"ש ז"ל וט"ס לדבריהם ואל"כ כל וי"ש לע"ל לעכ"ן ונכ"ן ונקוס שהליכ"ה וה"ל"ה
 אזד"ל"ה דא"ן צעינן ה"ה"ר לכל הסצרות . א"ל אפ"ה י"ס להסיר הא"ס הז"ה לכל הסצרות
 דצמ"ד איכא כלהו ונכ"ן ונקוס שהליכ"ה ונקוס ה"ל"ה וגם ק"י אחר שה"י נוס"א"ס גו"ל"ס כו"ו
 שנוכ"ה ועדות מרדכי וגם העיד אליה כה"ן צפ"י שה"י נוס"א"ס גו"ל"ס ואל"כ זהו כדברי הרנצ"ס
 ז"ל ועוד איכא עדיפות אחר צמ"ד דעדיף ודברי הרנצ"ס דליכא ק"י אחר מוצחק שהלך עם
 ו"ו כאלר והגמ"ל"ת העידו שמו"י כאלר והצ"ר כהרגו זהו ק"י מוצחק ואל"כ לכל הדברות ולכל
 הסצרות איתתא ד"א ט"ל"ה ונפ"ט ה"י הראשון :

ועוד

י"ס לנו טעם ג' לפסוק ק"י הראשון והוא וי"ש עין ז"ל באותה תקופה וז"ל
 ועוד שאפ"י לא היה אונ"ר היטענאל היהודי ט"ל"ה ונחלב כה"ג מאחר שחל"ת"ס ט"ס
 יהודי לא ילא ונחלב באותו זמן שנתעל"ס כי א"ס יעקב הכ"ז ונשי"ן א"ס אשתו וכמ"ש
 הרנצ"ס צ"פ הכ"ז א"ס אונ"ר או ילא עמו ונע"ר פ"ו ו"ת ונח"ש"ן באותה העיר א"ס לא ילא
 נע"ס אלא הוא נח"ש אשתו והוא ודברי התוספתא עכ"ל וכן הציא זה הדין עין ז"ל צמ"ט
 ט"ס

קם קעני יע וכחצ עליו מוראם בהגמיה זאל וואל וואס בגומלת וכן מקומע בהטותה הרעצאם
 קהציה הצני עכאל . ואם כן האם כחצ קזה ידוע דמי קרווא לילך לדמשק לריך לילך לאותו
 הלך קל הסנה ולסכור וון עגיל והעיד דוד קלמאן קהוא בכל יום או צין יום ויום הולך לאותו הלך ונזמן
 קהלך יוסף הכוז עם מר כאלר הכוז לא ראה ולא קומע קאלס אחר הלך עם אז קענו מר כאלר
 חץ תיוסף הכוז ונאותו זמן עד היום הזה והוא תמיד באותו הלך ואם אז הולך לדמשק הוא
 לריך קידע או יקומע מזה הענין ונפסי כן הוא ידוע בצירור קלא יע אחר חץ וזם וכן העיד
 הכוז אליהם כהן קהוא תמיד עקפו עם עגיל ולא ראה ולא קומע קאלס אחר הלך לדמשק עם
 כאלר מאותו זמן עד היום וכן העיד אליעזר מרדכי כמו קמי צקאע הכוז ואמכ חץ לך חפוש
 גדול מזה ואמכ אפי לא היה אלא זה הטעם לכדו קל חפוש ונחירין את האקס על פיו והו
 קדין מוקסם וכל פוסקאם זאל ולא יע צו חולק כלל ועיקר וכחצ ונהרצאל זאל בהא קינן ד
 קבשפוט מיום קילא בעלה קל זו ולא חזר קענו לא ילא עוד יהודי אחר ולא חזר קמי עייש
 והגם קשהרשע זאל בקומו עיגונא דק לא עמג חנה על קי ונהרצאל הכוז והחזיר וקוסם
 דחייסי לאחר קילא קודם וצעי דהחפוט לריך להיות צום האופן שמעולם לא ילא אחר קלא
 חזר אפי קודם זה הזמן כחצ בעל האקס הזאת ונאע כחצ קם קאלס אחרו קילא בזמן פ
 חאל לצדוק אלא דווקא קלא ילא מאותו זמן ועד עכסיו וקיים בקוף דכריו ואל הכלל צום
 דאז קאחר חיש קילא ונעיר פו ונת והזכיר זמן היליאה אעמג קלא הזכיר קענו ונחשפין באתה
 העיר אס לא ילא מאותו זמן חיש אחר קלא חזר אלא בעלה קל זו תיקשא עכאל וסחצ כחצ
 קידועים העדים זמן היליאה והעדים אחרו קילא ונבגלד לפניהם באתו זמן והם בעלמם
 אחרים קמאותו זמן ועד עכסיו לא ראו חיש אחר קילא ולא חזר קמי צהכי וכחצ כחצ קיש
 עליופוט יתינה קהעדים הישראלים הם יודעים אותו למו כאלר וגם כל הגוים קבאותו הלך
 יודעים אותו יען קזה חיש כאלר ידוע לכל בצקיל קהוא קיעני דהיינו קכל יעני הולך לדמשק
 ואחר וסחצ הזה כאלר הוא חיש הצייים קידוע לקניהם גם יחד דהיינו קהוא ניכר וידוע לגוי
 המגיד וסגוי יודעו ונחירו קהוא ניכר וידוע לזה היהודי קהוא נדבר קענו עתה וגם היהודי
 קשומע דברי הגומלת ידוע ונחיר למו כאלר וידוע גמכ קהוא ניכר וידוע לזה הגומלת
 והגומלת אחרים קכאלר הידוע צינותיו הוא והיהודי כהרג חץ לך חפוש גדול מזה קפאוע
 הוא קאין לקפק באתר . וכל זה הוא אפי אס כחצ הוא קפק דאורייתא וכחצ דכבר כחצנו
 לעיל דכחצ הוא קפיקא דרצנן ואמכ קפטי קהו קראשן ואיתחא זו קריא :

נחזור

על קהו השלי והוא דלא אחרו קברתיו . והוא עפמי ויש הכחצ קם הגמיע
 אית קמס ואל דנדברי רוב הפוסקים תראה שמולקים על הרעצאם ואלל קברתיו
 אלא צומלחונם וכו' אצל ציצקס בלא עת ונלחונם אלל קברתיו וכו' והציה לקמס הפוסקים
 קרוב לכחצ פוסק דלא חייסי ציצקס לקברתיו וכחצ בקפרו צעמא קי ח דו יד עמג ואל
 ולמה קהגוי לא אחר קברתיו כבר עלתה הסכומה גדולי האחרונים וקדמונים קאין לחוט לקי
 הרעצאם זאל להלריך ציצקס קברתיו וזלח צומלחונם או צים דדמי למלחונם וכמכ הכוז יאה
 כחצ הגמיע אית רלצ וכחצ הגמיע אית נע קברתיו רוב הפוסקים תראה שמולקים על
 הרעצאם וכו' עייש גם וכן קאל דלא צעי קברתיו דצקאע קעני ז קמס דלא צעי קברתיו
 והציה קי הרעצאם צקס יאל וז ידוע דכל היכא דכחצ וכן זאל קמס ויאל דעתו קמס וכמכ
 הכוז עזין דק מו עמג דכל הפוסקים חלקו על הרעצאם דכגוי הוקמלת דיהודי ונת או כהרג
 ציצקס אלל קברתיו גם הכוז בקאמר קי ח דו לג עמג ואל גם חץ לפקפק כחצ קלא
 הזכיר קהוגר קבורה ורעצאם צעי קברתיו וכו' דולצד דכבר נחשפוט קהונג קלא לחוט
 לדעת הרעצאם צום להלריך קברתיו וכו' והלריך רכצם והציה כוונס פוסקים דלא קאל הכי
 וקייס באופן דכל הנך רצותא אריותא דאורייתא אקר כל צים יקראל כהן עליהם צפקקיהם
 ובסוראותם ליכא לניהש על חקרן קברתיו וכו' עכאל עייש וכמכ הכוז דכחצ קמס קי ח דק
 קח עמג ואל גם חץ לחוט כחצ וז מה קלא הזכיר הגוי קבורה דולצד דעלתה הסכומה האחרונים
 כולם פה אז לומר קאין לחוט לקי הרעצאם וכו' עכאל עייש וכמכ הכוז האחרון קמס זאל
 באחשע קי ח דק עמג ואל צדמה ונצוא עתה אל קהו הגוי וכו' וקיים הן אמת דכד
 הפוסקים

הפוסקים החולקים על הרעצאם צום וכו' דעלתה הסכומה האחרונים כולם פה אז דאין לחוט לקי
 הרעצאם דציצקס קלא צומלחונם קלא להלריך קברתיו וכו' עכאל עייש ולפיו נפסטי קהו חסי :
אמנם לא צקיל קאנו מדמינן נעסס ונעסס דהנה ונלחנו רחיו להכנס ון האחרונים דחוששים
 לקי הרעצאם זאל וכחצ רצינו הכחצ קם והציה כוונס פוסקים דקאל כהרעצאם
 זאל וכן הכוז יאה קם גם הרב בקאמר קם עקס חילוקים לדברי הרעצאם וכן הכוז דכחצ קם
 גם הכוז קמל קם דק ונג עמג כחצ ואל אלא דאמרי דחזין להאחרונים זאל דחוששים להקסים
 כידועס חץ לדעת הרעצאם וכו' עכאל עייש קם . ואם כן כל קמס חן ארצוי קיר דלריך
 לחוט לקי הרעצאם זאל :

אכן

גם אכחו כחצ ונלחנו כוונס עעוים להחיר גם לקי הרעצאם זאל . הנעם חאי הוא
 מיש וכן זאל צציי קם ואל ועדין יע לתמוה קלא הלריך קברתיו כוונס קהלריך
 בחצור וסרני קגיוס כחצ חיו דלא הלריך הרעצאם קיאמר קברתיו אלא קשהגוי כוונס צעת וייתחיו או
 קריגתו דחייסי דדילמא אחר דדעמי כהנה עוצדי דילא גוי ויקראל ונעונו וכו' וסחצ דקולר
 קל צח וכו' כוונס אחר דעמי וייתח הוקמלת אצל היכא קלא כוונס קם סגוי צעת
 קהריגה וורה הרעצאם קאלל קיאמר קברתיו עכאל וכן סגוי וכמכ הכחצ קהריגה אית
 קג ובהגמיה אית רפו והציה כוונס פוסקים דקאל הכי עייש וכמכ היאה סגוי אית קע
 והציה כוונס פוסקים האחרונים קמס קאל וכמכ הכוז עזין דק ונע עמג ואל עמג בחלוק
 חו וכמכ הכוז דברי ריבזת קי עמג דק קלו עמג עייש וכן הציה הכוז גבראל קופורטני זאל
 כחאקפוט קבוק קי פה יאה חחא קי יצ דו כה עמג וכן הציה הגאון קאמר קמס קי ח ג
 דו יז עמג עייש וכן קי הכוז דכחצ חחא קי ח דק קח עמג עייש וכן קבר קמס קי ח דו
 וד עמג דכחצ גם חילוק ונהרצי קאגים וכו' עייש עוד כחצ קהרדס זאל באחשע קי פה
 דלחלוק ונהרצי קאגים זאל כל קלא ידענו צודאי קמלאל צעת וייתח על קמס אמרינן דלא
 כאלא צעת וייתחו הציה דכריו הכחצ קהריגה אית רפו והציה עוד פוסקים קמל הכי וכן
 הציהו היאה סגוי אית קלא והציה כוונס פוסקים דקאל הכי עייש וכמכ ונהרשע זאל בקומו
 עיגונא דק כא עמג וכמכ הכוז דכחצ חחא קי ח דק קלו עמג עייש :

ואמכ האם כחצ לנעם הכוז ונהרצי קאגים גם לקי הרעצאם לא צעינן קברתיו דלעדות חאי
 קל מרדכי דבי קציום קמי הלכו קמים לקושט עליס ון האגס וראו גוי סגויס וכו'
 כחצ צקאע והקמים האלו הם קהגידו על הסגויס סכאל ואלו סקסים לא חיו צעת קריגתם
 ואמכ לפיו חילוק לא צעינן קברתיו גם לפי העדות האחרים הגם כגויס סוקמלת אחרו
 קמס בכל העדיות קנהרג יהודי עם מר כאלר ולא ידעינן אס ראו הם צעיניהם או קענו
 מיינו לפי מיש לעיל וקס ונהרשע דהגם דלא ידענו צודאי קלא כוונס צעת
 וייתח מיינו ון קמס אמרינן דלא חיו קם . ואם כן לפי כל העדיות לא צעינן קברתיו
 גם לקי הרעצאם זאל :

עוד

יע טעם קמי דגם לקי הרעצאם לא צעי קברתיו הוא מיש קהרדס זאל באחשע
 קמי עט ואל דאפשר גמכ לחלק כחצ ולומר דעמכ לא קאמר הרעצאם זאל קלא
 וקברתיו אלא צעת דאפשר קהעלף ודמי ליה קונה וכו' אצל כנהרג ודאי דליכא לומר כל
 כך דהעיד דדדמי ולא לריך לומר וקברתיו עכאל והציהו הכוז יאה סגוי אית רנוצ והציה
 קם לקמס הפוסקים דקאל הכי עייש וגם כחצ הגמיע אית קח עייש וכן הציה כחאקפוט
 קצקי יאה חחא קי ח דו ג עמג והיא קמס להרצי פיננו זאל עייש ועוד קם כחאקפוט
 קי ח ד חשונה למהרשע ויעאל זאל קמס סקסים גמכ עייש דק ד עמג גם עוד כחאקפוט קם
 קי ח דו ח עמג עייש וכן כחצ הכוז עזין דק מו עמג חלוק ז וכמכ קהריגה צקמס קי ח
 דק לג עמג עייש וכמכ הכוז דכחצ חחא קי ח דק קב עמג ועוד קם קי יצ דק קב עמג
 עייש וכמכ קמס קי ח דו וד עמג ואל כחצ סכבל העדיות אחרו קנהרג היהודי ומו
 כאלר לא צעי קברתיו :

הטעם

הגוי דגם הרעצאם לא צעי קברתיו הוא מיש וכן זאל באותה חשון
 דקי יאל דו קבא עמג ואל ועוד אפי סוקלריים קיאמר קברתיו סגוי באונג
 קראחו

קפיקת להחיר חדל קי אס הי כהרענצם זיל ודעיוויה דביצקס צעין קצרתיו דעווא הי
 רבנן הפוקקיס דביצקס לא צעי קצרתיו וגם אה"ל דהו כהרענצם דגם ביצקס צעין
 קצרתיו דילמא הי כהרענצם קאגייק ודעיוויה דאס לא כולל אס צעת הרענצם לא צעי קצרתיו
 דאף אה"ל דגם צעי קצרתיו דילמא הי כהרענצם ודעיוויה דצאוור כהרג לא לריך
 קצרתיו ואה"ל דהלכס כהחילקיס על הרעדס זיל עווא הי כהרענצם ודעיוויה דעווא לא
 צעי קצרתיו ואה"ל דגם צעווא צעי קצרתיו דילמא הי כהרענצם דאס הי כהרענצם דעווא לא
 פקוליס לא אמרי גדדמי ולא צעין קצרתיו ואה"ל דהו כהרענצם דצקיס פקוליס צעין קצרתיו
 דילמא הי כהרענצם דעווא צעין קצרתיו ואה"ל דגם צעי קצרתיו עווא היכא דהסרג
 ויכיר אס הסרג לא צעי קצרתיו ואלו הספיקות כלס אהתפכיס :

עור יש קניף אחר כהרענצם והוא עמי דכחז הרי כחון עוואל זיל קי כון דו כה עור וזיל
 דאף גס זאח יכאל כקריס סס ולא חסידי לפתוח פס לקטן ולומר דבר חסוך כהרג
 פו אס לא קתחבר לו יפס ופי לאו אומר כהרענצם כהרג וכו' עכ"ל וידוע ונהג עירנו
 יע"א דאס לא אליכס ונת איס כל סקרוביס סלו אינס אוכליס גרעיינס קל רקמי צווס
 סקצת יען סאכילת הגרעיינס הי כונו טיול ונשואה ונעוים אכילתס והכא צעדות האסס
 כחון אמרס סקרובני רחל אסת יוסף כונו אור לסס היסודי העד כונו היאך יערב אל
 לצס יאכלו גרעיינס יען סגיס אקרוביטס וחו אקדוה דכא ויוסף כונו כהרג וסס ירלו לאכול
 גרעיינס ולא הניסס לקלות גרעיינס ע"כ כוואס צק"ע ווא"כ כ"ד עדיף ונכדון סרו כא"ס
 דאין לך פתיחת פס לסטן גדול וזס ואלו לא יודע צכור גמור סיוקף ונת לגמרי לא היס
 עושה ונעשה ולמוע אוחס ון הגרעיינס אלא ויכרס לומר סתודע אלוו צכור גמור
 יפס יפס סיוקף כונו ונת ועבר ון העולס וכיון סתחבר לנו סזס העד יודע סנת יוסף
 סכו לגמרי א"ל לקצרתיו כיון סאוור דבר חסוך צלי ספק . והגס סזו סקכאל לא ראינו
 לאו ון הפוקקיס סאוור כן עכ"פ הי סכרל טובה וגם הי זיל לא עשה אוחס אלא לקיוע
 כוואס סרו זיל סס וזיל ועס סאין לנו לצדות דברים ונלכנו וס סלא כולל צקוס פוקס
 ונ"מ סא ויפס יתיב סיוע לנח סקטוע ונפטיית העדות וכו' עכ"ל ווא"כ אכן כעס
 אוחס סניף ויפס לענין קצרתיו וגם סניחוקף לנו ספק אחר לענין סקס .

ועור יש לנו קניף גדול להקל והוא וי"ש סרו סא"ר צתסו קי ד דף ל ע"ב וזיל אונס
 צהיות כי ראינו צקוף דברי הסואל סכחצ סהאסס היס צת כ"ה סנה וסס לא
 חועיל עדות זו ססאר עגונס כל יוני חויה צירכתי ציתה על כן חל עלינו חונס להפס עליס
 חפס אחר חפס וכו' וכבר אסכתן לנחרא"ס סא קי לו ססציא וסס סרצ צעל א"ז זיל
 דצטעט סדחק יס לקוון אדברי יסיד גרד סרציס וכו' סרצ זיל עלה ואין לך סעת סדחק גדול
 וזס סאס ססאר סאסס עגונס כל יוני חויה ודאי נפיק ויכס סורצא וכ"ס צוונכיס אלו סצעווא"ר
 דכו ספרולות וכו' ע"פ סרצ וסאח ציווין קי וד סוקי לו על דברי סרצ זיל וכו' ויפס
 ליש דצט"ס כגון אסס צחורס איכא לניחס לחורצא ויס לקוון אדברי סוקילין אליצא דכ"ע
 ע"פ . גס וסרעד"ס קי כו נעס להקל יען סכאוור לו סהאסס הי צחורס צת כ"ב סנה
 עכ"ל סא"ר ע"פ . וז"ל סוז עדיף ודידסו סהאסס סעלוצס סכו הי צחורס ככס קרוב לעשריס
 סנה וסס היס צוונכיס סאוור סרצו ספרולות כ"ס וכ"ס צוונכיו זס סצעווא"ר סדור סרון
 ואין לסס צוקס כלל וסחולפס כהרצית ודאי דיס לחוס סרצס ואין לך סעת סדחק גדול וזס
 וצברע ס"ס צ"כ כל אלו סקצרות סכחצנו ודאי ס"ס להחיר סעלוצס סכו צלי סוס פקפוק וכאוור :

אהאן לקפס הי וסו סכו הרענצם זיל צק"י סע"ז וזיל ונח סכחצ דנח סהעיד
 סגוי סעווע ססגיד לו גוי סצירו סאין זס כלוס ודאי סדין עוון דג"מלת חדוס
 סו וסו דלא לוסף עלה וכו' עכ"ל ווא"כ ג"מלת ופי ג"מלת ק"ל להרענצם דלא וסני
 וסכא כ"ד לפי עדות ונדכי דבי סא"ל סגויס סהנסיס סחוטבות עליס סס ראו סנאלר
 וסציריו סרוגיס ונעווע סזס סגוי סעווע ון סנסיס סכו ולפ"ז סוי גוי ופי גוי ולקו הרענצם
 זיל חועיל גס לפי סצדיות סאחכות סגס סהג"מלת אומר צקסס סכחצנו כאלר וסציריו ו"מ
 יס להסחפק צעדות דעווא סס סעווע ופי אחר וסוי ונ"מ ופי ונ"מ ולא וסני עדותס לקו

הרענצם זכו וס ס"ס להסחפק צוס . ואולס כחצ וכן זיל צ"מ וזיל כו וסר"ק סקוס
 קכ"א על אסר כחצת דלא וליכו גוי ופי גוי צמל"ת כרלס לעכ"ד ס"ס להציא רליס ססוז
 כלמן וק"ו וכו' וכו' צ"מ ק"ו וליכו וכו' וגם סר"ן כחצותס סהיר צבוי ופי גוי וסלא כדברי
 סר"ב סאקר וכו' עכ"ל וכן צ"מ זיל ועוד כחצ וכן זיל צ"מ סכן כרלס ודברי סרענצ"ס
 צחקו ע"ס וכן ספק וכן זיל צ"מ סס קע"ו יו וזיל ג"מלת ופי ג"מלת וסיאין על סוי
 עכ"ל ולא סקס לדברי הרענצם זיל וכו' וכן זיל צ"מ סהע"ז צק"י א דף ק ע"ג וק"י ס
 ד קיס וק"י יא דו קכ"א ע"ג דלא כהרענצם וסכ"מ סג"מ אוח קלס סציא כל לסקס
 ספוקקיס זיל דלא כהרענצם וכן סרו יא"ס ס"א סג"מ אוח רעו סציא עור ספוקקיס דלא
 כווחיס וכו' וסס סרו ככס סלעס זיל סכן נחפסני סחנכ"ג ע"פ ווא"כ ליש דחק לסל להרענצם
 גס לקי סר"ן זיל דסלריך ססגוי ססני יאמר ססגוי סלו סעווע ונכרו סוי ונ"מ רוב ספוקקיס
 זיל לא ססו לס ונ"מ קלס ון ספוקקיס סססו לס וסכ"ל צ"מ דעדות ונדכי דבי חועיל גס
 לקי סר"ן זיל ססגוי אומר סהנסיס סחוטבות עליס סס צאו וסגידו צעיר וס ודאי סס סגיו
 צלא סאלס אלא וק"מ ע"ס דיוס סלפני סריגסס ילאו ונצדלדל ווי כאלר וסציריו וציוס
 סצו ראו אוחס סנסיס ססס סרוגיס וצאו וסגידו וסעולס וססיכן סוי יודעיס סאלו כהרגו כרי
 סיסאלו עליסס כיון דלא סייך להסחפק עדין עליסס סכחצנו וססס דלא יס וזון ויליחסס
 וסוכדס לומר דסנסיס סגיו צלי סאלס אלא וק"מ . ופי דליכא לאסחפוקי סו צמדיות
 סאחכות דעווא אלו סג"מלת סאוור סכחצנו עווא סעווע וסאחריס ע"י ססאלו אוחס על דך
 סקסחפוקי לקי הרענצם וסס כן לפי קי סר"ן לריכיס סיאורו ססגויס סעווע וסס סוי ונ"מ
 זאכן דככנו להחיר לכל סקצרות :

אמנם כבר יס לנו אילן גדול לסמוך עליו סצ"מ יס להחיר צין לקי הרענצם צין לקי
 סר"ן וסו וכן זיל צ"מ לה"פ קי יא דו קכ"א ע"ג וזיל ואין לומר דגוי
 סעווע ופי גוי אין וסיאין על פיו וכ"מ הרענצם וס"פ סר"ן ססחיר צבוי ופי גוי כרלס
 ודציריו סלא סחיר אלא כסיאמר סגוי ססני סגס סגוי סלו סיס ונ"מ סהרי וסר"ק וסס"ד
 דצחראי ניכסו סרו וכו' ועוד דצ"מ אפי להרענצם דנחציר עוצא אפסר דצירי דליכא לניימר
 דע"כ לא אסר אלא כסאוור סגוי צפוי סעווע ופי גוי אצל כסאינו אומר אלא סטודע לו כך
 סרי . וצ"מ לא אורו סיסעוואליס סעווע ופי גוי אלא סטודע לסס וליכא לניימר ספ"י
 יסכאל כודע לסס או ססס עלוס דאו אוחו וכו' עכ"ל ע"פ ונ"מ וכן אפי להרענצם
 דנחציר עווא וכו' כוונתו סו דכ"ס לסר"ן זיל דאינו ונחציר כהרענצם דנחציר זס סעסס
 סאוור דכיון סאפסר ססס סעווע ויסכאל או ססס עלוס דאו אוחו וכו' ליכא גוי ופי גוי
 ע"פ לסר"ן זיל דליחסס סרי . וסכ"ל כ"ד כנידון וכן זיל דאוור ססס סכאלר וסציריו כסרגו
 ונחי דלא אורין סעווע ויסכאליס וססס דסיכאליס אינס דריס צאוור סלד אלא כוכל לומר
 סכמו סאלו סנסיס סחוטבות עליס ראו אוחס וסניסוס וסלכו לסס ג"כ אלו סעדיס ראו
 אוחס סרוגיס וסס סעווע לומר כן סאס סס לא ראו אוחס אלא סעווע וסאחריס לא סוי אוריס
 ססס אלא סוי אוריס סעוועו אלא ודאוור ססס ונעווע ודציריס ססס ראו אוחס ווא"כ
 צין לדעת הרענצם צין לדעת סר"ן איחסל דא סריא ונעווע סקסס סגו :

הדרן לקפס סרו וסו צעדות ונדכי דבי ססגוי סיס ונ"מ עס סציריו ונעין סגו סכחצנו
 צאגס וסיס אפסר להצירו צקסווא וכסעווע ונדכי סכו ססגוי וספסר כך וסך אס
 סגוי וסוסיצ אוחו צינו לצינו צקסווא סכו ווא"ל ונדכי סכו לגוי אפי כולס סחפסר לי גוסא
 דעוודל ואיך היס סעווע וספסר לו סגוי סכל כ"מ צק"ע . ווא"כ סכל צציל סאח"ך סיסר
 סגוי ע"י סאלס עווא לא ססיצ ונ"מ זסו סקו סרו :

ואמנם זס אינו ספק כלל דכבר כחצ וכן זיל צ"מ סס קע"ו סו וזיל גוי סס"מלת
 סחילס אפיס ססאלו אוחו אס"ך וצדקוור עד סיפסר כל סאוורע ס"ז כלמן
 ונסיאין על פיו עכ"ל וכו' וכן זיל צ"מ סכ"כ הרענצם וסרענצ"ס וסרל"ס זיל וססיסו כן ון סגוי
 ודבר זס אין צו סולק סכן קי כל ספוקקיס זיל וציין צכ"מ סג"מ אוח קענו סלין לכנס
 ספוקקיס וכן עיין לס"מלת ס"א סג"מ אוח רכג סלין עור לפוקקיס אחריס ולא יס סולק

ב
במותב

עוד קצ"ע אחרת ב

תלתא כחדא הויכא וכו' אחא קודמא הכי יוסף רחמיס עקירב סי"ו ואחר
האיום וכו' אכל קאעד כל הצדא וימכן כאלת טו חרל"ד וגא ענדי עשה נקיס
שאסה וקלי קוס וי"איי שמתו רחקה לחביית יסודס וי יחוקאל עורא צלון קנחו וי"אנו לרכלן
ועס סנו שמתו צדווי קאעד כל דכאן קנחו אכדחוונו לל קשווס צקוק צית דניאל וקעדנא
מעו אכל ומעס סנו וקאס אל גוי יחבי אנתס מא ענדכוס גירי אטעונו עקר לירלח ויגי
ואחד מוכוס וי"איי ואכל אנתס אל דס לאן הדול מא יעיקון יכרון עליי ואדא נככו אכל
חרוויכוס אל מקחול ואכל יוסף מא סס פי צאלי אל אכתי ימכן קאל חרוויכוס וין מדפון
ואל פלוק עטווי הל קאע אל כלס ואטעוויכוס כאפיל אלוצוט כל ול"איי אל כלן מא אנתסו
ארבעא לל פלוק ונפס ועס סנו קאל אכל אכפל וקאל יוסף סנו ועס ענדי אנווד לי מאסין
לירח ואזווד וקאל אל גוי סנו לו מא וי"אנו צדאזיק אל דס מא כלן אכקחל קאר עלינו
נוע - אילא קאל אל גוי סנו הל יודי אלדי אכקחל האדא לייסודי אל צעחו ענד אל נבי וי
יער אל לאיי (הגויס קורין ליחוקאל ענד אל נבי) מן צגדלד לי ענד אל דליס וי"א פלאן
ופלאן אקחלו ואל גוי קאל אכקחוס לאכן מא סס פי צאלי ואכל יוסף אעק צצרוק ון
קאצק יאודס סנו אכד אל צדאקיי מן עי"אלו וקאל יוסף סנו אל גוי יערסו ליחוקאל עורא
וי יער לאן הווי יחוקל עורא לאייי מאלס ע"כ הגיעס עדות יוסף סנו - עוד העיד יוסף
סנו סרד יוס קארלי סגל פי הדיך אל גינב וקעעחו גא קיעי מן אל טאס קנחו אכדתי
ואחד עגילי לאסגי יגי וי"איי לענד אל קיעי וקאלו לעגילי סרד ואחד יודי כלן כאזל ענד
פלאן סיד ואל סיד צעחו לל טאס ויא פלאן מעס אעס קצלך אמא עקנד קאל יא פלאן
עליס תעעצון ותקאלון עלא ליסודי אוול מא עלע מן אל סיד וי"א פלאן וי פלאן אקחלו לא
תעעצון וקאל אסס אל סיד ואל קתאל ונתל מא קאל אל גוי אלדי סכאני קאצק ע"כ הגיעס
עדות יוסף סנו והיס זס צק"א סצט סתרי"ס : נקיס הלוי - עורא כסן - אכרסס יאטוע

עוד קצ"ע אחרת

ג
במותב

תלתא וכו' כד אחא קודמא הכי יחוקאל רחמיס עקירב סי"ו אצי האסה העלוכס
חביצס סנו ואחר האיום והגוזס עמד על רגליו והסיד צעמ"ג מ"ט לסרו יאודס
יחוקאל עורא צלון זוג חביצס צנתו עלע מן צגדלד צתארין פלוני כל חוכס ובעחו יחוקאל
וי יער לעריצ אל דליס ובעדא מא ערפכא אס קאר צינו ומן בעדא גא ענדי ואחד גוי וקלי
אטעיני כווס לירלח ואציינלך הל אדמי אל יודי אלדי צעחו וי יער לל דליס אלדי כול פי
צית פלאן ואכל יחוקאל מא לל פי צאלי אס קנחלו עטיני לירלח כווסק אס עקרה מא סס
פי צאלי ואציינלך הל יודי אל אכקחל אלדי צעחו וי יער עד כלן הגיעס עדות יחוקאל
סנו צק"א לחו סצט סתרי"ס : נקיס סי - עורא כסן - ילחק אכרסס

עוד קצ"ע אחרת

ד
במותב

תלתא וכו' יחוקאל עורא דעחקיי וי יער ואחד וכו' הל יוס יגי כווס קנין יא
קתי מא פי צאלי אכל קאעד כל דכאן גא ענדי ילחק אליסו טעאק ויאודס
וי צלון להכ יחוקאל עקירב וקאלולי יחלל סרד עכיוי ירוח לל ענד אל דליס לאן יירד ירוח
יאודס וי צלון וכלל ואחד חכיוי וקאל אכל ארוס ורלס יאודס צלון ויא למכיוי לענד אל
דליס וקאלכאנו כחן מ"ו ליחוקאל סנו מן קאצק הל מאדס יא עקצא אכד גא לי ענדו יירד
ירוח לענד אל דליס וקאל מא אכד גא לענדו ירוח לענד אל דליס לא קאצק ואל עקצ
עד כלן הגיעס עדות יחוקאל סנו והיס זס צקני יניס לחודק סצט סתרי"ס :

נקיס אהרן כסן - אליסו חו אכרסס - עורא יחוקאל כסן

ה
שאלה

האסה העלוכס הזאת חביצס אסת יאודס צלון סנו הנעלס יוצנת צוכס ונצכס
על צעל נעוויס וסיא יוצנת עגוכס וגלמודס ועודנס צדמי יניס טסיא כנת י"א סכס
וצאו אציס ואנוס אלליו ונצקסיס עונוו לנצקס לה חרופס ונזור להחירס ונצלי עיגונא ונכח"ס :
תשובה יודע אכי צעלמי שאיני כדאי ולא סגון ואין צי לא דעת ולא חנוכס ולא ידע
לכויני אצ"א ונח אכי ונח כוסי להכניס רלסי צאיקור א"א סתרי"ס : צרס
ברלותי

ברלותי לער סעניס סנו ולער אציס ואנוס וגס ר"ל סהיכונו על תקנת עגונות על כן אחרתי
אסיננס נפסי צכפי ואחר ואחספס צדצרי רצוננו ספוסקיס ז"ל אכי ונצירי כדי לנזול לס
תקנת לעגונת סנו - ואולס כל דצרינו אלו צולת סתציבס לא לענין פסק דין אלא סול כמו
ונפסחות ונווכס מקיס לענין סנו ורצון דפקיעי סנייסו סס יעסו כפי אקס יוכסר צעיניסס
צענין סיחר סל האסה סנו וס סחלי צעור לורי וגוללי :

קודם

כל דצר נזכיר וס סיס להספספס צעדיות סנו - סקי סרלסון סול צעדות ועס
שאסה סל"ל סגמל"ת סיסודי טסלס אוחו וי יער נסרנ ולא יס קסר דצריס צתחלת
דצרינו וס ידוע ונחלוקת סריצ"ס וסר"ן ז"ל ססציא אוחס מרן צצ"י וסכיר אוחס סרע"א ז"ל
צסג"ס צק"ע אס"ע קיי יז קעיו יד ו"ל וכן אס אור פו ונת צול"ת אע"פ סלא אור דצריס
אחריס עקרי ספיר מל"ת (סריצ"ס קיי טעג) ויס נחמירין (צ"י צסס סר"ן) עכ"ל וסגס דסי
כסריצ"ס ז"ל כו"ס מרן ז"ל צתצובותיו לאס"ע קיי ס ונ"ו רצני האחרונים ז"ל סקו לה לכו
סר"ן ז"ל וכו"ס אנתו איוצני קיר סלריכיס לחוס לכל סקצרות וסכא צכ"ד סלא יס קסר
דצריס צתחילת דצרינו לפי דצרי סר"ן לא עקרי מל"ת :

הספק ה"ב

סול סצכל סעדיות לא אנוס סגוי סס סיסודי ולא סס אציו ודווקא אור
סס עירו סצעדות ועס שאסה אער סיסודי טסלס אוחו וי יער וס ידוע
סן יער טלח אוחו ונצגדלד ועוד סור וצי"א דצרינו כסחר וקיסר סעדות ליוסף עקירב אור
טסלס אוחו וי יער ונצגדלד וכן צעדות יחוקאל עקירב ג"כ אור סגמל"ת טסלס אוחו וי יער
וכיון סידוע סזס וי יער סול ונצגדלד כאלו אור טסלס אוחו ונצגדלד וס פסוע - וכבר זס
ידוע מרצוננו ספוסקיס ז"ל דצענין תלתא לעיבותא סזכיר סגוי סנו וס"א וס"ע וסכא צכ"ד
ליכא אלא חדא מיינייסו טסיא סס עירו :

הספק ה"ג

סול סצכל סעדיות ססעידו סגמל"ת סס מנצקסיס סכר סו לירות או עקרה
וטע"א דצקציל סנוצקסיס סכר סוס לסו כוגעיס צעדות וליכס נאמניס
דסס מעקריס כדי ליעול סכר :

הספק ה"ד

סול צעדות יוסף עקירב סלא סיס סגוי מל"ת אלא צתחלס כסאנוס סעדות
לנעס שאסה סיס מל"ת ואס"ך סאמר דצריס ליוסף עקירב לא סיס
מל"ת אלא ועס שאסה עיכצ אס סגוי צחנותו כדי להציא אס יוסף סנו וסגוי יססר לו סמעס וס"כ
כצ"א יוסף סנו אלל סגוי וקיסר לו סעעסס לא סיס מל"ת וכו"ת דל עדות יוסף סנו וסכא וסכ"י
לן סקדותא דנעס סנו זס אינו דעדות סנו לריכס לנו סרכס כאסר יחצאר לקנן :

הספק ה"ה

דע"א אלו סגמל"ת לא ראו סוס דצר וסכל סקד אלא סמעו קול סצרת
ססרנג סיסודי טסלס אוחו וי יער וסס צאיס ונעידיס צקציל ססנעו זו
ססצרת וסס מעקריס :

הספק ה"ו

סול מ"ס מרן ז"ל צק"ע סס קעיו כו ו"ל אין מעידין עליו א"כ ואלאוסו
גו יניס אחר סריגתו וכו' אכל אחר גו אין מעידין עליו נפסי ספרלוק
פכיו ונעסכס וכו' עכ"ל וס"כ סכא צכ"ד דילמא אלו סגמל"ת סנעידיס לא נאוסו אלא אחר
ג"י ואמרו דדדמי ססצבו סזס טסלס אוחו וי יער סול ססרוג אכל סאנוס אינו כן סזס ססרוג
סול ארס אחר כיון סנעסכס פכיו :

הספק ה"ז

סול סו ס"א סכחצ מרן ז"ל סס קעיו יז ו"ל י"א גוי ויסרלל ונעמנו למקוס
אחר וכו' משי"אן אס אסחו וכו' וי"א סלריך סי"אמר קצרתיו עכ"ל וס ידע
דקו ס"א סנו ס"א סו סרעצ"ס ז"ל וסרי"ף ז"ל דסעד לריך סי"אמר קצרתיו דסי"סי דאור
צדדמי וסרצס מן האחרונים ססו לה - וסכא צכ"ד צעדות ועס שאסה לא נוכר קצרתיו וכן
צעדות יחוקאל עקירב ג"כ לא נוכר - וסגס דצעדות יוסף עקירב אור סעל סרוצ אור סגוי
סאלתס לכס קצרתו ע"ו כיון סלא סעיד צצרוק כן אלא על סרוצ צ"א יס להסעיר זס וס
סיס לסספס זו סקיקות וקיוניך סצע יסול לריק וקס - סזו סעלוכס יס צס זו סקיקות
לספילס ולסקיר אוחס ונעור ססי"ת סיס לה קיעס וס"ת :

וקודס סכל יס לסקור סקירס או וס"א סעיקר ד"ס לנאות אס אסס זו יללס מ"איקור סורס
ולל

ולא נסאך עליה רק איסורא דרבנן אומד עדיין אדוקה וקטורה צאיסור תורה
 ובהסקפה ראקונה נראה דלכסה זו ילאה וואוי תורה עיפי וויס הוצייע זאל האא קיי קלד
 וזאל וקרי דבר זס כיולא צאלו שאיס או יסודי סהוא ידוע טילא וועקוס או ללכה לעקוס
 אחר ולא סגיש ונסכה זכרו צכל אותס העקומות וצא גוי וולית וואנר סנהרג או צאותו סדרך
 וכו' דלא הוס איסורא אלא מדרבנן וכו' עכאל וסכיינו עמו הרבס והפוסקים זאל כוויס
 הגאון חקאל זאל הא"סע קיי יצ די ל עיג דכן קי סרי וסרמי ויל זאל קיי עט וזאל כיון
 סבולדי ידעינן סהיס אותו יסודי על סדרך תלינן סאותו יסודי סנהג וכו' עייס צחקאל
 סהאריך וכן סאריך צקי סווצייט סנו חקאל זאל צחאסע קיי ו די כע עיג ועיג וסציא
 כווס סוסקים דקאל כסווצייט דכיון דאיכא סתי סדל דלצד זכרו ועוד סגוי וולית דוולא
 סרוג צאותו סדרך עיי סתיס אלה ילאה וואיסור תורה וכו' עייס צ' ווא"כ סייכ צניד דלצד
 זכרו צכל אותס העקומות וגס צאו גויס וולית דוולאו יסודי סרוג צאותו דרך על ידי זס
 ילאה וואיסור תורה :

אבן

יש לפקפק צום דסרי חקאל עס וסחקאל עס סציאו כווס אחרונים דלא סטכו על
 קי סווצייט עייס צחקאל צאורך דלא סטכו על סווצייט אלא לסניף צעלנא וכנר
 סארכנו צום צקיי צ וקיי ג קחס וועס ואל לטפול דצריס : פרס כחצ סחקאל עס
 דמינו וולריפין סצרתו לעעניס אחריס וכ"כ סחקאל עס דהיכא דאיכא עוד סוכחות וואודנות
 ילאה וואוי תורה וכו' עייס וסכא צניד יס עוד טעניס וסוכחות וואודנות וולצד אלו סצו
 סוכחות על סרי סווצייט סדל דסגוולית אטרו סטלה אותו ון יער וסנן ידעינן סו צעלה על
 זו הוס סטלה אותו ון יער ועוד סוכסה אחרת עסס אטרו סטלה אותו לערצ אדליס וסגס סווסה
 סאטסה אטר לעגצ אצו ססאצ סכל עינן או הוס דזס ידוע דכרצ אצו ססאצ היס על דליס
 וס יסוקאל עזרס ון יער אטר סטלה אותו לערצ דליס כנו צק"ע סלו א"כ זסו סוכסה
 גדולה סהוא סנהרג ולא אטר : ועוד יס סוכסה גו ועדות יוסף עקירצ סאל סגוי סנהרגו
 אותו צצציל סרלו אללו צראיקי זס וצצציל זס סנהרגו ויוסף סנו סעיד סהוא ידוע סקורס
 סהלך יאודה סנו לקח וואטתו צראיקי זס א"כ זו סוכסה סהוא ולא אטר : עוד יס סוכסה
 די ועדות ססכיס על יוסף עקירצ ספעס או צא סיעי אדועסק וסלכו הוס ועגילי או סצירו
 אלל ססיעי סנו וסאל עגילי לסיעי סנו סאו יסודי היס וואלכסן צצית סך פי וססך סנו
 סלחו לדועסק עס גוי פי עוד סאל אותו הוס סלך לדועסק קורס וועך או אחרך וססיע ססיעי
 סנו לא סערסו וססאלו על סיסודי סצחילת יליחתו ון ססך עס פי סלוגי סרוג לא סערסו
 וססיעי סנו אטר סמו על ססך ועס סרוג כווי סאטר לו אותו ססעיד לפני צראקונה
 עייכ דצרי יוסף סנו :

ובחלה כאטר עזס ססיעי סגס סצחילת סאלו אותו על סיסודי אס סלך לדועסק לפניך או
 אחרך וססיע לסס עזס היס די סנהג וסיה עיי סאלס אפ"ס ססיע וולית כ"כ סרי וססאח
 צכיוון זאל קיי קטו ססיס כדווי סיאודי או סלך עס סגוי וואלייך כדי לפדות אס אציו ולא
 סזר וואחך סאלו ליוואלייך ע"ס סיסודי סהלך עוך אס פדס אס אציו או לאו וססיע סנהרגו וכו'
 סרי עזס וקרי וולית כיון סלא סאלו אלא לפדיון אס נסדס אס לאו וסילך נסדס ולא סאלו
 אותו אס הי עדין או וס דוויגס וואן דכר עסס ססרי צריא סיס כסהלך עס סגוי וקרי
 וולית עייס וכ"כ וססר"ס זאל האא קיי כו ציאודי ססאל לגויס סצאותו וקוס אס צאו
 סאוויגייט ססס לגצות סווסס אס לאו וססיעו סגויס כי כן צאו וכולס סנהרגו וססיע סרי דיע
 לסל כיון ססיסודי לא סאל וסס על סאוויגייט אס סיו סייס או וססיס אלא אס צאו עס
 לסאל סווסס אס לא וכל וס סאוויטו סכסיט עס סאלס לא ססיע וולית לא אטרו אלא צסאלס
 דסי או וס או איה סצירנו ססכונס ודאי וס נעסס וונוו אס הי או וס כס"ג הוס דוקא
 דאווינן דלא ססיע וולית כיון סהוא ססאל על עיקר סעדות סאוו צאיס עליו אצל כסססאלס
 סיס על דבר אטר על אותו סוונ כגון צנדון זס סלא סיסס ססאלס אלא אס צאו עס לגצות
 סווסס או לאו וסגוי וקרי לו ססיע ספיר וולית עייס וסציא דצריו סרי יא"ס האא סג"סע
 אות קכס וכן סוסס סגאון וססריס ון סציו זאל צקי עוין סק"לצ דף וג עיג על ראוון
 סהלך

סהלך לעכו לקנות אורו וצא גוי או וסס וסאל לו יאודי או סידעס אס ראוון סהלך עכאן
 לקנות אורו אס קכס וכוונס דצריס וססיע סגוי אורו ראוון ססיס צא וולפס לעכו סנהרגו
 וולית וקרי דלא וקרי סאלס אלא כססאל על גופו על וס אצל כססאל לגוי על עינן אטר
 וססיע סנהרגו וקרי וולית עייס וג"כ סציאו יא"ס עס אות קכו וכן פסק סרי ססאל זאל
 עס די כס עי"ד על או סמו סיפי סהלך לקנות קמו וסרוג אותו וכחצ וזאל דלא דמי דסאי
 כססאל איה ארס איה פי סחס דאיכא לעסוע עולסון זס דאינו ידוע וונוו אס הוס צעולס
 או לא וסאלך צניד דסאלו אס סלך לקנות קמו או לאו דווענוועתו הוס דפסיעס לסו
 דסווא הי אלא דאינן יודעיס אס סלך לקנות קמו או לא סלך אלא עדין הוס צווקומו סרלסון
 דכגון דא כ"ע וודו דספיר סוי וולית וכו' עכאל וגס סציא אחרך לוססרל"ס זאל כ"כ עי"ד
 ועוד סאריך ססאל עס וסציא פוסקים עוד סכן קאל כווערל"ס ועי"ד עיי"ס : ווא"כ סייכ
 צניד דססאלס לסאלו לסיעי אס סלך לדועסק לפניך או לסאריך וסמוע דצרו לסס סהוא הי
 אלא ססאליס אס קורס וונוו סלך או אחרך וסווא ססיע סנהרגו זסו כנידון סרצניס סנו
 וססיע וולית : וכיון ססוכסנו דזס סעדות ססיע וולית סוי סוכסה גדולה ססרי ססיעי אטר
 סססידוי כסילא וועס ססיע הוס ידוע עס ווי ילא ווי סרוג וואנר סמו על ססיע וסגוי
 סרלסון ג"כ אטר צוולית ססיס צצית ססיע וסווא ידוע עס ווי נסלה ווי סרוג כווי זס סעד
 סצו אן לך סוכסה גדולה וונוו עזס הוס ולא אטר צצציל ססיסס עדותס וכוונס זס סלא
 צפני זס וואנרו עס ססיע ועס ססרוג ועס ססלס עמו דודאי הוס סאוויגייט אומס וליסס
 וססריס : סרי ססצאנו די סוכסית ועוד צו סוכסות על סווצייט נעשו עסס סוכסות ווא"כ
 זו סאסס ילאה וואיסור תורה ולא נסאך עליה רק איסור דרבנן : עוד יס טעס אטר לסוליס
 וואוי תורה וייס צכאספות סצקוף קי יא"ס האא קיי יצ וס"ס ססוי לסרי גצריאל קינעפריעי
 זאל וסצאו אותס לעיל קיי ג עיי"ס וכן כוכיר אותס צקילור וסווא עפ"י קי די וסולס זאל
 דצקיל סצרה ססמוע ארך סנהג סלוגי וססיע אס אטרו וסווצייט זאל צחא"ס קיי סכו סווק
 על קי רנו"ס סנו אפיו לא סיס רק סצרה צעלנא כ"כ צעדות גוורס וכו' וסוקף עוד
 סווצייט עס סנרסס לו סלא סיכסא עד וולית י"צ סודק וויס ססעלנאותו סכיון סלא כסמוע
 עליו צחוק סזמן סהוא קייס ודאי סכסכס זכרו צין ססייס וכו' עיי"ס וכו' עס וססר"ק
 סנו סססכיינו עס רנו"ס סרל"ס זאל וססריס אלטקר וסווצייט זאל עיי"ס וואחך סציא
 וססר"ק סנו לסקת ספוסקים דלא קאל כרנו"ס וואחך סייס דססלערפית טעס אטר דלא
 כסמוע פליו סהוא קייס כווי סווצייט יועיל ויליל לססירס לעלנא ונכדון סלו סעצרו יוטר
 וסמועס סניס ולא כסמוע עליסס ססס קיינויס וסווא עדיף אכידון סווצייט סהוא סלרך יצ"ס
 וכו' דיע לססירס לעלנא וכו' וואחך כחצ סריא לסמוך על דעמו אומס אס סלוק זס לא
 יועיל לסניף ויחא יועיל וכו' עכ"ד וססר"ק זאל עיי"ס ועיין לסרי עוין סק"ל דף יע ע"א
 ועי"ד ססאריך צזס סענן עיי"ס ווא"כ סייכ צניד סיע עדות וססגוולית סזס סטלה אותו ון יער
 לערצ אל דליס סנהרג וגס סעצרו עליו יוטר וסמועס סניס וויס ססעלנאותו ולא כסמוע עליו
 סהוא קייס יועיל לססירס וסגס ססרי וססר"ק לא סווק על זס לססירס לעלנא וס"ס הא
 ודאי דילס וואוי תורה דאין לעסות פלוגתא ון סקלס אל סקלס דלטו רנו"ס וסרל"ס
 וססרנו"ס וסווצייט קעלי קני צאגנא סווי סווי דססירס אותס לעלנא אלא סוכסס דלכ"ע ילאה
 וואוי תורה : ועוד לפי קי סרי וססר"ק דועסו דלא כסמוע עליו סהוא קייס יס לססירס
 לכל ססצרות אלא סלא וולאו לצו לסמוך ע"ס ולפחות ודאי לפי קי זו ילאה וואיסור תורה
 לכ"ע : סוף דבר וכל סני ולי וועליותח ססצאנו אסס זו ילאה וואיסור תורה ולא נסאך
 עליה רק ספיקא דרבנן :

ועתה

כצו לפסוע סספיקות ססצעס ססספיקו צסס : וסחיל ון סקי סרלסון דסגוולית
 אטר סיסודי סנהג ולא יס קס"ד צחילת דצריו ולקי דר"ן לא סוי וולית : וסכס
 כפי ויי"ס לעיל סעדות ססכייס על יוסף עקירצ ססעיד ופי ססיעי וואנרו סאפיו ססיס עיי
 סאלס ג"כ וקרי וולית ווא"כ לפיי"ס סעדות וסני אפיו לסר"ן דסס היס קסר דצריס דצצציל
 ססאלו לסיעי סנו אס סלך לפניך או לסאריך אטר לסס לא סערסו וססאלו על סיסודי
 ססי

עיי"ש . וה"כ נפשו זה הספק :

ועוד יש ענינים אחרים לפשוט זה הס' שבו הכי נמשא בנינוין ז"ל צ"ק קה דף קן קנא
וה"ל והשתא נכח לעיקר טאלתנו הס' הג' וכח"ל דצ"ל י"ס לעולא לדדים להחיר
האשה ול"נו לדעת הרמב"ם והר"ן ז"ל היכא טאין העד צפנינו אפי' לא אור אלל ונת קתס
קני לדיהו איתתא קריא ולא שייך כאן לומר טעמא אינו אלל קול הצנה בעלמא שתי הגוי
פ"ו צהדיא וכו' והטיב הגוי אינו יודע טנהגו וכל טעמא אינו יודע לא נחזיקין בקול הצנה
כאשר כתבתי וזה פשוט עכ"ל הכי טכת צה"ל הכי טעמא אינו יודע טנהגו לא הייטוי כ"ש
הכא צ"ל טאוי הגוי אינו אכח לכס הסרוג לא הייטוי להצנה כיון טרולא להראוהו
ועדיף הצנה ונידון הט"ז . וכח"ש הכי פ"ו ז"ל צה"ל ק"ו כו דף נה ע"ד והציא דצ"ו
הכי עז"ן ז"ל צקק"לו דף כ ע"ב וז"ל דאפי' אחר טילא הקול אס העיד ישראל ופי גול"ת
טעמא אינו רחמי פ"ו טרוג ליכא לניחש דאמר כן נחנות הקול דצטלוא צאוור כהרג פלוני
איכא לניחש טאוור כן נחנות הקול אצל צאוור אינו רחמי פ"ו טרוג ליכא לניחש טעמי העיד
טראח וכ"כ ונהר"ו ח"א ק"ו כב עכ"ל וכ"ש צ"ל טעמא אינו יודע טנהגו וכל טעמא אינו יודע
ו"ש עוד הכי נמשא בנינוין טאס אור הגוי פ"ו טרוג לא הייטוי לקול הצנה איכא פלוגתא
ע"ז כח"ש הכי י"א הג"צ אור כ"ו ע"ש וליכא לניחש ע"ה . אצל צ"ל איכא לניחש
ע"ה דכיון דאמר אינו אמת לכס על האכס טהרגו אורו ולטון אמות הוא נטוע דקיס
ליה צודאי ולא נקול הצנה ופשוט . עוד כ"ו הכי נמשא בנינוין טס צאוור ק"ו וצ"ק קט
ג"כ ד' קסא ע"ב כתב וז"ל ועוד טהגוי לא קיפר דרך טמועות אלל נחכוון להודיע הדבר
לעכר"י הט"ל אורנין כיון דנע"ל נפשי להודיע הדבר למהר"י הט"ל אי לאו דקיס ליה
הכי טנהגו לא הוה אור הכי וכה"ג כ"ו הצ"י צ"ס הריטב"א ז"ל אהיה טאן איכא צי
חיולאי וטאן איכא צי קסא כיון דנע"ל נפשי למהר"י ונע"ל הכי אי לאו דקיס ליה הכי
דטיב לא הוה אור עכ"ל וה"ל צ"ל טעמא אינו יודע על הריגתו הו' כוכר"ו ולא הייטוי לקול
הצנה . ועוד יש לנו קנינים אחרים לפשוט זה הספק וצט"ל אכ"כ ליה לא כתבו אורס
טצום טכתבו י"ס די והותר . וזה נפשו הכי נחמי :

נשובה

עוד לצ"ר הס' טעמי דטמא אלו הגויס הנעידים ראו אורו אחר ג"י ואורו
צדדתי טחטצו טזס הוא היהודי טטל אורו וי יער והאמת אינו כן אלל הוא
אדם אחר . והנה צדדתינו לעיל צה"ל טקס הג' כ"ר נפשו זה הספק דכתבו לעיל לכו
ר"ה ז"ל יכול להעיד אפי' אחר כו"ס ימיס והגס דהרוב פליגי על ר"ת ו"ש כטיט עוד
קנינים אחרים נוכל לקטוף על ק"י ר"ת והצ"ל לעיל כו"ס קנינים ע"ש :

אלל דאנחנו רולים לפשוט זה הס' אפי' צלל הא דר"ת . והנה דעת ור"ן ז"ל כח"ל
דנחמי דכו צכ"י כ"ו וז"ל ונלואו טרוג וכו' ואין יודעים ונתי כהרג י"א טחלין
טנהג טוך ג"י ונעידין עליו ויש אוקרין עכ"ל וק"ו יש אוקרין ה"א ק"ו הרטב"א ז"ל וזה
יודע דק"ו טנציא ור"ן צאחר"כ ה"א העיקר וק"ל כו"ס וכן כתב צנאספות טצ"ק ק"ו
י"א ח"א ק"ו יודע ע"ש ו"א כח"ש זה הספק . וכדי להחיר זה הס' יש צ"ו קצרות
להחיר חדא ו"ש טכח"ג טב"י אור טכ"ג וז"ל אפי' לדעת הרטב"א ז"ל דנחמי להחמיר
היינו דווקא כשהעד עלמו וקובק אס הוא טוך ג"י או אחר ג"י אצל אס העיד טנולאו
והלך לו אין לנו לחוש דילע"א העד ה"ס וקובק אלל דודאי ונלואו טוך ג"י עכ"ל והציא
אורס ונהר"ו צללל ק"ו כ"א והר"ס אלטיך ק"ו ו"ג וק"י ע"ש וכן הציאו הכי י"א ח"א ח"ב
אור רי"ט והצי"א ונהר"ו אכ"ל ק"ו כ"א . וכן אס הוא עד ופי עד והעד טראשון
ליתיס קוון טלין להקל כנה"ג טס אור טכ"ס והציא להקט טפוקיס טכ"י ק"ל וכן הכי
י"א ח"א טב"י אור טקפ"ו והר"ו וצי"א ח"ב אור רכ"א והציא עוד טוקיס ע"ש .
והכא צ"ל טרוי"הו איתתו טהעד לא זכר טוס ולא נחטק גס הוא ע"ש ו"א גס אס כאור דכל
נעס צ"ש לא נחטוף עליו להחיר צט"ל ט"ס צו נחלוקת וכל נקוס צהלטרפות
צו טעמיס ודאי דיק להחיר :

עוד יש נעס גדול להחיר ולא יש צו טקפוק והוא נאי דכתב עוד טכח"ג אור טכ"ד
דצ"ק קנא

דצ"ק קנא דרצ"ו יש להקל והציא להקט טפוקיס טס וכן ה"א ח"א אור טקפ"ב
צ"ל עוד טוקיס ע"ז וכן הוא האמת טעמי כ"ו ור"ן ז"ל ור"ו טנג"ד כ"ו צפ"ג
וה"ו גירטין טהרטב"א כתב היכא דאטכחוהו ואטתמודעוהו ולא ידעי אי טוס טוך ג"י או
אחר ג"י איכא לניחש דאין ונעידין עליו דה"ו טפיקא דאורייתא ולמוורא וליכא לניחש דהטעמא
דרצ"ו הוא ולקולא וליטנא דנחמי ונכרעא למוורא והכ"ה הדבר צל"ך טלמוד עכ"ל ונחמי
מדצ"ו דכל טפיקו דהרטב"א ז"ל נטוס דטעמא ה"ו טפיקא דאורייתא ולמוורא אצל אי ידעין
צודאי טפיקא דרצ"ו וקיליין וכן כתב טג"ו כ"ו ז"ל טאט"ע קי"ו כ"ו עי"ן טס
והכא צ"ל כ"ר טוכחו צראט דצ"ו טטעלוצס ה"א לא נטאר עליה רק אוקורא דרצ"ו
אס כן יש להחיר צפטימות :

עוד יש לנו לפשוט זה הס' והוא נחמי טר"ב טני ונש" ז"ל ח"ב ק"ו כ"ו טכ"ו וז"ל
וכל זה הוא לפי עדות טראשון טאמר טראסו טרוג ונע"ל ונת ציער אצל לפי וזה
טהעיד טצו דהרובו לפ"ו והטילוחו ציער ליכא לטחטפוקי כלל דלטון זה נטעמא טעל הריגתו
הוא נעיד וכו' והציא רח"ו לזכר והאריך וצ"ק דצ"ו כתב וז"ל איכא טוכח טפי
ידיס וטוכחות טעל הריגתו הוא נעיד ולא טראוור טרוג ודקאמר טג"ו והטילוחו לזכר
נטעמא דודע לו דהרובו ציצטס והטילוחו לזכר זה כ"ל צ"ר וכוון עכ"ל דוגמא לזס כתב
ה"א ח"א ח"א טב"י אור טר"ד אס נ"ל הענין נראח טה"א טוך ג"י כו"ס טלין להקל
וכ"ו עכ"ל ע"ש . והכא צ"ל עדיף וכולפו טאוור הגוי אינו אמת לכס על האכס טהרגו
אורו ונחמי טלסון נטעמא או טהרגו אורו צפניו או יש לו עדיס או רח"ס טאלו טאכס
הרגו אורו ונחמי לו צודאי ואין טוכח יור וז"ו . ונפשו טקפ"ב טעמי :

פ"י ג"ן לצ"ר הס' ה"ו טלל אור קצרותי . הנה טקס זה כמעט לא וקרי ק"י חדא
נעדות יוקף עקיר צהעיד טעל טרוג ז"ל הגוי אראט לכס היכן קצור וזה יודע
טככל נקוס אזלין צחר רוצא וזה נעיד טעל טרוג אור הגוי היכן קצור ה"ו כו"ס קצרותי
ואפי' הרמב"ם ז"ל מודה וכ"ש דהכא הוא טפיקא דרצ"ו ועוד נעמא אחר"כ דה"ל דצ"ו
קצרותי היינו נטוס דהייטוי טאוור צדדתי כיון טראח אורו טרוג טקצ טנת אצל האמת
הוא אינו ונת אלל טכתעלף והכא צ"ל כיון טאוור טראח לכס טהרגו ודאי טג"ו הוא
טנת נעס כיון טעראחו לזס . ועוד איכא הצנה טעמיס דלא צעין קצרותי וכתבו אורס
צק"י ד וזכ"ר אורס צק"ו דלא צעי הרמב"ם קצרותי אלל כטאוור ונת ולא כטאוור כהרג והכא
צכל העדות אמרו כהרג ועוד צע"ש לא צעין קצרותי גס אס טרוג נטוס טמוד ונוון לא
צעין קצרותי ונ"ל טרוג אורו צט"ל טנח"ק"י כל זה יעויין צדצ"ו טס טטאכ"ו צכל
אלו ועוד יש נעמיס אחרים טפוקיס לענין קצרותי ולא הצ"ל אורס טצ"ס י"ס די
וסחר ונפשו ק"ו טצ"י :

ורע ד"ס עוד ק"ו טעמי דזס הגוי הוא ה"ס נחזר על נש" טאט"ע וז"ל הגוי לנש" טרוג
טהצ"ל ע"י לקט"ס והלך עמו וקיפר לו הנעטס ו"א ח"א ונחמי להעיד ולא
ה"ו ח"א : ולפשוט ק"ו זס כ"ר טאריך צו טרו ח"א ז"ל טאט"ע ק"ו ו נד"ו ק"ב ע"ד
דליך וכתב כיון טלא צל לצ"ד חטיב ח"א כיון טאין כו"ס להחיר ע"ש טלא טכ"ה טכ"ה
זו"ת וכל טאחר"כ כ" ק"ל קטרו ונש" . וחלל די"א טהאט"ע ה"א טצ"ב טלא טכ"ה טכ"ה
עקיר טריא לטקוצ"י לכל ג"ר די טלצ"ו ואין אי יכול לנחמי צידס ו"ר טלא טצ"ב טרוג
צנות ישראל לדי עיגון ויהי טלוס וטלו טלרענותס :



שאלות ותשובות אורה היים



הלכות תפילין

א ויום תחמה של תפילין שנחלקה ונעשה שתי אותיות כמו אצל חילוק זה אינו נראה
הכף ויוד אלא עד שיעיין צו בעין הדק היטב עד שיראה שהיום הוא נעשה
שתי אותיות ועוד הקולל ושאל אם עוהר לחזור ולהדביק בהפילין ומזוהר ואינו נקרא שלא
כקדון או דליתא כיון דהיום הוא פקולא אם תשאר כך אקור להקנה דהו' שליכ' וכן
יש להקפיד ביומיו האלף והעיון והשיון והלדוי שנפרדו מעוקס דבוקן ופרוד נראה לשום לעין
בשד'א בתכופה ראשונה אם יכול לחזור ולהדביקו ולא הו' שליכ' או הו' שליכ' ואקור :
תשובה . כהז' וכן ז'ל' בש"ע א"ה ק"ו לב קע"ו כה' וז'ל' כל אות' שהיא כתובה שלא
בהקנה ואין לזכרה עליה וכו' או שתייה אות' או חלוקה לשתי אותיות כגון
לדוי' שכתב יוד' כו"ן או סיון שכתב עי"ן יוד' או חיות צו זיי"ן ואחר שכתב לפניו חזר
ותקנה הו' שליכ' ופוקל'ן אצל להפריד האותיות וכו' וה"ה שאם לא היו מקל'ת יודי"ן שעל
האלפין והסיני"ן והעייני"ן והגלי' החי"ן כוגעין בגוף האות' והיו"ק דלא' חכים ולא טיפש וזכיר
שא"עם שכתב לפניהם יכול לחזור ולהקנס דכיון דלית' האות' היתה כיבדת ליכא' משום כחמה
שליכ' ויש נ"י שאומר דה"ה אם הוער' דחיות למעלה אין כוגעין ז'לו' אך אין כיכר להדי'א
פרידתם א"ע"ם שהתינוק קור' צו זיי"ן עוהר להדביקם עכ"ל וטעם מזה ש"ס חילוק צין
היב' שהיא נראית לצו אותיות וצין היב' שאינה נראית כשתי אותיות עז' עוהר להדביקה זו אין עוהר
להדביקה וכו' הרי אליה רבה ז'ל' שה"ה דאם נפרדה היום ונעשית' כ"ו ג"כ אקור להדביקן
משום שנעשית' צ' אותיות ע"ש . גם כהז' הפוסקים ז'ל' ד"ס נ"י שאומר שכתב וכן אינו
חולק' חלעיל' אלא משום שהיא קו' יחידית הזכירה בש"ס נ"י שאומר כוונתו הטוב בכל
עוקס' . והנה צה' הלשון של עין ז'ל' יש לפרש צו ג' פירושים ומוזיל' נולד מאלו הפירושים
כיום קפיקות דהנה ונלחו ראינו שערך ז'ל' כתב בחי"ת דוקא' אם אין כיכר להדי'א אצל אם
כיכר להדי'א אקור להדביקם כמו שכ"כ בצ"י ק"ו לו צ"ס מא"כ שהוא אצי' זאת הקב"ל ע"ש
וא"כ יש להקפיד צ'ל'ק' וכו' שבו דאם התינוק וזכיר' יכול להקנס מה נאמר שחלוק'ן
והחי"ת ד"ס שיה' והא' דיכול להדביק האלף וכיול' דוקא' אם אין כיכר להדי'א אצל אם כיכר
להדי'א פרידתן א"ע"ם שהתינוק קור' אות' אקור להדביקן ודינו כמו החי"ת או דלית' דוקא'
בחי"ת יש חילוק צין כיכר להדי'א או אין כיכר להדי'א משום דאם כיכר להדי'א פרידתה נראית
כשתי זיי"ן ונעשית' אקור להדביקה אצל ביומיו האלף וכיול' כיון דאין נראית כשתי חיבות
עוהר לדבוקן אפ"י אם כיכר להדי'א פרידתם וזוה' הקפד' נולד עוד קפד' אחר צה' דכתב
לדוי' שכתב יוד' כו"ן וכו' דאם נאמר דהאלף וכיול' אפ"י אם כיכר להדי'א פרידתן עוהר
להדביקן א"כ כוכל לומר דהא' דאקור לדבוק' צלוי' וכיול' שנראית כשתי חיבות דוקא' אם נראית
להדי'א פרידתן אצל אם אין נראית להדי'א פרידתן אפ"י בחי"ת שהיא נעשית' צו אותיות עוהר
להדביקן ודינה נעשה כמו החי"ת שאם כיכר להדי'א אקור ואם אינו כיכר להדי'א עוהר אצל
אם נאמר דיומיו האלף וכיול' דוקא' אם אינו כיכר להדי'א עוהר לדבוקן ואם כיכר אקור א"כ
עוהר צלוי' שכתב יוד' עי"ן וכיול' אפ"י אם אין כיכר אפ"י אקור כיון דנודי' דהתי' וכן
צ'ל'ק' אקור צלוי' וכיול' . והנה צה' יש לפרש ג' פירושים צלו' וכן ז'ל' . הפ"י הא' דיומיו
האלף וכיול' א"ע"ם שכיכר להדי'א פרידתן עוהר לדבוקן אם התינוק קרי' לשו' כיון שהיא חיבה
אחת והחי"ת דוקא' אם כיכר ויש נראית לזה הפ"י דבחי"ת כתב וכן אם אין כיכר להדי'א פרידתן
אצל ביומיו האלפין וכו' קת' דבריו ואם אית' דביומיו האלפין ג"כ בעיני' אין כיכר להדי'א
הו"ל לפרש ולא לוקח' קהווי' אלא וראי' דצ'ל'ק' א"ע"ם דיכר' יכול לדבוקן ובחי"ת שנראית
כשתי אותיות ג"כ דוקא' אם כיכר להדי'א אקור לדבוקן אצל אם אין כיכר עוהר ודינה כדן
סוער' דמית' וא"ע"ג דערך ז'ל' לא כתב צלוי' שכתב יוד' כו"ן דוקא' אם כיכר להדי'א כמו

שכתב

[כג]

זה העור וקלקלו אותו והיה כלא היה כיון שנקולקל הוא וכן פ"ו בהדיא דר"י ז"ל שם
 לנזקתא אחרת ה"ל בהדיא ונפקו ודאי עור נקולקל הוא עכ"ל וכ"כ בהדיא הגאון פני
 יאושע בשי"ת ס"ו יוד ה"ל ונחנת כיון שהגיע הקלוקל עד כאן יפסידו יותר ויתקלקלו כל
 הצמים כדמקצוע ודומקשרין בהדיא לחד נזקתא או צעתיקתא לאידך נזקתא וכו' כיון שהתחיל
 להתקלקל ודאי יתקלקל הצית כילה כיון שעור אי הוא וכו' עכ"ל עיי"ש משא"כ בהני הפליטות
 שלנו דאין רואים אותם שעורן חשיב הרבה והא דנקרעין ונחנת' הדוחק והנקיטה בדפוס וכן
 נחנת התיקון בנזקת סקורין צערי' הם ונתקלקלים ונתקצצים וי' שם פה לווד ד"ק בהם
 פקפוק ח"ו כלל והוי זה כאלו אי זה וקדע עור הצמים בצקין ציד וכי בצביל זה נאמר
 דעור נקולקל הוא ונחנת יוסני והרי לנו רואים דזה קדע אותו צידים וה"ל כנ"ד דכוותא דאנו
 רואים אותם צריאים וחזקים כראי נולק ונחנת הדוחק או התיקון הם ונתקלקלים צידים זה
 לא ניתן ליאמר או ליכתב דאלו הצורים נקולקלים ויחכן שלחילוק זה כיוון ג"כ התקלקל שהאלו
 לקונו לעיל : העולה וזה דהפילין אלו הם כשרים לכה"ל צלי פקפוק ולי"ו ומו"ן חנו :

א הפילין כך עושים אותם צעירנו כדעה זו שהציל העור ז"ל ס"ו לב דהיינו שמשא"כ
 עור נאמר כיצוב הצמים ויושבים אותו לכאן ולכאן מדי לדדיו ועור זה שנשאר ון
 הצמים חפצים אותו עם התיחורא והמעצרתא שהם עור אחר ומכניסים את הצית בחוך
 התיחורא וכופלין את המעצרתא עליו והופרין את התפילין בחוך התיחורא והמעצרתא ועור
 הצמים והנה צעתי"ם עור הסואל ושאל דלפעמים יהיה עור הצמים קלר ואינו נגיע עד
 החפירה ואין יכולים לתפריע עם התיחורא והמעצרתא אבל חופרים התיחורא והמעצרתא
 לצדה והצית צחוכה בלא חפירה ולפ"ה נחזק החפירה של התיחורא והמעצרתא לא יתק
 הצית אם הפילין זה כשר או פקול דיתכן כיון דעור הצמים אינו תפור עם
 המעצרתא אינו מועיל :

תשובה : כהנ' הטור בל"ה ס"ו לב ה"ל ויש שלוקחין עור עז וחזק וכופלין אותו לטנים
 והוחכים צכפל העליון קצב ונרובע וכו' והנשאר צעור הדק של הצמים מדי
 רוחות פושעים אותו הנה והנה צין שני הכפלים של עור העז וחיפרים אותו עושה וכו'
 עכ"ל הנה נולסון הזה של העור נשוע דלר"ך שיחפור עור הצית עם המעצרתא אכן הרי
 פני יאושע ז"ל בהל"ה ס"ו י' כהנ' ה"ל ואע"ג דכהנ' הטור ז"ל הנשאר ע"ז לדדים נשים
 אותו צין עור העז וכו' אין נראה כן מדברי הרא"ש והארכ"י שלא הזכירו זה כלל וגם הטור
 ז"ל לא כתבו לעיכובא אלא אם יתאר יעשה כן וכו' עכ"ל ומקצוע מדבריו דלא צעיק טיבת עור
 הצית צין צו הכפלים וכ"ש שא"ל להפור אותו עושה ולפ"ה מזה בנ"ד אצל קו קו גדולם
 על הרי פני יאושע ז"ל שא"ך כהנ' שאין נראה כן מדברי הרא"ש וכו' שלא הזכירו זה כלל והרי הרא"ש
 ז"ל צקוף הו הפילין כשהצית קדר עשיית הצמים כהנ' כן בהדיא כלסון הטור ונה צומל
 ומעט שכל לסון הטור הוא לסון עור אצ"ו הרא"ש ז"ל וא"ך אשתנויע ליה לסון הרא"ש ז"ל
 וא"כ מועיל כיון שכל חיליה דהרי פני יאושע נשום שלא הזכיר כן הרא"ש ולאחנהו רואים
 שהרא"ש הזכיר זה אין אהנהו יכולים לקטוף עליו זה ולתקל דאע"ג דלסון הרא"ש יחפרש
 כמו שפ"י הוא בלסון הטור ז"ל דלאו לעיכובא קאמר מ"ו נשוע מדבריו דנשום שלא ראה
 להרא"ש שזכר זה ופרש לו הטור כן אצל אן בדין דזכירו לראות להרא"ש שזכר זה אין לנו
 להקל : אה"ך ראינו שהצית הרי מ"א דברי הרי מ"ע ז"ל בצקס"ו אס אין החפירה בחוך
 הצית (ובדפוס כהנ' בחוך הכיס והיא היא : אש"ה) רק בחוך המעצרתא פקול עכ"ל וכו'
 מ"ע אינו נולו אללנו לראות הדברים צקס"ס אצל מ"ו לפע"ד כך פ"ו דברי הרמ"ע אס
 אין החפירה בחוך הצית ר"ל שלא חפר לדדי הצית הנשאר עם המעצרתא רק בחוך
 המעצרתא כלומר שחפירה היה בחוך המעצרתא דוקא ולא צעור של הצית הנשאר נכאן
 ומכאן ה"ו פקול זה הוא מונע כידון שלנו ופקל אותו הרמ"ע ז"ל ואע"ג דהרי מ"א דהס
 אותו וכו' ה"ל אצל צ"י צקס הרא"ש ורמ"י ונרדכי נשוע דלא צעיק חפירה בחוך הצית
 רק קטוף לצית עכ"ל הנה הוואה יראה דלפי סנה שלנו דסי"ת הו"א אינה דסי"ת כלל
 וא"ך דהרי מ"א הנין אותו הצקס אחרת דהרמ"ע ק"ל דהחפירה לכה"ל להיות בחוך הצית
 נשע

מונע והיא המעצרתא שסכל נקרא ומעצרתא ולפ"ו דברי הרמ"ע יחפרשו א"ך לאותם פעמים
 עור המעצרתא ון גוף הצמים עלמס וע"ו זה הרי מ"א ז"ל ודעה דבריו וכהנ' טעון הרא"ש
 וכו' נשוע דלא צעיק חפירה חוך הצית וכו' זהו הצבת המ"א ז"ל בדברי הרמ"ע ז"ל :
 ומיהו כל הוואה יראה שפ"ו שלנו בדברי הרמ"ע מוואה יותר מפי הרי מ"א ז"ל אצל מה
 נעשה כיון שספר הרמ"ע אינו נולו אללנו אפטר שאס נראה דבריו ז"ל בצקס"ס לא יחפרשו
 אלא בדברי הרי מ"א ז"ל והו' הירודע : וא"כ לפ"ה לפי הצבת דברי המ"א ז"ל לא דיבר בזה
 הרמ"ע ז"ל. צדקן שלנו כלל ומ"ו כבר כתבו למעלה שא"ך להקל ולח"ך מלאנו ראינו להגאון
 ר"ו בצ"ע שלו שפקל בדבריו ומנחנו של"ת דאע"ג דהצין דברי הרמ"ע ז"ל כדעת הרי מ"א
 ז"ל אפ"ה כהנ' עס צק"י לב קע"ו עו הו"ל ומ"ו לר"ך קיסיס עור הצית נחפשו ונכפל צין
 צו הכפלים של התיחורא צנקוס החפירה כדי שהמים החפירה גם צעור הנחפשו ון הצית
 שהוא נחשב כגוף הצית ומלא גוף הצית תפור בתיחורא ואס לאו פקיל שהרי הל"ו שחפלין
 יהיו תפורים והצמים הם נקראים הפילין לא התיחורא שמשני זה לר"ך לרבע גם גוף הצמים
 וכו' עכ"ל עיי"ש הרי דכהנ' בדבריו ועמ"ל קעים טעם נכון והלכתא כווא"ס ונשוע"ס :
 העולה ון האמור דהפילין אלו שא"ך עור הצמים שלהם תפור עם המעצרתא פקולים ולר
 יקאל יל"ינו משגיאות ומו"ן אכ"ר :

יב מעישה : שהיה ציני מורכו ועמ"ר הר"הג כווא"כ נשע חיים ז"ל שהכתיבה של חפילין
 היה יולאת חוך לבית ולא היה הצית מחזיק אותה שהיה קלר והצית
 הקופר עור אחר וקצב צו קצב כווא"כ הכתיבה והניח העור הנו צין התיחורא והמעצרתא
 והכניס צו מה שנקשר ון הכתיבה ותפר אותו עם התיחורא והמעצרתא וזה נעשה זה לפני
 מורכו הרמ"ע ז"ל ופקל זה החפילין וקצב דידים הי"נה ואמר שנקטנא לר"ך שחסיס כל
 הכתיבה בחוך הצית והם העור לא נקרא צית אלו דבריו ז"ל : ואחר כווא"כ שנים אחר פטיחה
 מורכו הרי ז"ל ראינו שזה הדבר מציאר בהדיא בהש"ל ז"ל צוק"ו חולין כהנ' ה"ל כ"ל ש"ס
 לוחות צאלו העושים הפרשיות גדולות צמ"ד צאופן שהפרשיות אינם מונחים כולם בצמים רק
 נקלח הפרשיות הם חוך התיחורא שפושין התיחורא גבוה נאלד רק יסרו שהפרשיות יסו
 כולם חוך הצית עכ"ל ושנחנו :

הלכות נטילת ידים

יג אחד שהיה לו מכה צידו אי ומחוך כך אינו יכול ליעול אותה בצביל הנהה אלא נוטל
 ידו אי ועמד השואל ושאל ע"ז דינו לענין צרכת על נט"י :

תשובה : לכאורה יש להצית ראיה שיצרך ענטי"י וק"ו הלבוש ז"ל דכתב צק"י
 קנט דהא דידו אחת צנצילה וידו אי צנצילה וכו' כו הרי הלבוש הו"ל
 דלכ"ע נוצרכין ענטי"י דמ"ו ידו אי היתה צנצילה וכו' עכ"ל עיי"ש מוכה מדבריו דאפי"ה אס
 לא נוטל אלא דוקא יד אי ג"כ נוצרך ענטי"י : מיהו אין זו ראיה כלל ד"ס לרחותה צפטיעות
 כאשר יראה הוואה : מיהו אה"ך ראינו ראיה צרוס דיצרך ענטי"י דכו מוכן ז"ל צק"י קב
 סי"ו א הו"ל היו נקוצין בצעודה וילא אי נהס להטיל מים נוטל ידו אי ששפשו צס וכו'
 כ"ל וכי עליו הרי מ"א ז"ל שם בצקס"ב הו"ל ולר"ך לצרך ענטי"י וכו' עכ"ל הרי בהדיא
 ד"ע"ג שאינו נוטל אלא דוקא ידו אי ג"כ נוצרך ענטי"י ואע"ג ד"ס אחרונים דפליגי על הרב
 מ"א ז"ל מ"ו לא פליגי אלא צעיקר הדין דק"ל דאן לר"ך צרכה אס ילא להטיל בחוך
 הקעודה אצל אס יש גוואל דנוטל ידו אחת כילחו ק"ל דנוצרך על נטילת ידים וזו ראיה
 שא"ך עליה חסובה :

הלכות תפלה

יד שארה : בני אדם שצאו לצה"כ ונלאו שהלבוש קיינו חפלת מנחה והם לא
 החפלו עדין מנחה והחפלו עם הלבוש ערבית ואה"ך נקספקו אס יחפלו
 מנחה כיון דעוד היום גדול או דילמא כיון שהחפלו ערבית א"כ עשאוהו לילה ואינם יכולים
 להחפלו [מר]

תשובה

לדבר זה איקור גמור הוא ואין צו שום היתר כלל דהא משנה ערוכה שכיח
 ולא צמון קיק ופ"י בגמ' ג' פירושים מהא עוף יש צרכי הים וכו' וה"ל
 משחא דקאלא ופירש"י טמן היולא ונגרעי לומר גפן וה"ל קיקין דיונה ופ"י הרמב"ם ז"ל
 בפ"י פשוטות שהיא טמן הנקי כדכונע צערי וכן פ"י הרמב"ם ז"ל ע"ס והר"ף והרמב"ם ז"ל
 הביאו כל הג' פירושים לומר שלטתם הילכתא כינהו וכן הרמב"ם ז"ל הביא טמן קיק קתם
 לומר כל הפירושים שפ"י צו ואע"ג דמק"ל לא להב' אלא לומר גפן וכן הטור ז"ל צמון
 רקד כצד הקי ק"ו זו פ"י כמ"ב ז"ל והכ"ה אותה צמון והגאון וה"ל ט"ו אותה צמון
 צמון דמשום שאינם מליים לג' אותה אצל לעולם אם המלא ינאל צעיר או אקור להדליק
 מהם דמורו לעיקר דיכא דאקורים ע"ש וכן הסכים ה"ו א"ר ז"ל וכן הסכים ה"ו א"ר ז"ל
 וכן הסכימו כו"ה ומהאחרונים ז"ל וצפרט שה"ו גאון עווינו הגאון היד"ל ז"ל הסכים כן צמון
 א"ל ק"י רקד אות א' כה"ו וה"ל ז"ל דמור ומק"ל ז"ל נקטו היתר מלי וה"ל לאיך ולענין
 דיכא ליכא פלוגתא וכו' ע"ש וה"ל מה שכתבו צערי פרק כן יש לצטל ונהגים :

י"ח שארה - הנשים אשר טדליקו כרות ונכחיים הם לרבות כל גזרתי לילך לנקום
 אחר אם מותר או אקור :

תשובה

זו ידוע שלרבות כל גזרתי צמון הוא איקורו ודרבנן כו"ש שוריים ז"ל בהגה
 קע"י י"ח וה"ל ואקור ליטע על קרון שהגוי ונהגיו צמון ונשים שנתחננו
 צמון גם שלא לחתוך זמורה עכ"ל ע"ש וה"ל איקורו ודרבנן וה"ל אקור לילך בגזרתי אפי'
 צמון ונ"הו לדבר מלוא מותר כו"ש מק"ל ז"ל צמון שצד דבר שאיקורו מ"ה"ס לא גזרו
 עליו צמון אם הוא דבר מלוא או דוחק גדול ע"ש מה הדין אין צו מחלוקת כלל וה"ל אם
 הליכה זו שהולכים הנשים הוא לדבר מלוא פשוט שהוא מותר ומה שלייתה על ש"ע קי"ו
 רקב קע"י מוצן ודרבנן שמועיל הנאי לנשים אלו צמון הדלקת הנרות שאינם מקבלים
 שבת בהדלקה ונשים זה יכולים לילך על הגזרתי זה אינו שיקוף סוף כשיקבלו הלבוש שבת
 צמון חזרים ונאקרים הנשים כו"ש מק"ל ז"ל ע"ס שהנאי מועיל עד שיאמר חמון צרכו ע"ש
 וה"ל אין הנאי מועיל כלום דהכף שאומרים הלבוש צרכו נאקרים ויתכן דכוונה דברך
 דהנשים הם וגייעים לנקום הפלס קידם שגייעו הלבוש לצרכו כגון שהנקום הוא קרוב ואם
 כך הוא כוונה דברך ודאי שמוותר גמור והגם טמן ז"ל כתב צ"ה צמון דלכו י"ל קנאל
 כתב שמועיל הנאי ולי"ל צמון אין מועיל מ"ה כיון שכתבו כ"ה קנאל אין כאן בית מייחוס
 ומה ששאלת עוד דלפעמים אינם מגיעים למחן הפלס עד אחר חשכה צ"ה אין כאן שאלה
 שמשמע הוא שאקור לעשות כן אפי' לדבר מלוא ונשים שהולכים צמון וה"ל אם החמילו
 צמון גם כן אקור ונשים שהולכים צמון :

י"ח

מוותר ישראל רופא אומן זה הרופא ונהגו שיש לו מותרת או ששמו אולמי דהיינו
 שיתן הסומכים וכך הנהגה שכל רופא יש לו חסד או שיעשה ויתן הסומכים והרופא
 יכתוב לו פיתחא צמון שלהם שכ"כ סומכים יתן לזה החולה ומה צמון עמוד הסואל
 ושאל אם מותר לילך אללו חולה שאצ"ס ציום שיק לרפואה אותו כיון דזה הרופא מוכרח
 לכתוב ציום שבת הפיתחא של הסומכים וה"ל כמלא דישראל עובר על לפני עור אור"י יש
 לדי היתר לזה וכתב"ה :

תשובה

הנה צדן זה לכאורה יש כמה לדדים להיתר ונציא כל לך ולד ונראה אם יש
 צו כחא דהיתרא ראשונה דאפשר לכתב צוה ונשים ל"ע דידוע דלפ"ע לא שייך
 אלא צמון כוס יין לנזיר דודאי יעשה אקור אצל הכה נ"י יאמר דזה הרופא צוה היום יתן
 לו רפואה של סומכים כדי שילטוך לכתוב שו"א יתן לו הרופא אחרת שא"ל לה סומכים וה"ל ליכא
 ל"ע כיון דאין מוכרח לכתוב אצל האומן דכריותא דא לא חשיבא דודאי ע"פ סכ"ו יתן לו
 סומכים וכיון דכוחן לו סומכים מוכרח שיכתוב והו"ל ל"ע והר"ה דגרסין בצד"ס דף קב רב
 אפי' הו"ל שהיא אצל וצ"ה לצי כו"ה א"ל רבי"ה הא איכא ל"ע לת"ו א"ל רוב עליהם
 להסקה כינהו וכתב הר"ן ע"ס רוב עליהם להסקה כינהו ואינו כמוכרו לעבוד ע"ז דהא איכא
 לעתלי בהיתרא וכל היכא לאיכא דנחלי תלין ע"כ ה"י שלא קנ"ך רב אפי' לנזיר שיער לצמון
 אלא

אלא דוקא ונשים דאיה ליה טענת רובא כדקאלמר דרוב עליהם להסקה ונשים דוקא ונשים רובא
 הא פלגא ופלגא חיישינן ונשים ל"ע וכ"ה הכא צמון דרוב ככל שיתן לו סומכים ומייטע וכן
 המייטע דאפשר דיתן לו תרופות אחרות בזה ודאי חיישינן ונשים ל"ע וכ"ה אפי' פלגא
 או אפי' מייטע לא חיישינן ונשים ל"ע כיון דאיכא לנחלי צמון כל דהו דליכא ל"ע תלין
 דהא דקנ"ך בגמ' רוב עליהם להסקה היינו ונשים דהאומן כך הוא דרוב עליהם להסקה אצל
 אפי' אפי' אם היה מייטע עליהם להסקה ג"כ היה מוכרו רב אפי' כיון דל"ע הוא
 איקורא דאורייתא ודאי קסיקא דאורייתא לחומרא וצמון שלא יתעסק המעסקש ונאלמו בהדיא
 לה"ו הנאורי ז"ל בצד"ס שכו"ן וז"ל ע"ס אקור ללמד להונון לעו"ה דצרכים הראויים
 לעבודתם שכל שאפשר שלא יזדמנו לו אלא על ידו נאלא עובר על ל"ע וכו' ומ"ה כל שיש
 לתלות להיתר תולין כל קרוב אותה העניינים לכך והוא שאמרו כאן ר"ה הו"ל שהיא אצל
 וכו' עכ"ל ה"י בהדיא ללא שרינן אלא דוקא צמון וכן נראה וכן הסוקי ע"ז דף ע"ו צמון
 אינו ע"ש וכן נראה כו"י ודרבנן חיישינן ע"ס ע"ז צמון וה"י כליה וכו' דכתבו וז"ל ונאל
 י"ל דהו"ל ק"י דוקא דה"י יש לך לתלות שלל"ך שנה אחרת הוא קונה וכו' עכ"ל ע"ש
 ה"י בהדיא דאע"ג דצמון איכא לנחלי אפי' אקור ונשים דרובא לאותה חשכה צמון ל"ה
 ע"ש וה"י זו ראה שאין עליה חשיבה היתר ש"ו הוא ר"ו צמון חשיבה לומר דלא שייך
 ל"ע אלא דוקא אם מייטע לו האיקור עלמו אצל צמון אינו מייטע לו האיקור עלמו אלא
 הוא הולך אללו כדי לרפואתו ומיילא כמ"ך מוכה ונשים הכתיבה אינו לך דש"י הנה גם
 זה אינו דהנה ונאלמו ראינו לתוקי ע"ס בצד"ס אפי' אקור וכו' וגם לה"י הנק"י בהידוקי
 לצדדים ע"ס דכתבו וז"ל כי נאכאן ללמוד שאקור להלוות לגויים ונשים לל"ך צמון א"ל או לל"ך
 וכו' ונשים וכו' עכ"ל ע"ש ה"י בהדיא דאקור להלוות ונשים דאע"ג דהנשים עלמם
 אינו האיקור עלמו אלא גרומים האיקור אפי' אקור וכו' צמון דזה החולה גורם לו אקור
 הכתיבה ה"י דאקור ונשים ל"ע עוד יש לנו היתר ג' דזה הרופא אינו כותב כתיבה אקורית
 אלא כותב כתב חבלי וכו' ונאלמו ראינו להג"ה ש"ה וזהו סת"ו דכתב ולחות שלהם אינו
 אקור אלא ודרבנן ע"ש וה"ל דזה האיקור אינו אלא ודרבנן מותר בחולה שאצ"ס דאע"ג
 דמדרבנן וכן ז"ל צמון ה"י שבת ק"י שבת קע"י י"ו נראה דבהל"ה שאצ"ס לא שרינן
 איקור דרבנן אלא דוקא צמון צמון אפי' היינו דוקא אם עוברים על אקור דרבנן
 צידים כו"ש ע"ס ולחלל עליו ישראל באיקור דרבנן צידים יש מותרים וכו' ע"ש ונשים דלא
 פליגי כל אומן רבנן דיש מותרים ויש אקורים אלא דוקא אם עובר צידים על אקור
 דרבנן אצל אם אינו עובר צידים מותר לכ"כ וכן ע"ש בהדיא ע"ס צמון ע"ש ואין להאריך
 בצדדים פשוטים וה"ל כיון דאיקור זה דל"ע הוא אקור דרבנן צמון שלהם וזה
 החולה אינו עושה אקור צידים אלא גורם ל"ע זה ודאי מותר גמור הוא ונציקרא ל"ה זה
 דל"ע חסדו אותו הפוקקים ל"ה שאין צו מעשה כו"ש ה"י אפי' דרבנן ונשים הלמוד ק"ו
 שו"א ונשים לה נשים וכן כו"ה ה"י עדות ש"ע ע"ש וה"ל לפ"ו מותר צמון ג"ס ז"ל דק"ו
 זו דהג"ה ה"י ה"י כו"ש ה"י אפי' צמון וכן נראה דעת וכן ז"ל פלג"ה הג"ה צמון ק"ו קפי חסד אותו
 כתב וכ"ה ודאורייתא ע"ש צמון ז"ל ואע"ג דה"י הסג"ה ז"ל צמון ק"ו קפי י"ל מוכח
 מדרבנן דכתב שלהם הוא ודרבנן ונשים לא שרינן שבת כל ה"י רבנן ונשים ק"ו רמ"ה
 ז"ל ומה גם דמדרבנן רמ"ה צמון ונשים דק"ל דמקרי כתיבה ודאורייתא חסד ללא פליג על
 וכן ז"ל ע"ס ועוד דכתב ע"ס צמון וז"ל ואין להכשיר ככתב אחר רק צמון עיגון ונשים
 דהתק וכו' ע"ש וה"ל ונשים הר"ה ז"ל וא"כ מוכרח דק"ל דמקרי ג"כ מדרבנן דה"ל
 פקול הוא ודאורייתא ה"ל מותר צמון עיגון אלא ודאי ק"ל דמקרי כתב ודאורייתא וכו' ו
 שכו"כ ה"י צמון ז"ל ע"ס לקי הר"ה ע"ש וה"ל ק"ו ל"ה צמון כתיבה אחרת הרמ"ה
 איקור דרבנן ואין לומר דהא דכתב ע"ס רמ"ה צמון צמון ק"ו דאינו רק ודרבנן אינו
 נשים הכתב אלא ונשים חשיבה לגוי שבות וכו' ע"ס ה"י א"ר דברי הסג"ה ז"ל ה"ל חסד
 דרבנן רמ"ה לא יתשרקו כן ועוד דרמ"ה צמון ע"ס כתב כן בהדיא ע"ס א"י דאיקור כתב

ומואן דקרי אפי' אדוך של עץ וכו' עכ"ל עיי"ש הרי דהרי ונתיי ז"ל פ"ו דזרי האגור דגם
 צמלה צעי חרי סנויי ופי' דזרי האגור של צולי הקערה היינו שידוך צהחית הקערה צמקוס
 יד המכסת לא שידוך צחוכה ואש"כ דצעי חרי סנויי אף גבי מלה גס הרי עו"ש ז"ל
 צמק"ה פ"ו דזרי וכן ז"ל ע"ש גבי מלה אצל נרקס הוא ציד של סבין כוונתו הוא שלריך
 להיות גם כן זה בקערה וזמן ז"ל קילר צמקוס וסוף חו"ש צפני זה בדין הפלפלין עיי"ש
 וא"כ לפ"ו כיון דצמלה צעי חרי סנויי לסי' מן ז"ל א"כ גם בדין הגרונות וכו' דהקערה
 אותה צחוקפתה צעי חרי סנויי ודלא כהגר"א ז"ל זהו מה שהראנו הרב ח"י יוסף חיים
 הי"ו וכן ראיתי להגאון א"ר ז"ל גם סק"ה פ"ו דזרי האגור כמו הרי ונתיי ז"ל דלאחר
 שדחה דזרי הו"א ז"ל כחז וז"ל ובאמת כשידוך צולי הקערה הוי סנוי כמו ציד הסבין
 רק שידוך צחוק הקערה האמת וכיולא צו לאפיקי צחוקפתה וזהו כוונת האגור עיי"ש הרי
 דהצין דזרי האגור ע"ש צולי הקערה היינו צמקוס היד ולעולם צעי חרי סנויי וא"כ הגר"א
 ז"ל הו"ל יחיד לגבי סבין תלתא הרי עו"ש וא"כ ונתיי והו' כרצו ולפי"ז גם כה"ל צעי חרי
 סנויי זהו מה שכתבתי לכאורה אצל לענ"ד כראש אחר המעשה דכילתו אשתמיט' להו' לו
 הרב שה"ל שהצמחו לעיל דהנה הוכחנו ונלשון שהצי"א וכן ז"ל צמ"י ון הקו וזן התירון
 סמוכנה דצמד סנוייא קגי דלח"ה לא נקשה ודי גם התירון לא יצא והכל כו"ש לעיל
 והרואה יראה דיש מי שמתיר שבו האגור הוא ניהו יש מי שמתיר שכתב הש"ל דתרווייהו
 צמד ליטבא נקטי וכיון דלשון הרי' שה"ל מוכרח לווד דצמד סנוייא קגי כמו שהוכחנו לעיל וא"כ
 ע"ש הרי' שה"ל או צולי הקערה פירושו שידוך צחוק הקערה לא שידוך צהחיתיה צמקוס
 יד אלא פירושה שידוך צחוכה ציד המכסת והוי חד סנוי כמו קתא דקכינא ולא תוכל
 לפרש דזרי שה"ל כהצנת הרבנים ז"ל דא"כ לא נקשה ודי וא"כ ונתיי דזרי האגור ג"כ
 מוכרח לפ"ו אהו' כמו שה"ל דתרווייהו חד ליטבא ודלא כהרצנים הו"ל ואלו הרבנים הנו'
 פ"ו רואים דזרי הרי' שה"ל צדוכתיה צדאי הגמור לא הו' מפרשי הכי' אחר' ונל"ו
 ראינו תנא דעסיי' ליה להגר"א ז"ל אדוכינו הרש"א ז"ל צמ"דקו לוקי טבת צפי' הולין
 דף קמ"א ד"ה הרי' פלפלי' מידק חדא חדא וכו' יש מי שפירשה צ"ע והרב אלפסי פ"ו
 צבתה וכו' ובהדיא חנן צחוקפתה אין כוונתן את המלה וכו' אצל נרקס הוא ציד של
 סבין וכו' אין נרקסין דבילה וגרונות וכו' לפני הזקנים אצל נרקס הוא צעץ הסבין וכו'
 ואינו מושג אלוהא אפי' צבתה צמקוס קרי והכא לא אסר ר"י אלא צמ"לי דלריבי לנידק עפי'
 וכו' עכ"ל עיי"ש הרי' בהדיא דהרש"א ז"ל חילק צין מלה לפלפלין וכו"ש הגר"א ודבר הו'
 צפיהו אמת דכיון לדברי הרש"א ז"ל ודלא כהרצנים הנו' ולענ"ד דהו"ו צמ"כא וזהו טבת
 דין כ' רמז לדברי הרש"א האלו דאחר שהצי"א הגמ' דפו' הולין אר"י הרי' פלפלי' וכו' כחז
 וז"ל וכן כתבו הרמב"ם והרש"א ז"ל וכתבו חוקפתה דתניא אין כוונתן את המלה וכו'
 עכ"ל והם דזרי הרש"א הנו' צחוקפתה דהצי"א דזרי החוקי' הנו' ונשע"ק דל"הו"ו כוונתה
 וכן נל"הו צהדיא להגאון רמ"א ז"ל דמ"ה הארוך ק"ו טבא קע"ו צ דצחיתיה הצי"א דזרי
 הצי"א שהצי"א דזרי הרמב"ם דצעי חרי סנויי ואש"כ הצי"א דזרי האגור וכו' וז"ל כחז האגור
 יש מי שמתיר לדוך מלה צבתה צמקוס אף צולי הקערה וה"ה לפלפלין והכלבו כחז
 דמלה כיון שדרכו להדק אהו' כך צחוק ע"ג שלחן הלכך צעי סנוי וכו' והו"ו פ"כא כחז
 כדברי האגור דצמקא דקכינא קרי וכ"כ צמ"הל וכו' עכ"ל רמ"א דמ"ה הרי' בהדיא דהצין
 דזרי האגור דקתא דקכינא לחודה ומהי ועוד הסויה דזרי האגור לדברי ש"הל ונשע"ק
 דקניסה צמקוסן או וכו"ש לעיל דצמקוס חד קגי ועוד וזהו שבו רמ"א דהו"ו כחז
 כדברי האגור ולא נל"הו להו"ו שזכר וזהו כלום אלא דוקא הצי"א החוקפתה אלא ודאי
 ונשע"ק ודברי רמ"א דהחוקפתה לא החפץ אלא כפשוטה דמ"ה דקתא צחוקפתה אצל נרקס
 הוא ציד של סבין וכו' היינו דוקא ואפי' צחוק המכסת ודלא כמו ספי' ונתיי ז"ל ונתיי
 כיון דהו"ו הצי"א החוקפתה כלותה ונשע"ק דהכי ק"ל כדברי האגור ונתיי ז"ל דצמקוס חד קגי
 וספי' כחז רמ"א דהו"ו כדברי האגור וא"כ לפ"ו גם וירן צמ"ע דהעתיק דזרי החוקפתה
 צמקוס ה' גבי מלה ונשע"ק דק"ל לפי הצנת רמ"א דקתא דקכינא דוקא וצמקוס חד קגי וא"כ

קו והלא צמקוס ז' גבי פלפלין כחז דצעי חרי סנויי אלא ודאי מוכרח לווד דמלה סא"י
 וכו"ש הגר"א ז"ל והכל כו"ש לעיל וא"כ כיון דכל הראשונים הנו' ז"ל הרי ק"ל זכינו
 לדין דצמ"ד הנכח לדוכא דצמקוס חד קגי דכדון שלבו דומה למלה וכו"ש. והרב המובהק
 ח"י יוסף חיים כו"ו הנו"ל פסק דין דיבת המערים הכתוב צמלה ודלא לאוסרו וסוס
 צבין וכו"ש הרמב"ם ז"ל צמ"ה מה"ש דין ו הו"ל ולא גבנו ועשאו גבינה חייב וסוס צונה
 שכל העקבץ חלק אל חלק ודבץ הכל עד שיעשו גוף או ה"ו דומה לצבין וכו' ע"כ והשחא
 גם הכא דיבת המערים ואגוזים טדך אותם עד שיהיו ככללים יחד זמ"ז כמו עיקה ה"ו
 דומה לצבין ואסור עכ"ל כו"ו. ואחר שהפיש ראינו להרי' ונ"א ז"ל צמ"י טו סק"י דכחז
 דלא נוקרי צונה דומן ז"ל גם צמ"ע קע"ו י' כחז וז"ל המקבץ דבילה ועשה מונו עגולים
 או טקבץ תאנים והכניס הסבל צהס עד שנתקבלו גוף או ה"ו תולדה מענר וחי"ב וכן
 כל כיוולא צז" עכ"ל וכן ז"ל וכו' הרי' ונ"א ז"ל גם צמק"ו וז"ל ונ"א דלנוס לא יחייב
 צזה ע"ס צונה וכו"ש סק"י קע"ו גבי המגבן וז"ל דלא נוקרי צונה אלא כמ"כיון
 ליפוחו ולהקטו עכ"ל וא"כ ה"כ לא נוקרי צונה. ועוד נל"הו למה"כ דוד עכ"ל ז"ל
 וסוף פ"ו על הרמב"ם ז"ל טבתה צמ"ה וז"ל המקבץ דבילה וכו' ומה שאין אנו נחייבים
 אהו' וסוס צונה כו"ש למעלה שכל המקבץ גופים חלוקים ועשאו גוף או שחייב וסוס
 צונה היינו וסוס סבין שהוא גדולי קרקע יותר יש לדמותו לענער ואף שהוא לקולא
 דהבינה כל שהוא אצל בגבינה דלא סייך עיוור ונחייבין ליה וסוס צונה עכ"ל וא"כ
 ה"כ דכוותה הרי' לך קני חילוקים חילוק הו"א וחילוק דמ"ע דלא סייך הכא
 וסוס צונה ויהו' אע"ג דלכלנו מאיסור צונה נבלנו צאיסור אחר והוא איסור מענר
 כו"ש הרמב"ם וזמן ז"ל דהמקבץ דבילה וכו' עד שנתקבלו גוף או הרי' זה תולדה
 מענר וכו' וה"כ דכוותה. ולכא"ו אין צזה וסוס מענר כו"ש דזרי האשכנזים ז"ל
 ומכללם הרי' ונ"א ז"ל צמ"י טו סק"י ומה ע"ג וכן ה"כ ז"ל דלא סייך מענר אלא צמקוס
 גידולו עיי"ש והכא לאו נקיס גדולו הוא ויהו' דזרי וכן ז"ל קתרא' ניהו' וכו' שהאריך
 צזה הרי' על אורות ז"ל דף כה ע"ד עיי"ש גם דזרי הרמב"ם ז"ל א"א ליצבס
 כו"ש הרי' הנו' גם עיי'ן להרי' נשע"ק אדם כלל יג הו' טבת קע"ו א' מה שהאריך דע"ה
 הרמב"ם צאופן טו הסברא דאין מענר אלא צמקוס גידולו צדעה וכן ז"ל גם לסי'
 הרמב"ם א"א לעמוד עליה א"ך שיהיה אף אס' כמ"ה טו הקי' אמתיה ה"א דאין
 מענר אלא צמקוס גידולו ומה אשכר לווד דאיסורא דרבנן איכא אף שלא צמקוס
 גידולו וכו' שכתבם צזה הרי' ע"א טס דף כו' ע"א ולא הכריע גם הגאון כ"ו
 ז"ל צמ"י טע קע"ו טו כו' וז"ל וי"א דהמדבץ פירות עד שיעשו גוף או חייב וסוס מענר
 אפי' שלא צמקוס גידולם כגון המקבץ דבילה וכו' או טקבץ תאנים ועשאו גוף או וכו'
 ויש להחמיר בדבריהם עכ"ל ואנחנו לא נדע מה נעשה לטב המנהג ונאמרו חכמי הסיצה
 הי"ו דאין צזה וסוס מענר כיון דאוכלו לאלתר וכו' ונתיי צדין צורר צמ"י טיט
 ואין לווד דדוקא צדין צורר לאלתר קרי אצל לא צדין אחר דהא נל"הו לרב"א ז"ל
 שצי"א וכן הצי"א ק"ו טבא טלמד וזהו לדין עומן וכו"ש לעיל וכן נכתב הרי' טל אורות
 ז"ל צדף לה ע"ד ופשיע' לה מה"א דהרש"א ז"ל עיי"ש וכן הצי"א הרי' ט"א צדף כו' ע"ג
 מהגאון רמ"א ז"ל צד"ה ק"ו הרי"א נשט מה"א ונפראג ז"ל דכחז וז"ל גבי אגוזים כ"ל
 דדוקא לטבס ולהכניס בקליפותיהם עד שהרצ אצל להוליא האוכל ומה הו' דש' ונאחר
 דאינו רולה לאכול לאלתר כמו שכתבאר לעיל צמ"י טע עכ"ל ונשע"ק דגם צדבר שהוא וסוס
 דם אס' אוכל לאלתר ומה עיי"ש וכ"כ הפרישה ז"ל טס צמ"י הרי"א נשט מה"א הנו'
 ע"ש וכן ונשע"ק ודברי הצ"ח ז"ל צמ"י טבא עיי"ש צאות ה' ועיי'ן להט"ו ז"ל צמ"י טד
 קק"ב וכ"כ הרי' אמת קדש ס"ב ק"ו דף טו ע"ד גבי דש' עיי"ש וכיון דהכי ונשע"ק וכל
 הני רבננה' דלאו דוקא צורר ס"ה כו"י גבי מענר כיון דלאכול לאלתר אין צו וסוס מענר
 כן הסכימו חכמי הסיצה הי"ו ומהי'ו צמקוס אפי' צמקוס המערים ואגוזים:
 גם לריכין אנו לעודעי שכתבנו לעיל גבי דיבת עלס דצמקוס או קגי והבאנו ראיה ודברי
 סק"י ט

וישגב בזה דברי חזקוני וקצתו כי ודברי חזקוני דלא והלמודא דייק . אבל תי' זה
 כל הדין הלכות ז"ל כבר דחאו סרו ל"ח ז"ל קס דבגמ' דידן עמי חמיד קס מוכח באקטניס
 מיידי ד"ס להוק לניחחו ואמ"ס קגי ל"ס בהקתחא דקתו סס דידן וקפיכס דניס ועוד
 דבהדיא אמרינן ססס דלוחו תלמוד אקטניס סוס ואמ"ס אס קסך נסמיס מוחר ודכווחא גבי
 י"ן קניוס סס ווס ק"ו גדולס על סרז הלכות ז"ל וכתב עליו סרו ל"ח קס דללו סיס כווס
 הגמ' קס דמקו תמיד לא סיס מפרש כן נעמט דלמ"ס באקטניס יכול לקחות וליחן לו ע"י
 קתוס סס ודלס כהני הלכות ז"ל וכן הגאון א"ר בוס סס"ו דסס דברי הלכות ז"ל וססס
 להברי הל"ח ז"ל ע"י"ס ואס כן סדרל ק"ו לדוכחל' ות"י הל"ח קס דסל דלמודינן צבדייחל דוק'
 ד"ל סלל יסחס ויחן להצירו וכו' סיינו אס לא קינח מקוס ססס דיי' או קסך נסמיס אכל אס קינח
 צי"ן וקסך צמיס יכול ליחן וברייתל דע"ל לא סייס למחכי תקנתל אכל ברייתל דמקו חמיד חכי
 הקתחל וכל פליגי ומקן ז"ל דכתב צקע"י י' סלל יסחס ויחן להצירו סיינו אס לא קינח וקסך על סע"י
 כז דקס כתב דלס קינח צי"ן או קסך נעמיס יכול ליחן וליכא ק"ו כלל כן סידן הל"ח ז"ל
 וככרלס סססס"ס עמו סרו א"ר קס וכ"כ סרו נל"מ"ר בוס סס"ו סק"י"ל סדברי הל"ח יוסר
 ככניס צקוניס הגמ' ע"י"ס ונע"ג סכתב סרו נל"מ"ר עוקתמנוס דברי חזקוני וכן ז"ל צק"ע לא
 נקטנע סכי סרוסל ינחס דלין סלמנו אסו וסקי ססקס על דברי חזקוני ז"ל דל"כ סרו"ל לונן
 ז"ל לומר סס דלס יחן להצירו בלל קתוס וכו' ונעמיס לריך קיסמוך וכו' וסו לא סיס לריך
 לכתוב סע"י כז וכו' ע"י"ס זס אינ"ס ק"ו כלל דלכו סל חזקוני ז"ל צק"ע לכתוב כל דין כונו
 ססעתיקו אסו בעליו סל אסו דידן ובקע"י י' סעמיס דברי חזקוני וק"ו ד"ל ובקע"י כז סעמיס
 דברי חזקוני נעס גמ' דילן . וס ידוע ונפורקס דכן דרכו סל חזקוני ז"ל ו"כ צקע"י י' סעמיס
 לקון מד"ל וכל סס לעשות דקמך על קע"י כז . גס נס סעסס סלוקיס עוד סרז נל"מ"ר לא
 ניחכו להאמר וכו' ססע"י סרו ז"ל על דברי סעקונייס סס"ס דמקו תמיד לין נקוס
 להלוקיס סלו ע"י"ס . לין סיסיס סעולס עכל סלמודי דלין לקחות וליחן להצירו אכל אס
 מקנח צי"ן וסופך צמיס יכול ליחן זסו סדין הגמור . וסע"י בוס סס"ו סקס"ס כתב וז"ל
 אכל חכי ר"י"י צק"ו לוחל ר"ל הגדול ססס"י מלד מלסחוס נעס סע"י חצירו סמול יס לו
 לזיס חולי צחך גופו ויולל רוס נפיו ללוחו ס"י"ר ונרלס דע"ל ג"כ סכנת נפשות וכו'
 עכ"ל וקי ע"י דסל בגמ' אמר דלס ספך מן סמיס יכול לקחות וס ספך לוחל ר"ל הגדול
 דעמל יס לו לזיס חולי וסלל לזיס רוס נפיו ולין מניח בגמ' לקחות אחר סספך וקי זו
 הגאון סס"ג"ר לוח יס הביא לוחס נעס סרו רגל יס"ס ע"י"ס וסכיס לוחס בל"ע ולכאוריס
 דקוסי"ל זו יכוליס להרץ לוחס כנקל דלמסר דכיון סספך נעמו סולך לוחו סרוס סל פיו וסחולי
 בלוחס ספיכס אכל ססיכס היילל זו סקי סל סמיס אכל יס ק"ו מן סיי"ן סלמנו בגמ' סלס
 קינח נקוס ססס יכול ליחן להצירו וקי וסלל סייסינן סמל יס צו חולי ויולל רוס נפיו ונח
 נסכי קתוס ססס ולין סע"י ססס ללוחל ר"ל הגדול כיון ססי"ל ספך הגמ' וסרו א"ר ז"ל
 סנגיס בוס ות"י לוחס בנכון דלסולס סייסינן ללוחל ר"ל הגדול וסיינו דוקל בקתס אדס
 סלין סלמנו מניכיס צו דעמל יס לו לזיס חולי צחך גופו ונע"י"ס ונע"י"ס סלל לקחות נעמו
 אכל סגמ' ליי"י בלדס סלמנו מניכיס צו וקיס לן בננניס סלל יס לו חולי צחך גופו ולא
 יס ססס אלא דוקל נקוס נילוס ע"י"ס סלמנו סגמ' דקי בקתוס סס ולין ססיכס סוס לוס
 וסרז נע"י"ס ז"ל צק"ס סילק סילק אחר דלס נסלר בכוס סרזס י"ן לא סייסינן לסקנ"ס
 אכל אס נסלר נעט י"ן בכוס סייסינן ע"י"ס . ובנוח"ו סרו דלס נסלר סרזס י"ן
 אסו רוס ס"י"ל נע"י יבעל סרז אכל אס נסלר נעט י"ן לא יחצטל וסיסינן לסקנ"ס .
 וצ"ס לא יס ק"ו נלוחל ר"ל הגדול על גמ' דידן :

והרואס יכאס דתי' הגאון א"ר ז"ל יתייבב על סלז יוסר נתי' הגאון נע"י ז"ל סעולס
 מן סלמודי דלין לקחות וליחן להצירו וס נקנח נקוס ססס יכול ליחן וסיינו
 דוקל אס מניכ בנצרו סלל יס צו חולי אכל אס לין מניכיס צו לין לקחות . ולעמ
 סע"י"ס אס נסלר סרזס י"ן בכוס י"ן צכוס יכול לקחות אס"י אס לין מניכ . כמזור לנע"י"ס דכתב
 נע"י ז"ל ק"ו ערל קע"י יד וז"ל אס לא טעס הנקדס נעטס או מן סעקונין כמלל לוגמ'ו
 ילל

ילל וכו' חונס מליס מן סמוצח סיעטמו כולס וי"ל דכיון סדין כולס טעמו סמלל לוגמ'ו
 יללו וקי ע"י"ס וקי ס"י וסרי לעיל צק"י קע כחצ סלל יסחס ויחן להצירו ולין
 כוחצ כלין סמללוס מן סמוצח סיעטמו כולס והלל איכל סכנס צדכר זסו עס ק"ו לכ"רס אכל
 סלמנו ליכא ק"ו כלל דעקן ז"ל מיידי על מנחג ססיס ביעיס סכל או חופס סכוס צידו סכל
 או טועס וכוכוו כונו סלנו עוקיס בליל סקס זסו עס סלמודי מליס מן סמוצח
 סיעטמו כולס ולא קלי על כוס צע"ס סיעטמו כולס נעמו דוס סדין סביא אסו צב"י ז"ל
 נסרל"ס צק"י סססיס דך קו גבי עובדל דכז אסי דל"ל ליקדס לן נר קידוסל רכס וכו'
 וקס כל או סיס כוכו צידו סעליכו ללוחו סבל דגמין וסחי קודס רב אסי סמקדס וליך
 אספר זס הלל כל או סיס חופס כוס צידו וכן ל"י בהדיא סס צכרל"ס ז"ל צ"י ע"י"ס ק"י
 עז וז"ל ולא פליגי סל דל"מ אכל וכו' ונח דלמ"ר רי"צ"ל ס"ס לכל או ולו כוס צידו וססחל
 ניחל סכל כססיס כוכו צידו וכו' ונע"י"ס סלין לריכיס לקחות לכתמי מילל לריכיס לקחות
 וכו' עכ"ל סרי בהדיא סדין זס סכתב . עקן דמללוס מן סמוצח סיעטמו כולס סרו נוקרו מן
 סרל"ס ז"ל וסרל"ס ז"ל בהדיא כחצ ס"ס לכל או ולו כוס צידו וליכא אס"י ר"ס ק"ו . או
 כלמ"ר דסל דקלמ"ר מליס סיעטמו כולס סיינו סיספוך לכוקות סבידס ססס ריקניס ויסחו
 וכמ"ס סס עקן צקע"י גו לא יעטמו סמוקונין וכו' וסס סס זקוקיס לכוכו סוסך נעמו
 לכוקות סבידס ריקניס או סגוניס וכו' ע"י"ס ו"כ לפ"י ליכא נקוס מילוס וס"י לק"ו ר"ל
 הגדול לין סספך כלל לכופך ממונו לכוקות סבידס קודס סיסחס סרו כמ"ס עקן צב"י ע"י"ס
 ולין כלין לא ק"ו ולא ססיכס כלל ועיקר . וכל ע"י"ס סרו לפי סלמנו דעקן מיידי דכל או
 כוכו לפכיו או סופך לכוכו סבידס ריקניס קודס סיסחס אכל אס"י לי כע"ל דלריך לקחות
 עוכס סמוצך אס"י אחר ססחס סרו נעמו נקוס סרז . מליס ונע"י עקן מללוס מן סמוצח
 סיעטמו כולס סיינו עוכס סמוצך אחר ססחס וכונו סכ"כ סע"י ז"ל צק"י ספז בסק"ד דלס
 לין כוס אכל לעצרך על ככסס יסחו אחריס עוכס פגוס כיון סככר טעס סמוצך נעמו וכו'
 ע"י"ס וליכא ק"ו נק"י קע דלין לקחות נוכס ססחס סרזו דכ"ל מיידי אחר קתוס סס דככר
 גילת לנו עקן ז"ל צק"י קע אחר ססייחך קנח נקוס נסיקת סס וכו' ו"כ זס ידוע דכל
 נקוס סלריך ליחן להצירו יקנח נקוס ססס וסכ"ל גבי קידוס וגי כוס צמנו"ו דכתב סלריך
 ליחן להצירו ג"כ אחר קתוס ססס ולין כלין ססייחל כלל . ונכ"י ניחל כמי מ"ס צק"י ברכוס
 דך כל דברי כוס סל צכנס דעסגרו בננסס ללכ"י ציחו וכן ססך עקן ז"ל צק"ע ק"י ספז
 סע"י ד דעסגרו ללסחו ססחס נעמו ע"י"ס וכן מלינו בגמ' סס סביא עובדל דילחל דעולל
 ססס וסל"ך נחן לרז כחמן וסל"ך א"ל ס"ס צד"ר לילחל וכו' ע"י"ס ונכ"י קסס דסל ק"י"ל
 דלין לקחות אחר סרזו אלא ע"כ ל"ל דוס סיס אחר קתוס סס וכמ"ס וכת"י סרו ל"ח ז"ל
 דכן ססיינו עליו סלמנו ז"ל . וכ"ס דוס סוי ק"ו על סע"י ז"ל דסס צק"י קע ססס
 ללוחל ר"ל הגדול וליך סכל צק"י ספז בסק"ס כחצ דע"כ יסחו אחריס עוכס פגוס ולא
 ססס ללוחל ר"ל הגדול גס ק"ו עליו וססי"ל דעולל וילחל דליך אחר ססחס נחן לרז כחמן
 וס סיס רולל רב כחמן לסדורי לילחל וגס אמרינן סעסגרו ללסחו ססחס ולא סייסינן
 ללוחל ר"ל הגדול ול"ל כונו ססי"ו סרו א"ר ז"ל דכל צע"ס דע צו אסחו סלל יס צו
 חולי גס רב כחמן וילחל סו ידעי בעולל סלל יס צו חולי וליכא ק"ו . סדין דלסחן עלס
 דעל סדין סגמור לא יס לא ססיכס ולא ק"ו כלל ועיקר . אכל כמזור על סמוצך סלנו
 סלמנו כוסגיס דלמ"ר ססחס סמקדס נלל לוגמ'ו סיסן אסו להצירו ויסזור על כל סמוקונין
 ויעטמו מלוחו סכוס כולס וס ספך סדין סגמור סלל יסחס ויחן להצירו ולמס לא סייסינן
 ללכעניס וליכ"ל דע"ס ויצול לידי סכנס נקוס מילוס כמ"ס סלכות ז"ל וסע"י ונ"ל ז"ל
 ולקי ר"ל הגדול סייסינן סיצול לו חולי ע"י רוס פיו ולכל סדעו"ס לא יתייבב מנחג סלנו
 דלק"ו סל"ח ז"ל דקי בקתוס ססס סכל לא עבדי קתוס סס ולקי סע"י"ס ד"ס ספרס צ"ן רב
 נעטס סכל לא יסלר בכוס אלא נעט כיון דלריך דסמקדס יסחס מלל לוגמ'ו לא יסלר
 בכוס אלא נעט נעט ו"ל לק"ו סגאון א"ר ז"ל דסולך דנעכירו סלל יס צו חולי סרי וסכ"ל
 נקסמל סמקדס סרו נקדס לבני ציחו וקדו"ו וסס ידעיס צו סלל יס צו חולי ונח

נקסרז

צקוכס דף לח ע"ז צד"ה הוא אומר וכו' וספי כן על אלה ה' הוקיעם לא והיכלו דמות
לפוסקו בצביל שאמרוהו צו בני אדם וא"כ צוה המזמור אין לתרן כן . ואמר החיפוש
"אלאנו ראינו צמ"א ואל סיי הכב קק"א שהביא משם הכלצו לדיקור זה דוקא צפרקה
וכביאים אצל בכחוצים אין להקפיד וכו' עיין שם וללא כפי התקפות ואם כן צעירנו כהגו
כלצו ז"ל ואין לפקפק :

ל' א"ס יצרך צרכה לצנה ציחיד או ינחין עד קטיסה עשרה :

תשובה . א"ל להמתין על עשרה אלא יצרך ציחיד כמ"ס הרי כקת ישראל דף יא ע"ד
והביא ראה ויהי צרכי א"י סיי א שהביא ראה נגמתי ר"ה כי זרזים
"קדימים לנלות קודם לרוב עם הדת ואלך עיי"ש וכ"כ הרב חיי אדם הו צרכות כלל קס
ס"י ו ובקע"י יא כתב דעלטה סוי רוב :

ל' שאלה . הבלה ואלך גוין נעיר הנכאן . אחריו סבאך הנכאן הס כמו של צגלד
צלוכה ובקיינניו יש צס קנוי או סעסלי האחריו ללד ועלה ללד הסומס עולה צו

אלצעות כמו של צני אדם ונמין האחריו ויולל צהארו או כמו עשרה או ע"ו אלצעות וסס
ארכים וסס קלרים וס דינו של אחריו זה אם כסר או פקול וסיהודים סצעיר הנכאן
קולחים וצביאים אחרונים ועלרים אצל הס פקולים וסעת הדרך וגס לפעמים יבואו
האחרונים וסלרים צמו"הט וסעת אלו הסיצות צמד סקולל וסאל אם יכולים ללאה צאלו
האחרונים של סעיר ולצרך עליסם או לאו :

תשובה . לכאורה יש להביא ראה וסא דל"י צג"ו קוכה דף לו ופקס צס"ע קיי
הרומ קע"י יש ש"ס גדלו צדפוק ועסאו כצין צרים אחרת פקול וכו' עיי"ש

וא"כ ס"כ סו"ל כעין צרים אחרת ועסו ל"ס צו ע"ו אלצעות קצציו ופקול . אצל יש
לדחות זה סרליס דדוקא ססס ועסו דלין האחרונים כך אצל סכא כיון דדרך האחרונים
שלסס כך יסכן ססול כסר . גס יש לדמות זה האחריו לסא דל"י ססס צקוף סקע"י ססס
עסאו דפי דפי כסר וס"כ סו"ל כסו דפי דפי וכסר . והרואה יראה ס"ס לדחות זה סרליס
ג"כ דססס גצ"י דפיס דפיס אין ססנוי כ"כ אצל אחריו זה ע"ס צו אלצעות סו"ל סנוי
ופקול . צאופן ס"ס ללדיס לכאן ולכאן ועדיין ספק צמקומו עווד . ו"ס להביא ראה וסא
דל"י ססס צג"ו ופקס צס"ע סס קע"י צ אחריו סס"ס דסינו סגדל סניס דצוקיס צצ"ו
כסר . וסגס ססרי כסות סו"רים סס נסססס אס סא דס"ס כסר סו"ל כגון סססססס זה
וסס סו"ד כססס דצוקיס יסד יולל צסס וסניס סדכר צססס עיי"ש וס"ו סרי סלצוס כסב
וס"ל סס"ס וסו"ל סגדלו סניס דצוקיס זס צוס כסריס ו"ס פוקלים דאחריו או אסר רססס
ולא סניס וסס דוסס לסניס עכ"ל וססנוס ודצריו צסדיס לקצרא רלסוכס דנוכסריס סיינו
כססס דצוקיס צצ"ו ויולל צסס וסססנויע ל"ס לסרו כס"ס ז"ל דצרי סלצוס . וא"כ ס"כ
אלו האחרונים סס כסריס וס"ס דס"ס דססס וסס סס"ס ססס סניס כסריס אפ"ס
כסריס כ"ס אחריו זס דסו"ל לורסו ככל האחרונים ודוקא צכאסו יש אלצעות דכסר . וס"ו
סרו"ס יראה ד"ס לדחות ראה זו . אצל אס"ך ראינו צערוך ערך ס"ס סכו וז"ל רצינו סאי
ז"ל אסר סס"ס סס"ס סני סניס סס סניס דצוקיס צצרייתן ולי ססו"ל צו סלליס סלוקיס
עלעסלס וססו"ריס ונלחנן כל ססו"ל כך ראינו קדמונינו אועריס צכאוסס אוחו זס סס"ס
עכ"ל וכ"כ ססס"ס ז"ל צחי קוכס דף לו עיי"ש וא"כ כפי ס"י ס"ו יש לדמות אחרונים
אלו לס"ס דס"ס צו סללין סלוקיס וססו"רין צקופן כ"ס אלו האחרונים דדוקא צכאסן יש
לסס אלו סלצעות דכסריס סס . ודצרי ססרוך וסס"ס"ס אלו ג"כ כסו"סו וס"ו כס"ס ז"ל :

[וזו ססו"ס סרצ ססו"סס ס"ך יוקף סייס ס"ו"ו]

ראיתי . אס ססאלס וסס אסר גסר עליס וסס וססו ססו"ל ססו"ל ססו"ל ססו"ל ססו"ל
סס"ס"ס סל עיר סככאן סכו . צסאלס ודין סס"ס לפי ס"ו רצינו סאי ז"ל
ססביאו ססרוך עו ס"ס וסס"ס"ס ז"ל צחי קוכס וככו דצ"ק ככו . וססס לכאורה כראה
ליונר צק"ד דאחרונים אלו סכו . צסאלס אין לסס סס"ר כלל יען כי ודאי גצ"י אחריו אין
לקמוך על סס"ס"ס ללדס ואין לסס"ר כי אס אוחס ע"ס לנו צסס קבלה עסס אחריו או
סאי

סאלו רואים ססס דו"סס וססס לאחרונים סל עיר אחרת ס"ס לסס קבלה צסס ססס כסריס
אצל כל אילן סלין לנו צו קבלה ססו"ל אילן סל אחריו וגס סירוסיו איכס דו"סס וסס
לאחרונים סל עקוס אחר ע"ס לנו קבלה צסס אין לסס"ר סירוסיו אע"פ סססנו רואין
ע"ס צסירוסיו סייני אחריו צכל דכר וס"ו כל ע"ס צסס סנוי או גדול אין להס"סס וסס"י
כי צסירוס האילנות יש סירוס ע"ס צסס סייני אחריו ועס כל זס אין כסס"סס אחריו וכן
יש כסס אחרונים ססס וס"ס"ס ו"ס צסס סייני אחריו וסס פקולים :

וגדולה וזו סס"ל סס עירנו צגלדל יע"א סרי אילן סקי דצ"ו ו"ס צו סייני אחריו
והואנו כמו אחריו וסס ורס סו"ל סו"ן וס"כ"ו יש קבלה סס עירנו דלין סירוס אלו סס
אחרונים ופקולים סס לגמרי וספילו אס יזדמן א"ס ססס אילן כולל צס אחריו כלל אין
נועלים ואלו אפ"י צלא צרכס סרי אע"ג דזס דצ"ו סו"ל סלס צכל סייני אחריו וסו"רו
כסו אחרונים סלנו ואין צו סס"ס על אחרונים סלנו כי אס צוס סס"ס"ס סלנו סס
עסוקיס וסס סו"ן וסס צכך סל"ל ידוע סו"ל ע"ס אחריו סו"ן ו"ס אחריו וסוק וסדכ"ל רוב
סס"ס"ס סס"ס"ס ס"ס צעולס סס סו"ל"ס וס"כ"ו סו"ל פקול . נע"ל סס"ס סס"ס"ס
סו"ל סלוי סקבלס וסס סדמן א"ס צוקוס או סלין סס קבלה כלל וס"ו אס רואה
סירוס סלין סל ססוקס ססו"ל סס דו"סס וססס לאחרונים סל עיר אחרת ע"ס לסס
קבלה סל כסרות או גס אלו כסריס וסס אין דו"סס טע"ס אע"פ סרו"סס צסס כל
סייני אחריו וס"ו כל ע"ס צכולס סנוי או וכו"ו אחרונים סכו . צסאלס ע"ס צכילס סנוי גדול סל"ל
נע"ל כסס לא צאחרונים ססו"ס"ס סלנו ולא צאחרונים ססו"ס"ס סל עיר אחרת אין להס"ר כי
אולי סס ו"ן סרי אסר כמו סרי דצ"ו סל עירנו יע"א ע"ס צו כל סייני אחריו וס"כ"ו
יש לנו קבלה סאינו אחריו ופקול או סו"ל סס אחרונים וס"ס"ס כי ססו"כ"ס סכ"ס
צכל עקוס . וסס סס"ס"ס אחריו סס"ס סיינו סס"ס"ס זס סו"ל גדל צלין סו"ל"ס
אחרונים כסריס גמוריס סלין צסס סנוי וססס סו"ל סו"ן אילן סל אחריו ורס
אחריו זס סדמן ס"ל"ל וסס"ס כך כדרך כל סילנות סלפע"סס וס"ל"ס צכלל סירוס"סס א"ס
פרי וסס"ס צרייתו וס"כ פרי זס סס"ס אין לנו צו ספק אס סו"ל אחריו או לאו וסס"ר
ססו"ל יולל וס"ל"ס סל אחריו סידוע וסו"ס"ס ורס צלו סו"ל להודיענו סל"ל כפקול אוחו וסס
סנוי צרייתו וס"ל"ס אחרונים אלו סל סככאן סכו . צסאלס ססס כל סירוס סלין סס יולל"ס
כך ולא ע"ס צסס ג"כ אחרונים עו"סס צלחי סנוי ולס"י וסס"ר סכולס סס כך יש לססססס
אולי סלין סלסס סו"ל אינו אילן סל אחריו וסס"ר סלין קבלה ללוחו עקוס צוס וגס סס"ס
סלו אין דו"סס וססס לאחרונים סל סס"ר וקיומות כי לא סמענו ע"ס צס"ס וקוס"ל אחרונים
כסריס כאלו סעולה צסס אלצעות כמו סל צני א"ס וס"ל האחריו ללד ועלה כמו עשרה או
ט"ו וס"כ א"ך נס"ר אלו האחרונים סל סככאן יע"א כי אולי סס פרי אסר כמו דצ"ו סל פס עירנו
יע"א ע"ס צו כל סייני אחריו וס"כ"ו יש לסס קבלה צו סאינו אחריו או סו"ל סס וס"כ"ס וס"ק"ס .

וכא"כ ס"כ סו"ל כעין צרים אחרת ועסאו כצין צרים אחרת פקול וכו' עיי"ש

לדחות זה סרליס דדוקא ססס ועסו דלין האחרונים כך אצל סכא כיון דדרך האחרונים
שלסס כך יסכן ססול כסר . גס יש לדמות זה האחריו לסא דל"י ססס צקוף סקע"י ססס
עסאו דפי דפי כסר וס"כ סו"ל כסו דפי דפי וכסר . והרואה יראה ס"ס לדחות זה סרליס
ג"כ דססס גצ"י דפיס דפיס אין ססנוי כ"כ אצל אחריו זה ע"ס צו אלצעות סו"ל סנוי
ופקול . צאופן ס"ס ללדיס לכאן ולכאן ועדיין ספק צמקומו עווד . ו"ס להביא ראה וסא
דל"י ססס צג"ו ופקס צס"ע סס קע"י צ אחריו סס"ס דסינו סגדל סניס דצוקיס צצ"ו
כסר . וסגס ססרי כסות סו"רים סס נסססס אס סא דס"ס כסר סו"ל כגון סססססס זה
וסס סו"ד כססס דצוקיס יסד יולל צסס וסניס סדכר צססס עיי"ש וס"ו סרי סלצוס כסב
וס"ל סס"ס וסו"ל סגדלו סניס דצוקיס זס צוס כסריס ו"ס פוקלים דאחריו או אסר רססס
ולא סניס וסס דוסס לסניס עכ"ל וססנוס ודצריו צסדיס לקצרא רלסוכס דנוכסריס סיינו
כססס דצוקיס צצ"ו ויולל צסס וסססנויע ל"ס לסרו כס"ס ז"ל דצרי סלצוס . וא"כ ס"כ
אלו האחרונים סס כסריס וס"ס דס"ס דססס וסס סס"ס ססס סניס כסריס אפ"ס
כסריס כ"ס אחריו זס דסו"ל לורסו ככל האחרונים ודוקא צכאסו יש אלצעות דכסר . וס"ו
סרו"ס יראה ד"ס לדחות ראה זו . אצל אס"ך ראינו צערוך ערך ס"ס סכו וז"ל רצינו סאי
ז"ל אסר סס"ס סס"ס סני סניס סס סניס דצוקיס צצרייתן ולי ססו"ל צו סלליס סלוקיס
עלעסלס וססו"ריס ונלחנן כל ססו"ל כך ראינו קדמונינו אועריס צכאוסס אוחו זס סס"ס
עכ"ל וכ"כ ססס"ס ז"ל צחי קוכס דף לו עיי"ש וא"כ כפי ס"י ס"ו יש לדמות אחרונים
אלו לס"ס דס"ס צו סללין סלוקיס וססו"רין צקופן כ"ס אלו האחרונים דדוקא צכאסן יש
לסס אלו סלצעות דכסריס סס . ודצרי ססרוך וסס"ס"ס אלו ג"כ כסו"סו וס"ו כס"ס ז"ל :

לכאורה יש להביא ראה וסא דל"י צג"ו קוכה דף לו ופקס צס"ע קיי

הרומ קע"י יש ש"ס גדלו צדפוק ועסאו כצין צרים אחרת פקול וכו' עיי"ש
וא"כ ס"כ סו"ל כעין צרים אחרת ועסו ל"ס צו ע"ו אלצעות קצציו ופקול . אצל יש
לדחות זה סרליס דדוקא ססס ועסו דלין האחרונים כך אצל סכא כיון דדרך האחרונים
שלסס כך יסכן ססול כסר . גס יש לדמות זה האחריו לסא דל"י ססס צקוף סקע"י ססס
עסאו דפי דפי כסר וס"כ סו"ל כסו דפי דפי וכסר . והרואה יראה ס"ס לדחות זה סרליס
ג"כ דססס גצ"י דפיס דפיס אין ססנוי כ"כ אצל אחריו זה ע"ס צו אלצעות סו"ל סנוי
ופקול . צאופן ס"ס ללדיס לכאן ולכאן ועדיין ספק צמקומו עווד . ו"ס להביא ראה וסא
דל"י ססס צג"ו ופקס צס"ע סס קע"י צ אחריו סס"ס דסינו סגדל סניס דצוקיס צצ"ו
כסר . וסגס ססרי כסות סו"רים סס נסססס אס סא דס"ס כסר סו"ל כגון סססססס זה
וסס סו"ד כססס דצוקיס יסד יולל צסס וסניס סדכר צססס עיי"ש וס"ו סרי סלצוס כסב
וס"ל סס"ס וסו"ל סגדלו סניס דצוקיס זס צוס כסריס ו"ס פוקלים דאחריו או אסר רססס
ולא סניס וסס דוסס לסניס עכ"ל וססנוס ודצריו צסדיס לקצרא רלסוכס דנוכסריס סיינו
כססס דצוקיס צצ"ו ויולל צסס וסססנויע ל"ס לסרו כס"ס ז"ל דצרי סלצוס . וא"כ ס"כ
אלו האחרונים סס כסריס וס"ס דס"ס דססס וסס סס"ס ססס סניס כסריס אפ"ס
כסריס כ"ס אחריו זס דסו"ל לורסו ככל האחרונים ודוקא צכאסו יש אלצעות דכסר . וס"ו
סרו"ס יראה ד"ס לדחות ראה זו . אצל אס"ך ראינו צערוך ערך ס"ס סכו וז"ל רצינו סאי
ז"ל אסר סס"ס סס"ס סני סניס סס סניס דצוקיס צצרייתן ולי ססו"ל צו סלליס סלוקיס
עלעסלס וססו"ריס ונלחנן כל ססו"ל כך ראינו קדמונינו אועריס צכאוסס אוחו זס סס"ס
עכ"ל וכ"כ ססס"ס ז"ל צחי קוכס דף לו עיי"ש וא"כ כפי ס"י ס"ו יש לדמות אחרונים
אלו לס"ס דס"ס צו סללין סלוקיס וססו"רין צקופן כ"ס אלו האחרונים דדוקא צכאסן יש
לסס אלו סלצעות דכסריס סס . ודצרי ססרוך וסס"ס"ס אלו ג"כ כסו"סו וס"ו כס"ס ז"ל :

[וזו ססו"ס סרצ ססו"סס ס"ך יוקף סייס ס"ו"ו]

ראיתי . אס ססאלס וסס אסר גסר עליס וסס וססו ססו"ל ססו"ל ססו"ל ססו"ל ססו"ל
סס"ס"ס סל עיר סככאן סכו . צסאלס ודין סס"ס לפי ס"ו רצינו סאי ז"ל
ססביאו ססרוך עו ס"ס וסס"ס"ס ז"ל צחי קוכס וככו דצ"ק ככו . וססס לכאורה כראה
ליונר צק"ד דאחרונים אלו סכו . צסאלס אין לסס סס"ר כלל יען כי ודאי גצ"י אחריו אין
לקמוך על סס"ס"ס ללדס ואין לסס"ר כי אס אוחס ע"ס לנו צסס קבלה עסס אחריו או
סאי

בשר זה אסור לקנות ומונו ואין לומר דיש להחיר שבשר הזה וכח דיש ספק אחר בגופו
 וסוף כי ספיקות בגופו חוץ מן הסערות דהוי גי ספיקות ולכ"ע מותר והוא דכתב
 מהרי"ק ש' ז"ל בשמות אלהי יעקב ק"י קים דלעת רש"י והרי"ף והרמב"ם ז"ל בעין שישפך
 כל המוח כמים ואם היה קלת מים צמח מחירים אפי' אם הוא מגולה ואינו מקיף אותו
 המוח ע"ש וא"כ לפ"ז ילא לנו קי אחר בגופו ספק אם השלפוחית היתה מגולה ואסור
 או היתה מכוסה ומותר ואח"כ שהיתה מגולה שאלה הלכה כהרי"ף ורש"י והרמב"ם דאפילו
 היתה מגולה מותר כיון דהמוח צעלמו לא נספך כמים והוא ק"ס בגופו ועוד אפי' אח"כ
 דאין סלו כרש"י והרי"ף דילמא זו המחוכה היא מבהמה אחרת ללא יס בה שלפוחית וכי
 מהרי"ק ש' ז"ל קס סכן קי סרד"ז ז"ל וכ"כ סרי וטעם יוסף ח"צ ח"ד ק"י השגי' וטעם
 הכיב"ט ע"ש זהו מה שהיה כלה להחיר לכאורה אבל מה נעשה שכבר קחם עלינו אח
 הדך סרי פרי"ם ז"ל בק"י לא ק"י ודח"ס דכרי סרד"ז ומהרי"ק ש' וכתב שאין בדברי
 הרי"ף והרמב"ם סכרע דבעין שישפך כל המוח כמים ע"ש וכתב רבינו המה"ר ש' בק"י
 לא אוח' ס שראוי לחוש שלא לעשות ספק וקבר"ה זו ט"ח סרד"ז להרי"ף והרמב"ם ע"ש
 וא"כ כיון שרבינו חיד"א ז"ל חש לה וכתב שאין לביטול ק"י וקבר"ה זו וי' יוכל לעשות ספק
 דבריו ולעשות ק"ס וקבר"ה זו וא"כ הבשר הזה עולמו בספק איסור :

כרם

הסדר זה הבשר וכח פרייתא אחריתא והוא דיש עוד ספק אחר בגופו חוץ מאלו
 שזכרנו והוא דכתב וכן ז"ל קס בק"י לא קע"י ב' וז"ל ואם נמלאו מים צחך
 הקרום ונחסק ומהמוח כשיעור המים אם המוח מקיף המים סביב וכו' עכ"ל וטעם שאם
 המוח שלם ולא נחסק ומונו כלום שאין בה ציה מייחוס ואף אם המים נוגלין כשרה וכן פ"י
 הע"ז ק"צ ונחטבו אחריו האחרונים ז"ל חוץ ופרי"ם ז"ל ע"ש וא"כ כיהוסף לנו
 ספק אחר דכ"ד כל המוחים סיו החוכים לחתיכות דקות ולא נודע אם הם שלימים או
 חקרים ויש ספק דהן שלימים אונס זה הספק אינו דהא כתב הר"ז ש' דהיינו דוקא
 בעים אחריו סבי דאם המוח שלם הגם המוח מגולים מותר אבל בשלפוחית לא אחריו
 הכי וגם אם המוח שלם ולא חקר מדי אם היא מגולה ונחטבין לה ע"ש וא"כ סכא
 כ"ד היא שלפוחית ובשלפוחית אין הפרש אם המוח שלם או חקר וכו' ספק זה חור
 ונעור דהגם דכ"ז ודע"מ סבי ק"ל וכו' מהרי"ק ש' וכו' ערך להם זהו הקע"י כתב
 שגם בשלפוחית לא נחטבו אלא דוקא בנחסק ומהמוח ועוד כתב סכן כלה מהגמות אשרי
 ז"ל ק"ד כלה המוחים הם חנוונים וכן השלפוחית וכבר האריך בהם הר"י עיני הכס"ן ז"ל
 בק"י ג' אוח' ט' והעלה דגם בשלפוחית סדין כן ומים ושלפוחית שמים הם ודלא כהט"ז ע"ש
 וא"כ לפ"ז יש לנו כי ספיקות בגופו חוץ מן הסערות ספק אם השלפוחית היתה מגולה
 אם לאו ואח"כ שהיתה מגולה שאלה לא נחסק ומהמוח כשיעור השלפוחית וסלכה כח"ד
 דגם בשלפוחית אחריו סבי וכן עשה ספק זה הגאון מהרי"ק ש' גאסלי יעקב ש' ע"ש ועוד
 ספק גי של הסערות וכיון שיש צבטר סוס גי ספיקות הוא מותר ומס גס דיש עוד
 סניף אחר הספק שזכרנו לעיל וטעם סרד"ז ומהרי"ק ש' דקבר"ה רש"י וסרי"ף והרמב"ם ק"ל
 דאם לא נספך המוח כמים אף השלפוחית מגולה מותר והגם דכתבנו לפיל דאין לעשות
 ספק מואת סקבר"ה וכו' קניף ויהא הוי ועל כן הבשר הזה מותר ועוד פרייתא אחריתא
 צבטר זה דכדון זה כיון דנחטב צבט הוי דכבן דמן סתורה ליכא איסור דהד צחרי צטיל
 כיון דהוי ויין צמינו כח"ע וכן ז"ל בק"י לא קע"י ב' ע"ש ואם לא הוי קבוע דמ"ה אינו
 אסור וטעם קבוע אלא דוקא כשיכר האיסור צונקונו כגון טי חיות מוכרת צטר סתורה
 ואי צטר כבילה וכל אי כיכר צונקונו ולקח וון הקביעות ואינו יודע זה סנקחא קבוע מ"ה
 ואסור צקפיקו אבל אם אין כיכר האיסור צונקונו זהו קבוע דכבן ואינו אסור מ"ה כחו
 סהאריך בהם הגאון פרי"ם צח"ד צב"ד ק"י ק"י קק"י ע"ש וא"כ כ"ד לא הוי אלא
 איסור דכבן חדא כיון דאיסור זה של המים לא כו' בגמ' כח"ע לעיל ואם חללה לגמס
 והאחר דזה מ"ה כחו שפקקו קלה ונחטבו היינו והכרנו דכרי"ס לעיל חדא דזה
 אינו ספק דודאי הוי דכבן כיון דלא כו' צב"ס ועוד אף יסיבנא לסו דילסו כיון שנתערב

חד צחרי סרי זה צטל מ"ה וחינו אסור אלא מדרבנן וא"כ סכא צין לכו וכן ז"ל צין לכו
 וכו"ס ז"ל סבטר סוס מותר דלכו וכן ז"ל סגס דק"ל דגם דכבן לא עבדין קצ"ס
 כח"ע לעיל וכו' כיון שלא נודע האיסור עד אחר שנתערב עבדין ק"ס ולפ"ז סב"ס כח"ע
 וכן ז"ל צב"י ק"י כו ע"ש וא"כ סכא צב"ד היתר גמור דלעת וכן ז"ל ואין צו ספקוס
 סכא לא נודע הספק של השלפוחית עד אחר שנתערב וכלו סבי ספיקות צח"ד וצטר זה
 מותר . אונס סגס דאנחנו קבלנו הוכחה וכן ז"ל מ"ה ויכ"י הוכחה אנחנו ולענין נעשה
 אין צנו כח לסורות כוונן ז"ל כיון סרוב האחרונים פליגי על וכן ז"ל וכו' סהאריך בהם
 סרי מהרי"ר סייס אצולעפי"א ז"ל צקי אהל יוסף ק"י כו דף וכו' ע"ש סהאריך וכה
 שאין לקמוך בהם על וכן ז"ל והגם דהרי אהל יוסף ז"ל קס צק"י ל לא ק"ל כוונס"א
 סנו וכתב דכוונן קי"ל מ"ה אנחנו חלוסי דעת אין צנו כח להכריע . צכס גס לכו מור"ס
 ז"ל סדה דכרי וכן ג"כ צטר זה מותר דהיו ס"ל דדוקא קי כחשון מן סתורה לא
 עבדין קצ"ס אבל דכבן עבדין וא"כ צטר זה מותר לכ"ע צין לכו וכן ז"ל צין לכו מור"ס
 ז"ל דלכו וכן לא נודע הספק עד אחר הסערות ומוסר ולכו מור"ס כיון דמדי דכבן
 עבדין ק"ס קצ"ס ומוסר :

וכן מאלו להרי פרי"ם בק"י לא צב"ד סק"ו דאם נחטב חד צחרי דמ"ה צטל הוא
 ומדרבנן אסור וא"כ כשלא נודע האיסור עד אחר"ך ויש עוד ספק אחר מותר עכ"ד ע"ש
 וחו' מ"ה כ"ד סלנו . וע"כ סתורו צטר זה צבופי וכן סכיימו סכמי היצי"ס סיי' :

ה אשה

אוי סשכחם והביאם כצד ועירצם אותו עם צטר אחר סנוולח והודם כדיו
 ודכה אוח' צמדוכה כוונסג ורלחה לעשות מונס סגלגלים סקורין
 צערי"זי כו"צ דהיינו לעכר אוח' עם אורו והזרים ודכיס אוח' עם האורו ועוסיס סגלגלים
 ונחטיס צחך סחצטיל ואח"ך כוכרו טי"ס צכס כצד סלא כללה ואסור לצטלו וצאו וסאלו אם
 מותר לעשות מ"ס סגלגלים וליחן צחך סחצטיל סאו יהיה קי כנגד סכבד דלע"ג דעכ"ס
 לא יש קי כנגד סכבד מ"ה אחר שיחנס צחך סחצטיל יהיה קי ולא מצטל איסור לכחסי
 מוסיס דאין כוונתו לצטל האיסור אלא כדי לתקן סחצטיל וגם אם לא היה האיסור ג"כ
 עושה כן או דילמא דגם בהם אערינן דאסור ועוס דהוי וצ"א דמ"ה ונחטב האיסור על
 ידו ואין מצטלין איסור לכחסי :

תשובה

דבר זה נפתח בצדו"ס הוא הגאון פרי"ם ז"ל צפת"י לסו מליחה ד"ה ויש
 לחקור מליחה זו מה טיבם וכו' סכתב דכדון זה ג"כ הוי מצטל איסור וכ"כ
 סגאון סנו בק"י סט צב"ד קק"ל ע"ש וכ"כ סגאון יד אפרים ז"ל בק"י סט צב"ע י' צ'
 ד"ה ועיין צב"פ ס"ה זכ"י סהבי"א דכרי סח"ד ז"ל סאקר לסומן ססהה גי ימיס צלי מליחה לעכ"ו
 עם סוון אחר ולהחירו ולצטלו צקי דהוי וצ"א והסכיס עונו ונחך דכרי כח"ד וז"ל ואין
 לומר כיון דכל"ה דך לצטל צטר אין כוונתו לצטל רק לצטל סבטר זה אינו דלע"פ סעוטה
 צו כדך סהיה הוא עוטה צלא ציעול מ"ה כיון סנוסיף על סכנות וע"י סוספס זו הוא
 נחדס ועשה סציעול איה ציה ועוס אין מצטלין עכ"ד וא"כ ס"כ צכ"ד אסור לצטלו כדי
 סיצטל האיסור וסרי י"א ס ז"ל אקר אף לדידס דק"ל דס סצטלו דכבן ואפ"ה אקר ועוס
 דק"ל כוונס ספ"ק צק"י לו דאף לסוסף דכבן אסור אבל לדין דכתבנו כוונס סעוסיס
 דק"ל כוונן ז"ל דס סצטלו דאורייתא [עיין רי"ט ק"י סט וכו' צכס סס] א"כ הוי איסור
 דאורייתא ואין מצטלין וא"כ אף צכ"ד אסור לצטלו צחצטיל . ועוד דגם לכו סאווריס דס
 סצטלו דכבן אפ"ה אסור צכ"ד לצטלו צחצטיל דהא כח"ס ס"ה סצ"ה סו ססוכר אה
 ספועל וסצילו רבינו סכ"ה ס צ"ד ק"י לו סג"ס ס אוח' כה דהא דכח"ד וכן סס צאיסור
 דכבן דאם כפל ועלמו לסוך סהיתר ואין צהיתר כדי לצטלו מרבה עליו ונצטלו סיינו דוקא
 אם כפל ועלמו ונוילא אבל אם ספילו הוא צעלמו צטוגג לפחות וקי סגס דאם ספילו
 צטוגג לסיעור ססיס מותר סכא דספילו צטוגג לפחות וקי אסור לסוסף עליו עד כדי קי
 ולצטלו דחרי קי"י לא עבדין וכ"כ סרי אליה רבה צ"ח ס ק"י סרע"ז קק"ז ע"ש וא"כ צכ"ד דעירצ
 סכבד עם סבטר צטוגג אסור לסוסף עליו ולצטלו אפי' אם הוא איסור דכבן וא"כ דבר זה אסור
 וסרינו

והוינו להם דיאכלו אותו ללי דוקא . וכו' לא נודי :

ו שאדה . סביבים של גוים שהקח שלהם של עלם אם יש להם תקנה בהגבלה ויש גו' מינים המין הא' שהקח שלהם של עלם קצוטה במקומים שהגבלה היא ב' החיוב והיטו המרלה של הסבין בחוק העלמים ויקצו אותם במקומים . ויש מין ב' שהגבלה הוא החיבה או ויקצו את העלם ויטו יד הסבין בחוק הנקב וידבקו אותה בדבק . ועוד יש מין ג' שאין מדביקין אותה בדבק אלא עוקים נקב בקחא ומוחא כל חלל הנקב ולא יצונו לעולם ופחה שואלים על כל המינים שהגבלה אם יש להם תקנה בהגבלה . וכן יש לשאול אם אלו סביבים נסתמו בהם בשאר ימות השנה אם יש להם תקנה בהגבלה וישתמום בהם בפקה עכ"ל יצרכו לנו על הדין ועל האמה ושכמות :

תשובה . בתחלה נדון על קבין שהיה הכל החיבה או על צדול ובין הלסצ ובין הקחא היא מין או החיבה או וקבין זו אם היא של גוים ורולה להכשירה לישראל אם היא חשומה ע"י האור או החך בה צטר קלוי על המחצה או היפך בה צטר ללי על הגחלים או החך בה צטר כשהוא עדין על הספוד על האור בכל אלו הגוונות ונאמר שאין עס רופצ מקרי ע"י האור ולריך ליצון כמ"ש כ"ז העכ"ל בחי"ד ק"ו לד אוח ינ והליצון הוא דהיינו שטורף אותם באש עד שיהיו כילולות כיתוץ והם כמ"ש מ"ן ז"ל בה פסק ק"י הכל קע"י ד ע"ש . ואם סבין זו כשהוא בה בחוץ ע"י רופצ כגון שסתך בה צטר רוחה קני בהגבלה כיון שהצטר הוא ע"י רופצ כגון מרק וכיוצא ושא לריך ליצון או הגבלה היינו אם לריך לחתוך בה המין אצל אם רולה להשתמום בה צלונ אינו לריך לא ליצון ולא הגבלה אלא כשהוא עשרה פעמים בקרקע קשה ומוחר להשתמום בה צלונ כמ"ש מ"ן ז"ל בחי"ד ק"י קבא קע"י ז וז"ל סבין יטן בין גדול בין קטן הניקח מן הגוים אם זה להשתמום צלונ וכו' כופלה י"פ בקרקע קשה ולריך בכל נעילה ונעילה חתים בקרקע קשה לפיכך לא ינעון במקום שנתן נעילה אחרת וכו' עכ"ל והיינו דוקא שאין בה גוונות אצל אם יש בה גוונות אסור להשתמום בה אפי' צלונ עד שילבן מקום הגוונות ולא קני בהגבלה כמ"ש הטור עס וז"ל בד"א שהוא חלק שאין בו גוונות אצל אם יש בה גוונות אסור להשתמום בו בין צלונ בין בחוץ עד שילבנו היעב עכ"ל וכן כתיב פסק מ"ן ז"ל עס וז"ל ואם יש בה גוונות או שרולה לחתוך בה חוץ וכו' מלככה וכו' עכ"ל ע"ש והא דקאמר ואם יש בה גוונות היינו אפי' אם רולה להשתמום בה לוק דקאי אראש דבריו על הלונ וכו' ע"ש . וכל הדינים שאמרנו בקבין של גוים כן הדין כתיב בקבין של חוץ שרולה להכשיר אותה לפסק כמ"ש מ"ן ז"ל בשלכות פסק ק"ו חנא קע"י ג וז"ל סביבים מביצילן בכלי ראשון וכו' ע"ש בכל הפעמי שכתב כל הדין שאמרנו שלא יש בה גוונות לריך ליצון ע"ש :

נחזור לכ"ד שזהו הסביבים של השאלה אינם השמיים ע"י האור אלא השמיים ע"י רוחות דדרך כל בני אירופא כשרולים לאכול קעורה חותבין הצטר שהוא רוחה צבסיים ואוכלים והשאל שואל על אלו הסביבים וזהו כל השמיים לאלו הסביבים כידוע וא"כ סביבים אלו לריבים הגבלה כשרולה להחיים . אונס יש מקום לומר שא"ל הגבלה לאלו הסביבים והוא דכתב מ"ן ז"ל בשיע י"ד ק"ו לד קע"י ז וז"ל צטר רוחה שחתכו צבסין חילצה כל החיבה אסורה וכו' וכתב עליו מו"מ ז"ל בהג"ה וז"ל וכל זה בצטר רוחה בכלי או וכו' והא הסבין לריך הגבלה אצל אם הוא כלי שני הצטר לריך קליפה והסבין נעילה בקרקע וכו' עכ"ל וא"כ לפי ק"ו הג"ה ז"ל סביבים אלו דמ"ד לא צעו הגבלה אלא קני נעילה בקרקע יען צענה שחיתבין הצטר צענה האכילה הסביל והצטר הוא מוכר צענה שהיא כלי שני שבתחלה מריקין הסביל מן הקדרה ושופבין אותו בצענה ומריקין את הקערה בשלסן לפי הטובין ואם כן צענה שחיתבין הצטר צבסין הוא בכלי צ' ולא צעני הגבלה זהו מה שחיס נראה לכאורה :

ואולם זה אינו דקצרה מו"מ ז"ל כבר דחאזה כל רבני האחרונים ז"ל וק"ל דלא טי"ך כלי שני אלא צמים ורופצ וכל דבר ליל שמתערב מיד ומתקרב צוהרת אצל החיבה צטר ודג וכל דבר שהוא גוש כל זמן שהיד קולדת צו עומד בחימומו ונעליט ומבליע שפיר אפי'

אפי' צמ"ש שכתב שני אונס כלל לו דין ז וכ"כ פש"ל פנ"ה ק"ו נוד ט"ז ק"ו לד קק"ד ק"ד ק"ו הכו קק"ל פנ"ה קק"ט כ"לי קק"כ חכ"א כלל עו אית ג חו"ד קק"כ וכן דעת מ"א צמ"י המו קק"ט דדבר עב כל זמן שיקצב דינו ככלי ראשון וכן הסבין הרי תורת האשם הביאו הרי קו"מ סוף כלל כג ער"ה אוח יד ע"ש . וא"כ סביבים אלו דמ"ד אפי' אם הצטר הוא צמ"ש ורוחבו צבסין כיון שהגבלה כיון שהוא דבר גוש . מיהו אורנו ושאלנו על בני אירופא שהם צעירנו שכן דרכם כמנהגם לחתוך הצטר צבסין צענה האכילה ושאלנו לאונס היהודים שהם רגילים אללס וא"ל שאין דרך בני אירופא לחתוך הצטר צבסין צענה שהיקצב אלא מריקין את הסביל ומכלי אל כלי עד שיתקרב ואח"ך חותבין אותו צבסין כדי לאוכלו או אפי' אם לא מריקין אותו ומכלי אל כלי אלא הוא צמקומו אפי' ומריקין אותו עד שיתקרב ואח"ך חותבין אותו וא"כ לפ"ז סביבים אלו אינם לריבים הגבלה אלא קני נעילה בקרקע י"פ כמ"ש לעיל משע ונ"ן ז"ל . הכלל שעולה לענין דינא דזו ידוע שכל כלי הולכים בו אחר רוב השמיים כמ"ש מ"ן ז"ל בשיע א"ח צ"ו פסק ק"ו חנא קע"י ו ע"ש וא"כ אם רוב השמיים לאלו הסביבים חותבין בהם הצטר צענה שהיקצב צעו הגבלה אצל אם רוב השמיים לאלו הסביבים שאין חותבין בהם הצטר עד שיתקרב ואין היקצב או לא צעו הגבלה וקני נעילה ועל השואל לחקיר ולדרוש שיאך ששמיים צאלו הסביבים יען שצעירנו אין עלוי זה . וכ"ז שאמרנו שקני בהגבלה או נעילה היינו דוקא אם אין צבסין גוונות אצל אם יש צבסין גוונות אינה ניתרת בהגבלה וכ"ש נעילה ואפי' אם רולה להשתמום בה צלונ אלא לריך ליצון כמ"ש לעיל וסביבים אלו יש בהם כתיבה אנגליית שכותבין בחוך הסבין עס האומן ושם הסנות וזה מקרי גוונות לריך ללבן מקום הגוונות דהיינו שמיים גמלים על מקום הכותם והכתיבה ונפח גמלים עד שישרפו מקום הגוונות היעב כמ"ש מ"ן ז"ל בה פסק ק"ו חנא צבסין קע"י ג וז"ל חילכך אם יש בו גוונות ואינו יכול לנקותו יפס אין מוציל לו הגבלה לצד ולריך ליצון מקום הגוונות עכ"ל :

כסוד לכהיון השאלה שכל זה שכתבנו הוא צבסין שהקח שלה היא החיבה או עס הסבין דהיינו שהלסצ של סבין והקחא הכל מצדול והקחא מחוצתה עס הלסצ בחיבה או אצל ביצון שהאלה הקחא היא של עלם איך הדין בהם הקחא . ואען ואומר שאם הקחא היא של עלם דהיינו שהיא צ' החיכות עלמים ומחוצתה עס הסבין ע"י מקומים כמ"ש בשאלה צמ"ן הראשון זהו אין להם תקנה בהגבלה כמ"ש הגאון צ"ח בל"ה ק"ו חנא אוח ז וז"ל נראה דסביבים שהופים צען בקחא וקצו בהם ומקומות אין מועיל להם הגבלה כי יש בקחות גוונות הרבה וא"א לנקות כל הגוונות כך קבלתי מרבותי שדרשו כך צבסין עכ"ל וכ"כ הגאון ע"ש עס ק"ו חנא סוף קק"ה וקיים כמ"ש עס שאין חילוק בין עלים לעין אחר צוח דכל שיש שני חלקים בקחא יש חסג גוונות וכו' עכ"ל טמ"ז וכ"כ עס המ"א קק"ו וכ"כ הגאון ח"י עס קק"טו דכל שיש שני חלקים בקחא אין להגבילם וכ"כ הרב שכתב"ה עס וכ"כ פנ"ה עס וכ"כ הרי מחוקק יאירם עס בחוקת עולם קק"ה וכ"כ כל האחרונים ז"ל ואין להאריך להביא עוד האחרונים וכתב הרב ח"י עס משע אונס כלל נח דין כ"א לריך להקיר הקחא ע"ש . והג"ה שכתב ח"י עס לריך היעב בקחא בכל עס דאשצר ולהגעילו וכו' ע"ש חנא ק"ל דבזה הזמן דנפיטי עשא דאכעא אין להירות להם לנקות הקחא דאין לקמוד עליהם צוח :

הדרן על השאלה על מין סבין שהקח שלה היא החיבה או של עלם ומוחבין את הדין של הסבין בחוך הנקב של העלם ומדבקין אותה בדבק זהו עו דנים :

תשובה . סבין זה ג"כ אין לו תקנה בהגבלה שכתב הגאון צ"ח עס ק"ו חנא אוח ע משע ומריקין שהסבין שקחא שלו ארויף וכו' אפי' של ען כיון שהוא דבוק בדבק חייס עלייסו דילמא פקצי ואין להם תקנה בהגבלה ע"ש וכ"כ הרי מחוקק יאירם עס וכן כתבו כל האחרונים ז"ל . ואם כן לענין דינא סבין זו שהיא דבוקה בדבק אין להם תקנה בהגבלה :

חזרנו על מין הג' שכתב בשאלה שאין מדבקין צבסין אלא חותבין יד הסבין בחוך היעב

היטב צהוך הקחא קממלא כל הלל הנקב צזה עין הסכין אם הקחא של עץ
 כחז הגאון ומוקק יאודה עס קיש לה הקנה בהגעלה כיון שדבוק עאלד ווא"א להקירו
 ולא יש צזה גומא כלל אבל אם זה עמין הקחא של עלס צזה יש פלוגתא דרבותא
 דהגאון רמ"א כחז צהי פסא צקיי חלא עס צקעיי ח סכלי עלס עמני להו הגעלה
 עיי"ג אבל הגאון צ"ח צאות ע כחז עסס ומר"ו דאקור להגעיל כלי עלס דחייק עלייהו
 דילמא פקעי ולא וגעיל ספיר וכו"ל דה"ח סכין שהקחא שלו עלס עכ"ל הצ"ח עיי"ג
 ויהו הצ"ח ז"ל לא ק"ל כוהר"ו וכחז דמעיקר ההלכה מותרים כלי עלס בהגעלה עיי"ג
 והפ"ח ז"ל צקעיי ג כחז דקכנים שהקחא של עלס לא עמני להו הגעלה דחייסין
 דילמא פקעי עיי"ג כוולא הדבר צונחלוקת סנוי דק"ל רמ"א והצ"ח עמני להו הגעלה ולקו
 מהר"ו והפ"ח לא עמני להו הגעלה וכ"ח לקו הוהמירין דק"ל דעלס אין לו תקנה בהגעלה
 דחייק עלייהו ווא"כ אם הוא צדעתו ללא חייק עלייהו והגעיל אותס יחס לו תקנה זה
 אינו דכחז כחז הפ"ח עס צקעיי ז ודהס דברי התומים דעיס דק"ל הכי וכחז וז"ל ולא
 כהירא דכין דלית להו תקנה בהגעלה ועוס דחייק לא איכפת לן אי לא חייק ללא פלוג
 רבנן עכ"ל וסדין עמו דכין דדךך הוא דפקעי חייסין הגס דלא חייק אפ"ס חייסין דלא
 וגעיל להו יפס ובעינן דינא כיון דהמרדכי ז"ל הביאו ערן צ"י ז"ל עס ועמע דק"ל דמהכי
 הגעלה צכלי עלס ורמ"א ז"ל הביאו עסס המרדכי א"כ הו"ל רבים המרדכי שהו רחשון
 ק"ל דמהכי להו הגעלה ורמ"א והצ"ח ומאן דק"ל דלא עמני הגעלה סס פנים מהר"ו
 והפ"ח ודאי דלרבים שומעים ועמני להו הגעלה לסקינים אלו דמין הגו ועס גס דערן ז"ל
 הביא למרדכי ז"ל צצ"י ולא הלק עליו ועמע דק"ל הכי וכן קו הלצוס ז"ל עס סע"י ז א"כ
 סו"ל חנעס גדולים דפקעי סמייסו דק"ל הכי ודאי דלסס שומעס דמהכי להו הגעלה לסקינים
 אלו ועס גס דהגאון צ"ח עס קייס צדבריו וו"ל דמעיקר ההלכה מותרים כלי עלס
 בהגעלה כרוצ רבותינו עכ"ל ועדקאמר כרוצ רבותינו ועמע דאיכא רבותא טובא דק"ל הכי
 הגס שהו לא הביאס ווא"כ אין לפסק צדבר סלפ"ד סכנים אלו על מין הגו מותרים בהגעלה :

ז שאלה • זחיס סכצוסים סצאים ונלדון יע"א אם מותרים סס או אקורים :
תשובה • זה ידוע דאין כנוס כנוסל צצקולי גוים כמ"ש סטור ז"ל סיי קיג וערן ז"ל
 צק"ע סע"י יג • גס כחז ערן ז"ל עס צק"י קיד סע"י ח זחיס סלסס סכצוסים
 מותרים וכו' ובלבד סלא יסו סחיכות צצקין סלסס • ווא"כ זחיס אלו מותרים וצצקיל סעס
 סהחוס צצקין סלסס זס לא סעס סג"כ צמדיתנו וציחיס זחיס כצוסים וערי אקור והמכסג
 לקנות עסס היסרללים יען עסס פולעים אותס ע"י סכוחסין אותס צנכחסת • ווא"כ ס"כ
 סצאים מלונדן צודאי סכוחסיס אותס צנכחסת או ע"י מוכני ואין חוחכיס אותס צצקין סלסס
 ואף א"ל ססוחכין אותס צצקין לא חייסין עדי עיס להס סכנים מיוחדים לליוך זחיס
 ואין עסחמסין צחס צאיסור :

ח שאלה • כלי ספרוכיי סווכרים צחיות צעיר צעני יע"א וסס עסוייס להסאיל ולהסכיר
 סרצה לבחי עסחאות של גוים ואחר סזחסס נוכרים לכל סעולס וסס אינס
 כיכרים צין חדסיס ליגנים יורכו סוורה אם יוכל היסרלל ליקח עסס ללוך ציתו אם לאו :
תשובה • דבר זה סול כחז צונן צק"ע י"ד סיי קכצ סע"י יא וו"ל כלי סעורה סביד
 סגוי ומק"ל ומוכר סחדסיס סס ויראס כמו שהו אומר מותר לקנותס ועמו
 עכ"ל וחי' מדברי סרצ"א ז"ל סעענו מוס דבעינן צי סגאיס חלא סייחיס סגוי עק"ל ועוד
 סרואס אם סכליס עסס חדסיס כמו סאוור סגוי והגס דיס להסחשק דדילמא כסחנעס צחס כיון
 סאינס כיכרים מ"עו אכן לא איכפת לן ועוס דעכ"פ אכחכו רואיס אותס חדסיס
 ועוד משוס דהו' ומק"ל כאוון והגס דאין סגוי ומק"ל כאוון אלא דוקא צעדות אסס ספ"א
 סאניטורו כו"ש סרצ"א צק"ע ח"א קיי חלו חלא סאפ"י אם כסחנעס צו סחמו אינו צ"י
 דקסס כלי גוים אכס צ"י ועוד סאפ"י צני יונן אשער סלא כסחנעס צו צדכנים סאקורים וכו'
 עכ"ל עיי"ג ומסוי"ס סקילו סכמים צזה ועוס הכי עע"י • ועוד כחז הפ"ח עס צק"ע יב
 עעס אחר דעעמא דמילתא לפי סכיכרים דברי אעס ונרל"ס הדברים עסס חדסיס כמו סאוור
 סגוי

סגוי וכו' עיי"ג וסגס סוור"ס ז"ל צהגס ססמיר וכחז עיס עסווייס ומוכרים סאינו כאוון
 וכו' אינו אין לבו אלא סצרת ערן ז"ל סקצבלו סוראותיו ווא"כ אם הו' ומק"ל ונרל"ס סכליס
 עסס חדסיס כו"ש סגוי מותר לקנות עסס כויו עפסק ערן ז"ל ואין לכנות ימין וסמאל אבל
 אם אין סגוי ומק"ל הגס סנרל"ס סכליס חדסיס עמ"ש אקור לקנות עסס וכן עסק סרצ
 דבר סמואל צקיי רכס עיי"ג • ואס ססאל עמו ומק"ל זהו פסעו עסס סאל היסרלל לכרי
 עזס סכליס חדסיס סס או כסחמסו צחס והסיצ סגוי עסס חדסיס אינו כאוון סכיון שהו
 ע"י סאלס לא הוי ומק"ל ומוכרים סלססנים עקרו אומר כן אלא צעינן סס"א ציוו לבין
 עלמו או לבין סצירי עווד ומק"ל עסס חדסיס או אפ"י אם ומק"ל עס יסרלל סלא עענין
 עקח ומוכר אלא כמק"ל לפני יסרלל וצחוך דצירי אומר סאלו חדסיס זהו גס כן מק"ל
 חקיס לפי סומו ופס"ו :

ט לענין גוי ומק"ל על ענין ספרוכיי עס"ח תקנה סיסרלל סיקנה יצא עליו צעקיפין
 ויאמר לו סאינו רולה לקנות כליס יסנים וכו' כו"ש צד"ק •
תשובה • תקנה זו לא חגסס מזור ולא הוי עק"ל צזה דאף אם אומר סגוי סאלו
 חדסיס ואלו יסנים אכי אומר עסקר סול דובר ומוכר סאלו חדסיס ואלו יסנים
 להכחכו כדי למוכרס כיון דאינס כיכרים וסכחז אומר אשער פיסס דבר סול ולא מסימני
 צמדי • ומ"ש עור סצול"י יס סיענים למוכרים להסחין צין חדס ליען וכו' אינו אומר עסס
 כחכר לך עיס סיונים סכיכרים סכחז לנו ותודיענו אופן סקיימניס ואכחכו ככסס אם
 יש לסווק עליסס לפ"ד אם לאו וכחז"ל לך ססובה :

י שאלה • כלי סחיס סל חרס עיס צחס לורס אדס צולעס אם מותר לקיימון :
תשובה • דבר זה צונחלוקת הו' סנוי דכ"ו צ"ד ז"ל צח"ד סק"י ער סס"ר וכחז
 דכסגו כקו ערן ז"ל דק"ל דאף לורס אדס דוקא אם ידוע צודאי סעעצדו
 אבל ען סחסס מותר להסחמס צחס אם קנאס עלחרים וס"י צח"ד ס"י קנאס אות
 ח דחס דצירי ואסר ואס כן צונקיס סכסגו להסחמס צאותס כלי סחיס אין אכחכו יוכליס
 למחוס צידס כיון סנחגו כקו סצ"ד ז"ל אבל מ"י שהו ירא סנויס יסניר לעלמו
 ולא יסחמס צאותס סכליס :

י שאלה • ראובן ססלס לעיר אחרת לסעעון פלעויר סלו ורולס עסעעון סיומכור אס
 העפלים ויסלס לו סוורחס כ"אס והעצלים צעיר סעעון אינס נוכרים צמעוס
 מדודיס אלא צסנחגס ער סני חדסיס וסכ"אס אינו כווכר צסנחגס אלא דוקא צמעוס מדודיס
 ואס ירלס סעעון סיומכור אס העצלים צסנחגס ער צו חדסיס ויכחז עער צדמיו ואח"ך
 ימכור סעער צפחות צמעוס מדודיס ויקנה צדעיו כ"אס או יתן סעער לצעל סכ"אס זס לא
 סייך ססקונס אס העצלים לא יקבל לכחז עער עליו צדמי העצלים ועוד סאף אם ירלס
 לכחז סקונה עער עליו לא יש או סיקסס סעער צפחות וליתן מעוס מדודיס ועוס דאין
 מואנינים זס צזס • גס אם ירלס סעעון סג"אטור ללות ען סגויס צרביס ע"ש ראובן לבו
 חדסיס אינס ומק"ל יען סאינס יודעים אותו לראובן ולא עלאנינים צו • ועסס אכי כעסס
 סואל אם יוכל סעעון ללווח ען סגויס מעיס על סמו צרביס לבו חדסיס ויכס דמי סרביס
 מדמי העפלים או יוקיף דמי סרביס על דמי סכ"אס אם מותר דבר זה או אקור עקיס דהוי רביס :

תשובה • דבר זה אקור ורביס קלולס דסנס ידוע דספ"אטור סול סליס של סנעלס ואכן קי"ל
 סלומו של אדס כמותו כו"ש ערן ז"ל צק"ע ס"ע ס"י קסג וסס ספ"אטור כיון סעבר
 העפלים לבו חדסיס ציומר עסווייס צמעוס מדודיס כג"ר זכס צחס ראובן סנעלס צזס סוחר
 ונעעו כל העעוס סל ראובן וס סעעון אם יכסס רביס מדמי העפלים או יסכז אותס על
 סכ"אס סני זס לוקח מראובן רביס קלולס ססני דמי סעפלים זכס צחס ראובן ואס יסכז
 עליו רביס סל צו חדסיס הוי לוקח רביס מייסרלל צצקיל ססקדים לו מעוס וקנס צחס
 סכ"אס וסס פסעו אפ"י לדרכי • וכדי להסיק דעס ססואל כאוור דסאלס וז הביאס מהסרד"ס
 ז"ל צח"ד ס"י קו וז"ל ראובן סלס כמות קלולס לסעעון לוויכ"אס למכרס לו עס ולסלוס
 לו ועס ססורס אחרת כוונסג ספ"אטוריס ועעעון אכר סקול"ס לקוחר גוי ערך כ"ד למאס
 ועעעון

תכחזו צו אכי וטענד לך ולכל מי שפולאו נקמה בחליפין או בעקרים בלא כתיבה אבל אם לא כחזו צו כך רק טכחז ע"ש הלוקח מהחלה לריך כ"ו"ו ע"ש הרי לך לסד"א ענין זה מ"ש . ועיין עוד צדין ומעמד שלשון בק"י קבו קע"י כ טפסק וכן ז"ל ונ"ש ע"י שליח לא חסדי ועוד טקס בקע"י כל ע"ש ליחא ופ"י הכחז אלא לריך בע"ש מ"ש ולפ"י אפי' אם ראונו יכתוב ללוקח עלמו לא וחסדי וכל אלו דברים פשוטים הם וא"ל לסד"א בהם : וע"ש טכחז מעכ"ת ומפוצה מהרמ"ד ח"א ק"י קג מהם איירי בנקמה לו הקמורה בעין טה"א ציד פ"ט"ו ויכול להקנותם לו אפי' בכתב ידו ומ"א"ך בחזו אין לו קנין אלא בכ"ס או מ"ש"ש אם הוא מלוה ע"ש . ובגדון השאלה לא אפשר להם לעשות כן להקנות ראונו למעשה גוף העפלים בסומחה כי ראונו אינו יודע אם העפלים נמכרים ספק כשיגיעו ליד טעמו או שמוא אחר חודם או יותר או פחות וכן אינו יודע הפותחם שצוכר טעמו ללוקח כמה חדשים ס"א וא"ך יב"ל זמן ההמתנה למעשה וגם אינו יודע בכמה יעברו העפלים שם ולכך רולים טחור סימכור טעמו העפלים והצבר דוניהם כמה וגם יחזרר ההמתנה כמה כדי לעשות מקון להמלאה מעות מדודים שיקנה לו זהם הכ"א"ס ג"ס השואל שואל אם נהדקם לראונו לקנות לו קמורה במדודים אחר טכחז נמכרו העפלים . וכל זה אכתבו אוננים בכ"ס או בע"ש"ש היינו אם הלוקח טעמו החזו הוא יסד"א אבל אם החזו על גוי יס פלוגתא אי טער על גוי נקמה בכ"ס וכן צדין מע"ש כתי יס פלוגתא אם יס קנין לחזו טעל הגוי בע"ש"ש וכנ"ו בח"א ק"י קו וק"י קכו וכן הוצא ענין זה צי"ד ק"י קס"ו וק"י קע"ו וע"ש בקע"י יס בהגה וגם צדדי וכן ז"ל בקוף סקע"י ויס לפלפל צום לענין סכסס אך אין ענין זה לורך לכידון השאלה כי בגדון השאלה א"א לעשות תיקון זה על כ"ס ומ"ש"ש כי ראונו בעיר אחרת וטעמו והלוקח בעיר אחרת . גם אין לז"ו תיקון שיכתוב טעמו על הלוקח אם דמי העפלים טער כו"מ"י"אלה דע"ש נכסג הסומחים נקמה בכתיבה על גי"ו וגם אכתבו שקיימים זה דאזלין בחר נכסג הסומחים . אך זה א"א להיות כלן טח"א הלוקח יעשה כו"מ"י"אלה על סם טעמו אכתי א"ך טעמו יקנה אם זה החזו כיון טה"א באמת על ראונו ואם יכתוב הלוקח כו"מ"י"אלה ע"ש ראונו לריך טראונו יכתוב גי"ו ע"ש טעמו והוא אינו בעיר הלוקח כדי שיכתוב גי"ו וכפי נכסג הסומחים אם אינו כותב גי"ו בגוף כו"מ"י"אלה אינו נקמה כו"מ"י"אלה ללוקח . והנה אם טעמו נכר העפלים לכתי כח"א לעשות סיח"ד לענין זה לקנות טעמו הכ"א"ס במדודים לראונו ע"ש מ"ש וכן ז"ל בע"ש ק"י קק"ו סוף קע"י יס וע"ש מ"ש צב"י ק"י קעג וכן ה"א והב"א הס"ך ז"ל בק"י קעג סק"ה וענין זה בא מפורט היטב בע"ש להגאון ר"ז ז"ל בקע"י סע"ו ו"ל ואם יס לו חזו על כתי צדדיה בלא עסקון אפי' יס לו טע"ה אין דרך להקנותו ליסד"א טילוהו מעות ויקח לו סכס"ת העולם וכן סכס"ת מ"ס"ו והל"א לפי טחזו על כתי אינו נקמה בטום קנין בעולם ומה הקנהו יאמר יסד"א ה"ו העולם להכ"ס"ן אה"ס המוחל להכתי והמטרהו מכל וכל בעד מעות אלו טח"י נותן לך ועשות אלו אכי קונה מורך כל מה טח"י יכול להול"א וכן סכס"י ד"א"ך דחזו על כתי אינו נקמה בקנין הרי נסתלק מו"ו יסד"א בחור"ת מ"ילה ואין סכ"י נוטל סכס"ת על סד"א"ן ובל"ד טל"א יהיה טום אחריות החזו על סד"א"ן וכ"ו ע"ש וכ"כ סחכ"א בכלל ק"ו קע"י כ"ו ד"א"א לקנות חזו על גוי בע"ש לא באגז קנין ולא בע"ש"ש שלשון וכו' ולכן לריך שיאמר העולם סד"א"ן לס"ו סכ"י מוחל חזו על הגוי להגוי כססתן לי כך וכך וזהו יס"ס קנין לך וכ"ו ע"ש . ועל כן גם צנידון השאלה אם נכר טעמו העפלים לגוי בנח"א ליר"א לזמן המטה הוא יקנה טעמו לראונו כ"א"ס צס"ך ל"ה ליר"א בעעות מדודים ויכתוב טעמו לראונו אה"ס המוחל להכתי והמטרהו מכל וכל וע"י העפלים בעד הכ"א"ס הזה טח"י טולה לך ובכ"א"ס ס"ס אכי קונה מורך כל מה טח"י יכול להול"א וכן סכס"י מ"ד"י העפלים וראונו יכתוב לו בעכ"הו טה"א מדולה צכ"ך :

א"נ"ה

אופן זה לא יס"ס אלא דוקא אם העפלים נכרס לכתי אבל אם נכרס ליסד"א אין להם תקנה צכ"ך ועוד אופן זה וד"א הוא קס"ס למעשה לעשותו יען טב"א"ן זה לריך טל"א יס"ס טום אחריות על ראונו ואם נכ"ר הגוי טקמה העפלים ספ"ד טעמו א"ס

א"ס הכל ועל חזו לא יר"ס טעמו צכ"ך . ולכן יס לי לעשות היח"ר צ"א"ן אחר טיומ"ל צין א"ס נכר העפלים ליסד"א צין א"ס נכרס לגוי והוא סד"ך אכ"ר כחכתי א"א בעד"א צק"ה"ק רב צרכות ד"ך קמד ע"ש והוא צכ"ו ע"ש מ"ש הגאון סיד"א ז"ל צצ"ו"צ ק"י קס"א א"ס ט צס"ס א"י קדום טח"א אין א"לל ספ"א"ט"ו מעות מדודים טל העטלה יע"ל סליחותו ויקנה לעלמו וא"ה"ך יעצ"רס לו ויס"ס סכ"י לעלמו ע"ש . ועוד מ"ל"ה"י להגאון פ"י מ"ס ז"ל ח"ב קיוון כ"ו סה"ד"ר לראונו להוס"ף מעות סכס"ת על דמי סמורה ויעצ"רס למעמון בחוקס"ת ס"ז מ"ס"י טה"א כ"ר קנה לעלמו סמורה ופ"ה הוא מוכרס למעמון נ"אל"א ע"ס סהוס"ף צכ"ר הוא סכ"ס"ה לסד"ה"ה צנומכ"ו וא"ך דק"י"ל אין מרצין על סוכ"ר ח"ס מיי"י כס"רצ"ו סוכ"ר ה"ו צצ"י"ל סה"ס"ת דה"ו אג"ר נכ"ר א"לל צצ"ו"ס צמ"כ"ו ולא צצ"י"ל סה"ס"ת ס"א ל"א אג"ר נכ"ר מ"ק"י וכ"ש צכ"ד דלפ"י סרוס"ס ליכ"א דס"י לא סח"ס"ס ע"ס טעמו להספ"ד עמו וא"כ ע"ס טלוקח צדדי"ת לקנות החלק ס"ס"א טע"ל למעמון הוא מ"ס"צ א"ס"ו סהוס"פת ומעקס"ת על סמורה בע"ה סח"ר ראונו למוכרס לו צ"א"ן טל"א יס"ד"ר ראונו מ"ס"ו א"כ צ"א"ן זה אין טום ס"ך רצ"ה כלל ועיקר כיון טראונו קונה כל סמורה לעלמו אלא סח"ר לקנות חלק מ"ס"ה למעמון והסתלה קניית טעמו לא ח"ס כי א"ס מ"ס"ה טעולה לו ראונו עכ"ל ע"ש . ונ"ל"א ד"ו"ן סה"ל"ה י"א דומ"ה ל"ס מ"ש ולכן גם כ"א"ן יקנה טעמו הכ"א"ס לעלמו ב"ל"ה ליר"א וא"ה"ך יעצ"רסו צמ"ק"ו לראונו צכ"ך מ"ס"ה ליר"א כנגד דמי העפלים ויכתוב לראונו טח"י טולה לך הכ"א"ס טלי סה"עצ"ר"ו צמ"ק"ו למ"צ"ו"ך צכ"ך ק"י ליר"א וכ"ד הוא כ"ו"ו ד"ו"ן ס"ד ע"ש ועד"ף מ"כ"ד"ו"ן א"י קדום טח"א"ה הגאון סיד"א ז"ל יס"ן כי כ"ס סכ"ס"ה מן הענין טעמו אינו קונה הכ"א"ס במדודים א"ס"ו אלא לוק"ס מעות צדדי"ת מן הגוי"ס לזמן כנגד הזמן טל חזו העפלים וזה סיח"ו"ן טווס"ף טעמו"ן על דמי סכ"ס"ה ס"א דמי סכס"ת סכתן לגוי"ס וא"ס לא ס"ס מוס"ף על דמי סכ"ס"ה ס"ס מוס"ף סכס"ת מ"ס"ו וס"ו דומ"ה לכדון ס"ד ע"ש ז"ל סליד"ד צו ס"ד ל"ד"י סיח"ר צס"י . וכ"ר נודע דספ"א"ט"ו סכ"י להצ"ו קיח"י לך ד"ר וכן א"ס כח"ר ד"ר זה והעצ"ר צמ"ק"ו א"ס"ו ל"ס סכ"ו זכ"ס צו סכ"ו וכ"ו צמ"כ"ה לח"ס"ס קיוון י"ו עיין ס"ס :

ועוד

עשיתי אופן אחר של סיח"ד צנידון סה"ל"ה ולדעתי הוא יומ"ד ונכון ויס"ר והוא כי ראונו כס"ולה סיק"ה לו טעמו כ"א"ס אכ"ר זה נכ"ר במדודים וטעפלים טלו נמכ"ו צהמת"ס לזמן ד"ו חודס"ס הוא יטער צדע"ו א"ס טעמו לוק"ס מעות צדדי"ת מן הגוי"ס צמ"ו לזמן ד"ו חודס"ס כמה לריך לט"ס טעמו רצ"ה בעד"ס ד"ך וע"ל ד"ו ליר"א ס"ס הוא יע"ל לעמו"ן ס"ך מ"ס"ה ליר"א מדודים או צד"ך פול"יק"א וכ"ל"א יס צ"ד טעמו מעות טל ראונו ס"ך מ"ס"ה ליר"א וא"ו יכתוב ראונו למעמון ח"ס לי מעות מן סג"ו צס"ך לזמן כ"ו"ך ח"ס"ס"ו וס"ס"ה לי צ"ס כ"א"ס וא"ה"ס ח"ו"ן מ"ס"ו ט"ס לי א"ל"ך ס"ך כ"ו"ך צצ"י"ל מעות"ו סתו"ן לך וקד"ס סה"ק"ל מעות מ"ס"ו חוק"ו"ו לו ס"ך סכס"ת טע"לס לו כדי טח"ס ס"ס"ס עכ"ר בעד סק"ן צל"ד וב"ס ח"א"ן אין ס"ס טע"ס כלל יען כי טעמו אינו עכ"ר לגוי אלא בעד סק"ן וסכס"ת כות"ן א"ס"ו לגוי מן מו"ן ראונו צרכותו וצ"ל"ס"ו"ו טל ראונו קוד"ס טע"ס"ה עכ"ר לגוי וא"ס"ו סכס"ת בע"ס בחור"ת מ"ס"ה מ"ר"א"ן לגוי ע"י טעמו והק"ן זה כח"ו סג"א"ן מ"ס"ה א"ס"ו צכ"ו סכ"ו סכ"ו"ו"ו וס"ו"ו ס"י קס"ה סג"ה"ט א"ס צ ע"ש . ומה טע"ן ס"ו ז"ל"א א"ס"ו"ו ד"ך קנ"ו ע"ד נח"י"ט"ה טעמו"ו היטב ע"ש סד"ס"ס אכ"ר כחכתי פ"ס ועיין מ"ש צכ"ס"ס רב צרכות ד"ך קל"ה ע"ש ובאמת תיקון זה הוא א"ס"ו וצ"ו"ו י"א"ר עינינו בחור"ת אכ"ר . כ"ד טל"ע"ר יוס"ף ס"ס ח"ר פ"ל"סו ח"ר מ"ס"ה ס"ס י"ל"ו :

והל"ע"ר

אופן טל סיח"ד טה"א נקל ופשוט ונוסג א"לל ססומ"ס"ס פ"ס עי"ר"ו טע"ס"ס צכ"ל י"ס והוא כי טעמו ספ"א"ט"ו יח"ל"ס ט"ס צמ"ל סכ"ס"ה ויקנה מו"ו"ו סכ"ס"ה צסומ"ס"ס כנגד זמן מ"כ"ה טעפלים וכנגד דמי העפלים וא"ה"ך ח"ך יחז"ר טעמו ויכ"ס מן ס"ך כדי ספומ"ס"ס ויח"ן לו מעות מדודים ד"מ"ו א"ס נכ"ר העפלים צכ"ך מ"ס"ה ליר"א לזמן מ"ס"ה חודס"ס יח"ל"ס ע"ס צע"ל סכ"ס"ה ג"כ טע"כ"ו"ו לו סכ"ס"ה צמ"ר ס"ס"ו עד זמן מ"ס"ה חודס"ס צכ"ך מ"ס"ה ליר"א וא"ה"ך ח"ך טעמו סכ"ו או אכ"ר יכ"ס לו מ"ד"י סכ"ס"ה נגד זמן סהומ"ס"ס ד"מ"ו ס"ס"ס

חוקים לאדם ויהיו לו למה לירא במדורים וזוהי ליכא טוס חשש וכך הוהג פשוט :
יא שאלה : ראובן אחר שאכל וסחה בערב קס לטייל והלך צגג ארובות וקלרות וכל
 חלל המלך שאשתו יושבת עליו וכסבה ליגע צמלע א"ל אשתו לא הגע
 בכלן וראובן הכזו צמחה פירש מה המלך שהשג שיהא פירקס נדה כיון שלא הכיחה ליגע
 צמלע קלס טכן דרך כל הנשים כשפוסקין נדה וכל האיש ליגע אוננה לו כן וראובן הכזו
 פירש מנחם ואמ"ק א"ל טקך אמרתי לך כן והייתי משהלח בך דרך פסוק : ועתה ראובן
 הכזו כל וסאל אם אשתו הכזו מותרת או אם לריבה ליטב זו נקיים כיון שא"ל כן וכוונתה :
תשובה : זה הדין ידוע בטעם י"ד ק"ו קשה טעמי ג ו"ל אמרה לבעלה טעמה אמי
 ואמ"ק אמרה טעורה אמי אינה נאמנת ואם נחמה אנהלל לדברים כגון וכו'
 נאמנה ע"ש וא"כ האשה הזאת אקורה לבעלה עד שהנחה ז"כ ותטובל : ומה שא"ל טדך
 פסוק א"ל כן לא הוי אמהלל טכ"כ הטעמים ז"ל בפ"ד מהל"ב הביאו הטעמי ק"ו הכזו ו"ל
 האשה שאמרה טעמה אמי וטורה ואמרה טעורה אמי ודין פסוק אמרתי לך תחלה אינה
 נאמנה פכ"ל : אצל מה טכסתפקנו בזה כיון שלא אמרה צפירות טפיה טעמה א"ל מוחך
 דברים יבד טפיה טעמה א"ל כאלו מ"ש הגמי טעמה אמי לך היא דוקא טעם דטויה נפשה
 הריכה דאיכורה וטעמי כך היא אקורה אצל צמ"ד היא מותרת כיון שלא אמרה צפירות
 טעמה אמי לך אומ"ד טכיון טפ"ל מכלל דברים טפיה טעמה אמי א"ל לא אמרה כן צפירות
 הרי זה אקורה : וטעמי צפוקים טראקונים והאחרונים ז"ל ולא ראינו גלוי לזה ואמ"ק
 ראינו צפ"מ כחובות על דף כב טפיה מותרת הגאונים ז"ל ו"ל דטוואל טוה רגיל
 לטעיני טוק טל צרכה לאשתו צוען טפיה טעורה מוקבלתו וצוען טפיה נדה אינה מוקבלתו
 וזה טיס קיעמו לידע איינת היתה נדה טעם אי הוטיני לה ולא קיבלה טעמו טעוס כבוד
 אסוחו טל טוואל קבר טוואל טעמה היא וכטקילקו טעבלט א"ל טעורה אמי וכו' לא
 האמינס טוואל א"ל פירש טעמה ז"כ כדיון כל נדה טכ"ל וא"כ מותרת יולא טבאן טאפ"י לא
 אטעם צפירות טעמה אמי לך א"ל מוחך טעמי יבד טפיה טעמה א"ל אקורה וכ"ש צמ"ד
 טאמרה לא חגפ צי ואם כן אשה זו אקורה לבעלה עד טחקטור ז"כ ותטובל וטור יטראל
 ילינו טעמיאות וט"ן אמן :

יב טעשה באשה או טקפדה ז"כ וציוס טזו נחלה גופה צמים טמים כדי לטובל
 בערב כוונתה ואחר טרפלה לטקס צגג טדוק לה כטו טכ"ס וגי טעוה
 ואמ"ק צפ"ב צטעם טעזילס טקירה אוחו טבגד טלבטתו אחר טרפ"ל מועלים וטניחוח
 בקופקא וטנלס טערב וטכנה א"ל צעלס צלילה כוונתה עד ט"ו ימים טכטארה צטתרה
 ואחר טט"ו ימים טוליהס אוחו טבגד טהיס עליס אחר טרפ"ל כדי ללוצטו וראתה צו כווס
 כחמים לצכ"ס טאינס לצכ"ס לגמרי א"ל וראיהס כבגד לצן טכפל עליו אצק טטוכסם לצניחוח
 וטראתס לכחם נטיס וא"ל טפיה טעורה ואמ"ק הביאה טבגד צידיס וצאה וטאלס צטטו"ד
 וטלו חכמי טיעיבס א"ל טכחמים הכזו וטלו טכ"ס דברים טהס כחחלס לצן טכפל עליו אצק
 ועתס כטקס לטאלול הביעס א"ל טעמה היא או טעורה וטכונ"ס :

תשובה : נחלס דאשה הכזו טעורה טולד טכחמים הכזו דטפדיח כחב וטן ז"ל צמ"י ק"ו
 קשה דטחלס לצן אפ"י אינו לצן לגמרי א"ל כוונתה צגד לצן טכפל עליו
 אצק טטוכסם לצניחוח טעורה ע"ש : וכ"כ טע"ז קק"ב וט"ד קק"ב וכן כל האחרונים ז"ל
 טביאו זה הדין וטפירו וטו כ"ד וא"כ האשה הכזו היא טעורה : ב"ס ד"ל עק"ל טראינו
 להגאון כ"ה טס צק"ו קשה טע"ד על טס גדול אי וטכ"כ זכ"ל כ"ן טק"ב א"ל טעמה חכטס
 כטנעלל כחם לצכ"ס לאחר טכחלס האשה צמ"ן דהיא טעמה טעוס דרך טדס לטחלצן לאחר
 טרפ"ל ואחר כ"ה טכ"ס צ"ל א"ל וטן אטכ"כ וטכ"כ לו כחוב צטס וטכ"כ וטכ"כ
 טהאשה טפ"ל טעונס טעויות לצן ועב לאחר טכחלס צמ"ן כטו טכ"ס וגי טעוה היא טעמה
 טדך טדס לטחלצן וטחמה רחילה וכו' צ"ש : וא"כ לפ"ז האשה הכזו טלבטס ז"כ טבגד
 אחר טרפ"ל וראתה צו א"ל טכחמים לריך לטיות טפיה טעמה : אונס א"ל כחחלצו עס
 טכ"י טיעיבס וטחכ"כ לוחט האשה יען דוטלחו ראינו לט"ו טס קק"א טדהם לדברי טכ"כ
 הכזו

הכזו צמתי ידיס וכחב טלל כחלל צפוקים ותלמוד רחז וזה וכו' וקיים וטעמי יטעמי
 לעלמו ולא יורה כן לאהכ"ס כלל ע"ש :
ועוד ראינו להרי צל"י ז"ל טס צק"ב טפיה דברי טע"ז באחרונה טעמי דטכ"ס
 לדברי טע"ז : ועוד ראינו באש"ל רבצ"י טנד"מ צק"ו חדוטי טכ"כ טכ"כ טכ"כ
 טקי וטול להרי טבדה טכ"כ ז"ל טס צק"י קשה טפיה דברי טכ"כ הכזו וכחב צק"ד
 טכ"כ וטס וטח"ו טרי ילחן טפירו צלי גונוס וטכ"כ א"ל טגדולים הכזו טחכ"כ לוחט האשה
 צלי פקפוק ועס ג"כ טפיה ז"כ אחר טטעמס :

יג עוד טאלס אשה טרפ"ל ציני לציננה כטחלס טלמון צילס ולא טכ"כ א"ל רחח
 כחם צבגדס א"ל טעמה זו טאשה או טעורה :
תשובה : דבר זה לכחורה פשוט הוא צביעחל צפוחח דכ"כ וטן ז"ל צט"ע י"ד ק"ו
 קשה טעמי א דכל וטחלס ירוק טטור אפ"י כחחלס טעמוס או טוסב וכו' ע"ש
 וכחב טפ"ד טס קק"ט וטס טפוקים דה"ס מרלס אטרוג או טלמון צילס ע"ש וכ"כ טג"ל
 חורה טעלמים טס קק"ד וכ"כ טג"ל ז"ל טס קק"ג ע"ש וכ"כ טג"ל ח"ד צק"ד וא"כ כן
 כיון דכל א"ל טפוקים טפירו וד"ל דאשה זו טעורה היא : אכן מה טעמו"ד לנגדנו טול וט"ס
 טחק"ד רציוו טעל"ס ז"ל צטער אלוטיות דף ק ע"ש ז"ל צענין טחחלות נחצ"ל צק"י קשה
 דטחלס לצן טטור וכן מרלס ירוק אפ"י כחחלס טעמוס וכו' וטג"ל כחב צירוק ל"ע
 כ"י וטכ"כ ע"ן ז"ל כחב צטעויותיו צטס טגדולים דאטרינן ג"כ צירוק וכו' על כן אין להקל
 צמטינות א"ל טול כחחלס טעמוס וטכ"כ כחחלס טוסב א"ל א"ל י"כ ג"כ לד"ס אכ"כ וקבדות
 וטכ"כ טפ"י נידות וא"ל וטלס טירוק טזס ע"י טכ"כ כ"ל לטחח"ר וא"כ צלל טכ"כ
 עללס כחם כזה י"כ להקל וא"כ צק"כ וטענה צלל טכ"כ קינחס מרלס זו א"ז י"כ ללד
 וטכ"כ לפ"י רחות טענין טכ"ל רציוו טעל"ס ז"ל : וא"כ אכן וטראי טוכלס אכן טי"ך נח"ר
 טפ"ד טג"ל וטכ"כ ע"ן ורציוו טעל"ס דחב לטכ"כ טע"ז :

ואולם עכ"ס אשה זו טעורה חדל דטג"ל קדי טערה טס צק"ב טפיה דברי טעל"ס
 א"ל וכחב עליו ח"ל וטאחרונים טטעו"ו ז"כ א"ל דלל ק"ל חכ"י וט"ו זעל
 נפס יטח"ר לעלמו לפ"י רחות טענין טכ"ל וכ"כ טס טרי על"ל קק"א טטעתיק דברי טג"ל
 קד"ט ע"ש וא"כ כיון דטאחרונים לא ק"ל חכ"י י"כ להקל : ועוד דאטיקרא ד"כ"ל אין כאן
 צ"ח וטיוט כלל אפ"י לדברי טג"ל וטג"ל טעל"ס דוחט האשה לא טכ"כ א"ל רחח כחם צבגדס
 וככ"כ כג"כ כחב טעל"ס ד"ס להקל וא"כ אשה זו טעורה :

יד שאלה : אשה נדה טטעמינה טשה ימים וי"ס ראייהס וטקקס צטתרה ואמ"ק מנחם
 זו נקיים טאמ"ס טלפי הדין א"ל לטחח"ן א"ל הו ימים וי"ס טט"י הוא
 וטכלל ז"כ אפ"י לקי וט"רס ז"ל טאחח"ו כחג"ו בזה כטכ"כ וט"ו טוכ"כ הוא טטחח"ן ו
 ימים ואמ"ק וט"רס ז"כ וע"ן להרי ז"ל ח"ג צלות כן טע"כ ע"ז טוכ"כ וטכ"כ טא"ן
 לעכ"כ ז"כ טורק טטוס קטר מ"ח אכן מה נעטס טוכ"כ הוא כן הו האשה טעלה צלי
 טטעמיני לטפירחס ואחר טטעל"ב וצאה לבינה ויט"ב עס צעלס כוונתה טפיה טעורה
 ואמ"ק קורס טטעמס עס צעלס צלותה טלילה חורה וטחח"ו ופירקס נדה וטקס טוחס
 צאה לפכ"ו וטאלס א"ל לריכה להחח"ן עוד חטעס ימים ואחר כך חטפור זו נקיים
 כקחס נדה או דילמ"ל אינה לריכה לטחח"ן חטעס ימים א"ל חח"כ וי"ס טטח"ס
 זו נקיים יורנו טעורה וטכונ"ס :

תשובה : דבר זה נפחה טגדולים טכחלל עליו טג"ל פני יטוסע ז"ל צט"ד קק"י י"כ
 וטק"ב טא"ל לטחח"ן הו ימים א"ל חח"כ ז"כ חק"ב ע"ש : אונס טג"ל וט"ו
 חח"כ צמ"ד ק"ו קכה ק"ל דלריכס לטחח"ן הו ימים ואמ"ק חח"כ ז"כ וטס לדברי טפ"י
 ע"ש : וא"כ אכן לענין דינ"ל טיכי כעצ"ר דמי יכ"כ ראשו צ"ן טריס גדולים :
 אכן אחר חח"כ ראיו טרוצ טפוקים ק"ל כח"כ טפ"י דח"ו וע"ל דק"ה טביאו טרי
 קד"ט צק"ו ק"ו קק"ג חכ"י ק"ל דא"ל לטחח"ן הו ימים וט"ו דנל"ס צלל טעמס
 הוא חח"כ גדולה וט"ו דלל לוקיף עלס ואף טא"ו וטחח"ן צלל טעמס אטו טעמס וט"ו
 וט"ו

מילתא הוכל לטובל ציוס חי ציוס דזס הוי כווי אונס והסתיר טצילתס וצעלה עכ"ל עיי"ש .
 ועפ"י עקיבו ויעשה והתירו לזאת הכלה הגרושה בתטובל ציוס וכן הסכימו כל הכווי סעיפה
 הי"ו . אחר שעקיבו ויעשה ראינו קדין זה כחוב צעדיא צהכי עיקרי הד"ע הי"ד ק"י כה אוח
 יו והוא סהכי צלכות המים ז"ל ק"י ע כחצ שאין בכלות קוד צחס והקי עליו הרב עיקרי
 הד"ע ה"ל עס והר"י צלכות המים הכ"י טהם ושלם צחשו עס שאין בכלות קוד צחס (צ"הו אינו
 מ"וי חללו) וק"ק לעכ"ד חללו ונדבריו עשונו אף בלאו עשונו דאין דרכס וכו' בלא"ה כו"י
 אין בכלות עשוס קוד צחס דכהי דמקטמא אין לה צח ו"מ אין הנוליאות רחוק צלמנה
 נשאת קתהים לה צח וצחולה כו"י אפקר טצעלה אלמון וההיס לו צח וצנות דצכס"ג איכא
 קוד צחס ות"י ה"ל ואלפטר לומר דמקטמא אלמון הנושא או אלמנה נשאת ט"ס לאו מהס
 צ"ס אינס יושבים עם האב או האם צ"מ"י הופח האב או האם עכ"ל עיי"ש ה"י טכחצ
 צהדיא דסכלות דנקטו כל כלות צחשומע ואפ"י אלמנה וכמ"ס צחחלת העיון וג"כ סחירו לכל כלס
 צין צחולה או גרושה ואלמנה טטטובל ציוס וכן קברת ה"י צלכות המים טהצ"א דצ"ו ז"ל
 וטחחו טכווננו לדעת הגדולים :

בא עור

שאלה על כלה אחת שאירע טצילתס ציוס ז' ולא הוכל להטעב ע"ד יוס חי
 נעטס הכמוס אללה אס הוכל לטובל ציוס ז' או לאו והספק הוא עיי"ש
 מור"ס טהצ"אנו לעיל טהכלות יכולות לטובל ציוס וכו' ומקתמיות דצ"ו עשומע אפ"י ציוס ז'
 אכן הק"ד ז"ל צק"קטו אקר לכלות לטובל ציוס ז' אלא דוקא ציוס חי עיי"ש ונקחפקו חי
 הייטין לק"י הס"ד או לאו יורנו המורה וטכמ"ס :

תשובה

כבר ק"י הס"ד הכ"י טאגו עליו כפירס ודחו דצ"ו הגאון אורח מישור ז"ל
 והגאון ע"הג ז"ל והגאון פכ"ס ע"איות ז"ל ועוד כמה אחרונים וזכ"ר צכאן
 לשון הגאון קדרי טהרס ז"ל טהארי"ד צוס ה"ל עס צכ"י קלו סק"יא והכלות הטובלות כחצ
 הס"ד נראה דהיינו דוקא לדיון וכו' והעתיק לשון הס"ד עיי"ש ואח"כ כחצ ה"ל וצ"י אורח
 מישור תנע עליו דוה צכך טטצלה ציוס ז' דהא כיון דאינס צ"א"ס אלל סחחן ע"ד הלילה אף
 אס טרחה ותקטור למפרע שא"י חספא איכא וצ"י מ"כ"י כחצ דלפטר לייטצ דצ"ו דמ"מ ציוס
 ז' גזרינן דלולי טבוא אלל סחחן ציוס טטט"כ ציוס חי דהוא רק גזרס מוסוס קוד צחס לא
 גזרינן כולי סאי גזירס לגזירה עכ"ל ודצ"ו ככוניס לייטצ דצ"י הס"ד אצל צחומה
 אטחמיעתהיס להס"ד דצ"י הס"ד טכו טכו להדיא צסס ומס"י"ל דביון דהכלות אינס צ"א"ס אלל סחחן
 ע"ד הלילה ליכא למיעס לא לדצ"י ר"ש ולא לקוד צחס עיי"ש . אחר זס צ"א"י צק"ות ע"הג ק"י
 כ"י טהרגיס צוס וכו' סהס"ד טגס צחומה צוס עכ"ל . ולפ"י אין חילוק דלעולם הכלה יכולה
 לטובל ציוס ואין חילוק צין טצלה צחו או צ"י וכו' צק"ות פכ"י"ו ח"צ ק"י ד להקל ומקברא דנפסיס
 עכ"ל הגאון קד"מ ז"ל וכן הסכ"ס סצ"י גאון עוזינו הי"ד ז"ל צכ"י"ו ק"י קלו אוח ג טאחר
 טהצ"א דצ"י הס"ד כחצ ה"ל אצל ה"י פכ"י"ו ח"צ ק"י ד כ"י דהתיקל וקומ"ך על מור"ס לא
 הסק"ד עכ"ל ומדעצ"א דצ"י סכ"י"ו אחר דצ"י הס"ד עשומע דה"י ק"ל וכן דעת הרב
 ומ"הס טהצ"א דצ"י פכ"י"ו צחחוכה עשומע דכן הסכ"ס וכ"כ סהכ"א כלל קא אוח י"ד ה"ל
 הכלות ומחרות לטובל ציוס צין טטובלת ציוס ז' או ציוס חי כיון שאין צחות לחחן
 ע"ד הלילה עכ"ל וכן הסכ"ס הגאון צ"ח מ"א"ר ז"ל עס טכחצ טכפר הוטג עיי"ש וכן הסכ"ס
 ה"י עלי לצונה ז"ל עס טצקוף דצ"ו כחצ ה"ל ונ"מ לדיוכא כחצ צקד"ט עשס עש"ג וצסס
 טחצות פכ"י"ו והג"ט"ד צסס ומס"י"ל דאין חילוק דהכלה יכולה לטובל אף ציוס ח"ו ציוס וכו'
 עכ"ל ה"י טהד"אנו לך עשרס גדולים נאטוים ואחרונים ז"ל דפליגי על הס"ד וק"ל דהכלות
 יכולות לטובל ציוס ח"ו ציוס וכו' ד"א"י דכוכ"א אזלינן ואין לפקפק עוד :

בב שאלה

צעיר כלכתא יע"א י"ס צנין גדול רחוק ומכלתא עכ"ך מהלך יוס חי מווד
 על טפה סנהר עכ"ך חשפ"ס אמות רחוק מן סהוף וצוס הצנין י"ס
 ומכ"י"ס או וט"י לטירות טל ומחרות יולחיס מ"מ סצ"ו מוחת לארץ ע"ד חוך סנהר וע"י כח
 הא"ס טמדליקיס צמאכ"י"ס הכ"י מוטכ"ס מ"ס מן סנהר לחוך סלכות הכ"י ועצבו דרך הצנין
 ודרך סלכות הכ"י לצריכה גדולה מ"אד ומסצריכה הכ"י סולכ"ס מ"מ"ס ע"י לטור גדול ומחח
 לארץ

לארץ ע"ד עיר כלכתא לצריכה אחרת גדולה מ"אד ומסצריכה הכ"י אטר צכלכתא מוטכ"ס מ"מ"ס
 ב"כ על י"ד לטירות מוחת לארץ לכל סרחות ומסצרות ע"י לטירות קטנות להצח"ס ולכל
 המקומות ש"ילה צע"הצ והלטירות סקטניס הכ"י י"ס צכאסס צרוח או טילה מוטכ"ס מ"מ"ס או
 לקגור מ"מ"ס והכל צרלון צע"הצ כטיילה מ"ס יפחס סצרוח סכו' ויולא מ"ס כל ו"ס ט"רלס
 ומ"מ"ס סכו' ומסחחלס מן סנהר ע"ד הצח"ס אינס עונכ"ס דרך טוס כל"ס כלל אלא דוקא
 דרך סלכות ומחח לארץ הכ"י על כן ילמדנו רצ"ו א"ס יכול"ס לעשות צצ"ת מן הצח"ס
 סכו' צריכה או ויציאו לה מ"ס מן סלכות סכו' לחוך סצריכה סכו' ויהיס כקר לטצ"לס
 כ"ס"ס או לאו יורנו המורה וטכמ"ס :

תשובה

סנה צענין ז"ס י"ס לסחפק צו כו"ס ספיקות ומזכ"ר ספק ספק או ונפסוק
 אוחו צכ"ד . הספק ה"י כיון טעונט"כ"ס מ"ס מן סנהר ע"י סילכות טל
 ומחח סו"ל מוטכ"ס ע"י דבר הנוקבל טומאה וק"י"ל טאקור להוט"ך מ"ס למקוס ע"י דבר
 הנוקבל טומאה כו"ס צכ"י וצכ"ע י"ד ק"י ר"א קע"י מ"ס ז"ס הספק סכאסון . וסנה צענין
 ספק ז"ס הוא טש"ע כביעתא צכ"י"ח דהוא כקר דלע"ג דנוטכ"ס מ"מ"ס ע"י דבר הנוקבל
 טומאה כיון דאלו סקלכות סס קצועיס צקרקע ומחוצריס צצנין צקרקע צעליס אגב קרקע
 ואינס מקבל"ס טומאה ומותר לסחט"ך צסס כמ"ס כל ז"ס מ"ן ז"ל צכ"י י"ד ק"י ר"א ג"ס א"ס
 טמוניס צקרקע ככ"ד אפ"י א"ס אינס ומחוצריס צצנין צכ"ד וצגפסי"ת עם סקרקע אלא דוקא
 טמוניס ג"כ נוקרו ומחוצריס לקרקע ועד"ף טפ"י מן סצנין כיון טהס טמוניס כו"ס צכ"י ע"ס
 ע"י"ש וכן ספכ"ונו כל סחחוני"ס ז"ל ועי"ן לה"י צכ"י"ו מ"ס סכ"י סו"ל ק"י ר"א . וכל ז"ס כחצ
 אוחס מ"ן ז"ל צכ"ע י"ד קע"י מ"ס ה"ל סכ"א להוט"ך מ"ס למקוס לרי"ך טלא יס"א צדצ"ד
 הנוקבל טומאה כגון מ"י גטני"ס טרולס להוט"כ"ס למקוס אחר לעשות נוקוס וכו' וכן סילון
 טל ומחח אקור להוט"ך צו מ"ס למקוס טנוקבל טומאה וכו' וא"ס סקילון טל ומחח ומחוצ"ר
 לקרקע אפ"י ווקלס להדיא לחוך הנוקוס כקר סה"י אינו נוקבל טומאה לפ"י טהוא צעל אגב
 קרקע עכ"ל וק"י"ס רמ"א ז"ל צסגס ה"ל ואין חילוק צין א"ס טמו"ן טחח סקרקע או לא
 ע"כ . ואולס צוס י"ס טריוח"א אחרת טהצ"א צכ"י וכחצ אוחס צכ"ע קע"י מ"ס צד"א
 צמוט"ך ע"י גשמי"ס צעלמ"א אצל א"ס מוט"ך ומע"ן או מוקוס אפ"י ע"י דבר ה"מ"ט כקר וכו'
 עכ"ל . מ"מ"ע אנהנו לא סקכנו ע"י"ו מוסוס דכחצ סכ"י ז"ל סהרצ"ו"ן וסרצכ"א ז"ל פליגי
 ע"י"ו וכחצ צכ"ע ע"ס ה"ל ו"ס מ"י טא"י"ו מחלק צכך עכ"ל עיי"ש וכיון טאלו הגדולים פליגי
 ע"י"ו מ"י יקל ר"א"ו כנגדס ואחחנו כחצנו דצ"ר צלי פקפק וצוס נפסעו ספק ה"י :

הספק

סצ"י סו"ל דק"י"ל מ"ס טאז"יס סקול"ס למקוס כו"ס מ"ן ז"ל צכ"ע קע"י ג ועוד
 ק"י"ל ד"א"ס עשה נוקוס כל"ו מ"מ"ס טאז"יס ע"י סעסכ"ס ג"כ פקול דטאז"יס
 סהמטיכוס כולה פקולה אלא צענין רוב הנוקוס מ"מ"ס ככ"יס וא"ו א"ס סקלי"ס סמויעטו ומ"מ"ס
 טאז"יס ע"י סוטכ"ס כקר כו"ס מ"ן ז"ל צכ"ע ע"ס קע"י מ"ד ה"ל סהטאז"יס סהמטיכוס כשרס
 א"ס ס"ס ע"ס רוב מ"י ס"א"ס מן סככ"ר וכו' עכ"ל עיי"ש וא"כ סכ"א כ"י דאלו סקילכות לא
 מוקרו כלי דפחומ"ס צכאסס וצקופס ואין צסס נוקוס קצלה מ"מ"ע אחר סקיות רא"ס סקילון
 צכרוח יחקצן צס מ"מ"ס ויהיס צח צ"ח קיצול כשהצרוח סחומ"ס וא"כ נעטו כל סלכות טל
 סעיר כלי עכ"ס סצרות ונעטו מ"ס טאז"יס ואח"ך כטפות סצרוח ומצי"א מ"ס למקוס סס
 מ"ס טאז"יס ואע"ג דצ"א"ס למקוס ע"י סוטכ"ס כקר כחצנו דק"י"ל דטאז"יס סהמטיכוס כולה
 פקולה ז"ס ספק סצ"ו :

תשובה

אלו סקילכות אע"ג דאח"ך קוחוס צצרוח אינס סחוצ"ס כלי דקודס טקצע
 חלו סקלכות צא"ך לא ס"ו צסס צ"ח קיצול אלא דאחר טקצע"ס צא"ך
 ונחצטלו אגב קרקע סחמ"ס ועשה צסס צרוח סו"ל כלטור טקצע"ו ולצקוף ספקו דכקר וכמ"ס
 כל ז"ס צכ"י ק"י ר"א וכ"כ הגאון ס"ך ז"ל סק"כ"א ד"א"ס לא ס"ס עלי"ס ע"ס כלי קודס
 טקצע"ס כגון טקצע"ו ע"ן או אצ"ן ואח"ך סקקו כקר וכן הוא צעטנה ואטרי ופוסק"ס וצצי"א"ס
 צ"י עכ"ל סה"ך וכ"כ מ"הרס"ט ח"ג ק"י ר"א וכן העלה ס"ו מרככ"ס סוטכ"ס קוף פ"ו
 דאקואות וכן העלה הגאון צ"א"ר יעקב ק"י כ"א מוסוס דכיון דצטל ל"ה עתוכ"ה כלי צסלוק מ"ס
 סעטס

שנעשה אח"כ כלי במחבר הו"ל כקצו ולבסוף הקפו דברי . וכ"כ הגאון ש"ת ר"פ אינר
 ז"ל ק"ו על ע"ש . והגאון הו"ל הכי"ל הי"ד סימן קצב א"ע"ג דלא ק"ל כנלו"ם הכו
 זכת דכיון שבעשה טקב החבית ה"ס דעתו לקותמו בצדו"ל לא נתבטל ע"ס כלי ומחבית
 הכו"ו מ"ו כחב אח"כ דא"ס לא ה"ס עליו ע"ס כלי מעולם צהלו"ס א"פ"י ה"ס דעתו לקותמו
 בצדו"ל אח"כ לא עקרי כלי ע"ש"ו וא"כ ה"כ צ"ל גבי אלו קלו"ת דקוד"ס שצד"ס לא ה"ס
 עליה"ס ע"ס כלי צהלו"ס א"ף דאח"כ קיתמו"ס צדו"ל אי"ס כהשג"ס כלי א"ף לדעת סו"ב ז"ל .
וכ"ה גם דקצרת הכו"ב ז"ל דמו דצ"ו הצ"ס אחריו וס"ס הגאון צ"ל א"פ ז"ל צ"ש"ו י"ד
 ק"ו נ"ג והצ"ל כו"ה ר"ל"ו"ת לדבר ע"ש"ב וא"ע"ג דאח"כ צקוף הספוס"ס הש"ס
 לדברי הכו"ב הי"נו מ"ס"ס חומר"ל צעלמ"ל אצל לענין די"ל העל"ס דאי"נו חס"ב כלי וכן הגאון
 הס"ס צ"ח"ד ק"ו ק"ל א"ת ס וצ"ק"י ר"ס ורו דה"ס דצ"י סו"ב סו"ו וס"ס"ס כו"ו הגאון
 צ"ל א"פ ז"ל ע"ש"ו . צ"ר"ס ו"ה סעו"וד לנגד"נו ככח"ל ה"ל ק"י הגאון סו"ב ע"ס צ"ק"י קצ"ב
 דק"ל דכל הלו"ס ולבסוף הצ"ו מ"ן הסו"ר"ס ה"ו כהלו"ס ולא ע"ס"י הסצ"ו לקרקע וא"כ לכו"ד
 ע"מ"ס ע"ל"ו"ס פ"ק"ו"ס מ"ן הסו"ר"ס כו"ו ספ"ק מור"ס ז"ל צהג"ה ע"ס ק"ע"י ג א"ן לעצ"ו צ"ק"ו
 כו"ז וע"ל כ"ן העל"ס דא"פ"י קל"ג הלו"ס שקצ"ו ולבסוף הקפו וכתול"ל מ"י גש"מ"ס א"ן להצ"ל צו
 א"ל"ל כלי זכ"ו"ת שצ"ל"ס"ן מדרצ"ן אצל לא כלי מחכ"ו"ת וא"ן כ"ס ע"ל"ל"ל ע"ס א"ל"ל דוק"ל
 צעל"ל הכח"ס שח"ל מדרצ"ן אי"ס ע"ל"ל צו לכח"ו"י אצל צדיע"ב עלת"ס לה ע"ל"ל"ל ע"ש"ו צ"ק"י
 קצ"ב א"ת צ ולבסוף העל"ס צ"ל"ת ע" ס"ס דא"ף שסכ"ר"ע ר"ח"ל ספ"ק"ו ו"ה"ה מ"ו"ה א"ס כה"ל"ל
 כל הסוק"ו ע"י ל"כ"ו שקצ"ו ולבסוף הקפו וה"ל וד"ל"י סלכח"ו"י א"ן הכד"ס דש"ל"ל לעצ"ו צ"ק"ו
 זו אצל ס"כ"ל סכ"ב ע"ל"ל וכ"ב ע"ב סל"ל"ת או דל"כ"ל מוק"ו אחר"ת כד"ל"י ס"ס ספ"ק"ו"ס
 ספ"ק"ו דא"פ"י כו"ו ס"כ"ו מדרצ"ן כו"ו ועל"ת"ס לה ע"ל"ל"ל צדיע"ב עכ"ל וא"כ לפ"י אי"ס
 יכ"ו"ס לעש"ו"ת מוק"ו צ"ל"ו מ"מ"ס ע"ל"ו ע"י סל"כ"ו"ת סו"ו . א"ן דצ"י סו"ב סו"ו סו"ו"ס וא"ן
 דצ"ו"ו ככ"ק"ו"ס צדע"ת"ו דל"ל מ"ל"ו"ו צ"ס"ס פוק"ק ר"ש"ו"ן ואחר"ו סכח"ו"ן כ"ן וכל ספ"ק"ו"ס קת"ו
 דצ"ר"י"ס ולא ח"ל"ק"ו כ"ן וכן מ"ה"ג כל ע"י י"סר"ל ששע"נו ש"ע"ס דכ"ק"י מוק"ו"ו"ת"ס על י"ד
 קלו"ת"ו וכל מ"ש צ"ו"ר וס"ו"ב"ס וס"ע צ"ק"י ר"ל ס"ס הפ"ד דצ"ו"ו דכ"ו"ס פ"ע"מ"ס כח"ו כלי
 סכ"ק"ו ואח"כ הצ"ו מו"ר"ו וכן כח"ו ס"ו"ל"ס לה"ש"ד"ק מ"ס וכ"ו יכ"ו לה"ש"ד"ק ע"י קלו"ת"ו וכ"ו
 וכל ס"ו"ר וס"ע"ו מ"ל"י"ס"ס מ"ה וה"ל ז"ל כח"ו דה"ס"ב"ל"ל וכן ס"ו"ר וצ"ל"י ס"ס"ע כ"אן צ"ו"י
 מוק"ו"ו"ת ק"י"ו"ו"ו ולא ק"ל"י א"ט"ב"ל"ת א"ס"ס כ"ד"ס ג"ו"ר"ס א"ל"ל צ"ד"י ע"ק"ו"ס וכ"ו ע"י"ס ש"ה"ר"י
 וד"ב ז"ס א"ן לו ע"ס דא"ך יע"ל"ה על הדעת דס"ו"ר וס"ע"ו א"ס ק"ל דל"ו ס"וק"ו"ו"ת אי"ס
 כ"ס"י"ס לע"ל"ל"ת כ"ס ג"ו"ר"ס א"ך לא יצ"ר"ו ז"ל"ת וכו"ת"ס וס"ק"ו"ל לצ"י א"ס"ס ע"ל א"י"ק"ו"ר
 כ"ח דצ"ר כ"ס לא ש"ע"נו מעולם דצ"ר ז"ס פ"ק"י מ"י"ס"ס חור"ב"ל וא"כ צ"מ"ס"כ"ת הגאון ז"ל א"ן לק"ו"ד על
 דצ"ו"ו צ"ה וכל ח"ל"י"ס דהכו"ב ה"ל ו"כ"ה ק"ו א"ת"ת ס"ס"ס"ס ו"ג"ו"ו דצ"ד 77 ק"ו דמ"ק"ס ע"ס
 ס"ל"י ס"ל"י"ס דרצ"ן וכ"ו ע"י"ס צדצ"ו"ו וצ"י ל"י"ס מ"ר"י"ס דק"ו"ס"ל ס"כ"ל כ"ב קדו"ו"ו"ו רצ"ן
 וחי"ר"ו צ"ה כו"ה ח"ו"ל"ס הגאון וס"ס"ס"ס ח"ג ק"ו לא ו"ר"צ"ה פ"ו ס"ד צ"ו מוק"ו"ו"ת והגאון
 צ"ל"ר יע"ק"ב ס"ד"ל ק"ו ר"ל וכל דצ"י הג"ו"ל"ס ס"כ"ל א"ש"ה"מ"ו"ו"ו מ"י"ס"ס להגאון סו"ב"ס ח"ס י"ד"ע
 ד"כ"ה ק"ו צעלמ"ל א"ן לה"ל"ל"ל ד"ן וכ"ש"ס ד"ן כו"ה ס"ו"ל הפ"ד כל ספ"ק"ו"ס וס"פ"ד ס"ו"כ"ה .
 וכן ר"ל"י"ת להגאון ס"ס"ס ז"ל ע"ס צ"ק"י ר"ס ע"ד"ה כל דצ"י סו"ב"ס ז"ל והצ"ל כו"ה ר"ל"ו"ת
 לד"ב דג"ס לד"ו"ר"י"ת"ל ע"ס"י וצ"ק"ו"ד דצ"ו"ו העל"ס ע"ל"ל לז"ו מ"ס"ק ר"ל"ו"ס"ס ויכ"ו ל"ק"ה ג"ג"ת
 ולנ"ק"ו כ"ספ"ו"ר"ת ס"ו"ר ולק"ו"ע"ס צ"ק"ק"ע צ"צ"ו"ן וכ"ס"ר ע"י"ס וכ"כ הגאון ס"ס"ס צ"ק"י ר"ו ח"ל
 ס"ס צ"וכח"צ"י וצ"ו"ל"ר דדעת סו"ב"ס"ס וס"ס"ב"ל"ל ו"א"ג"ו"ד"ס וס"ל"ל"ל וצ"ו"ר וס"ע"ו וס"ו"ב"ת ס"ס"ס
 ח"ג וכן צ"ל"ר יע"ק"ב וכן מ"י"ס"ס וכו"ה כל ע"י י"סר"ל להח"ר לעצ"ו ככל"י שקצ"ו ולבסוף
 ח"ק"ו והלו"ס ולבסוף הצ"ו ה"ו כה"ו"ר"ו לענין ז"ס וא"ק"ו"ר לפ"ק"ק ולס"ס"ר על סו"ר"ס זו
 עכ"ל . וכל"ע"ד דא"פ"י מ"ס"ס חומר"ל צעלמ"ל א"ן לסח"ר"ר כ"ו סו"ב"ס ע"ס"ס דמ"ל"ל"ל לע"ו פ"ל
 כ"ס"י י"סר"ל וג"ס על ס"ל"ל"ו"ס"ס דכל ס"וק"ו"ו"ו"ת צ"ל ע"י"ו"ו"ת ס"ס ע"י קלו"ת"ו . וא"כ לפ"י
 כ"ס"ס"ס ס"ו ויכ"ו"ס"ס לעש"ו"ת צ"ר"כ"ה ול"ה"ש"ד"ק לה מ"ס מ"ל"ו סל"כ"ו"ת"ו ולא ה"ו ס"ל"ו"ס"ס :
הספ"ק ס"ו וס"ו ק"י ס"ו ח"ס סופ"ר ע"ל"ל"ל ע"ס צ"ק"י ר"ס דכל ס"ע"ס"ס מ"ח"ל"ל"ל כ"ד
 ל"ע"ש

לש"ש ע"ס הקרקע אי"נו צ"ל אג"ב קרקע לענין ס"ל"ו"ס או לענין ע"ל"ל"ל צ"ח"ו
 סכ"י דכ"ו"ן דד"ך ס"ש"ו"ו"ו כ"ך כ"ס"י דל"ע"ן ע"ו"מ"ל"ל ק"י"ל ונ"ס"ר מ"ו"ע"ל"ת"ו מ"ע" לא כ"ס"ח"ה ע"ס
 כלי מ"ו"ו ע"י ע"ק"ע"ו צ"צ"ו"ן מ"ס"ס ד"ן ה"ל ד"ך ס"ש"ו"ו"ו וד"כ"ו צ"ך ו"מ"ס ס"כ"ו"ו"ו לעולם
 ה"ס ס"ל"ו"ס ע"י"ס . וא"כ לפ"י א"ל"ו סל"כ"ו"ת דכ"ד כ"ו"ן דח"ל"ל ע"ש"י"ת"ן ה"ל ל"ש"ש א"ת
 הקרקע ולהצ"י צ"ס מ"ס ע"ס הקרקע ה"מ"ס ס"כ"ו"כ"ס ה"ס ס"ל"ו"ס לעולם וא"ן לע"ש"ו"ת ו"ס"ס מוק"ו :
תשובה . דצ"ר ז"ס לא מ"ל"ו"ו ל"ש"ו"ס פוק"ק ר"ש"ו"ן או אחר"ו סכח"ו"ן ז"ס ק"ו א"ל"ל דוק"ל
 הגאון סו"ו וכ"י ח"ד"ו"ק צדצ"ו"ו וצ"ר"ל"י"ת"ו ח"ל"ל"ל סדצ"ו"ו צ"ל"ל"ס מע"ק"ר"ס וא"ן
 ל"ס"ס ס"י"כ"ס כל"ל וע"ק"ר דה"ס צ"מ"ס"ס צ"מ"ס"ס ווק"ו"ו"ת פ"ו מ"ס"ס י"ד כח"ו ס"ל"י"ק ס"כ"ו"ר"ס
 צ"ו"ן ס"ו"ל צ"ל"ל"ל פוק"ל וכ"ו ע"כ"ו פ"ו ס"ו"ב"ס ז"ל צ"פ"י מ"ס"ס"ס ז"ל א"ל"ל ס"כ"ו"ר"י ה"ל ר"ס"ו
 ס"מ"ר"ס וכ"ו וס"ו"ס א"ס"ר יג"ו לח"ך ס"ל"ו"ב"י ולח"ך ס"ל"י"ק ה"ס מ"ס כ"ס"ר"ס א"ך כל מ"ס
 ע"ג"ע"ו מ"ס"ס צ"ח"ו"ק ס"ס פ"ק"ו"ס לפ"י ע"ס"ס י"ס"ו"ו ס"ל"ו"ס לפ"י ס"ס"ל"י"ק ה"ל כלי לס"ו"ו"ו
 כ"י"ך ל"ר"ך ח"ס"ו א"ו"ר"ס מ"ו"ו צ"ח"ספ"ח"ל ס"ל"ל נע"ש"ה א"ל"ל ל"ש"ש ע"ס ס"ק"ק"ע וכ"ו עכ"ל וס"ס
 ל"י ז"ס ס"ל ס"ו"ב"ס ז"ל אי"נו מ"ו"ן כל"ל ס"ל"ו"ר לפ"י ס"ס"ל"י"ק ה"ל כלי לס"ו"ו"ו כ"י"ך ל"ר"ך
 וכ"ו מ"ס"ו"ו ע"ש"ש"ס כלי צ"צ"ל ס"י"ך ל"ר"ך ולד"ב"ל סד"ב ה"ל צ"ה"פ"ד ס"כ"ו"ל ס"ו"ל כ"י"ך
 ל"ר"ך ה"ל אג"ב קרקע וצ"ל מ"ח"ו"ת כלי ד"ן א"מ"ו"ו צ"ח"ספ"ח"ל ס"הצ"ל ה"ל ז"ל ח"ס ל"ש"ו"ן
 ס"ח"ספ"ח"ל ס"הצ"ל ס"ר"ס ז"ל ע"ס ה"ו"ת צ"מ"ר"ס ס"ק"ו"ן ע"ל"ל צ"ק"ו"ן ס"ו"ר"ס ע"ל"ל מ"ס"י ס"ל"י"ק
 וכ"ו ר"ש"ו"ן ס"ו"ר ס"כ"ו"ק ע"ס"ו"ר ס"ל"ל נע"ש"ה א"ל"ל ל"ש"ש ע"ס ס"ק"ק"ע עכ"ל ס"ח"ספ"ח"ל
 וע"י"ס פ"ו ס"ר"ס ז"ל וא"כ א"ד"ב"ל ר"ש"ו"ן ונ"ס"ר א"ת ס"ל"י"ק ו"ס"ו"ס ס"ו"ל מ"ס"ו"ס ע"ס ס"ק"ק"ע
 וא"פ"י רצ"ן דמ"ט"ו"ו"ן א"ת ס"ל"י"ק הי"נו ע"ו"מ"ל"ל ק"ל"ס צעלמ"ל א"ת ל"י"ס מדרצ"ן כו"ו"ס ס"ר"ס
 ז"ל ע"י"ס אצל צ"צ"ל ס"ו"ל מ"ס"ו"ס ע"ס ס"ק"ק"ע ה"ו"ר ע"ס"ו"ר וא"כ ה"ל"ך כח"ו"ס ס"ו"ב"ס"ס
 ס"כ"ו"ל ס"ו"ל כ"י"ך ל"ר"ך ה"ל כלי וצ"ל"ל ר"ל"ס מ"ן ס"ח"ספ"ח"ל ס"ו"ו וה"ל"ל ס"ח"ספ"ח"ל ס"ו"ו
 ס"פ"ד דצ"ו"ו א"ל"ל מ"ו"כ"ה לכו"ר סדצ"ו"ו ס"ו"ב"ס"ס ה"ס ט"ס"ס וכ"כ ס"ו"ו צ"ד ז"ל מ"ס"ס ס"ו"ו"ו"ו
 ס"ט"ס"ס י"ס דצ"ו"ו ס"ו"ב"ס"ס וכ"ל"ל לפ"י ס"ס"ל"י"ק כלי וא"ע"פ ש"אי"נו מוק"ל ע"ו"מ"ל"ל לס"ו"ו"ו כ"י"ך
 ל"ר"ך ח"ס"ו א"ו"ר"ס מ"ו"ו"ו צ"ח"ספ"ח"ל ס"ל"ל נע"ש"ה וכ"ו עכ"ל ס"ו"ו ז"ל ולפ"י יצ"ו"ו דצ"ו"ו
 ס"ו"ב"ס"ס על כ"ו"ן ס"כ"ו"ו"ו א"מ"ר לפ"י ס"ס"ל"י"ק ה"ל כלי ח"ו"ר וא"מ"ר ס"ל"ו"ס ס"אי"נו מוק"ל ע"ו"מ"ל"ל
 צ"צ"ל ס"ו"ל כ"י"ך ל"ר"ך כו"ו"ס צ"ח"ספ"ח"ל ס"ו"ל מ"ס"ו"ס ע"ס ס"ק"ק"ע וא"כ ל"ר"ך לס"ו"ו"ו ס"ל"ו
 ס"מ"ס אי"ס פ"ק"ו"ס ו"כ"ה מ"ס ס"ל"ו"ס א"פ"י"ה צ"צ"ל ס"וק"ו"ד ה"ס כלי ק"ו"ר"ס ס"ח"י"צ"ו"ו אי"נו
 י"ל"ל מ"ח"ו"ת כלי ו"מ"ס ס"כ"ו"ו"ו ה"ו ס"ל"ו"ס"ס ה"ס ס"ו"ל עכ"ק"ו אי"נו מוק"ל ע"ו"מ"ל"ל ולפ"י לא
 ק"י כל"ל מ"ס ס"ק"ק"ע הגאון ח"י"ט ע"ס מ"ס"ס"ס ה"ס פ"ט"ו דכל"י"ס ומ"פ"ק כ"ו מ"ד דכל"י"ס דס"ס"ס
 ס"ל"י"ס דלג"ב"י ע"ו"מ"ל"ל אי"נו מ"ו"ו"ו"ו מ"ס"ס דעכ"ק"ו ה"ו"ר מ"ח"ו"ר"ו לקרקע אצל לג"ב"י מ"ס ס"ל"ו"ס
 מ"ק"י כלי מ"ס"ס ד"ל על"ו ע"ס כלי צהלו"ס לא מ"ט"ו"ל ע"ס כלי מ"י"ה כ"ס"ח"י"צ"ו"ו לקרקע דכל ס"ח"ק"ו
 ולצ"ק"ו קצ"ו"ו פוק"ל וכ"ע"ש"ס כל ז"ס ס"ו"ו צ"ד ע"ס וכן ה"ו ס"ב"ו ח"ספ"ו"ת חד"ס"ס ע"ס וס"ס"ו"ו :
 ו"ס"ס ז"ס ס"ק"ו ס"ו"כ"ר"ו לע"ל דצ"ו"ו ס"ו"ב"ס"ס צ"פ"י ס"ג"י סל"פ"ר"ו"ו ס"ו"כ"ה ס"ג"ו"ן ח"י"ט ז"ל
 לס"צ"ל כ"ס"ל אחר"ת דצ"ו"ו ס"ו"ב"ס"ס וה"ל כ"ס"ח"ל ח"י"י ח"ל"ל ס"ח"י"ט ע"ס לפ"י ס"ס"ל"י"ק ה"ל כלי
 ק"ו"ד ס"ו"ו"ו קצ"ו"ו וא"ע"פ ס"כ"ו"כ"ר"ו לא י"ל מ"ח"ו"ת כלי לס"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך ח"ס"ו א"ו"ר"ס על"ו
 צ"ח"ספ"ח"ל ס"ל"ל נע"ש"ה א"ל"ל ל"ש"ש ע"ס ס"ק"ק"ע ס"כ"ו"כ"ס כ"ס"ח"ל ח"י"ט ע"י"ס ח"ס"ו
 פ"ט"ו ס"הצ"ל ג"ר"ק"ת ח"י"ט ע"ס"ו"ר דכ"ס"ח"י"ט ה"ל מ"ס"ו"ב"ס"ס כ"ע"ש"ה לע"ל פ"ו דצ"ו"ו ס"ח"י"ט ע"ס פ"ט"ו"ס
 כו"ו ס"פ"ד"כ"ו"ו לכ"ס"ח"ל ס"ו"ו ח"ס"ו כו"ו"ו"ו לפ"י ס"ס"ל"י"ק ה"ל כלי ק"ו"ר"ס ס"ו"ו"ו קצ"ו"ו וא"ע"פ
 ס"כ"ו"כ"ר"ו לא י"ל מ"ח"ו"ת כלי לס"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך פ"י ס"כ"ו"ל ס"ו"ל קצ"ו"ו ל"ר"ך ל"ר"ך לס"ו"ו"ו ס"כ"ו"ל
 מ"ח"ו"ת כלי ודצ"ו"ו ס"ח"י"ט לס"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך כ"ס"ס"ס א"ל"ו"ע"ל"ל ס"ל"ל י"ל מ"ח"ו"ת
 כלי לס"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך כ"ו"ו"ר ס"ל"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך נ"ל"ל מ"ח"ו"ת כלי ו"ס"ס
 ס"ק"י"ס ח"ס"ו א"ו"ר"ס על"ו צ"ח"ספ"ח"ל ס"ל"ל נע"ש"ה א"ל"ל ל"ש"ש ע"ס ס"ק"ק"ע ג"כ ק"ל"י א"ל"ע"ל
 מ"י"י"ס"ו כ"ו"ו"ר ס"כ"ן א"מ"ו"ו צ"ח"ספ"ח"ל ס"כ"ו"ל ס"ו"ל מ"ס"ו"ס ע"ס ס"ק"ק"ע ה"ו"ר ע"ס"ו"ר ל"ר"ך
 לס"ו"ו"ו ס"כ"ו"ל מ"ח"ו"ת כלי וכל דצ"ו"ו ס"ח"י"ט ע"ס צ"מ"ר"ס א"ו ח"ס"ו"ו"ו ד"ס"ס ס"כ"ו"כ"ר"ו
 ל"ל א"מ"ר"י"ן ס"ל"ל מ"ח"ו"ת כלי לס"ו"ו"ו קצ"ו"ו ל"ר"ך וכ"ע"ש"ה צ"ח"ספ"ח"ל ס"ל"ל נע"ש"ה א"ל"ל ל"ש"ש
 ע"ס

שכנתי לחן אלף המים נמשכין ובהים מחצית לחצית צדך ישרה וקוללה נחתה ולא צוטק
 ונכנסין צנקב זה ויולאין צנקב זה ואין באין צחוק כמו הקלות כדי שיעשו הפירה צמים וידמו
 את המים אשר עומדים ון הנקבים ולעטם ללאת חולה אלף הם לפים נחתה ע"פ המים
 שכנתי ולוחם הנכנסים הם היולאים ובכח"ג אפטר יודה"מ"ן ז"ל וגם רש"ל ובי"א ונ"א וס"ך
 דכתבו ח"ס הם יק' קבצ צחוק הכלי והמים יולאים מומנו דג"כ וקרי טאובים נמי י"ל
 דליירי בגון שהמים יורדים לחוך הכלי ע"י קלות וכל קלות הצא מוקוס גזזה צחוקק גדול
 חופר ויורד יותר ולכן לא חילקו צין קלות לקלות ולא יק' סימך בקלות אלף דוקא ח"ס קובצ
 בצולי הכלי או י"ל דליירי דנקבים אינם מכוונים זה כנגד זה וכן יק' למרש נמי דברי
 מהריב"ל ז"ל ח"ג ק"ו ע דליירי צנקב שכנסים צו המים הוא למעלה והנקב שבגדו שוממו
 יולף המים הוא למטה על כן מוכרח שהמים היורדים מלמעלה למטה אל הכלי הכלי מקלחים
 צחוק ודוחים את המים
 עכוונים זה כנגד זה והם
 העומדים בכלי מן הקבצ
 ז"ל באופן שחומר תודו
 ז"ל ע"פ ספרת המצויים
 יט"טו אחר שהאריך והבי
 צדדון ידיים איך קחם ו
 וקמין על דברי הכ"ה"ה
 שכחאם חולק ע"פ המצי
 הדעה דאפשר לומר שיה
 להרב הגדול מהר"ש"ף ז"ל
 דברי יט"טו ס"טו שסוכו
 ונ"ש מו"ה"ה נ"א צ"ס
 משום שם החוצנים לו
 אלף צדק לו הדבר שאי
ועתה כח"ה לדבר ז'
 מדליק האש
 והנה קודם שבדבר צד"ה
 דאין צד"ה חשש תי"א ז'
 צלי כלי באופן שהיית ז'
 שעדליק צידו אין זה אלף
 המים מן הסדר ואפשר צ'
 מפורש בגו"ה דקמ"א דף י'
 דקמ"א פ"ג חשכה ז' ובנו
 ככתו דמי או לאו וכתב
 ולי"ת הלכתא כותתים ולי'
 נ"ס כח ככתו דמי
 למרן צב"י יו"ד ק"י ק'
 ופ"י כילד הרגל ונחנכו
 צין נופח צפה לכופה צ'
 ל"ש לן צין נופח צפה ל'
 כח כחו ולסכי אלטרדין
 לומר דאין זה חשיב כח כח"כ דהמטוה תופקו צידו להוליא צו הכוח דרך מעבר בעלמא
 וכן השפועתה נתיחה על פיו והרי רק מעבר בעלמא שצובר הכוח נשפיו דרך השפועתה ולכך
 לא חשיב כח כחו אלף כחו ועיין להרי נחתה יעקב ז"ל בהשפועת ק"ו יג ש"קאל ח"ס עומד
 לנפוח

Handwritten notes in Hebrew script, likely a commentary or correction to the printed text.

לנפוח שפועתה או קקס מצדדי אשהו כדה ופטיט לה ע"פ הכוכב דף כט דכתו כגופו דמי וכו'
 ע"ש הרי מלינו דכתו כגופו וה"ה לכה כמו וא"כ לפ"ז יק' לפקול צד"ה מ"סו תי"א דחשיב
 כאלו עשה צגופו מ"סו נראה דנ"ד הוי כח כח דאיכא תלת כחות ויותר דהמים נחלסין
 אחר ג' כחות ולכן י"ל אע"ג דכה כמו חשיב כגופו דילמא אי איכא תלת כחות שהוא כח
 כח כחו ללו כגופו דמי ואין צוה חשש תי"א ולכאורה יק' ללמוד זס מדין יין נקך צס"י
 קכס קע"י צ שפסק מרן ז"ל כח כחו כגופו דמי ואם הוא כח כח כחו כגון קורת הגת
 בגלגלם הבוי ע"ש ע"ס ג' כחות הדמין והגלגל והקורה צדיעצד מותר לפני צשתים וכחצו
 הפוקקים ז"ל דלכתח"י אקור לפני צעטרה כחות ויותר וא"כ לפ"ז יק' ללמוד לכ"ד דאקור
 לכח"ס"ל ומותר צדיעצד :

אכנס

ראיתי צק"ד להכניס פניו וחי צבת גבי צ"צ שסופכין לחוכו מים דכתו צד"ה
 אקרו חז"ל וכחו צכנולית לא אקרו אלף כח כמו עומד לכחתי לפני צד"ה
 ע"ש ולכאורה ק"י כאן התינו כח כמו וכ"ש גבי כחות ואיך צי"ן אקרו כח כמו לפני
 צדיעצד ולכתח"י אקרו לפני צעטרה כחות ויותר וי"ל צק"ד יין נקך שאני דמלינו שהחמירו
 צו כעס חומרות יתירות שלא נמלכו בשאר איקורים כיון שהוא סך ע"ז מ"סו מדין יק'
 להקפות מדיני צבת אדני צבת דהא נופח צצבת חייב מ"סו והצעיר הרי כמו חשיב כגופו
 מן התורה וכאן גבי הולאה אין אקור כמו אלף מדרבנן וי"ל צק"ד לומר דהולאה סאני
 מ"סו דכל גולאכת צבת ממשכן גומרינן להו וכל מדי ללא הוה צמשכן אינו חייב עליו מ"סו
 וצטלומא גבי נופח הוה עי"ן זה צמשכן דודאי היו נופחין כדי להצעיר האש כשיצטרכו לכך
 אך הולאה צכ"ה"ג שהוא כמו שצ"פ צפנים ויולף לחוך זה לא הוה צמשכן דהולאה והכנסה
 גמיה צמשכן הוא סה"ו נעלין מן הקרקע שהיתה ר"ה"ר והניחוס הוך העגלות שהיתה ר"ה"י
 או איכ"ה וכמ"ש צלצום ק"י סמו וכל הכנסה והולאה היתה ע"י גופם שמו"ה"אין להדיא
 ולא כהם ולכן מותר ללא הוה זה צהולאה צמשכן אינו אקור מ"סו צהולאה אע"ג דמלינו
 צדיני צבת כמו כגופו דאינו אקור מ"סו אלף רק הדבר עלמו שסיה צמשכן ולא דוגמתו
 ורק דרבנן גזרו על כמו גבי הולאה ואע"ג דזורק מ"סו לר"ה"ר חייב מ"סו ע"סו דהוה זה
 סנה זריקס לא חשיבה צכלל כמו אלף צכלל מוליא להדיא כיון דלא כח צקרקע ר"ה"י ור"ה"ך
 ילאם לר"ה"ר ח"ס פשוט ולפ"ז יק' להוכיח מדין הולאה לכ"ד דכה כמו מותר דהא צהולאה
 מותר לכחתי צכח כמו ומן יין נקך ליכא לנילף כאשר כחצו לעיל דיין נקך שהוא סך ע"ז
 החמירו צו ע"פ ו"אין לומר הא מלינו להרא"ש דק"ל כמו כגופו וכ"כ סטור ונרן ז"ל צח"ו
 ק"י סך וכח"ל די"ל נוקין סאני ואין להביא ראיה מדיני נוקין וכאשר האריך הרי חקקי לב
 ח"א ק"י מו שכתב ש"ס לחלק צין דיני נוקין לשאר דברים ע"ש :

מידה

חזרתי ואעתי לייבא לנילף מדין הולאה צצבת לכ"ד יק' דהסס כמו צד"ה אינו
 אקור מ"סו אלף מדרבנן ולכן לא אקרו צכח כמו דהוי גזירה לגזירה ולכן
 צכנולית דהיא דרבנן לפני כמו מותר אך צשאר דברים דכתו חשיב כגופו מן הסוד כמו
 שמלינו כגופם צצבת דחייב מ"סו מצעיר אפשר לומר דלפ"י כח כמו אקור ועוד אפשר לנו
 לומר דגם גבי כחות אקור דאיכא לניחש צזה ח"ס לא נמלא ראיה צדורה לכה כמו וראיתי
 למרן ז"ל ציו"ד ק"י ח"א קע"י על שכתב ח"ס עובר צמים וזולפו מאליסין צרגליו למקום
 פקלוהו צד"ה כשזולפו צרגליו אלף ח"ס הוה רוכב ע"ג צהוה וזולפו מים צרגלי הצה"ה
 לא פקלוהו אע"פ ע"י צהוה שהוא רוכב עליה זולפו אין זה כחולף צרגליו ע"כ ועיין
 צלצום וראיתי להרי דבר נוסף ז"ל ציו"ד ק"י כד דף ע"ט ע"ד שכתב על דברי מרן ס"ו
 סיינו עעמא ודאי משום דלא הוי מכה אדם אלף מכה כמו וכס"ג כשר וכו' ע"ש הרי מוכח
 צענין תי"א צחוקה כל דהוי כח כמו כשר לכ"כ כי עה סטגיה רמ"א ז"ל צזה היינו לפקוד
 מוכס הצה"ה עלמה ולאו משום דכה כמו הוי כגופו ולכן נ"ד דהוי ג' כחות ויותר כשר
 מ"סו אע"ג דהרי דכ"ה פ"כס טעמו על מרן משום דהוי כח כמו אין לנו סכרה למרש טעמו
 צכך דאפשר לומר הא דאמר אין זה כחולף צרגליו משום דצח"ה"ס צל"ה"ס דרכה לילך מעלמה
 ולולף לפני ח"ס לא הוה רוכב עליה ולכך לא חשיבין צל מוכחו :

עם מי שמערה לבין אם חוליק ומציא בחזק לפסות גל סתלס מן מי שמערה זיסול על
 סמחט לסטבילו יען דאם סיה רק דוחס אה סמים אין אוחס סמים סמוגים עד העמק
 כסלסים וספרדים מן מי שמערה ולכן אלו סמים איכא צפו סייחא עטל"כ אה עוסק הליטה
 סהולק סמים מן שמערה סילאו מן ויסלו על סמחט אז ודאי אלו סמים סהלסים וצחים
 על סמחט נעסס צסס סייחא כיון דהחלטו וילאו וכדמכח וכלל סדי סכוו לכן עכ"ס אין
 סוכסס מסל"ס לנ"ד סהוא סכיון סיסלסו סמים וילכו לליכוכוס ומעילא טוגן סעעס קלא
 נכגסו ספריסס וסייס צסך דינא דטסט מסוס סייחא ורק סוכגסו עסוס סוייהו מי דבר
 סעקבל טומאס וגוס טוגן ספסס :

והעורה מכל סאוור סיתר דנ"ד סוי מכה סהוא גי כחות ויותר דלפי ציון נסך דסמיי
 לא סקרו ללא לכחמי וסגלוו סצ"ס אע"ס סנסססס ככה כחו צסמייס י"ל
 דטוס גי כחות דלין לסמיי וגס יס עס סיתר זס סקיף סך סנלא דכסנו לעיל ססמיי סס
 סמיד מסוכריס וססייס יאיר עינינו צלוו סוכס סוכס :

כ"ד סלפיג יוסף סייס סייס אלוו סייס חייס יל"ו :
 חלח ססוכסי לידיון סרו סמוצסס סוסרייס נרוו :

הנה מ"ס ידיון נרוו על זוס סכחצתי דמין ז"ל ונ"ל וצ"ח וכוו פליגיס עליס דסרו
 סמצי"ט ז"ל וסוה נרוו עסס סילוק צין דצרי סמצי"ט לכדון ערו ז"ל דמין עיירי
 ססמעיין מקלס צהוך סכלי מלמעלס לחמס ועיי סחוק סקילוח סוה סופר צמיס סצחוך סכלי
 וססס סלוציס ודוחס אוחס סילאו מן ונכסכיס מעסס סכלי לסכי סקל מין ז"ל אפי' לעבול
 סולס לו אכן כידון סמצי"ט ז"ל כיון דנוכסיס ציוטר ונכסיס צקצ זס ויולא"ס צקצ סכנגדו
 ולינס צליס צעף כחו סקילוח כדי סיעסו ספירס צעיס וידחו אה סמים אסר סס סלוציס
 צחוך סכלי ללא סס לפיס צנחח עי"ס סמים סצכלי ומיס סכנכסיס סס סיול"ס אסער דגס
 עק ז"ל יודה צוה עכ"ד עיין צ"ד עס ססאר"ך וליי אומר דסן אסח דסילוק זס סוה
 אומי וכוון צדצרי סמצי"ט וספיו דמצי"ט סכי ק"ל כסילוק זס מ"מ מר"ך ז"ל לא ק"ל סילוק
 זס דסגס דמדצרי מין ז"ל צט"ע לא כוכל להציא דליס דלא ק"ל כסמצי"ט דוכל לומר
 דמין עיירי מלמעלס לעמס דצליס צחוק מסוי"ס סוקל אצל אס"ן סיכא סממייס נכסיס
 צקצ זס ויולא"ס צקצ סכנגדו דליס צליס צחוק לא סוי סלוציס ויותר אצל מדצרי מין
 ז"ל צצ"י נכ"ס צסדי"ל דלא ק"ל סילוק זס וצכל גוונא סקול אפי' אה צליס סמים ציוטר
 מנקצ זס לכקצ זס וסוה דסס צצ"י מין ז"ל ועסרי"ט עיל"ק ז"ל פליגי צדצרי סכסצ"ח
 ז"ל וכל אז פ"ו לפי דעמו צדצרי סכסצ"ח ז"ל אצל צדצרי סכסצ"ס וסרל"ס ז"ל לא
 פליגי מין ועסרי"ט ללא סוו צדעמייסו וכחצ סרו ועסרי"ט סוצ"ל דצריו צצ"י סס
 וצלצקס רוכל ק"י כון ז"ל נלמ"ד דעמח סכסצ"ח סמעיין סמעיניו ע"ג סקוקת וכוו אז סכנכסיס
 סמים לסוקת דרך נקצ כסס"ס וכוו וס"ס וס"ס סעעס אה יולא"ס מוחך סקוקת ג"ב דרך
 נקצ כסס"ס וסולכיס למקוס וצלגד קלא יסקו ללא סיסיו סמיד מוסוכריס למי סמעיין
 וכוו עכ"ל סרי צסדי"ל סכדון זס דסכסצ"ח כפי פ"ו ועסרי"ט סוה ככדון סרו סוכצי"ט
 דסמייס נכסיס לסוקת דרך נקצ וגס אה יולא"ס דרך נקצ מוחך סקוקת מוחי סכסצ"ח
 וצלגד סיסיו סמיד מוסוכריס למי סמעיין אצל סכסצ"ח וסרל"ס דלפיגי על סכסצ"ח ק"ל
 דגס אה נכסיס צחוך סקוקת דרך נקצ ויולא"ס צקצ סכנגדס אפי"ס פקלי צכדון זס
 עסוס דנכנסו צחוך סכלי ס"ל סלוציס ולינס מוחריס צסוס אופן ללא דוקא סיסיו סמים
 עוכריס ע"ג סקוקת יעל ססס סקוקת ויסיו מוסוכריס סמים סצסוקת וסעל ספסס דוקא
 צלוחן זס מותר וכמו סיעויין כ"ז סס צצ"י וצלצ"ר צלריכות ולי"כ סרי צסדי"ל סכסצ"ס
 וסרל"ס לית להו סכסצ"ח דסמצי"ט דאס אית"ל ס"ל להמיר כסכנסו סמים דרך נקצ סקוקס
 וילאו צקצ סכנגדס דלא סוו סלוצין עסוס סלפי"ס ע"ג סמים אלא מוכנה דלפיגי על סרו
 סמצי"ט כפי פ"ו מוסרי"ט וסוה לא פליג עליס מין ז"ל וסגס דסמצי"ט מוטעע מדצרי
 סס דגס דצרי סכסצ"ס וסוה דבר זס מותר מ"מ מוסרי"ט ומין פליגי עליס ומין ז"ל
 צט"ע סמיי ס סקק סכסצ"ס וסרל"ס ולי"כ מוכנס לוטר דלא ק"ל כסמצי"ט וכן סמל"ל
 צסדי"ל

צסדי"ל צלצ"ר סס צק"י כו סכחצו סס ח"ל ועסס אינע סעיין סכצדק ומל"ל ססמייס סכליס
 מסלכוכוס לסוקת סיו צליס לסוקת דרך נקצ ססמייס צסוקס עלדו וסיו יולא"ן ג"כ דרך נקצ
 אז מן סלד למקוס ומסנקצ עד קרקעי"ס סקוקת סיס צו כדי לסחיק כחו דציעוי"ס
 עכ"ל וכחצו סס עור סזו סיא מסלוקת יסנה צין סרו כעסרי"ט יוסף קלרו נרוו וצין
 כסרו יוסף טלי"ק ז"ל וכוו כלסר כחצו צלורך צק"י צצ"י וכוו עכ"ל סרי צסדי"ל סכדון
 סלסס סוה כדון סרו סמצי"ט וכחצו סזס פלוגח"ל צין עין מוסרי"ט ז"ל וכן סמל"ל סס צלוח"ס
 סקוסס צדצרי סרו מוסרי"ט גצרי"ל ז"ל סכן כחצו עי"ט ולי"כ מוכנס לוטר סעין מוסרי"ט
 לא ק"ל כסמצי"ט ז"ל :

וכן מלינו לסרו צני דוד ז"ל צסו מקוסות דף ע"א ע"א סכחצו כל זס צמלות קלרות
 ח"ל מ"ס סמצי"ט ס"ג ס"ו ע"ל דסמייס סעוכריס לעבילס דרך סנקצ סל מעלס
 ליכס סלוציס דוק דנל"ס סיסך מוסרנ"ס פוסקיס וצפ"י נ"כ כחצו מוסרי"ט עיל"ק ססצי"ל
 מין דסרל"ס ורצינו לא ק"ל סרי וכוו עכ"ל סרו צני דוד ז"ל . סרי סכלל כל זוס סכחצו
 צמלות קלרות . וכן רלינו למסרי"ט ז"ל ח"ג ס"ו ע דסיס כדונו ככדון זס וכחצו צחוך סססוכס
 כחו ח"ל ולי"כ סיינו מוכיס דצרי סרל"ס על פסומן סיס כנל"ס דסמקוס סזס סיס פקול
 כיון ססמייס נוסכיס צחוך סכלי סצחפיר"ס ומסס יולא"ס וסולכיס אל סמרחן צחוך אוחס
 סקוקת אה אין סמים עוכריס ע"ג ספסס סל סכלי ולי"כ סלוחו סכלי סיס נקוב כספ"ס
 מסיי דדי"ס כיון סלינו נקוב מן סלד סלא סיס יכול לקצל מיס כל סהוא וכוו עכ"ל וס"ך
 נלס לסשו"ס דצרי סרל"ס עס סכסצ"ח ז"ל וס"ס כחצו אס"ך ח"ל ולי"כ סיינו דוסקיס
 סלסון מוסרל"ס ככחצין לא סוה פליג סרל"ס עליס דסכסצ"ח וכוו אצל מ"מ פליג עליס
 דסכסצ"ח וכוו וסרל"ס פ"ו דסעבירו ע"ג ספס סיינו וכוו סל"ס סכנסו כל סמים צחוך
 סקוקת וילאו מונכס אין עובלין צכס וכוו עכ"ל עי"ט סרי צסדי"ל דכחצו סל"ס ככס מנקצ
 זס לכקצ זס פקול לקי סרל"ס ומוכנה לוטר לית ליה להא סכסצ"ח דסמצי"ט ז"ל . ולי"כ
 פסונו ילא לנו מוס דלין לפסוק סלכס כסכצו סמצי"ט כיון סכדולי יסרל"ל פליגי עליס
 ואין לסמוך עליו צז"ס :

עוד כחצו סרו ידיון סיסו וסאר"ך צענין כחו וכה כחו וכל מ"ס צזס סוה אוחס
 וככוו . וס"ך סצי"ל דצרי סרו דבר ועס ז"ל דס"ל דכח כחו ככר לכ"ע ולי"כ סכל
 צכ"ד מסוקת סזס ככר דכח יס כמס סחות גי ויותר דסמוכני סזס כך סוה ד"ס דוד
 אז מל"ל מ"ס וידליקו אה סחח סדוד ועיי סל"ס מעלס דסיס סמים סכדוד ויעלס סכל ויסיס
 סכצל צחוך סמוכני ויסנגל"ל סמוכני על ידו ולי"כ סוי גי כחות מן מסנגל"ל וסוה דסל"ס
 סוה כח רל"סן וסמייס סצחוך סדוד סוה כח סני וסנגל"ל סס כס גי ומל"ד זס סמוכני
 צעלמו יס צו גי בלגליס . וכן רלינו לסרו זכרון יוסף ז"ל סיי"ד ס"י יג דף ו ע"ד כחצו
 ז"ל וס"י להגלויס דסקלי צק"י פליגי מ"ס וכוו מעעס סייחא י"ל דסיינו דוקא וכוו מוסל"כ
 צכ"ד דלא סוי אלא גרונא צעלמ"ל וכה כחו דל"ס דלאו ככחו דמי וכוו עכ"ל עי"ט סרי צסדי"ל
 דק"ל כסרו דצ"מ ז"ל דכח כחו לאו ככחו דמי . וכן מלינו לסחוקו ז"ל צקנסדרין פו סכסצ"ח
 דף עז ע"א ד"ס סוף חומס לבא וכוו עכ"ל ר"ל דכח כחו לאו ככחו דמי ומוס"ס פטור צסרי
 חמס וכוו פטור דדמי לכח כחו וכוו עכ"ל ר"ל דכח כחו לאו ככחו דמי ומוס"ס פטור צסרי
 וסגס דלפי"ו רל"סן סל סחוקו מוטעע דכח כחו ככחו דמי מ"מ סעיקר סוה פ"ו סני דלחי
 כסלכח"ל אפי"ו כו"ד אשו עסוס חלי"ו דלפי"ו פ"ו רל"סן סובי"ל דולין דלמנ"ס כפלס סכין מידו דספולס
 אחי"ל כו"ד אשו עסוס מווכו דלית סלכח"ל כווחיס וכ"כ סכסצ"ח ז"ל צ"ד ס"ו גי סמצי"ט
 אוח א צקוף דצרי"ו ח"ל וצודלי דכפ"י צו סל סחוקו עיקר דלין לודך לידחק צמטנס סמעי"ט
 וסובי"ל סעליס אחי"ל דלא כסלכח"ל עכ"ל עי"ט . ולי"כ כיון דסחוקו ג"כ סכי ק"ל ודאי
 דסרי נקעיין דכח כחו לאו ככחו דמי . וסגס דסרו ידיונו סצי"ל דצרי סגלון סצ"ס ז"ל
 צק"י ג דק"ל דכח כחו סוי סקק ולי"כ לפי דצרי סגלון סצ"ס אין אכחנו יכוליס לסכסרי
 סמקוס סזס . מ"מ כיון דסגלון סצ"ס סוה מוסקס צדצ"ר וסרנניס סכוו סרו זכרון יוסף
 וסרי דבר עסס פסיע"ל להו דכח כחו לאו ככחו דמי אין סקק מול"ל מידו ודאי ול"ס
 סומעיין

שוכנין ומה גם דהתם ז"ל וקיימי להו כמ"ש רבנו הכה"ג ז"ל ועוד דסבא אף הכה"ג
 מודם דיש להכשיר המוקד ומסו דהו ג' כמות ויותר ובמ"ש הרי ידדנו כמ"ו ע"ש :
ועוד כה"ג הרי ידדנו כמ"ו והסיג עלי שכתבתי על דברי מהרי"ם ז"ל עדיף ונדון
 מהרי"ם ז"ל וכו' ואינו כן אלא אדרבא נדון מהרי"ם ז"ל עדיף דקם הניס מאלהם
 הם צאים ועוזרים צדי"ק והאדם לא עשה כלום צאלו המים וכו' הכל ככתוב דק"ק * ואני
 אומר שנדון מהרי"ם ז"ל בכ כחוס כלום צאלו המים וכו' הכל ככתוב דק"ק * ואני
 מים ע"י פיקתוס את המים וידחק אותו ויפגור אותו על הסעורא הכוז דבלא"ה המים
 מאליהם וועלמס א"א לקצב את הסעורה אם לא ע"י אדם קיפגור את המים עליה וכן
 הצין הרי דב"מ ז"ל קם שנדון מהרי"ם ז"ל האדם הוא הפוגר את המים על הגלגל ע"ש
 וכוונתי הוא שג"ד עדיף נכדון מהרי"ם ז"ל מוס דנדון מהרי"ם ז"ל האדם הוא הפוגר את
 המים צכס רחוקן אצל כ"ד הוא ע"י אדם והו כח כח וכוונתי הוא כמ"ש הרי דב"מ ז"ל
 אלא שלא פיקתתי דבריו ודוק בלשוני :

עוד כתב הרי ידדנו כמ"ו שדברי הרמ"א לא יש ראי' לנ"ד דק"ק נדון הרמ"א שאלהם
 מוליק ונציא את המים קיטלו גלים והוא כפי טבע המים ואורחיהו בהכי אצל כ"ד
 שהוא מעלה את המים מן הסמוך לגזוס נגד הסף טבעס ומאחר דלא אורחיהו בהכי והרי
 בכלן כיכרת ונראית פעולת האדם בהויית המים גיורח ואקור מוס תי"א עכ"ל * ואני
 אומר בנחמ"ת חילוק זה לא יאמר ולא יקופר דאין גיורין כל ט"ס צו הפיקת אדם אקור
 ואם אין תי"א קרי וא"כ מה יש הפרק אם המים הם צטבע או הסף טבעס דאם הסעורה
 תי"א אפ"י כפי טבעס אקור ואם אינה הסעורה תי"א א"כ אפ"י הסף טבעס אינו נזיק לנו
 כלום כיון דאינו סעור תי"א צאופן שאין אכחשו יכלים להמליא חילוק מדעתנו אם לא יש
 צו גלוי מדברי הפוקקים ז"ל :

ומה שסאריך עוד וסגי על דברי מ"ש לענין חילוק וכו' כמו שיעו"ש דק"ק * האמת
 אגיד שלא העמקתי כ"כ צום צענין חילוק ולחפש ולראות אם יש פלוגתא צום יען
 שהעיקר שאני נסמכתי עליו הוא שצנ"ד מחזירים לגמרי עם מי הנחר לגמרי וכו' הם כוונת פי כד
 ז"ל וא"כ ה"ל שהקלוות הכוז הם מחזירים עם מי הנחר לגמרי וכו' הם כוונת פי כד
 וכמלא פי הבית ומחזירים לנחר לגמרי בלי הפסק זהו הפסק דלא הו תי"א ע"כ לשוני :
 הרי צהדיא שהעיקר שנסמכתי עליו הוא זה ומקו"ה לא דקדקתי צענין חילוק אם יש צו
 פקפוק וכמו שכן ידדנו סכותצ ה"ו ליעד עלי זכות שכל כוונתי י"בד היליס לאוריתא
 ותעצ"ט * ומס קחור הרי הכותב ופקפק גם צום דהמים מחזירים מוסס הסף טבעס וכו'
 ע"ש דק"ק הוא אזיל לקצרתו אצל אן צדיקן כהצנו למעלה דאין זה פקפוק :

עוד כתב ידדנו סכותצ ה"ו ודסה לראי' שהצאלו מדברי הרמ"א ז"ל והוא שכו הרי
 פלגי מים ז"ל דצח"א צעינן כוונה ואם לא כיון לעשות מקו"ה איכה תי"א וכו' וא"כ
 ליכא ראי' מהרמ"א ז"ל צמוליק ונציא צמים ועבר הגל על המחת וכו' דהתם לא הו
 כוונתו כדי להטביל המחת אלא הו מחעק צעלמא צלא כוונה ומס"ה ונכסיר הרמ"א ז"ל
 אצל כ"ד שהוא צכוונה הו תי"א ואקור זהו סו"ד * והנה דהו ז' נכונה הו ואין
 ראי' מהרמ"א ז"ל אצל כ"ד נראה דמהרי"ם ז"ל לא ק"ל הכי דהו נציא ראי' מהרמ"א ז"ל
 כדון סלו ומס ראי' הו ז' והלא כדון הו נכיון לעשות מקו"ה מ"ש"כ צדון הרמ"א ז"ל
 מוכרס דק"ל דכדון הרמ"א ז"ל הו צכוונה וכמו ספ"י הרמ"א ז"ל דרך הו להטביל המחת
 כן מוסס דהו דק וא"כ לפי דברי מהרי"ם ז"ל יש לנו ראי' גמורה * ועוד יש ראי' ד
 דמוכרס לומר דהרמ"א ז"ל לא ק"ל להלך צין כיון ללא כיון דהו מלינו להרמ"א ז"ל
 צתצוצותיו כלל לא ק"י דהקו מחוספסא מ"ש דמקואות לגיון העוצר וכו' וזילפו צדיהס
 ורגליהס וכו' אפ"י עסו המוקד צתמלס כער ומ"ש מ"ש דהתן ידו ורגלו כדי שיעברו המים
 דפקול וכח דק"ו ז' נחקטיה צה ונעורי ע"ש ולפ"י ז"ל נקסה הרמ"א ז"ל והלא התם
 גצי לגיון העוצר מוקוס למקוס הוא סלא צכוונה ומקו"ה כער אצל הו דהתן ידו ורגלו
 וכו' הוא צכוונה ומקו"ה פקול וכמו שצאוות כן הקי ק"ו ז' על הרמ"א ז"ל כרס סלונה
 צקי

צקי' לא והניח צל"ע אלא מוכרס לא ק"ל חילוק זה ומ"ו אין ראי' זו הו ס"כ דהו
 חילוק דכוונה ולא כוונה הוא מוכרס ען הנוססה כמ"ש הרי הר"ם סס ואס"ן דדברי הרמ"א ז"ל
 צתצוצותיו ל"ע ולא כוכל לומר דלא ק"ל חילוק זה ומ"ו לפי דברי מהרי"ם ז"ל יש ראי' :
 קוף דבר שלענין דינא יכולים אכסי בלכחא לעשות מקו"ה הכוז מכל סרתיס שהצאלו וכן
 הרי ידדנו כמ"ס"ה כמ"ו צקוף דבריו הפכים כן * ולור יסרלל יו"מ"ן אכ"ר :

כד שאלה יריעה של ס"ת צה חמס דפין סנפל מוס על דק ד' מוכרס וכיחור ג'
 דפין ולסאלול הגיע אם נוותר לכחוצ יריעה צה צו דפין לכחתי ומכמ"ה :
תשובה סנה הרי ט"ז י"ד ק"י ערצ קק"ד כהצ צדעצד כער אם נכתבס יריעה צה
 צו דפין וכחצ סצו"י ק"י פא דלאו דוקא צו דפין אלא אפ"י דק א"ו כער
 צדיעצד עכ"ל וכ"כ אחרונים ז"ל * אונס דוקא אם נכתבס צדיעצד אצל לכחתי אקור
 לכחצ וכ"כ הרי סצו"י ק"י פא וכחצ הרי חמ"ס יו"ד ק"י סכו דלפ"י נכתב ועדין לא
 חפרו לא וקרי דיעצד ועיין לסרו עטרת חכמים ק"י כז וא"כ צכ"ד אין יכול לכחתי לכחצ
 יריעה צה צו דפין אלא יסלק סיריעה צה ג' דפין לק"ת אחר ויחזור ויכתוב יריעה צה
 חמס דפין ואם הוא צענין ט"ס לא יכתוב יריעה צה צו דפין יכ"ו סס"ת כ"י הסופר א"ש
 עני ואין לאל ידו ויש צו אל חסכן צאלהך עולה סתיר הרי עיקרי הד"ט ק"י ל
 לכחצו לכחילס יעו"ש :

כה ומה ששאלת עוד צענין ק"ת ט"ס צו וחלוקת והפרשות אכחשו לריכס לידע ק"ת
 סכתצו מ"ס ס"לך הו :

תשובה לא ראינו ט"ס וחלוקת והפרס צק"ת אלא דוקא צענין ספרות פתוחות
 וסעויות ט"ס וחלוקת צין סרמ"ס והרמ"א ז"ל ולפ"י לקו"ן (שאלס כו)
 צענין סחלוקת כמו כן צענין ז' סס"ת סרלס לונס צו סצרות וסניס סחכרעס ציד
 סכמי סדור ומס שיכרעו סכמיס הו סלונת והנוצ"ס וקיעתו סכמינו צדרך או וכיון
 שהסכמינו כן הו סלונת כיון שהצד וקור צידס * וכן סרל"ס וקיעתו סכמינו צדרך אחר
 וב"כ הו סלונת כיון שהסלס הקצ"ה לונס דרך סלונת * או כוכל להציב סצורה אחרת
 צענין סספרים דכר כחצ ונ"ל צצ"י יו"ד ק"י ערס וב"כ צט"ע סס קע"ו צ צלורת
 פתוחות ולונת סחווה יש וחלוקת צין סרמ"ס והרמ"א ז"ל י"ל ידי כולס יעשה וכו'
 ובסכי הו כער צין להרמ"א ז"ל ב"ל ע"ש * וכן סמכג צכל סספרים סעו"ן
 צדרך זה חליבא דכ"ע צלורת ספתוחה וספתוחה צין להרמ"א ז"ל כוכל לומר
 סספר ונ"ס כן הו סספרים סלנו חליבא דכ"ע * והרמ"א ז"ל נחן טעס על זאת סלורה ולפי
 סטעס סנתן הו ז"ל י"ל ומ"ו סגס אם עושה כלורה סכתב הו יס"ס כער והרמ"א ז"ל
 נחן טעס אחר ולפי דבריו י"ל ומ"ו ט"ס עושה כלורה סכתב הו יס"ס כער ואין כחן המיסא :

כו שאלה מה ששאלת על ענין וחלוקת חכמים או אוקר ואי מתיך חילוק כיתנו
 לונס צקיני :
תשובה שאלס זו הו עמוקה עד מ"ד ואין אכחשו יכלים ליגע לתכלית סאפ"י
 סרלסוים ז"ל לא יכלו לעמוד עליה * וסנה שאלס זו כער סקסו איתס רצני
 לרפת ז"ל גו"ו דערצו"ן דק יג ע"ב א"ר אצ"ה אחר סנואל ג' סניס סחלקו צ"ס וצ"ס סללו
 איוניס סלכס כמותן וסללו אונריס סלכס כמותן י"לס צ"ק ואונרס סלו ואלו דברי חל"ס
 סיס וסלכס כצ"ס וכו' וכי מאחר סאלו ואלו דברי חל"ס סיס מפ"י מ"ס ז'ו צ"ס לקצוע
 סלכס כמותן מפ"י סמוסס ועלוציס סיו ע"כ וכחצ סרמ"א ז"ל צציעתו לערצו"ן ה"ל סאלו
 רצני לרפת ז"ל הילך אפער סיסיו סריסס דל"ס זה אוקר הו עתיר וסירטו כ"י כשעלס מ"ס
 למרוס לקבל סתורס סרלו לו על כל דבר ודבר מ"ס פניס לאיס"ר ומ"ע פניס לסיתר וסאל
 לסקצ"ס ע"ז ולור סיס"ס זה מקור לכחצי יסרלל סגבל דור ודור ויס"ס ססכרעס כמותס
 ונכון הו לפי סדכס וצדרך סלונת יש טעס קוד צדכר עכ"ל סרמ"א ז"ל וכן כמו זה
 סציא וסר"ס אגל"ו צק יצין סמיעה דק פ"א ע"ב ז"ל סנוציא צקי מ"ס"י סמואל סמפ"ס
 צס

סקלנו את הקומה הזו שהכחנו כנגדו כפי שאלה ועלם ועסקו רכב רפי וגו' ענאח לא פחות ולא יורח והו שיפור חלה האמתי ודי בזה :

[אמר הענין ועסקל הקומה הכזו צומסקל של עון הוא צו קצין פחות רציע רציע הקצ דסיינו או עטעה עקר וחסקב ודוק] :

בח שארה

בבית גביר או אפו לחם ציוני על שבועות שחל צמיש והוליו חלה ון העיקה והלניעו אותה לאחר יו"ט כדי לערפה נקום דאקור לשרוף חלה צייט כנודע ואחר השבועות כשאפו לחם לכבוד שבת עשה המעשרת והציא את החלה הכזו ועשה אותה שאור והמנין זה עיקה אחרת גדולה לאורך שבת והנה כשרולין להמנין עיקה גדולה כך עושין בתחלה מציאין ונעו שאור ומניחין אותו בתוך עיקה אחת קטנה ונחמלת ואח"כ נוטלין את העיקה קטנה הכזו ומניחין אותה לתוך עיקה גדולה ונחמלת וזה המעשרת ג"כ כן עשה שלקח את החלה הכזו שהיא עשה דחיס והניח אותה לתוך עיקה קטנה שהיא רוצע הקצ ונחמלת ונחמלת אותה העיקה ואח"כ הציא העיקה קטנה הכזו והניח אותה לתוך עיקה גדולה שהיא צו קאים ונחמלת עיקה הגדולה הכזו ואפו ונענה את הפת יוכנו הנורה אם זה הפת נותר או אקור :

תשובה

דבר זה נשען נפיריטי ז"ל דתורה דף י"ב ע"א דה לטון המעכה עם חין הגדועה מדועה חלה לפי חשבון ואין המחוץ וחונן חלה לפי חשבון וכו' ופיריטי ז"ל צד"ה ואין המחוץ וכו' וז"ל עיקה של חולין שנתחמלה בשאור של תרומה הכי כולם אקורם ואם נפל מאלוה עיקה לתוך עיקה אחרת של חולין ונחמלת הינה אוקרחה חלה לפי חשבון שאור תרומה ששעורצ זה כלומר אם נפל בעיקה אחרונה ון הפאקונה שיפור גדול כ"כ שהיא צו ושאור של תרומה שנתחמלה ונענו כדי לחונן את האחרונה אקורה אף האחרונה ואם צין הכל וזה נכפל ון הראשונה לתוך האחרונה חין צו חלה כדי לחונן את האחרונה ויתרת האחרונה שלא נפל זה ון התרומה כדי לחונן עכ"ל וכ"כ רש"י צרמכורא ז"ל בתורה פ"א משנה ב ואין המחוץ וכו' עיקה של חולין שנתחמלה בשאור של תרומה הכי כולם אקורה לזרים ואם נפל מאלוה עיקה לתוך עיקה אחרת של חולין ונחמלת הינה אוקרחה חלה לפי חשבון שאור של תרומה שנתעבצה זה ולא ויתקרא אחרונה חלה נפל זה ון הראשונה שיפור כ"כ קים בשאור של תרומה ששעורצ זה כדי לחונן האחרונה חלה לירוף החולין הנדומעין עכ"ל רש"י ז"ל . שטענו וזה לכ"ד ללריך לסיות בעיקה קטנה שהיא חמלה לעיקה הגדולה שיפור ון החלה כדי לחונן עיקה האחרונה הגדולה לצדו ואלנו הנחנו לנחמוליים הצקיאים ואננו שום החלה שהוא וי דהיום חלה לחונן את העיקה הגדולה שהיא צו קאים וא"כ פת זה נותר . וכ"כ סיני דוקא לפיריטי והרש"י ז"ל והרי החוקי עם צד"ה ואין המחוץ וכו' דהו פיריטי ז"ל ופירשו פ"ו אחר י"ל הא דדחו פיריטי נקום דפירשו לא יתישב צקוגיא דגמי חבל חסין צדין שכתב רש"י מודו החוקי ז"ל וכ"כ החוקי צפקסיה דף כו צד"ה עד שהיא צו וכו' כפיריטי ז"ל . ואחר החיפוש ראינו שדין זה הציאו החק"ל חיי"ד ק"י קפ"ד דף רכו ע"א שם הפוסק כתב עם על כדון שלו ששאור של גויס הוא נעשה ונשכר של יין ככך כמ"ש בתחלת השאלה צק"י קנב שהיא צדף רנו ע"ג וכתב הרי הפוסק עם צק"י קפ"ד וז"ל עה שלוקחים כזית שאור ון הגויס ואין באלוה כזית כדי להמנין עיקה גדולה חלה שלוקחים אותו כזית ומניחין אותו לתוך עיקה קטנה ונחמלת ואח"כ נוטלין אותה העיקה ומניחין אותה בתוך עיקה גדולה ונחמלת וכו' והציא ראיה נפיריטי הכזו וכתב דלע"ג דהחוקי פירשו פ"ו אחר מוכנה לומר דלא פליגי על עיקר הדין של רש"י וכו' עיי"ש שהאריך ועוד כתב עם וז"ל ואפי' אם כינוא דהחוקי חולקים לרש"י צענין הדין מ"ה נקטינן כפיריטי וכו' עכ"ל עיי"ש ועוד הכריע הגאון חק"ל עם ונלשון הרמב"ם ז"ל דשאור תרומה האוקר העיקה כי נפל לעיקה אחרת צענין שהיא ושיקר האקור כדי לחונן וכו' עיי"ש . ומכל חלין שהכחנו בחוועדנו יחד עם חכמי הסיצית סימו והתכנו הפת :

כט

לענין וים שבשכונת הנה נהגו צעירנו כפי הוראת הרי יך לצרחה ז"ל הציאו הרי ז"ל ח"ג ציי"ד חו חבל אות מו דאס צקלו תצטיל בבית גו הקמוך לבית העת דסיימ

צ"ה הנה הוא או והקמוך לו בית צו והבא אחריו של בית צו הוא בית גו ונמלאו וים בבית העת או בבית הקמוך לו צענה ויחה התצטיל מוקר עיי"ש וכן נהגו פה עירנו בגדלד יע"א :

7 גם אם הכינו ונלח צמיס שבשכונת העת הרי צ"ד חיי"ד ק"י קק"א דח"ל לטפוך חמים עיי"ש ומדברי הרי יך לצרחה צחיי"ד ק"י יא וקממע דצעי שיהיו נעם ונלח צמיס דכתב הטעם דאין דרך להדיח צמיס ולוחים עיי"ש :

לא שארה

אם יש בבית וים חונן אם לריך לטפוך חמים חונן צצטיל העת או לאו :

תשובה

דבר זה צמחלקת הוא שנוי דלפי הצ"ד ק"י קק"א דכתב דהטעם דאם הכינו ונלח צמיס ח"ל לטפוך הוא ונקום דיש הפקד חונן חין מ"הטע ונקמה חרבו וא"כ לפי טעם זה צמיס שחממו איכא הפקד חונן שלריך עליס להחם חמים והוי הפקד חונן וכ"כ הרי י"א עם לכו הצ"ד עיי"ש . אונס הרי י"א עם דחה לכרחה זו לכל מדי דלוחים לא איכפת לן מהפקד חונן דמ"הטע חזיל על דרך העולם וא"כ חבל צמיס חונן לא איכפת ליה כיון דדרך העולם להדיח צמיס חונן עיי"ש :

לב

כתב הצ"ד ז"ל צק"י קק"א שאם יכפו ויחממו הכלי של וים בחותם לרור קודם שימות העת בשכונה חין השם דע"י החותם נמנע וולחדים עם כדאמרינן גבי שדים ודי ללריך ומהים לית להו נשותא עיי"ש :

לג

צענין שומרת יבם קנותה אם היבם נחמלה עליה או לאו :

תשובה

הנה צענין הזה יש מחלוקת צין האחרונים ז"ל שחרי פרה ונ"א ז"ל צח"ב ק"י ק פקק שאין היבם נחמלה עליה עיי"ש וכ"כ גדול או משעו חכן הרי נשאלת משה ז"ל צחיי"ד ק"י זך חלק על הרי פו"א והקכים דחייב להתחבל אך הרי נחפה צכקף ז"ל צחיי"ד ק"י ה דחה לדברי הרי ונ"א ונקיק כדברי הרי פו"א שאינו חייב להתחבל והרי ונחרי עיי"ש צק"י שצט יאודה ק"י שצט הקכים שחייב להתחבל עליה וכתב שכן הסכים רבו ז"ל צק"י פרי לדיק ק"י ג ואנחנו לא ידענו מה לעשות . אונס הרי גאון עוינו רצינו חיד"א ז"ל צק"י צרכ"י הציא זו כנחלקות של שומרת יבם וצק"י פו"א הסכים שאין להתחבל על שומרת יבם ושכן המנהג שלא להתחבל עיי"ש ונחמלה שחרי גדול האחרונים כתב שלא להתחבל כך פסקנו יען שהו כדברי חיי"קל צחבל ועוד שאכן צדין קבלנו הוראותיו של רצינו חיד"א ז"ל כידוע ועשינו נעשה צוה ואמרנו שלא יחמלו :

לד

אני הצן שחל עילה שלו חוך זו ימי אבלות מה יעשה :

תשובה

המנהג בכלן פה עירנו בגדלד יע"א שביום החילה לוצט צגדי שבת ונועל נמנעליו כנהוג והולך לצ"הכב ויוצט על הספקל של מילה כמנהג ואחר שילא מצי"הכב חזי חמליף ונלצטו וכסודלת הרי זרע חמת יו"ד ק"י קק"א נקום דיי"ע שלו הוא ועיין צו"ל חסדונה בתרא עיי"ש וכן הורם הרב והר"ר אליהו יהוסע עוצדים ז"ל :

שׁוֹת אבן העזר

א שארה

נעשה שהים כך הים י"ז או הו יוצים לחלה ח חו דוד חון ואחיו צניינן בבית או שסוא נמוכבן נאשם או אונס של פרהה צח ונדי והאשם הכזו ובתה פרהה הכזו ג"כ יקצת עוהס באלוה בית והאשם פרהה הכזו סלווחס ונעוה להאחיס לחלה ובניימין הכזו ונשאו ונחנו באלוה הנועות נקלת ימים ואח"כ הציאו צידס הנועות הכזו כדי לפרוע להאשם פרהה הכזו וקס לחלה הכזו ותפק ידה לפרהה הכזו ונתן לה חותם הנועות שהס חייבים לה ובעת שנתן לה ח"ל הרי את נוקדשת לי וכו' והיא כשנעשה חלו הדברים זקקס אותה חידה וסן עתה לשאלו הביעו אם האשם זאת נוקדשת גוורה או לריכה גט נקפק או לא יש צקידושין חלו נונס ואפי' גט אינה לריכה וצצטיל זה סולרכו לעשות קצ"ע חס נוקסס :

במותב חלתא כחדא סווינא חן צ"ד דח"ל ואחא קודנחא יחייא עאצד יחייא והעיד בתורת עדות גוורה וזהו לפני האש לחלה הכזו ולפני פרהה הכזו ואחר האיום והגזום

בזרקת איתת לא הוי קדושין ובכדון זה אפי' הצי"ח מודה כיון שלא זרקת איתת לרשותה אלא לרשות שליכו סלה ואריכות הדברים בזה הם יגיעת צטר וללא לורך כיון שזה פסוק וא"ל להפס עוד התיבות אחרות וא"כ הבחלה טובה הו' מותרת ליכסא כמ"ו וכן הסכימו כל חכמי הסיצה סי"ו :

ג שאלה

מעשה שהיה שנערה אחת נתקדשה לאיש או צנפרים והפדים היו שנים וא' ונהם קני נהור ונשתי עיניו זה האיש הווקדש היה נע וכד צנפרים ובכרחתה זאת הנערה שהיא נהור צעירות ואלהה צו והלכס לכפר או ואורה לפני הקהל של אותו הכפר שהיא רולה להחגרש מזה האיש וקראו הקהל ה"ו לאותו האיש והפלו צו סיגרש את זאת הנערה ולא קיבל וכל מה שעשו עמו לא יכלו לו ואה"ך צרה לעיר אחרת והמיר דהו י"ו והנה צעמים לא נודעו עקבותיו והו האשה הלכה אח"ך לכפר אחר ונתקדשה קדושים שניים לאיש אחר צפני צו עדים כשרים ועווד השואל ושאל מה יהיה וטעמי הנערה הזאת אם יש לה תקנה ליכסא עם האיש הצו או אקורה עליו ותשאר ענוסה כל ימיה כיון שצעלה הראשון המיר דהו ולא נודע מקומו או וא"ל לה להסיג גט ונזנו יורנו המורה ושכמ"ה :

השובה

הנה יודע אני צעלמי שאין אני מטפל באיפור נרה החנוכה וגם א"ל שכל שאינו יודע צמיצ גטין וקדושין לא יהיה לו עסק עומה אצל מה נעשה שזו האשה היא יושבת ענוסה וכגון דא מלוה רבה להחיר זאת הנערה ונכבלי עיגולא ועל כן הוכרחנו להעתיק דברי הפוסקים ז"ל בצריותא דאלי איתתא ולא לענין פסק הלכה אלא דוקא אחרת וזכירין דברי הפוסקים מה שכתבם ודבריהם צענין הוא וצנן קדושי הם יכאו ויחזו לנו בזה והם צידם לכתק ולקרב :

הנה

במהלך נראה בקידושין הראשונים אם יש צהם ונזש או לאו והנה נזכר בשאלה טעם או מהם היה קווא וצו עיניו זה ידוע מ"ש ונזן ז"ל בצ"ע א"הע ק"י לה קע"ו ה ו"ל הווקדש בצפוליו עדות דלוריייתא אינו קידושין אצל בצפוליו עדות דרצנן וכו' לריכה גט ונפסק עכ"ל ע"ש ונחזי אכן אם קווא וצו עיניו פקול ודלוריייתא או מדרצנן והנה דזה פסוק דזו איכה לריכה לפניס דקווא צצו עיניו פקול ודלוריייתא שכו ונזן ז"ל צח"ו ק"י לה קע"ו יצ ו"ל קווא צצו עיניו אע"פ שזכיר הקול וכו' פקול ע"ש וכחצ הרעצ"ס ז"ל צפ"ט מהו עדות ה"י ו"ל הקומים אע"פ שזכירין הקול וידעו האכס"ס הרי אלו פקולים ונן התיור שכתב וסוף עד או ראה מי שהוא ראוי לראות הוא שנועיד עכ"ל וכ"כ הסור עם צח"ו ק"י לה ו"ל קווא פקול אע"פ שהוא זכיר הקול וכו' התיור שפלתו דכתיב והוא עד או ראה וכו' עכ"ל ע"ש הרי צהדיא שקווא פקול מ"הת' ואל"כ הכא צכ"ד שהחזנו להעיד או ונהם הוא קווא הוא פקול ודלוריייתא ועדות שלו אינה עדות ולא נשאר באלו הקדושין אלא דוקא עד או שהוא כשר והוי כאלו ווקדש צעד או :

והנה

צדין ווקדש צעד או כתב ונזן ז"ל צח"הע ק"י וצ שאין חושטין לקדושין שכ"כ עם צכע"ו צ ו"ל הווקדש טלא צעדים ואפי' צעד או אינס קדושין וכו' עכ"ל ע"ש וכחצ ונזן ז"ל צצ"י עם טכן ק"י הרי"ף והרעצ"ס וסר"ש ז"ל וכן ק"י הרעצ"ס ז"ל ולא יש ניי טעמיה בזה אלא דוקא קמיצ ז"ל והצי"ח צ"י ונשם הרעצ"ס ז"ל ו"ל שכתב לאו מן החלומידים שהיה רולס לקנוך על קנו"ג בזה ויי סנו ה"ג וסר"ף והרעצ"ס וכל הגלונים וכל האחרונים שחתם ונחזיר על עלמוך יוחר וכל אלו עכ"ל וע"ש עוד צצ"י ונשם שהצי"ח נשם מהרי"ף ע"ש : נוזינו לנודים דכל הרעצ"ס ז"ל ק"ל דלין חושטין לקדושי עד או וכן רוב האחרונים סכי ק"ל ועיין צכנ"הג עם צק"י וצ הגה"ט אוח יא שהצי"ח להקת הפוסקים שק"ל סכי וביד אהרן עם ואל"כ לכאורה נראה שזו האשה מותרת להשאל לשני כיון שקדושי ראשון הם קדושי עד או שהא"ו ונהם פקול אין חושטין לקדושי ונותרת לשני :

אמנם

כל זה לא יבנה ונזר דהגם שהצחנו לעיל ק"י רוב הפוסקים שאין חושטין לקדושי עד או ונ"ו האיכא ק"י קנו"ג ז"ל והנודכי צטס רל"ס דיש להחזיר וכ"כ ונר"ס ז"ל בהגה עם ו"ל ויש נחמיריכ אם ווקדש לפני עד או אם שניהם נודים וכו' עכ"ל וצנ"ד סודית האשה לפנינו שנתקדשה לפני אלו העדים וגם יש עוד הרבה מן האחרונים ז"ל שחשטו

לקדושי עד או כו"ש הכנ"הג עם אוח יא הרבה פוסקים שהחזירו ע"ש וכל זה ידוע וא"ל להחיר בזה ומה גם דנחג עירנו זו בגדלר יע"א דלזלי להוערל ומלריכיס גט לקדושי עד או וא"כ אשה זו הניכה עדין קטורה צכבלי העיגון :

כרם

יכולין אחרת להחיר זו האשה והוא שכתב רציו הכנ"הג ז"ל עם בלות יג ו"ל אפי' למי שחושט לקדושי עד או אם היו צו עדים והוא פקול אין חושטין והצי"ח עם כנה להקת הפוסקים שהכי ק"ל ע"ש וכן הצי"ח הרב י"א עם צנפרים אוח כל ע"ש וחסו כ"ד מנשם שהם צו עדים והוא ונהם פקול וא"כ לפ"ו ניתרה זו האשה ונכבלי עיגולא : אצל מה נעשה שאין מיראי הורחא אכן ובעינן להחיר לכל הקצרות והכנ"הג ז"ל כתב עם שמהר"א קאפסלו ז"ל בתשובה כ"י כתב ש"ס חולקים על זה והצי"ח זה ג"כ סכי י"א עם וכיון ש"ס חולקים ע"י וק"ל דגם צצו עדים ואו ונהם פקול שחושטין לעד או מי יכול להחיר והגם שרציו הכנ"הג כתב עם דלין לחוש לדברי החולקים וגם ה"ה אה"ה הצי"ח השנו ש"כ"כ הכנ"הג צהצותו שהוצא צק"י עדות ציעקב ז"ל ק"י יז דלא חייטין : ונ"ו עאל קסין ומאלן רקיע כרציו הכנ"הג שהוא יכול להחיר אצל אחרת לחיוב ק"י חושטין לכל הקצרות ונשום חוונת א"א וא"כ הנה האשה הזאת ונפלה באיפור א"א ובקשרי העיגון :

ובתחלת

העיון עלה צדעתינו לומר להחיר זו האשה ונכ"ה ק"ס טכן ראינו להרבה מן האחרונים ז"ל שותפיריס צק"ס וא"כ הכא צכ"ד יש ק"ס ספק אם הלכה כוונן ז"ל ודעמיה שאין לחוש לקידושי עד או ואת"ל דהלכה כקנו"ג ודעמיה דחושטין לקידושי עד או טנאל הלכה כמ"ד דכשי"ס צו עדים ואו ונהם פקול דלין חושטין וזו מה שעלה צדעתינו בתחלת העיון :

כרם

אין אחרת יכולים להחיר ונכ"ה זה הטעם דהא דזש הק"ס אינו ונתהפך והרבה מן האחרונים ק"ל דק"ס שאינו ונתהפך לא נקרי ק"ס ואכן באיפור נרה צענין להחיר לכל הקצרות וכ"כ ונזן וסר"ר י"ט אלגוזי ז"ל בתשובה שהוצא צק"י צירך ונשם ק"י לד דק קכ"ט ע"א ו"ל אע"פ דנזן צצ"ע פסק צפטיעות דהווקדש צעד או אין חושטין לקדושין ואכן חפסינן ק"י ונזן מ"ו קבלה היא צידנו דבאיפור נרה חייטין לכל הקצרות להחזיר אפי' שהוא כנגד ונזן להקל וכו' ע"ש וא"כ ה"כ חייטין לק"י מי שא"ו דק"ס שאינו ונתהפך לא הוי ק"ס : גם יש ריעותא אחרת צענין הק"ס דכי הכנ"הג ז"ל צח"הע ק"י סה צהגה"ט אוח כצ ו"ל צפלוגתא דרצווחא אפי' צק"ס אזלינן להווערל דשום פלוגתא דרצווחא חד הוא והצי"ח כנה להקת הפוסקים דק"ל סכי ע"ש ואל"כ לפי זאת הקצרה אין להחיר ונכ"ה ק"ס וכן ראינו לנזן מהרע"ט ז"ל עם בלותה החשובה שחשט לזאת הקצרה וכחצ עם צסוף השבועה ו"ל ונ"ו לכשאני לעלמי לא מלכני צצו להחירם צלל גט וכו' כיון דליכא מרצווחא דק"ל דק"ס צפלוגתא דרצווחא חד ספיקא הוא ולא אזלינן לקולא ונ"י יקל ראשו דלא כותייתו אם לא צחלת ספיקי וכו' עכ"ל ע"ש הרי צהדיא דנזן מהרע"ט ז"ל חושט לזה וכל טכן אכן יתמי דיתמי :

ומ"מ

מלאנו לה היתר לזאת העלובה והוא מנ"ש הכנ"הג עם אוח יא נשם מהצ"ט ז"ל ו"ל אפי' למי שחושט לקדושי עד או אם נתקדשה לשני צפני צו עדים ואה"ך צל דאזנן ואמר שקידשה קודם והצי"ח עד או אין חושטין לו וכו' עכ"ל ע"ש וא"כ ה"כ צכ"ד שחזרה ונתקדשה לשני אין חושטין לקדושי ראשון שהיו צעד או ונותרת לשני : אצל זה אינו שמהכנ"הג ז"ל בלותו דצור תצריה לגזיזים ודמה להא דמהצ"ט שקיים עם ו"ל אחר הוואסף לענ"ד נראה דסנ"מ דחישט לע"א אפי' צנתקדשה חושט עכ"ל וא"כ לפ"ו אין להחיר לשני דאכן צענין היתר לכל הקצרות : ונ"ו הרבה הועילה זאת סקי דסצ"י ז"ל דהגם דהיא לצדס לא הועיל לנו להחיר כיון דפליג עליה הכנ"הג ונ"ו נחיר זאת האשה נשום ק"ס דהוי ג"י ספיקות ספק אם הלכה כמ"ד דלין חושטין לע"א ואפי' אה"ל דחושטין טנאל סו כמ"ד דהיכא דליכא צו עדים ואו ונהם פקול דלין חושטין ואפי' אה"ל דהו כוונ"ד אפי' בזה ג"כ חושטין טנאל סו כהצ"י דק"ל היכא דנתקדשה לשני דלין חושטין והו"ל תלתא ספיקי ונתלתא ספיקי לכ"ע עבדינן ק"י כו"ש לעיל ונשם מהרע"ט ז"ל וכ"כ הכנ"הג צהצווחה טה"ה

שהיא צקי ערות ציעקב ק"י ו' דבגו קפיקי ליכא וואן דפליג ועבדין ק"ס . וכן ראינו
לאחרון זמנינו הרי כד"ל בח"ב ח"א שסתיר איקור ערוה וכה ג' קפיקי עיי"ש צקי כב
וחיליה מהסיה דמסרי"א ז"ל :

חזרנו וראינו שאלו בני קפיקות לא תועיל ועיס דאין וסתפכות דאם תספך אותם לא הו
אלא חרי קפיקי כאשר יראם הרואה . ועוד יש לדמות זה הסתיר וסתפכות הרי ערות
ציעקב עם ק"י י' דף על ע"ד דחה לדברי הכנ"ה שם וכח דגם צגי קפיקי אנרינן דשם
פלוגתא רבנותא חד הוא ואפי' בכמה קפיקי וכן ולינו למהרי"א ז"ל שחור צו מהא דגו
קפיקי וכח דגם צגי קפיקי לא נחרינן ערוה הסמוכה וכח צקי שוחת י"ט ק"י עה דף
כד ע"ד שאחר סתיר צדונו וכה ג' קפיקי אחיב חזר צו וחס לקו הרב עדות ציעקב ז"ל
וז"ל עם אלב מ"ה לענין מעשה אין להקל ונעם זה אפי' דהרי הסב"ב דעמו להקל ונעם
זה מ"ה הרב עדות ציעקב עם צקי י' סדי כנ"ה צק"ס זה יעו"ש ומה גם צמ"ד דעיניו
סרוואת לענין הצ"י והרי חונת יקרים דהלכות גע אף דבכדון דידעו איכא נתי הלה קפיקי
הכו ועכ"ז חזו ותי יערב לצו להחיר שלא כדעתם דעת עליון עכ"ל עיי"ש וסתפכות זו דומך
ומהרי"א אסתמי"ע לים להרי כד"ל דאלו הים רואה זאת הסבוכה של מהרי"א לא הים נחיר
וא"כ הורה זאת האשם העים וקשרה בכבלי העיגון :

אלב אח"כ סתרו זאת האשם ונכבלי העיגון אסתו וכל צני הישיבה היינו מהא דכחצ מור"ם
ז"ל בהגה עם דמקום עיגון ודומך יש לקמוך על דברי הווקילין עכ"ל וגדולה נזאת
כתב הרי יא"ה עם צאות י' הגב"י וחס הרי ע"ה ק"י וו דמכחצ צמקום עיגון ודומך
ולא כתב קתם צמקום עיגון משמע דאפי' דליכא ודאי עיגון אלא השם עיגון יש להקל עכ"ל
עיי"ש וכ"כ הכא צמ"ד דיש עיגון חנוור לזם חנוור א"א להשיגו עוד דיי"א דהלך לעיר
ומה וא"א להשיגו עוד וכן ראינו למהרי"א ז"ל צאות הסבוכה דף כד ע"ה סתחצ ח"ל
צאופן דלענין הלכה ודי פלוגתא לא ילאנו וכלל גדול וקור צידנו ופי קופרים ופי קפדים
דענין איקור ערוה הסמוכה לכחתי יש לחוש לכל הסבוכות ואין דיתנין צירושתי"ו אף דקצלו
הוראותיו של וכן הצ"י לכל הדברים לענין נמוכה ואיקורא צאיקור ערוה אסתו ונחרינן ככל
הקבוצות וכו' וליכא שום עיגון צדצ"ד ובכ"ד ליכא שום לז עיגון צדצ"ד צדכ"ל יש לגרסה וכו'
עכ"ל הרי דבכדון שלו אם הים עקום עיגון הים נחיר הרב ז"ל וא"כ האשם הוזה וחס
דוהא עקום עיגון יש להחיר לכל הסבוכות :

[וזו תשובת הר"ה ר"ח טוב ע"ה סו"ל]

ראיתי את השאלה ואת אשר נזכר עליה ואת מור"ם כ"ו והנה תחלה הביא לד היתר
להאשם הכ"ו ונ"ש הכנ"ה צקי לה אות י' וקוצ דחם ונעכ"ת כ"ו היתר זה ונ"ש
הכנ"ה עמ"ו עם צקם ומה"א קאפילקו כ"ו צד"ק . וחדשות א"י וגי"ד צקי צמקום ראש
ק"י לז נמלא עם תשובת א"י לאחד ון הראשונים הוא רבינו ישעיה ערא"י ז"ל וכחצ עם
צפטינות דהך דיכא דמנלא א"י וחס קרוב א"י פקול לא כאוצר לענין גיטין וקדושין ועיי"ש עם
צכ"א דהקנ"א . נמלא קברא זו לאו ון הראשונים ובראי דאיכא לניחש לה עובא :

א"י

אלה מור"ם כ"ו להחיר וכה ק"ס וסביא א"ה ק"י הוצי"ע שצדיאה הכנ"ה א"ת
יש דאפי' למאן דחיי"ש לע"ה א"ס נתקדשה לשני צפני צו עדים ואח"ך צא דאובין
ואוצר שקידשה קודם וסביא עד א"י אין חושטין לו ועמדת זה עשה מור"ם כ"ו ג' קפיקי
צמ"ד דע"י ג' קפיקי יש להחיר וכו' כ"ו צד"ק . ונאחד נפלאתי על מעכ"ת צום הקפק
סג' שצדיאו לנידון השאלה דידים ולא קרצ ז"ל ופי' א"ס לא דאם ונעכ"ת דברי הוצי"ע
צמקום הנה צ"ו שורות שצדיא הכנ"ה ס"ל להרגיש שום הענין של הוצי"ע אינו שייך
לכדון השאלה ש"כ הכנ"ה להדיא צקם הוצי"ע א"ס נתקדשה לשני צפני צו עדים ואח"ך
צא דאובין ואוצר שקדשה קודם והביא ע"ה אין סווענין לו ע"כ הרי מפורש להדיא צדבריו
דקדושים הראשונים נחגלו אחר סכ"ב נתקדשה קדושין גמורים לשני אלב כדון השאלה לא כן
היה אלא קדושין הראשונים נתפרסמו ונדעו לפני הקהל צכ"ב א"י קודם שנתקדשה לשני
יען שהיה נלחם להתגרש ון הראשון וקראו הקהל אותו וספלינו צו לגרש ולא רלה וברת
ואח"ך

ואח"ך נתקדשה לצו צכ"ב אחר וכל כהא ודאי יודה הרי הוצי"ע ז"ל :

זהו לך לשון הוצי"ע ז"ל בעלמו והוא צמ"ב ק"י פו וז"ל עוד א"י אומר כי אפי' לתי
שחושש לקדושי ע"ה היינו כשהיה פניו עתה אלב א"ס נתקדשה קדושים גמורים אפי' ש
שצדיא ע"ה שקדשה היא קודם אין חושטין לכ"ע כיון שעתה שאוצר שחול קדשה קודם
ע"ה דמנלא היא וקודשה ברואי לא יחוסו לע"ה כיון שעתה היא א"ה עכ"ל . הרי לך
להדיא שלא אחר כן אלא וחס סזם האוצר שהוא קדשה צמ"א אומר כן צמון סזו נתקדשה
לשני צ"ו עדים דהיא א"ה ברואי ולכן לאו כל כוונתם לאסקושי איקור א"ה וכה עדותו של
ע"ה . ועוד חס כדון הוצי"ע איי"י שהאשם נכספת את סעד הזם וא"כ נמלא ק"י הוצי"ע
לא נעם ולא פגעה בכדון השאלה כלל :

וראיתי בהשוכה כ"י להר"ה ומה"ר דק"ס חולין ז"ל שכתב צ"ו שקידש לבו אשם קנחם
ע"ה א"ס שכתן שקדושין לאבים צפני ע"ה ואח"ך בגרה סכח ונתקדשה לאחר
קדושין גמורים צ"ו עדים והביא הר"ה ז"ל ונחלקת הסוקים צקדושי עד אחד ואח"ך סביא
קצרת הרי הוצי"ע ס"ל כהיכא דנתקדשה לשני צ"ו עדים דאין חושטין עוד לקדושי
הראשון והביא דברי הכנ"ה דפליג עליה בזה וכחצ דעפ"ז יש להחיר האשם לשני וכה
ק"ס עיי"ש . וכחצ עליו הרי המופלא מהר"ר ראובן דוד ז"ל בגליון הסבוכה ס"ו ח"ל
ליחא דכ"ר כודע מ"ש הכנ"ה צ"ה ס"י ק"ס הגס"ט אות כב וצמ"ו ק"י כו הגב"י אות
פג דפלוגתא רבנותא חד הוא ואפי' צחלת קפיקי פליגי והרי הסב"ב צחשוכתו סמוחם
הובאה צקי עדות ציעקב ק"י י' החיר ונעם הלה קפיקי והרי דע"ה סדי כנ"ה צקי י' י'
צאופן דעכ"ה ק"ס אין להחיר וד"ק ס"ב . ראובן דוד ע"כ :

וס"ס הרואה יראה כי כדון הר"ה ז"ל ס"ו סייכא צ"ס קצרת הוצי"ע ז"ל וחס דהחס
נתי לא נודעו הקדושין הראשונים שקידש האצ צעבור צנו אלא אחר קדושים אחרונים
וכח דברי האצ סלה דאפי' אותו העד א"י סה"ס צקדושין הראשונים כ"ר נפטר וא"כ ספיר
שייך עם קצרת הוצי"ע ז"ל אף הרב ראובן דוד ז"ל יפה השיג צוה שרלה להחיר וכה ס"ס
צפלוגתא רבנותא ועכ"ז לא נכשל אותו לדיק צאותו היתר של שאלה דידים יען כי צאמת
נלא סיתר וז"ל אחר וכ"ו צד"ק ע"ש :

קוף דבר מור"ם כ"ו החיר את האשם כדון השאלה ע"פ ק' מור"ם ז"ל צה"ס שכתב
בד"ן הוקדש צמ"א ש"ס לקמוך על הווקילין צמקום עיגון ע"ש והנה הן אמר דבכדון
ס"ו יש עיגון גדול כי הוקדש הראשון נשתמד וברח וא"א להשיג ממנו גע' . אך יש להעיר
בסיחור זה דסי' לו להקור ון הקהל של הכפר ומן האשם כשצאה האשם לפני הקהל צכ"ב
לדבר עמו סיהן לה גע' א"ך אמרה לפניהם א"ס אמרה שנתקדשה לו צפני עדים צקתם ולא
פיצתם סה"ס א"י וחס קוונא צ"ו עיניו או פינעה כן צפניהם וא"ס אמרה צקתם ואח"ך נותנת
אנחלא לדברים שלא ידעתי שהקוונא פקול לגמרי ולכך אונתי נתקדשה צפני עדים א"ס יכולה
להת אנחלא זו או לאו ואנ"ה עבדא הארתי צד"ב ז"ס צחשוכה אחרת ונעכ"ת הים לו
לחקור צום ולכתוב מה שלריך לכתוב צום לפי"ד :

גם עוד היה לו לחקור א"ס הוחזקה וקודם צכ"ב ס"ו ע"ך לו יוס שהיה וקודשה לזם
כאשר רדפה אחריו להח לה גע' דא"ס הוחזקה א"ה לו יוס יש צום ענין גדול א"ס יכולה
להת אנחלא או א"ס לא עשה אנחלא צמ"ס אופן וגם צום הארתי צק"ד צחשוכה ונעכ"ת
שלא דיבר צד"ב ז"ס כראה שלא עלה ספק זה צלצו לצ מסור . וא"ך סיה"ס צעוה א"י שלא
נכשל אותו לדיק ואע"פ שלא חקר ודרש על זה ודאי כך הוה עובדא סזו פינעה לפני הקהל
ומחלה וע"ש שלא נתקדשה אלא לפני עד א"י וס"ו הים קוונא צ"ו עיניו וא"ז אין צום שום
פקפוק כלל . והס"ת צחמיו יאיר עיניו צאור הורחו אכ"ר :

כ"ד סלעיר יוקף ח"ס ח"ר אליסו ח"ר ע"ס ח"ס י"א :

ד שארה

מה בגדל"ד י"א להס ונכ"ב דע"ן סתים שלא לקדש על כוס יין צרכת
איכוסין אלא כותמים כקף קדושין דוקא כי חושטין לסיבה מה שקורין
צעב"י (כצ"ה) ר"ל שאין ונתעברים ולכן נהגו שלא לקדש על כוס יין ולזה נפשו לפא"ל
[נה]
סג"ע

כדל"י צפו האיש הקדש וכו' עכ"ל הרשב"א ז"ל הלך לענייניו . וכחז הרי לוח לך ז"ל ק"י מן ח"ל ור"תי וכו' ע"ל לחופה עם הפרס או שהוא רגיל עמו כגון או עמלו או סלר קרובי הרגילים עמו צ"ת ומכירים צרמיותיו ואותו הרגיל עמו מלאה לו צרמיות ענין קדושין והפרס מושיע הטבעה לאדם ומקדשה חס ר"תי בקרקע וכו' והלך עוד . ובק"ד כתב ז"ל לכך אין לטות מום שטוהגים בכל הפרס שיקחו או מקרובי הרגיל עמו סוף עמו לחופה וסוף ינוח לו ענין קדושין והפרס יושיע הטבעה לאלצה האשה ויקדשה זהו הנראה לעכ"ד כחצתי עכ"ל הרי ל"ל ז"ל :

חו נוסח כתובה הפרס מלוקטס מהרי גורר כלל או ק"י יג ע"ש :

בכך

צטנה בכך ימים לחו פי טנה פי לצ"ש למניינא דרגילנא למנייני צ"ה טכא צמדית בגדלד יע"א דעל כהר מדקל יצא צרמיותו דרצנן ישגא יקריסון לעלם איך הצחור הפרס ואינו מדבר פ"ש רמו לה לצחולתה פ"ש רמזה ליה רמו לה דתהו ליה לאתרו כדת ר"ו וש"א מתייב לה כהלכת כל גוברין יודאין דלתייבין לנשיסון בקוטעא ומשום דחיובא דתנא דמתייב נפשיה ליה צ"ה מושג אנהא צ"י דינא דתתייב לתתא צרמיותה דרצנן דתקינן נסואין לתנא שצידנא שליחותיהו דרצנן ואיטפלא לכו ואמנא לפלונית צחולתה דא אי לצי"ה לעשו לגבדא דנא הפרס לאתרו אנהא צ"י דינא צ"ה סוקר צידניו צדינא דלורייתא דלנן אצותון דרשין מתייבין ליה לגבדא דנא דיפלח ויקרי ויקוצר ויוזן ויפנק ויכלכל ויכסה יסיכי כהלכת גוברין יודאין דפלחין ומוקרין ומקוצרין וזנין ומפרכסין ומכלכלין ית נשיסון בקוטעא ובהימנו ומתייבין ליה דיהיב ליה מוסר צחולתיי כסף זחי מלחן דלינין עשרין ומשום זחי כקפא דכ"א דחו ליה דלורייתא ומזוניי וקפתיי וקפוקי ויעיל לוותיי כאלוה כל ארעא ומזגא ליה על כל אלין חיובין וקצר וקציל צרמיות וליבא כלתא דא והיות ליה לתנא לאתרו ואנהא צ"י דינא אצותון דרשין חזי לן לפוס מנהגא דמתא להסוף לה לבלתה דא מדיליה לגבדא דנא חוספת על עיקר כתובה דא קך עשרה קרוס ר"ייג :

ודא כדניא דלנעלת ליה נצי אצותה הכניסה לו עשות וצדדים והכשירין כ"וך וצחורה מוקדם כ"וך וצחורה מלוחר כ"וך קך סבל סדוויא והתוספת והמוקדם והמלוחר חו מן עיקר קך כ"וך קרוס ר"ייג מוטעב סכסוג פ"ה צגדלד אטר תתא ממשלת אדוניו הולך קולטאן מן ואנן צ"י דינא צרמיותה דלורייתא דלנן אצותון דרשין אטיילא אשירות כתובה דא כלל עיקר ונדוויא והוספת על גבדא דנא ועל יתו צחתי ועל כל קצר ארנ ככסין וקניינין ומזון דאית ליה לגבדא דנא סמות כל שמיא דקנה ודעתיא לעקבי ומקרקעי ומטלטלי ומטלטלי אגב מקרקעי כלסון יסון אהרין וערצאין לפרעון כחופה דא כולל עיקר ונדוויא והוספת להפרעא ומסון מניס ומן יתו צחתי ואפי' ונגלינא דעל כחפיה . ולאנהא צ"ד דח"ל צ"ה יפ"ה מייצומו כלל החיוצים הנ"ל וצחיות נכסיו כלאו על כל מ"ש לעיל כי זכות סוף לו וסכל שריי וצדדי וקיים ואם לא סוליה לו כלום כך סוקסא :

ואנהא

צ"י דינא אצותון דרשין חזי לן לפוס מנהגא דמתא להסוף וכו' חוספת על עיקר כתובה מוקדם כ"וך ומלוחר כ"וך ואינו הוי כל כפי כתובה כי לא הכניסה כלום קך סבל סוקסא והמוקדם והמלוחר חו מן עיקר קך כ"וך ר"ייג בגדלד וכו' כח"ל :

ח שאלה

עשיר באזרון יע"א . ראובן גירש את אשתו ע"י שליח והשליח היה קרוב עם המגדש שני בשליחי ועידי מקירה היו קרובים ז"ל שני בשני והשליח ג"כ היה קרוב לעידי מקירה וקרוב עם הדיינים ססיו צעת וקירת הגט . גם הדיינים היו קרובים לצעל האשה . גם צעעת מקירה הגט ליד האשה א"ל השליח שהיה מותרת לכל אדם ואקורס לפי זהו הדיעות שיש צגט ומכמי העיר נחלקו צדד י"א סהגט פקול וי"א סהגט כשר אשר על כן יורנו המורה שורת הדין וסכמיה :

תשובה

הנה מענין השליח שהיה קרוב עם המגדש זה היה שני בני ולקי מן ז"ל דשני צגו כשר כח"ש צע"ש ח"ל ק"י לג ק"ד . אונס מה שהשליח קרוב לעידי מקירה וקרוב לדיינים זהו קרובה גמורה ואם צצביל קרובה של השליח לא נפקל הגט בכך כמו שפסק מן צ"ה ס"י קמ"א קע"י לג ח"ל הכסים והקרובים כשרים לשליחות הגט עכ"ל :

אבן מה שיש לעיין הוא צצביל קרובה לעידי מקירה שהם פקולים לעדות צצביל ססיו קרובים שני צצני והוא דומן ז"ל כתב צ"ה צ"ה קרובה צ"י קלג סצצב"ל או כתב ח"ל אצל צדיצב"ד אם לא היו אלא עידי חתימה ומקרו צינו לצ"ה כשר ע"ש וקיים הטור בשם הרי"ף והרמב"ם ח"ל או שנמלאו עידי מקירה פקולים ק"י צע"י חתימה עכ"ל וא"כ לפי זאת סצצב"ל הגט כשר דהגם דעידי מקירה פקולים ודל מהכא עידי מקירה מ"מ הא"כ עידי חתימה וכשר הגט על ידס זהו ק"י ראשונה סכתב מן ז"ל :

וצצב"ל צ"י כתב מן ח"ל וי"א שאם כודע טנהן לה צלא עידי מקירה אפי' שעדים חתימה צו פקול עכ"ל וק"י ג"כ הטור ח"ל או שנמלאו עידי מקירה פקולים אינו גט עכ"ל וא"כ לפי זאת סצצב"ל הגט פקול . והגם דלקי החוקי והל"ש ז"ל סהגט בעל והצנים ומזרים כח"ש דש"ל משום הצ"ו הפנישה ז"ל מ"ש מן סכתב הגט פקול סיינו מדרכנן כח"ש סע"י סק"צ ע"ש . איך ש"היה אפי' לקי מן ז"ל הגט פקול מדרכנן זה ידוע דכל מקום שכתב מן ק"י ראשונה צקתס וק"י סנייה צשס י"א הוא חושש לק"י סנייה כח"ש סחצב"ר צ"ד ק"י מן ח"ש צ ע"ש . גם זה ידוע דלענין הגט חוששים לכל סצצב"ל וכו' סכא דלקי החוקי והל"ש דהגט בעל וגם מן ז"ל חושש לזה סצצב"ל א"כ מ"י זה יערב אל לבו לומר דהגט כשר אלא ודאי לענין דינא דזה הגט הוא פקול ונדל ח"ל עידי מקירה :

נחזור

על קרובה הדיינים ססיו צעעת סקוקר הגט . דסנה מן כתב צריס ק"י קמ"ב ק"א שליח טמניא גט מוקים למקום צחולל וכו' אם היה השליח עומד צעעת כחיצה הגט והחתימה ס"ו אומר צפני סניס צפני נכתב וצפני נכתב ואח"ך יתן לה צפניהם ותהגרת צו וכו' עכ"ל . עוד כתב מן סס ח"ל ואם אין השליח עומד צעעת כחיצה והחתימה לא יתן לה אלא א"כ נחקיים צחותיו ויש לשליח להיות מכלל הג' סקיימו אותו ואם לא נחקיים וכתן לה ס"ו פקול וכו' עכ"ל כולל כפי מה שמשמע ממון ז"ל ד"ס צ"י אופנים צגט שכיחן ע"י שליח שאם השליח היה עומד צעעת הכחיצה כטמניא חיתו ויתן אותו ליד האשה ז"ל צפני סניס צעעת סמוקן ליד האשה צפ"כ וצפ"כ ח"ל עוד עדים אחרים אלא ק"י צאלו סניס והשליח עומד סן סס הדיינים וסס סס העדים ח"ל עוד ותהגרת האשה צ"ה ואופן סצ"י הוא שאם אין השליח היה עומד צעעת כחיצה הגט וא"כ לא יכול לומר צפ"כ וצפ"כ כיון שלא היה צפניו וא"כ צוקוס זה יעשו קיום ויכול להיות השליח בכלל הג' קל סקיים וסס סס הדיינים והעדים ותהגרת האשה צ"ה וסלס הענין :

עוד כתב מן ז"ל צקע"י ד ח"ל צד"א שכותנו לה צפני סניס כסאין השליח קרוב או פקול אצל אם הוא קרוב או פקול לריך ליתנו צפני ג' זולתו עכ"ל שועטו מום שצצני האופנים ס"ו אם השליח הוא קרוב לריך ג' מן מוטו וכן מן ז"ל חזר וכפל הדברים צ"י קנד קע"י לא ח"ל שליח טמניא גט כותנו לה צפני סניס ואם השליח קרוב או פקול כותנו לה צפני ג' ואומר לה צעעת כחיצה סרי זה גיעך וכו' וסרי את מגורשת צו מוטו ומותרת לכל אדם וגט זה צפ"כ וצפ"כ עכ"ל . סיו"ל לנו מן האמוד דצכל ענין אם השליח קרוב לריך ג' זולתו . וא"כ סכא צנ"ד כפי מה סצצב"ל מדברי סשאלה היה השליח צעעת כחיצה הגט וצעעת מקירה אומר צפני סניס דיינים צפ"כ וצפ"כ סנל סוכר צשאלה וקסמ"א כן עשה השליח וא"כ צ"י הדיינים והשליח עומד כעשו ג' ועוד מן ח"ל עשו עוד שני עידי מקירה וכ"ו שועטו ח"ל אלא ק"י צג' ויתכן שועטו כן ע"ש ויש מחמירין סכתב מור"ס ז"ל צהגם ח"ל ויש מחמירין עוד ליטול צ"י אחרים לעידי מקירה וכו' ע"ש ומשום עשו כן . וא"כ סכא צמאי אכתב"ר זה הגט אם נכשיר אותו ע"י הדיינים סרי סס פקולים משום קרובה ואם נכשיר אותו צצביל עידי מקירה סס ג"כ פקולים משום קרובה וא"כ גט זה צכל אשר יפנה יקטיע ופקול וכלל לדדיו . ואין לומר דנכשיר אותו משום עידי חתימה לצדן וכח"ש מן ז"ל צקיינן קלג סצצב"ל ראשונה דצבר כחצנו לעיל דומן ז"ל חושש לסצב"ל אחרונה וגט זה פקול :

עוד

יש צ"ה הגט פקול אחר והוא צצעעת מקירה . הגט ליד האשה ח"ל השליח שהיה מותרת לכל אדם ואקורס לפי . והנה מלאנו ראינו לענין ז"ל סכתב צ"י קלג ס"א ח"ל

מעשקלם לא יוכל לחצוב וחס הסקונו זהו דרך ראונו עשוקה כן בכל פנה וקנה
זנה זמן פנים וימים :

והן

ענה טעם ראונו פסגיו אשר במלצואר צטעה שקונה הפלפלין הוא נותן בלע כקף
לאלו הסוקלים הפלפלין וצטעה שסוקלים סוקלים יתר הרבה דרך משל אם הם עשר
סלין הם מוליחין אותם חי סאים כדי פירוים הסוקה והם גוכים והמוכר ונותנים לקונה וכן
דרך כל הסוקים אשר הם וצטעה טעמו ראונו הכו סכך עושים אחר לקרור הכו ענה אללו
אסור טאחס גוזלים ונותנים לי הסיצ לו הסקרו הכו אנהנו נותנים בלע כקף לאלו הסוקלים
לא צטעיל שישקלו יתר אללו כדי שלא ישקלו חסר וישקלו בתנויותם שלא יחסר אללך ואם
אין לני נותן להם שוחד ישקלו חסר הרבה ואתה תפקיד ועוד לא תחסר מומי פלפלין וסריות
פאני מריות מוון יפקק מומי ועוד שלא בכל פעם יוכל הסוקל לקול יתר יען שלפעמים
יס מוכרים פסם הרבה מוצינים ואלעים ומושים לאלו הסוקלים ועל כן הם עומדים על
המשקל צטעה שסוקלים הפלפלין ולא יוכל הסוקל לגנוב וחס מואוס ובי אנהנו לוקחים
מוון זה השוחד טאחסנו נותנים אתה מה עליך חן צדידן קטרויין . הסיצ להם ראונו
פאעיים כן זה הדבר הוא אסור אללנו ואני רולם מוון שתכחצו לשוחד אשר במלצואר שלא
יתן עוד שוחד לאלו הסוקלים וממילא לא יגנובו עוד ולא ישקלו ציורח אלל הסקרו הכו
סכך אעשה כדצריך לני כותב לשוקף שלי שלא יעשה כן כפעם צפעס ולא יתן עוד שוחד
לסוקל כמו טאחס רולם זהו ראונו הוא אינו מואוין לקרור הכו יען שהחורה העידה עליהם
אשר פיהם דבר טוא ויתכן שלא יחצוב כן לקרור עלו שופסד טוא יחסר משקל הפלפלין
ויפקיד ראונו ולא יקח עוד מהם פלפלין . והן ענה עמד השוול ושאל אם יוכל ראונו הכו
להציא פלפלין עוד מהסקרו הכו כפעם צפעס או אסור יען פצבי נח הם מוחרים על
הגזל והוא גורם להם סיגולו פלפלין מן המוכרים וא"כ דבר זה אסור או מותר :

תשובה

לכאורה נראה שיכול ראונו מכלן ואילך לקנות פלפלין מן הגוי הסקרו
ולהציא לו מעיר מלצואר ואף אם הגוי נותן שוחד לסוקלים צטעיות ישראל
דקיי"ל דאין שליחות לכרי כמו פסק מן ז"ל צטעהו צטעהו סיי קפח קפח אלל אין הגוי
נעשה שליח לדבר מן הדברים שצטעולם וכן אין ישראל נעשה שליח לגוי וכו' עכ"ל . וא"כ
כיון שאין שליחות לגוי אין ישראל עובר כעבירה גווי דלא הוי שלוחו וישראל לא קעביד
מדי . מיהו אין סיחור זה כלום דהגם דקיי"ל אין שליחות לגוי היינו דוקא לקולא חבל לחונרא
יס שליחות לגוי ונעשה שליח ישראל והוי כאלו ישראל עביד צידים דשלוחו של אדם כמותו
דקיי"ל כרש"י ז"ל דיש שליחות לגוי לחונרא וכן פסק מן ז"ל צטעהו י"ד סיי קפח קסט
ק"ז וז"ל ישראל טאחר לגוי לוס לי מעות צרביט צטעך והמלוה לא ידע שצטעיל ישראל הם
המלוה מותר והלוה עושה איסור עכ"ל . והיינו דהמלוה מותר מעוס דלא ידע שצטעיל ישראל
הוא לוס והלוה עושה איסור מעוס דסגוי הוא שלוחו והוי כאלו הוא לוס וישראל והיינו
מעוס דיש שליחות לגוי לחונרא איסור רביט דקיי"ל כרש"י ז"ל ולא קיי"ל כרש"י ז"ל דאין
שליחות לגוי אפי' לחונרא ודכותיה פסק מור"ם ז"ל צהגם דאין אהכא דמין ז"ל וסומיין
ואיסו פסק לחונרא ואם כן צנידון דידן טוא לחונרא דהגוי גוזל מן המוכרים הו"ל כאלו
גזל ישראל ואסור :

אמנם

אחר הסיפוס ונאלנו ראונו להגאון צית מואיר ז"ל צהלק א"הע סיי ה הציאו הרי
דבר מהם שדס סיי ז וז"ל דלא נאמר דין זה דיש שליחות לגוי לחונרא רק גבי
רביט דחמייר איסוריה דעובר צמטעה לאוין וכו' חבל צטאר לאוין לא אמריין דיש שליחות
לגוי לחונרא וכו' עכ"ל עיי"ש . וא"כ הכא צמ"ד טאירו איסור רביט אלל איסור גזל אין
שליחות לגוי אפי' לחונרא ויכול ראונו לעשות דבר זה . אלל שלא מלאנו לצנו לסמוך ע"ז
הקצרה של הגאון צית מואיר ז"ל כיון דלא מלאנו לשאר פוסקים ז"ל שעשו חילוק זה מי
יכול לסמוך עליו צזה ולסחיר . צרם מלאנו היחיר לראונו זה לעשות כן והוא מ"ש מן ז"ל
פס צמ"ד קע"י ה וז"ל ישראל טאחר לגוי לוס לי מן הגוי צרביט והלך הגוי ולווח וישראל
צרביט מותר עכ"ל וסטעס טמותר היינו דגם פהגוי לוס וישראל ויש שליחות לגוי לחונרא
וא"כ

וא"כ מו"ל כאלו ישראל לוס וישראל צרביט צרביט מ"מ כחב מן צמ"י סטעס דכיון דכרי
שליחותיה הו לא הוי שליחותיה דהוא עשאו שליח לגוי ללווח מן הגוי והוא פיהם השליחות
ולוח וישראל א"כ לא עשה שליחיה ישראל ולא מקרי שליח ומטו"ה מותר . וא"כ ה"כ צמ"ד
דראונו אלל לקרור שיכחצו לשוחדו שלא יעשה כן ויתן שוחד לסוקלים כדי שיגנובו ואף אם
נאמר דסגוי לא ישמע לראונו ונותן שוחד א"כ פיהם השליחות ולא מקרי שליח דראונו וראונו
לא עביד מדי וא"כ יוכל ראונו לעשות כן ואין צזה פס :

עוד מלאנו סיחור אחר לכ"ד דכתב הה"ה סיי כלט דכרי לכרי אינו נעשה שליח
עיי"ש וכ"כ הגאון צית טמואל צמ"ה סיי ה סק"ט דגוי לגוי אין שליחות ודלא כהרי
מעשה צמ"יין ז"ל סיי לו דק"ל דכרי לכרי הוי שליח דאין דין כן וכ"כ הרי מע"ל ז"ל
צמ"ב מוסו שלוחין הו א דאין כרי נעשה שליח לכרי ודחם דצ"י המ"ב דצדדיא אמריין
צמ"ו דירושלמי צמ"ק דהרמות ה"א דאין הגוי בחורה שליחות כלל אפי' גוי לגוי חצירו
עיי"ש . וכ"כ המ"א ז"ל צמ"י המ"ה סק"ד עיי"ש וכן פתלם סרי לור העודה צהו שלוחין
פ"ב דין א דק"ג ע"ב ודייק לה מדברי מן ז"ל דהנה מן ז"ל צמ"ה סיי קפח סצאנו
לסונו לעיל כחב אין הגוי נעשה שליח לדבר מן הדברים שצטעולם וכן אין ישראל נעשה
שליח לגוי וכו' ומן ז"ל פיהם דצריו דצקיסא כחב אין ישראל נעשה שליח לגוי וצרישא
כחב אין הגוי נעשה שליח לדבר מן הדברים כחב לה קחס ולא כחב אין הגוי נעשה שליח
לישראל ומטעם דאין הגוי נעשה שליח כלל אפי' לגוי חצירו וכו' עיי"ש צליר העודה והוא דקדוק
נכון . ועד אחרן שכן מלינו להגאון חיד"א ז"ל צקפרו יעיר אחך מניי ח"ך לוס כד צמ"ד
כחב וז"ל והנה סירושלמי פ"ו דמאי ופ"ק דהרמות קרי צמ"ל דאין שליחות לגוי אפי' גוי
צגוי וכו' והלכה סירושלמי כל שאין הוכחה צצצלי להפך כידוע עכ"ל עיי"ש :

ועלמך עלות דהדין הוא דאין הגוי נעשה שליח לגוי חצירו א"כ פכא צמ"ד מותר לעשות
כן והיינו דהגוי הסקרו הוא כותב להגוי שוחדו אשר במלצואר והגוי אשר במלצואר
דהוא שליח הסקרו הוא אומר לגוי הסוקל שישקול יתר ואין הגוי הכו טואו במלצואר נעשה
שליח לגוי הרשעון טואו הסקרו שאין הגוי עושה שליח לגוי חצירו וא"כ אפי' אם נאמר
דהגוי הסקרו הוא שלוחו של ראונו מ"מ הגוי הכו טואו עושה איסור שותן שוחד לשקל
הוא אינו נעשה שלוחו לגוי הסקרו וא"כ ישראל אינו עושה כלום ומותר לראונו לומר
לקרור שיקנה לו פלפלין ואין כאן פס :

אבן

כל זה לא יגהם מזור להחיר לראונו לעשות דבר זה והוא דכתי דמעוס איסור
ששליחות כחצו כחם הסדיות דלא יש צזה איסור שליחות מ"מ יש לנו איסור אחר
שאסור לראונו לעשות כן והוא איסור לפני עיור לא התן מכלול כמ"ש בגמ' דמ"ז
דף ו ע"ב והתחיא אחר כחן מנין שלא יוסינו אדם כוס של יין למייר ואמ"ם לצ"כ ת"ל ולפ"ע
לא התן מכלול וכו' עיי"ש וכחצו הסוקי פס ד"ה מנין שלא יוסינו וכו' נראה דה"ס צבל שאר
איסורין וכו' עכ"ל וכ"כ הרמ"ם פס וכמו שצביא כל זה פכ"ה צמ"ד סיי קצ סגס"ט אות
ה . וא"כ הכא צמ"ד כיון דצ"כ הם מלווים על הגזל וזו ישראל פ"י שא"ו לו להציא לו
פלפלין הוא גורם לו לגזול מעוס דידוע דכן דרך במלצואר שסוקוס הוא משדד לשוקל שיגנוב
לו צוטעקל וא"כ ישראל זה עובר לפני עיור לא התן מכלול דצטעילו זה הגוי גונב :

ולכאורה יכולים אנהנו למלוא סיחור לוס מעוס דאפי' אם אין ראונו הכו אומר לקרור הגוי
הכו להציא לו פלפלין מ"מ יש הרבה קונים להסקרו הכו שיציא להם פלפלין מעיר מלצואר
צין גוים צין ישראל וא"כ ראונו זה לא קעבר אלמע דגם אם הוא לא יתן לו להציא לו
פלפלין יש הרבה קונים שנותנים לגוי הכו להציא להם פלפלין ונלא"ה קעבר הגוי על איסור
גזל וא"כ ראונו לא מתייב מדי כדאמריין פס בגמ' דהיינו דוקא כגון דקאי צתרי עבדי דהכא
דאי לא יהיב לים ישראל לא מלי גוי שקיל כיון טהוא אינו אלל האיסור אלל הוא בעבר
הכהר חבל אי לא קאי צתרי עברי דהכר דמלי גוי שקיל לא עבר אלמע עיי"ש . וכן הציא
הכ"ה פס וכן סיי כל הפוסקים ז"ל הרי צהדיא דאם הגוי מלי שקיל צלא"ה אינו עובר
וישראל אלמע וא"כ סמ"ד צמ"ד דצלא"ה הגוי הכו עציא פלפלין לצני אדם אחרים ועושה
איסור

צָקִי עָסַף קַעֲוֵי אֲצִיל כְּלָטוֹן הַרְמַזִּים עִיִּשׁ . גַּם צִהוּ גִבְיָה שֶׁאֵל פֶּקֶד הַרְמַזִּים כֹּל הַגּוֹבֵז מִשׁוֹת פְּרוּעוֹת וּמַעֲלָה עוֹבֵר עַל לֵאמֹר וְאֶחָד הַגּוֹבֵז מַעֲוֹן יִשְׂרָאֵל אִם מוֹעוֹן גּוֹי . גַּם פֶּקֶד צִמֵּי אֶחָד הַכּוֹסָה וְכוּתוֹן עִם יִשְׂרָאֵל אִם עַם הַגּוֹי אִם מוֹדֵד אִם סָקֵל צַחֲקֵי עוֹבֵר צִלְיָה וְכוּי וְדַבְרֵי הַרְמַזִּים הַכּוֹי הַצִּיָּאֵס הַסּוֹר זֶלֶל צָקִי רָלָא וְכַחַז הַצִּמֵּי הַרְמַזִּים סִיִּל אִיקוֹר זֶם מִיָּהֵם וְסוֹר קִיִּל מְדַכְכֵּן וְעִיִּין כְּכִיִּסֵּב הַגִּבְיָה אִתּוֹ עַי קַעֲוֵלָה גַם הַטּוֹר קִיִּל מִיָּהֵם וְעִיִּין עֵר הַמּוֹלֵךְ שֶׁאֵל מִסִּי גִזְלֵם וְעִיִּין מְגִילָה סָפֵר צְלוּוִין קַבֵּז מִתּוֹ סְהֵאֲרִיךְ צִזֵּה עִיִּישׁ :

וְהַסְתָּא לַפִּיִּי פִלְפִּלִין אֲלוֹ עֲגוֹבֵז הַגּוֹי צַעֲרִי וְלִצְלָאִיר מְכַח הַמּוֹסְקֵל הַיִּזְ גוֹל בְּנוֹר וְחִיִּיז לְהַחְזִיר וְעֵאֱתֵר דְּלֵאלוֹ הַקּוֹיִס הַפִּלְפִּלִין הַחֲזוֹקוֹ שְׂנוֹתִים שׁוֹדֵד וְגוֹבֵזִים צַמְסָקֵל וְכּוֹי צַמְסָלָה סָזֵה דְרַכְסֵי יָדוּעַ וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל רֹאֵה צַעֲרִיכִי הַגְּבִיָּה צִיִּתְרוֹן הַפִּלְפִּלִין נִמְלָא הַם נִוְתִיִּים לְיִשְׂרָאֵל הַפִּלְפִּלִין שְׂגַבְזוּ צַעֲרִי . וְהַסְתָּא אֲפִיִּי אִם כְּאֹמֵר לְיִכָּא אִיקוֹר וְסִיִּיעַ יַעֲשֶׂה אִיךְ יִשְׂרָאֵל כַּחַס מִן הַגְּבִיָּה הַזֹּאת וְכִיִּשׁ קַעֲוֵלָה יוֹדֵעַ סַעֲבֻצְרוֹ גַבְזוּ זֹאת הַגְּבִיָּה וְלֵא אֲכַלּוּ אֹתָם הַם . וְאִם נִפְשֵׁךְ לֹמֵר דִּזֵּה הִיכָה אִם יִשְׂרָאֵל גוֹל מִן הַגּוֹי כִּיּוֹן דְּסִיִּיעַ לְהַחְזִיר לוֹ הַגְּבִיָּה לְכַךְ אִסְרֵי לְאִדָּם לִיִּהְיוֹת מְדַבֵּר הַגּוֹל וְלֵא לְקוֹתוֹ אֲצִל גּוֹי שְׂגַבְזוּ מִן הַגּוֹי יִיִּל כִּיּוֹן דְּבָן כַּח נִהַרְגַּ עַל הַגּוֹל הַיִּזְ וְנִחְסִיִּיעַ צַמְסָו וְאִז אִיכּוֹ חִיִּיעַ לְהַחְזִיר הַגִּזְלֵה דְלִין אִדָּם מִתּוֹ מוֹסְקֵל וְלִכֵּן מוֹחַר לְיִשְׂרָאֵל לִיִּהְיוֹת מוֹחַר הַגְּבִיָּה . הַנֵּה כֹּל זֶם אִיכּוֹ יַעֲן כִּי צַדְרָה שֶׁאֵל עוֹדֵנוּ צַעֲרִי אֲפִיִּי צִיִּתְרוֹן הַצִּחַ צַמְסָרְחַת וְגַבְזוּ מִיִּשְׂרָאֵל דְּכַחַז עִכְשָׁי אִם הוּא צַעֲרִי חִיִּיעַ לְהַחְזִיר . וְצִחְוֵה עִיִּין זֶם אִי צָן כַּח שְׂגַבְזוּ מִן צָן בַּח אִם חִיִּיעַ לְהַחְזִיר אִיכָּא פְּלוֹגְחָא צִין דְּסִיִּיעַ וְחוֹסְפוֹת וְכּוֹי צַמִּי דְּעִירֻצִין דָּף קַבֵּז וְעִיִּין צַמְסָרְחָא סֵם . אִךְ כֹּל זֶם לֵא גַבְזוּ הַכֹּחַ יַעֲן דְּכֵאֵן צִיִּתְרוֹן סְהֵלָה הַגְּבִיָּה הַרְבֵּה וְהִיא עוֹדֵנָה צַעֲרִי צַמְסָתָא דְּמַעֲרִיָּה לִיד יִשְׂרָאֵל :

וְחִיִּי כֹּל זֶם שְׂכַחְצוֹ הוּא שִׁיךְ דּוֹקָא צַגוֹבֵז מוֹעֵשׁ אִם עֲשׂוֹקֵל צַחֲקֵי שִׁישׁ לוֹ מַעֲסָלוֹת סָרִיסִים עֲשׂוֹקֵל צִזֵּה . אִךְ כִּיִּדוֹן סְהֵלָה כְּרָאֵה שְׁאִין עֲשׂוֹקֵלִים צַחֲקֵי אֲלֵא הַם עֲשׂוֹקֵלִים צַמְסָקֵל עֲשׂוֹרִין קַצֵּאִין הַם אִין צוֹ וְנִוְתֵה וְרַק זֶה הַעֲשׂוֹקֵל מוֹעֵשׁ לְצַעֲלֵי הַפִּלְפִּלִין כִּי עִיִּישׁ הַסִּיִּמִּים שִׁישׁ צַקְצֵאִין עוֹלָה מַעֲסָקֵל עֲסָרָה וְהוּא אֹמֵר לוֹ שְׂעֵלוּ שְׂמוֹנָה וְנִמְלָא אֲלוֹ הַם מוֹעֲעִין אִתּוֹ הַצַּעֲלִים וְפַעֲעָאֵם זֶו דְּמַיִיִּל לְכַךְ עוֹצְדֵי דְלִיִּי צַצֵּק דָּף קִיג וְכַמְטֵנוּ מִן דְּהַפּוֹק וְהַצִּיָּאֵס סְרָחֵשׁ זֶלֶל דְּשִׁמּוֹאֵל זִין לְקַחֵא דְּכַבֵּזָא צַמֵּר דְּפַרְזֵלָא צַחֲרַבֵּז זֹהִי וְכֵן רַבֵּי כְּהַנָּה זִין קִיךְ הַצִּיָּאֵל דְּחַמְרָא צַכְלֵל מִאֵם מַהֲסוֹל כְּכִיִּי וְאִיִּל רַבֵּי כְּהַנָּה חִזִּי דְּעַלְךָ קֵאֵל סְוִיכְכָא מַשׁוֹס שְׂלַח יִהִיִּי חֲלוֹל הִי צַדְרָה עִיִּישׁ :

וְהַנֵּה יוֹדֵעַ צַדִּין יִשְׂרָאֵל עִם הַגּוֹי הַרְמַזִּים סִיִּל אִם מוֹעֲעָהוּ אִיקוֹר וְהַטּוֹר צָקִיִּי שְׂמוֹה סִיִּל דְּגַם לְהַטְעוֹתוֹ שְׂרִי וְעִיִּין אֹרַח מוֹשְׁפֵט סֵם וְכּוֹסֵה גְדוּלִים סִיִּל דְּלֵאֵם מוֹעֲעָהוּ אִיקוֹר וְכֵן פֶּקֶד רִיִּי צַצֵּמֵי . אִךְ הַסְּפַקְעָה הַלּוֹחַחֵהוּ שְׁאִין מוֹעֲעָהוּ וְגַם לִיכָא חֲלוֹל הִי שְׂרִי לְכַאֵע צִיִּתְרוֹ אִם הַגּוֹי יִשׁ לְהַסְפַּק צַמְסָקְעָה הַלּוֹחַחֵהוּ דְּלִיכּוֹ מוֹעֲעָהוּ דְּשְׂרִי לְכַאֵע צִיִּתְרוֹ אִם הַגּוֹי אִם זֶם סַעֲרִין הוּא גּוֹי עִם הַגּוֹי אִיקוֹר אִם מוֹחַר . וְכִיִּל צַקְצֵי לְהַצִּיָּאֵל רִאִים מוֹחַשׁ צַקְסָהֲדִרִין דָּף כֹּי עִיִּישׁ דְּצַעֲרִי צַמִּיִּי כִיּוֹלָא צוֹ בְּגוֹל וְהִיא הִיא וְאִוקְמִיָּה הַחַס צַכּוֹבֵז סָכֵר שְׂכִיר עִיִּישׁ וְכַחַז דְּסִיִּיעַ זֶלֶל מוֹדֵלָא קַצְעִי צַמִּיִּי כִיּוֹלָא צַגוֹבֵז וְהִיא הִיא מוֹשַׁע דְּלֵא מוֹסְכַחָה לֵה וְלִכֵּן הִיאִי כִיּוֹלָא צוֹ לֵאֵו עַל גַּבְזוּ קֵאִי אֲלֵא רַק אֲבַחֵל וּפִיִּישׁ עִיִּישׁ וְקַעֲוֵלָה אֲמַחִי לֵא מוֹסְכַחָה לֵה צַגוֹבֵז וְהִיא מוֹסְכַחָה לֵה צַמְסָקְעָה הַלּוֹחַחֵהוּ וְאִין מוֹעֲעָהוּ כְּכּוֹן סָקֵסֵה מוֹמְנוּ עֲסָרָה סָאִין וְלִכֵּי לְסָלֵם לוֹ צַעֲדֵס קִי דִיכְרִים וְהַמּוֹכֵר מְכַח עֲרֻעָה שְׂטֵעָה מוֹעֲלָמוּ לֵא קִיבֵל אֲלֵא הַשְּׂעִים זֶה אִיכּוֹ מוֹסְקֵל הַמְּעָרָה הַסְּפָרִיס וְהַנֵּה דְבַר זֶה דּוֹמֵה לְגִבְיָה אֲצִל אִיכּוֹ גִבְיָה כִּי הַעֲבָרָה סָאִין צַחֲסִיתֵר צֵאֵר לִידוֹ מוֹעֲעָה הַגּוֹי וְהַטְעוֹת כַּפֵּל צַחֲשִׁלוֹנוֹן כּוֹלָא אֲלוֹ הַעֲשָׂרָה דִיכְרִים שְׂעִיכְכֵן אֲלֵלוּ חֲסִיב גִבְיָה אִךְ אִיכּוֹ גִבְיָה מוֹעֵשׁ כִּי לֵא שְׂלַח יָדוֹ וְלִקְחָם מִן הַגּוֹי וְדַבֵּר זֶה צִיִּתְרוֹ אִם עִם יִשְׂרָאֵל אִיקוֹר וְצִיִּתְרוֹ עִם הַגּוֹי שְׂרִי לְכַאֵע . וְאִם כְּאֹמֵר דְּבַגּוֹי עִם גּוֹי אִיקוֹר הֵא שְׂפִיר מוֹחְפָּרְתָה הַצִּיָּאֵל צִזֵּה סָאֲרֻפֵן וְאֲמַחִי קֵאֲמֵר דְּסִיִּיעַ לֵא מוֹסְכַחָה לֵם . אֲלֵא וְהִיא דְּסִיִּיעַ הוּא דְּבַגּוֹי עִם גּוֹי כִּיִּי דִין יִשְׂרָאֵל עִם גּוֹי . וְכֹל זֶם אִיכּוֹ אֹמֵר דְּרַךְ לִיּוֹדֵד אֲצִל לְעִיִּין סֵלְכָה עֲדִין לִכֵּי לְפַחֲסִיעַ צִזֵּה :

וְעַתָּה נִשְׁבַּח לְכִידוֹן סְהֵלָה אִם אֲלוֹ הַקּוֹיִס צַעֲרִי וְלִצְלָאִיר מְכַח הַמּוֹסְקֵל הַיִּזְ לְצַעֲלֵי הַפִּלְפִּלִין וְאֲסִיִּב

וְאֲסִיִּב עֲשׂוֹקֵלִים לְהַם הַפִּלְפִּלִין נִמְלָא אִם מוֹעֲעִין אֹתָם צַמְסָקֵל עֲשׂוֹקֵלִין מִאֵם וְאֲמַחִיִּים הַשְּׂעִים סִיִּי גִבְיָה צִידֵס וְאֲלֵה הַעֲשָׂרָה שְׂגַבְזוּ עֲשׂוֹלָחִים אֹתָם לְיִשְׂרָאֵל אִיקוֹר לִיִּהְיוֹת מַחֵם . אִךְ אִם דְּרַכְסֵי לְסָקוֹל חַחֲלָה וְלִקְצֵל הַפִּלְפִּלִין וְאֲסִיִּב נִוְתִיִּים לְהַם הַמּוֹעֲעוֹת כּוֹלָא אִין גִבְיָה צַפִּלְפִּלִין כִּי הַפִּלְפִּלִין נִשְׁקָלוּ צַקְצֵאִין שְׁאִיכּוֹ סָכֵר וְיִלָּאוּ מִאֵם אִךְ זֶם הַעֲשׂוֹקֵל הַטְעָה לְצַעֲלֵי הַפִּלְפִּלִין וְאִיִּל שְׂעֵלוּ הַשְּׂעִים וְנִוְתִיִּים כֵּן אִיכּוֹ לֹקֵס מִן הַקּוֹנֵס אֲלֵא הַשְּׂעִים דִיכְרִים וְנִמְלָא הַלּוֹקֵס גוֹל מִן הַדְּוִיִּים סְלִרִיךְ לְסָלֵם מִאֵם דִיכְרִין וְסִיִּילֵם הַשְּׂעִים וְאִיִּב יִשְׂרָאֵל יוֹכֵל לִיִּהְיוֹת מִן הַפִּלְפִּלִין כּוֹלֵם כִּי הַגְּבִיָּה לֵא הִיָּה צִזֵּה אֲלֵא צַדְוִיָּהוֹן :

וְכֹל זֶם לְעִיִּין הַחַשֵּׁשׁ שְׂכַחְצוֹ דְּאִיקוֹר לִיִּהְיוֹת צַגִּיָּה אִךְ לְעִיִּין לְפָנֵי עִיּוֹר וּוְסִיִּיעַ יַעֲשֶׂה הַנֵּה לְדַעַת הַמּוֹקֵי וְהַטּוֹר וְדַעֲמִיִּיִּו דְּקִיִּיל צִיִּתְרוֹ אִם גּוֹי מוֹחַר לְהַטְעוֹתוֹ אֲפִיִּי אִם כְּאֹמֵר דִּיּוֹדוֹ דְּאִיקוֹר לְהַטְעוֹתוֹ צַגּוֹי עִם גּוֹי הַנֵּה צַכְסָג דְּלִין הַגּוֹי מוֹעֲעָה אִם הַגּוֹי צַעֲבֹר עֲלָמוּ וְגַם אִיכּוֹ צַמְטוֹן סָלוֹ יִיִּל דִּיּוֹדוֹ דְּלִין כְּאֵן אִיקוֹר וְנִמְלָא אִין כְּאֵן אִיקוֹר וְסִיִּיעַ יַעֲשֶׂה וְהִיא דּוֹמֵה לְעוֹבָדָא דְרַב כְּהַנָּה דְּצָן מִאֵם וְעֲסָרִים . אִךְ לְדַעַת הַרְמַזִּים וְדַעֲמִיִּים הַמּוֹסְקֵלִים צַמְטוֹעָהוּ אִיכָּא צִזֵּה אִיקוֹר לְעִיִּיעַ וְסִיִּיעַ יַעֲשֶׂה וְהִיא צִזֵּה כְּכִיִּי הַסְּלִרִיךְ מוֹחַר צִיִּתְרוֹן הַשְּׂעִים אֲלוֹ דְּלִיעַ לְכַךְ לְהַסְּלִרִיךְ דְּלִיעַ וְסִיִּיעַ יַעֲשֶׂה דְּלִין לְחוֹשׁ הַשְּׂעוֹת אֲלוֹ צִיִּדוֹן סְהֵלָה וְהוּא סִיתֵר כְּכּוֹן וְאִין לְכַךְ לְהַסְּלִרִיךְ צוֹ . וְעַל אִיקוֹר שֶׁאֵל כְּהַנָּה צַדְרָה הַגְּבִיָּה אֲסֵר כְּכַחֲצִי לְעִיל כְּכִיִּי כְּכַחֲצִי מִם שִׁישׁ לְדוֹן צִזֵּה לְמַלְךְ צִין אִם מוֹקְדִיִּין מוֹעֲעוֹת קוֹדֵס עֲשׂוֹקֵלִים וְלִקְחִים הַפִּלְפִּלִין לְצִין אִם עֲשׂוֹקֵלִים וְלִקְחִים הַפִּלְפִּלִין וְאֲסִיִּב נִוְתִיִּים מוֹעֲעוֹת וְכַאֲמֹר לְעִיל צַקְצֵיִי . וְהַסְּפָרִיסִים יִאִיר עִיִּיכּוֹ צֵאֵר חוֹרְתוֹ אֲכִיִּיר . כִּיִּיִּי הַלְעִיר יוֹסֵף חִיִּים חִיִּיר אֲלִיכּוֹ חִיִּיר מַחֵר מַחֵר חִיִּים חִיִּיר :

ג שאלה מה עיניו צדלאל יעאל ים ונהג קדום טבני חכמים אינם נוהגים וסם של סמלך עקורין עקביי וגם הסופרים טבוחים קהלים אינם נוהגים וסם הכו ולא די סהקופרים אינם נוהגים אלא גם צני הסופרים הכו אינם פורעים וסם וסן עתה הקהל היי וסוסינו נבחרים מדשים לפקה על עסקי העיר וכל סוללות וסכנסות וכללות העיר צידס וקלח מן סנבחרים סומוסיס הכו סם רוליס לסטיל וסם על צני סהכמיס ועל סקופריס וצניסס יען סכפי סדין סם סייציס לפרוע וסם כמיס סחשצצן זיל צמיג סיו קימי וגם סרי מיסיס סציא דבריו צקיי קסג סגצמי אית קמד טבני סכמיס אף סרלוייס לכבוד עפני כבוד אציסס אפיסי אינס פטוריס מן סנוס עייסי . גס מענין סקופריס כחצ סרי וסא מלך זיל צמיג צמיספטי סצו דף לח עמיג סהקופריס סייציס לפרוע וסם עייסי וכוין סהקופריס סייציס כמיג צניסס וכוין סכפי סדין סייציס רוליס קלח נבחרי סעיר לסטיל וסם עמדס על צני סהכמיס ועל סקופריס וצניסס זלח סענה נבחרי סקל . וצני סהכמיס וגם סקופריס וצניסס טועניס כיון סזו וסכג קדום דלין אסחגו פורעיס וסם כלל ועיקר סמכג צזו סו סעיקר כוויס מוריסי זיל צמיג צמיג סיו קסג סמיג זיל וכל ענייני וסיס סולכיס אחר מוסג הקצוע צעיר סעשו כן גמי אעמי ססו וסכג גרוע ליין מדקדקיס צענייני וסיס וכוו עכיל עייסי . וליכ כיון סהמנהג סו מוקדס קדוסיס יוסר וסחמיסי סנה וסוסף עמי סהקופריס ים צידס ועמיג צזו מוס זען לסי סנה סרלו זי טובי סעיר לסניח עליסס וסם וירדו לדיח וילאו זכאיס צדיסס סאינס פורעיס וסם וסכ סווסכג ולי סיס עערער צדכר וליכ ליין אסחגו פורעיס וסם . זסו טענת סצני ספויסי וסקופריס וצניסס וסנה צעמיס לסחול גבינו אס סדין עס קלח מן סנבחריס ולריכיס סכויל לפרוע וסם לי דילמוח סדין עס סצני סכמיס וסקופריס וליין יכיליס נבחרי סקל ליקה מוס וסם יורכו סוורס וסכמיסי :

תשובה יודע אני צעלויי שאיני כדאי ולא הגון לפסוק סלכס וכמי צדיני וסיס סרביס אצל מוס אעשה סידוע סגדול ססלוס וססשו סלא ירצו מוסקוית ציטראל וסמו עיניסס עלי סצו לדיס לרלוח סיכן סדין טועס ועל כחי סלא צטווצתי אמי כוסצ סניס וגי גכריס צענין זס ולסעחיק דצני ספוסקיס זיל סרצרו צענין זס וסכל כדי לעשות סלוס יען סלין אמי כוסצ כלוס מוסברתי אלא דוקא ועחיק דצני ספוסקיס זיל וכל לי על וקומו יצא צסלוס :

כנה ידוע עמי ספוסקיס זיל צענין וסיס סהסיקר סו סווסג צמיג לעיל צסללס לי מוריסי

מור"ם ז"ל והוא נהנה מההנהגה שיש בו ואלו הם המעשים אשר יצאו מהם
 צעיקן שנהגו כן ג"פ ואפי"ן שלא ע"פ דין אלא מהנהג המעשים והלכות אחריו וכדי שלא
 להאריך כבר הביא רבינו הכנהג ז"ל צ"ל קצת הגב"ה אות קלט להקח הפוסקים ז"ל יתיר
 ונעשים פוסק ראשונים ואחרונים דהכי ק"ל וקיים שם וכן תולא בקצרה רוב השיקקים
 וכמעט כולם וכו' ע"ש . ועוד הביא רבינו ומה שמעון ח"ב ז"ל בזה הסי' הגב"ה אות קעה
 כמה וכמה פוסקים נוסף על מה שהביא הכנהג ז"ל ע"ש :

ואולם עלינו ג"כ דים הרבה פוסקים שכתבו הסך זה שהביאו מהם הרב הוות יאיר
 ז"ל סי' פא דהא דהולכין אחר הנהגה שקצוה צעיר סייעו כעשה מחלטה ע"פ
 הדין והש"כ אם נהגו כך ועלמם אפילו זון רב נגד דין יכולים לטעות מהנהג וכו'
 עכ"ל וכ"כ הרי נחלת טבעה ק"ו כו דאף אם נהגו כך כמה שנים לא יוכלו לטעון חוקה
 נהמה שנהגו כך יותר ונ"ש דחוקה ג"פ אינו מועיל רק שנתה המנהג כך או אפי"ן לא נכתב רק
 שהוא נהג פשוט ידוע כעשה צווסכס הקהל וכו' אצל אם לא תולא שום תקנה כתיבה
 או פסק דין או פטר וכו' יכולים לטעות . גם עיין להרי' ומה שמעון ז"ל הגב"ה אות קעב
 דמנהג שנהגו עד עכשיו ורובים לטעותו צאמ"ס עד כה קבלנו מהנהג שהוא נכחן ואילך לא נקצו
 יכולים לטעות ולטעות מהנהג כן הביא המהרי"ב ומה שמעון ז"ל ועיין עוד שם שהביא
 מחלוקת על זה והאריך שם גם עיין עוד להכנהג ז"ל הסי' שהביא כמה פוסקים דק"ל
 דמנהג שלא כדן יכולים לטעותו . גם הגאון הקרי לב ז"ל בה"מ ח"א סי' קטו ובח"ב סי' כד
 הביא להקח הפוסקים דהכי ק"ל :

גם ידוע היכא דליכא פלוגתא צעיקן וקיים הרבים הם מוחזקים כו"ש רבינו הכנהג שם
 הגב"ה אות רכה דצעיקן וקיים הרבים מוחזקים נגד היחיד ע"ש . וה"כ הכא דליכא
 פלוגתא בזה יכולים נבחרו הקהל לומר דאין קי"ל כפי הפוסקים דק"ל דיכולים לטעות
 מהנהג דאינו כפי הדין דלמחזק צווקים הקהל והקהל הם הרבים והם מוחזקים . וה"כ
 לפ"י יכולים נבחרו הקהל להטיל וק על צני החכמים והסופרים וצניהם :

אמנם כבר כתב רבינו מה"ש ונ"ל ע"פ מהרי"ב ז"ל דצוומינו זה שאין הקהל מחלקים
 בין המוסים שם לפירוט אל הולך ובין שאר המוסים אין שום וקיים לעשות לרבים
 מוחזקים וכו' ע"ש צו"מ דף נא ע"ב והביא דברי הכנהג הגב"ה אות רכט וקיים שכבר
 הורה זקן הרי מה"ש ונ"ל והוא עמוד גדול להטען עליו הכתב וכ"כ הרי ומה שמעון
 הגב"ה אות רטו והביא כמה להקח הפוסקים דק"ל דבזה הזמן אין הרבים מוחזקים נגד
 היחיד והיחיד הוא המוחזק נגד הרבים ואינם יכולים להטיל ונמנו . גם הרי דבר ומה ח"ב
 ק"ו וו הביא להקח הפוסקים הסופרים כן ונסיק דמי יוליא מיד המוחזק ע"ש גם הרב
 חק"ל ז"ל ח"מ סי' כ האריך בזה דף קטו ע"ב וקיים ונ"ל בלשון דמפורס יולא נדברי
 הכנהג והדב"ה סמו דצוומינו זה אף דליכא פלוגתא מי הוא המוחזק הקהל או היחיד עכ"ל
 אין להטיל מיד היחיד וכו' . ונאשר שראינו להר"ה מה שיש האלהים ורבים שעתו
 שנתועדו ע"י והסכינו גדול כח המוחזק וכו' וגם ונן מנאסף דהסקים לזה וכמו מי זה
 אשר יערב אל לבו להטיל מיד המוחזק ובפרט שכן הפקו האחרונים הבאים אחרים שלא
 הם והר"ה ח"ב אלעזריא ז"ל צ"ל בפי רבי אברהם ח"מ סי' א כתב בפשיטות וקובין דעלמא
 הכי אזל יע"ש וכו' . גם הר"ה ח"מ סי' שאל צ"ל כ כתב בפשיטות דצוומינו זה שאין
 מחלקים צווקים היחיד הוא המוחזק וכן עבדי עובדא צרכים ועיירות גדולות והלכה רווחת היכא
 דקאי מוחזק תיקום וכו' עכ"ל הרי חק"ל ז"ל . ורבינו הגדול חק"ל ז"ל בח"ב סי' כד
 הסכים לזה ומה צ"ל סי' קטו הדר הצריה לגיזיה וזר צו וטעלה להלכה דרבים מוחזקים
 נגד היחיד וכפי הנראה דהא דק"ו קטו הגם שהיא צ"ל היא מאושרת להיא דח"ב סי' כד :
 אף שיהיה הגם דהק"ל ק"ל דהרבים מוחזקים כבר צר ברתיה דמר מה"ה פלאגי ז"ל
 צ"ל חק"ל לב דהא דברי והאריך הרבה ואנחנו נוכי סבתו בקלור דס דף נ ע"א
 הביא יותר ונעשים פוסק דק"ל דרבים מוחזקים . אכן דף נב ע"א צ"ל עלה בקצ"ן
 כתב ז"ל פלה בקצ"ן הרבים הסופרים כי צו"סו אין הרבים מוחזקים אלא היחיד שצ"דו
 המצ"ן

מומון קרי הוא מוחזק הלא מהם וכו' ולר"י האריכות לא סתמקום וקיים ח"ל הרי שלך
 לפיך צווספר שמות לטעלה מלרבעים הרבנים דקצרי מוכן דצו"סו היחיד וקרי מוחזק שהוא
 מוחזק צומונו עכ"ל ע"ש . עוד כתב שם ונ"ל דים מן הפוסקים אשר הכינו לומר דבין
 דבהא פליגי אי וקרי הלצור מוחזקים או לא אזלין צחר רוב הפוסקים כו"ש כתיבה
 צ"סאם ונן שאל וכן ליד ג"כ הרב צ"ד יחק די פא"ס וכו' עכ"פ לכל הדעות ולכל האמירות
 רובא דרבוותא קצרי מוכן כפי הרי ושא מלך ז"ל דצו"סו אין הרבים מוחזקים אלא היחיד
 אשר המומן תחת ידו וכתוהו הוא הנקרא מוחזק לומר קי"ל להסוין כמה שבידו נגד הלצור
 ובהלצור עומה גם הפוסקים דק"ל כיון דבהא פליגי מי נקרא מוחזק אזלין צחר רוב
 הפוסקים והסתא כולאו רוב הפוסקים המוחזקים צ"ד היחיד שהוא מוחזק נגד הלצור וכו'
 עכ"ל והסכינו עמו הרב אליהו חזן ז"ל והרי ומה פריסקו ז"ל ע"ש . וה"כ בהגלות נגלות
 דברי חק"ל הכו מי זה יערב אל לבו להטיל מיד היחיד :

ועוד נעמא אחריתא דאפי"ן ישיבנא להו כל דילתו דהרבים הסופרים הרבים הם מוחזקים
 הם הרוב כבר כתב הרי ונ"ש הגב"ה אות רטו דכבר הסמינו הרב צנו של הכנהג
 הוצא בהשמועה ח"מ ה"א דים לחלק בין מוטללין לקרקעות לית לן למיזל אחר הרוב אלא
 בקרקעות אצל מוטללין אין להטיל מיד המוחזק ע"ש ולפי הידוק צ"ל הרבים הסופרים
 דרבים הם מוחזקים הרבה מהם ים שהם מהדיינים עם חכמי עיר אחרת ודין קרקע אית
 להו דכבר זכר כולל זה בארץ הזאת ובהנאותיו ושא"כ צ"ל שהיא אקרקפתא דגברי וכל
 אי מוחזק צנופו ודין מוטללין אית להו . ועוד ים לכות לצני החכמים והסופרים וצניהם
 הוא ע"ש הגאון כאות דשא ז"ל סי' כו ודחה לדברי הרי נחלת טבעה שכתב דצעיקן מהנהג
 שכתייסד ע"פ הסכמות הקהל או שכתב מהנהג וכו' אצל אם נהגו כך ועלמם לא וקרי
 מהנהג דו"ח דהת"ס כחצ דצעיקי המוסים מהנהג בעלמא וצ"ל דין תורה רק פלריכים לידע
 דמנהג קצוה ופשוט הוא שנהגו כך צני העיר לכל הפחות תלחא זמני וצניור גופיה אין
 מדקדקין כ"כ אלא מצדקין עד מפי עד וכו' עכ"ל הח"ה ז"ל . וכתב בנאות דשא ז"ל
 דמוילא צ"ל שכל וקרי העיר אינם זוכרים מהנהג אחר וכולם בלו עונים ואומרים שכן הוא
 מיוות עולט מוילא מהנהג וצ"ל דין תורה ואין צ"ד אדם לטעות ואפי"ן אחד יכול לכתב
 ואין לומר דהפוסקים ח"ל מיידי צוונה שהוקצו ועלה בהסכמות אלא כל צני העיר צ"ל
 שעתו צפידוק וכך הקני סתמנהגו צוונה זה לעולם צ"ל הוא דלמרינן הכי ושא"כ צ"ל
 שלא נודע זה ואולי מהנהג כתיסד מעלמו וצ"ל פ"ס לא עשו תקנה על כה . ד"ח
 הלא דפשתא דמילתא שכתבו קתוה ושא"כ דכל שעתו כן ג"פ הוי מהנהג והמעין סע"ב צ"ל
 צאותה השוטה כולה וכו' דכל מה שקורא שם מהנהג הכונה מה שאנחנו רואין אף מהנהגים
 צני העיר אצל דבר שהוקצו ועלה בהסכמות לום נקרא שם תקנה ולא שם מהנהג וכו' עכ"ל
 הכ"ש ע"ש והאריך הרבה ודחה לדברי הכ"ש והעלה דכל מהנהג אזלין צחריה אף שנעשה
 מאליו כל שנעשה כך הרבה פעמים צ"ל ליעק וכלא נעשה ע"פ אלמים וקיי"ס אשר העם
 יראים מפניהם וחלוי זה בראות עיני הדיין וכו' ע"ש . ודומה צדומה הוא כ"ד שהנהג
 של צני החכמים והשאר הוא כתיסד מוילוי ולא ראינו ולא שמענו ששם אי ערער צ"ל
 גם צני החכמים והשאר אינם אלמים ס"ו ולא תקיי"ס ואינם יראים מפניהם ואם כן
 פשוט הוא ששם אי אינו יכול לצטלו :

עוד כתב הגאון כ"ש דגם הכ"ש ודעתיא מודו לכ"ד שכו ח"ל אשר ע"כ הדבר צ"ל
 אל"י כשנעם צלשרים דאף אי ישיבין להגאונים ח"ל סבתם דכל מהנהג שתיסד מוילוי אינו
 מועיל ולא נקרא מהנהג שישא מועיל אלא כעשה ע"פ הסכמה ומה ע"ש וודים הם דכל
 שאנחנו רואים צעיר מהנהג קדום ומהנהג שנים ולא נודע לנו תחילה מהנהג אם נעשה כדור
 ע"פ הסכמה ותקנה או אם נעשה מעלמו צ"ל שום תקנה אין ציכילת שום אדם לטעות מהנהג
 דלמרינן ושא"כ נעשה כדור ועל הצא לטעות מהנהג עליו להביא ראיה שהמהנהג לא נעשה כדור וע"כ
 לא קאשר הכ"ש אלא צנון עובדא ידיה כאשר צ"ל שם וכו' כי נודע להם החלטה מהנהג
 שנעשו מהר"ר אלחנן לפי טעם וכו' ושא"כ היכא שאין לנו יודעים החלטה מהנהג
 מל"ז

וא"ז אופן נתייך אמרינן וקטומא כדון נעשה וכו' וכהו סבך הסכים ומהר"ר אהרן קאוויס ז"ל
 בחשיבה אכן סתומא ק"י קה וכחז זאה לדיכא לכברא פשוטא ע"כ"ל וכן הוא כ"ד
 שקים או אינו זוכר ואינו יודע עומא שאין לוקחין וק לא וצני החכמים ולא ון הסופרים
 ובניהם אמרינן וקטומא סתומא ע"פ התיקון והסקומא וא"כ לפ"ז הטעם אין טום או יכול
 לפלוה פס ולענעו ע"ז המכנה וזדלי כוונתם להגאון כד"ש ק"י"ל קלא מלינו
 קום פוקק שחולק צום :

עוד יש עומא אמרינא לזכות בני החכמים ודעו"הו הוא מו"ש הסב"ז ז"ל בחשב"ז ח"ב
 ק"י כד וצום פטר את הש"ל ליתן וק כחז וז"ל וכהו אמרינן ישמעאלים הוא קה"ש"ל
 פטור ון המס ואע"פ שבאמרות אדום הם מתייצים אותו לפי ממונו אין ללמוד ונוכח אומה
 אחת לאומה אחרת וכו' ואע"פ שהמס כשהוא מוטל לקרקפתא דגברי וחו כרגא הכו צנתי
 פו"ש פו סוקת והוא כקף גולגולתא וכו' זהו כשהמס דהי הוא על היחידים לגולגולתא חבל
 כשהוא דרך פשרה דבר קלויב על הצבור שקורין אותו קאיון והם פוסקים אותו ציניסותא
 למיך הציטע על היחידים לגולגולתא אלא על הצבור כיון שפשוט המכנה לפטור ק"ל הדין נותן
 לפטורם כוונתה שהרי אמרו צירושלמי כל הלכה שהיא רופפת צידך ראה איך הצבור נוכח
 וכהו כמותן וכו' ואפי"ן סיה הדין הזה שלא כהלכה כצד אמרו צירושלמי שם וכו' וכהו
 מצטל הלכה וכו' עכ"ל ראה זה מדק ק"י הרשב"ז ז"ל דהא דאמרו בגמ' לקרקפתא דגברי
 מוכח היינו כשהמולך רולם מן היחידים לגולגולתא חבל כהו צמ"ד שאין המס על כל או וחו
 אלא מעילין על הצבור קך מועת מקויימים וכך עשו שהעילו על הצבור קמ"ה אלף קרוס
 לאג וס' תוצעים לראשי הקהל שרולים אותה וכללות הצבור צום אזלינן אחר המכנה אפי"ן
 אם הוא שלא כהלכה וכל ויה שהצבור לעיל שרבים מוחזקים וכו' א"ל לכל זה דהא דאמרינן
 רבים מוחזקים היינו מוסר דכרגא לקרקפתא דגברי מוכח היינו כשהמולך רולם וכל אחד ואחד
 חבל כהו שרולה כללות מן הצבור צעל דין דרבים מוחזקים ואזלינן בהר המכנה
 אפילו אם הוא המך הדין כו"ש הירושלמי ורשב"ז ז"ל :

עלה צדינו טבני החכמים וסופרים
 ובניהם פטרי ועמרי וכל
 מיני וקיס וארנוניות
 ויעשו כמנהג :



דף טעם	טעיות	הקון
ג	כח	מס"ז קק"ז
ו	לז	וכן
ז	יד	לשמש
ח	לח	קק"כח
"	לח	עור הקי"ב
ט	לח	למעמיד
יח	ד	מס"ז קק"ז
"	לג	אכל צמר
"	לה	ועוף
"	על	אות צ
יג	ו	לקח
"	יע	ציקהלך
יג	יג	ק"י קק"ג
"	יח	קק"ג
"	כד	שם
יד	ח	וכן
"	כג	פיו
טו	על	מועו"ת
טז	ג	קק"ב
"	מח	לס
יז	כע	פכ"ח
יח	ג	דצ"ו
יט	ו	והסתחון
כא	נג	מק"ר
		מונו וכל אמרינן
		דהסתחון שהוא קר
		מחבר על האנלעי
		ומק"ר אותו כיון שהוא
		חוס דכ"ר שה"ק"ב
		ועודנו רוחח ומהגבר
		על העליון וכל מק"ר ממו"ר
כג	טו	או
כב	יג	לחפ"י
כו	יז	הנה
"	כג	הפלותא הפלוגתא
כו	ז	לידיעה
כז	צ	ווי"ו
"	לד	כונינן אמרינן
"	נג	הרועב הרועב
ל	כו	שהסתח"ת
לג	כ	מק"ר
		איסור וכן אפי"ן צק"רה
		יטה שאב"י דינה כהק"ה
לח	ז	הגם
לח	לו	וילימו ויכמו

דף טעם	טעיות	היקון
מח	לח	מק"ר
		אינו ר"ל כל הבית יד של
		קף שא"ל אם לא הסג"ג
		מן הבית יד של קף חוד
		הקדמה אלא ר"ל צ"ת יד
נג	נג	"
נה	כה	"
		פשיטא שאינה אוקרת משום
		שאב"י חבל אם חזר ומחבה
		צקש"ח בתוך מע"לע צחסי"ב
		או של צמר פשיטא
נו	לח	"
		הצלועים מצמר חבל
		הצלועים מצמר וחלב
נז	טו	"
		מקלחו חס כולו
נח	כג	"
		אין לנו אלא
נד	יח	אות
"	כו	כשאר
"	נג	ח"ד
כח	ח	ובלבל
"	כג	ק"ז
כו	לו	שהליון
קח	ג	מק"ר
"	כ	"
"	כג	"
עג	יד	צ"ן
"	יז	הגאון
עד	ה	כ"ג ועי"ל ק"י פו אות לג ולג
עז	ד	הרמז
פג	נד	קק"ג
פג	"	מן ומיכו ע"ס היות מוחק וכו"ב
		ועי"ל ק"י פו אות כד :
פו	יד	כחש"ו
פז	יז	דהצבלין
"	כח	אפי"ן לפי
ק	ז	צשיעור
"	כד	ידעות
קא	ח	מלערכות
"	מח	כחלקם
קב	כד	הבאנו
קל	ה	חדא
קנג	כה	לצדוק
קנז	ג	מק"ר
"	לח	מחרי"נו
קן	יז	כ
"	ח	מוע"ת

קז	צ	טעם	טעות	תיקון
ע	יד	קק"י	כותנה	כותנה
כב	קק"ב	קק"א	קק"א	קק"א
לא	פ"ה	פ"ה	פ"ה	פ"ה
עט	כז	חקר	וכן חס נשאר	וכן חס נשאר
כז	כז	מיעות עמוצר	מיעות עמוצר	מיעות עמוצר
עו	מג	חס אין	חס אין	חס אין
עט	לג	צעור	צעור	צעור
ס	כה	הכסוי על	הכסוי או על	הכסוי או על
פא	ל	חקר	להזמין צפה	להזמין צפה
פד	לד	ואדום	אדום	אדום
פס	כ	דזה נקרי	דזה לא נקרי	דזה לא נקרי
לג	יד	מן צום לומר	עד אין להחזיר	עד אין להחזיר
לו	א	חקר	במהצד אות ד	במהצד אות ד
לח	יה	לענין	לענין	לענין
קז	ג	שש"ז	שש"ז	שש"ז
כז	כז	צטענה	צטענה	צטענה
קז	ז	כח	כח	כח
קח	כו	חקר	שכל מקום טעם	שכל מקום טעם
קיז	יד	דעו	קלח	קלח
כז	כו	אך	אך	אך
קיג	יז	שהם של	שהם שני	שהם שני
כז	כו	ושנוע	ושנוע	ושנוע
קיד	יז	חס	דחס	דחס
קיה	לג	חקר	יש להם ועלח	יש להם ועלח
קיט	יג	הק"י	קק"י	קק"י
קכא	כ	חקר	סיסיה עם הצועה	סיסיה עם הצועה
כא	כא	צאלצב	פאלצב	פאלצב
קכד	ל	קכא	קכא	קכא
קכה	על	עוד	עוד	עוד
קכו	כ	אך	אך	אך
קכז	לד	חקר	לד חס השנויעה קול	לד חס השנויעה קול
קכז	יח	קלכ	פנח א' ונפחוס חס"ך	פנח א' ונפחוס חס"ך
			ואיכה משמעת קול	ואיכה משמעת קול
			טרפה שש"ד טס	טרפה שש"ד טס
			שנויה טס לב"ש טס	שנויה טס לב"ש טס
			צ"ל טס חכ"א טס	צ"ל טס חכ"א טס
			קומץ טס :	קומץ טס :
קלז	לד	כו	כו	כו
קלז	יח	קלכ	קלכ	קלכ

קלד	כ	טעם	טעות	תיקון
קלה	ע	עד חסד	עוד חסד	עוד חסד
קלו	ח	חקר	או שחור י"א	או שחור י"א
קלח	לא	קלא	קלג	קלג
קלע	וד	צלועה	כרלועה	כרלועה
קע	כו	צנפחה	כנפחה	כנפחה
קעא	כז	מלטרפין	מלטרפין	מלטרפין
לה	זצטר	כצטר	כצטר	כצטר
קעז	עג	שחון	עט שחון	עט שחון
קעה	יא	הרואים	הרואים	הרואים
קעו	קלו	קכו	קכו	קכו
קעו	ג	צטר	צצטר	צצטר
קעז	ל	ריחת	ריחה	ריחה
קעז	יז	קק"כ	קק"ב	קק"ב
קכא	כו	וההסך	וההסך	וההסך
קכב	מא	וודקת	וודקתו דצריסה	וודקתו דצריסה
קכג	מג	רעו	קלח	קלח
קכד	עו	חקר	יש צועה ענעה	יש צועה ענעה
קכז	יז	ודמוקים	ודמוקים	ודמוקים
קכו	לא	החילק	דחילק	דחילק
קכו	ע	וסיינו חס	וסיינו דוקא חס	וסיינו דוקא חס
קכז	יז	הקרכות	הקרכות	הקרכות
קכז	כ	עמיה	עליה	עליה
קכז	מז	קנד	קלע	קלע
קכז	ס	סיי	סיי כ	סיי כ
קכז	יג	והכרצ"ך	והכרצ"ך	והכרצ"ך
קכז	לד	יא	יא	יא
קכא	כ	הנקוצים	דנקוצים	דנקוצים
קכז	יא	שצקלח	שצקלח	שצקלח
קכז	יג	עז	לא	לא
קכז	יז	אז	או	או
קכז	לז	אות עו	עז אות כו	עז אות כו
קכז	לז	צא"פ	צא"פ	צא"פ
קכז	לח	אות ה	אות ו	אות ו
קכז	ח	טס	נחחק	נחחק
קכז	כ	להוליה	ולהוליה	ולהוליה
קכז	לד	חקר	יש להכשיר	יש להכשיר
קכז	לז	וענה	ומנהג	ומנהג
קכז	על	דחבל	דכל	דכל
קכז	ל	אות כ	אות ג	אות ג
קכז	א	עיי	עולה ילחק	עולה ילחק
קכז	יז	כהו	כסנתח	כסנתח

קכו	יא	טעם	טעות	תיקון
קכו	יז	החוצ	החוצ	החוצ
קכג	ג	צתחלח	צתחלח	צתחלח
קכז	ח	צטפולי	כטפולי	כטפולי
קכז	יז	קק"י	קק"ב	קק"ב
קכז	יע	טעויל	טעויל	טעויל
קכז	כא	כה	כה	כה
קכז	ז	ומוקוצים	ומוקוצים	ומוקוצים
קכז	כ	צתחלח	צתחלח	צתחלח
קכז	כד	חתוך	חדוד	חדוד
קכז	ל	יז	כ	כ
קכז	לא	יע	כג	כג
קכז	לג	לו	לח	לח
קכז	ז	צ	כ	כ
קכז	יח	כדיו	כדיו	כדיו
קכז	כע	קק"ב	קק"ג	קק"ג
קכז	לה	ז	ג	ג
קכז	ו	חקר	צין טעוה כמראה כרכוס	צין טעוה כמראה כרכוס
קכז	יא	כ	צערצ"ז זעפראון וי"א	צערצ"ז זעפראון וי"א
קכז	כ	פר"ח	פר"ח	פר"ח
קכז	לד	וחפר"ס	וחפר"ס	וחפר"ס
קכז	כה	אות יד	אות נו	אות נו
קכז	ע	כערנול	כערנול	כערנול
קכז	סוף	כז חקר	הוא דנטתנס	הוא דנטתנס
קכז	יע	חורח	חורח	חורח
קכז	מז	קק"לא	קק"לע	קק"לע
קכז	כא	חקר	כערס סיחה	כערס סיחה
קכז	לז	צטר	כטר	כטר
קכז	יז	הלוך	הלוך	הלוך
קכז	לא	אדעתיכסו	אדעתיכסו	אדעתיכסו
קכז	מא	אפי	אחר אפי	אחר אפי
קכז	י	צתחוכין	כתחוכין	כתחוכין
קכז	יע	דטרפס	דטרפס	דטרפס
קכז	כאונה	כאונה	כאונה	כאונה
קכז	כא	ספלוים	ספלוים	ספלוים
קכז	מד	ק"ן	ק"ן	ק"ן
קכז	יז	טחכס	טחכס	טחכס
קכז	יד	קכו	קכו	קכו
קכז	יע	צוקוה	צוקוה	צוקוה
קכז	כה	נד	נד	נד
קכז	כע	פי	פי	פי

קכז	ח	טעם	טעות	תיקון
קכז	ח	וצנקוס	וצנקוס	וצנקוס
קכז	ו	ספר"ח	ספר"ח	ספר"ח
קכז	מג	סיחפסק	סיחפסק	סיחפסק
קכז	לז	סמפסיד	סמפסיד	סמפסיד
קכז	כ	קוגר	קוגר	קוגר
קכז	לז	סוף	לז חקר	לז חקר
קכז	א	לנוכח	לנוכח	לנוכח
קכז	יז	צ"א	צ"א	צ"א
קכז	כז	צטרעה	צטרעה	צטרעה
קכז	לז	נו	נח	נח
קכז	יא	חקר	דכיון דיש כים למיכר	דכיון דיש כים למיכר
קכז	כז	לח	דינו כצועה וערפס	דינו כצועה וערפס
קכז	כז	צח"י	כח"י	כח"י
קכז	כו	חלוי	חלוי	חלוי
קכז	לד	חקר	סקרוס חכו ונמטיך אותו	סקרוס חכו ונמטיך אותו
קכז	כז	צטרעה	ע"ג הצועה מקום סנולח	ע"ג הצועה מקום סנולח
קכז	לד	חקר	ואם סקרוס של טריחה	ואם סקרוס של טריחה
קכז	כז	לח	טעוה צלד אותו סקרוס	טעוה צלד אותו סקרוס
קכז	ח	טנפקד	טנפקד	טנפקד
קכז	לח	טענכזים	טענכזים	טענכזים
קכז	על	מנכזין	מנכזין	מנכזין
קכז	יז	קק"ס	קק"ס	קק"ס
קכז	יז	חקר	כטר סיינו דוקא	כטר סיינו דוקא
קכז	ע	עיר	עוד	עוד
קכז	עו	לובא	ליכא	ליכא
קכז	מד	אות נמט	כולו שייך לקמן אחר אות	כולו שייך לקמן אחר אות
קכז	לז	אות קה	אות לא	אות לא
קכז	יא	קרבה	קרובה	קרובה
קכז	על	האונה	האונה	האונה
קכז	יע	קז	קלח	קלח
קכז	יח	פר"ח	פר"ח	פר"ח
קכז	לז	חקר	חצ"ל צעוה	חצ"ל צעוה
קכז	לז	קק"י	וכ"כ הגאון עח"צ	וכ"כ הגאון עח"צ
קכז	לז	חוק	אות ו טעם חזי כהונה	אות ו טעם חזי כהונה
קכז	לז	חוד	דחס נולח קו"ד או כלכר על	דחס נולח קו"ד או כלכר על
קכז	לז	חוד	חלז ולא נכנס	חלז ולא נכנס
קכז	לז	חוד	צעוה חכר דיש להכשיר	צעוה חכר דיש להכשיר
קכז	לז	חוד	לכ"ע - עכ"ה	לכ"ע - עכ"ה
קכז	לז	חקר	חלז חכר עכ"ה	חלז חכר עכ"ה

ה' נט"ו

ה' תפ"ה

ה' שבת

ה' ט"ב

יג

יז
טו
טז
כט

יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח

לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח

אי שמים לו מכה צידו ואינו יכול ליעול וכו'

אם התפלל ערבית קודם מנחה ועוד היום גדול וכו'
אם ולא הלכו והתפללין ערבית אם יהפלה עוה"כ וכו'
אם והתפלל ביחיד גם בערבית של שבת לריך להפלה זבילה וכו'
בענין ערבית מפלג המנחה וכו' גם ענין סו' זכור וכו'

אם ויחזר להדליק נרות שבת בשמן הנקי כרוחצ
הנשים אחר שהדליקו אם ויחזר לרכוש כל גזארי וכו'
ויווד ישראל שהוא רופא אם יכול הולה שחצ"ק לילך אללו ציוס שב"ק
ויי שלד הנשים ציוס שב"ק מהו חיוצו וכו'
אם ויחזר לדוך הנשים והגזאים צימד וכו'
פת שאפאו גוי בשבת וכו'
אם ויחזר לללח צוטיפחת שמקנחין זה סידים והאף וכו'
עגלות של קיטור אם ויחזר לרכוש זהם בשבת וכו'
על ענין הכז"ל
ענין הפיחלכי שנישחין אותו הנשים וכו'
קוהרים המוכרים בחול והקונים יקבלו הסמורה מיד פקיד האולר שלו ציוס שב"ק וכו'
קידוש שהוקדש נוחן הכוס לבני הצית לטעום עוננו וכו'
אם נשים מיצות בהזדלה וכו'

אם ויחזר לקנות קורות לבנין ונ"ה אז וכו'
אם ויחזר לאכול דבש הנשים עם הצטיל אחר בקעודת המפקת וכו'
אם ויחזר לעשות כר חדש לתינוק כדי למול וכו'
אם ויחזר לחצי הבן לנעול סנדל וכו'
ענין וזוהר השמים וקשרים שאווערים בצרכת הלכנס וכו'
אם יצרך צרכת הלכנס ביחיד וכו'
דין אחרוב של הנכאן שיט צו שכוי וכו'
ואיננה הקטנים מייצים להשענות ציוס"כ וכו'
צן הקינוך על שלחן אציו אם מייב להדליק מוכנס וכו'
לענין תקומים הועתה בפני העוה"כ וכו'

דף

ט

י
יא
יב

יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט

ה' י"ד

ה"א

"

"

ה"ב

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

אם יכול השומע לכבד לאחרים על כקוי הדם וכו'
הרכגולה שנסכה כלב וכו'
עלם קלא כולה שמואלא בתצטיל וכו'
חצית של דבש שפלו זה עכברים וכו'
מלח שפחשו אותו במדוכה של צטר ומלחו צו גציות וכו'
דבש שקורין בערבי גיגי וציסל אותו במחצת וכו'
קלב ששחטו הו' בהמות ומללח אח"ך מים צמות וכו'
חנים שפניחו צה שומן אליה ואח"ך כבש צה גצנים וכו'
(ד' שאלות אלו הכז"ל בשוליס לציל מדף נוח וליך וכו')

כבד שכתעבד עם צטר שמואלה וכו'
סכנים של גוים והם גו' מייים וכו'
זחיס הפכזשים הצאים מלכדן וכו'
כלי פ' רפורי העשויים להשחיל ולהשכיר וכו'
על ענין הכז"ל וכו'
כלי שתיים של חרס שיט צהם אונת אדם זולעת וכו'
על ענין רבית וכו'
אשה שאוננה לצעלה אל הגע צולעה וכו'
אשה שרלחת כחמים לבנים צנגד שלצטה קודם טעילה וכו'
אשה שרלחת ציעי ליצונה כנראה חלמון צילה וכו'
אשה שטעלה וקודם ששימשה פיקסה ידע וכו'
ואיננה קושרת זו נקיים וכו'
לענין וקת של נשים
לענין שהצדוק עלמה כשתפקוק צטהרה צמוך וכו'
אם אינה יכולה ליקח עוהה אשה לעמוד ולכאוח צעת הטעילה וכו'
אשה שהכניסה כאצ צצטנה ואקרה עלמה לצעלה וכו'
כלה גרוסה אם יכולה לטבול ציוס
כלה אם יכולה לטבול ציוס זו
צריכה הצח לה מים עמי הלכות אם כשר לטעילה נשים
קלוות המוקעים צקרקע ומציחין מים אם הם שאובין וכו'
אם ויחזר לכחוש ייעה צה צו דפין
בענין ק"ת שיט צו מחלוקת וכו'
ענין מחלוקת הכמים אזי חוקר ואזי מחיר
חמש קלעים של פדיון צכור כוהה משקלת
צכור עזים אזי שמים סולך ולולע וכו'
שיעור חלם כוהה משקל קוהה שיחייב צחלם
חלם שהחניו צה עיקה אחרת וכו'
לענין מים שצצכונת הוחת וכו'
לא רב על ענין הכז"ל
שווערת יצם שוחה אם היצם מחאבל עליה
אצי הבן שחל עילה שלו חוק זו ימי אצלות וכו'

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לח

דף

תלו
תמא

תמו
תז

מח
מש

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

מח
מח

הי אה"ע

א"ב
ה"א
ה"ב
ה"ג
ה"ד
ה"ה
ה"ו
ה"ז
ה"ח
ה"ט
ה"י
ה"יא
ה"יב
ה"יג
ה"יד
ה"טו
ה"טז
ה"יז
ה"יח
ה"יט
ה"כ
ה"כא
ה"כב
ה"כג
ה"כד
ה"כה
ה"כו
ה"כז
ה"כח
ה"כט
ה"ל

ענין קידושי אשה
אשה שנתקדשה בפני בני עדים ואי מהם קני נסור וכו'
מה שכתבו שלא לקדש על כוס של יין ברכה אידישין וכו'
מה שכתבו לינך החתן והכלה לבדם לעקום אחר לבעול בעילת אלוס
לענין זו ברכות של חתן אס ונשכח הסעודה עד ליל סו וכו'
ענין קידושי חרש שאינו שומע ואינו מדבר
שאלה לענין גידושין

הי ח"מ

א"ב
ה"א
ה"ב
ה"ג
ה"ד
ה"ה
ה"ו
ה"ז
ה"ח
ה"ט
ה"י
ה"יא
ה"יב
ה"יג
ה"יד
ה"טו
ה"טז
ה"יז
ה"יח
ה"יט
ה"כ
ה"כא
ה"כב
ה"כג
ה"כד
ה"כה
ה"כו
ה"כז
ה"כח
ה"כט
ה"ל

אשה אי שסיה לה סלך בשותפות ונכח בעוה מוכה את כולו וכו'
שאלה לענין גזל סבוי ובני נח מחזקרים על סגול וכו'
עק של בני סכנים וספורים ובגיסם וכו'

דף
פמ
צד
צז
צח
צט
ק

קג
קה
קטו

כדי שלא להניח סנייד חלק

שאלה

עיר אי שנוהגים שפוסקין עליה על החתן והכלה בשעת הקדושין וזו ברכות
ופסס אי אירע סהכלה היא כדס ובשעת הקדושין הביחו לליח על ראש החתן
והכלה ונשאלו החתן והכלה נוגעים ז"ז והלילית על ראשם עד אחר כליח הקדושין וזו
ברכות עד שפירשו זה נוהג והנה בעת"ס סס פואלים אס יכולים לעשות כן או אסור
כיון שהיא כדס יורנו סווא"ל וסכמ"ס :

תשובה

הנה בענין נתינת הטבעת מיד החתן להכלה כשהיא כדס חלקו ספוסקיס
בזה יס אוסקיס ויס ותיכיס ורבינו סכמ"ס ז"ל קי קא סג"סו אית יל
סצי"ל מטס וסרי"ל ז"ל דאס איכס נסוורה אינו נוגיע בם אך וניח מעלמה ליפול באלבעה
עי"ס מיהו כהצו סאחרונים ז"ל וסכללס סרו בל"סו ז"ל וז"ל וכן לא נוהגים כן אלא
ססחטון עלמו כותן סטבעה בלבעה דקודס סקידסס בטבעה לא סווי"ל אסחו ונייד כסקידסס
עס סטבעה וסחקס סכלס מן סחטון אס היא כדס עכ"ל עי"ס וכן ונכסינו סס בגדלד
יע"ל סאחר סכחן סחטון סטבעה ביד סכלס וז"ל סרי את מקודשת וכו' אז סכק ונייד פורס
ונוהג אס היא כדס ואינו נוגע בם כלל וז"ל זס סמכסג סנכסגו בעירכס ליסאר סחטון עס
סכלס סחח סלילית נוגעים ז"ז עד אחר כליח זו ברכות זסו איסור גמור דנייד אחר סקדושין
געשית אסחו ואסור ליגע בם אס היא כדס ועל כן לדיך לבטל זס סמכסג אלא כך ינכסו
סיסארס סחח סלילית דוקא בטעה סנוחן לס סטבעה ואוור לס סרי את מקודשת וכו'
ואחר סקדושין מיד יסרוס בלופן סלא יגע סלילית בכלס אלא למעלה מראשס ויצרכו זו ברכות
בעוד סלילית על ראסס וזסרו סלא יגעו סחטון בכלס בטעס זו ברכות וסל"ס :









